

Informe
ICAB 2014

Pròleg

L'Informe de la Justícia és una publicació anual que, des de l'any 2007 s'edita per part del Col·legi d'Advocats de Barcelona amb un objectiu molt clar: donar a conèixer la visió de l'advocacia en relació al funcionament del que anomenem el sistema de justícia.

Es tracta per tant de quelcom que va més enllà de l'anomenada Administració de Justícia perquè els advocats, per dur a terme la nostra funció més essencial que, no es una altra, que garantir el dret de defensa dels ciutadans, hem d'actuar no només davant dels Jutjats i Tribunals sinó també a les comissaries de policia, als Ajuntaments, davant de l'Administració tributària o davant del Servei de conciliacions laborals.

El funcionament de totes aquestes administracions acaba afectant directament a aquells per a qui tots hem de treballar: els ciutadans i ciutadanes que cerquen amb la seva actuació que es vegi restablerta una situació, atesa una petició o tinguda en compte la seva versió d'uns determinats fets.

I els advocats sempre som allà, al costat d'aquestes persones, amb una posició parcial perquè estem defensant al nostre client, però amb una visió imparcial per valorar el funcionament, ja que la possibilitat d'estar un dia al costat del demandat i al següent del demandant (defensant a l'acusat o exercint d'acusació) ens permet tenir una opinió que està, a diferència de qualsevol altra professió jurídica, per sobre de postures corporatives.

Enguany no aportarem novetats al que ja hem vingut insistint al llarg d'aquests anys; però aquesta falta de novetats no és positiva ni optimista. És, malauradament, la constatació repetitiva de què el mal endèmic del sistema de justícia continua instal·lat.

Congestió als Jutjats, retards acumulats a l'administració de justícia però també a la resta d'administracions públiques, suspensions de judicis per manca d'una adequada organització judicial, falta de recursos...

Les mesures que, suposadament, s'han posat en marxa, com la Llei de Taxes, no han fet més que obstaculitzar l'accés de ciutadans i ciutadanes però no solucionen cap dels problemes.

El pessimisme és generalitzat entre l'advocacia i la denúncia i retret és quelcom que ens correspon a les institucions i, en concret, al Col·legi d'Advocats de Barcelona.

En nom de tots els nostres companys i companyes, fem públic el nostre malestar i neguit; però també recordem que som milers els que ens dediquem a aquesta professió i que la nostra única finalitat és el compliment del mandat constitucional expressat en el dret de defensa i per això recordem una vegada més, que estem disposats a seure amb totes i qualsevol de les instàncies per cercar entre tots solucions reals i efectives; per aportar el nostre treball i per col·laborar en les solucions que sabem que són possibles.

Índex

Direcció:

Noemí Juaní

**Coordinació
de la Investigació:**

Vicens Valentín

Equip d'investigació:

Cesar Martínez.

Assistent de coordinació.

Francesc Betran

Miquel Carreras

i Ruth Claparols.

Composició:

Mariam Martínez

i Joan Amer

Pròleg 1

L'ICAB el seu entorn 7

L'àmbit Contenció-Administratiu..... 53

L'àmbit Civil 97

L'àmbit Social 159

L'àmbit Penal 205

Conclusions generals 273

Fonts 305

L'ICAB i el seu entorn

Funcions públiques del ICAB

Les funcions públiques del ICAB es desenvolupen en dos grans àmbits d'actuació. En primer lloc i en benefici de la societat, el ICAB estableix en els seus Estatuts una sèrie de mecanismes per garantir la bona pràctica de l'Advocacia en termes generals, així com l'obligació per als col·legiats de complir unes normes de deontologia professional. En segon lloc i en interès dels seus propis col·legiats, el ICAB desenvolupa tot un seguit de activitats i serveis, que tenen com a objectiu garantir que els advocats tinguin la possibilitat d'estar en permanent formació i desenvolupament professional, per tal de que aquests puguin prestar un millor servei als ciutadans.

Una de les principals finalitats estatutàries del ICAB és "vetllar perquè l'actuació professional dels advocats respongui als interessos i necessitats de la societat actual, així com garantir les bones pràctiques i el compliment de les seves obligacions deontològiques".

Per poder dur a terme aquest propòsit, el ICAB desenvolupa les seves funcions en tres àmbits d'actuació, que són:

- Control deontològic
- Honoraris dels advocats
- Sol·licitud de Justícia Gratuïta i Servei del Torn d'Ofici i Assistència al Detingut

1. El control deontològic.

L'Advocat, en la seva condició de garant del dret constitucional de defensa i de col·laborador amb l'Administració de Justícia, està sotmès a un règim de responsabilitat disciplinària i a unes normes de deontologia professional. El control deontològic dut a terme per l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona, respon a les funcions públiques que l'art. 8 dels seus Estatuts recull en el marc de les seves competències. Destaquen dins d'aquestes funcions, les següents:

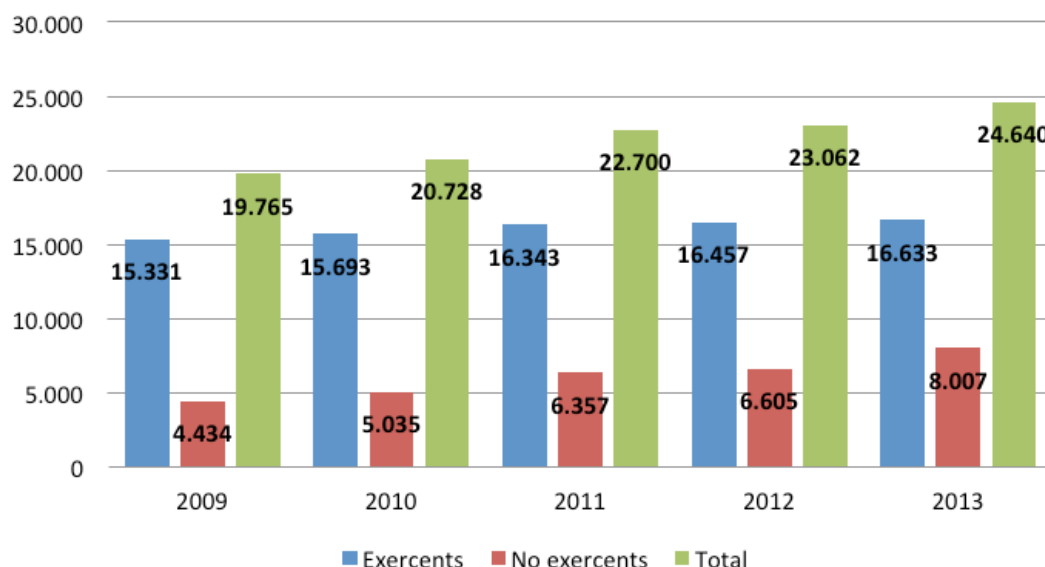
- Garantir el respecte a l'ordenament jurídic en l'exercici de la professió.
- Vetllar pel compliment dels drets i obligacions del col·legiats, per la dignitat professional i pel respecte dels drets dels ciutadans.
- Vetllar per compliment del secret professional.
- Lluitar contra el intrusisme i la competència deslleial.
- L'exercici de la potestat disciplinària.
- Vetllar per un exercici de l'Advocacia amb prospecció social.
-

A continuació, al llarg dels següents Gràfics, analitzarem les dades que es refereixen a l'exercici d'aquest control deontològic. Tal hi com s'exposarà, el volum de queixes sobre l'exercici dels professionals, és relativament baix tenint en compte el total de les reclamacions presentades, en relació amb el cens d'advocats.

En el Gràfic 1 podem veure l'evolució anual del cens de col·legiats en l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona. En el gràfic s'observa com la tendència d'aquell, és d'un clar i progressiu augment a mesura que se succeeixen els anys. Així, de 19.765 col·legiats l'any 2009, passem a un cens col·legial de 24.640 l'any 2013, la qual cosa suposa un increment del 19,7%.

A més, en el Gràfic 1 es pot contemplar com es distribueix el nombre total de col·legiats entre aquells que ho estan com a exercents i els que figuren com a no exercents. Veiem que els advocats que estan col·legiats com a exercents superen notablement als quals ho estan com a no exercents. L'any 2013 la proporció sobre el cens col·legial és la següent: un 68% del cens ho formen col·legiats exercents, mentre que el 32% restant figuren com no exercents.

EVOLUCIÓ ANUAL CENS COL·LEGIAL

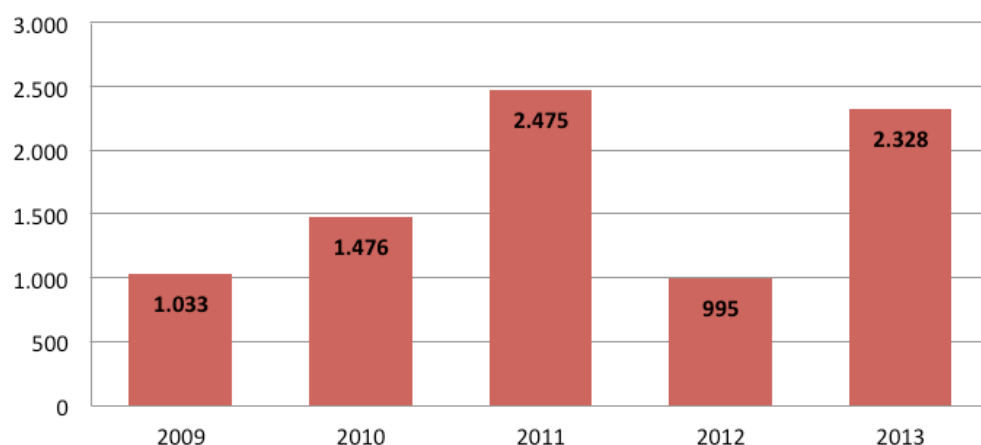

Gràfic 1. Evolució anual del cens col·legial.

Quant a l'evolució anual de les col·legiacions, en el Gràfic 2 veiem la manera en què s'ha produït, dins del període temporal que va des de l'any 2009 a l'any 2013. L'any 2011 s'observa com la tendència aconseguir el seu primer màxim de la gràfica, doncs de 1.033 col·legiacions a l'any 2009 passem a 2.475 a l'any abans citat. No obstant això, a l'any 2012 veiem com es produeix un descens significatiu, d'un 57,2%, ja que solament es registren 995 col·legiacions. No obstant això, l'any 2013, la tendència torna a marcar un segon màxim, amb 2.328 col·legiacions.

La causa explicativa d'aquest comportament en l'evolució anual de les col·legiacions, es deu a l'entrada en vigor a l'octubre de l'any 2011 de la Llei 34/2006, de 30 d'octubre, sobre l'accés a les professions d'Advocat i Procurador dels Tribunals, després d'una "vacatio legis" de cinc anys. Aquesta llei ha fet que molts estudiants que estaven en els últims anys de carrera o que l'havien aparcats durant algun temps, i llicenciats que encara no s'havien col·legiat, hagin accelerat la finalització dels seus estudis i decidit col·legiar-se, amb la finalitat d'evitar entrar en l'àmbit subjectiu d'aplicació de la citada norma, que estableix uns requisits d'accés a la professió d'advocat, fins llavors inexistents. I quant a l'augment registrat en el 2013, es deu al fet que posteriorment a l'entrada en vigor de la norma, es va establir un període moratori de dos anys, per a aquells estudiants que van iniciar els seus estudis com a llicenciats, i que es trobaven enmig de la transició de la llicenciatura al grau de Dret.

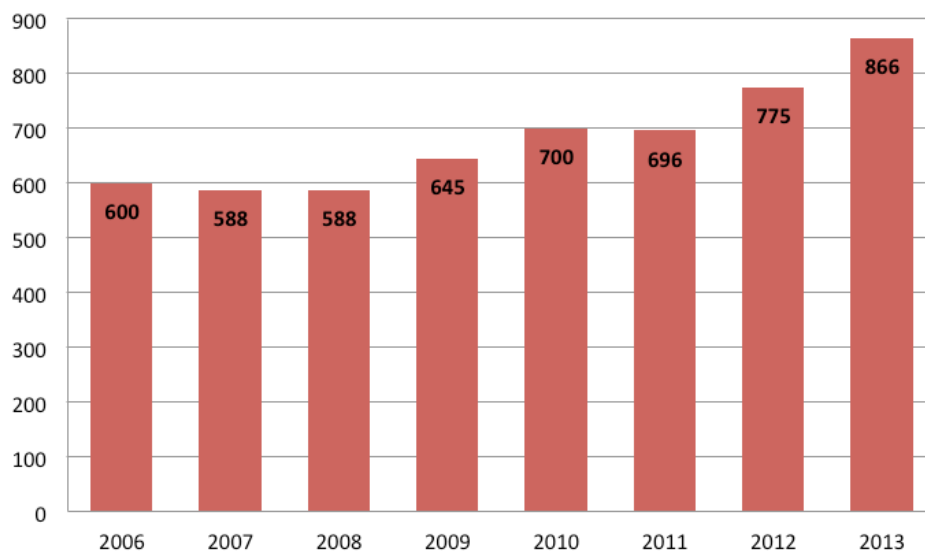
EVOLUCIÓ ANUAL COL·LEGIACIONS

Gràfic 2. Evolució anual de col·legiacions.

En el Gràfic 3 se'ns mostra el nombre total de queixes presentades anualment, des de l'any 2006 fins a l'any 2013. En aquest veiem com la tendència de la corba es desenvolupa en línia ascendent, a mesura que se succeeixen els anys. En els dos últims anys registrats, veiem com l'augment es produeix d'una forma més acusada respecte als anys precedents. No obstant això, aquesta dada cal posar-la en relació amb la circumstància de que en els últims anys, el cens d'advocats ha crescut notablement, a causa de l'augment de col·legiacions motivat per l'entrada en vigor de la Llei 34/2006, de 30 d'octubre, sobre l'accés a les professions d'Advocat i Procurador dels Tribunals. Així, l'any 2012 veiem com es supera la barrera de les 700 queixes, i s'arriben a interposar 775 reclamacions. Les queixes instades a l'any 2013, últim del qual es tenen dades completes, ascendeixen a 866.

TOTAL QUEIXES PRESENTADES

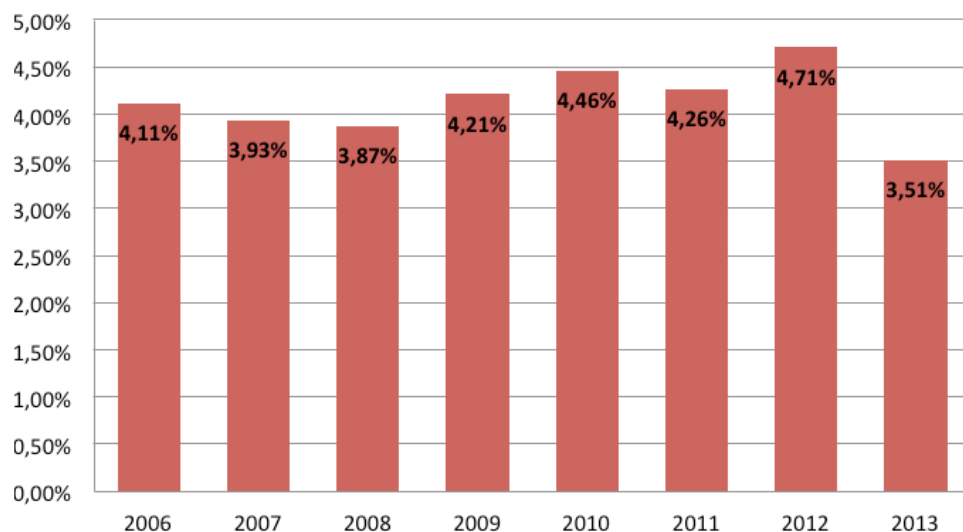
Gràfic 3. Total de queixes presentades.

Aquestes queixes presentades cal posar-les en relació amb el cens d'advocats, que l'any 2013 va ser de 24.640, per veure si malgrat el increment descrit en el gràfic anterior, hi ha hagut un augment real de les reclamacions contra l'exercici professional de l'advocacia.

En el Gràfic 4 es posa en relació el nombre total de queixes presentades anualment, amb el cens d'advocats, i ens mostra què percentatge de queixes s'han produït sobre el cens, des del període temporal que va des de l'any 2006 fins a l'any 2013. Observem que els resultats obtinguts al llarg de tota la línia temporal, es mouen dins d'una forqueta que va del 3,50% al 5%, la qual cosa implica parlar d'una certa estabilitat en la tendència. A més es tracta de xifres bastant baixes, sent una bona notícia en quant al grau de satisfacció del servei públic que presta l'Advocacia en termes generals.

L'any 2012, veiem com es registra la xifra més alta de tota la sèrie, que és de 4,71%, mentre que l'any 2013, s'anota la xifra més baixa del gràfic, sent aquesta de 3,51%. Tal com comentàvem anteriorment, a pesar de que en termes absoluts s'hagin registrat un major nombre de queixes, això no ha implicat que es produeixi un augment de les mateixes en termes relatius, si tenim en compte el increment produït en el cens de col·legiats.

% QUEIXES SOBRE CENS

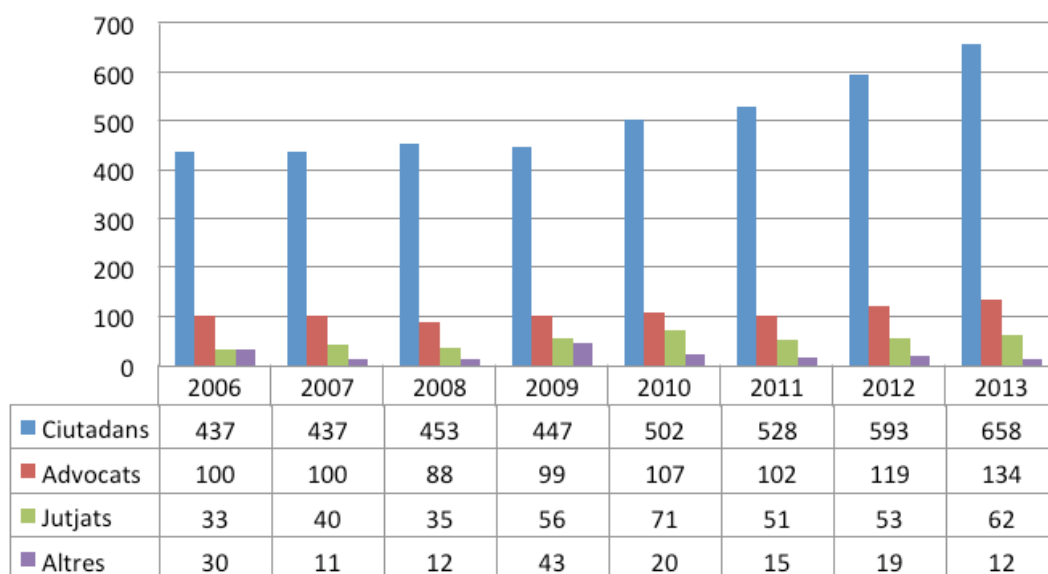

Gràfic 4. Percentatge de queixes sobre el cens.

En el Gràfic 5 podem observar l'origen d'aquestes queixes al llarg del període temporal abans referit (2006 a 2013) i veiem com són els ciutadans els que més reclamacions interposen contra el servei prestat per un professional. El col·lectiu que més queixes presenta després dels ciutadans són altres advocats, tal com es recull en la taula situada sota el gràfic, sent els jutjats els que, pel nombre de queixes presentades, ocupen el tercer lloc. Finalment, veiem com una categoria residual denominada "altres", ocupa una quarta posició en quant a l'origen de les reclamacions, sent el volum d'aquestes poc significatiu: 658 queixes presentades pels ciutadans enfront de només 12 interposades per "altres", a l'any 2013.

Sobre l'evolució ascendent de la corba de la gràfica, ens remetem al comentat en el Gràfic 3 sobre el nombre total de queixes presentades.

ORIGEN DE LES QUEIXES

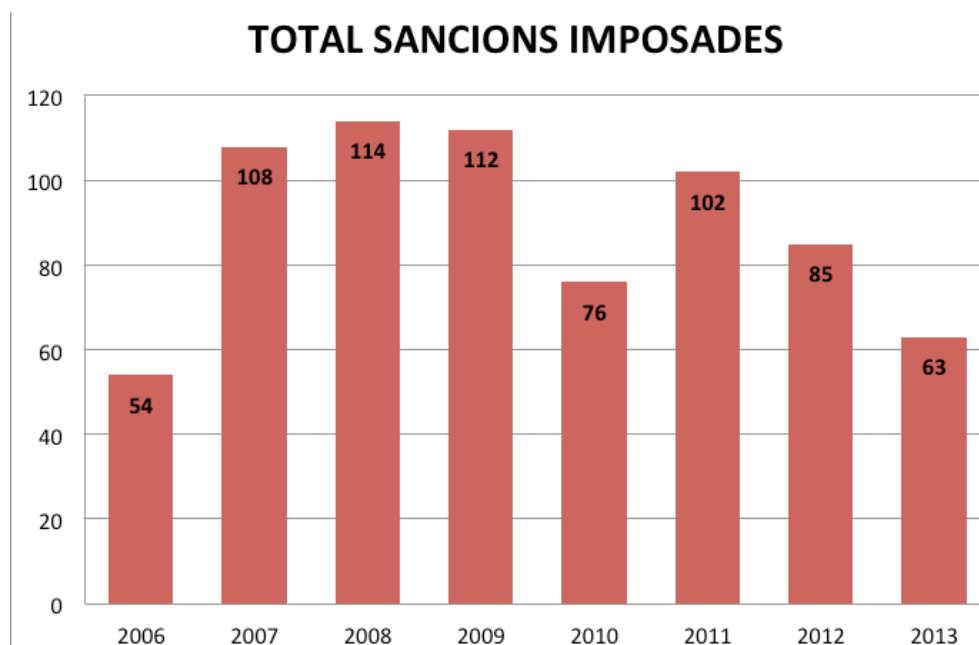

Gràfic 5. Origen de les queixes.

En el Gràfic 6 s'estableix el nombre total de sancions imposades, al llarg dels anys 2006 fins a l'any 2013. Aquest Gràfic cal posar-ho en relació amb els comentats anteriorment. Moltes de les reclamacions interposades no passen al següent pas, bé per falta de ratificació per part de la persona que l'ha presentat, o bé perquè la conducta afligida no es troba dins de les susceptibles de sanció pel règim disciplinari del Col·legi.

Passat aquest primer filtre, s'obre un expedient personal amb la finalitat d'investigar què ha passat i donar possibilitat a les parts implicades perquè realitzin les al·legacions que estimin pertinents. Al cap i a la fi, es tracta d'un règim sancionador en el qual s'exigirà l'existència d'una conducta tipificada i la culpa de l'autor, perquè es pugui establir una sanció, segons el previst en la norma per a cada tipus de conducta.

Finalment, veiem com el nombre total de sancions imposades, és molt inferior al nombre de queixes presentades. L'any 2013, de les 866 reclamacions instades, solament 63 van acabar amb una sanció; el que reforça el que s'ha dit anteriorment sobre l'alt grau de satisfacció del servei públic que presta l'Advocacia en termes generals.

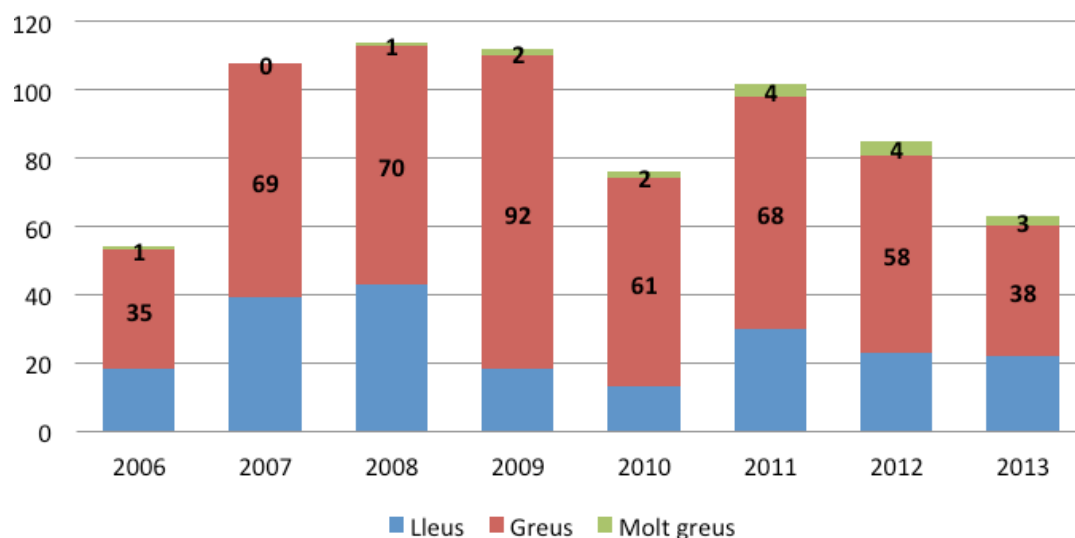
Gràfic 6. Total sancions imposades.

Les conductes que finalment han estat objecte de sanció, no han estat retretes de la mateixa manera sinó que, com en la majoria de règims sancionadors, s'estableix una qualificació d'aquestes atenent a la gravetat de les mateixes i disposant així un càstig proporcional.

D'aquesta manera, en el Gràfic 7 es fa una comparativa de les sancions imposades, distingint-les entre: lleus, greus i molt greus. Les sancions de les conductes tipificades, es troben en el art 114 dels Estatuts de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona.

En el gràfic veiem com el major volum de sancions es concentra en les faltes tipificades com a greus. Les conductes lleus són les que ocupen el segon lloc, presentant xifres bastant inferiors respecte a les primeres. Finalment, les sancions tipificades com a molt greus, són les que en menor mesura es presenten, sent 4 el nombre més alt assolit en un any, dins del període temporal analitzat.

COMPARATIVA SANCIONS IMPOSADES

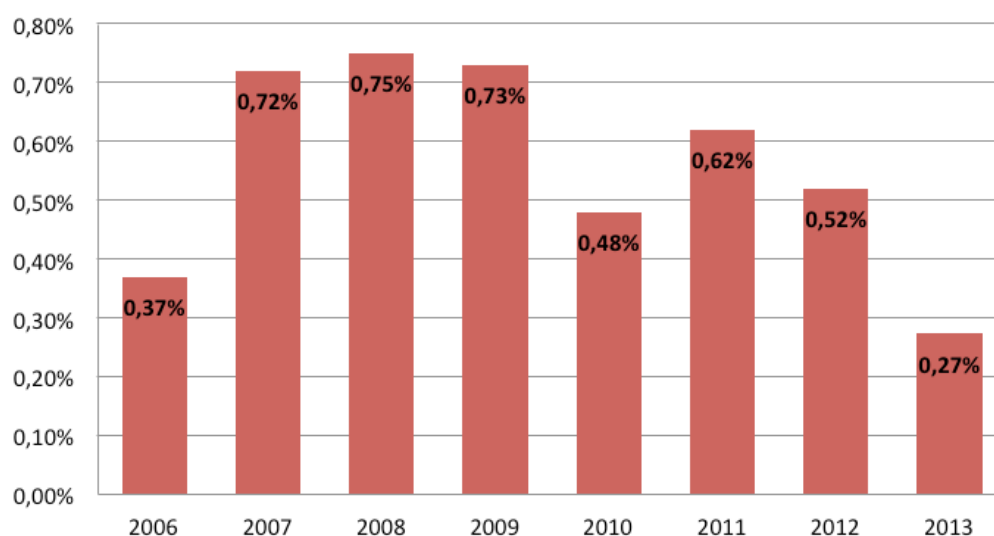

Gràfic 7. Comparativa de sancions imposades.

El Gràfic 8 ens posa en relació el nombre total de sancions imposades sobre el cens de col·legiats, i ens presenta el percentatge resultant. Ens congratula poder dir, que el nombre total de sancions imposades és bastant baix, doncs ni tan sols arriba a un 1%, la qual cosa implica que l'exercici de la professió s'està realitzant tenint en compte les finalitats descrites en la introducció del present apartat, de forma satisfactòria.

Veiem com a l'any 2008 es registra la xifra més alta de tota la sèrie, que és d'un 0,75%, i que l'any 2013, s'anota la xifra més baixa, sent aquesta d'un 0,27%. Això s'explica per l'augment del cens de col·legiats motivat per l'entrada en vigor de la *Llei 34/2006, de 30 d'octubre, sobre l'accés a les professions d'Advocat i Procurador dels Tribunals*, i pel descens del nombre total de sancions imposades.

% SANCIONS IMPOSADES SOBRE CENS

Gràfic 8. Percentatge de sancions imposades sobre el cens.

2. Els honoraris dels advocats.

L'Estatut General de la Advocacia estableix en el seu Preàmbul uns deures d'informació que els advocats han d'assumir, i que es concreten en:

- La identificació de l'Advocat envers el seu client.
- Posar en coneixement del seu client la viabilitat del assumpte.
- Informar sobre els honoraris i costes de la seva actuació, alertant al client d'una eventual condemna en costes i de la quantia aproximada de la mateixa.

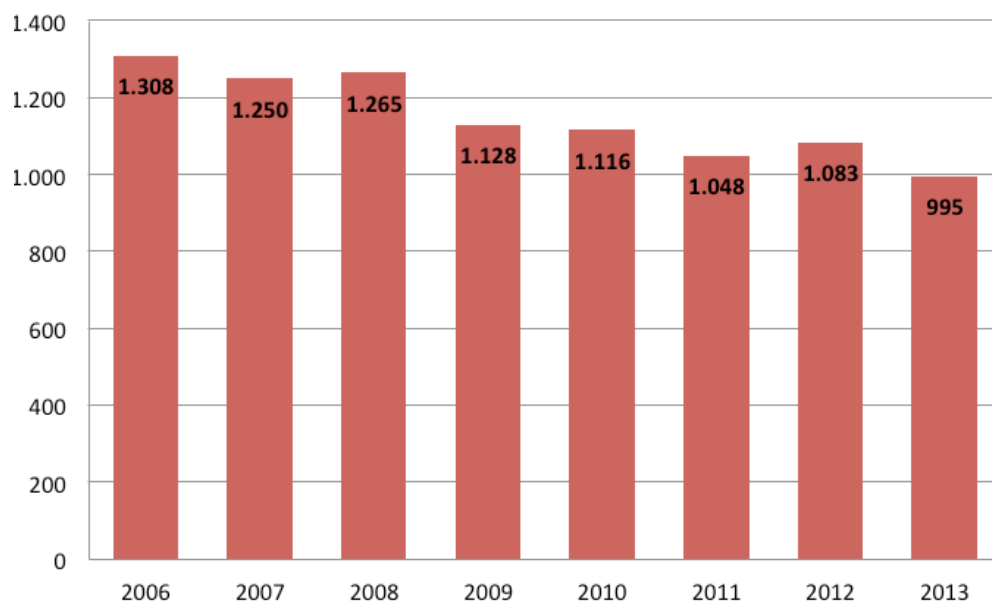
Quant als honoraris, cal tenir en compte que existeix llibertat en la fixació dels mateixos entre l'Advocat i el seu client. No obstant això, els criteris orientatius d'honoraris elaborats pels Col·legis, es tindran en compte de cara a la taxació de costes i en la jura de comptes, sobretot quan s'impugnen les primeres per part del client, o es reclamen les segones per part de l'advocat pel servei prestat. L'art. 35 de la LEC fa una previsió sobre els honoraris dels advocats, en el sentit que aquests podran reclamar del seu client el pagament dels honoraris meritats, sent requisit indispensable la presentació de la minuta detallada, mentre que els arts. 241 a 246 de la LEC estableixen el règim de la taxació de costes i la seva impugnació.

Hem de tenir en compte que els criteris orientadors ho són solament a afectes de les actuacions judicials que realitzi l'advocat, i que en el procediment de jura de comptes abans referit, solament podrem reclamar aquest tipus d'actuacions. Quant a les actuacions extrajudicials, com la concertació de visites, consultes telefòniques o virtuals, i desplaçaments, entre d'altres, actualment no existeixen uns criteris orientadors, i la seva reclamació en cas d'impagament haurà de fer-se per la via d'un procediment declaratiu. Pel que es fa molt recomanable, elaborar una "fulla d'encàrrec", en la qual es detalli el cost i el contingut desglossat de les nostres actuacions, tant judicials com extrajudicials, així com la previsió d'altres conceptes, com per exemple, les despeses que es puguin generar de l'actuació d'altres professionals (procuradors, perits...), o el IVA.

En el Gràfic 9 s'estableix el nombre total de dictàmens emesos sobre taxació de costes, durant el període temporal comprès entre l'any 2006 i l'any 2013. Observem com la tendència de la gràfica mostra una clara regressió, doncs a mesura que se succeeixen els anys s'emeten menys dictàmens sobre taxació de costes. Així, l'any 2006 el nombre de dictàmens és de 1.308 mentre que l'any 2013, el nombre total d'expedients és de 995, el que suposa un descens d'un 31%.

Aquest descens és indicatiu d'una baixada en la conflictivitat per aquest tipus de procediments, la qual cosa significa que els honoraris dels advocats es minuten d'una forma més correcta. A més, la crisi econòmica que afecta al nostre país des de l'any 2007, ha fet que els advocats ajustin més els seus honoraris en el marc d'un mercat cada vegada més competitiu, limitant així a la baixa les seves retribucions en termes generals.

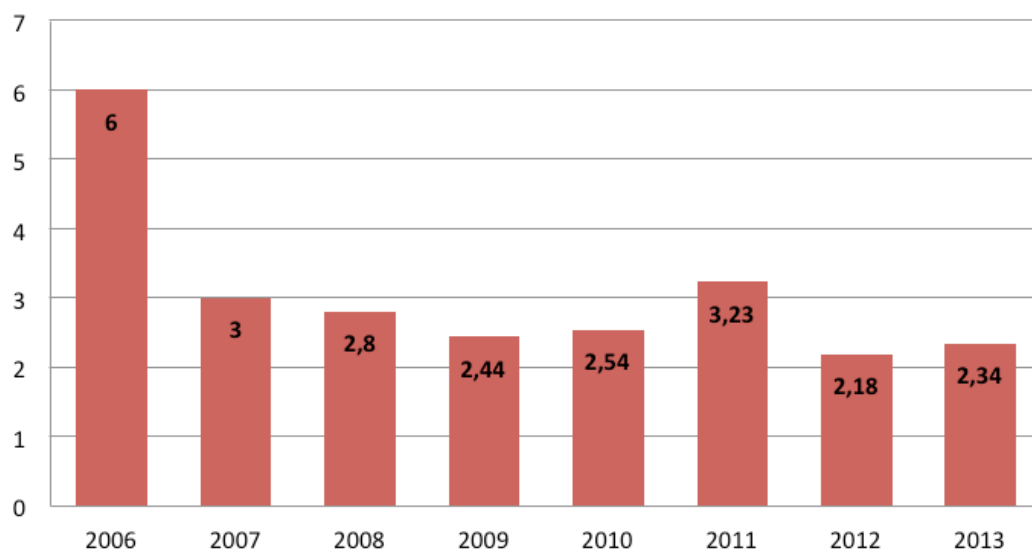
DICTÀMENS EMESOS. TAXACIÓ DE COSTES

Gràfic 9. Dictàmens emesos sobre taxació de costes.

Quant al temps de tramitació del procediment de taxació de costes, en el Gràfic 10 veiem com aquest s'ha reduït notablement des de l'any 2006. Així, veiem com en el citat any, el temps de tramitació d'aquest tipus de processos, va tenir una durada mitjana de 6 mesos, mentre que en els anys següents aquest es redueix un 50%, consolidant-se la tendència al voltant dels 2,5 mesos. L'any 2013, el temps de tramitació mitjana del procediment de taxació de costes ha estat de 2,34 mesos. El descens del volum d'assumptes ha incidit positivament en la durada de la resolució dels mateixos.

TEMPS DE TRAMITACIÓ (MESOS). TAXACIÓ DE COSTES

Gràfic 10. Temps de tramitació en mesos sobre taxació de costes.

3. La Sol·licitud de Justícia Gratuïta i el Servicio del Torn d'Ofici i Assistència al Detingut

L'Exposició de Motius de la *Llei 1/1996, de 10 de gener, d'Assistència Jurídica Gratuïta* estableix com a propòsit essencial d'aquesta, la "desjudicialització" del procediment per reconèixer el dret a l'assistència jurídica gratuïta, optant-ne així per les més modernes pautes que configuren aquesta funció com una activitat essencialment administrativa, en la que són els Col·legis Professionals els que, inicien la tramitació ordinària de les sol·licituds, analitzen les pretensions i acorden designacions o denegacions provisionals. Seran les Comissions d'Assistència Jurídica Gratuïta les que, si escau, adoptin la decisió final de l'adjudicació o denegació de la prestació, salvant la revisió judicial de tal resolució, per la via del recurs.

L'art. 8 s) dels Estatuts del ICAB, estableix que és funció del Col·legi "Organitzar i gestionar els serveis del torn d'ofici i assistència jurídica gratuïta, assistència al detingut i el servei d'orientació jurídica existents, i tots aquells que es puguin crear, d'acord amb la Llei, amb la finalitat de garantir l'accés dels ciutadans a un assessorament, defensa jurídica i representació tècnica de qualitat." Aquesta funció troba el seu fonament en l'art. 24 CE en el qual es reconeix el dret a una tutela judicial efectiva. Formen part d'aquest dret fonamental, els següents continguts:

- Dret a no sofrir indefensió.
- Dret a un Jutge ordinari predeterminat per la Llei.
- Assistència i defensa lletrada.
- Dret a ser informats de l'acusació.
- Dret a un procediment sense dilacions.
- Dret a no declarar contra si mateix i a no confessar-se culpables.
- Dret a la presumpció d'innocència.

A més, l'art. 119 CE estableix que "la justícia serà gratuïta quan ho disposi la Llei i, en tot cas, respecte d'aquells que acreditin insuficiència de recursos per litigar".

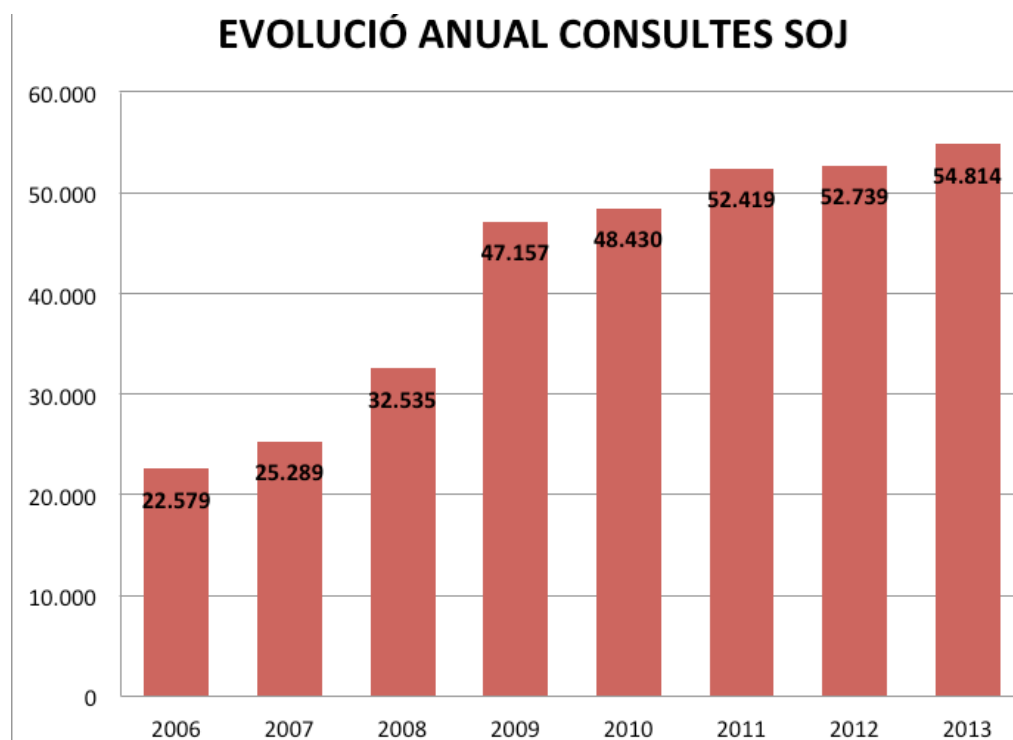
Quant als conceptes "torn d'ofici" i "assistència gratuïta", convé aclarir la diferència que existeix entre tots dos. El Torn d'Ofici respon en aquells casos en els quals, sent necessària la intervenció d'advocat per imperatiu legal, la persona interessada no en designa cap, per la qual cosa aquest ha de ser designat d'ofici. No obstant això la Justícia Gratuïta solament procedirà quan s'acrediti una insuficiència d'ingressos, segons el marc jurídic recollit en la citada Llei 1/1996, de 10 de gener.

En aquest apartat, també es durà a terme una anàlisi de l'evolució del Servei d'Orientació Jurídica (d'ara endavant SOJ), que es tracta d'un servei públic la responsabilitat del qual recau també en el ICAB, i que s'ofereix al ciutadà perquè aquest pugui tenir una orientació sobre una determinada inquietud jurídica.

3.1. Dades generals sobre el SOJ.

En el Gràfic 11 es pot observar l'evolució anual de les consultes tramitades davant el SOJ. D'aquest es desprèn com al llarg del període temporal analitzat (2006-2013), es produeix un progressiu augment del nombre de consultes. Així, de les 22.579 consultes realitzades al SOJ a l'any 2006, passem a 54.814 a l'any 2013, la qual cosa suposa un increment del 59%. No obstant això, destaca com a l'any 2009 es produeix l'augment més significatiu del nombre de consultes tramitades davant el SOJ, i que des de llavors aquest increment progressiu de la tendència, s'ha produït d'una forma molt més continguda, podent-ne parlar d'una certa estabilitat en la corba.

La causa explicativa d'aquest fenomen, ha estat la implantació d'aquest servei en totes les delegacions del ICAB. De manera que, dels 10 punts d'orientació jurídica que hi havia l'any 2009, s'ha passat a tenir 41 a finals de 2013, responant així a l'objectiu d'apropar-se al ciutadà. A més, s'ha apostat per l'especialització del servei, ja que s'ha desplegat el Servei d'Intermediació de Deute Hipotecari (SIDH) i s'ha dut a terme la implantació temporal d'un SOJ especialitzat en preferents.

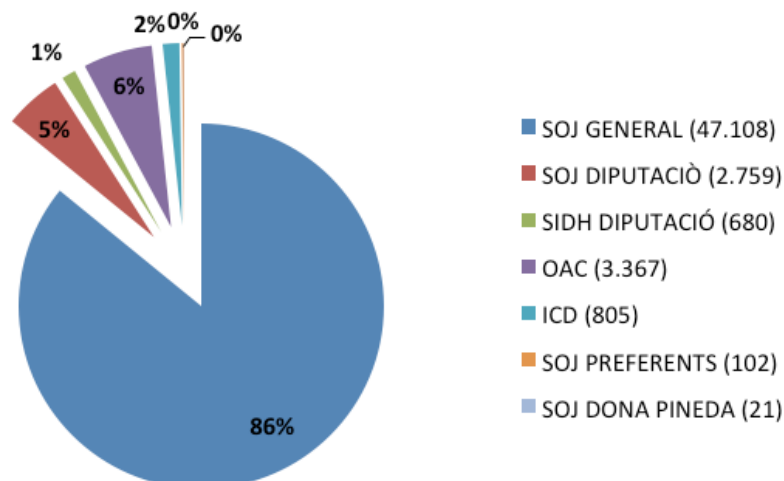
Gràfic 11. Evolució anual de consultes SOJ.

En el Gràfic 12 tenim una distribució de consultes segons el tipus de SOJ. En l'apartat anterior, hem apuntat que s'ha apostat per l'especialització del servei, la qual cosa sens dubte suposa un benefici enorme de cara al ciutadà. Hi ha matèries que han donat lloc a un volum important de consultes, com poden ser les que versen sobre preferents o sobre deute hipotecari, a conseqüència de la crisi econòmica que travessa el país, i que han motivat aquesta especialització del servei. Són molts els ciutadans que s'han vist afectats per un procés d'execució hipotecària a causa de no poder pagar la quota, o que han contractat un producte bancari complex, com són les preferents, la comercialització de les quals no hauria d'haver estat estesa mai al consumidor sense perfil inversor.

En el gràfic veiem com el major volum de consultes es concentren en el SOJ General, amb 47.108 peticions que representen un 86% del total. L'Oficina d'Atenció al Ciutadà, ocupa el segon lloc

amb un 6% quant a volum de consultes, mentre que el SOJ Diputació concentra el 5%. Quant a la resta de SOJ, presenten percentatges inferiors al 2%; no obstant això, l'especialització de la matèria de la qual s'ocupen, aconsellen que aquestos es segueixin mantenint en honor d'un millor servei al ciutadà.

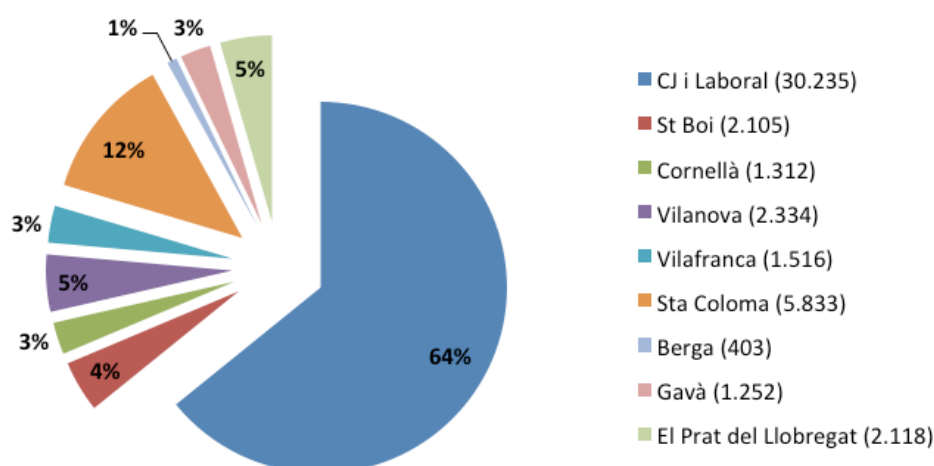
DISTRIBUCIÓ DE CONSULTES SEGONS TIPUS DE SOJ

Gràfic 12. Distribució de consultes segons el tipus de SOJ.

Dins d'aquest 86% del volum total de consultes que es realitzen en el SOJ, en el Gràfic 13 podem veure com es distribueixen aquestes atenent a les diferents delegacions que presten el servei. Veiem com la Ciutat de la Justícia i la seu en Laboral concentren un 64% d'aquestes consultes, amb un total de 30.235. En segon lloc, la delegació de Santa Coloma ha registrat 5.833 peticions, la qual cosa suposa un 12% sobre el volum total. Quant a la resta de delegacions, veiem com en aquestes es reparteixen la resta de consultes, representant percentatges entorn de l'1 i al 5%.

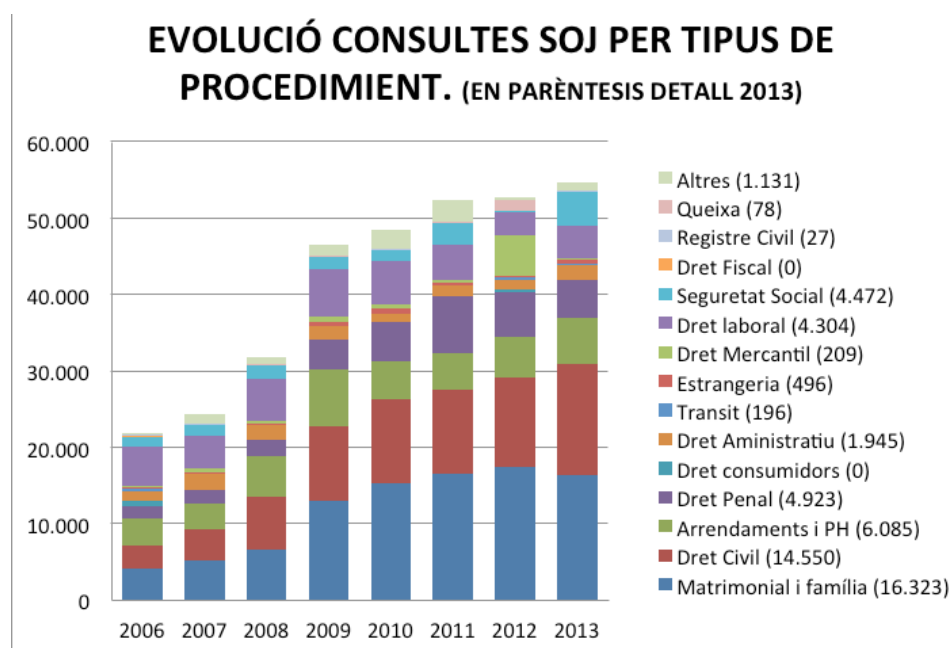
DISTRIBUCIÓ DE CONSULTES SOJ GENERAL SEGONS DELEGACIONS

Gràfic 13. Distribució de consultes SOJ General segons delegacions.

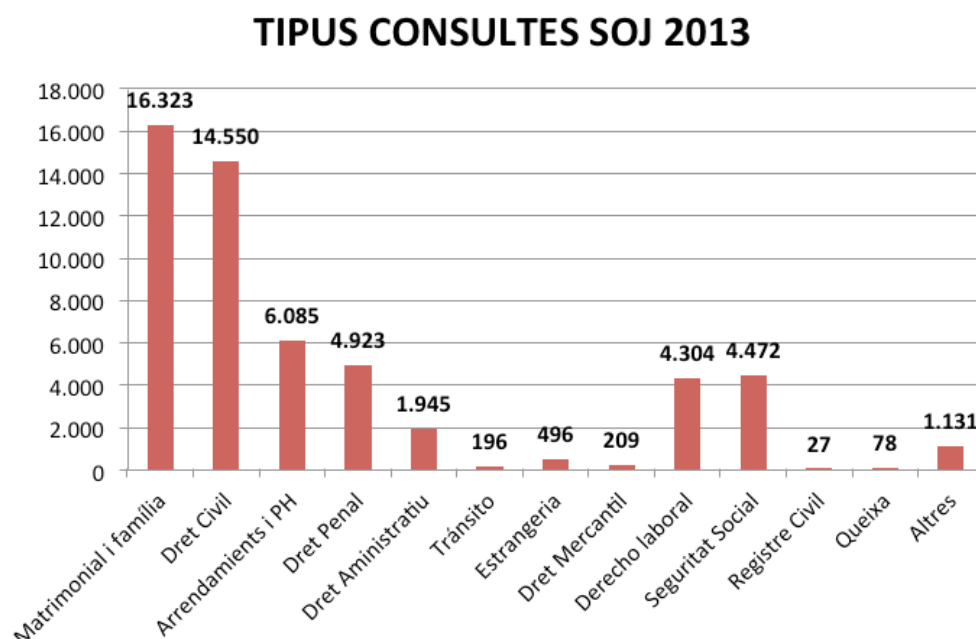
El Gràfic 14 ens mostra l'evolució de les consultes del SOJ per tipus de procediment, des de l'any 2006 a l'any 2013. Tal i com s'ha comentat anteriorment, s'observa com en conjunt es produeix un

augment progressiu de les consultes realitzades al SOJ, amb un increment notable l'any 2009, a causa de la implantació progressiva del servei en les diferents delegacions. En el gràfic veiem en parèntesi el detall numèric de les consultes agrupades per tipus de procediment o matèria, corresponent a l'any 2013. Destaca com les peticions realitzades en matèria de dret matrimonial i de família, ocupen el primer lloc amb un total de 16.323 consultes, la qual cosa suposa un 29% respecte al volum total. En segon lloc, les consultes realitzades en dret civil a l'any 2013, han estat de 14.550 representant un 27% sobre el total. El 45% restant de consultes, es distribueixen en matèries diverses i amb una proporció més irregular, tal com s'observa en el Gràfic 12.

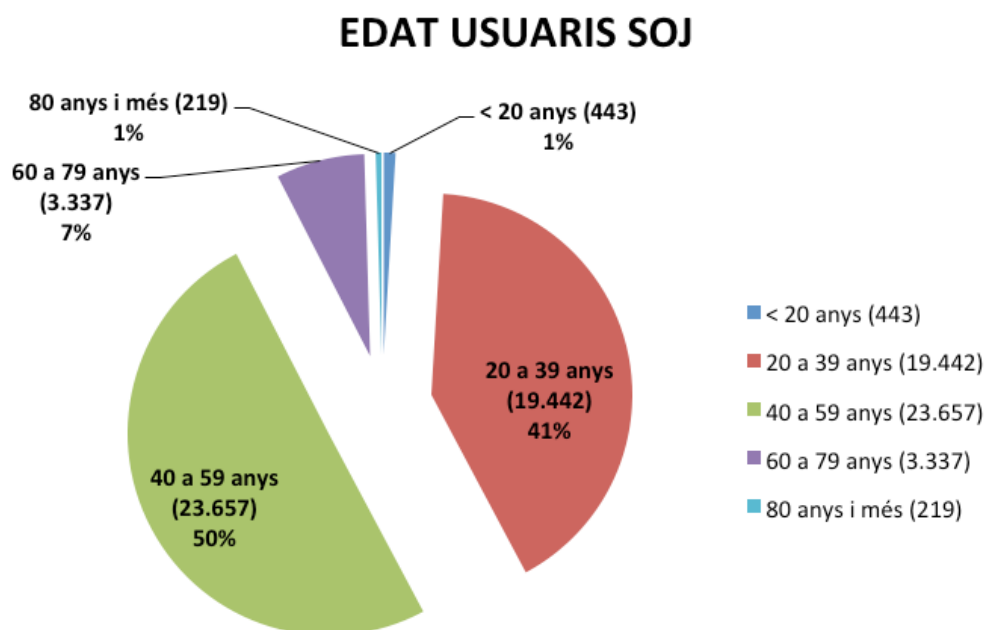
Gràfic 14. Evolució de consultes SOJ per tipus de procediment. (En parèntesis detall 2013).

En el Gràfic 15 podem veure una distribució del detall numèric recollit en el gràfic anterior en forma de barres, sobre les diferents matèries sobre les quals versen les consultes, i en quina proporció es produeixen en cadascuna d'elles, al llarg de l'any 2013. Ens remetem per tant, a l'explicació donada en el paràgraf anterior.

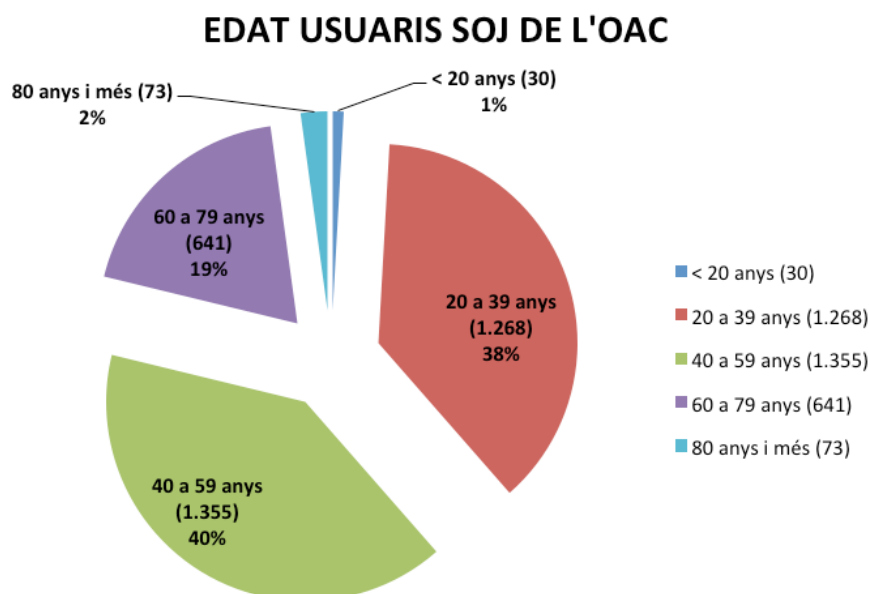
Gràfic 15. Tipus de consultes SOJ 2013.

Quant al Gràfic 16, es tracta d'una gràfica circular seccionada que ens mostra quin és el perfil dels usuaris, prenent com a referència el criteri de l'edat dels mateixos. S'han diferenciat cinc grups d'edat i el resultat al que s'ha arribat és el següent. A la franja d'edat que va dels 40 als 59 anys, es concentra el 50% del total dels usuaris del SOJ, amb un nombre total de 23.657 peticions realitzades. La segona franja d'edat per volum, és la que comprèn als usuaris de 20 a 39 anys, amb un 41% sobre el total i 19.442 consultes. Els usuaris de 60 a 79 anys han realitzat un 7% de les consultes; mentre que els majors de 80 anys i els menors de 20, han realitzat un 1% de les peticions, cadascun.

Gràfic 16. Edat usuaris del SOJ.

Quant al perfil dels usuaris del SOJ de l'Oficina d'Atenció Ciutadana, en raó de l'edat, en el Gràfic 17 veiem que la distribució dels volums de les consultes realitzades, es fa en el mateix sentit que en el comentat per al gràfic anterior, encara que en diferents proporcions. Així, els usuaris de 40 a 59 anys concentren un 40% de les peticions, mentre que els usuaris de 20 a 39 anys han realitzat un 38% del total de les consultes dirigides al SOJ del OAC. I quant als usuaris de 60 a 79 anys, en aquest cas han realitzat un total de 641 consultes, la qual cosa suposa un 19% del total. Finalment, els usuaris de 80 anys i més, i els usuaris de 20 anys o menys, han concentrat el 2% i el 1% del total de consultes realitzades, respectivament.

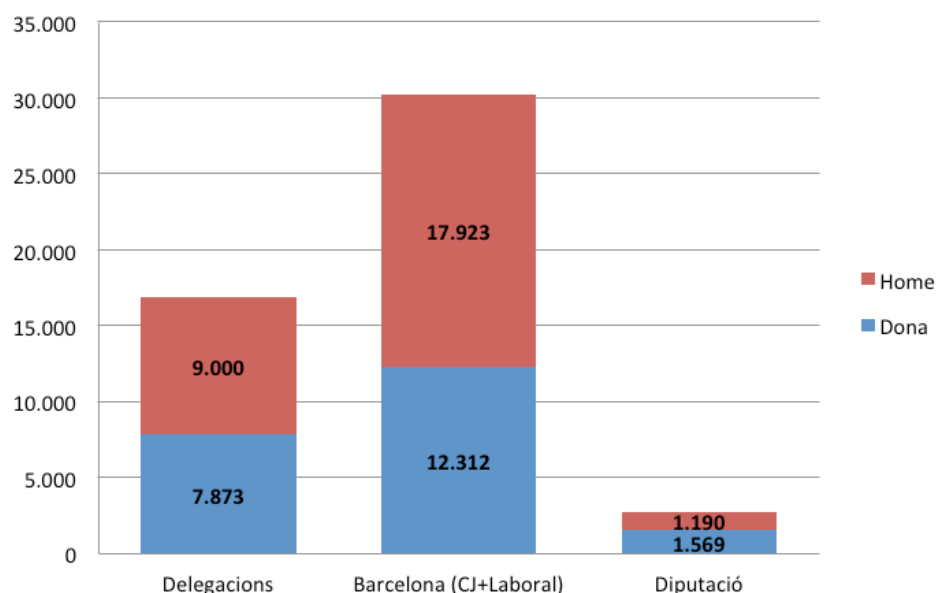

Gràfic 17. Edat usuaris SOJ de l'OAC.

En el Gràfic 18 tenim la informació sobre el perfil dels usuaris del SOJ, prenent com a referència la distinció entre sexes, i diferenciant en quina demarcació o grup s'ha realitzat: Delegacions, Barcelona (Ciutat de la Justícia + Laboral) i Diputació.

Podem observar com en els SOJ delegacions i en el SOJ Barcelona, els homes han realitzat un major nombre de consultes; mentre que en el SOJ Diputació han estat les dones les que han fet un nombre major de peticions. En el cas de les delegacions, un 53% de les consultes realitzades han estat per homes, mentre que el 47% les han formulat dones. Quant a Barcelona, un 59% de les consultes han estat fetes per homes, sent un 41% de les peticions realitzades per dones. Finalment, en el SOJ-Diputació, un 43% de les consultes han estat formulades per homes, mentre que un 57% provenien de dones.

CONSULTES SOJ PER SEXES

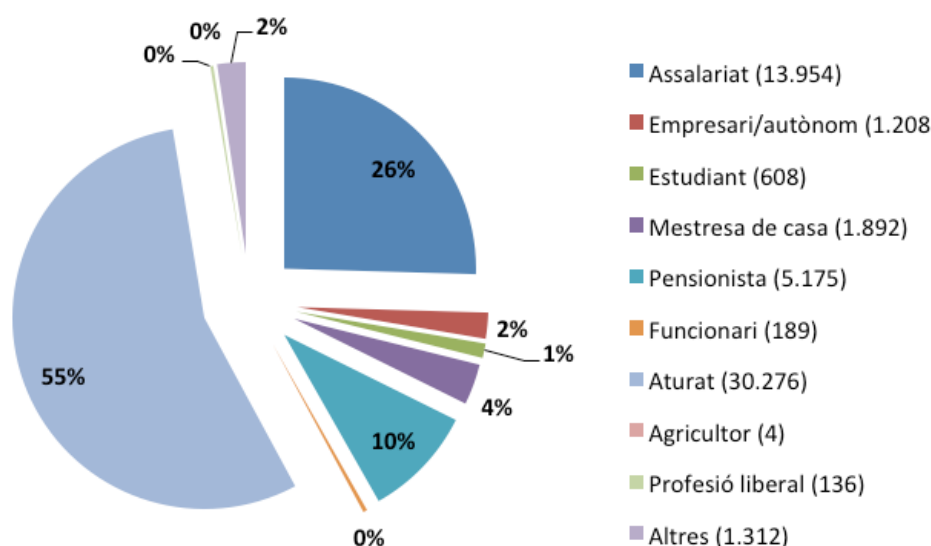

Gràfic 18. Consultes SOJ per sexes.

Finalment, en relació amb el perfil dels usuaris del SOJ, en el Gràfic 19 podem observar la situació sociolaboral dels usuaris del servei, i en quins percentatges es distribueixen aquests en funció d'aquesta circumstància. Així, en el gràfic en qüestió, veiem com 30.276 ciutadans, la qual cosa suposa un 55% dels usuaris que acudeixen al SOJ, són persones que es troben en l'atur. Es tracta del perfil més majoritari, seguit dels assalariats amb 13.954 i un 26% de representació sobre el total.

En tercer lloc, són els pensionistes els que acudeixen en major mesura al Servei d'Orientació Jurídica, amb 5.175 usuaris, la qual cosa suposa un volum del 10% sobre la totalitat. Quant a la resta de perfils dels ciutadans que sol·liciten els serveis del SOJ, com a mestresses de casa, estudiants i autònoms, entre d'altres, aquests es reparteixen en menors percentatges, tenint alguns una escassa representació sobre el conjunt.

SITUACIÓ SOCIOLABORAL USUARIS SOJ

Gràfic 19. Situació sociolaboral del usuari del Servei d'Orientació Jurídica.

3.2. SOJ Mediación

Al llarg dels últims anys, s'ha potenciat la figura de la Mediación des de diferents institucions i sectors. A Catalunya, es va instaurar aquesta figura en l'àmbit familiar, amb la *Llei 1/2001, de 15 de març de mediación familiar a Catalunya*, que avui ha estat derogat i substituïda per la *Llei 15/2009, de 22 de juliol de mediación en l'àmbit del dret privat*, el propòsit de la qual és estendre aquest mecanisme de resolució de conflictes, a altres àmbits del dret.

La importància de la Mediación com a mecanisme de resolució de conflictes, s'explica en aquelles controvèrsies que se susciten entre persones que tenen una relació de proximitat. Pel que interessa que la resolució d'aquest conflicte sigui el menys traumàtica possible, per mantenir així aquesta relació de veïnatge, familiar, mercantil-laboral, etc. Així, veiem com la Mediación es desenvolupa en diferents àmbits d'actuació, com el laboral, el consum, el familiar, en el camp de la salut, i en definitiva, en aquelles controvèrsies on el factor psicosocial pot tenir una certa rellevància en la resolució del conflicte.

Es tracta d'una institució relativament jove, però la implantació de la qual ha servit per alleujar un cert percentatge de litigiositat. A dia d'avui, aquest percentatge segueix sent baix, però

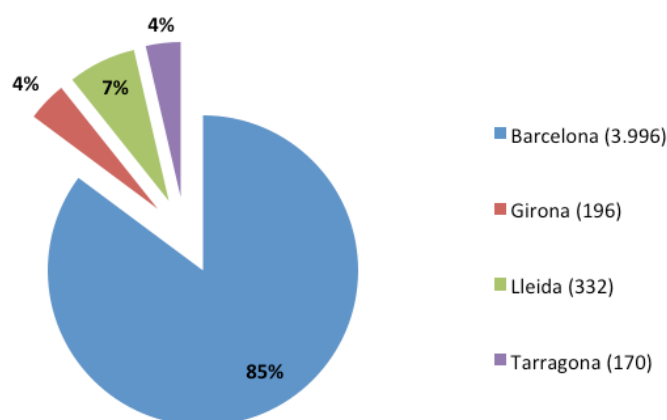
potser en el futur, quan aquesta institució aconsegueixi un major grau de maduresa, permeti juntament amb altres institucions com l'Arbitratge, descongestionar una mica la càrrega de treball a la qual s'enfronten els nostres Tribunals. En el Pla de Modernització de la Justícia aprovat pel Consell General del Poder Judicial, s'inclou una referència específica a la mediació civil i penal, en el marc d'un conjunt d'actuacions legislatives i impulsos processals, amb la finalitat de potenciar aquesta institució com a instrument de resolució de conflictes alternatiu als judicials.

L'Acord de Govern de la Generalitat de Catalunya del 22 de juliol de 2008 va aprovar l'elaboració del *Llibre Blanco de la Mediació a Catalunya*, que es tracta d'un dels anàlisis més complets i ambiciosos que existeix actualment d'aquesta institució a Catalunya.

El ICAB també ha jugat un paper important en el impuls de la Mediació a Catalunya, inaugurant el 15 de novembre de 2011 el Centre de Mediació ICAB (d'ara endavant, CEMICAB). Aquest té com a finalitat el impuls d'aquest mecanisme mitjançant la implantació d'una relació entre un professional de la mediació i l'usuari. Per a això, s'encarrega de la formació i especialització d'aquests professionals i col·labora en la prestació del servei al ciutadà, procurant que es faci amb totes les garanties de qualitat.

A la pàgina web de la Generalitat, podem veure dades actualitzades a l'any 2012, sobre les actuacions del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya. Així, en el Gràfic 20 veiem el nombre total d'expedients gestionats pel CMDPC i la seva distribució provincial a Catalunya. En aquest podem observar com a la província de Barcelona s'han gestionat 3.996 expedients pel CMDPC, la qual cosa suposa un 85% respecte del total. Es tracta amb diferència del volum més alt d'expedients gestionats, repartint-ne el romanent en percentatges inferiors al 7% en la resta de províncies.

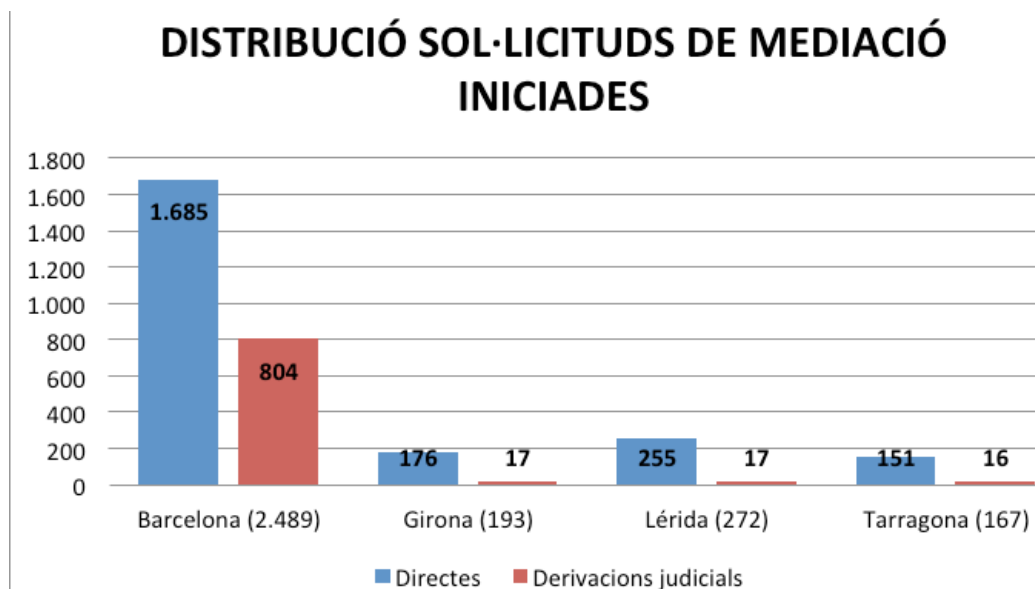
NOMBRE TOTAL D'EXPEDIENTS GESTIONATS PEL CMDPC

Gràfic 20. Nombre total d'expedients gestionats pel Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya.

En el Gràfic 21 veiem la distribució de sol·licituds de mediació iniciades, en funció de l'origen de les mateixes, això és, si s'han iniciat de forma directa o per contra, provenen d'una derivació judicial. En parèntesi tenim el detall numèric de les sol·licituds de mediació iniciades. S'observa com aquest és menor al nombre total dels expedients tramitats pel CMDPC indicats en el gràfic anterior. La causa d'aquesta circumstància és que no tots els expedients tramitats, són susceptibles d'iniciar una Mediació.

No obstant això, es reproduïx el repartiment interprovincial de sol·licituds en el sentit descrit anteriorment. Així, a Barcelona es concentra el major volum de sol·licituds de mediació, amb 2.489 peticions, de les quals, 1.685 s'han iniciat de forma directa, mentre que 804 han tingut origen en una derivació judicial. Quant a la resta de províncies, veiem com es reparteixen en menor nombre la resta de peticions, sent sempre majors les que provenen d'una iniciació directa respecte a les derivades judicialment.

Gràfic 21. Distribució de sol·licituds de Mediació iniciades.

En el Gràfic 22 tenim una taula sobre les derivacions a mediació davant el SOJ-SOM. En aquesta podem observar el nombre total de consultes ateses en cadascuna de les demarcacions, així com la destinació que han rebut aquestes una vegada tramitades. Així, podem veure com no totes les consultes han estat susceptibles de mediació, sinó solament un nombre relativament petit de les acarones, respecte al total. D'aquestes consultes que han estat susceptibles de mediació, un nombre encara més petit han estat intentades, mentre que unes altres han estat derivades a una segona mediació, o bé han estat redirigides a la mediació hipotecària.

No obstant això, ja apuntàvem anteriorment, que es tracta d'una institució relativament jove, i que per tant, encara no ha aconseguit el grau de maduresa esperat, al que potser sí arribi a mitjà i llarg termini. En qualsevol cas, es tracta d'un servei que els ciutadans tenen a la seva disposició, com a mecanisme alternatiu al judicial, per a la resolució d'un conflicte.

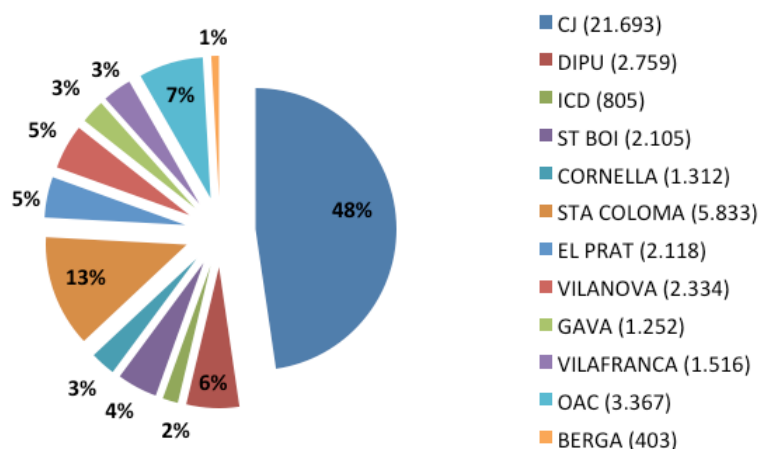
TABLA SOBRE DERIVACIONES A MEDIACIÓN SOJ-SOM					
	CONSULTAS ATESES	SUSCEPTIBLES DE MEDIACIÓ	MEDIACIÓ INTENTADA	DERIVAT A MEDIACIÓ	MEDIACIÓ HIPOTECÀRIA
CIUTAT DE LA JUSTÍCIA	21.693	3.788	738	No disponible	694
DIPUTACIÓ DE BARCELONA	2.759	0	25	0	2
ICD	805	31	10	0	0
SANT BOI	2.105	237	79	23	9
CORNELLÀ	1.312	132	45	16	0
SANTA COMOLOMA	5.833	245	202	72	280
EL PRAT	2.118	151	48	9	0
VILANOVA	2.334	488	1	0	2
GAVA	1.252	185	58	6	0
VILAFRANCA	1.516	266	24	0	1
OAC	3.367	1.885	169	14	19
BERGA	403	1	0	0	0
TOTAL	45.497	7.409	1.399	140	1.007

Gràfic 22. Taula sobre derivacions a mediació SOJ-SOM.

En el Gràfic 23 podem veure en un cercle seccionat, el percentatge en qual es distribueixen les consultes ateses per les diferents delegacions. Cal tenir en compte que en el gràfic en qüestió no s'han inclòs totes les delegacions que existeixen i que atenen sobre el servei de mediació, com el SOJ d'Arenys de Mar o el de Badalona. No obstant això, pel seu escàs nivell representatiu (des del punt de vista quantitatiu) en comparació als quals sí s'han inclòs, podem fer-nos una idea de quin és el repartiment del volum de treball del que s'ocupa el SOJ-SOM en general.

Així, en el gràfic podem veure com la delegació de la Ciutat de la Justícia, ha atès 21.693 consultes, la qual cosa suposa un 48% respecte al total, sent per tant, la demarcació davant la qual més assumptes s'han tramitat. El segon lloc quant a volum de representació, ho ocupa la delegació SOM de Santa Coloma, amb 5.833 i un 13% sobre el total. Quant a la resta de territoris, veiem com aquests es reparteixen la resta de peticions davant el SOJ-SOM, en diferents percentatges, i que tots estan per sota del 7% respecte al total.

DERIVACIONS A MEDIACIÓ SOJM. CONSULTES ATESES PER DELEGACIONS

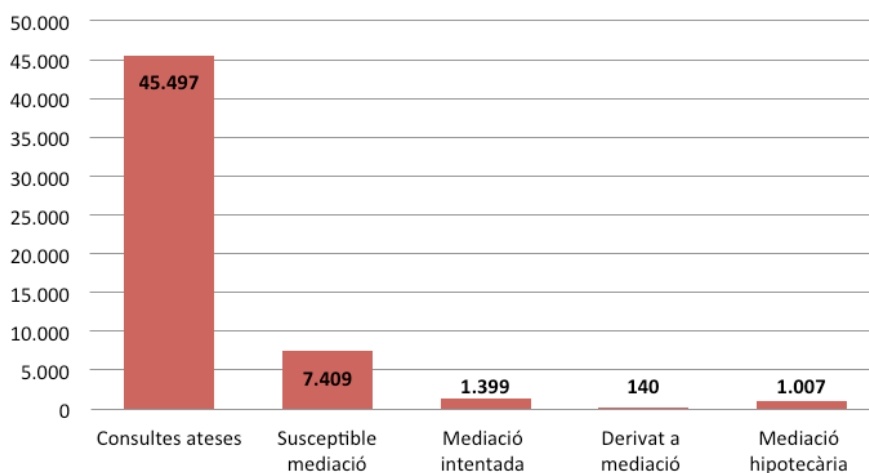
Gràfic 23. Derivacions a Mediació SOJM. Consultes ateses per delegacions.

Del total de consultes ateses, 45.497, en el Gràfic 24 veiem com es distribueixen aquestes en funció del tipus de derivació que han tingut en el SOJ-SOM. Així, veiem d'una banda, com 7.409 consultes han estat susceptibles de mediació, la qual cosa suposa un 16% respecte al total. D'altra banda, veiem com s'han intentat 1.399 mediacions, la qual cosa representa un volum del 3% sobre el total.

Les consultes que finalment han estat derivades a Mediació, 140, ocupen un percentatge molt baix respecte al nombre total de consultes ateses pel SOJ-SOM, sense que amb prou feines arribi al 1%. No obstant això, tal com apuntàvem abans, potser aquest percentatge s'incrementi en el futur tenint en compte el impuls que, des del ICAB i des d'altres institucions, està rebent la Mediació com a mitjà de resolució de conflictes alternatiu al judicial.

Finalment veiem com 1.007 d'aquestes consultes han estat derivades a la mediació hipotecària, la qual cosa suposa un 2% sobre el total. Al inici d'aquest epígraf apuntàvem que el ICAB ha fet una aposta per l'especialització atenent a determinades matèries que, a causa de la conjuntura socioeconòmica i a la seva complexitat, han adquirit una importància notable, aconsellant a les institucions individualitzar al màxim les consultes dels usuaris, permetent un millor servei al ciutadà.

DISTRIBUCIÓ DE DERIVACIONS SOJ-SOM

Gràfic 24. Distribució de derivacions SOJ-SOM.

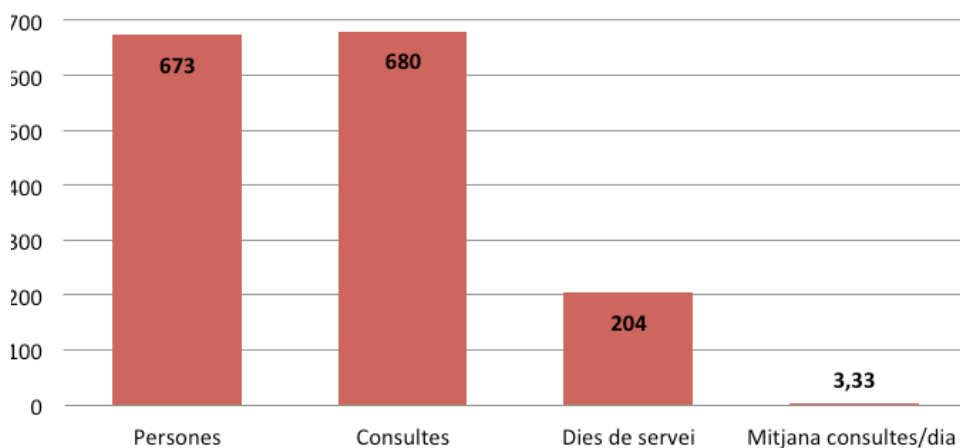
3.3. Servei d'Informació en Deute Hipotecària.

El Servei d'Informació en Deute Hipotecari (d'ara endavant SIDH) és un servei d'intermediació hipotecària entre les famílies que es troben en dificultats econòmiques per fer front al pagament de la quota de la seva hipoteca, i les entitats bancàries titulars d'aquest dret de crèdit. Es tracta d'un servei que es presta en col·laboració amb el Servei de Mediació de la Generalitat (Ofideute) i amb l'ajuda del ICAB a través del SOJ. L'objectiu d'aquest, és la d'oferir-se com a mediador entre l'entitat financera i la família afectada pel impagament de la hipoteca, per evitar que s'arribi a l'execució hipotecària i evitar així les conseqüències negatives que això comporta.

El mes de novembre de 2012, es va engegar com a prova pilot el SIDH a la ciutat d'Igualada, i estava previst que al llarg del primer semestre de 2013, aquest servei s'anés desplegant per tot el territori, amb la creació de 26 punts.

En el Gràfic 25 podem veure el nombre de persones i consultes ateses en el SIDH al llarg de l'any 2013. En el gràfic en qüestió veiem com han estat ateses un total de 673 persones i que s'han format 680 consultes. A més, observem que el nombre total de dies de servei del SIDH ha estat de 204, que posats en relació amb el nombre total de consultes, ens dona una mitjana de 3,33 consultes al dia. Es tracta d'una mitjana bastant acceptable, tenint en compte que es tracta d'un servei de nova implantació, i que ofereix una assessorament especialitzat en matèria hipotecària.

NOMBRE DE PERSONES I CONSULTES ATESES SIDH 2013

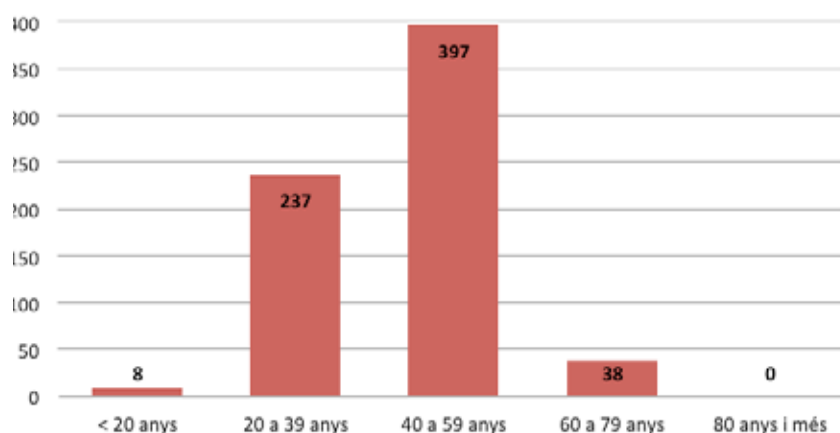

Gràfic 25. Nombre de persones i consultes ateses en el SIDH 2013.

En el Gràfic 26 podem veure com s'han distribuït aquestes consultes atenent al perfil dels usuaris en funció de la seva edat. En primer lloc, veiem com el major volum de consultes han estat formulades per ciutadans que es troben a la franja d'edat que va dels 40 als 59 anys. Aquests han realitzat 397 consultes, la qual cosa suposa un 58% respecte al volum total.

En segon lloc, 237 peticions han estat realitzades per persones que tenen entre 20 i 39 anys, la qual cosa implica un 35% de representació. En tercer lloc, els ciutadans de 60 a 79 anys, han format 38 consultes, la qual cosa suposa un 6% sobre el total. Finalment, els usuaris menors de 20 anys sol han realitzat 8 consultes, mentre que cap ciutadà de 80 anys o major ha acudit al SIDH.

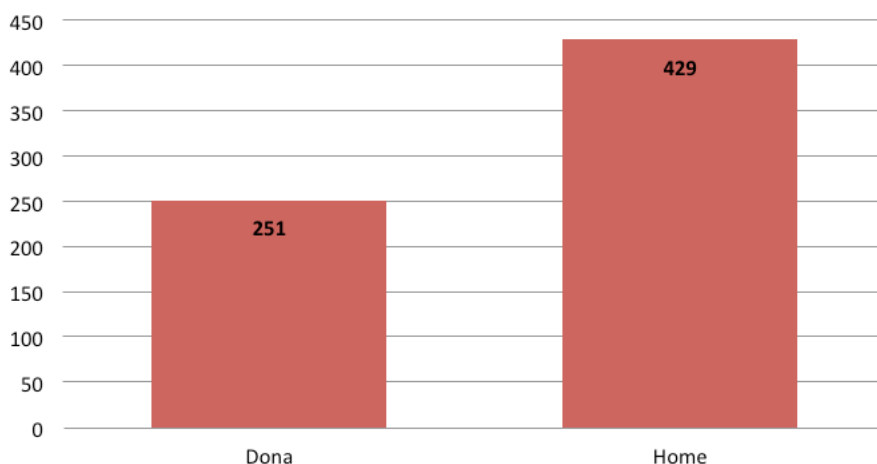
CONSULTES SIDH 2013. DISTRIBUCIÓ PER EDATS.

Gràfic 26. Consultes SIDH 2013. Distribució per edats.

Quant al perfil dels usuaris del SIDH per raó de sexes, en el Gràfic 27 veiem com es distribueixen les consultes realitzades en aquest al llarg de l'any 2013. Així, observem com el major volum de consultes, 429, han estat realitzades per home; mentre que 251 de les peticions han estat formulades per dones. Per tant, un 63% de les consultes que han estat ateses pel SIDH, han estat realitzades per homes, mentre que un 37% han estat formulades per dones.

CONSULTES SIDH 2013. DISTRIBUCIÓ PER SEXES

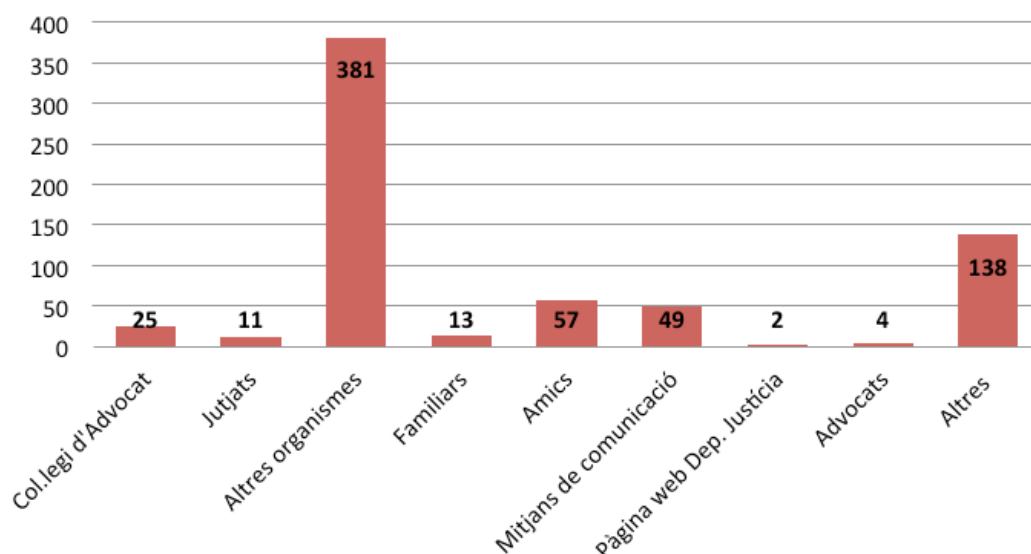

Gràfic 27. Consultes SIDH 2013. Distribució per sexes.

Finalment, en el Gràfic 28 podem veure de quina manera han conegut els usuaris el servei prestat pel SIDH. Destaca en el gràfic com 381 (un 56%) de les consultes, han estat realitzades per usuaris que han conegut el servei o que han acudit a ell, per recomanació o derivació per part d'altres organismes. Es tracta amb diferència del volum més alt contemplat en el gràfic.

El segon lloc per aquest motiu, ho ocupa la categoria "uns altres" amb 138 peticions, la qual cosa suposa un 20% del total. Quant a la resta de formes a través de les quals els usuaris han conegut el SIDH, veiem com es tracta de categories diverses, com amics, familiars, advocats i jutjats, entre uns altres, i que aquestes es reparteixen la resta de consultes realitzades en nombres bastant inferiors respecte als comentats per als altres orígens.

COM A CONGEUT EL SIDH?

Gràfic 28. Com ha conegut el SIDH?.

3.4. SOJ Preferents.

Tal com s'ha comentat anteriorment, s'ha dut a terme una aposta per l'especialització i s'ha implantat amb caràcter temporal, un SOJ especialitzat en la resolució de consultes sobre les "participacions preferents". Aquestes han estat protagonista al llarg dels dos últims anys, de nombrosos titulars de premsa. No es tracta d'un producte nou. No obstant això sí ho és el perfil de l'usuari al que els bancs s'han dirigit per a la seva comercialització. L'extensió d'aquest producte bancari a un usuari sense experiència ni coneixements financers, ha fet que moltes persones la voluntat de les quals era la de contractar un dipòsit bancari o un producte similar, hagin invertit els seus estalvis en aquest producte confiats pel venedor del seu banc, sense comprendre molt bé els riscos implícits en el mateix.

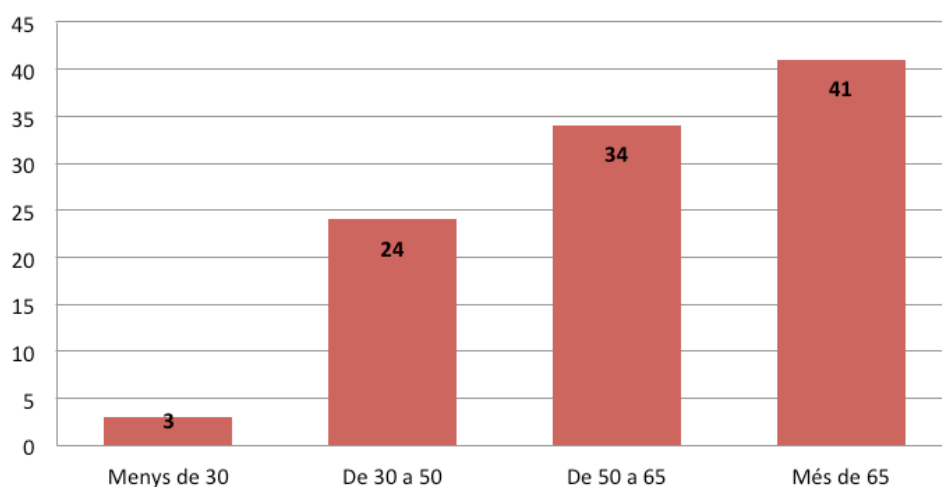
La complexitat d'aquest producte, unida a una política agressiva de col·locació del mateix per part dels bancs, ha fet que augmenti la litigiositat per aquest tipus de productes. Per aquest motiu s'ha dut a terme la implantació d'un servei d'orientació jurídica en matèria de preferents, amb l'objectiu d'atendre les consultes dels ciutadans sobre aquests.

Durant l'any 2013, s'han accionat un total de 102 consultes davant el SOJ PREFERENTS. En el Gràfic 29 veiem com es distribueixen aquestes consultes en funció de l'edat dels usuaris del servei. Destaca com són els ciutadans majors de 65 anys, els que han realitzat un major nombre de consultes, 41 en total. Els usuaris de 50 a 65 anys, han realitzat 34 consultes. Sumats, veiem com 75 persones majors de 50 anys han acudit al SOJ PREFERENTS.

La causa explicativa d'aquesta circumstància, és que el producte tractava de captar als petits estalviadors, que normalment solen ser persones majors amb la voluntat d'invertir els estalvis de tota una vida, en dipòsits bancaris o productes similars. No obstant això, ja s'ha apuntat que el perfil d'aquest inversor no era l'adequat per comprendre els riscos d'unes participacions preferents.

Quant als usuaris compresos entre 30 i 50 anys, veiem com aquests concentren 24 consultes, mentre que solament 3 consultes han estat realitzades per persones menors de 30 anys.

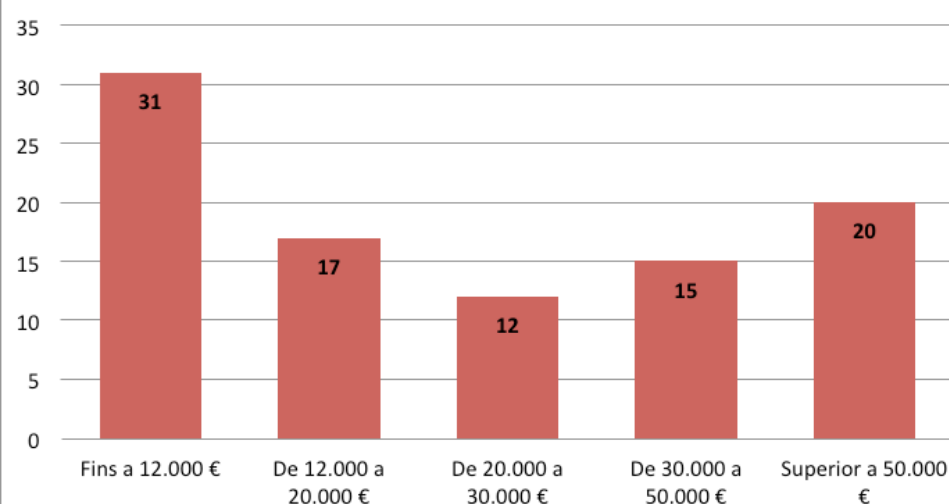
CONSULTES SOJ PREFERENTS 2013. DISTRIBUCIÓ PER EDATS

Gràfic 29. Consultes SOJ PREFERENTS 2013. Distribució per edats.

En el Gràfic 30 veiem com es distribueixen les consultes amb vista als imports invertits en participacions preferents. En el seu conjunt, podem observar com el major volum de preferents contractades i sobre les quals s'ha realitzat una consulta davant el SOJ PREFERENTS, no superen els 50.000 € d'inversió. Això conjuga amb el que s'ha apuntat anteriorment respecte a que es tracta de petits estalviadors, que han volgut donar-li certa rendibilitat als estalvis de tota una vida, sense que les preferents siguin el producte més adequat atenent al seu perfil inversor. El major nombre de consultes han estat realitzades sobre preferents el import invertit de les quals ha estat de fins a 12.000 €. I solament en 20 de les 102 consultes realitzades en total, el ciutadà havia invertit més de 50.000 €.

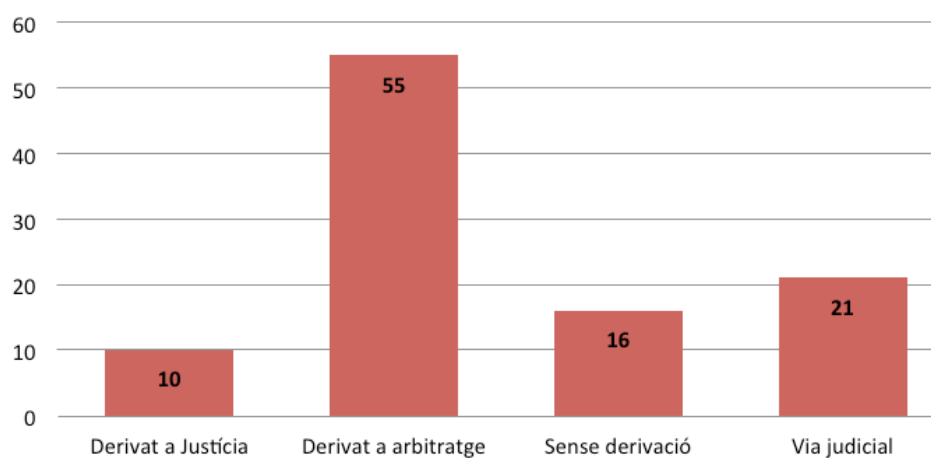
CONSULTES SOJ PREFERENTS 2013. DISTRIBUCIÓ PER IMPORTS

Gràfic 30. Consultes SOJ PREFERENTS 2013. Distribució per imports.

En el Gràfic 31, veiem quin ha estat la derivació que han tingut les consultes realitzades, i en quin nombre s'han distribuït les 102 consultes totals. En primer lloc, veiem com 55 d'aquestes consultes han estat derivades a arbitratge, la qual cosa suposa un 54% sobre el volum total. En segon lloc, 21 d'aquestes consultes s'han derivat a la via judicial, mentre que 10 s'han derivat a Justícia Gratuïta. Finalment, solament 16 consultes han quedat sense derivació.

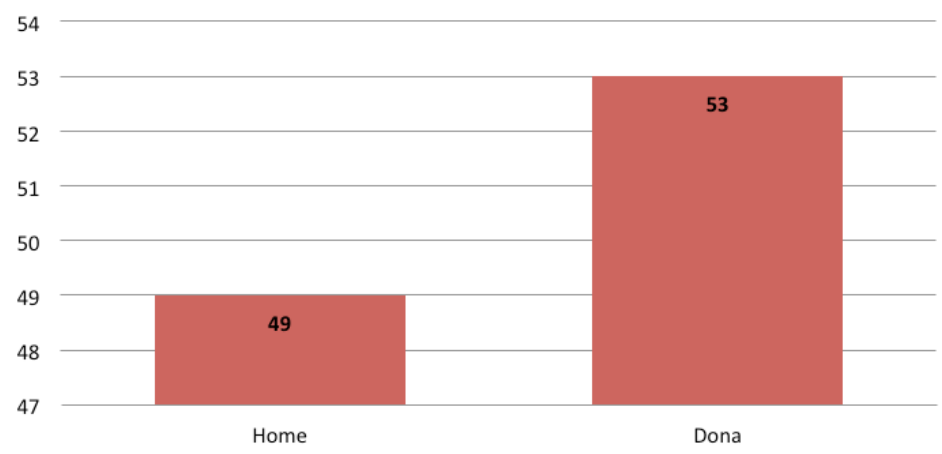
CONSULTES SOJ PREFERENTS 2013. DISTRIBUCIÓ PER DERIVACIÓ

Gràfic 31. Consultes SOJ PREFERENTS 2013. Distribució per derivació.

El Gràfic 32 ens mostra quin ha estat el perfil dels usuaris per raó del sexe i com ha estat la distribució de les consultes en aquest sentit. S'observa com el repartiment es produeix de forma més o menys equitativa: 49 d'aquestes consultes han estat realitzades per homes, mentre que les 53 restants han estat formulades per dones.

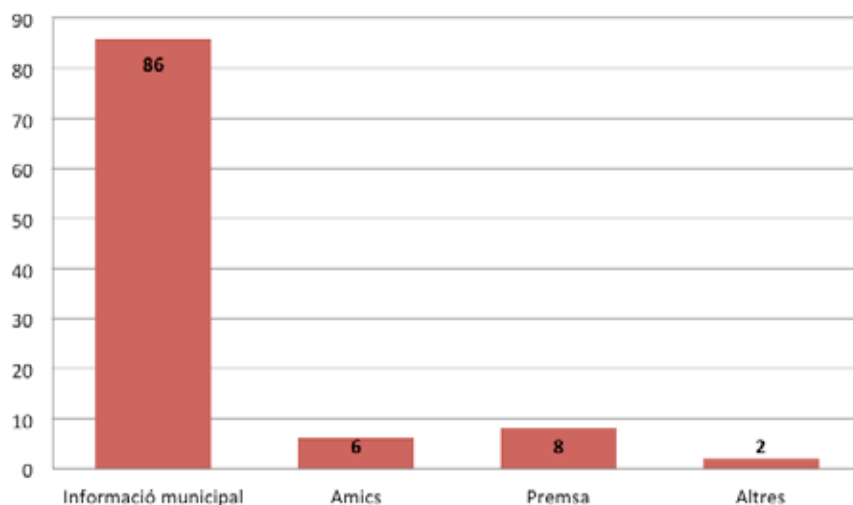
CONSULTES SOJ PREFERENTS 2013. DISTRIBUCIÓ PER SEXES

Gràfic 32. Consultes SOJ PREFERENTS 2013. Distribució per sexes.

Finalment, en el Gràfic 33 veiem de quina manera han conegut el SOJ PREFERENTS els ciutadans que han fet ús d'aquest servei. Destaca com en la gran majoria dels casos, els usuaris han conegut el servei a través d'informació municipal. La resta d'usuaris (16 de 102) han conegut el servei o bé per la referència d'algun amic, o bé per la premsa, i només 2 d'aquests 16 ha manifestat haver sabut del SOJ PREFERENTS per altres vies.

COM HA CONEGUT EL SOJ PREFERENTS?

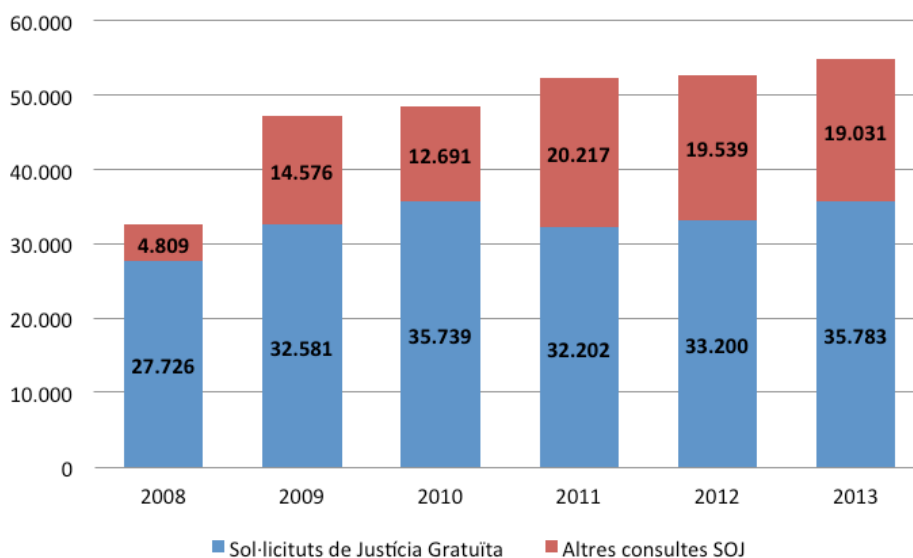
Gràfic 33. Consultes SOJ PREFERENTS 2013. Com ha conegut el servei?

3.5. Justícia Gratuïta

En el Gràfic 34 veiem l'evolució del nombre de sol·licituds de Justícia Gratuïta des de l'any 2008 fins a l'any 2013. En el gràfic s'observa com l'any 2009 es produeix un augment relativament important d'assumpes, d'un 15%. A partir d'aquest any, podem parlar d'una certa estabilitat, doncs les sol·licituds es mouen en la forqueta que va de 32.500 a 35.800 assumpes. Aquest augment respecte a l'any 2008 i que s'ha mantingut amb alts i baixos dins del marc numèric apuntat, és a causa de la crisi econòmica que afecta al país i que ha fet que nombroses famílies hagin d'acudir a aquesta institució per litigar, a causa d'una insuficiència de recursos econòmics. L'any 2013 es registren 35.783 sol·licituds, el nombre més alt de la sèrie.

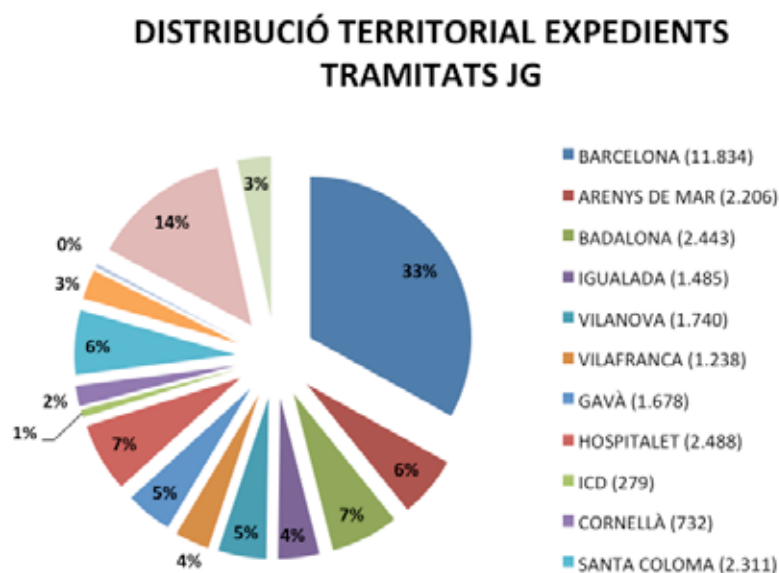
En el Gràfic 34, també podem veure com del total de peticions al SOJ, la gran majoria es correspon amb sol·licituds de Justícia Gratuïta. I com en el seu conjunt, les consultes al SOJ han anat en progressiu augment, a mesura que se succeeixen els anys, tal com s'ha comentat anteriorment.

SOL·LICITUTS DE JUSTÍCIA GRATUÏTA

Gràfic 34. Sol·licituds de Justícia Gratuïta.

Quant a la distribució territorial dels expedients tramitats de Justícia Gratuïta, el Gràfic 35 ens mostra en forma de cercle seccionat els percentatges en els quals es reparteix el total de sol·licituds. Veiem com un 33% d'aquests expedients han estat tramitats al territori de Barcelona, sent l'àmbit geogràfic que més volum concentra. En segon lloc, un 14% de les sol·licituds s'han realitzat a través de correu. La resta de territoris s'ha repartit de forma més o menys equitativa la tramitació dels expedients restants, entre un 7 i un 1% depenent de cada circumscripció.

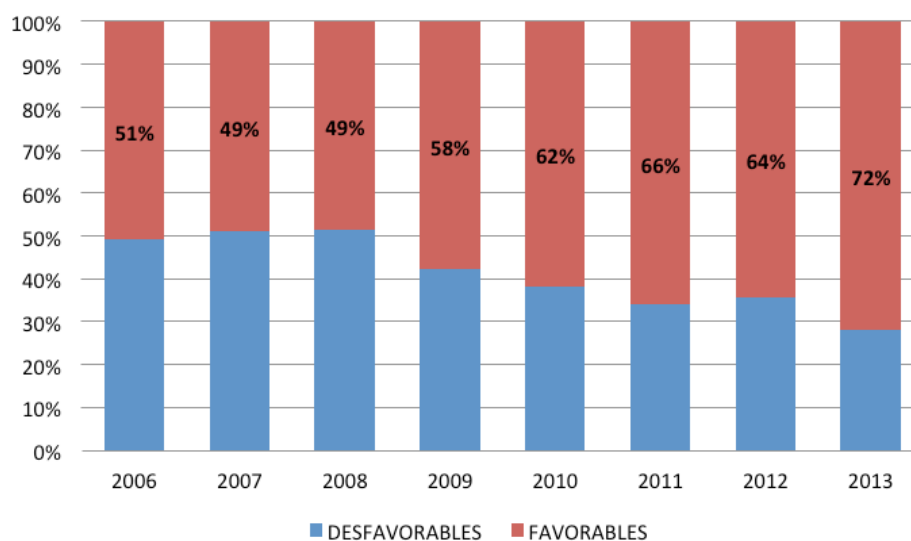

Gràfic 35. Distribució territorial d'expedients tramitats de Justícia Gratuïta.

En el Gràfic 36 es mostra en quina proporció s'han dictaminat com a favorables o desfavorables, el total d'expedients de Justícia Gratuïta tramitats, dins del període temporal que va des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

Fins a l'any 2008, podem observar com es qualificaven els expedients com a favorables o desfavorables, en una proporció molt equitativa, gairebé al 50%. A partir de l'any 2009, veiem com aquesta tendència es trenca en el següent sentit: es produeix un augment progressiu dels expedients favorables a mesura que se succeeixen els anys. L'any 2013, veiem com aquesta distribució se situa de la següent manera: 72% d'expedients favorables enfront de 28% qualificats com no favorables. Aquesta circumstància és a causa de l'augment del nombre de persones sense recursos suficients per litigar a causa de la crisi, i que per tant es converteixen en beneficiàries d'aquesta institució, d'acord amb la *Llei 1/1996, de 10 de gener, d'Assistència Jurídica Gratuïta*.

DICTÀMENS EMESOS PER L'ICAB EN LA SOL·LICITUD DE JG

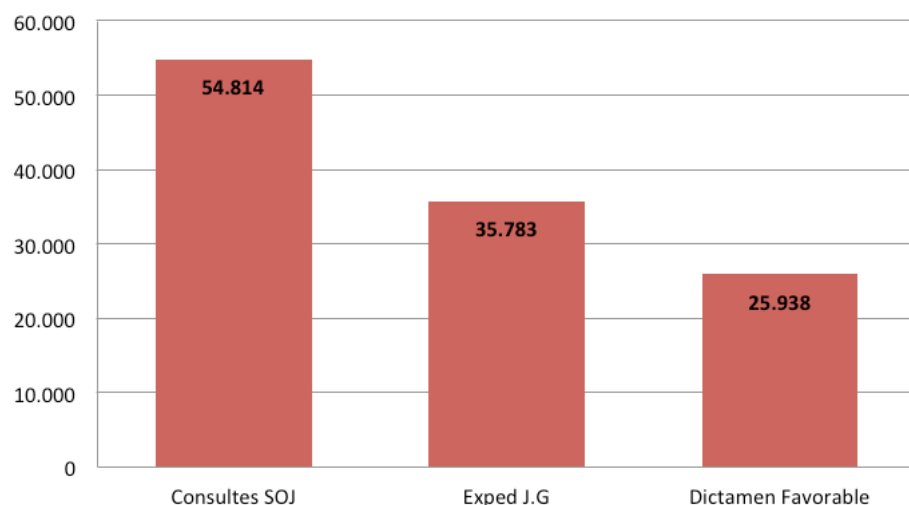
Gràfic 36. Dictàmens emesos per el ICAB en la sol·licitud de Justícia Gratuïta.

En el Gràfic 37 s'estableix la comparativa entre el nombre total de consultes realitzades al SOJ i quines d'aquestes s'han correspost a la tramitació d'un expedient de Justícia Gratuïta, a l'any 2013. També es relaciona aquesta última dada amb la xifra exacta de sol·licituds qualificades com a favorables. De manera que, de les 54.814 consultes realitzades al SOJ, 35.783 han estat en sol·licitud de Justícia Gratuïta, la qual cosa suposa un 65% respecte al total. I d'aquests expedients de Justícia Gratuïta iniciats, 25.938 han acabat sent favorables, la qual cosa implica un 47% sobre el nombre total de peticions formulades davant el SOJ General.

Per tant, d'acord amb l'apuntat anteriorment, estem davant un percentatge de consultes davant SOJ dirigides a la tramitació d'un expedient de Justícia Gratuïta, i d'aquests sent qualificats com a favorables una vegada tramitats, bastant alts. Això és a causa de la crisi, que ha fet que nombroses famílies hagin vist reduïts els seus ingressos notablement i que per aquesta insuficiència de recursos per litigar, s'hagin convertit en beneficiaris d'aquesta institució.

No obstant això, convé recordar que els dictàmens emesos pel Col·legi Professional, són de caràcter provisional. Són les Comissions d'Assistència Jurídica Gratuïta, les encarregades d'emetre un dictamen definitiu sobre l'expedient, contra el qual cabrà una ulterior revisió en via judicial, a través del pertinent recurs. No obstant això, el percentatge de confirmació d'aquests dictàmens provisionals elevant-los a definitius, és molt alt, amb xifres superiors al 90% tant en els qualificats com a favorables com en els no desfavorables. El que suposa un indicador d'eficàcia i alta capacitat resolutiva per part dels Col·legis Professionals, en la seva tasca de tramitadors inicials d'expedients.

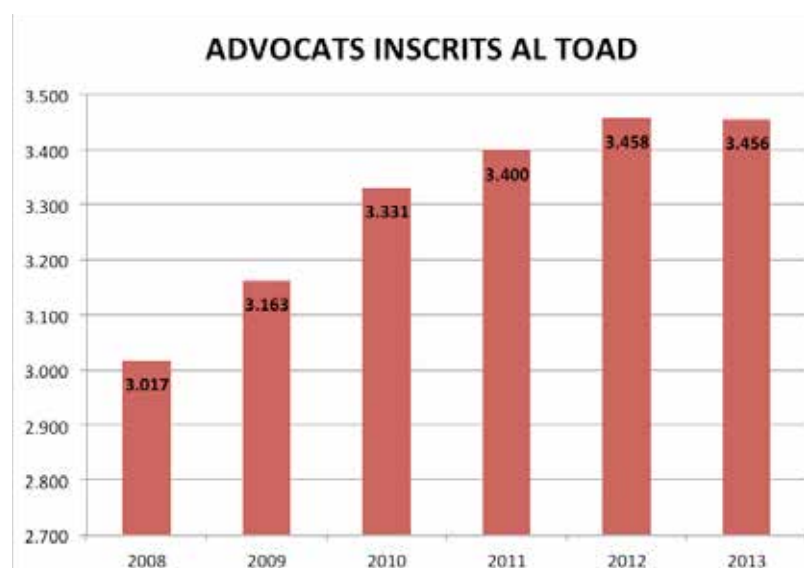
COMPARATIVA SOJ-JUSTÍCIA GRATUÏTA 2013

Gràfic 37. Comparativa SOJ-Justícia Gratuïta 2013.

El Gràfic 38 ens mostra els advocats inscrits al Torn d'Ofici i la seva evolució al llarg del període comprès entre els anys 2008 i 2013. Veiem com la tendència de la corba mostra un augment progressiu de la mateixa, fins a l'any 2012 en el qual es produeix un estancament: a l'any 2012 consten inscrits 3.458 advocats al Torn d'Ofici, mentre que a l'any 2013 consten registrats 3.456.

La causa explicativa d'aquest progressiu augment del nombre d'advocats inscrits al Torn, fins al seu estancament en els dos últims anys, la trobem, d'una banda, en la crisi econòmica. El descens d'ingressos en els despatxos d'advocats, han fets que molts professionals s'inscrivissin al Torn d'Ofici, amb la finalitat de compensar la baixada d'ingressos i tenir així un font de clients extra. D'altra banda, la implantació d'uns requisits més exigents a l'hora d'accedir al Torn per part dels Col·legis Professionals, ha fet que la tendència quant als professionals inscrits s'estanqui.

Gràfic 38. Advocats inscrits al Torn d'Ofici i Assistència al Detingut.

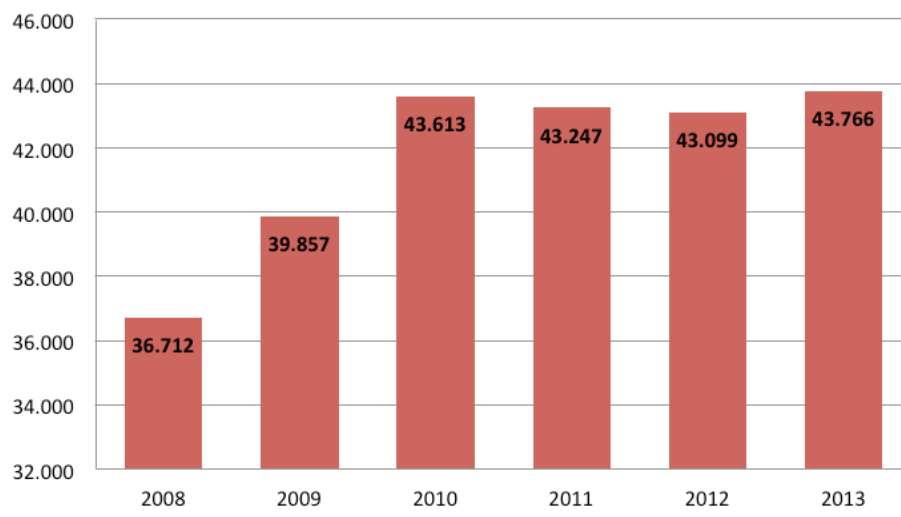
Quant al nombre total de designes, el Gràfic 39 ens mostra l'evolució anual de les mateixes, des de l'any 2008 fins a l'any 2013. En aquest gràfic veiem com en el període que va de l'any 2008 a l'any 2010, la tendència és la d'un clar augment progressiu del nombre total de designes, amb un increment del 16%. Els motius d'aquest augment ja han estat exposats anteriorment, en relació a la crisi i la seva incidència en l'augment de les persones amb insuficiència de recursos per litigar.

A partir de llavors, veiem com es produeix un estancament que perdura en els anys 2011 i 2012, amb un lleuger descens del nombre de designes. Finalment, l'any 2013 es produeix un repunt de la corba de la gràfica, amb 43.766 designes, la xifra més alta de la sèrie.

Hem de tenir present que el nombre total de designes efectuades és superior al nombre d'expedients tramitats en sol·licitud de Justícia Gratuïta. Això és a causa que existeixen una sèrie de supòsits, en els quals s'ha d'assignar a un advocat d'ofici, independentment de l'obtenció o no de la Justícia gratuïta. Aquests supòsits són:

- Quan l'òrgan judicial que estigui coneixent del procés consideri que, per les circumstàncies o la urgència del cas, sigui necessari assegurar de manera immediata els drets de defensa i representació de les parts, a tenor del que es disposa en l'art. 21 de la Llei 1/1996, de 10 gener.
- En els procediments penals en defensa de l'acusat i de manera imperativa quan la sol·licitud es realitza en el moment de la detenció. Aquestes designes es coneixen com a "telefonemes".
- En els procediments laborals per a la defensa del treballador per compte d'altri sense necessitat de tramitar la sol·licitud de Justícia Gratuïta per a la defensa en judici.

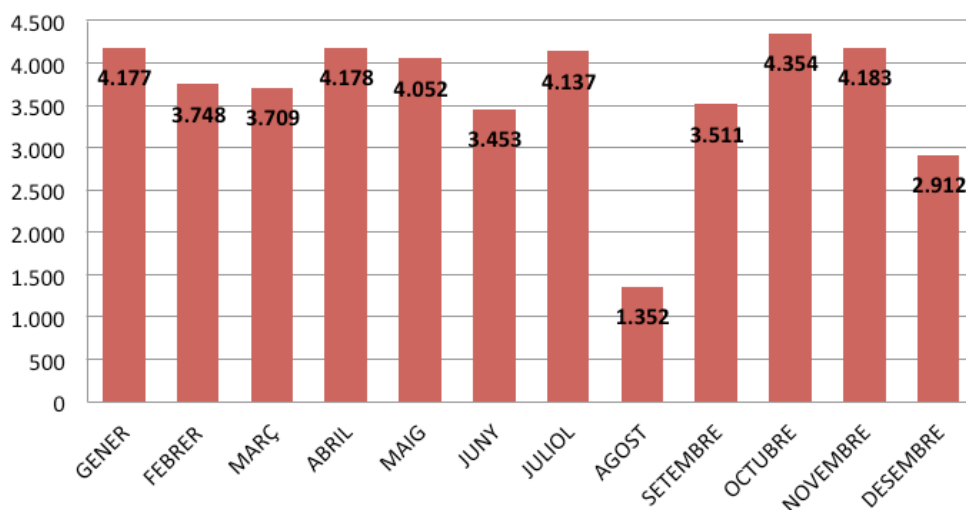
EVOLUCIÓ ANUAL DESIGNES

Gràfic 39. Evolució anual de designes.

En el Gràfic 40 podem observar com s'han distribuït les designes mensualment l'any 2013. A excepció d'agost i desembre, veiem com la distribució de les designes per mesos, es produeix d'una forma relativament regular, dins de la forqueta compresa entre 3.400 i 4.400. A l'agost es produeix un descens notable de les designes, ja que es tracta d'un mes inhàbil per a nombrosos tipus de procediments, justificant així el descens de les mateixes. Al desembre, el descens de les designes és menys acusat que en el mes d'agost. Encara i així, no podem concretar quins són els motius que justifiquen aquesta baixada en el nombre de designes, en el mes de desembre.

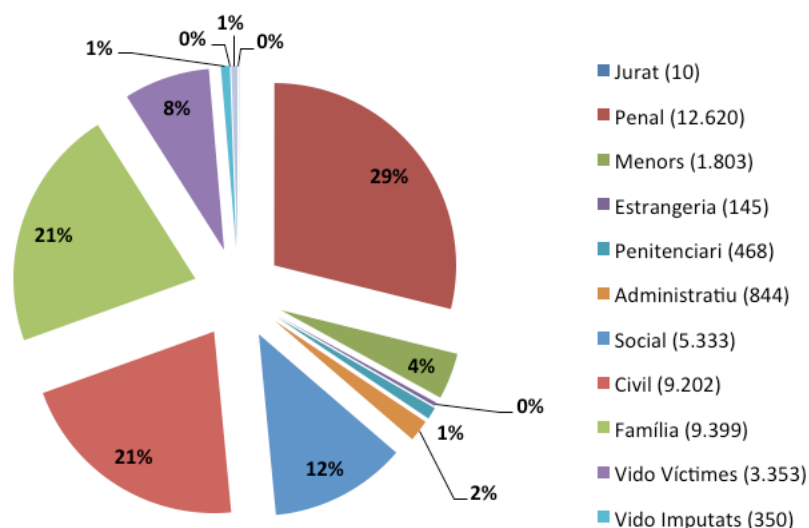
DISTRIBUCIÓ MENSUAL DESIGNES 2013

Gràfic 40. Distribució mensual de dissenys 2013.

Quant a la distribució de dissenys segons matèria, el Gràfic 41 ens mostra mitjançant un cercle seccionat, en quina proporció es produeixen. Veiem com el repartiment en funció de la matèria és bastant irregular. Així, els assumptes que major nombre de dissenys concentren, amb un 29% sobre el total, corresponen a l'àmbit penal. En segon lloc, els assumptes relatius al dret de família, representen un 21% del total, seguit molt d'a prop per les dissenys realitzades en matèria civil. L'àmbit social ocupa el quart lloc, amb un total de 5.333 dissenys, la qual cosa suposa un 12%. Quant a la resta de matèries, es reparteixen el 37% restant de dissenys, en diferents i menors percentatges.

DISTRIBUCIÓ DESIGNES SEGONS MATÈRIES

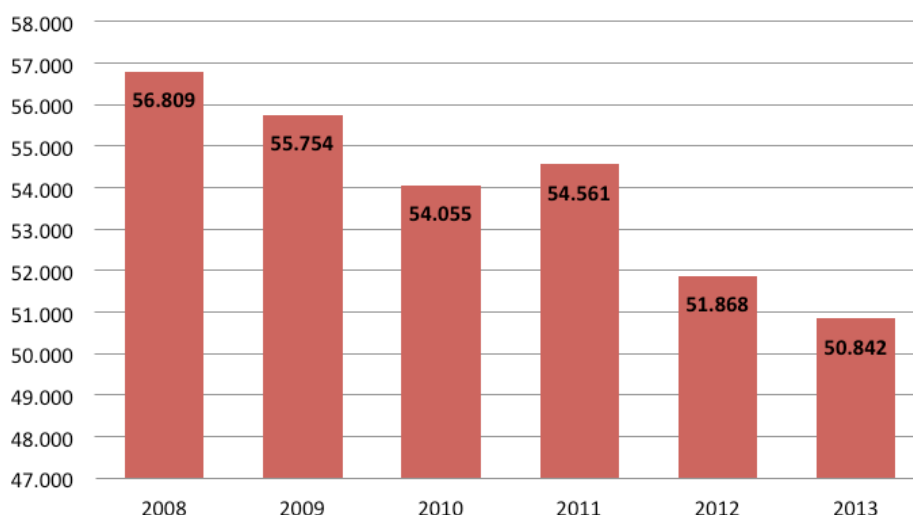
Gràfic 41. Distribució de dissenys segons matèries.

En el Gràfic 42 s'estableix l'evolució anual de telefonemes en el període temporal comprès entre els anys 2008 a 2013. Tal com apuntàvem anteriorment, els telefonemes són aquelles designes que es produeixen en el moment de la detenció, en el marc d'un procediment penal.

En el gràfic en qüestió, veiem com a mesura que se succeeixen els anys, la tendència de la corba es mostra en una progressiva regressió, amb una excepció l'any 2011, en el qual es produeix un lleuger augment dels telefonemes registrats. Així, veiem com dels 56.809 telefonemes xifrats l'any 2008 passem a 50.842 l'any 2013, la qual cosa suposa un descens del 12%.

Crida l'atenció, com el nombre de telefonemes és notablement més alt que el nombre de designes realitzades. La causa explicativa és que no tota detenció dóna lloc a un procediment judicial. I és que en l'esbrinament d'uns fets amb aparença delictiva en seu policial, s'ha de procurar posar al detingut en llibertat o a disposició judicial, amb la major rapidesa possible, i en qualsevol cas abans de passades 72 hores des de la detenció. Així, és possible que persones detingudes no necessitin designar advocat d'ofici per haver estat posades en llibertat, o bé que passant a disposició judicial els acusats prefereixin designar a un advocat particular o assumir personalment la seva defensa, quan així ho permeti la Llei.

EVOLUCIÓ ANUAL TELEFONEMES

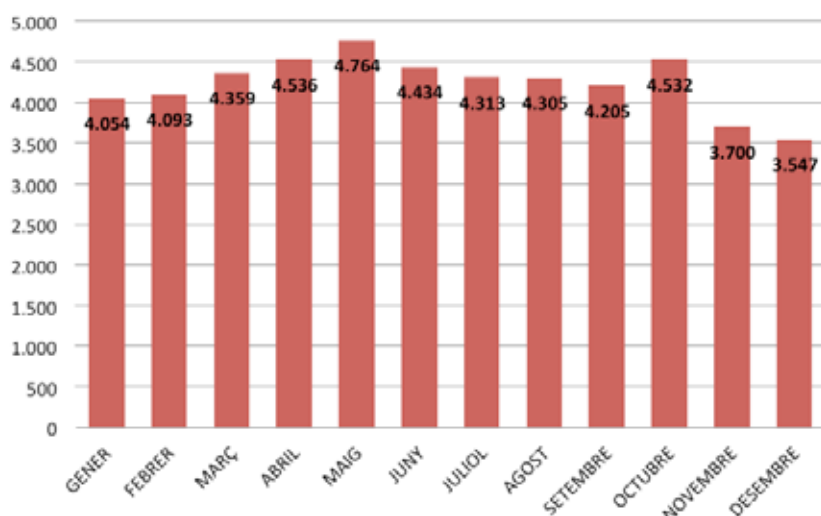

Gràfic 42. Evolució anual de telefonemes.

En el Gràfic 43 s'estableix la distribució mensual de telefonemes l'any 2013. Veiem com la tendència de la corba es mostra bastant estable durant tot l'any, amb telefonemes propers a la xifra de 4.000 durant tots els mesos. No obstant això, dins d'aquest marc d'estabilitat, veiem com al maig es registra la xifra més alta de la sèrie (4.764), i com a partir de llavors es produeix un progressiu descens fins a desembre, en el qual s'anoten 3.547 telefonemes, sent el nombre més baix del gràfic.

A diferència del que succeïa amb les designes, en el mes d'agost no es produeix cap descens important, sinó que es manté dins de l'estabilitat descrita en el paràgraf anterior. El motiu d'això és que els telefonemes es produeixen amb la detenció d'una persona, sobre la qual s'estan fent els primers esbrinaments sobre uns fets aparentment delictius, per part dels cossos i forces de seguretat de l'Estat, en el marc d'un procés penal. I, a diferència d'altres ordres jurisdiccionals, en la jurisdicció penal "tots els dies i hores de l'any seran hàbils per a la instrucció de causes criminals, sense necessitat d'habilitació especial", tal com estableix l'art. 201 LECrim.

DISTRIBUCIÓ MENSUAL TELEFONEMES 2013

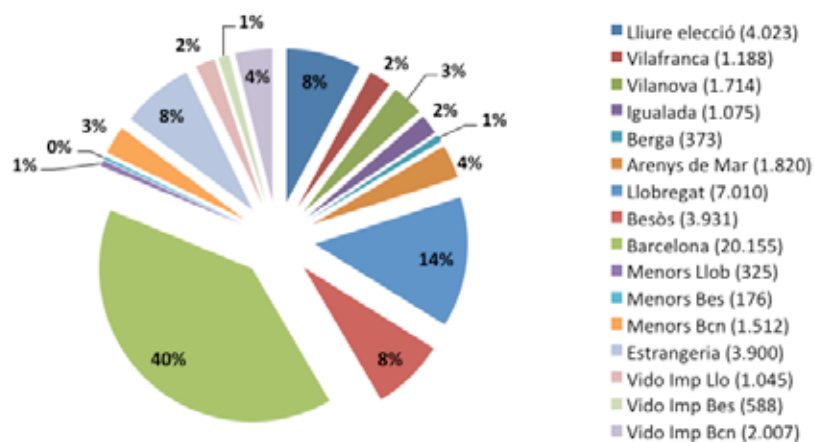

Gràfic 43. Distribució mensual telefonemes 2013.

En el Gràfic 44 s'estableix la distribució de telefonemes per les diferents demarcacions territorials en les quals el Torn desplega el seu exercici, durant l'any 2013. A través d'un gràfic circular seccionat veiem en quins percentatges es reparteix aquesta actuació, als diferents territoris. Així, veiem com la demarcació en la qual més telefonemes es produeixen, és a Barcelona, amb un 40% del total i un nombre de 20.155 actuacions. En segon lloc, amb un 14% respecte al total, el territori del Llobregat és l'àmbit geogràfic on més telefonemes s'efectuen. La zona del Besòs registra un 8% del total de telefonemes.

En conjunt, aquests tres territoris ressenyats, suposen un 62% del total de dissenys. Aquesta circumstància s'explica perquè en aquests territoris es concentren una densitat de població molt important, en termes socioeconòmics. La resta de territoris es reparteixen la distribució de telefonemes restant, en percentatges desiguals i tots per sota del 8%.

DISTRIBUCIÓ TELEFONEMES PER TORNOS 2013

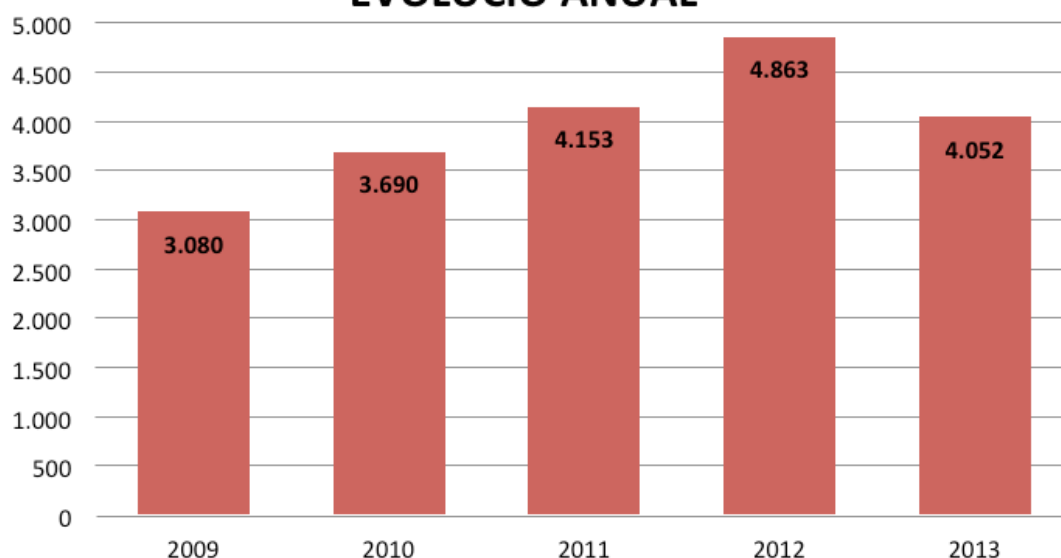
Gràfic 44. Distribució telefonemes per tornos 2013.

Incidències posteriors a la designa:

A continuació, en el Gràfic 45 tenim l'evolució anual dels expedients informatius oberts davant el Torn d'Ofici i Assistència al Detingut. A través d'aquests expedients, l'Administració i el Col·legi poden obtenir informació sobre el funcionament del servei, i prendre decisions en honor de la millora del mateix en benefici del ciutadà.

En el Gràfic en qüestió, veiem com la tendència de la corba és d'una clara progressió ascendent, des de l'any 2009 fins a l'any 2012, passant de 3.080 expedients a 4.863, la qual cosa suposa un increment del 37% durant aquest període. L'any 2013, últim any del qual es tenen dades completes, veiem com aquesta tendència es trenca i es produeix un descens important respecte a l'any anterior. Així, dels 4.863 expedients registrats en el 2012, passem a 4.052, la qual cosa suposa un descens del 20%.

EXPEDIENTS INFORMATIUS TOAD: EVOLUCIÓ ANUAL

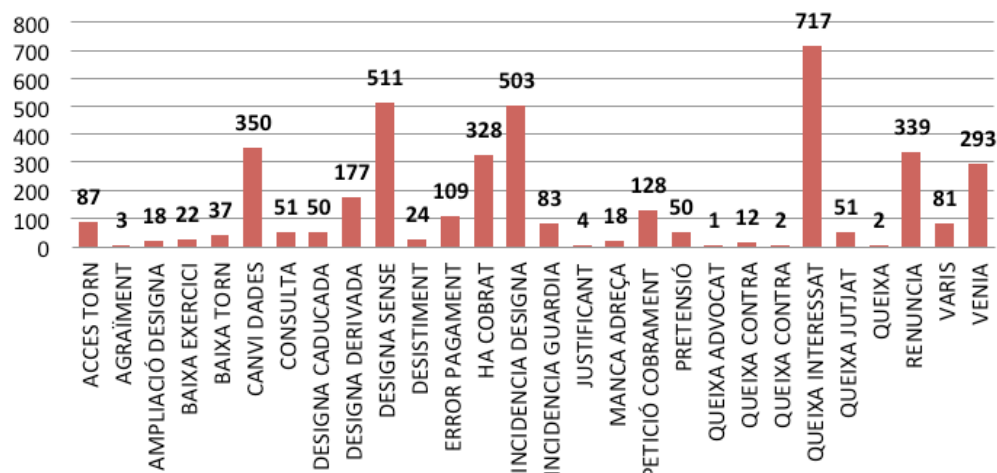

Gràfic 45. Expedients informatius Torn d'Ofici i Assistència al Detingut. Evolució anual.

D'aquests 4.052 expedients informatius que es van registrar l'any 2013, en el Gràfic 46 podem veure com es distribueixen atenent a la tipologia o matèria dels mateixos. Veiem com la majoria d'expedients es refereixen a "queixa de l'interessat" (717), "designa sense efecte" (511) i "incidència de designa" (503).

Del total d'expedients informatius oberts a l'any 2013, els registrats amb motiu d'una queixa de l'interessat representen el 17%. No obstant això, si es compara aquesta dada amb el nombre total de designes i telefonemes, el nivell de queixa dels usuaris no arriba al 1%, la qual cosa sens dubte suposa una bona notícia quant al grau de satisfacció dels ciutadans respecte a aquest servei.

TIPOLOGIA EXPEDIENTS INFORMATIUS 2013

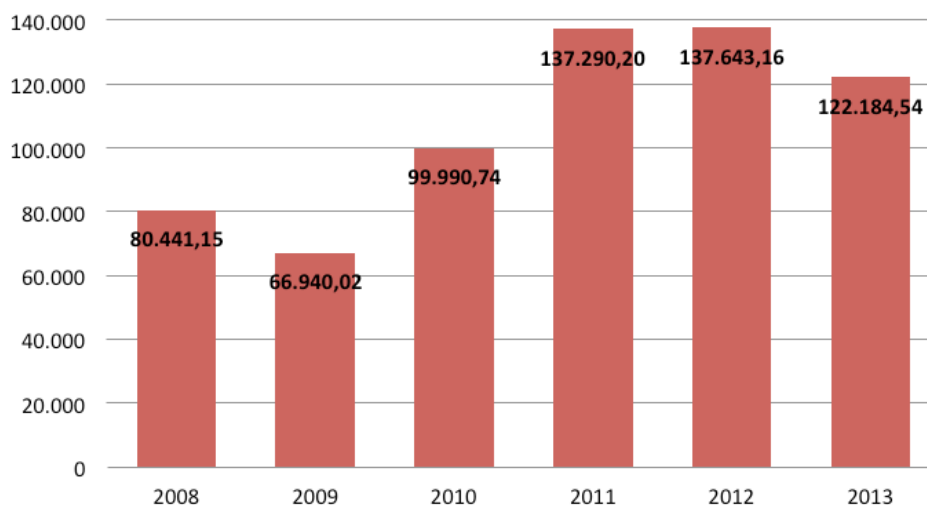
Gràfic 46. Tipologia expedients informatius 2013.

Facturació per actuació del TOAD:

L'art. 36 de la Llei 1/1996, de 10 de gener estableix, entre d'altres, els supòsits en els quals l'Advocat d'ofici pot percebre honoraris. El lletrat designat d'ofici, té l'obligació de complir a la crida i prestar-li l'assistència jurídica al ciutadà com si es tractés d'un client particular. No obstant això, no significa que l'advocat no tingui dret a percebre honoraris derivats de la seva actuació. En aquest apartat veurem quin és el import total de facturació per actuacions en el TOAD, així com els imports retornats per part del lletrat que ha percebut els seus honoraris per part del ciutadà i també per part de l'Administració, pel mateix concepte o actuació.

En el Gràfic 47 podem observar quin ha estat l'evolució anual de el import facturat per les actuacions del Torn d'Ofici i Assistència al Detingut. El període temporal analitzat és el comprès entre els anys 2008 i 2013, tots dos inclusivament. El comportament de la corba en aquest període, es pot dividir en dues fases. En una primera fase, que va de l'any 2008 a l'any 2010, veiem com la tendència dels imports facturats anualment es mostra a l'alça. En una segona fase, que va de l'any 2011 en endavant, veiem com es produeix un canvi en la tendència i que els imports facturats disminueixen a mesura que se succeeixen els anys. La causa explicativa d'aquesta reducció, la trobem en la crisi econòmica, que ha fet que el Govern retalli nombroses partides pressupostàries, incloent les que afecten al Torn d'Ofici i Assistència al Detingut, en el següent sentit: congelació per a l'any 2010, reducció del 5% lineal l'any 2011 i nova reducció l'any 2012 sobre determinats mòduls d'actuació i de caràcter variable que pretén aconseguir un nova reducció del 5% global.

RETORNAMENT IMPORTS PERCEBUTS PER EL TOAD

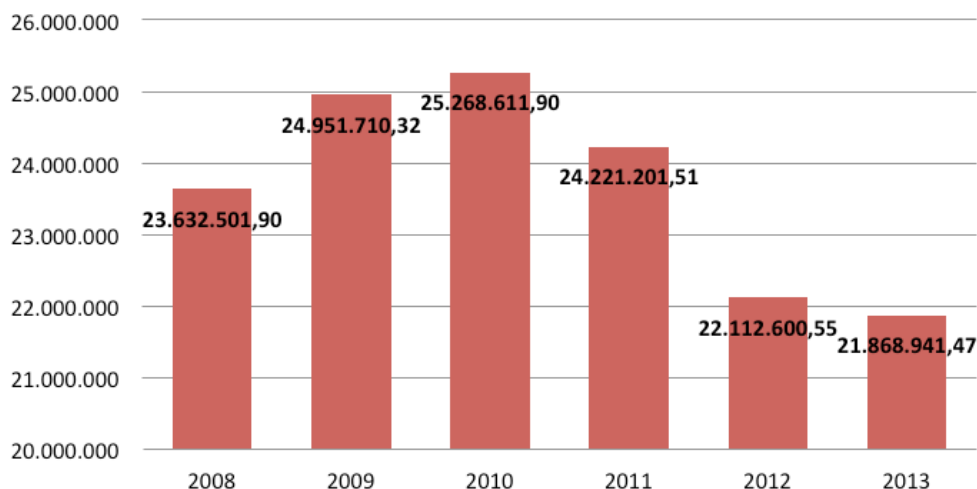

Gràfic 47. Retornament del imports percebuts pel el Torn d'Ofici i Assistència al Detingut.

En el Gràfic 48 se'ns mostra l'evolució de la tornada dels imports rebuts pel Torn d'Ofici, per part dels advocats que ja havien percebut dels seus clients els seus honoraris pel mateix concepte que els cobrats amb càrrec als pressupostos de l'Administració.

En el gràfic veiem com en els 3 primers anys (2008-2010), els imports retornats són clarament inferiors respecte als imports retornats en els 3 últims anys (2011-2013). Malgrat que en el gràfic anterior comentàvem que les retallades pressupostàries havien fet reduir els imports de facturació total en els últims anys, hem de recordar que l'evolució anual de designes ha anat en augment en els últims anys. És a dir, que l'augment del import retornat percebut per actuacions del TOAD, és a causa de l'augment del volum de procediments que donen lloc a aquestes designes i telefonemes

FACTURACIÓ ANUAL PER ACTUACIONS TOAD

Gràfic 48. Facturació anual per actuacions del TOAD.

4. Altres Serveis del ICAB.

4.1. Servei de Formació ICAB.

La formació contínua és una necessitat en la professió de l'advocat i una garantia de qualitat en la prestació del servei al ciutadà. En apartats anteriors hem vist com el volum de queixes i de sancions sobre el cens de col·legiats, és bastant baix, la qual cosa indica un grau de satisfacció social notable del servei públic que presten els advocats. Així, la deontologia professional és, a més d'un conjunt de normes, un compendi de valors amb prospecció social que l'advocat ha de fer seus per transmetre'ls i desenvolupar-los en l'exercici de la seva professió. Per a això, és important el servei que l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona brinda als col·legiats permetent-los que aquests puguin satisfer la necessitat de formació contínua, desenvolupament i especialització professional, que l'exercici de l'Advocacia implica.

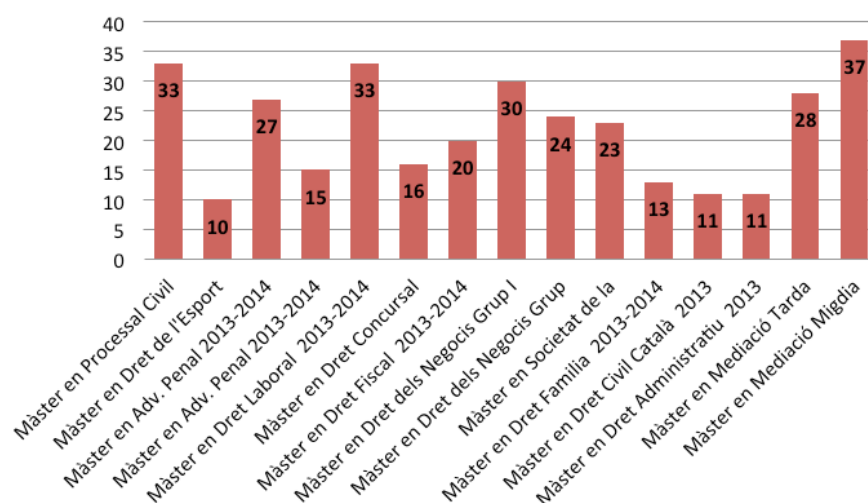
El servei de formació que brinda el ICAB es desenvolupa a través de quatre grans àrees:

- Formació inicial (EPJ), en la qual l'Escola de Pràctica Jurídica constitueix la seva marca principal, dirigit a aquells col·legiats que s'inicien en l'exercici professional, a través d'un ensenyament eminentment pràctic.
- Formació especialitzada (Campus), a través del centre d'especialització del Campus, en el qual s'imparteixen Màsters i Cursos específics sobre una determinada branca del Dret.
- Formació contínua (Cultura), que es duu a terme a través de la Comissió de Cultura, integrada per 23 seccions que contemplen les especialitats del Dret més importants, i que permet al professional estar al dia de les novetats més rellevants del nostre ordenament jurídic.
- Formació internacional, desenvolupada mitjançant seminaris i "stages" en la UE subvencionats a través el Fondo Leonardo da Vinci.

En el Gràfic 49 podem veure els diferents Màsters que s'han impartit a través del Campus ICAB, durant l'any 2013. Observem com el grau d'especialització d'aquests cursos és significatiu, centrant-ne en l'estudi de matèries jurídiques molt concretes, com el Dret Concursal o el Dret de Família, i també molt noves i avantguardistes com el Dret dels Esports, el Dret dels Negocis o el Màster en Mediació.

A més, en el gràfic podem contemplar com el nombre d'alumnes per curs, és relativament reduït per norma general, sent 10 alumnes el Màster que menys estudiants té, i 37 el que més inscrits ha registrat. cal destacar, com són els Màsters de Mediació, Laboral i els de Dret dels negocis, els que integren un major nombre d'alumnes, corresponent a la demanda lògica del context socioeconòmic en el qual ens trobem, i en els quals hi ha hagut importants novetats a nivell jurídic.

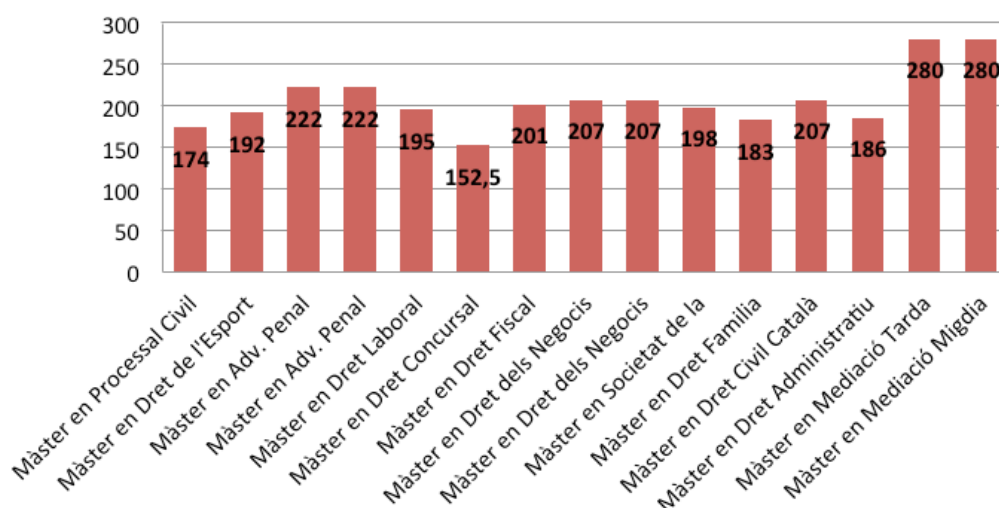
ALUMNES MÀSTERS CAMPUS ICAB 2013

Gràfic 49. Alumnes Màsters Campus ICAB 2013.

Quant al nombre d'hores dels Màsters impartits pel Campus ICAB, en el Gràfic 50 veiem el detall numèric de cada curs. El Màster que menys hores integra és el de Dret Concursal, amb 152,5 hores; mentre que el Màster que més hores suposa és el de Mediació, amb 280. Cal tenir en compte que la mitjana se situa entorn de les 200 hores, i que les classes es desenvolupen a través de la metodologia del cas, en 2 o 3 sessions setmanals de 3 o 2 hores cadascuna, que el seu objectiu és que l'alumne rebi una formació especialitzada sobre una determinada matèria.

HORES MÀSTERS CAMPUS ICAB 2013

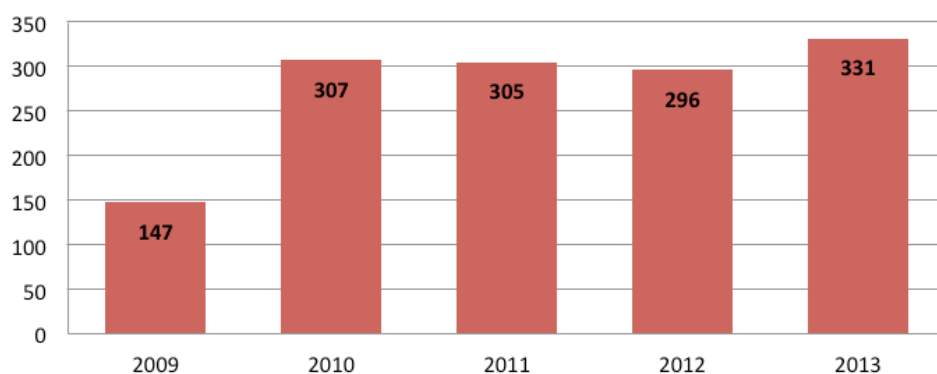
Gràfic 50. Número d'hores Màsters Campus ICAB 2013.

A continuació podem observar en el Gràfic 51, quin ha estat l'evolució anual dels alumnes dels Màsters del Campus ICAB, dins del període temporal que va de l'any 2009 fins a l'any 2013.

En aquest veiem com l'any 2010 es produeix un augment important del nombre d'alumnes inscrits respecte a l'any anterior: l'any 2009 es registren 147 alumnes, mentre que l'any 2010 es registren 307, la qual cosa suposa un augment del 52,1%. A partir d'aquest any, veiem com la tendència en el nombre d'alumnes es manté estable, amb lleugers alts i baixos, a mesura que se succeeixen els anys, i que l'any 2013 es registren 331 alumnes, la xifra més alta de la sèrie.

La causa explicativa d'aquest increment és l'augment de l'oferta formativa per part del ICAB i el context socioeconòmic de crisi unit al furor legislatiu que ha fet que, l'augment de la competència i els importants canvis que està experimentant el nostre ordenament jurídic, obligui als professionals a mantenir-se en continu reciclatge i especialització professional.

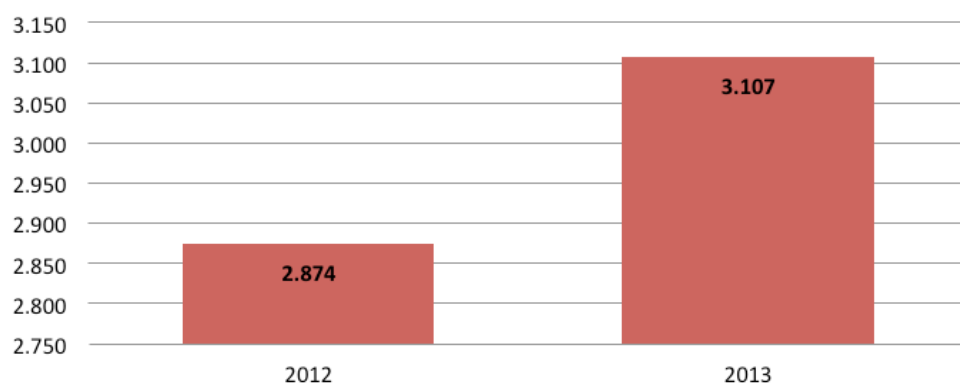
EVOLUCIÓ ANUAL ALUMNES MÀSTERS CAMPUS ICAB

Gràfic 51. Evolució anual d'alumnes dels Màsters Campus ICAB.

En el Gràfic 52, s'estableix la comparativa del nombre d'hores impartides en els Màsters Campus ICAB, en el seu conjunt, en els anys 2012 i 2013. D'acord amb el que apuntàvem en l'apartat anterior, s'ha incrementat el nombre d'hores l'any 2013 respecte a l'any anterior, en un 7,4%, ja que s'ha passat de 2.874 hores en el 2012 a 3.107 l'any 2013.

COMPARATIVA HORES MÀSTERS CAMPUS ICAB

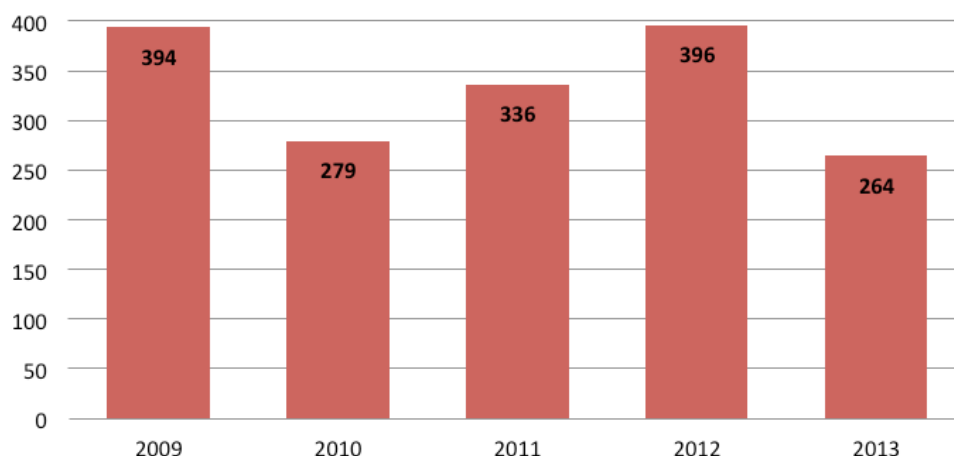
Gràfic 52. Comparativa d'hores Màsters Campus ICAB.

A més dels Màsters d'especialització, el ICAB en col·laboració amb la UOC ofereix un servei de formació online, en determinades àrees i matèries legals i para legals, amb l'objectiu que l'alumne pugui organitzar el seu temps d'estudi i desenvolupar així el contingut del curs al seu ritme.

En el Gràfic 53 podem observar l'evolució anual dels alumnes que s'han inscrit en aquests cursos online, dins del període temporal comprès entre l'any 2009 i l'any 2013. Veiem com el

comportament de la línia de la gràfica és bastant irregular, sent l'any 2012 en el qual s'inscriuen un major nombre d'alumnes (396) i l'any 2013 en el qual es registren 264, la xifra més baixa de la sèrie.

EVOLUCIÓ ANUAL ALUMNES UOC-ICAB. FORMACIÓ ONLINE

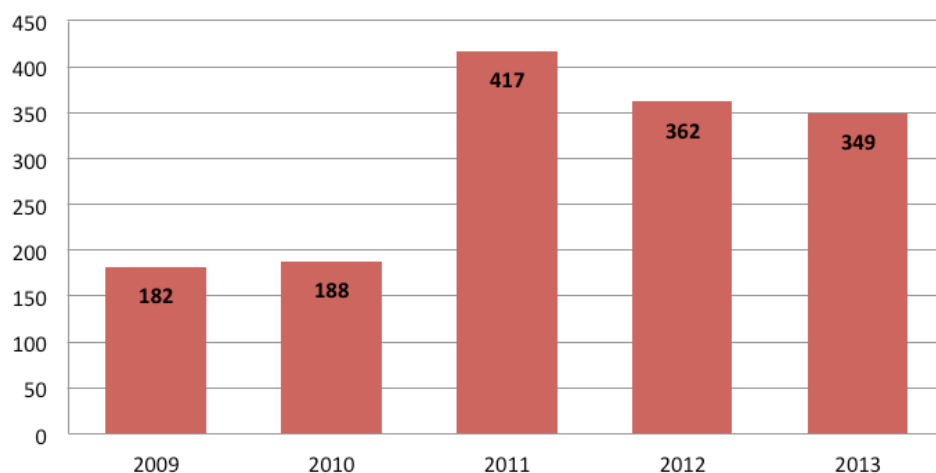

Gràfic 53. Evolució anual alumnes UOC-ICAB. Formació online.

També, a part dels Màsters del Campus i de la formació Online abans comentades, el servei de formació del ICAB comprèn un nombre molt elevat d'activitats i actes de caràcter cultural i formatiu. No és objecte d'aquest informe enumerar totes i cadascuna d'elles. No obstant això convé fer referència a les mateixes, ja que diàriament el ICAB organitza a través de les seccions que integren la Comissió de Cultura, seminaris, conferències i jornades, que permeten al col·legiat estar al dia de les novetats que es van produint en el nostre ordenament jurídic.

En el Gràfic 54 tenim l'evolució anual d'aquestes activitats formatives, dins del període temporal que va des de l'any 2009 fins a l'any 2013. Quant a la tendència de la gràfica, podem identificar dos períodes clarament diferenciats. En el primer d'ells, que va de l'any 2009 a l'any 2010, veiem com la xifra d'activitats es mou entorn de 185 de mitjana. En el segon període, comprès entre l'any 2011 a 2013, veiem com es produeix un augment molt significatiu del nombre d'activitats formatives realitzades en un any. Així, de 188 l'any 2010 passem a 417 l'any 2011, el que implica un increment del 54,9%, la qual cosa suposa un reflex de la importància que li dona el ICAB a la formació contínua dels seus col·legiats. En els anys 2012 i 2013, veiem com es produeix un lleuger descens en el nombre d'activitats; encara que les xifres segueixen sent molt superiors a les del primer període.

NÚMERO D'ACTIVITATS FORMATIVES. EVOLUCIÓ ANUAL

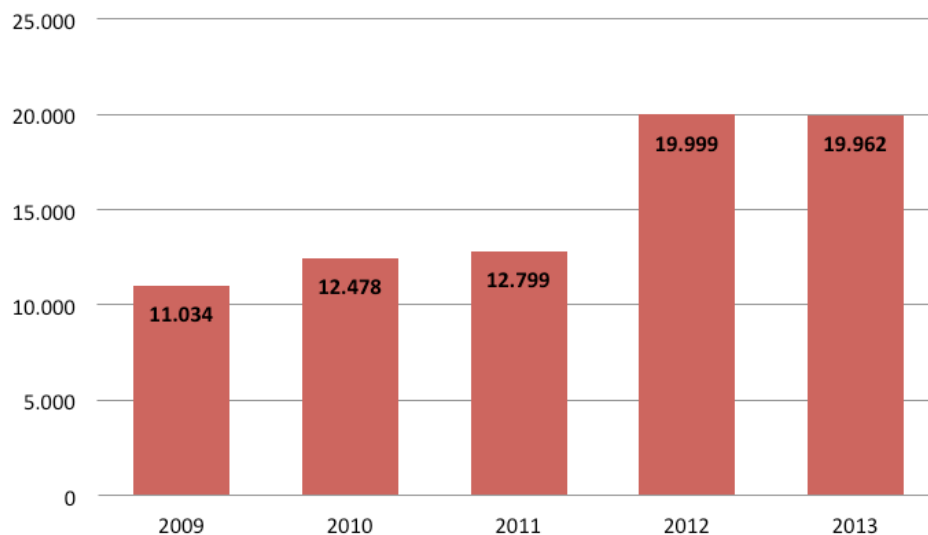
Gràfic 54. Número d'activitats formatives. Evolució anual.

Finalment, en el Gràfic 55 podem observar l'evolució anual dels inscrits totals, en alguna activitat de caràcter formatiu, ja sigui en un Màster del Campus ICAB, en una conferència, jornades o seminaris, en un curs impartit "via streaming" o en un dels Cursos que el Campus organitza al llarg de l'any.

Destaca com a mesura que se succeeixen els anys, el nombre d'inscripcions en les activitats de formació dutes a terme pel ICAB, creix progressivament. Així, l'any 2009, es van registrar 11.034 inscripcions, mentre que l'any 2013 el nombre d'inscrits va ser de 19.962, la qual cosa suposa un increment del 44,7%.

Això suposa una bona notícia, ja que com dèiem en la introducció, la importància per a la societat del servei que presta l'Advocat, obliga a aquest a estar en contínua formació. I les dades recollides sobre la formació duta a terme pel Col·legi, mostren que l'Advocat del ICAB és, en termes generals, un professional permanentment actualitzat i en constant especialització i reciclatge.

EVOLUCIÓ ANUAL INSCRITS TOTALS

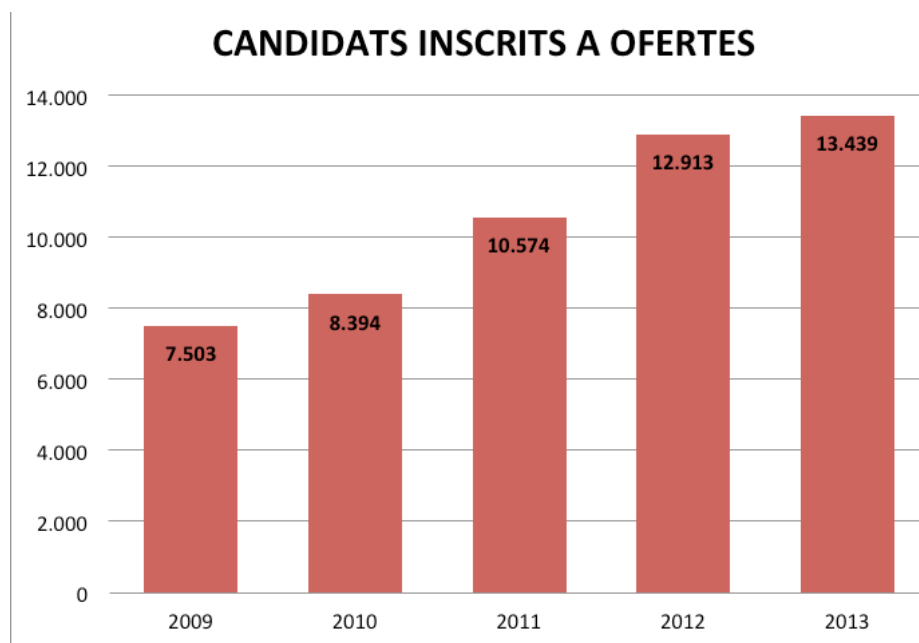
Gràfic 55. Evolució anual d'inscrits totals.

4.2. Servei d'Ocupació i Orientació Professional

Com a complement a aquesta formació contínua i especialitzada que ofereix el ICAB, hem de situar el Servei d'Ocupació i Orientació Professional (d'ara endavant SOOP), que tracta de donar resposta a les necessitats laborals que es produeixen en l'entorn jurídic, tant des del punt de vista de les empreses i entitats, com des del punt de vista dels candidats. Es tracta d'un servei que ofereix un assessorament personalitzat, que serveix d'orientació i intermediació laboral i que a través de la pàgina web de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona, disposa d'una borsa de treball online.

En el Gràfic 56 veiem l'evolució anual del nombre de candidats inscrits en ofertes del SOOP, des de l'any 2009 a l'any 2013. En aquest, veiem com la tendència del gràfic és d'una clara progressió. L'any 2009, el nombre de candidats inscrits era de 7.503, mentre que a l'any 2013 aquesta xifra puja fins als 13.439, la qual cosa suposa un increment del 44%.

Les causes explicatives d'aquest increment són, d'una banda, l'augment del nombre de llicenciats en Dret en els últims anys que, amb la finalitat d'evitar entrar en l'àmbit d'aplicació de la *Llei 34/2006, de 30 d'octubre, sobre l'accés a les professions d'Advocat i Procurador dels Tribunals*, han acabat els seus estudis universitaris i s'han col·legiat. D'altra banda, la crisi ha fet que molts joves hagin de sofrir un major índex de rotació laboral a causa de les polítiques de contenció de despeses i retallades aplicades en empreses i despatxos.

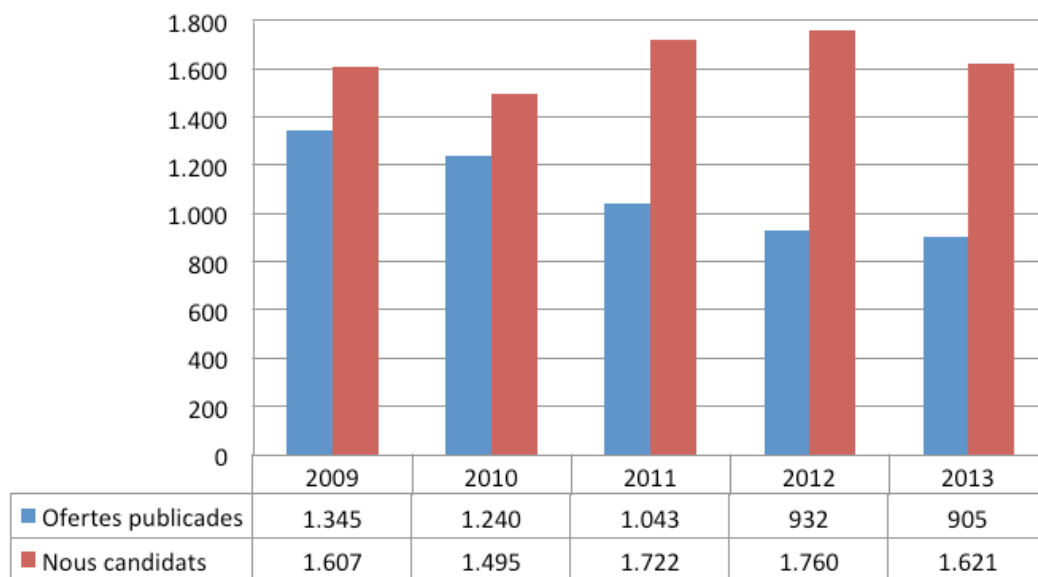

Gràfic 56. Candidats inscrits a ofertes.

Quant a l'evolució de les ofertes publicades en el SOOP, en el Gràfic 57 veiem com aquestes han disminuït de forma progressiva al llarg dels anys, a causa de les causes explicatives apuntades en el paràgraf anterior. En el gràfic també podem veure l'evolució dels nous candidats que, com ja comentàvem anteriorment ha anat en augment al llarg dels últims anys, i establir la comparativa d'aquestes dues variables i el seu comportament al llarg del període temporal analitzat.

L'any 2009 es van publicar 1.345 ofertes, mentre que l'any 2013 aquesta xifra va baixar fins a les 905, la qual cosa implica un descens del 49%. Si aquesta dada ho comparem amb el increment del 44% dels candidats inscrits en aquest mateix període temporal, la conclusió a la qual arribem és preocupant.

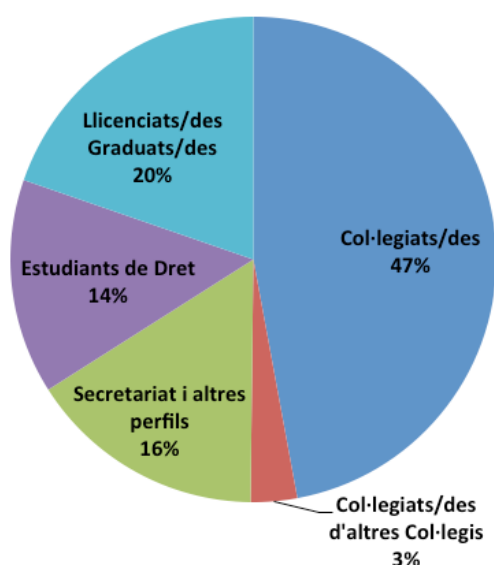
OFERTES PUBLICADES SOOP

Gràfic 57. Ofertes publicades en el Servei d'Ocupació i Orientació Professional.

En el Gràfic 58, podem veure com es distribueixen els candidats actius en el SOOP, per la classificació dels mateixos quant al seu perfil. Així, veiem com el major volum de candidats, un 47%, es corresponen amb col·legiats. El segon lloc ho ocupen els llicenciats i els graduats amb un 20% del total; mentre que els estudiants de dret ocupen el tercer lloc amb un 14%. La resta de candidats es corresponen amb altres perfils professionals, com a secretariats, amb una representació del 16%. Finalment, un 3% dels candidats actius es distribueix entre col·legiats d'altres col·legis.

CANDIDATS ACTIUS PER CLASSIFICACIÓ

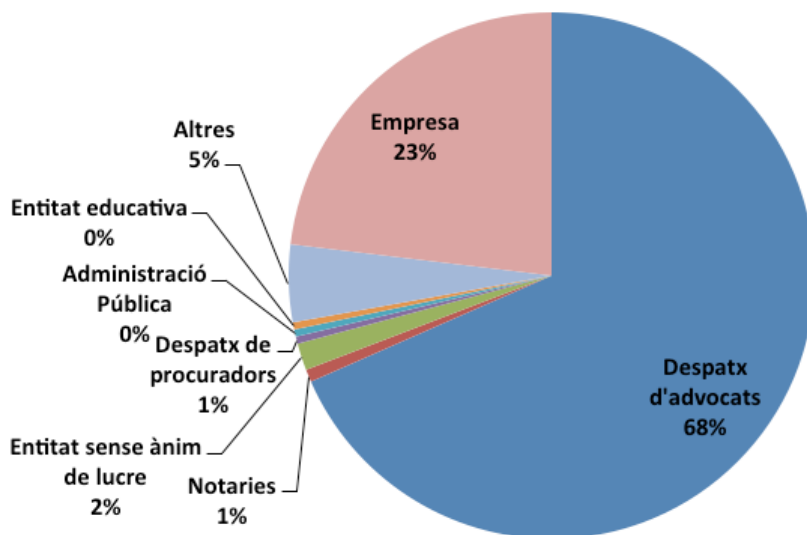

Gràfic 58. Candidats actius per classificació.

Quant a les ofertes publicades per tipus d'entitat, el Gràfic 59 ens mostra en quin percentatge es distribueixen aquestes. El major nombre d'ofertes provenen de despatxos d'advocats, amb un 68% sobre el total. En segon lloc, les empreses recorren al SOOP del ICAB per trobar a

candidats amb un perfil jurídic, publicant un 23% de les ofertes laborals. La resta d'ofertes, es distribueixen de forma irregular i en percentatges molt petits, entre un altre tipus d'entitats com a Administració Pública, despatxos de procuradors, notaries, organitzacions sense ànim de lucre, etc.

OFERTES PUBLICADES PER TIPUS D'ENTITAT

Gràfic 59. Ofertes publicades per tipus d'entitat.

4.3. La Biblioteca del ICAB

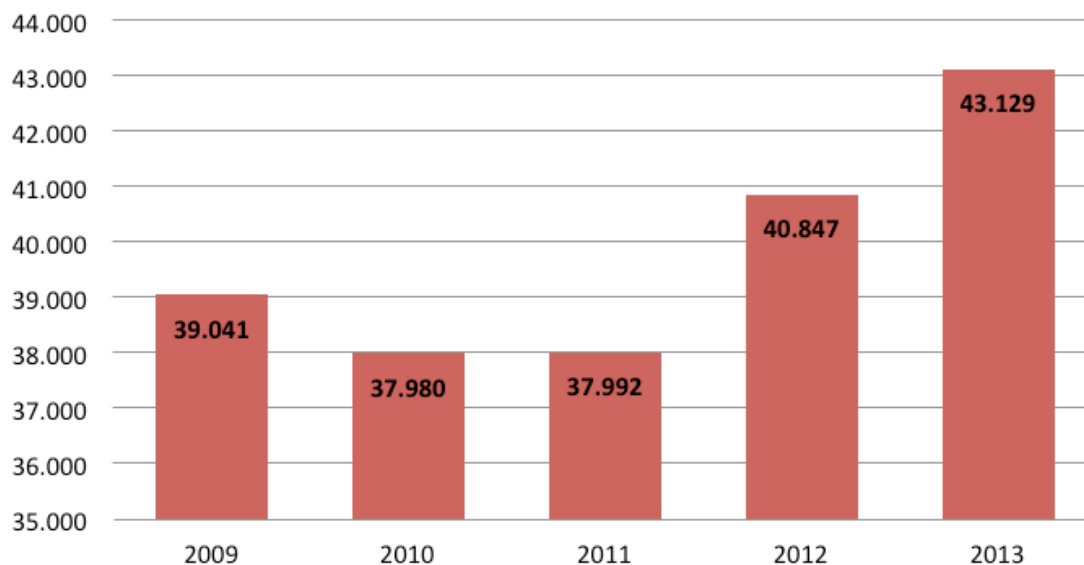
El ICAB compta amb una biblioteca especialitzada en Dret i Ciències socials, i que està considerada com una de les biblioteques jurídiques més importants d'Europa, tant pels volums que guarda (més de 300.000 en l'actualitat) com pel catàleg que integra el seu fons bibliogràfic, amb algunes obres de gran valor històric. La Biblioteca del ICAB se situa a l'edifici modernista "Palauet Casades", i es divideix en tres espais:

- La Sala de lectures, on se situen les monografies publicades els últims sis anys, organitzades per matèries.
- L'Hemeroteca, on es troben els últims anys de les revistes amb major volum de consultes ordenades alfabèticament, a més de la premsa del dia.
- La Sala Multimèdia, amb accés a tots els recursos electrònics i a Internet.

Tal com s'ha comentat anteriorment, l'Advocat té la necessitat d'estar en contínua formació i en permanent reciclatge, per la qual cosa, una biblioteca d'aquestes característiques, suposa el suport perfecte per al professional.

En el Gràfic 60 se'ns mostra la relació dels usuaris en sala durant els anys 2009 a 2013, així com la seva evolució anual. Destaca com l'any 2010 es produeix un descens important respecte al seu any immediatament anterior del nombre d'usuaris a la sala. No obstant això, a partir del 2011, veiem com la tendència torna a canviar i s'inicia un augment notable del nombre d'usuaris. I és que l'any 2013, es registren 43.129 usuaris en sala, la qual cosa suposa un augment del 9,4% respecte a l'any 2009. Aquesta dada encaixa amb l'augment de col·legiacions i del cens col·legial produït en els últims anys, tal com s'ha comentat en apartats anteriors.

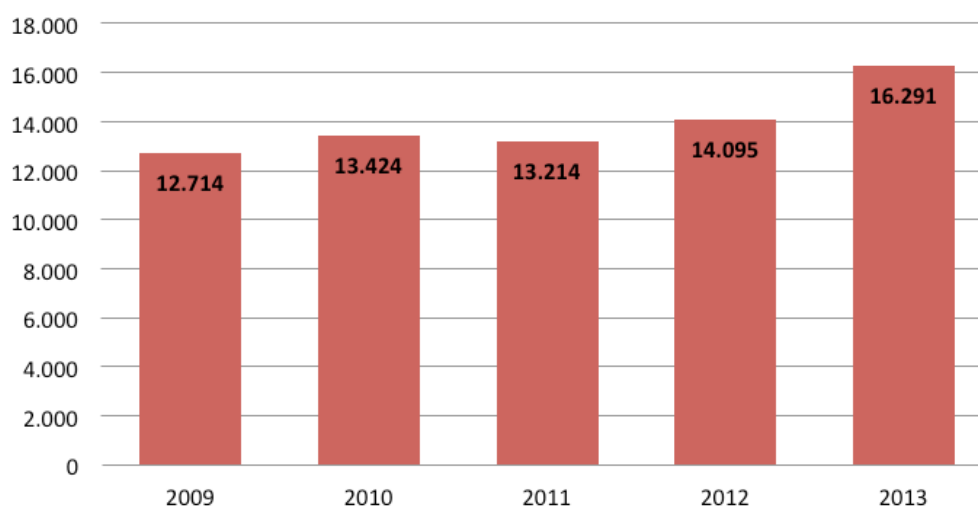
BIBLIOTECA: USUARIS EN SALA

Gràfic 60. Biblioteca: Usuaris en sala.

En el Gràfic 61 veiem l'evolució de les obres prestades per la Biblioteca ICAB als seus usuaris, durant els anys 2009 a 2013. Veiem com la tendència és d'un clar i progressiu augment a mesura que se succeeixen els anys. Així, l'any 2009 es van prestar 12.714 obres, mentre que l'any 2013 es van prestar 16.291, la qual cosa suposa un increment del 21,9%. L'augment del nombre d'usuaris (lligat a l'augment del cens col·legial) i l'ampliació del fons bibliogràfic de la Biblioteca del ICAB, expliquen aquest comportament.

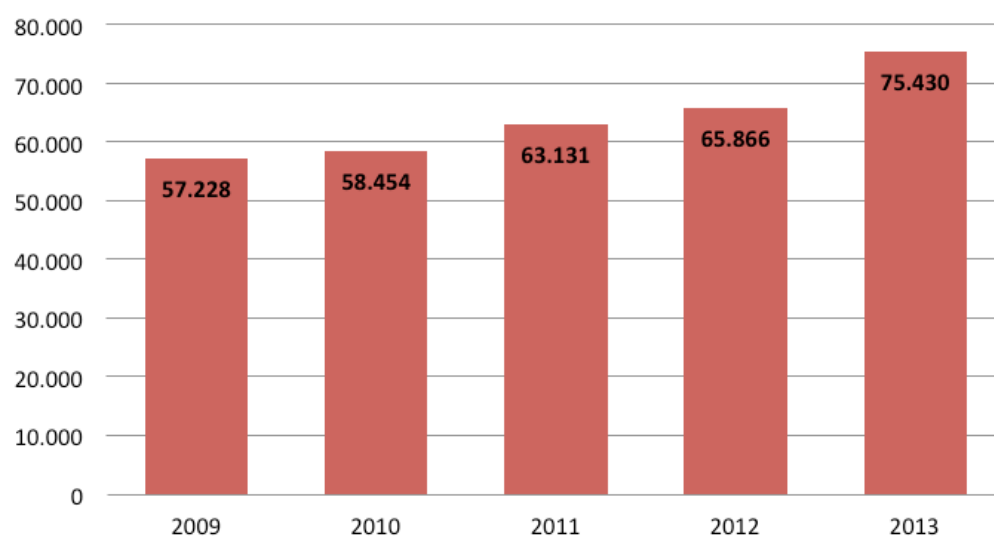
BIBLIOTECA: OBRES PRESTADES

Gràfic 61. Biblioteca: Obres prestades.

Finalment, en el Gràfic 62 veiem com es produeix un constant augment de les consultes del catàleg online, durant el període temporal comprès entre els anys 2009 a 2013. Així, l'any 2009 es van produir 57.228 consultes, mentre que l'any 2013 es van registrar 75.430, la qual cosa implica un increment del 24,1%.

BIBLIOTECA: CONSULTES CATÀLEG ONLINE

Gràfic 62. Biblioteca: Consultes catàleg online.

L'àmbit Contenciós-Administratiu

1. Introducció

Al llarg del següent capítol, es durà a terme l'anàlisi de l'àmbit contenciós-administratiu. Però abans d'entrar en l'examen del mateix, convé tenir en compte una sèrie d'observacions, que ens ajudaran a entendre millor el comportament d'algunes de les gràfiques que han estat objecte d'estudi.

Aquestes consideracions es refereixen a les característiques pròpies de l'ordre jurisdiccional contenciós-administratiu i a l'evolució del mateix al llarg dels últims 50 anys. Així es desprèn de l'Exposició de Motius de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, Reguladora de la Jurisdicció Contenciosa-administrativa, que fa referència a un canvi profund en aquest àmbit. En efecte, hem passat d'una administració fortament centralitzada a una altra caracteritzada per la descentralització, funcional i territorial, augmentant amb això la complexitat ja de per si mateix inherent del Dret Administratiu.

Aquesta variació en els trets propis de l'Administració, derivat del context històric polític del canvi d'un règim autocràtic a un democràtic, es recull en l'art. 103 de la CE i en la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, entre d'altres.

A tot això, hem de tenir en compte que Espanya és un Estat autonòmic, la qual cosa suposa la coexistència de diferents nivells d'Administració (estatal, autonòmica i local) sobre un mateix espai geogràfic i subjectiu. Per això, la delimitació del règim jurídic de les Administracions Públiques s'engloba dins de l'esquema "bases més desenvolupament",

la qual cosa permet a les CCAA dictar les seves pròpies normes sempre que s'ajustin a les bases estatals i al seu àmbit competencial.

Finalment, l'administració té caràcter instrumental al servei dels ciutadans, la qual cosa suposa que l'actuació de l'Administració, anirà dirigida al desenvolupament i consecució dels objectius que s'estableixin en les lleis i en la resta de l'ordenament jurídic.

Totes aquestes característiques, unida a la falta de mitjans per part dels òrgans judicials, fan que estiguem davant una jurisdicció amb altes taxes de congestió i pendència. No obstant això, la implantació de les taxes judicials per la Llei 10/2012, de 20 de novembre i la crisi econòmica que ha minvat el poder adquisitiu dels ciutadans, ha fet que en els últims anys es produeixi un descens en la litigiositat, repercutint en el resultat dels indicadors judicials estudiats: taxa de resolució, taxa de pendència i taxa de congestió.

També, el desenvolupament del Pla de Modernització de la Justícia i la creació de la nova oficina judicial, juntament amb la funció mediadora del Jutge prevista en l'art. 77 de la LRJCA, han ajudat a la millora dels resultats de les taxes. A més, hem de tenir en compte que s'ha produït un transvasament competencial cap a l'ordre jurisdiccional laboral d'algunes matèries, com les pretensions deduïdes en matèria de regulació d'ocupació i trasllats col·lectius, així com les sancions per infraccions en l'ordre social, excepte la gestió recaptatòria de la Seguretat Social.

2. Part general

2.1 Litigiositat

Podem definir el concepte "litigiositat" com la conflictivitat que genera activitat judicial en un determinat ordre jurisdiccional. Per calcular-la, hem d'agafar el nombre total d'assump-tes ingressats en l'àmbit contenciós-administratiu en un determinat any, multiplicar-ho per mil i dividir-ho entre el nombre total de població en funció de la demarcació territorial que vulguem analitzar. El resum d'aquesta fórmula seria:

$$\text{Litigiositat} = \text{Total Assump-tes ingressats} \times 1000 / \text{Població}$$

El Gràfic 1 ens mostra l'evolució anual de la taxa de litigiositat en la jurisdicció contenci-osa-administrativa des de l'any 2001 fins a l'any 2013. En aquest podem distingir dos pe-ríodes atenent a la tendència de la corba. El primer d'ells va des de l'any 2001 fins a l'any 2009, en els quals es registren xifres de 4,60% i 6,83% respectivament, el que suposa un increment de la taxa de litigiositat d'un 33%.

A partir de l'any 2010 s'inicia un segon període amb el canvi en la tendència de la gràfica. I és que tal i com es pot comprovar, l'evolució de la taxa de litigiositat en els últims qua-tre anys ha estat regressiva, encara que amb una lleugera excepció l'any 2011. L'any 2013 es registra una taxa de 4,12%, sent aquesta la més baixa de tota la sèrie. Aquest descens en la conflictivitat en l'àmbit administratiu (d'un 66% respecte a l'any 2009) es deu, d'una banda, a la implantació de les taxes judicials i a la crisi econòmica que ha suposat un obs-tacle en alguns casos i un desincentiu en uns altres, per a l'exercici per part dels ciutadans dels seus drets. D'altra banda, el descens de la població en els últims anys a causa dels

OPINIÓ

Les taxes judicials i les costes processals com a obstacles per accedir a la jurisdicció contenciosa administrativa

La La jurisdicció contenciosa administrativa, que és aquella, no oblidem, que té la transcendental funció de vetllar perquè els poders públics s'ajustin a la legalitat en la seva actuació, ha vist com precisament un poder públic, el legislador, ha introduït recentment dues importants novetats tendents a encarir substancialment la possibilitat que la ciutadania pugui accedir a la tutela judicial que han de proporcionar els Jutges i Tribunals d'aquell ordre jurisdiccional.

En primer terme, la Llei 10/2012 i el Reial Decret Llei 3/2013 han estès l'obligació de pagar taxes a tothom, és a dir, a les persones jurídiques de tot tipus –incloses les fundacions, associacions, cooperatives, etc., a més de les societats mercantils- i a les persones físiques, que només s'estalviaran aquest cost si es tracta d'un funcionari en defensa dels seus drets estatutaris, si el que s'ataca és un silenci o una inactivitat administratives o si s'acciona per mitjà del procediment especial de protecció de drets fonamentals.

Ara bé, aquesta important limitació per al lliure exercici d'un dret fonamental essencial en tot Estat de Dret no afecta als poders públics, ja que les Administracions estan exemptes de pagar les taxes judicials, el que accentua més encara la desigualtat de parts existent per se en tot litigi contenciós administratiu entre particulars i ens públics, circumstància difícilment justificable que

s'ha d'afegir a les nombroses prerrogatives que el nostre ordenament jurídic ja confereix a aquelles Administracions en l'exercici de les seves potestats públiques.

Davant aquesta situació, òbviament és fàcil imaginar que una Administració poc dubtarà a l'hora de recórrer en apel·lació o en cassació una sentència, atès que no li suposarà cap cost addicional; però, en canvi, el ciutadà de a peu haurà de valorar amb molta cura i rigor si li compensa continuar defensant els seus drets a través dels únics mecanismes processals que la Llei li proporciona amb aquesta finalitat. Pensem que, en un contenciós de quantia indeterminada, la taxa per endegar la primera instància oscil·larà entre els 218 € i els 368 €, si es vol apel·lar s'hauran d'abonar 818 € i per accedir a la cassació aquesta xifra arribarà, ni més ni menys, fins als 1.218 €. I això només per posar en marxa el procés, al marge, per tant, de les despeses de procurador, advocat, pèrits, dipòsits per recórrer, etc.

Davant l'existència d'unes taxes excessives, desiguals i desproporcionades, com sens dubte ho són aquestes -i que, per si això fos poc, poden conviure en determinats casos amb les taxes autonòmiques-, molts ciutadans estan desistint de recórrer davant dels Tribunals per tal de defensar pacíficament els seus drets i discutir determinades decisions administratives. A aquesta gravíssima i preocupant situació hem d'afegir una inevitable conseqüència

OPINIÓ

col·lateral en l'àmbit contenciós administratiu, com és que el control dels poders públics esdevé llavors més ineficaç i, per tant, augmenta la seva sensació d'impunitat.

Per altra banda, les costes processals, respecte a les que s'ha instaurat el criteri del venciment a resultes de la Llei 37/2011, de suposada agilització processal, han irromput també de forma alarmant en el contenciós administratiu, dibuixant un panorama de molta incertesa davant del considerable increment de costos que pot suposar litigar contra una Administració per aquell que gosi fer-ho. Aquest fet es veu agreujat en aquells casos en què els Jutges i Tribunals no utilitzen la facultat que els atorga la Llei per limitar la seva quantia màxima, fet que obliga a recórrer als criteris de taxació que al respecte estipulen els Col·legis d'Advocats, respecte als quals aprofito per

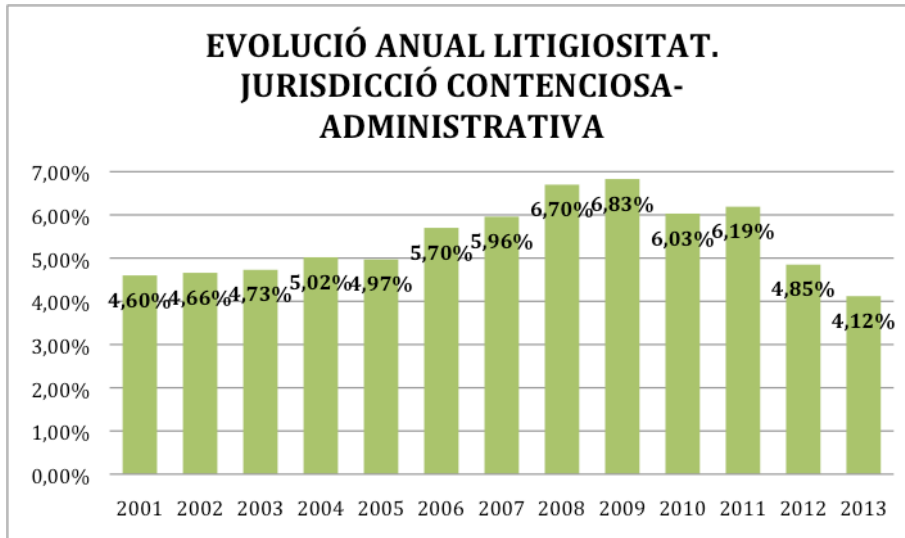
reivindicar enèrgicament que siguin objecte d'una urgentíssima revisió i actualització als temps de crisi econòmica que malauradament estem vivint.

No hi ha dubte que són mals temps per a la lírica en el contenciós-administratiu. Confiem que el legislador reflexioni al respecte, i que ho faci ben aviat, sinó el nostre Estat de Dret seguirà experimentant aquest indesitjable retrocés a què inevitablement ens aboquen les taxes judicials i les costes processals, el qual cada cop serà més i més difícil de recuperar.

Marc Vilar Cuesta.
Col·legiat ICAB núm. 27.447.
President de la Secció de
Dret Administratiu de l'ICAB.

moviments migratoris (immigrants que tornen als seus països o joves que emigren per la falta d'oportunitats a Espanya), també ha influït en el descens de la conflictivitat judicial en termes generals.

També cal tenir en compte el transvasament competencial produït en l'ordre contenciós-administratiu a favor de l'àmbit laboral, que sens dubte ha influït en la reducció de la litigiositat en aquell en els últims anys.

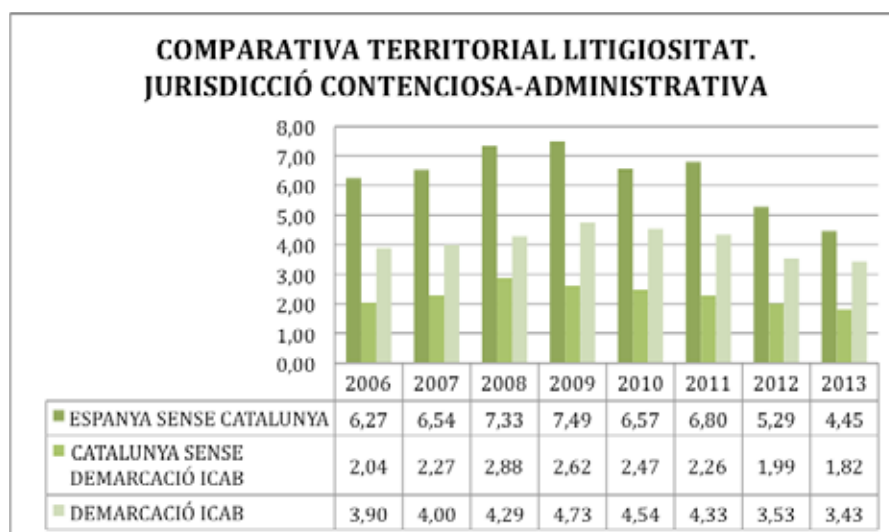
Gràfic 1. Evolució anual litigiositat. Jurisdicció contenciosa-administrativa

En el Gràfic 2 tenim una comparativa territorial de la taxa de litigiositat en la jurisdicció contenciosa-administrativa, des de l'any 2006 fins a l'any 2013, distingint entre les següents demarcacions territorials: "Espanya sense Catalunya", "Catalunya sense demarcació ICAB" i "demarcació ICAB".

Veiem com el comportament reflectit en el Gràfic 2, es correspon amb el descrit per al gràfic anterior. Així, veiem com fins a l'any 2009 la tendència de la corba es mostra a l'alça, mentre que a partir de l'any 2010 la taxa de litigiositat descendeix en tots els territoris, amb una petita excepció a l'any 2011 produïda en la demarcació "Espanya sense Catalunya".

Quant a l'anàlisi dels diferents territoris, veiem d'una banda com "Espanya sense Catalunya" registra les xifres de litigiositat més altes, com no podria ser d'una altra manera, doncs geogràficament és la demarcació més gran i que concentra un major nombre d'òrgans judicials. D'altra banda, el territori "Catalunya sense demarcació ICAB" registra les xifres més baixes de la sèrie, en comparació a la resta d'àmbits geogràfics.

Finalment, la "demarcació ICAB" ocupa el segon lloc quant a la taxa de litigiositat, al llarg del període temporal estudiat. I és que en aquest territori, malgrat ser geogràficament menor que el de "Catalunya sense demarcació ICAB", es concentra una major densitat de població, que fa que els Tribunals de Barcelona s'hagin d'enfrontar amb un major volum d'assumpes.

Gràfic 2. Comparativa territorial litigiositat. Jurisdicció contenciosa-administrativa

2.2 Moviment d'assumpes

Assumpes ingressats

Quant als assumpes ingressats en la jurisdicció contenciosa-administrativa, en el Gràfic 3 podem veure quin ha estat l'evolució anual d'aquests, distingint entre les tres demarcacions territorials, dins del període temporal comprès entre els anys 2006 al 2013.

L'evolució de la gràfica encaixa amb el descrit en l'apartat anterior, en parlar de la taxa de litigiositat. Així, fins a l'any 2009 veiem com es produeix un augment dels assumpes ingressats en els tres àmbits geogràfics. A partir de l'any 2010, veiem com té lloc un descens gradual (amb una petita excepció al territori de "Espanya sense Catalunya" l'any 2011) durant els últims quatre anys. Les causes d'aquest descens, ja s'han apuntat en l'apartat anterior, per la qual cosa ens remetem a elles.

Quant a "Espanya sense Catalunya", veiem com és aquest el territori que més assumpes ingressa en l'ordre contenciós. Respecte a les altres dues demarcacions, veiem com registren xifres molt similars entre elles, per la qual cosa depenent de l'any, van alternant posicions quant al nombre total d'assumpes ingressats.

Finalment, tal i com podem veure en el Capítol de "Conclusions Generals", l'àmbit contenciós-administratiu és el que menys assumpes ingressa en termes absoluts, en comparació amb la resta d'ordres jurisdiccionals.

Gràfic 3. Comparativa territorial d'assumptes ingressats. Jurisdicció contenciosa-administrativa

Assumptes resolts

En el Gràfic 4 podem veure una comparativa territorial dels assumptes resolts dins de la jurisdicció contenciosa-administrativa, des dels anys 2006 al 2013. El comportament de la corba conjuga amb el descrit en els gràfics anteriors.

Fins a l'any 2010, els assumptes resolts pels òrgans judicials de l'ordre contenciós-administratiu, no han parat de créixer. A partir de llavors, veiem com es produeix un descens progressiu dels assumptes resolts, a mesura que se succeeixen els anys. I és que en disminuir els assumptes ingressats en els últims anys, tal i com s'ha comentat anteriorment, els tribunals veuen reduït el volum d'expedients sobre els quals han de resoldre.

"Espanya sense Catalunya" és la demarcació territorial en la qual més assumptes es resolen, per ser la més gran geogràficament parlant i la que més òrgans judicials concentra. No obstant això, tal i com succeïa en el gràfic anterior els territoris de "Catalunya sense demarcació ICAB" i el de "demarcació ICAB" presenten xifres molt similars. Encara i així, podem observar com en el període comprès entre els anys 2006 a 2008, és "Catalunya sense demarcació ICAB" l'àmbit geogràfic que ocupa la segona posició quant als assumptes resolts. No obstant això, a partir de l'any 2009 és la "demarcació ICAB" la que ocupa el segon lloc, en relació amb la resta de territoris.

Gràfic 4. Comparativa territorial d'assumptes resolts. Jurisdicció contenciosa-administrativa

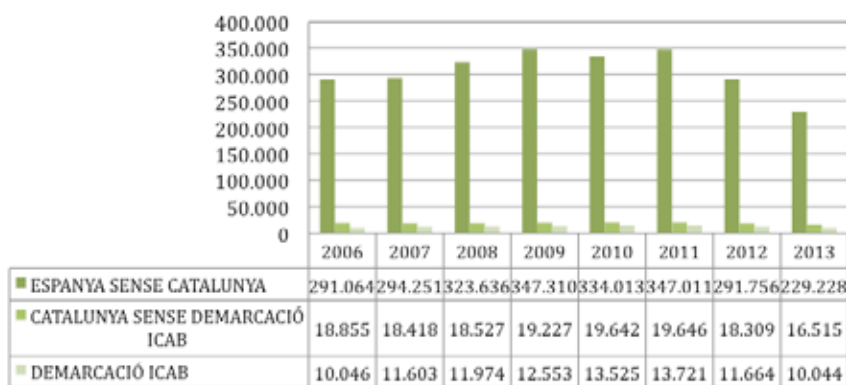
Assumptes pendents al finalitzar

En el Gràfic 5 tenim la comparativa territorial dels assumptes pendents en finalitzar en l'àmbit contenciós-administratiu, distingint entre les tres demarcacions territorials, i dins del període temporal comprès entre l'any 2006 i l'any 2013.

La tendència que es mostra en el present gràfic, lliga amb el comentat en els gràfics precedents. Pel que podem seguir parlant de dos períodes clarament diferenciats: un primer període que va de l'any 2006 a l'any 2009, en el qual es produeix un augment en el volum dels assumptes pendents en finalitzar a mesura que se succeeixen els anys, i un segon període comprès entre els anys 2010 i 2013, en el qual té lloc un descens gradual dels mateixos, conforme passen els anys.

Destaca que el descens produït en aquest segon període, és més acusat que l'augment que té lloc en el període precedent. Això encaixa amb el comentat en els gràfics 1 i 2 sobre la taxa de litigiositat, i amb la baixada d'assumptes ingressats a la qual s'ha fet referència anteriorment. D'una banda, el descens de la litigiositat provocada per la implantació de les taxes judicials i la crisi econòmica, unit al descens de la població; i d'altra banda, el desenvolupament del Pla de Modernització de la Justícia a través de la nova oficina judicial (entre d'altres mesures) ha fet que, en el seu conjunt, els òrgans judicials tinguin una menor càrrega de treball incidint en l'evolució del moviment d'assumptes en la jurisdicció contenciosa-administrativa. A més, el transvasament de competències d'algunes matèries cap a la jurisdicció laboral, ha influït també en els resultats obtinguts sobre el moviment d'assumptes en l'àmbit contenciós-administratiu.

**COMPARATIVA TERRITORIAL D'ASSUMPTES
PENDENTS AL FINALITZAR. JURISDICCIO
CONTENCIOSA-ADMINISTRATIVA**

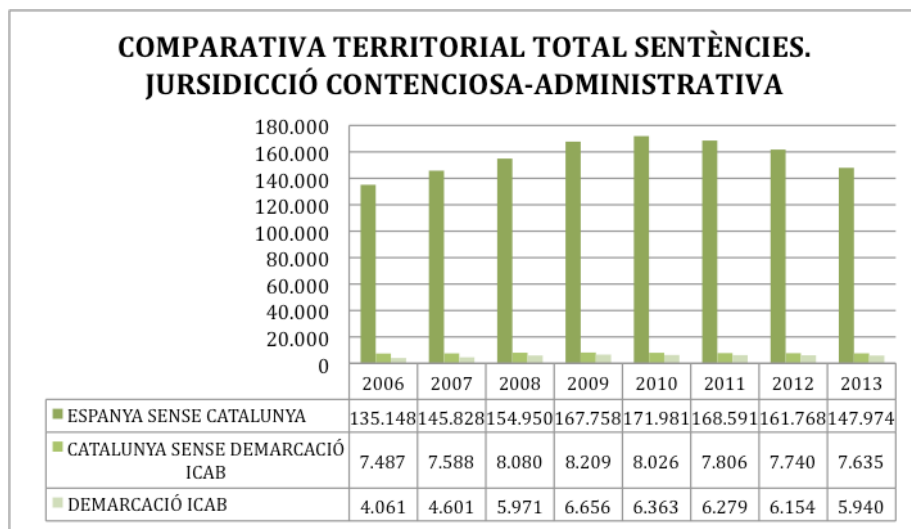
Gràfic 5. Comparativa territorial d'assumptes pendents en finalitzar. Jurisdicció contenciosa-administrativa

Sentències

Quant a l'evolució del total de sentències que es dicten en l'ordre jurisdiccional contenciós-administratiu, en el Gràfic 6 veiem com des de l'any 2006 a l'any 2010, el nombre de resolucions no para de créixer als tres territoris, considerats conjuntament. A partir d'aquest any es produeix un canvi de tendència a la baixa, com a conseqüència del descens del volum d'assumptes ingressats i la regressió produïda en la taxa de litigiositat en els últims anys.

L'any 2010 es van dictar 186.370 sentències, sent aquest l'any en el qual es van produir més resolucions, mentre que a l'any 2013 es van registrar 161.549 veredictes. El 2013 no és l'any en el qual menys sentències es dicten (sent aquest el 2006 amb 146.696 resolucions); no obstant això veiem com s'ha produït un descens d'un 15% en relació a l'any 2010.

Entrant en l'anàlisi de les tres demarcacions territorials "Espanya sense Catalunya" és el territori en el qual més resolucions es dicten. El segon lloc ho ocupa el territori de "Catalunya sense demarcació ICAB", mentre que la "demarcació ICAB" és l'àmbit geogràfic en el que menys sentències es produeixen.

Gràfic 6. Comparativa territorial del total de sentències. Jurisdicció contenciós-administrativa

En el Gràfic 7 tenim la Lupa del nombre total de sentències dels jutjats del contenciós-administratiu de Barcelona, des de l'any 2006 fins a l'any 2013. Veiem com el comportament de les xifres registrades és molt irregular en funció del jutjat i de l'any que mirem. Encara i així, la mitjana de sentències es situa entorn a les 400 resolucions per jutjat i any.

No obstant això, podem destacar com a l'any 2008 es creen tres nous jutjats del contenciós-administratiu, els núm. 15, 16 i 17. Per això, en els anys 2006 i 2007 no es registren dades relatives a aquests òrgans judicials.

LA LUPA. SENTÈNCIES TOTALS JUTJATS DE LO CONTENCIÓS ADMINISTRATIU. DEMARCACIÓ ICAB

	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
JCA N° 1 BARCELONA	342	444	365	365	355	350	312	263
JCA N° 2 BARCELONA	264	285	334	391	380	381	349	389
JCA N° 3 BARCELONA	269	321	366	413	350	367	298	338
JCA N° 4 BARCELONA	286	363	410	337	409	421	497	438
JCA N° 5 BARCELONA	297	500	377	455	331	403	370	292
JCA N° 6 BARCELONA	196	202	564	587	383	376	300	333
JCA N° 7 BARCELONA	278	316	309	367	317	295	331	339
JCA N° 8 BARCELONA	255	268	326	361	362	470	430	378
JCA N° 9 BARCELONA	265	315	352	362	360	340	520	310
JCA N° 10 BARCELONA	369	321	363	391	366	378	355	379
JCA N° 11 BARCELONA	415	288	435	378	388	326	348	348
JCA N° 12 BARCELONA	315	346	392	378	389	415	312	316
JCA N° 13 BARCELONA	263	343	307	315	392	328	392	434
JCA N° 14 BARCELONA	247	289	341	358	386	395	331	360
JCA N° 15 BARCELONA	0	0	258	440	475	361	426	352
JCA N° 16 BARCELONA	0	0	254	406	362	349	272	274
JCA N° 17 BARCELONA	0	0	218	352	358	324	311	397

Gràfic 7. La Lupa. Sentències totals dels jutjats del contenciós-administratiu de Barcelona

2.3 Principals indicadors judicials

Una vegada vist el moviment dels assumptes en la jurisdicció contenciosa-administrativa, procedim a la seva anàlisi a través dels següents indicadors judicials: taxa de resolució, taxa de pendència i taxa de congestió.

Taxa de resolució

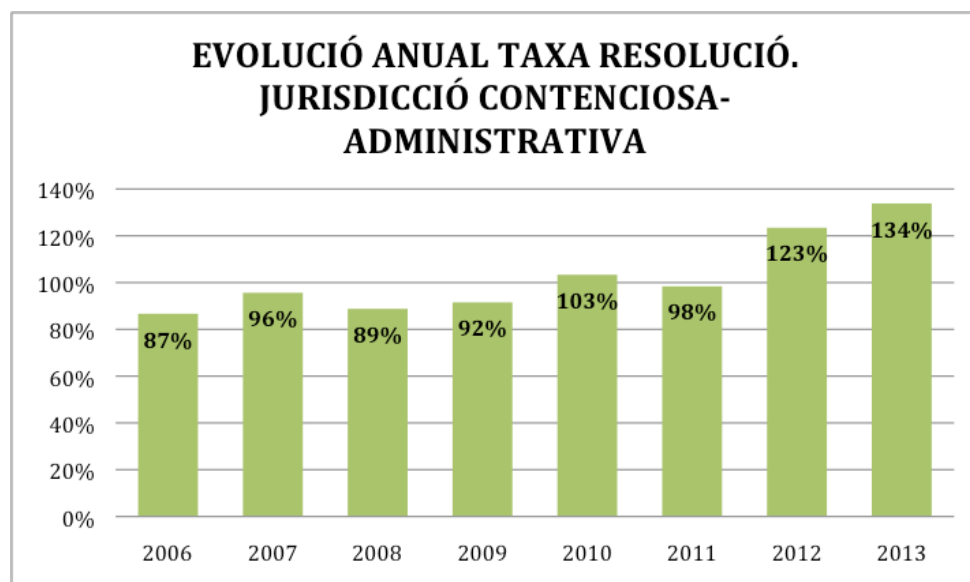
La taxa de resolució és el resultat de dividir el nombre total d'assumpes ingressats entre els assumpes resolts, tal i com s'expressa a continuació: **Taxa de resolució = resolts/ingressats**. Aquesta taxa, al costat de la taxa de pendència i la taxa de congestió, ens permet veure la imatge de la situació de col·lapse dels òrgans que integren, en aquest cas, l'ordre jurisdiccional contenciós-administratiu.

En el Gràfic 8 es pot observar l'evolució anual de la taxa de resolució en l'àmbit administratiu, dins del període comprès entre els anys 2006 i l'any 2013. En aquest veiem com en termes ge-

nerals, la línia de la gràfica es mostra ascendent a mesura que se succeeixen els anys. Així, a l'any 2006 veiem com es registra una taxa de resolució d'un 87%, mentre que a l'any 2013, té lloc una taxa d'un 134%, la qual cosa suposa un increment del 35% en el període temporal estudiat.

No obstant això, cal dir que aquest augment de la taxa de resolució, és més acusat en els últims dos anys, i que en els anys precedents, el comportament de la corba mostra unes clares fluctuacions en el resultat de la taxa des de l'any 2006 fins a l'any 2011. Així, l'any citat s'ingressa una taxa de resolució del 98%, mentre que en els anys 2012 i 2013, es registra una taxa de 123% i 134% respectivament.

Aquest augment en la taxa produït en els dos últims anys, i que suposa el inici d'una nova tendència, es deu al descens del volum d'assumptes ingressats en els últims anys, de manera que els òrgans judicials, en tenir una menor càrrega de treball, presenten una major capacitat resolutiva en termes absoluts.

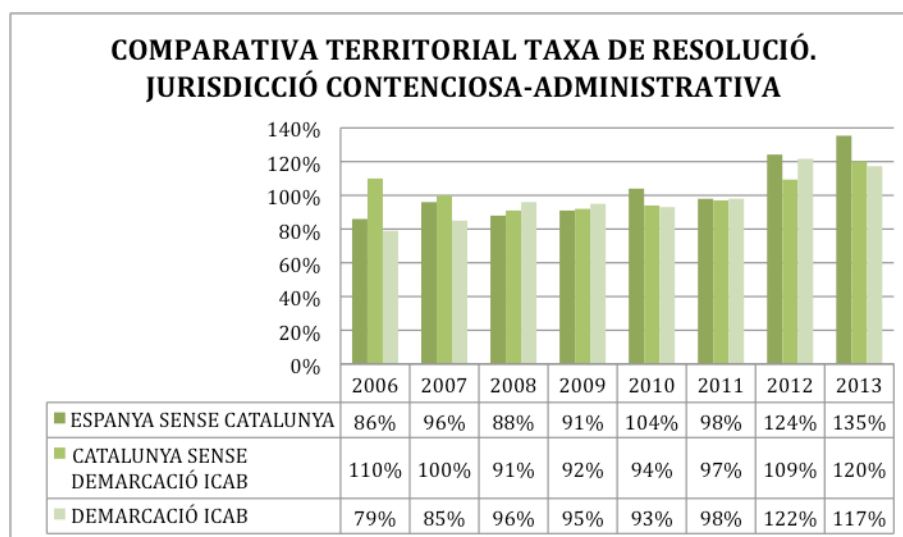
Gràfic 8. Evolució anual de la taxa de resolució. Jurisdicció contenciosa-administrativa

A continuació, en el Gràfic 9 podem veure la comparativa territorial de la taxa de resolució, en l'àmbit contenciós-administratiu, distingint entre les tres demarcacions territorials des de l'any 2006 a l'any 2013.

En relació amb el exposat en la descripció del gràfic anterior, veiem com en el seu conjunt es produeix un augment de la taxa a mesura que se succeeixen els anys, i que aquest increment és més acusat en els dos últims anys.

Quant al detall de la taxa per cadascun dels territoris i anys, veiem com les xifres registrades són molt irregulars en funció de l'any i del territori en què ens situem. No obstant això, en els gràfics següents, es realitza una anàlisi de forma separada de cadascuna de les demarcacions territorials.

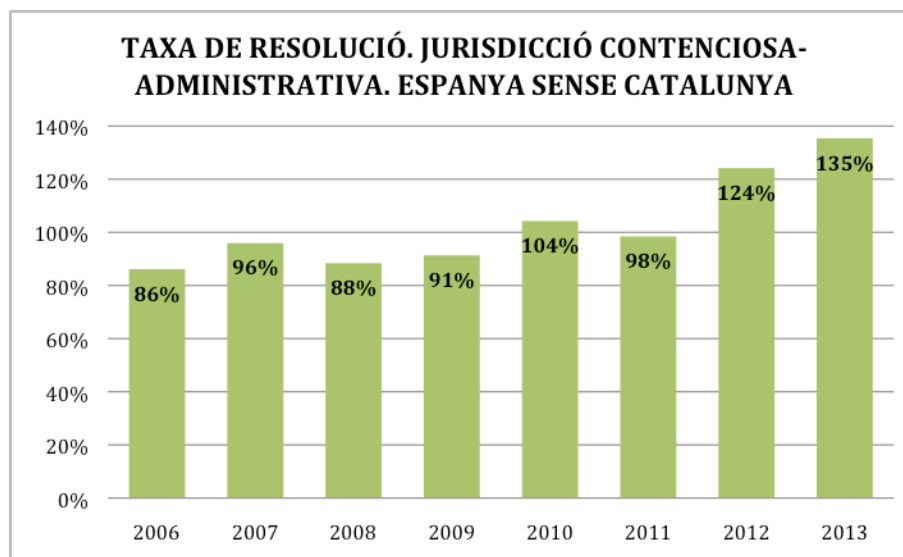
Finalment, la xifra més baixa de la sèrie és d'un 79% i es produeix en la "demarcació ICAB" a l'any 2006; mentre que la xifra més alta registrada té lloc al territori de "Espanya sense Catalunya" a l'any 2013.

Gràfic 9. Comparativa territorial de la taxa de resolució. Jurisdicció contenciosa-administrativa

En el Gràfic 10 tenim l'evolució de la taxa de resolució en la jurisdicció contenciosa-administrativa des de l'any 2006 a l'any 2013, centrant-nos en el territori "Espanya sense Catalunya".

El comportament de la corba conjuga amb el descrit en el Gràfic 8, per la qual cosa, després d'un període de fluctuacions en el resultat de la taxa de resolució, veiem com en els anys 2012 i 2013, es produeix un augment significatiu de la mateixa, que suposa un canvi en la tendència, que es mostra a l'alça. Així, d'un 86% registrat a l'any 2006, passem a una taxa de resolució de 124% i 135% en els anys 2012 i 2013, respectivament, en l'àmbit geogràfic "Espanya sense Catalunya".

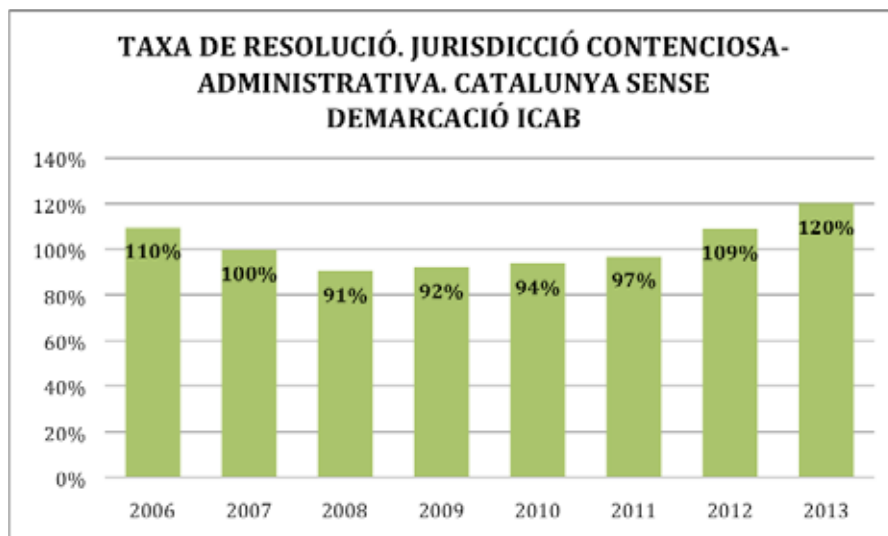

Gràfic 10. Taxa de resolució. Jurisdicció contenciosa-administrativa. Espanya sense Catalunya

Quant a l'àmbit territorial de "Catalunya sense demarcació ICAB", en el Gràfic 11 veiem quina ha estat l'evolució de la taxa de resolució, en el període comprès entre els anys 2006 i 2013.

La gràfica en qüestió presenta una línia còncava dins del període temporal estudiat. De manera que, els anys 2006 i 2013, són els anys en els quals es registren les xifres més altes de la sèrie, 110% i 120% respectivament, mentre que en l'espai temporal comprès entre els anys 2008 i 2011 es registren les xifres més baixes de la gràfica.

El comportament del Gràfic 11 conjuga amb el descrit en els gràfics precedents, sobre la línia ascendent de la taxa de resolució en la jurisdicció contenciosa-administrativa en termes generals, amb les matisacions exposades sobre el territori "Catalunya sense demarcació ICAB".

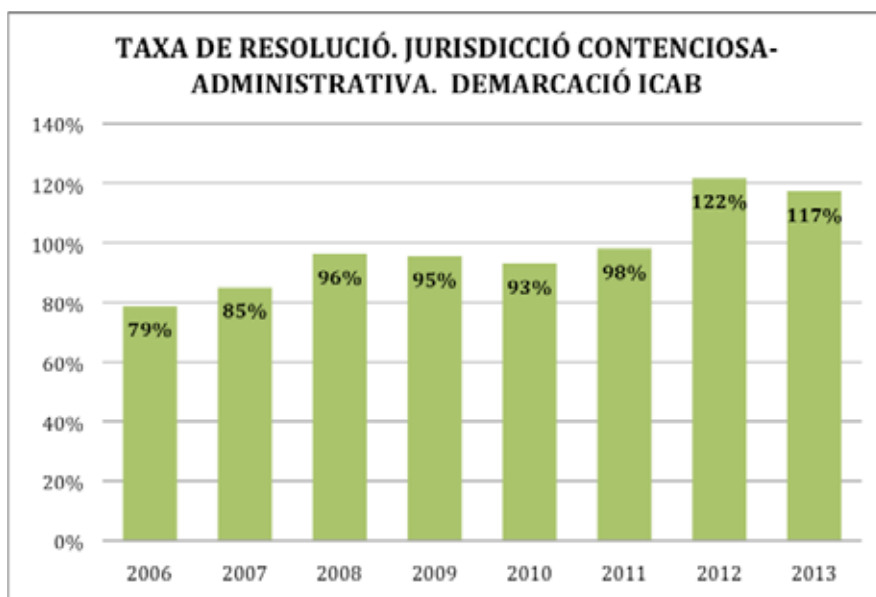

Gràfic 11. Taxa de resolució. Jurisdicció contenciosa-administrativa. Catalunya sense demarcació ICAB

Finalment, en el Gràfic 12 veiem com ha estat el comportament de la taxa de resolució en l'ordre administratiu en la "demarcació ICAB", des de l'any 2006 a l'any 2013.

D'acord amb el comportament de la taxa de resolució descrit en els gràfics anteriors, veiem com en la "demarcació ICAB" la tendència d'aquesta és clarament progressiva a mesura que succeeixen els anys, amb un increment més acusat en els últims anys i lleugeres fluctuacions registrades en els períodes anteriors.

L'any en el qual es registra la xifra més baixa de la sèrie és el 2006, amb una taxa del 79%, mentre que l'any que ingressa la taxa més alta és el 2012, sent aquesta d'un 122%. En el 2013, la taxa de resolució en la "demarcació ICAB" en l'àmbit administratiu, és d'un 117%, la qual cosa suposa un increment del 33% respecte a l'any 2006.

Gràfic 12. Taxa de resolució. Jurisdicció contenciosa-administrativa. Demarcació ICAB

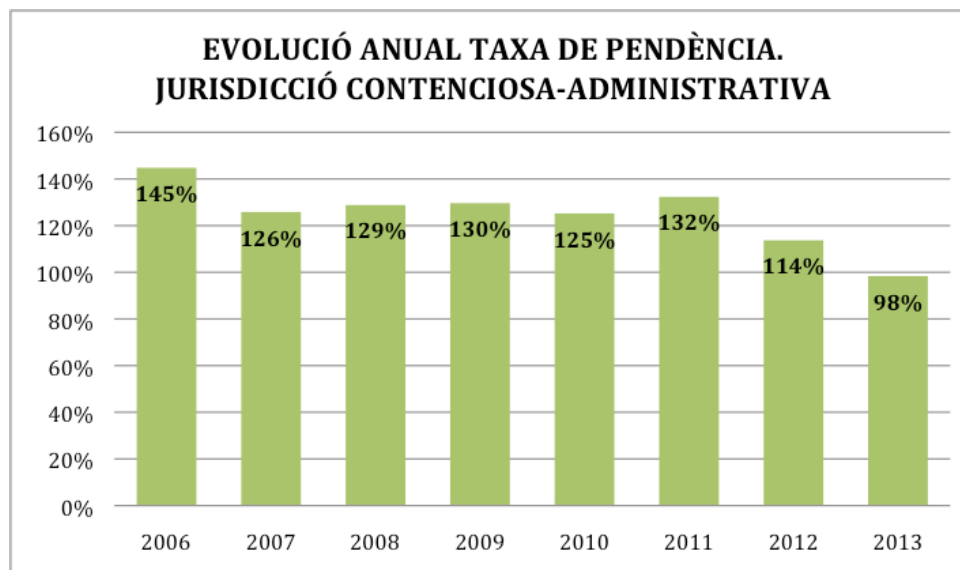
Taxa de pendència

La taxa de pendència s'obté amb el resultat de dividir els assumptes pendents al finalitzar entre els resolts, per saber el nombre d'assumpes que falten per resoldre en un any, tal i com s'expressa en la següent fórmula: **Taxa de pendència = assumptes pendents al finalitzar/resolts.**

En el Gràfic 13 veiem l'evolució anual de la taxa de pendència en la jurisdicció contenciosa-administrativa des de l'any 2006 fins a l'any 2013. El comportament de la corba de la gràfica hem d'interpretar-ho prenent en consideració el que s'ha exposat en els apartats precedents, sobre el moviment d'assumpes en l'àmbit administratiu.

En aquest sentit, veiem com la tendència de la gràfica es mostra en una clara regressió conforme se succeeixen els anys. Així, a l'any 2006 es registra una taxa de pendència d'un 145%, la xifra més alta de tota la sèrie; mentre que l'any 2013 s'anota una taxa d'un 98%, sent aquesta la més baixa dins del període temporal analitzat. La diferència entre tots dos valors, implica que la taxa de pendència ha experimentat una regressió d'un 47% des de l'any 2006 fins a l'any 2013. No obstant això, al llarg dels anys 2007 al 2011, veiem com la taxa presenta lleugeres fluctuacions conforme se succeeixen els anys, encara que finalment la tendència a la baixa es ratifica i consolida en els últims anys.

Les causes explicatives que han motivat aquesta regressió en la taxa, les trobem en el descens del nombre d'assumpes ingressats en la jurisdicció contenciosa-administrativa durant els últims anys, a causa de la caiguda en la litigiositat en aquest àmbit.

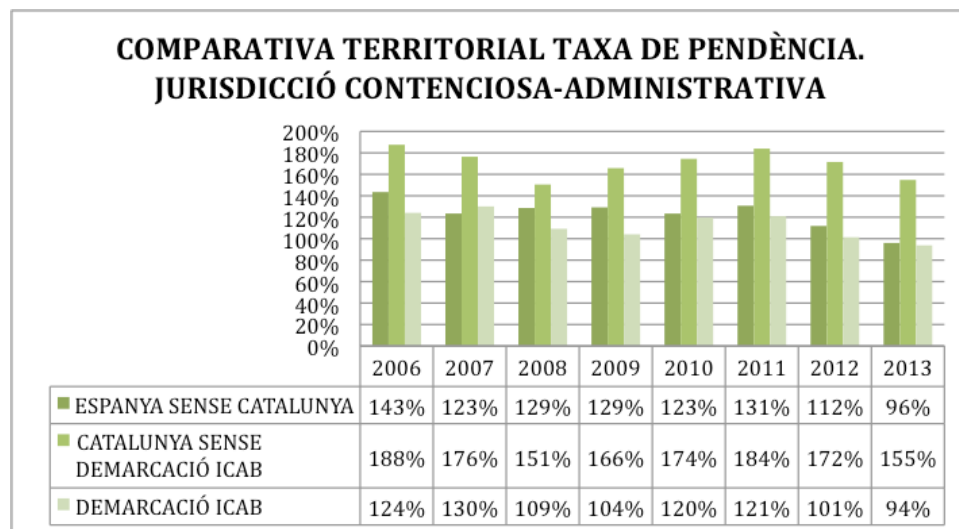

Gràfic 13. Evolució anual de la taxa de pendència. Jurisdicció contenciosa-administrativa

En el Gràfic 14 podem observar la comparativa de la taxa de pendència administrativa entre les tres demarcacions territorials, dins del període comprès entre l'any 2006 a l'any 2013.

En aquest gràfic veiem com la tendència de la corba respon al descrit en el paràgraf anterior. Així, quant a les fluctuacions a les quals s'ha fet referència en el paràgraf anterior, veiem com aquestes són més accentuades en el període comprès entre els anys 2007 al 2011. Destaca especialment l'any 2008, en el qual als territoris "Catalunya sense demarcació ICAB" i en la "demarcació ICAB", es produeix un descens important de la taxa de pendència, respecte a l'any 2007.

Finalment, veiem com en els dos últims anys del període temporal que ha estat objecte d'estudi, es produeix una baixada en la taxa de pendència en les tres demarcacions territorials, confirmant amb això la tendència regressiva a la qual s'ha fet referència abans.

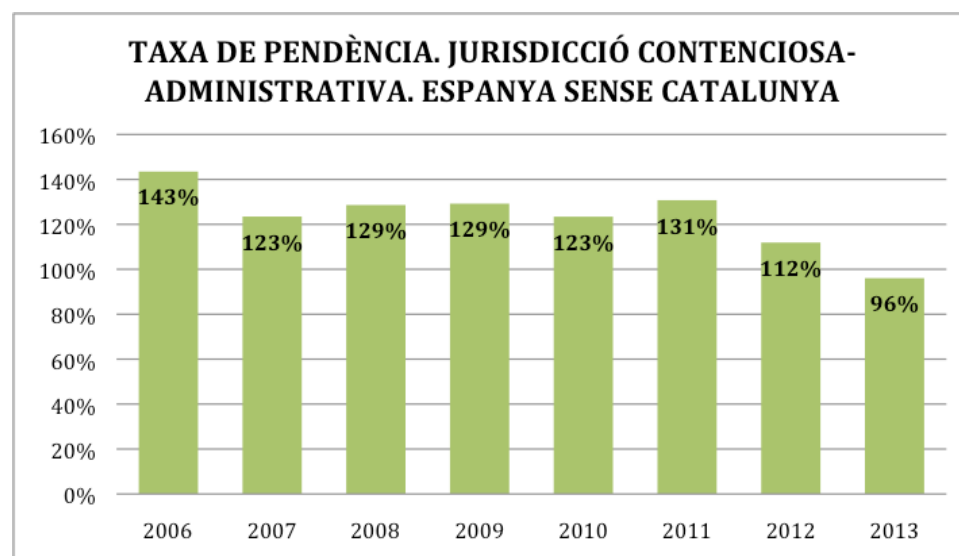

Gràfic 14. Comparativa territorial de la taxa de pendència. Jurisdicció contenciosa-administrativa

Quant a l'evolució de la taxa de pendència de la jurisdicció contenciosa-administrativa de la demarcació territorial de "Espanya sense Catalunya", en el Gràfic 15 veiem com aquesta es correspon amb la descripció donada per als dos gràfics anteriors.

Així, veiem com la corba arrenca a l'any 2006 amb una pendència del 143% i que, després d'una sèrie de fluctuacions al llarg dels anys següents, se situa en un 131% l'any 2011, i a partir de llavors s'inicia una caiguda de les xifres registrades en el gràfic.

L'any 2013, últim del qual es tenen dades completes, la taxa de pendència de l'àmbit contenciós-administratiu en la demarcació territorial de "Espanya sense Catalunya", cau fins a un 96%, sent aquest el valor més baix anotat al llarg de la línia temporal analitzada. Això suposa que s'ha produït un descens d'un 49% des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

Gràfic 15. Taxa de pendència. Jurisdicció contenciosa-administrativa. Espanya sense Catalunya

En el Gràfic 16 podem contemplar el comportament de la taxa de pendència en l'ordre jurisdiccional administratiu, des de l'any 2006 fins a l'any 2013, en l'àmbit geogràfic de "Catalunya sense demarcació ICAB".

Tal i com succeïa en els gràfics precedents, es produeix un descens de la pendència en els òrgans judicials que integren l'ordre contenciós-administratiu al territori de "Catalunya sense demarcació ICAB", en termes generals. L'any 2006 s'anota una taxa del 188%, la més alta de tota la sèrie, mentre que a l'any 2013 es registra una pendència del 155%, la qual cosa suposa un descens d'un 21% en el seu conjunt.

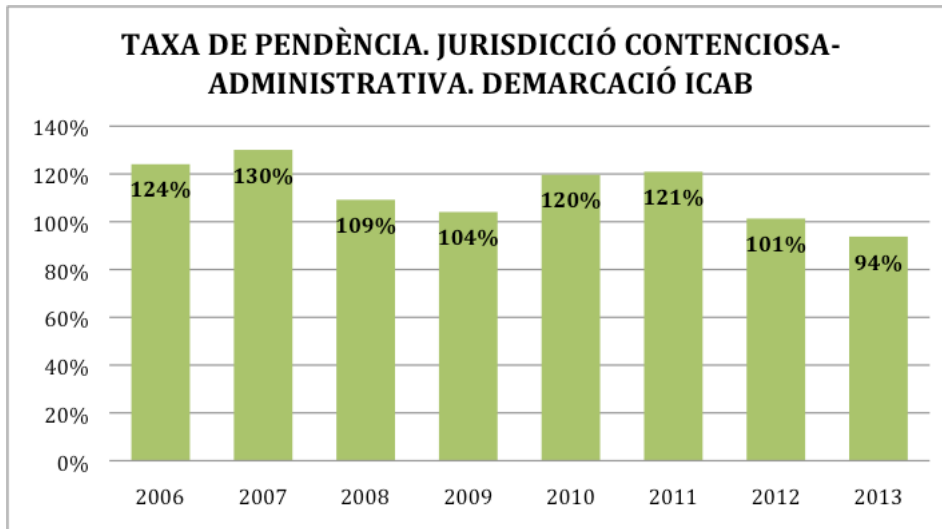
No obstant això, la xifra més baixa registrada se situa l'any 2008, que és d'un 151%. Això s'ajusta amb el que s'ha explicat anteriorment sobre les fluctuacions que es produeixen en la taxa de pendència, en els anys compresos entre el 2007 i el 2011, i a la confirmació de la tendència a la baixa registrada en els últims anys.

Gràfic 16. Taxa de pendència. Jurisdicció contenciosa-administrativa. Catalunya sense demarcació ICAB

Finalment, en el Gràfic 17 s'analitza l'evolució de la taxa de pendència en la jurisdicció contenciosa-administrativa des de l'any 2006 fins a l'any 2013, prenent com a referència la "demarcació ICAB".

És en aquest territori on s'observen els vaivens més pronunciats de la corba de la taxa de pendència. També podem veure com en el seu conjunt, la tendència de la taxa es mostra a la baixa. Així, l'any 2006 podem veure com la pendència se situa en un 124%, mentre que en el 2013, aquesta baixa fins a un 94%, la xifra més baixa del gràfic.

Gràfic 17. Taxa de pendència. Jurisdicció contenciosa-administrativa. Demarcació ICAB

Taxa de congestió

La taxa de congestió és la suma dels assumptes ingressats més els assumptes pendents al inici, dividit pels assumptes resolts, tal com es reflecteix en la següent fórmula: **Taxa de congestió = (ingressats + pendents al inici)/ resolts**. Al costat de les anteriors taxes, la de congestió ens ofereix informació sobre la situació de col·lapse en els nostres Tribunals.

A continuació es durà a terme l'anàlisi de la taxa de congestió de la jurisdicció contenciosa-administrativa, seguint l'esquema utilitzat per a l'estudi de les taxes de resolució i de pendència.

En el Gràfic 18 tenim l'evolució anual de la taxa de congestió dins del període temporal comprès entre els anys 2006 i 2013. En primer lloc, veiem com en el seu conjunt la tendència de la taxa de congestió es mostra regressiva, conforme es succeeixen els anys. Això conjuga amb el que s'ha explicat en els apartats precedents relatius al moviment dels assumptes en la jurisdicció contenciosa-administrativa, i al comportament reflectit en les taxes de resolució i pendència, abans comentades. Així, a l'any 2006 es registra una taxa de congestió del 252%, sent aquesta la xifra més alta de tota la sèrie; mentre que a l'any 2013 s'anota la xifra més baixa, que és d'un 198%. Això suposa un descens de la taxa de congestió d'un 27% en termes generals.

En segon lloc, veiem com en els anys 2007 al 2011, es produeixen lleugers balancejos en la corba de la gràfica, tal com succeïa en les taxes de resolució i pendència, abans comentades.

Quant a les causes explicatives d'aquest descens generalitzat que es produeix en la taxa, i que és més accentuat en els últims anys, les trobem, d'una banda, en el descens de la litigiositat administrativa i en la caiguda en el nombre total d'assumpes ingressats en aquest ordre jurisdiccional i, d'altra banda, en el desenvolupament del Pla de Modernització de Justícia, que ha ajudat a disminuir el col·lapse en els jutjats de l'àmbit administratiu.

No obstant això, les xifres de congestió en la jurisdicció contenciosa-administrativa, mostren encara un col·lapse notable en aquest àmbit judicial. I és que tal i com podem veure en el Capítol de "Conclusions Generals", la jurisdicció contenciosa-administrativa és la que major col·lapse presenta en comparació a la resta d'àmbits analitzats. Tal i com s'ha apuntat en l'epígraf introductori d'aquest Capítol, els canvis operats en l'ordre administratiu en els últims anys, han

fet que estiguem davant una jurisdicció cada vegada més complexa, a causa de la naturalesa i adreça pròpies de l'activitat de l'Administració, i al seu caràcter instrumental al servei dels objectius i interessos generals recollits en les lleis i en la resta de l'ordenament jurídic.

Això ha fet que el sistema de relacions amb els ciutadans suposi un increment de litigiositat en aquest ordre en els últims 50 anys, que no ha anat acompanyada dels recursos econòmics necessaris per absorbir aquests canvis, la qual cosa es tradueix en el col·lapse de l'ordre contenciós-administratiu, tal i com es reflecteix en la taxa de congestió.

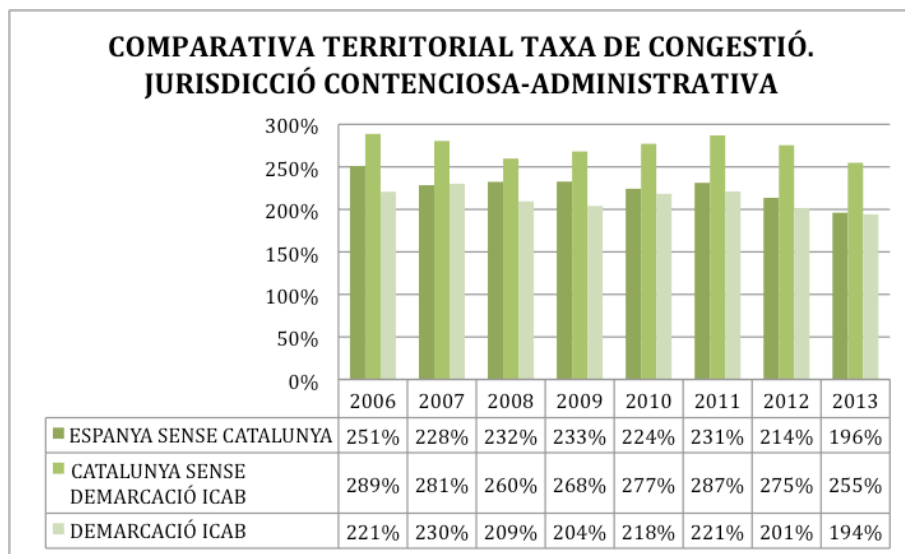
Gràfic 18. Evolució anual de la taxa de congestió. Jurisdicció contenciosa-administrativa

Quant a la comparativa territorial de la taxa de congestió en l'àmbit contenciós-administratiu, en el Gràfic 19 veiem com des de l'any 2006 fins a l'any 2013, es produeix un descens de la mateixa en termes generals.

Entrant en l'anàlisi dels territoris, podem observar com durant tot el període temporal estudiat, és el de "Catalunya sense demarcació ICAB" el que ocupa el primer lloc atenent a la taxa de pendència. El segon lloc ho ocupa la demarcació de "Espanya sense Catalunya", amb una petita excepció a l'any 2007 en el qual la "demarcació ICAB" registra una taxa de congestió més alta que aquella.

També, veiem com la "demarcació ICAB" presenta les xifres més baixes en comparació a la resta de territoris, al llarg de tota la línia temporal del gràfic, amb l'excepció de l'any 2007 a la qual abans s'ha fet referència.

Finalment, l'any 2013 es registren les xifres més baixes de tota la sèrie per a cadascun dels tres territoris de referència de manera que, a "Espanya sense Catalunya" es registra un 196%, a "Catalunya sense demarcació ICAB" es registra un 255% i en la "demarcació ICAB" es registra un 194%.

Gràfic 19. Comparativa territorial de la taxa de congestió. Jurisdicció contenciosa-administrativa

En el Gràfic 20 podem contemplar l'evolució de la taxa de congestió de la jurisdicció contenciosa-administrativa, en l'àmbit geogràfic de "Espanya sense Catalunya".

Tal i com apuntàvem anteriorment, la tendència de la gràfica mostra una clara regressió de la taxa en termes generals, a mesura que se succeeixen els anys, amb lleugers balancejos en la línia de la corba en el període comprès entre el 2007 i el 2011. De manera que, l'any 2006 es registra una taxa de congestió del 251% (la més alta de la gràfica), mentre que a l'any 2013 s'anota un col·lapse del 196%, sent aquest el més baix de tota la sèrie.

Aquesta diferència entre els anys 2006 i 2013, suposen un descens de la taxa de congestió en la demarcació territorial de "Espanya sense Catalunya", d'un 28% en termes generals.

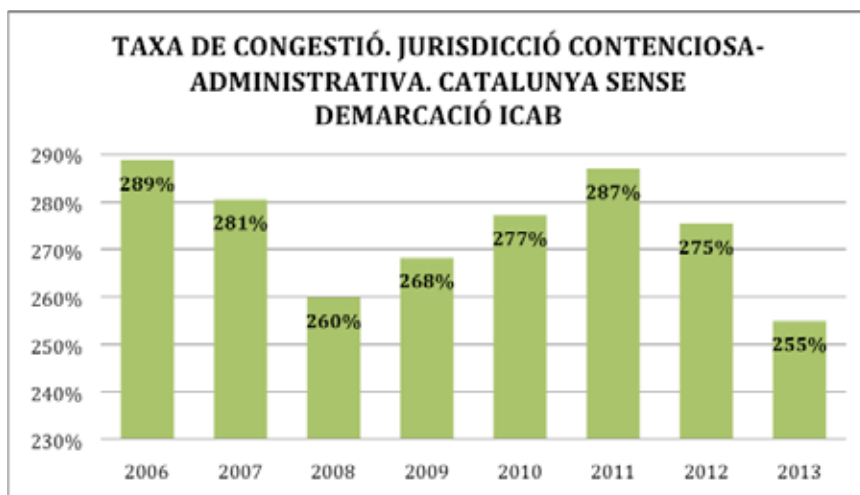

Gràfic 20. Taxa de congestió. Jurisdicció contenciosa-administrativa. Espanya sense Catalunya.

En relació a la taxa de congestió en la jurisdicció contenciosa-administrativa en l'àmbit geogràfic de "Catalunya sense demarcació ICAB", en el Gràfic 21 veiem com les fluctuacions a les quals

s'ha fet referència anteriorment en el període comprès entre l'any 2007 i l'any 2011, són més accentuades en aquest territori.

En efecte, l'any 2007 veiem com es registra una taxa del 281% mentre que l'any 2008 i 2009 s'anoten pendències del 260% i del 268%, respectivament. Aquesta circumstància s'explica per l'augment del nombre d'assump-tes ingressats en els anys 2008 i 2009, tal com hem pogut observar en els Gràfics 1 i 2 comentats anteriorment, de manera que han incidit de forma directa en el resultat de la fórmula sobre la taxa de pendència.

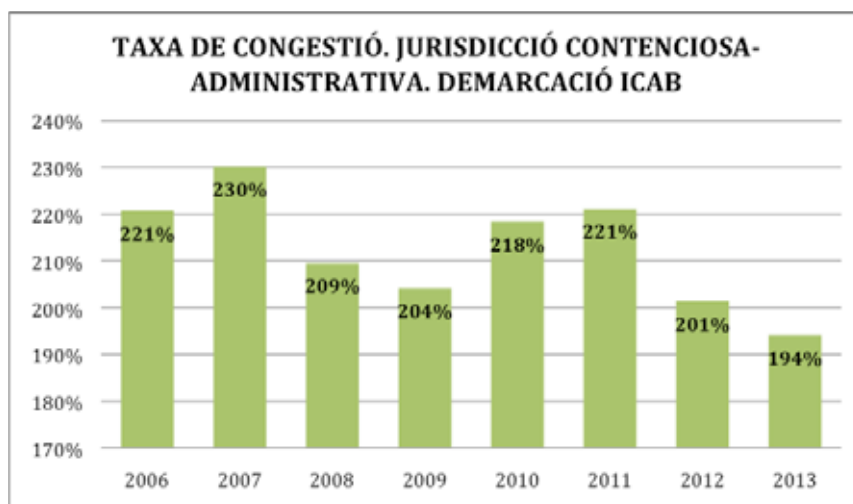

Gràfic 21. Taxa de congestió. Jurisdicció contenciosa-administrativa. Catalunya sense demarcació ICAB

Finalment, en el Gràfic 22 s'analitza l'evolució de la taxa de congestió de l'àmbit administratiu en la "demarcació ICAB", dins del període temporal comprès entre l'any 2006 fins a l'any 2013.

En aquest gràfic, veiem com es produeix el mateix comportament que el descrit per a l'àmbit territorial de "Catalunya sense demarcació ICAB", comentat anteriorment. D'una banda, les fluctuacions a les quals s'han fet referència en el període temporal que va des de l'any 2007 fins al 2011, també són molt marcad-tes. I és que a l'any 2007, veiem com es registra un 230% (la xifra més alta de la sèrie), mentre que en els anys 2008 i 2009, s'anoten xifres de 209% i 204% respectivament.

D'altra banda, veiem com en els últims anys de la sèrie les dades confirmen la tendència a la bai-xa de la taxa de congestió. Així, a l'any 2013 es registra una taxa del 194%, la més baixa de tota la successió temporal, i que implica un descens del 14% respecte a l'any 2006.

Gràfic 22. Taxa de congestió. Jurisdicció contenciosa-administrativa. Demarcació ICAB

3. Contenciós-administratiu per òrgans jurisdiccionals

A continuació i seguint el mateix esquema utilitzat per a l'estudi de la part general, es durà a terme l'anàlisi dels òrgans judicials que integren l'ordre jurisdiccional contenciós-administratiu. En concret ens centrarem, en primer lloc, en els Jutjats del contenciós-administratiu i, en segon lloc, en la sala contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

3.1 Jutjats de lo contenciós-administratiu

Moviment d'assumpes

Assumpes ingressats

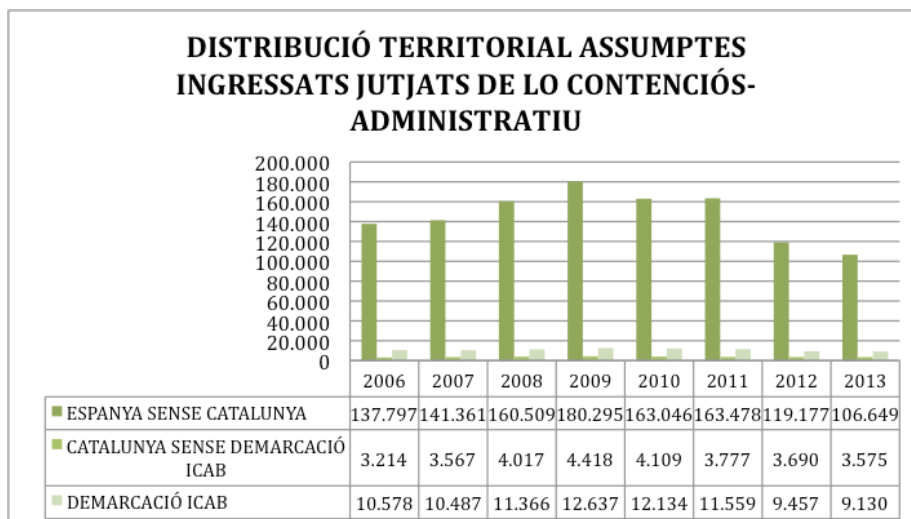
En el Gràfic 23 podem observar com ha estat la distribució territorial dels assumpes ingressats en els jutjats del contenciós-administratiu, durant el període comprès entre els anys 2006 i 2013.

En aquest veiem com durant els anys 2008 i 2009, es produeix un augment dels assumpes, sent aquest últim any el que major nombre d'expedients registra: 197.350 ingressos. A partir de llavors, veiem com es produeix un canvi en la tendència a la baixa (amb una petita excepció a l'any 2011), de manera que els assumpes es van reduint a mesura que se succeeixen els anys, sent l'any 2013 el que menor nombre d'ingressos registra (119.354).

Comparant les dades de l'any 2013 amb les de l'any 2009, veiem com aquesta regressió és notable, doncs és d'un 65%. Quant a les causes explicatives d'aquest descens en l'evolució dels assumpes ingressats en els jutjats del contenciós-administratiu, ens remetem al que s'ha exposat en l'epígraf introductori del present Capítol, i al manifestat en parlar de la caiguda de la litigiositat en aquest àmbit jurisdiccional.

No obstant això, una de les causes que més ha incidit en aquesta regressió de la tendència ha estat, d'una banda, la implantació de les taxes judicials, per la Llei 10/2012, de 20 de novembre, que suposa un mecanisme dissuasori (quan no un obstacle) a l'accés als òrgans judicials. D'altra banda, el transvasament de determinades matèries que queden sotmeses al coneixement per part dels òrgans que integren la jurisdicció social, ha afavorit a la caiguda del nombre d'assumpes ingressats en els jutjats del contenciós-administratiu.

Quant al detall de les demarcacions territorials analitzades, veiem com "Espanya sense Catalunya" ocupa el primer lloc quant al volum d'assumpes ingressats. En el segon lloc es situa la "demarcació ICAB", amb diferències de més del doble respecte a "Catalunya sense demarcació ICAB". I és que la "demarcació ICAB" concentra una massa crítica de justiciables més gran, en comparació a la resta de Catalunya.

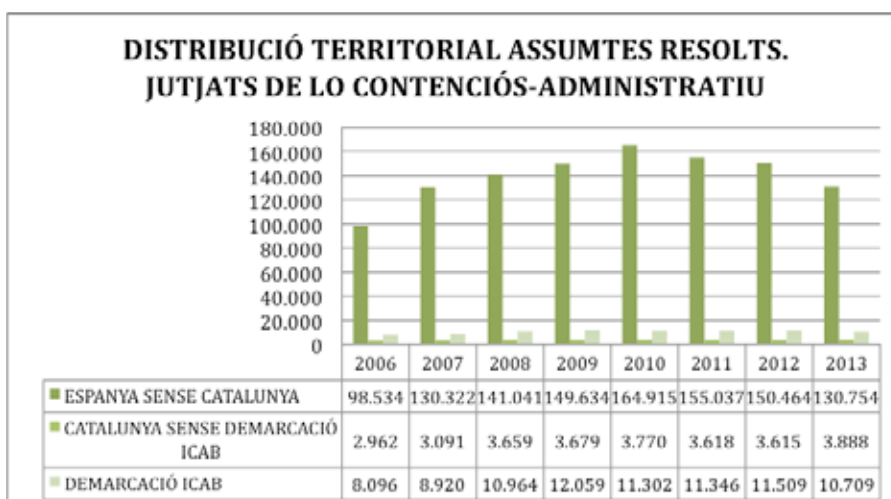

Gràfic 23. Distribució territorial d'assumpes ingressats. Jutjats del contenciós-administratiu

Assumpes resolts

Quant a la distribució territorial dels assumpes resolts en els jutjats del contenciós-administratiu, en el Gràfic 24 veiem com ha estat aquesta al llarg del període comprès entre els anys 2006 fins a l'any 2013. El comportament de la corba encaixa amb la del gràfic anterior relatiu als assumpes ingressats, amb la següent matisació. En aquest cas, veiem com és l'any 2010 el període en el qual es concentren la major part dels assumpes resolts. En haver-ne ingressat més assumpes l'any 2009, tal com hem pogut observar en el gràfic anterior, molts expedients s'han acumulat i no s'han resolt fins a l'any següent.

Quant a la distribució del nombre d'assumpes per territoris, veiem que aquesta es correspon amb el que s'ha exposat en el gràfic anterior, sent "Espanya sense Catalunya" la que ocupa el primer lloc per volum, seguida de la "demarcació ICAB" i "Catalunya sense demarcació ICAB".

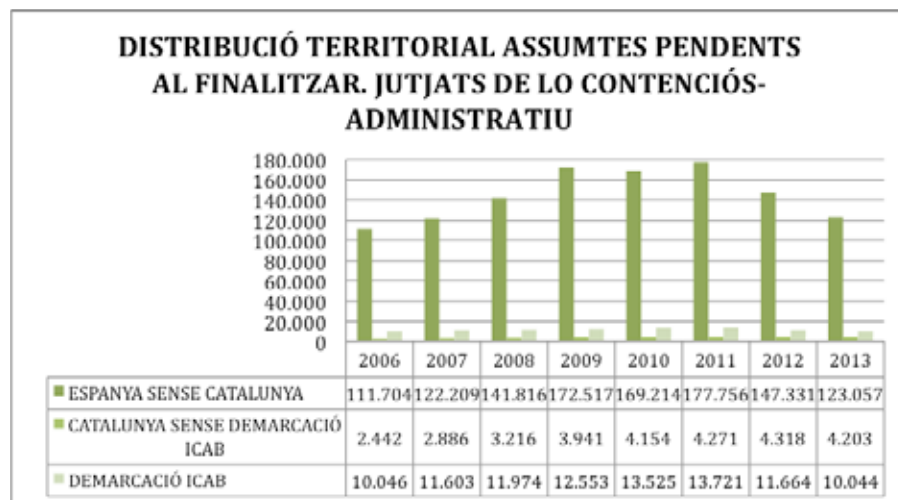
Gràfic 24. Distribució territorial d'assumpes resolts. Jutjats del contenciós-administratiu

Assumpes pendents al finalitzar

En el Gràfic 25 tenim la distribució territorial dels assumpes pendents al finalitzar en els jutjats del contenciós-administratiu, des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

En el gràfic podem observar com la tendència de la corba es mostra a l'alça en un primer període que va dels anys 2006 a l'any 2009, i com en un segon període comprès entre els anys 2010 i 2013, es produeix un canvi en aquesta tendència de manera que els assumptes pendents en finalitzar es van reduint de forma progressiva a mesura que se succeeixen els anys. Destaca una lleugera fluctuació produïda a l'any 2011, encara que els dos últims anys confirmen la tendència a la baixa dels assumptes pendents al finalitzar en els jutjats del contenciós-administratiu.

El comportament de la tendència descrit, conjuga amb el comentat en els dos gràfics anteriors, així com la distribució territorial quant a volums, de les tres demarcacions territorials analitzades.

Gràfic 25. Distribució territorial d'assumpes pendents en finalitzar. Jutjats del contenciós-administratiu

Principals indicadors judicials

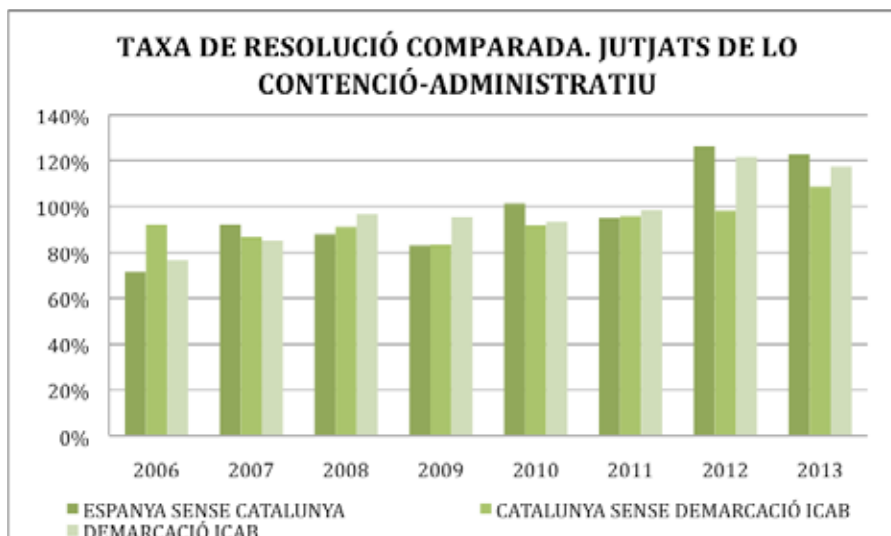
Taxa de resolució

En el Gràfic 26 podem observar l'evolució de la taxa de resolució en els jutjats del contenciós-administratiu, des de l'any 2006 fins a l'any 2013, distingint entre les tres demarcacions territorials.

En primer lloc, podem comprovar com la línia de la corba de la gràfica es mostra en una clara progressió a mesura que se succeeixen els anys. Aquesta es mostra continguda durant el període temporal comprès entre els anys 2006 i 2011. A partir de llavors, veiem com el increment és més acusat en els dos últims anys registrats en la gràfica. El motiu d'aquest augment en la taxa de resolució, es deu a la disminució de la litigiositat en l'ordre contenciós-administratiu en general i al descens dels assumptes ingressats en els jutjats del contenciós-administratiu en particular, que fa que es redueixi el volum de treball al que s'han d'enfrontar aquests òrgans judicials.

Això, juntament amb la implantació de la nova oficina judicial i al desenvolupament del Pla de Modernització de la Justícia, fa que la capacitat resolutiva dels jutjats del contenciós-administratiu, millori de forma notable.

Finalment, veiem com aquest increment al que s'ha fet referència respecte als dos últims anys de la gràfica, és més visible als territoris de "Espanya sense Catalunya" i de la "demarcació ICAB". En efecte, és en aquests dos territoris on es registren els volums més elevats d'assumpes en termes absoluts, i en conseqüència on es perceben els descensos d'expedients d'una forma més significativa, tal i com s'ha comentat anteriorment.

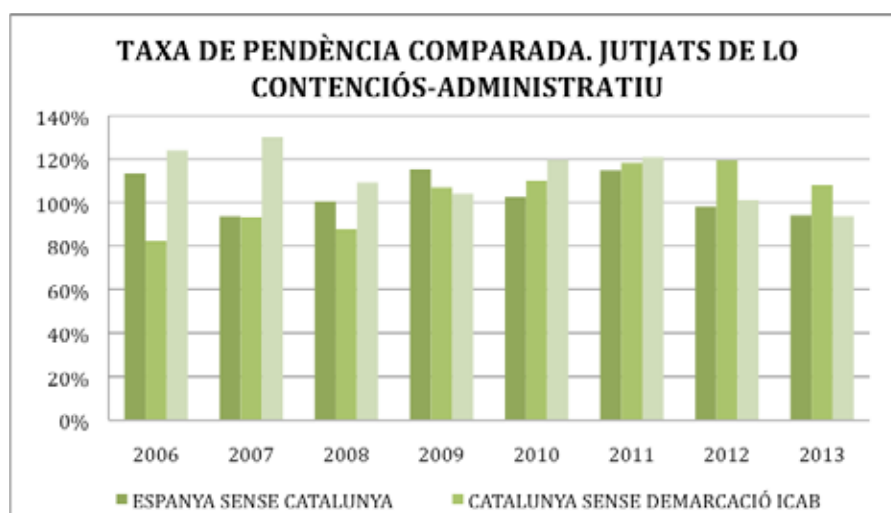
Gràfic 26. Taxa de resolució comparada. Jutjats del contenciós-administratiu

Taxa de pendència

Quant a la taxa de pendència comparada en els jutjats del contenciós-administratiu, en el Gràfic 27 podem veure quin ha estat la seva evolució al llarg del període comprès entre els anys 2006 i 2013.

El comportament d'aquesta gràfica cal posar-ho en relació als resultats obtinguts per a la taxa de resolució, abans comentats. De manera que, un augment en la taxa de resolució en un determinat any i territori, té el seu reflex en el descens de la taxa de pendència en aquest mateix any i territori, de forma correlativa. Per aquest motiu, podem observar com durant els primers anys de la sèrie, la taxa de pendència mostra uns valors superiors respecte als resultats registrats en els últims anys. Sobretot en els àmbits geogràfics de "Espanya sense Catalunya" i en la "demarcació ICAB", on es mouen un major volum d'expedients.

També podem comprovar com a mesura que se succeeixen els anys, les demarcacions territorials registren taxes de resolució cada vegada més homògenes entre si i com, en general, es va confirmant la tendència regressiva de les mateixes.

Gràfic 27. Taxa de pendència comparada. Jutjats del contenciós-administratiu

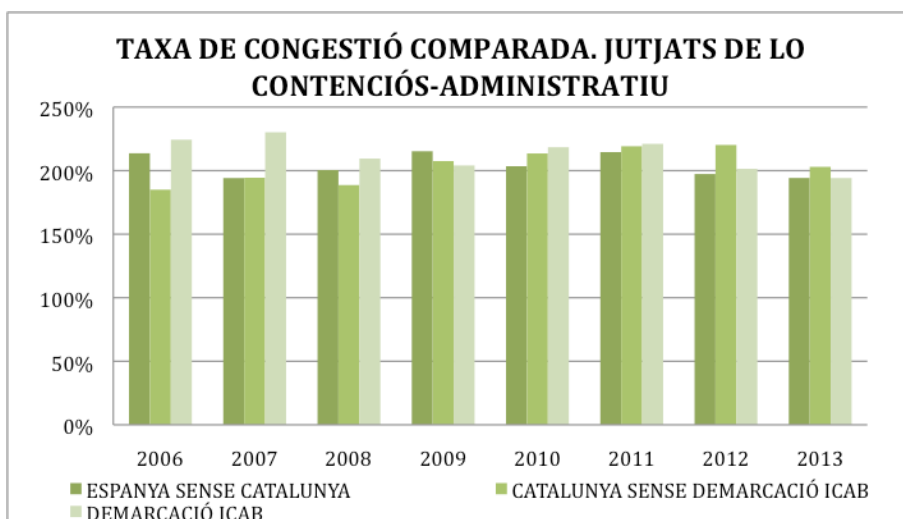
Taxa de congestió

En el Gràfic 28 podem veure l'evolució de la taxa de congestió des de l'any 2006 fins a l'any 2013, diferenciant entre les tres demarcacions territorials: "Espanya sense Catalunya", "Catalunya sense demarcació ICAB" i "demarcació ICAB".

D'aquest gràfic podem destacar dues qüestions. En primer lloc, veiem com la línia de la taxa es mostra bastant estable durant tot el període temporal analitzat. Sí que és cert, que en els dos últims anys estudiats, es percep un lleuger descens dels resultats de la taxa de congestió, en les tres demarcacions territorials.

En segon lloc, les xifres resultants de la taxa de congestió se situen en general, per damunt o molt properes al 200%. Sens dubte són el reflex d'un col·lapse important dels jutjats del contenciós-administratiu, i que malgrat el descens abans apuntat, aquest segueix sent una assignatura pendent en aquest àmbit jurisdiccional.

Finalment destacar, d'acord amb el manifestat en els apartats anteriors, que aquest descens de la taxa de congestió al que s'ha fet referència, és més acusat als territoris de "Espanya sense Catalunya" i en el de la "demarcació ICAB".

Gràfic 28. Taxa de congestió comparada. Jutjats del contenciós-administratiu

Finalment, en el Gràfic 29 tenim el detall dels indicadors judicials dels jutjats del contenciós-administratiu de Barcelona, durant l'any 2013. Quant al resultat de les taxes, veiem com aquestes es mostren bastant irregulars en funció del concret òrgan judicial que mirem.

No obstant això, destaca com és el jutjat del contenciós-administratiu N° 17 l'òrgan que registra la taxa de resolució més alta, mentre que el jutjat del contenciós-administratiu N° 5 de Barcelona és el que ingressa les taxes de congestió i pendència més elevades.

LA LUPA. JUTJATS DE LO CONTENCIÓS-ADMINISTRATIU. DEMARCACIÓ ICAB

JUTJAT	TAXA RESOLUCIÓ	TAXA CONGESTIÓ	TAXA PENDÈNCIA
JCA nr. 1 BARCELONA	101%	195%	95%
JCA nr. 2 BARCELONA	124%	218%	118%
JCA nr. 3 BARCELONA	137%	178%	78%
JCA nr. 4 BARCELONA	133%	170%	69%
JCA nr. 5 BARCELONA	99%	227%	127%
JCA nr. 6 BARCELONA	111%	202%	102%
JCA nr. 7 BARCELONA	119%	197%	97%
JCA nr. 8 BARCELONA	116%	203%	103%
JCA nr. 9 BARCELONA	109%	187%	87%
JCA nr. 10 BARCELONA	122%	191%	91%
JCA nr. 11 BARCELONA	114%	200%	93%
JCA nr. 12 BARCELONA	106%	204%	104%
JCA nr. 13 BARCELONA	131%	173%	73%
JCA nr. 14 BARCELONA	117%	197%	97%
JCA nr. 15 BARCELONA	106%	171%	71%
JCA nr. 16 BARCELONA	113%	226%	126%
JCA nr. 17 BARCELONA	138%	177%	77%

Gràfic 29. La lupa. Jutjats del contenciós-administratiu. Demarcació ICAB. Any 2013

3.2 Tribunal Superior de Justícia.

Sala de lo contenciós-administratiu

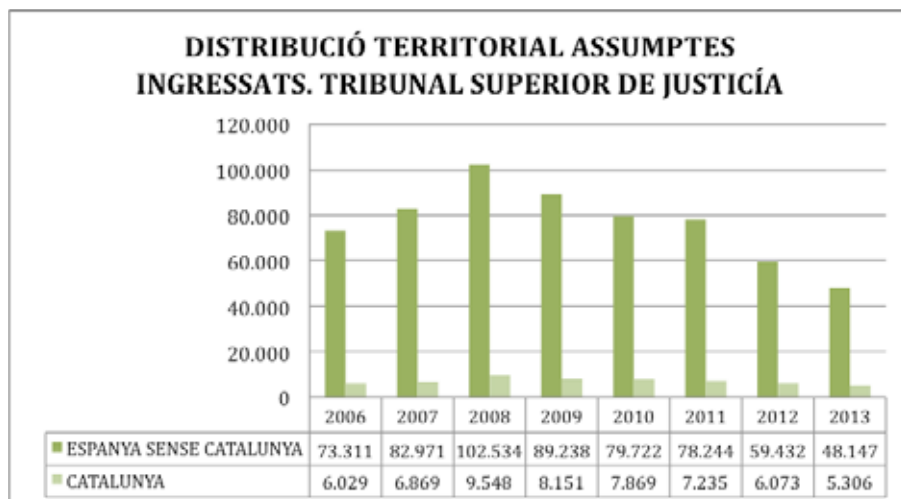
Moviment d'assumpes

Assumpes ingressats

A continuació, en el Gràfic 30 tenim la distribució territorial dels assumpes ingressats en la sala contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia, en el període temporal que va de l'any 2006 fins a l'any 2013.

Quant a l'evolució de la tendència de la gràfica, veiem com durant els primers tres anys aquesta es mostra a l'alça, i com a partir de l'any 2009 es produeix un canvi en la mateixa. Així, veiem com des de llavors el nombre d'assumpes ingressats en aquest òrgan judicial, disminueix de forma progressiva a mesura que passen els anys, presentant xifres inferiors a les del primer període. De manera que, de 79.340 assumpes ingressats en total l'any 2006, passem a 53.453 expedients l'any 2013, la qual cosa implica una regressió del 48%.

Quant a l'anàlisi de les demarcacions territorials, veiem com en la de "Espanya sense Catalunya" es produeix un descens més acusat en comparació a l'àmbit geogràfic de "Catalunya". En efecte, de 73.311 assumptes ingressats en la demarcació de "Espanya sense Catalunya" l'any 2006, es passa a 48.147 registres, la qual cosa significa que hi ha hagut un descens del 52%; mentre que a "Catalunya" passem de 6.029 expedients l'any 2006 a 5.306 l'any 2013, la qual cosa suposa una regressió del 14%.

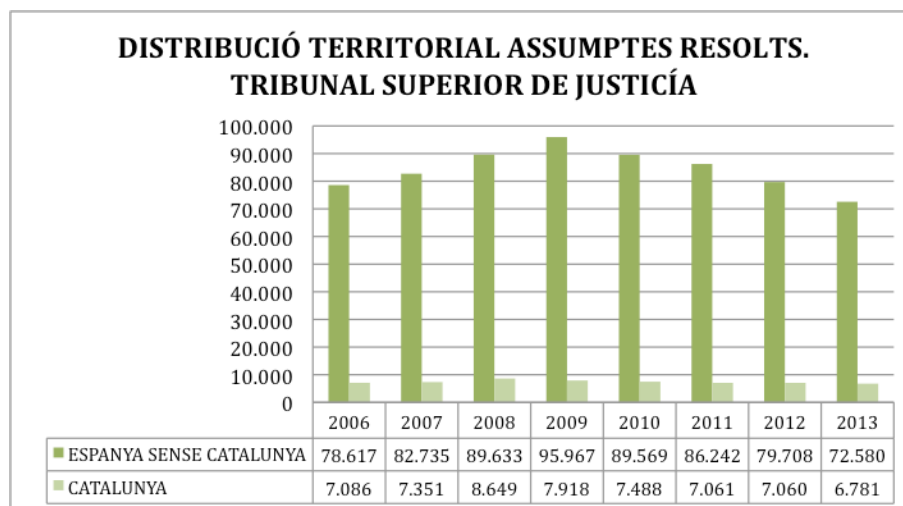
Gràfic 30. Distribució territorial assumptes ingressats. Tribunal Superior de Justícia

Assumpes resolts

En el Gràfic 31 tenim l'evolució del nombre d'assumpes resolts des de l'any 2006 fins a l'any 2013, distingint entre les demarcacions territorials de "Espanya sense Catalunya" i de "Catalunya".

De la mateixa manera en què succeïa en el gràfic anterior, podem distingir dos períodes clarament diferenciats, atenent al comportament de la tendència de la corba. El primer d'ells va des de l'any 2006 fins a l'any 2009, i es tracta d'un període en el qual el nombre d'assumpes resolts augmentava any rere any. El segon període va des de l'any 2010 fins a l'any 2013, i com es pot comprovar suposa un canvi en la tendència marcada en els primers anys, de manera que el volum d'assumpes resolts descendeix de forma progressiva a mesura que se succeeixen els anys.

Això encaixa amb el descrit en el gràfic anterior sobre la distribució territorial d'assumpes ingressats, i amb el descens del volum d'assumpes registrats en els jutjats del contenciós-administratiu, de manera que es redueixen els assumpes potencialment susceptibles de ser coneguts en segona instància.

Gràfic 31. Distribució territorial d'assumpes resolts. Tribunal Superior de Justícia

En el Gràfic 32 es pot observar com s'han distribuït percentualment parlant entre les dues demarcacions territorials ("Espanya sense Catalunya" i "Catalunya") el nombre d'assumpes resolts en la sala contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia

LA LUPA. DISTRIBUCIÓ DELS ASSUMPES RESOLTS. TSJ		
	ESPANYA SENSE CATALUNYA	CATALUNYA
2006	92%	8%
2007	92%	8%
2008	91%	9%
2009	92%	8%
2010	92%	8%
2011	92%	8%
2012	92%	8%
2013	91%	9%

Gràfic 32. La Lupa. Distribució d'assumpes resolts. Tribunal Superior de Justícia

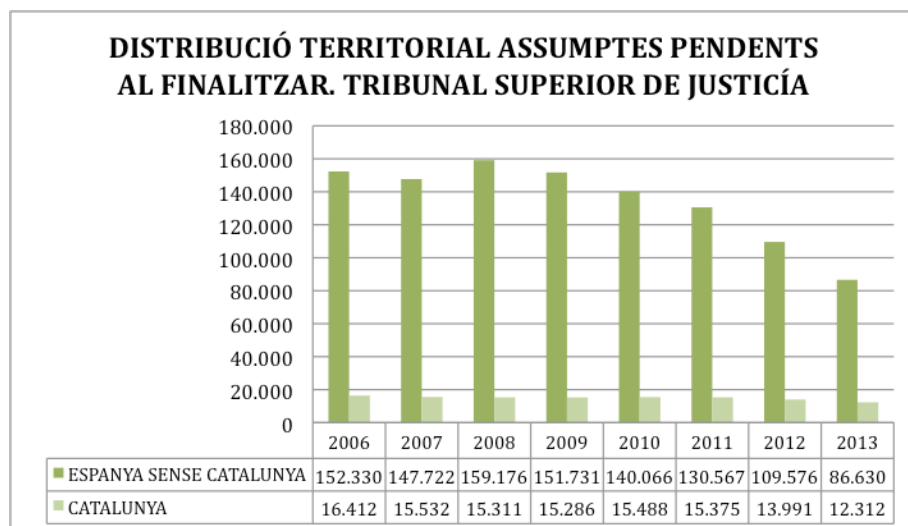
Assumpes pendents al finalitzar

En relació a la distribució dels assumpes pendents al finalitzar en la sala contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia, en el Gràfic 33 veiem com es produeix aquesta al llarg del període comprès entre els anys 2006 al 2013.

El comportament de l'evolució dels assumpes pendents al finalitzar es correspon amb el dels dos gràfics comentats anteriorment sobre els assumpes ingressats i resolts en aquest òrgan judicial. Així, veiem com en un primer període el nombre d'assumpes pendents al

finalitzar creix moderadament a mesura que se succeeixen els anys, mentre que en un segon període els registres en el Tribunal Superior de Justícia, decreixen de manera gradual.

A "Espanya sense Catalunya", veiem com el nombre d'assumpes anotats a l'any 2013 és de 86.630, mentre que a l'any 2006 es registren 152.330 expedients, la qual cosa suposa un descens del 76%. No obstant això en la demarcació territorial de "Catalunya" veiem com aquest descens és menys acusat, doncs de 16.412 assumpes pendents al finalitzar l'any 2006, passem a 12.312 registres en el 2013, la qual cosa significa un descens del 33%.

Gràfic 33. Distribució territorial d'assumpes pendents en finalitzar. Tribunal Superior de Justícia

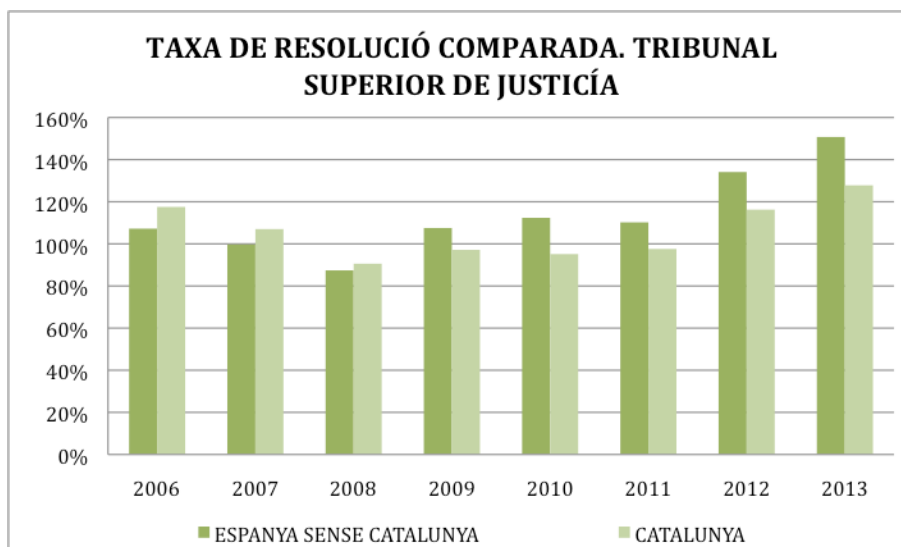
Principals indicadors judicials

Taxa de resolució

En el Gràfic 34 podem observar l'evolució de la taxa de resolució, des de l'any 2006 fins a l'any 2013, del Tribunal Superior de Justícia, diferenciant entre la demarcació de "Espanya sense Catalunya" i la de "Catalunya".

Quant al comportament d'aquesta, veiem com en termes generals es mostra a l'alça considerant la seqüència en el seu conjunt. No obstant això, cal destacar que durant els anys 2007 i 2008 es produeix un descens de la taxa de resolució. La causa que explica aquesta evolució de la taxa, la trobem en l'augment de la càrrega de treball en aquests dos anys, a causa del increment del nombre d'assumpes ingressats abans comentat. Per aquesta mateixa raó, veiem com la taxa de resolució augmenta en els últims anys de la sèrie, i és que en veure reduït el volum d'assumpes, la capacitat resolutiva dels Tribunals es veu compensada favorablement.

Respecte als territoris estudiats, veiem com "Catalunya" presenta unes xifres de resolució més altes en comparació a "Espanya sense Catalunya" durant els primers tres anys. No obstant això aquesta circumstància canvia a partir de l'any 2009, de manera que "Espanya sense Catalunya" presenta valors més alts en la taxa de resolució.

Gràfic 34. Taxa de resolució comparada. Tribunal Superior de Justícia

Taxa de pendència

En relació a la taxa de pendència comparada al llarg del període comprès entre l'any 2006 fins a l'any 2013, en el Gràfic 35 veiem quin ha estat la seva evolució en les demarcacions de "Espanya sense Catalunya" i la de "Catalunya".

Els resultats d'aquesta mostren un comportament variable en funció del territori al que ens referim. D'una banda, veiem com en l'àmbit geogràfic de "Espanya sense Catalunya" la tendència és d'una clara regressió a mesura que se succeeixen els anys, passant d'un 194% l'any 2006 a un 119% l'any 2013, la qual cosa suposa un descens del 62%.

D'altra banda, en la demarcació de "Catalunya", veiem com la línia de la gràfica descriu unes fluctuacions al llarg del període temporal analitzat. Així, en els anys 2007 i 2008 s'experimenta una baixada en la taxa, de la mateixa manera que succeïa amb la taxa de resolució, tal i com s'ha comentat anteriorment. No obstant això en els anys 2009, 2010 i 2011, veiem com la taxa torna a pujar, encara que finalment es registra una nova regressió en els dos últims anys.

Finalment, veiem com en l'àmbit geogràfic de "Catalunya" es registren taxes de pendència superiors a les de "Espanya sense Catalunya", amb excepció de l'any 2008 en el qual s'inverteixen les posicions de tots dos territoris.

Gràfic 35. Taxa de pendència comparada. Tribunal Superior de Justícia

Taxa de congestió

En el Gràfic 36 podem observar la taxa de congestió comparada de la sala contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia des de l'any 2006 a l'any 2013, entre els territoris de "Espanya sense Catalunya" i "Catalunya".

L'evolució de la taxa de congestió al llarg de la seqüència temporal analitzada, és molt similar a la descrita en l'apartat anterior sobre la taxa de pendència. En efecte veiem com al territori de "Espanya sense Catalunya" la taxa de congestió va descendant gradualment conforme passen els anys; mentre que a "Catalunya" els resultats de la taxa de congestió mostra certes fluctuacions en la mateixa al llarg del període temporal estudiat.

No obstant això, si ens fixem en l'eix de les ordenades podem comprovar com els valors resultants de la taxa de congestió en aquest òrgan judicial, són molt alts (estant entorn del 250% de mitjana) el que significa que el col·lapse en la sala contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia és important. No obstant això, sí que és cert que en els últims anys s'ha experimentat una millora (encara que encara segueix insuficient) en la taxa de pendència, tal com es pot comprovar en la gràfica.

Gràfic 36. Taxa de congestió comparada. Tribunal Superior de Justícia

4. Estrangeria

4.1 Situació general

A causa dels importants canvis socioeconòmics i polítics que ha experimentat Espanya en els últims 50 anys, hem passat de ser un estat d'emigrants a un estat de recepció de fluxos migratoris. I és que es tracta d'un assumpte lligat a factors econòmics, ja que les persones que decideixen deixar el seu país, ho fan empenyes per la cerca d'oportunitats que en els seus respectius estats no han pogut trobar.

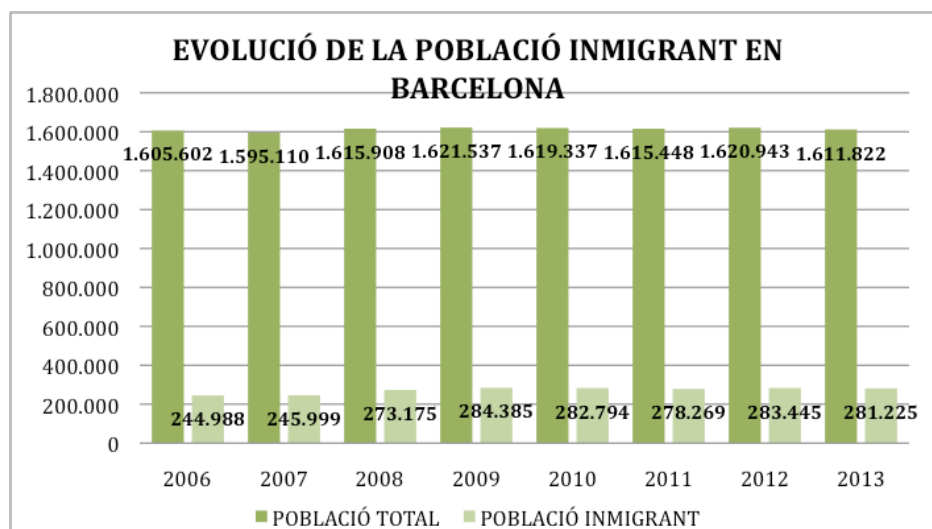
Els moviments migratoris també tenen incidència en el Dret. D'una banda a nivell legislatiu, ja que Espanya s'ha vist en la necessitat d'establir un marc regulador que contempli aquest fenomen, inexistent en l'etapa històrica anterior i que es concreta en les següents lleis: la *Llei Orgànica 7/1985, d'1 de juliol, sobre Drets i Llibertats dels estrangers (ja derogada)*, i l'*actual Llei Orgànica 4/2000, d'11 de ge-*

ner, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, més progressista que l'anterior.

D'altra banda a nivell judicial, ja que els jutjats del contenciós-administratiu (que tenen atribuïda la competència en aquesta matèria), han hagut de resoldre un volum important d'assumpes d'estrangeria al llarg dels últims anys, i que representen un percentatge bastant alt en la litigiositat de l'àmbit contenciós-administratiu. Per això és interessant dedicar un apartat a l'anàlisi de la incidència del fenomen migratori en els nostres òrgans judicials.

En primer lloc, en el Gràfic 37 podem veure l'evolució de la població immigrant en el municipi de Barcelona, en comparació amb la població total resident en el mateix, en el període comprès entre els anys 2006 i 2013. Tal i com s'observa en el gràfic, durant els primers anys (del 2006 al 2009), la població immigrant no ha parat de créixer. Aquest creixement va lligat al període d'expansió econòmica que viu Espanya en aquest període. A partir de l'any 2010, veiem com es produeix un canvi en la tendència i la població immigrant inicia una etapa de descens. No obstant això, es tracta d'un descens contingut, en comparació amb la fase prèvia de creixement, que va ser molt més acusat. Fins i tot l'any 2012 podem observar com la població estrangera torna a augmentar, encara que no en les proporcions en les quals ho va fer en aquest primer període comentat.

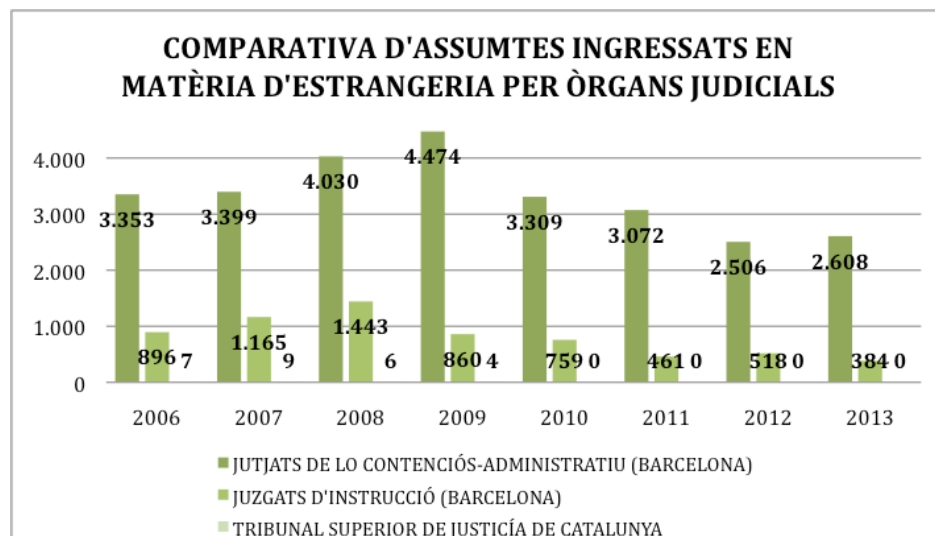
Quant a l'any 2013, veiem com es produeix un descens de 2.220 immigrants respecte a l'any 2012. No obstant això si ens fixem en la població total, veiem que la disminució és de 9.121 persones. Pel que la diferència són ciutadans nacionals, especialment joves, que a causa de la situació socio-laboral i a la falta d'oportunitats, han hagut d'emigrar a altres països.

Gràfic 37. Evolució de la població immigrant a Barcelona

En segon lloc, en el Gràfic 38 tenim una comparativa dels assumpes d'estrangeria per òrgans judicials, des de l'any 2006 fins a l'any 2013. En concret s'han comparat els assumpes ingressats en els jutjats del contenciós-administratiu, els jutjats d'instrucció (tots dos de la ciutat de Barcelona) i en el Tribunal Superior de Justícia. Tal i com podem observar, en aquest últim amb prou feines s'ingressen assumpes d'estrangeria. De fet en els últims quatre anys no s'ha registrat cap assumpte en aquesta matèria.

Per aquest motiu, en els següents apartats passarem a analitzar els moviments d'assumpes i els seus indicadors judicials dels jutjats del contenciós-administratiu i els jutjats d'instrucció, en els quals la representació dels assumpes d'estrangeria és més important.

Gràfic 38. Comparativa d'assumpes en estrangeria per òrgans judicials

4.2 Jutjats de lo contenciós-administratiu

Moviment d'assumpes

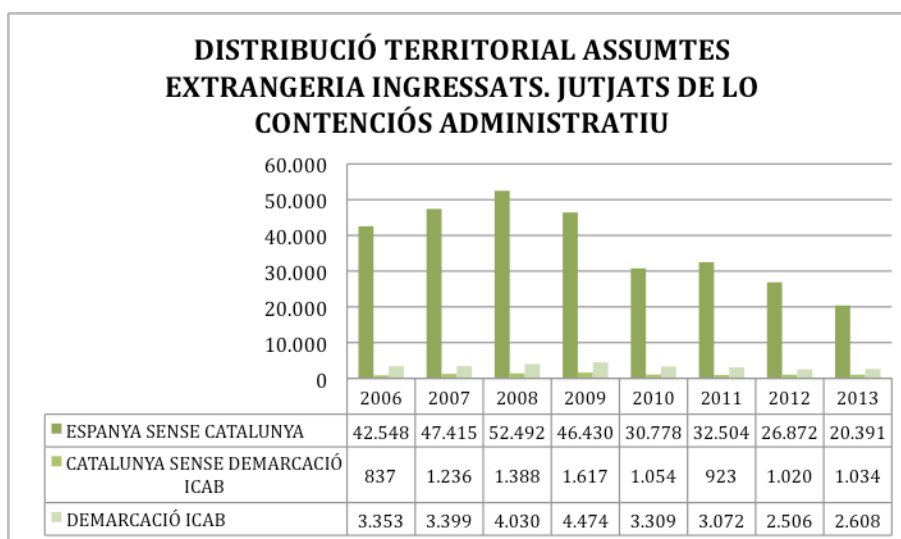
Assumpes ingressats

En el Gràfic 39 podem observar la distribució territorial dels assumpes ingressats en matèria d'estrangeria, en els jutjats del contenciós-administratiu, durant el període que va de l'any 2006 a l'any 2013. S'ha fet distinció entre les següents demarcacions territorials: "Espanya sense Catalunya", "Catalunya sense demarcació ICAB" i "demarcació ICAB".

En primer lloc, i en correlació amb el comentat en el Gràfic 37 sobre l'evolució de la població immigrant, veiem com al llarg dels tres primers anys de la sèrie, els assumpes ingressats en matèria d'estrangeria creixen de forma notable fins als 57.910 expedients totals l'any 2008. A partir de llavors, veiem com es registra un canvi en la tendència i des l'any 2009 es produeix un descens gradual d'ingressos a mesura que se succeeixen els anys. De manera que a l'any 2013, últim del qual es tenen dades completes, s'ingressen 24.033 assumpes en matèria d'estrangeria en total, la qual cosa suposa una regressió del 141% respecte a l'any 2009.

En segon lloc, veiem com aquest descens és molt més visible al territori de "Espanya sense Catalunya" en comparació a la resta de demarcacions. L'àmbit geogràfic que experimenta un descens més contingut, és el de "Catalunya sense demarcació". Fins i tot podem veure com en els dos últims anys es produeix un lleuger creixement en aquest territori.

Finalment, quant a la "demarcació ICAB", a pesar que la tendència general en els últims anys és la del descens en el volum d'assumpes ingressats en matèria d'estrangeria, veiem com a l'any 2013 s'experimenta un augment del nombre total d'expedients registrats.

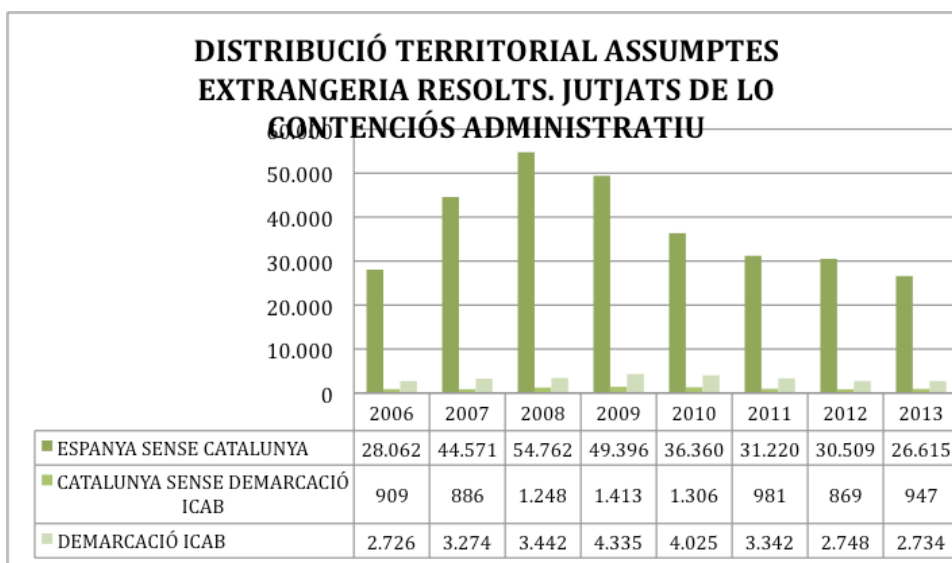
Gràfic 39. Distribució territorial d'assumpes en estrangeria ingressats.
Jutjats del contenciós-administratiu

Assumpes resolts

En el Gràfic 40 podem veure com ha estat la distribució territorial dels assumpes resolts en matèria d'estrangeria, pels jutjats del contenciós-administratiu, durant els anys 2006 al 2013.

Quant al comportament de la tendència veiem que aquesta és molt similar a la del gràfic anterior sobre assumpes ingressats. Així, durant els tres primers anys s'experimenta un augment progressiu del nombre d'assumpes resolts en total, mentre que en un segon període el volum d'assumpes resolts va descendant gradualment a mesura que se succeeixen els anys.

En l'últim any, l'únic territori que presenta un major nombre d'assumpes resolts respecte a l'any anterior, és el de "Catalunya sense demarcació ICAB". En la resta, veiem com el nombre d'expedients resolts és menor l'any 2013 respecte a l'any 2012.

Gràfic 40. Distribució territorial d'assumpes en estrangeria resolts.
Jutjats del contenciós-administratiu

Assumpes pendents al finalitzar

Quant als assumpes pendents al finalitzar en matèria d'estrangeria en els jutjats del contenciós-administratiu, en el Gràfic 41 podem veure quin ha estat la seva evolució en el període comprès entre els anys 2006 a l'any 2013.

En el gràfic podem observar, com el major volum d'assumpes pendents en finalitzar es concentra en els anys compresos entre el 2006 i el 2009, amb una mitjana de 35.000 expedients en total. Des de l'any 2010 fins a l'any 2013, veiem com es redueix notablement el nombre d'assumpes, i com en l'últim any es concentra el menor volum d'expedients, d'acord amb el descrit en els dos gràfics anteriors.

Quant als àmbits territorials analitzats, veiem com a "Espanya sense Catalunya" i en la "demarcació ICAB" es registra un descens dels assumpes pendents al finalitzar, mentre que a "Catalunya sense demarcació ICAB" s'experimenta un lleuger augment dels mateixos.

Gràfic 41. Distribució territorial d'assumpes en estrangeria pendents en finalitzar. Jutjats del contenciós-administratiu

Principals indicadors judicials

Taxa de resolució

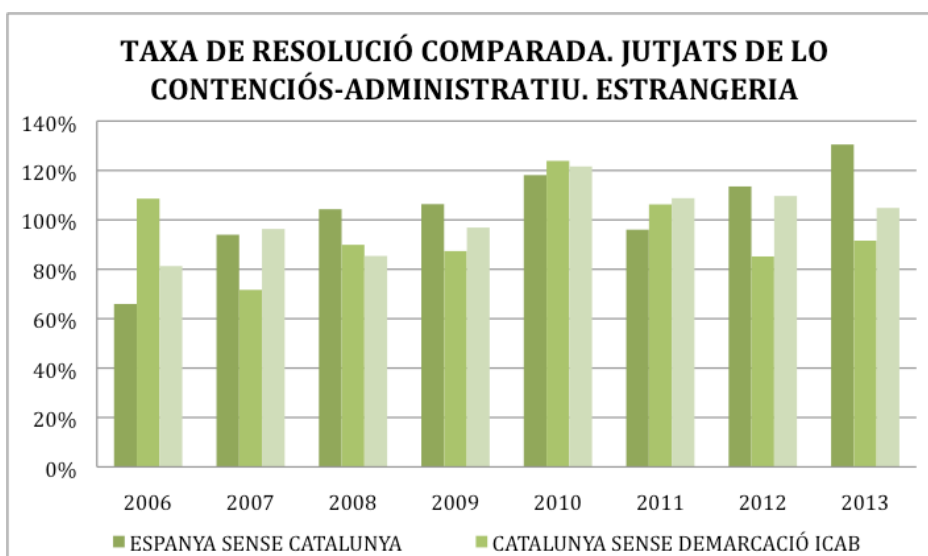
Quant als resultats dels indicadors judicials dels jutjats del contenciós-administratiu en els assumpes sobre estrangeria, cal llegir-los tenint en compte les dades analitzades en els gràfics anteriors sobre el moviment dels assumpes.

Dit això, veiem com en el Gràfic 42 l'evolució de la taxa de resolució comparada en els jutjats del contenciós-administratiu en matèria d'estrangeria, es mostra a l'alça, considerant el període temporal estudiat (2006-2013) en el seu conjunt.

No obstant això, el comportament de la taxa de resolució és bastant irregular en funció del territori i de l'any en el qual ens situem. En la demarcació de "Espanya sense Catalunya" veiem com la tendència és una mica més constant, sent alcista en general, amb una excep-

ció important produïda a l'any 2011. No obstant això, en els altres dos territoris, "Espanya sense Catalunya" i "demarcació ICAB", veiem com la tendència mostra certes fluctuacions a mesura que se succeeixen els anys, encara que si comparem l'any 2006 amb l'any 2013, veiem com en general es produeix un augment de les taxes de resolució registrades.

En reduir-se el volum d'assumpes ingressats anualment, els jutjats augmenten la seva capacitat de resolució en veure disminuïda la seva càrrega de treball, tal i com hem comentat anteriorment.

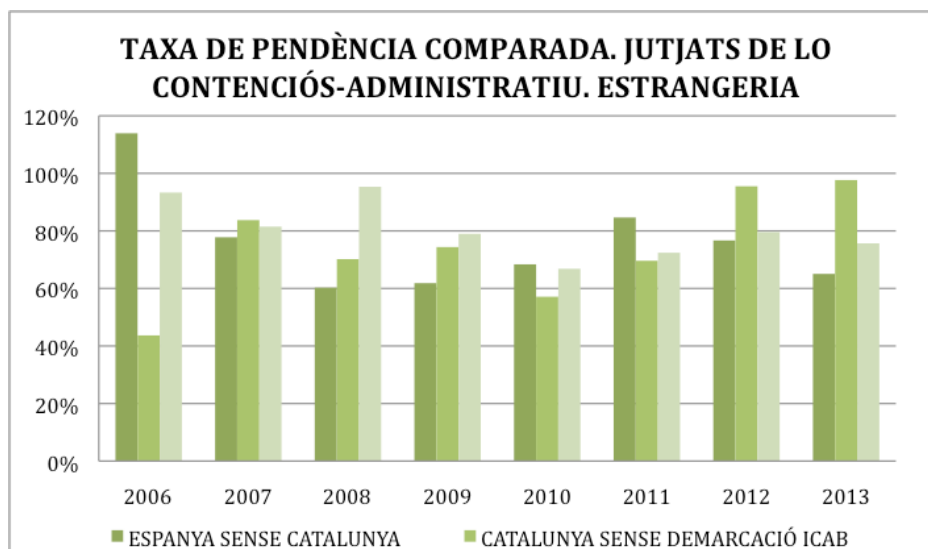

Gràfic 42. Taxa de resolució comparada. Jutjats del contenciós-administratiu. Estrangeria

Taxa de pendència

En el Gràfic 43 podem veure la taxa de pendència comprada en els jutjats del contenciós-administratiu en matèria d'estrangeria, i la seva evolució en el període comprès entre els anys 2006 a l'any 2013.

En el gràfic veiem com el comportament de la taxa és molt irregular en funció del territori i any que mirem, tal i com succeïa en el gràfic anterior sobre la taxa de resolució. Els anys que menors taxes de pendència registren en el seu conjunt, són els anys 2009 i 2010. En els últims anys veiem com la tendència de la taxa de pendència es mostra en progressió, encara que sense arribar a aconseguir els nivells de l'any 2006.

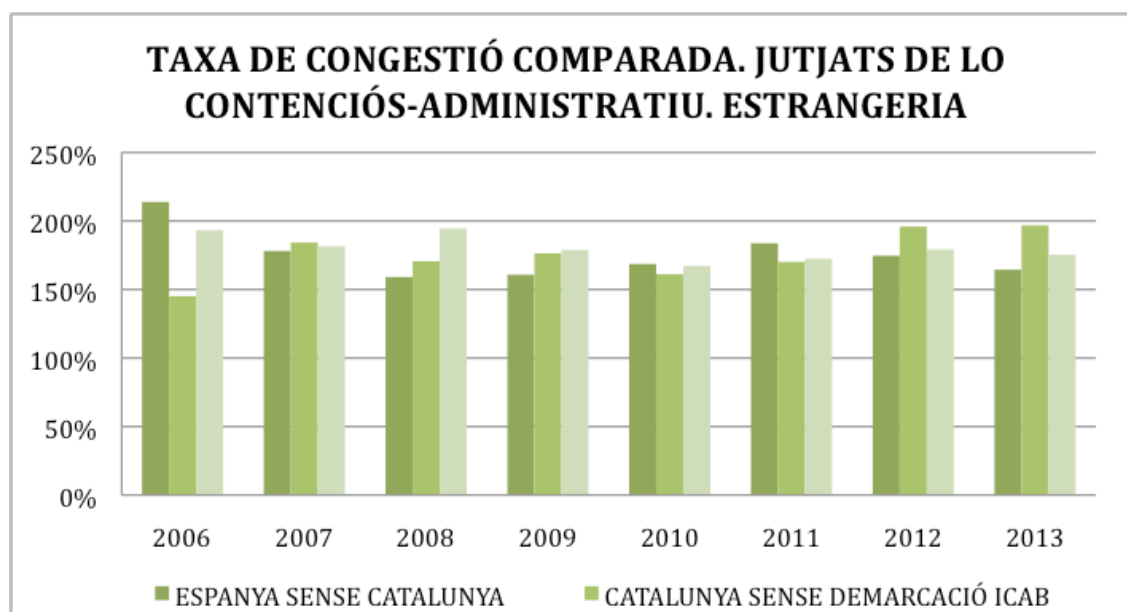

Gràfic 43. Taxa de pendència comparada. Jutjats del contenciós-administratiu. Estrangeria. Taxa de congestió

En el Gràfic 44 tenim la taxa de congestió comparada en els jutjats del contenciós-administratiu en relació als assumptes en matèria d'estrangeria, des de l'any 2006 a l'any 2013.

De les tres taxes analitzades veiem d'una banda, com la taxa de congestió presenta una certa estabilitat en la gràfica, considerada en el seu conjunt, situant-se totes les xifres en la forqueta que va del 150 al 200%, amb alguna excepció produïda a l'any 2006.

D'altra banda, el moviment de la corba en cadascun dels territoris presenta unes lleugeres fluctuacions a mesura que se succeeixen els anys, però dins sempre de l'estabilitat i forqueta abans comentades.

Gràfic 44. Taxa de congestió comparada. Jutjats del contenciós-administratiu. Estrangeria

4.3 Jutjats d'instrucció en matèria d'estrangeria

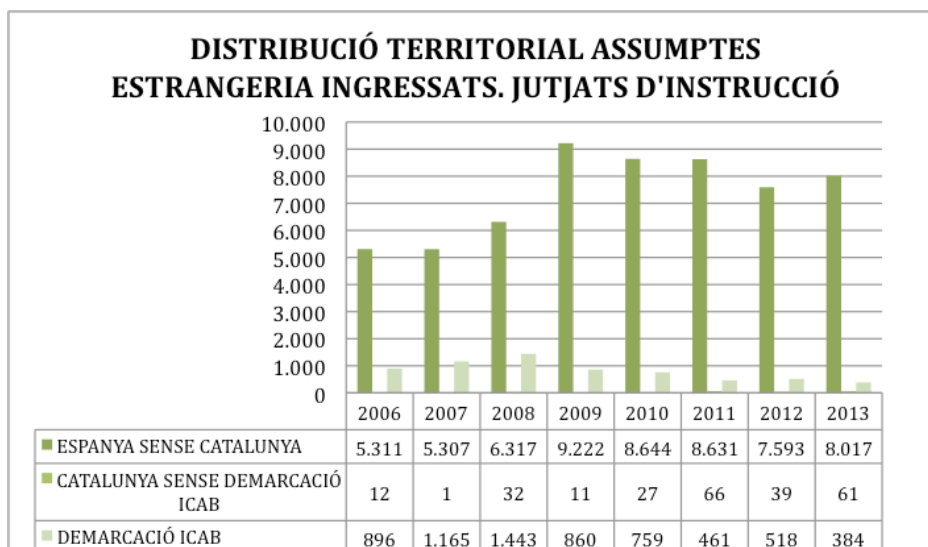
Moviment d'assumpes

Assumpes ingressats

En el Gràfic 45 veiem la distribució territorial dels assumpes ingressats en matèria d'estrangeria en els jutjats d'instrucció, en el període comprès entre l'any 2006 fins a l'any 2013.

En els primers anys de la sèrie veiem com el volum d'assumpes ingressats augmenta notablement. A partir de l'any 2010, veiem com es produeix un lleuger descens del nombre total d'ingressos i que la tendència avança amb fluctuacions en els últims anys de la sèrie, mostrant una certa estabilitat en aquest segon període.

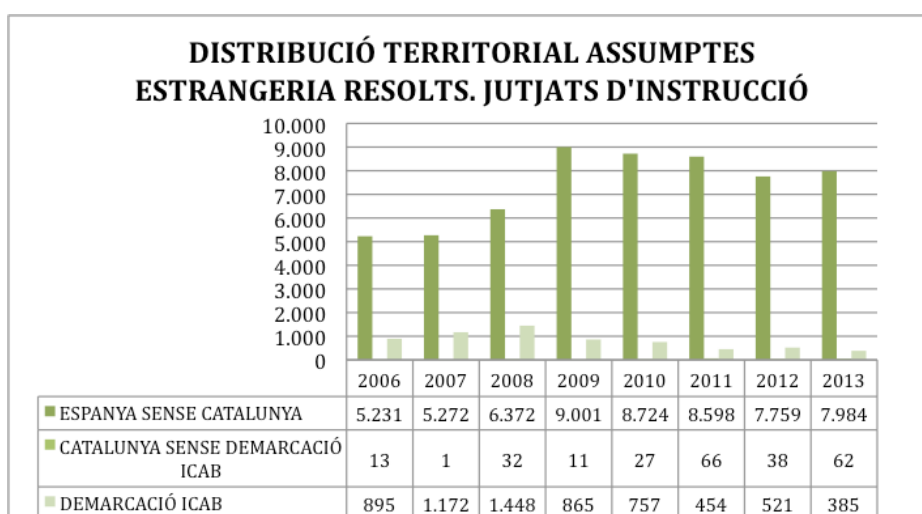
"Espanya sense Catalunya" és la demarcació que més ingressos registra, mentre que a "Catalunya sense demarcació ICAB" és la que menys expedients anota. Quant a la "demarcació ICAB" a l'any 2013 es produeix un descens del 35% respecte a l'any anterior.

Gràfic 45. Distribució territorial d'assumpes en estrangeria ingressats. Jutjats d'instrucció

Assumpes resolts

En relació als assumpes resolts, en el Gràfic 46 veiem quina és la seva distribució territorial durant els anys 2006 a l'any 2013. El comportament de la gràfica és molt similar a l'anterior, sobre els assumpes ingressats, per la qual cosa ens remetem al comentat anteriorment sobre la tendència del mateix.

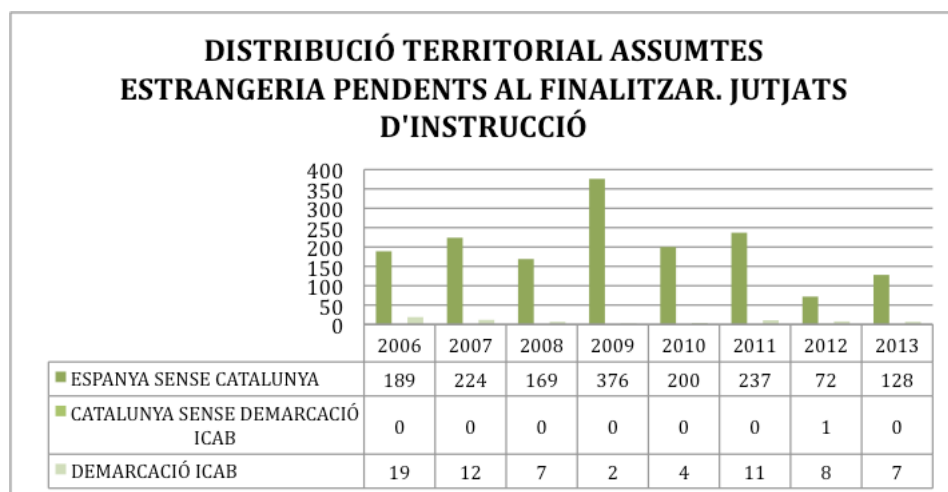
Gràfic 46. Distribució territorial d'assumpes en estrangeria resolts. Jutjats d'instrucció

Assumpes pendents al finalitzar

En el Gràfic 47 tenim la distribució territorial dels assumpes pendents al finalitzar en matèria d'estrangeria en els jutjats d'instrucció, des de l'any 2006 a l'any 2013.

En aquest cas, i a diferència del que succeïa en els dos gràfics anteriors sobre assumpes ingressats i resolts, la tendència de la gràfica es mostra bastant irregular en funció del territori i de l'any en el qual ens fixem. Sobretot en la demarcació de "Espanya sense Catalunya", ja que en la resta de territoris les xifres són tan baixes que amb prou feines s'aprecia variació. De fet, en l'àmbit geogràfic de "Catalunya sense demarcació" veiem com durant tota la línia temporal analitzada no s'anota cap assumpte pendent al finalitzar, a excepció de l'any 2012 en la qual es registra un únic expedient.

Sens dubte, les dades registrades en el gràfic en qüestió, serien les desitjables per a tots els òrgans jurisdiccionals i per a totes les matèries, perquè implicaria un col·lapse molt petit en els nostres Tribunals.

Gràfic 47. Distribució territorial d'assumptes en estrangeria pendents en finalitzar. Jutjats d'instrucció

Principals indicadors judicials

Taxa de resolució

Quant a la taxa de resolució comparada en els jutjats d'instrucció sobre els assumptes en matèria d'estrangeria, podem contemplar quin ha estat la seva evolució des de l'any 2006 a l'any 2013, en el Gràfic 48.

En aquest veiem com la tendència de la taxa es mostra bastant estable d'acord amb el descrit en el Gràfic 45 sobre els assumptes ingressats en aquest òrgan judicial en matèria d'estrangeria. Com a excepció a aquesta estabilitat comentada, podem veure com a l'any 2006 al territori de "Catalunya sense demarcació ICAB" es registra una taxa de resolució del 108%, la xifra més alta de la sèrie.

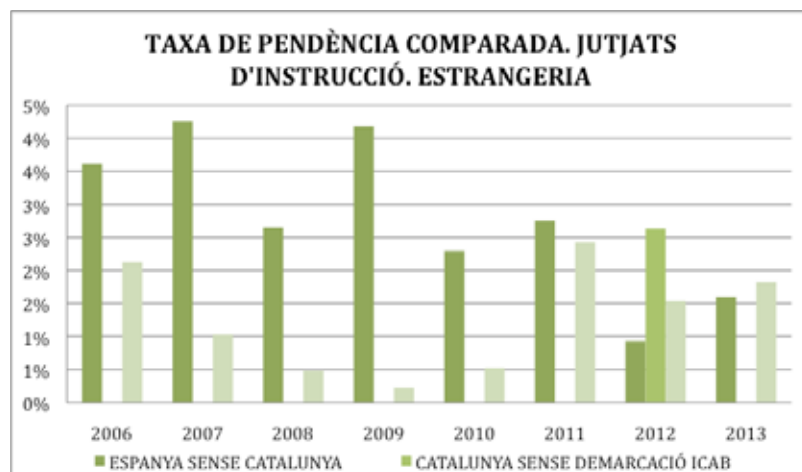
Finalment, i malgrat l'estabilitat a la qual s'ha fet referència, veiem com en els dos últims anys de la sèrie, es produeix un augment de xifres, en el seu conjunt.

Gràfic 48. Taxa de resolució comparada. Jutjats d'instrucció. Estrangeria

Taxa de pendència

En el Gràfic 49 veiem com ha estat la taxa de pendència comparada en els jutjats d'instrucció en els assumptes d'estrangeria. S'observa un comportament aparentment irregular en la tendència de la taxa. No obstant això cal tenir en compte que els números dels assumptes pendents han estat molt baixos, tal i com es reflecteixen en el Gràfic 47, per la qual cosa si ens fixem en l'eix de les ordenades, veiem com aquest presenta xifres bastant baixes.

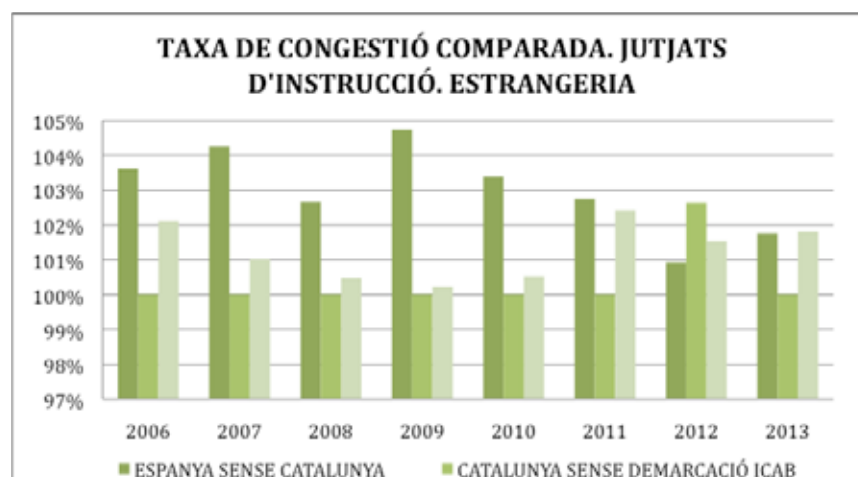
Gràfic 49. Taxa de pendència comparada. Jutjats d'instrucció. Estrangeria

Taxa de congestió

Finalment, en el Gràfic 50 podem observar la taxa de congestió dels assumptes en matèria d'estrangeria, en els jutjats d'instrucció, durant el període comprès entre els anys 2006 i 2013.

D'una banda podem veure com el comportament de la taxa és bastant irregular en funció del territori i de l'any analitzat, encara que podem parlar d'un cert descens en les taxes de congestió registrades en els últims anys, respecte al primer període.

D'altra banda, veiem com el col·lapse en els jutjats d'instrucció en relació als assumptes d'estrangeria, és menor respecte al registrat en els jutjats del contenciós-administratiu. Això a pesar que en la jurisdicció penal, en la qual s'integren els jutjats d'instrucció, s'ingressi un volum notablement superior d'assumptes en relació a la contenciosa-administrativa, tal com es pot veure en el Capítol dedicat a l'àmbit penal.

Gràfic 50. Taxa de congestió comparada. Jutjats d'instrucció. Estrangeria

5. Execucions

Una vegada obtinguda una resolució judicial, si no es compleixen els pronunciaments continguts en aquesta de forma voluntària, els interessats poden acudir a la via judicial per instar l'execució de la mateixa. A continuació, durem a terme l'anàlisi de les execucions, des del punt de vista dels assumptes ingressats, resolts i pendents en finalitzar.

Assumptes ingressats

En el Gràfic 51 podem veure les execucions ingressades en la jurisdicció contenciosa-administrativa, en el període comprès entre els anys 2006 a l'any 2013.

Quant a l'evolució de la tendència, veiem com en general es produeix un augment a mesura que se succeeixen els anys. Aquest augment és més significatiu en la demarcació territorial de "Espanya sense Catalunya", en la qual d'11.595 execucions l'any 2006 passem a 17.022 a l'any 2013, la qual cosa suposa un increment del 32%.

Finalment, en la "demarcació ICAB" de 169 execucions a l'any 2006 passem a 587 a l'any 2013, la qual cosa implica un augment del 71%. El territori de "Catalunya sense demarcació ICAB" és l'únic en el qual no es produeix un augment de les execucions ingressades.

Gràfic 51. Execucions ingressades. Jurisdicció contenciosa-administrativa

Assumptes resolts

Quant a les execucions resoltes en la jurisdicció contenciosa-administrativa, en el Gràfic 52 podem veure com ha estat l'evolució de les mateixes, en el període comprès entre l'any 2006 a l'any 2013.

El comportament de la corba de la gràfica és molt similar al registrat en el gràfic anterior sobre els assumptes ingressats. Així, en termes generals veiem com la tendència dels assumptes resolts creix considerant la seqüència temporal analitzada en el seu conjunt: d'11.505 execucions resoltes a l'any 2006 passem a 17.385 a l'any 2013, la qual cosa suposa un augment del 34%.

En relació als àmbits territorials estudiats en la gràfica, veiem com a "Espanya sense Catalunya" i en la "demarcació ICAB", té lloc l'augment abans comentat; mentre que a "Catalunya sense demarcació ICAB" es produeix un descens de les execucions resoltes des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

Gràfic 52. Execucions resoltes. Jurisdicció contenciosa-administrativa

Assumptes pendents al finalitzar

Respecte a les execucions pendents al finalitzar en la jurisdicció contenciosa-administrativa, en el Gràfic 53 podem veure quin ha estat la seva evolució al llarg del període comprès entre els anys 2006 fins a l'any 2013.

La tendència de la corba coincideix amb la descrita en els dos gràfics anteriors. Així en termes generals es produeix una acumulació dels assumptes pendents en finalitzar a mesura que se succeeixen els anys. No obstant això, podem apreciar un descens notable en els anys 2009 i 2010, en els quals es produeix una caiguda de 2.500 expedients de mitjana. No obstant això, en els últims tres anys es torna a l'augment d'execucions pendents en finalitzar, amb xifres properes els 16.500 expedients de mitjana.

Gràfic 53. Execucions pendents en finalitzar. Jurisdicció contenciosa-administrativa

6. Conclusions

Enllaçant amb les consideracions realitzades al inici del present Capítol, al llarg dels gràfics precedents hem pogut veure l'evolució de les dades relatives al moviment dels assumptes i dels indicadors judicials, en l'àmbit contenciós-administratiu.

Tal i com hem pogut analitzar, la litigiositat en aquesta jurisdicció ha experimentat un canvi de tendència a la baixa durant els últims anys, registrant-ne l'any 2013 un 4,12% (Gràfic 1), i amb un nombre total d'assumpes ingressats de 194.264 (Gràfic 3). Es tracta de xifres que estan per sota de les registrades en anys anteriors, per la qual cosa acrediten la tendència a la baixa apuntada.

No obstant això, tal i com hem pogut comprovar, es tracta d'una jurisdicció que presenta una taxa de congestió bastant elevada. I és que el col·lapse dels òrgans judicials que s'integren en l'àmbit contenciós-administratiu, és un fet que es ve produint des de molts anys enrere. Encara així, a l'any 2013 s'ha registrat un 198% en la taxa de congestió (Gràfic 18), la qual cosa suposa un descens d'aquesta d'un 27% en termes generals, respecte de l'any 2006. No obstant això, segueix representant un col·lapse judicial que està molt per sobre del que seria desitjable.

El descens de la litigiositat ha incidit de forma notable en l'augment de la taxa de resolució, que a l'any 2013 és d'un 134% tal i com s'observa en el Gràfic 8, així com en la reducció de la taxa de pendència, que a l'any 2013 és del 98% (Gràfic 13).

Com hem apuntat anteriorment, són varis els factors que han contribuït al comportament de la tendència de les diferents gràfiques estudiades, tal i com exposem a continuació a mode de conclusió. En primer lloc, hem de tenir en compte que la jurisdicció contenciosa-administrativa ha experimentat uns canvis molt profunds al llarg dels últims 50 anys. D'una banda, el canvi d'un règim autocràtic a un democràtic, ha suposat el pas d'una administració centralitzada a una altra descentralitzada, tant funcional com territorialment. La configuració territorial del nostre país com un Estat autonòmic, ha fet que coexisteixin diferents nivells d'administració: estatal, autonòmic i local. D'altra banda, l'expansió de l'economia i el desenvolupament de la indústria en les últimes dècades, ha suposat el creixement de l'activitat prestacional per part de l'Administració, que té caràcter instrumental envers els ciutadans i serveix al compliment dels objectius establerts en la Llei i en la resta de l'ordenament jurídic. Aquestes característiques que configuren l'actual ordre contenciós-administratiu, expliquen l'augment de la litigiositat administrativa en els últims 50 anys.

Tot això fa que estiguem davant una complexitat creixent per part de les matèries que integren el Dret Administratiu, i que són objecte de coneixement i resolució per part d'aquest ordre jurisdiccional. A més, la dificultat tècnica d'alguns assumptes i la transcendència política d'uns altres, unit a l'augment de la litigiositat, ha fet que l'ordre jurisdiccional contenciós-administratiu presenti un col·lapse judicial important. Per aquest motiu, la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, en els seus arts. 90 i 91 preveuen la creació dels jutjats del contenciós-administratiu, amb el propòsit de reduir el col·lapse que venien sofrint des de fa anys els òrgans judicials d'aquesta jurisdicció. No obstant això, no és fins al 15 de desembre de 1998 que, amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, Reguladora de la Jurisdicció Contenciosa-administrativa, s'instauren definitivament aquests òrgans unipersonals, la implantació dels quals va generar dubtes i certs recels per part d'un sector del Dret.

En segon lloc, l'establiment de les taxes judicials per la Llei 10/2012 de 20 de novembre i la crisi econòmica que sofreix el país des de l'any 2008, han contribuït a la reducció de la taxa de litigiositat i del volum d'assumpes ingressats en els òrgans que integren l'ordre contenciós-administratiu, en els últims anys.

També hem de tenir present altres circumstàncies que han incidit en el descens de la litigiositat en la jurisdicció contenciosa-administrativa, tal i com s'ha apuntat al inici d'aquest Capítol. D'una banda, s'ha produït un transvasament competencial des de l'ordre contenciós-administratiu a favor de la jurisdicció social, en determinades matèries com les pretensions deduïdes en matèria de regulació d'ocupació i trasllats col·lectius, així com les sancions per infraccions en l'ordre social, excepte la gestió recapatòria de la Seguretat Social. D'altra banda, la posada en funcionament a l'any 2008 de 3 jutjats del contenciós-administratiu nous, ha ajudat a reduir el col·lapse característic d'aquest ordre jurisdiccional. A més, el desenvolupament del Pla de Modernització de la Justícia i el descens de la població, han influït en la baixada de la litigiositat en els últims anys analitzats en les gràfiques (Gràfic 37).

Finalment, quant als assumpes en matèria d'estrangeria, hem vist en l'epígraf quart com han afectat els moviments migratoris tant a nivell legislatiu com judicial. En efecte, hem vist com durant els anys previs a la crisi econòmica, la recepció d'un important flux migratori ha fet que els jutjats del contenciós-administratiu i els jutjats d'instrucció, hagin de resoldre sobre un nombre important d'assumpes en matèria d'estrangeria (Gràfic 38).

Una vegada esclatada la crisi, molts immigrants han decidit tornar als seus països a causa de la creixent falta d'oportunitats socio-laborals a Espanya, de manera que s'ha reduït notablement el volum d'expedients sobre estrangeria, influïnt en la caiguda de la litigiositat en l'ordre contenciós-administratiu.

En conclusió, malgrat l'augment de la taxa de resolució i el correlatiu descens en les taxes de pendència i congestió, en els anys 2012 i 2013, motivat pel descens de la taxa de litigiositat en l'àmbit contenciós-administratiu, el col·lapse dels òrgans judicials que integren aquest ordre jurisdiccional, segueix sent notable i amb xifres que estan molt per sobre de les quals serien desitjables.

Jurisdicció Civil

1. Introducció

Dins dels quatre ordres jurisdiccionals, penal, contenciós-administratiu, social i civil, aquest últim s'encarrega del coneixement i resolució dels assumptes que dimanen de les relacions privades. A diferència del dret públic, on existeix un interès en el que la seva projecció i necessitat de tutela va més enllà de les parts implicades, el dret privat regula aquelles relacions i obligacions que en principi no tindran una afectació major o per sobre d'aquestes. Per exemple una reclamació de quantitat, una execució hipotecària, la divisió d'una cosa comú, entre d'altres.

Una de les manifestacions d'aquest caràcter privat de les relacions en el que el seu coneixement i resolució són competència de la jurisdicció civil, el trobem en el principi de justícia rogada regulat en el art. 216 LEC, que suposa que els Tribunals resoldran sobre allò que demanin les parts a través de les seves aportacions de fets, proves i pretensions. Aquest principi dispositiu i de justícia rogada que impregna el procediment civil, no és absolut, ja que la llei, en casos especials, pot preveure certs límits o exigir garanties reforçades, per a la defensa d'un interès públic o superior. És un exemple d'això, la figura del Ministeri Fiscal en determinats procediments de família, on malgrat estar resolvent, a priori, sobre assumptes privats, la defensa i garantia del interès superior del menor exigeix matisar el caràcter dispositiu del procés civil.

En aquest apartat de l'informe, es farà un anàlisi sobre els assumptes civils. Per dur-lo a terme hem utilitzat, d'una banda, les dades publicades en la pàgina web del Consell General del Poder Judicial de l'any 2013 i, d'altra banda, hem posat en relació aquestes últimes dades publicades, amb la seqüència dels anys anteriors, tenint en compte la permeabilitat que ha tingut la crisi econòmica que pateix el nostre país i els diferents canvis legislatius que s'han produït en el nostre ordenament jurídic.

En una primera part del present estudi, dins d'un epígraf anomenat "Part General" es fa un examen genèric de l'estat de la jurisdicció civil prenent como a referència, d'una banda, el factor litigiositat dins del període temporal que va des de l'any 2001 al 2013 i, per altre banda, una comparativa entre els quatre ordres jurisdiccionals des de l'any 2006 fins a l'any 2013. Per fer aquesta comparativa entre ordres o àmbits jurisdiccionals, s'ha pres com a referència els següents indicadors judicials: taxa de resolució, taxa de congestió i taxa de pendència.

La segona part de l'estudi també pren com a referència els indicadors mencionats però posant l'atenció, en primer lloc, en les diferents especialitats de l'àmbit civil (Mercantil, Família, Execucions hipotecaries) i, en segon lloc, en els diferents òrgans judicials que integren la jurisdicció civil, com la Audiència Provincial o el Tribunal Superior de Justícia. L'ordre establert per aquest segon apartat es el següent:

- Jutjats de Família
- Jutjats de lo Mercantil
- Jutjats de Primera Instància
- Seccions civils de les Audiències Provincials
- Tribunals Superiors de Justícia de las CCAA
- Execucions Civils

A més, les dades s'han agrupat en tres demarcacions territorials, "Espanya sense Catalunya", "Catalunya sense demarcació ICAB" i "Demarcació ICAB", permetent obtenir una major informació comparativa per territoris.

Finalment, en el epígraf que porta per títol "Conclusions", recollim les principals conclusions del present estudi, ressaltant els canvis de tendència, si es que els hi hagut, i tots els elements ressenyables i diferenciadors que han tingut lloc respecte a l'Informe de Justícia ICAB del any anterior.

OPINIÓ

La Llei de Taxes. ¿Justícia per a tothom?

La Llei 10/2012, de 20 de novembre, per la qual es regulen determinades taxes en l'àmbit de l'Administració de Justícia i del Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, que va entrar en vigor el 22 de novembre de 2012, ha estat objecte de nombroses crítiques i protagonista de molts titulars, tant de premsa com d'articles d'opinió.

No obstant això, la utilització de la taxa judicial, no és una cosa nova. Existeixen antecedents que es remunten als orígens dels Tribunals de Justícia a Espanya, sent un dels més ressenyables, el Decret 1035/1959, de 18 de juny, que va convalidar i va regular l'exacció de les nombroses i variades taxes judicials que es trobaven vigents en aquell temps. Aquest decret, va estar vigent fins a l'1 de gener de 1987, quan entra en vigor la Llei 25/1986, de 24 de desembre, de supressió de les taxes judicials, tancant el debat sobre la gratuïtat de la Justícia a Espanya, a favor d'aquesta.

La idea de la gratuïtat de la Justícia al nostre país, es va diluint amb el temps, i l'any 2002 es van recuperar les taxes judicials, encara que limitades a persones jurídiques amb ànim de lucre, que tinguessin la capacitat econòmica suficient per fer front al pagament d'aquesta. La taxa judicial prevista en el art. 35 de la Llei 53/2002, que va entrar en vigor l'1 d'abril de l'any 2003, tenia un àmbit limitat i fitat per nombroses exempcions objectives i subjectives, previstes en l'apartat tercer del citat precepte legal. Una de les exempcions més importants, i que ara amb la nova llei de taxes del 2012 ha desapare-

gut, era que les persones físiques no estaven subjectes al pagament de la taxa judicial, independentment de les seves circumstàncies econòmiques i l'objecte del litigi que promoguessin. D'aquesta manera, solament quedaven subjectes al pagament de la taxa aquelles societats amb ànim de lucre que superessin una determinada xifra de facturació, garantint així que no hi hagués cap subjecte passiu del tribut, que no pogués fer front al pagament d'aquella per insuficiència de recursos econòmics, i veure afectat el seu dret d'accés als tribunals.

Aquest precepte 35 de la Llei 53/2002, va ser objecte d'una qüestió d'inconstitucionalitat, per part d'un jutjat de primera instància de la Corunya, davant el qual es dilucidava un cas en el que una de les parts era una companyia d'assegurances que no va pagar la taxa judicial i que, en conseqüència, no va poder accedir a la tutela judicial pretesa. Va sorgir el dubte sobre si la taxa conculcava el dret fonamental a la tutela judicial efectiva recollit en l'art. 24 CE. Aquesta qüestió de constitucionalitat va ser resolta per la STC 20/2012, de 16 de febrer de 2012, amb arguments favorables, encara que discutibles, en defensa de la taxa judicial.

En la sentència s'argumenta que la gratuïtat de la Justícia, és una cosa que depèn de la voluntat del legislador, a tenor del que es disposa en l'art. 119 CE: "La justícia serà gratuïta quan així ho disposi la llei". I la E.M. de la nova Llei de taxes, estableix que el dret a la tutela judicial efectiva no ha de ser confós amb el dret a la justícia gratuïta, ja que es tracta de dues realitats jurídiques

diferents. El Tribunal Constitucional va argumentar que, tenint en compte que es tractava d'una companyia d'assegurances, i que per tant tenia una presumible suficiència de recursos econòmics, no existia un obstacle real per al pagament de la taxa i accedir així a la prestació de Justícia.

No obstant això, tal i com s'ha apuntat abans, la nova Llei de Taxes de 2012 estén a totes les persones físiques que no compleixin els requisits per ser beneficiaris de la Justícia gratuïta, el pagament de la taxa judicial. Per tant, els arguments sobre la inexistència del risc d'accés a la tutela judicial per insuficiència econòmica, per tractar-se de subjectes presumiblement solvents, al·legats en la STC 20/2012, de 16 de febrer de 2012, decauen en estendre's l'obligació de pagament també a totes les persones físiques, exceptuant aquelles que siguin beneficiàries de la justícia gratuïta reconeguda legalment.

Un dels arguments al·ludits en defensa de les taxes judicials, és que la Justícia no ha de ser finançada exclusivament per la via d'impostos, si no que, aquells ciutadans que es beneficiïn d'aquesta o que accedeixin als Tribunals, han de pagar per la prestació rebuda, a través d'una taxa. No obstant, la Justícia ha de ser entesa com una garantia de l'Estat de Dret, que es projecta més enllà de l'esfera privada i del interès que individualment puguin tenir el justiciable. Es diu que el model de finançament de la Justícia, (via impostos, via taxes als justiciables, o mixt) és una cosa que correspon al decidir al legislador, tenint en compte la llibertat que té aquest en la configuració dels tributs que serveixen per al sosteniment de les despeses públiques. Però, no podem caure en l'error de convertir el nostre text constitucional en un compendi de drets formals, sense que es

produeixi un desplegament material i efectiu dels mateixos. No mentre la Constitució proclami en el seu article primer que, "Espanya es constitueix en un Estat social i democràtic de Dret, que propugna com a valors superiors del seu ordenament jurídic la llibertat, la justícia, la igualtat i el pluralisme polític".

La quantia de la taxa pot ser excessiva, segons el cas, ja que aquesta es compon d'una quantitat fixa independentment del valor del procés que s'estigui enjudiciant (encara que la llei preveu algunes exempcions i límits), més una altra quantitat variable. De manera que el dret efectiu d'accés a la justícia, reconegut en l'art. 6.1 del Conveni de Roma de 1950, es pot veure seriosament afectat, sent la taxa un obstacle real a l'accés dels tribunals. Com a tal, i en aplicació de l'art. 9.2 CE, correspon als poders públics remoure els obstacles que impedeixin un desplegament de la llibertat i la igualtat de forma real i efectiva dels individus i dels grups en els quals aquests s'integren. Per tant, perquè aquesta llibertat i aquesta igualtat siguin efectives, és necessari que tots els ciutadans puguin obtenir una tutela judicial independentment de la seva situació econòmica o la seva posició social. Les taxes judicials ja es van derogar en el seu moment a través de la Llei 25/1986, de 24 de desembre, de supressió de les taxes judicials. Seria qüestió de repetir encerts del passat, i remoure aquest mecanisme recaptatori i dissuasori, que és la taxa judicial.

César Martínez Vaquerizo
Advocat Col. 37.791 ICAB

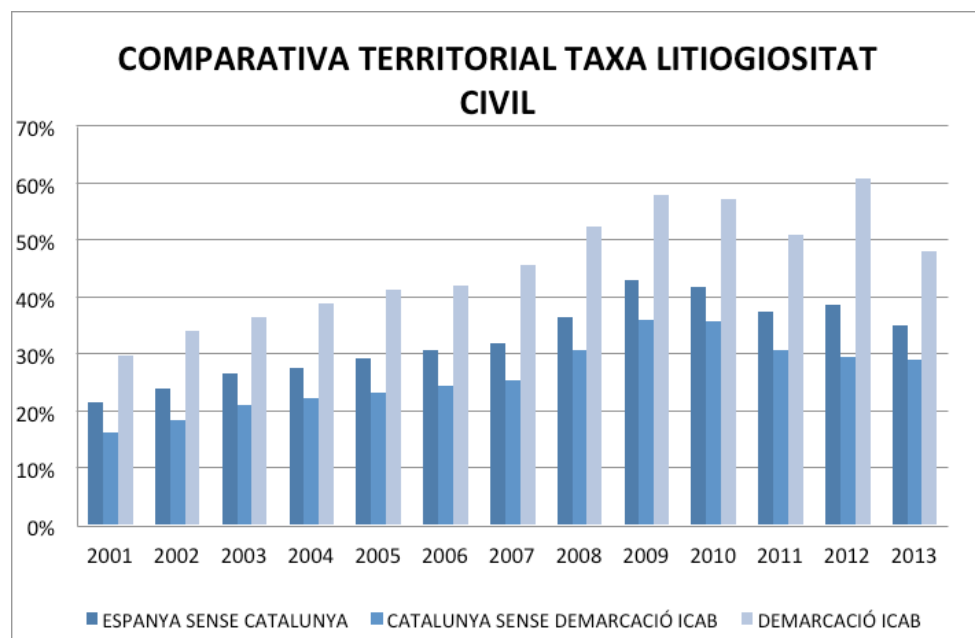
2. Part General

2.1 Litigiositat

Per obtenir el càlcul de la taxa de litigiositat, hem d'agafar el número total d'assumpes ingressats en l'ordre civil en un determinat any, multiplicar-lo per mil i dividir-lo entre el número total de població en funció de la demarcació territorial que vulguem analitzar. El resum d'aquesta fórmula seria: **Litigiositat = Total Assumpes ingressats X 1000/Població**.

El Gràfic 1 obtingut ens mostra com la litigiositat civil ha experimentat un constant augment en el període que va dels anys 2001 al 2013, en el seu conjunt. Aquesta línia mostra una tendència alcista constant en les tres demarcacions territorials, fins a l'any 2009, en el qual es pot veure un primer bec, sent els anys 2010 i 2011 lleugerament regressius respecte al seu període immediatament anterior. A l'any 2012, es produeix un augment significatiu en la demarcació ICAB, doncs d'un 51% passem a una taxa de litigiositat del 61%. Quant a la demarcació territorial "Espanya sense Catalunya", aquest augment es produeix d'una forma més sensible augmentant amb prou feines un punt percentual; mentre que a "Catalunya sense demarcació ICAB" es produeix un lleuger descens.

Finalment, a l'any 2013 veiem com la tendència de la taxa de litigiositat, experimenta un nou descens en les tres demarcacions territorials, sent més acusat en la demarcació ICAB: del 61% registrat l'any 2012, passem a una taxa de litigiositat d'un 48% l'any 2013. Aquest canvi en la tendència es deu a un descens significatiu en el nombre d'assumpes ingressats en la demarcació ICAB, doncs de 141.354 assumpes ingressats l'any 2012 en aquest àmbit territorial, passem a 128.500 assumpes registrats l'any 2013, la qual cosa suposa un descens del 10%. També han influït en la baixada de la taxa de litigiositat, altres factors tals com la implantació de les taxes judicials i el descens de la població.

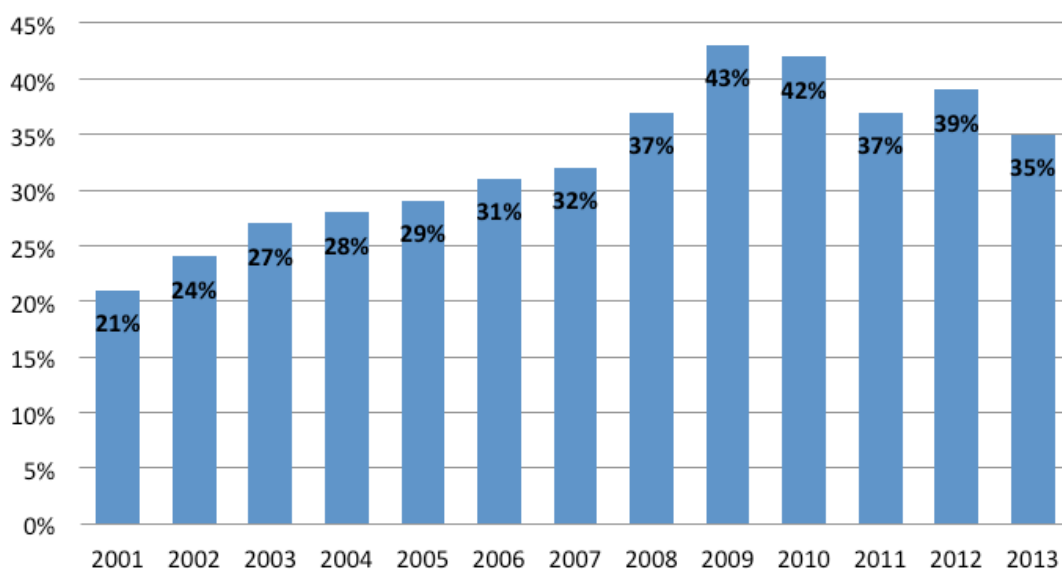
Gràfic 1. Comparativa territorial de la taxa de litigiositat civil

En el Gràfic 2 podem veure com ha estat l'evolució anual de la litigiositat en l'àmbit jurisdiccional civil en general, dins del període temporal comprès entre l'any 2001 i l'any 2013. El comportament de la corba de la gràfica, respon amb el descrit en l'apartat anterior. Així, podem veure com des de l'any 2001 fins a l'any 2009, la tendència de la gràfica mostra un creixement progressiu de la taxa de litigiositat, passant d'un 21% a un 43%, respectivament.

A partir de l'any 2010, veiem com es produeix un canvi en aquesta tendència, doncs les xifres registrades reflecteixen un descens de la taxa de litigiositat en l'àmbit civil. L'any 2013, veiem com la taxa registrada és d'un 35%. Tal com apuntàvem anteriorment, aquest descens en la litigiositat civil es deu d'una banda, a la disminució dels assumptes ingressats motivat per la implantació de les taxes judicials i, d'altra banda, al descens de la població a Espanya en els últims anys.

Finalment, destaca que a pesar que s'ha produït un canvi en la tendència a la baixa a partir de l'any 2009, veiem com el percentatge de la litigiositat civil segueix sent més alt que el registrat en el període temporal anterior a aquest any. La crisi econòmica ha fet que es produeixi un augment de la conflictivitat en l'ordre civil en termes relatius, la qual cosa justifica aquesta diferència de xifres. Sobre això, tindrem l'oportunitat de parlar en els epígrafs dedicats a cadascuna de les especialitats de l'àmbit civil.

EVOLUCIÓ ANUAL LITIGIOSITAT CIVIL

Gràfic 2. Evolució anual de la litigiositat civil.

2.2 Moviments d'assumpes

Assumpes ingressats

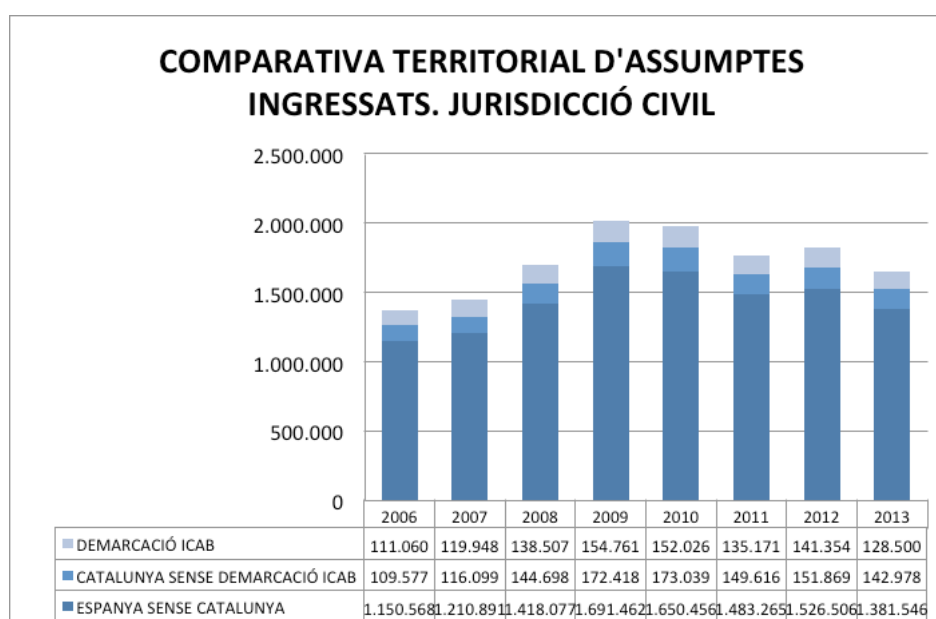
En la Gràfica 3 podem observar una comparativa d'assumpes ingressats en la jurisdicció civil, diferenciada entre les tres demarcacions territorials anteriorment comentades. La seqüència objecte d'estudi comprèn el període que va de l'any 2006 a l'any 2013. No obstant això, aquest segon bec, no suposa el principi d'una nova tendència alcista, ja que a l'any 2013 veiem com els assumpes ingressats experimenten un descens en els tres àmbits territorials. Si comparem la disminució de xifres de l'any 2013 respecte a l'any 2009, podem establir que la tendència dels assumpes ingressats en la jurisdicció civil, és d'una clara regressió.

Quant a la "demarcació ICAB" observem un increment del 4% l'any 2012 respecte a l'any anterior, doncs de 135.171 assumpes ingressats passem a 141.354. No obstant això, a l'any 2013 es registren 128.500 assumpes, la qual cosa suposa un descens del 10%. Observem també, que el volum d'assumpes que ingressen al territori ICAB, és similar a la càrrega d'assumpes registrats en la resta de Catalunya, malgrat ser aquest últim geogràficament superior. La principal causa

d'això, és la major densitat de població que es concentra a la zona urbana de Barcelona i els seus voltants.

Respecte a "Catalunya sense demarcació ICAB", veiem com l'any 2009 i 2010, es registra el major nombre d'ingressos d'assumptes civils. No obstant això, en els anys 2011, 2012 i 2013 s'observa com es produeix un descens significatiu del volum d'assumptes ingressats.

Finalment, l'any 2012 es van registrar 1.526.506 assumptes al territori "Espanya sense Catalunya", la qual cosa suposa un increment del 3% respecte a l'any anterior. Mentre que l'any 2013, s'ingressen 1.381.546, la qual cosa implica un descens del 10% respecte a l'any 2012. No obstant això, igual que en la demarcació "Catalunya sense ICAB", és a l'any 2009 i 2010 on es registra el major volum d'assumptes ingressats en la jurisdicció civil.

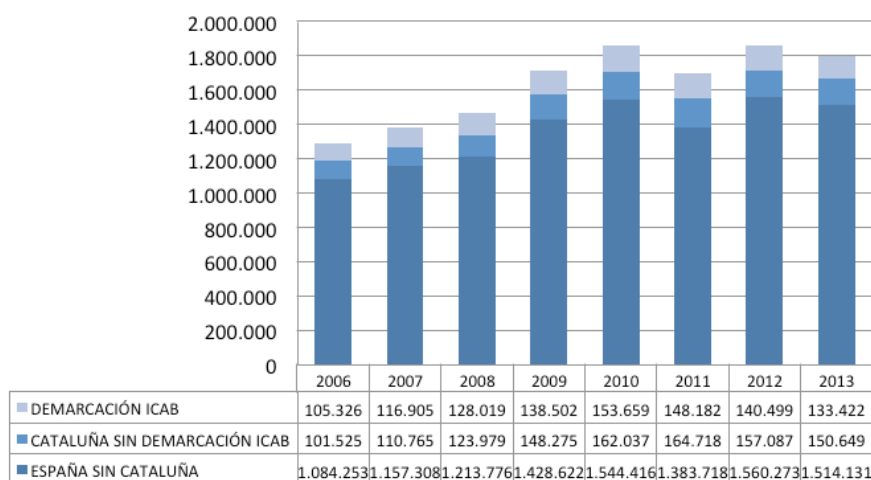
Gràfic 3. Comparativa territorial d'assumptes ingressats. Jurisdicció civil.

Assumptes resolts

A continuació, en la Gràfica 4 es mostra una comparativa territorial de la capacitat resolutiva dels òrgans de la jurisdicció civil, en el seu conjunt. La tendència que es registra des de l'any 2006 és moderadament progressiva fins al 2011, en el qual es produeix un lleuger descens del nombre total d'assumptes resolts. No obstant això, podem observar, com en els anys 2012 i 2013 el volum total d'assumptes resolts torna a augmentar en termes generals, encara que se segueix mantenint per sota del registrat l'any 2010.

En els àmbits territorials "demarcació ICAB" i "Catalunya sense demarcació ICAB", veiem com en els tres últims anys de la sèrie, el nombre d'assumptes resolts disminueix de forma constant. Quant a l'àmbit territorial de "Espanya sense Catalunya", el comportament es mostra diferent a les altres demarcacions, ja que a l'any 2011 es produeix un acusat descens del nombre d'assumptes resolts. No obstant això, en els anys 2012 i 2013 el volum d'assumptes resolts torna a pujar, encara que sense arribar a les xifres registrades l'any 2010.

COMPARATIVA TERRITORIAL DE ASUNTOS RESUELTOS. JURISDICCIÓN CIVIL

Gràfic 4. Comparativa territorial d'assumptes resolts. Jurisdicció civil.

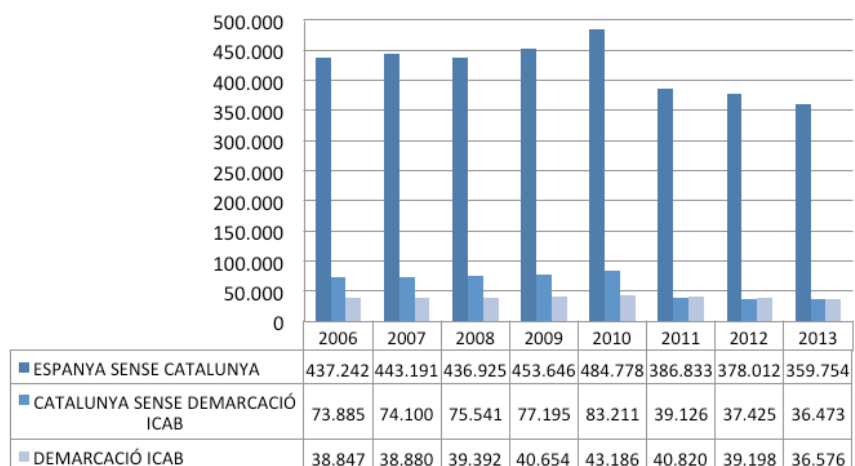
Sentències

Quant a la comparativa territorial de sentències de la jurisdicció civil, en el Gràfic 5 s'observa com la línia descriu una corba a l'alça, que es manté fins a l'any 2010. A partir d'aquí, veiem com el nombre total de sentències registrades en la jurisdicció civil disminueix de forma progressiva en els tres àmbits territorials.

L'any 2010 es registren les xifres més altes quant al nombre total de sentències en les tres demarcacions territorials. Tal com s'ha comentat anteriorment, el descens és progressiu a partir de l'any indicat. Però si observem el territori "Catalunya sense demarcació ICAB", veiem que és en aquest on es produeix el descens més acusat, doncs de 83.211 sentències publicades l'any 2010 passem a 39.126 en l'any 2011, la qual cosa suposa un descens del 113%.

Finalment, podem observar com el nombre de sentències registrades en la "demarcació ICAB" ha anat en augment a mesura que se succeeixen els anys, mentre que al territori "Catalunya sense demarcació ICAB" ha succeït justament el contrari. Això ha fet que l'àmbit territorial del ICAB acabi superant a el de "Catalunya sense demarcació ICAB", quant al nombre total de sentències es refereix

COMPARATIVA TERRITORIAL DEL TOTAL DE SENTÈNCIES DE LA JURISDICCÍO CIVIL

Gràfic 5. Comparativa territorial del total de sentències de la jurisdicció civil.

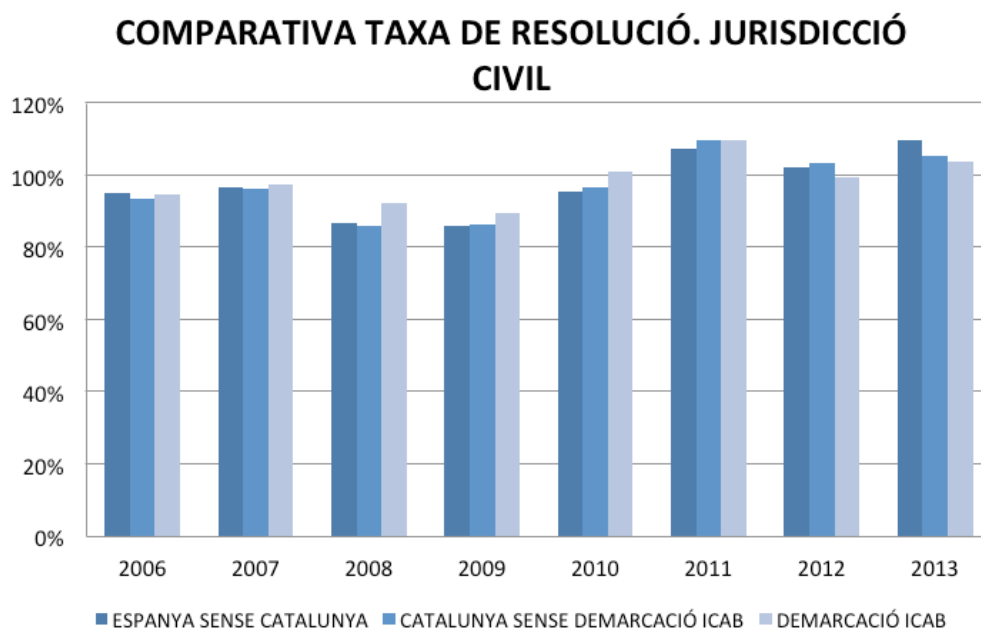
2.3 Principals indicadors judicials

Taxa de resolució

La taxa de resolució és el resultat de dividir el nombre total d'assumpes ingressats entre els assumpes resolts, tal com s'expressa a continuació: Taxa de resolució = resolts/ingressats. Aquesta taxa, al costat de la taxa de pendència i la taxa de congestió, ens permet obtenir una radiografia del col·lapse dels òrgans judicials.

De la Gràfica 6 es desprèn que la capacitat de resolució dels Tribunals, es comporta d'una forma relativament irregular, entre les tres demarcacions territorials. No obstant això, es tracta d'uns canvis o fluctuacions continguts, ja que sempre es mouen en la forqueta que va del 80 al 120%. Observem, com en els anys 2008 i 2009, les dades que ens mostren la taxa de resolució, són les més baixes de tota la sèrie, i que els tres territoris mostren uns resultats semblants, sent la "demarcació ICAB", la que major taxa de resolució presenta en aquest període.

L'any 2011 veiem com es registren les xifres més altes de la sèrie, en els àmbits territorials, sent 110% la taxa més alta registrada en tota la sèrie, als territoris "Catalunya sense demarcació ICAB" i "demarcació ICAB". Quant als anys 2012 i 2013, la taxa de resolució de la jurisdicció civil present unes xifres superiors respecte als primers anys de la sèrie, encara que sense arribar als màxims fixats l'any 2011.

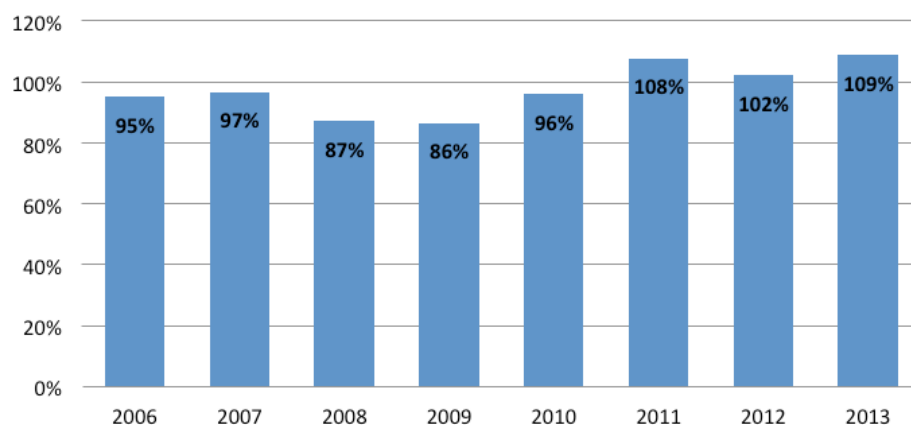
Gràfic 6. Comparativa taxa de resolució. Jurisdicció civil.

Quant al comportament de la taxa de resolució en la jurisdicció civil en general, en el Gràfic 7 podem observar com s'ha produït aquest, dins del període temporal comprès entre l'any 2006 i l'any 2013.

Tal i com comentàvem anteriorment, la corba es mou d'una forma relativament irregular a mesura que se succeeixen els anys, dins de la forqueta compresa entre el 80 i el 120%. En el gràfic veiem com en els anys 2008 i 2009, es registra la taxa de resolució més baixa de tota la sèrie, sent d'un 87 i un 86%, respectivament. A partir de llavors, encara que amb lleugeres fluctuacions, veiem com la taxa augmenta al llarg dels últims anys, registrant-ne a l'any 2013, una taxa de resolució del 109%.

El descens en la litigiositat civil i el desenvolupament del Pla de Modernització de la Justícia en els últims anys, han incidit de forma directa en el resultat de la taxa de resolució.

EVOLUCIÓ ANUAL TAXA DE RESOLUCIÓ. JURISDICCIO CIVIL

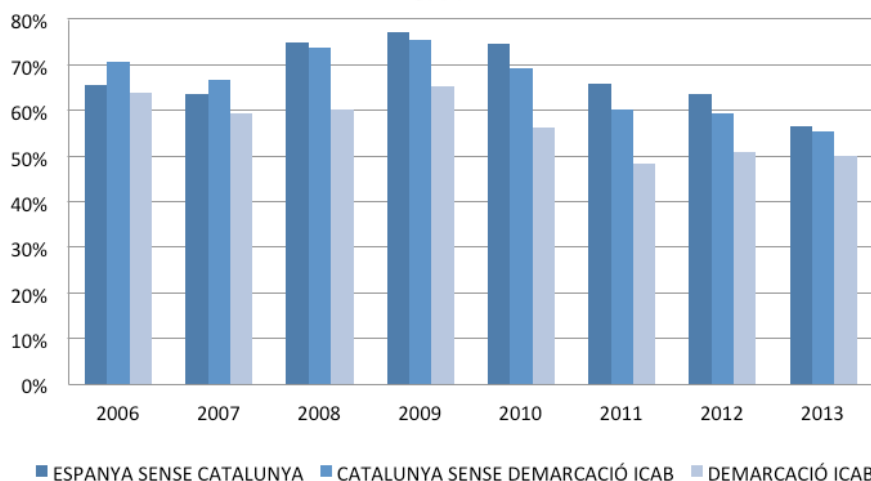
Gràfic 7. Evolució anual de la taxa de resolució en la jurisdicció civil.

Taxa de pendència

La taxa de pendència és el resultat de dividir els assumptes pendents al finalitzar entre els resolts, per saber el nombre d'assumpes que falten per resoldre en un any, tal com s'expressa en la següent fórmula: **Taxa de pendència = pendents al finalitzar/resolts**. Tal com s'ha comentat abans, la taxa de pendència ens ofereix informació sobre la situació de col·lapse que presenten els Tribunals, de manera que pot ser d'ajuda en l'adopció de mesures per corregir aquesta congestió.

En primer lloc, la Gràfica 8 ens mostra la taxa de pendència comparada en la jurisdicció civil des de l'any 2006 al 2013, i diferenciant entre les tres demarcacions territorials. En els anys 2008 i 2009 es produeix un augment de la taxa de pendència, respecte als anys anteriors. A partir de l'any 2010, veiem com es produeix una baixada gradual en les tres demarcacions, la tendència de les quals es manté en els anys 2012 i 2013. Des de l'any 2008, la demarcació que registra els nombres més alts quant a la taxa de pendència, és la de "Espanya sense Catalunya", seguit en segon lloc per "Catalunya sense demarcació ICAB". Les dades més baixes registrades, es corresponen amb la "demarcació ICAB", sent l'any 2011 l'any en què es registra la xifra més baixa de tota la sèrie: un 48%.

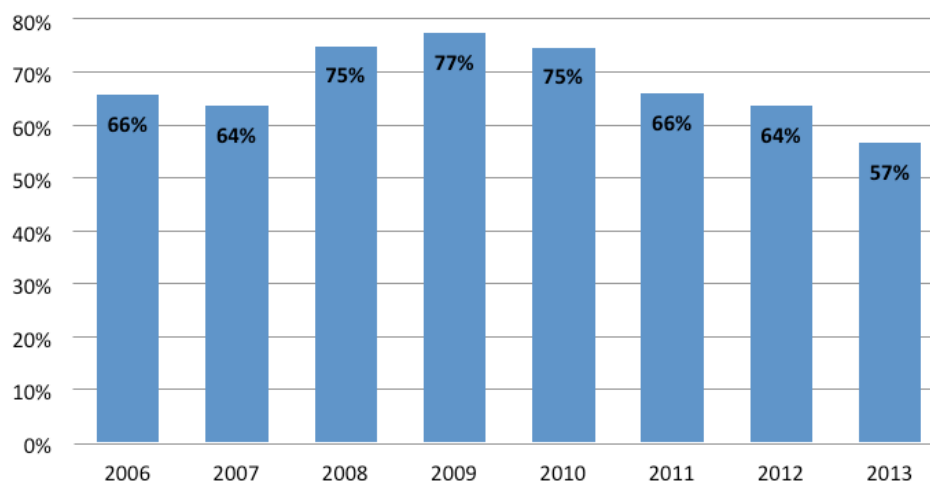
TAXA DE PENDÈNCIA COMPARADA. JURISDICCIO CIVIL

Gràfic 8. Taxa de pendència comparada. Jurisdicció civil.

En segon lloc, en el Gràfic 9, tenim la taxa de pendència de la jurisdicció civil, però centrant-nos en la demarcació "Espanya sense Catalunya". En aquesta, les dades es mouen sempre dins de la forqueta que va del 55 al 80%, sent les fluctuacions bastant estables. La dada més alta registrat es produeix l'any 2009, i és de 77%; mentre que l'any 2012 la xifra baixa fins al 64%. Finalment, veiem com l'any 2013 es registra una taxa de pendència del 57%, la xifra més baixa de tota la sèrie.

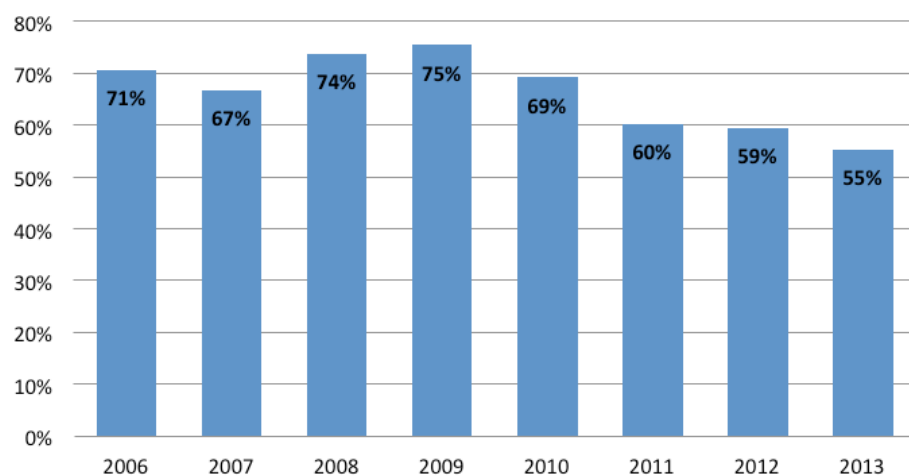
TAXA DE PENDÈNCIA. JURISDICCIO CIVIL. ESPANYA SENSE CATALUNYA.

Gràfic 9. Taxa de pendència. Jurisdicció civil. Espanya sense Catalunya.

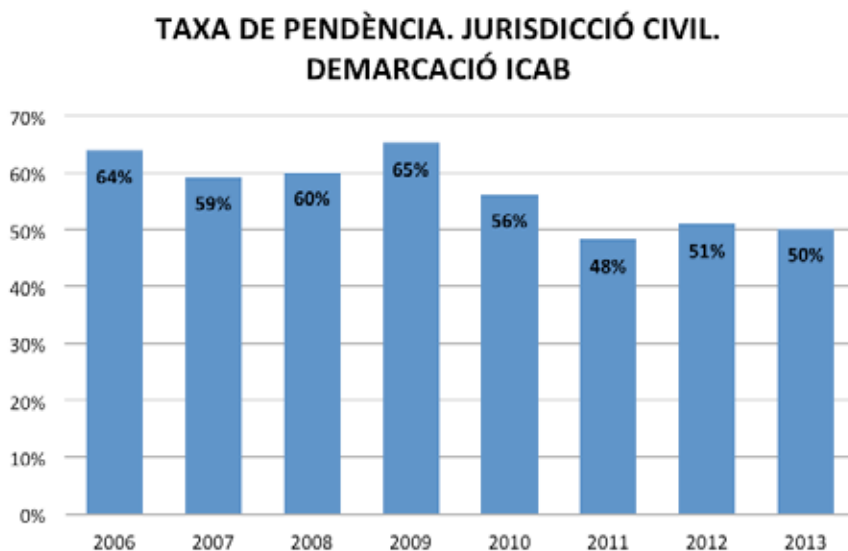
En el Gràfic 10, tenim la taxa de pendència de la jurisdicció civil, però centrant-nos en la demarcació "Catalunya sense demarcació ICAB". Aquí veiem com la línia del gràfic fluctua, marcant un primer bec l'any 2009, any en el qual es registra la xifra més alta (75%), produint-se un descens progressiu fins a l'any 2013, sent aquest últim l'any en el qual es registra la xifra més baixa de la sèrie (55%).

TAXA DE PENDÈNCIA. JURISDICCIO CIVIL. CATALUNYA SENSE DEMARCACIÓ ICAB

Gràfic 10. Taxa de pendència. Jurisdicció civil. Catalunya sense demarcació ICAB.

Quant a la taxa de pendència de la "demarcació ICAB", en el Gràfic 11 veiem com el nombre més alt es registra l'any 2009, i que és d'un 65%. A partir d'aquest any el gràfic mostra una tendència a la baixa, registrant-ne l'any 2011 un 48%, la xifra més baixa de la sèrie. No obstant això, que la taxa de pendència sigui baixa, és sens dubte una dada positiva, doncs significa que el nombre d'assumptes que resten per finalitzar en l'últim any, és menor respecte a anys anteriors.

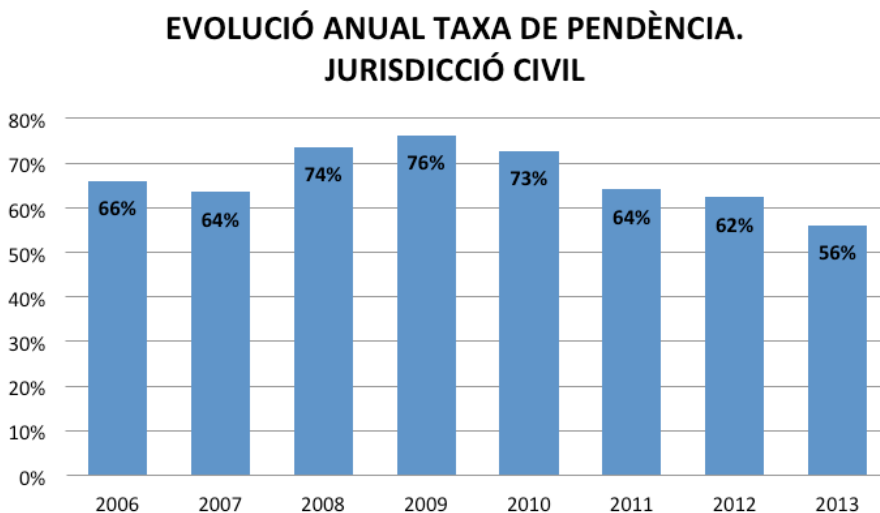

Gràfic 11. Taxa de pendència. Demarcació ICAB.

Finalment, en el Gràfic 12 podem observar l'evolució anual de la taxa de pendència en la jurisdicció civil en general. D'acord amb el descrit anteriorment per a cadascun dels territoris, l'any 2009 es registra la xifra més alta de tota la sèrie, sent aquesta d'un 76%.

A partir de llavors, veiem com la tendència de la gràfica es mostra regressiva, a mesura que se succeeixen els anys. L'any 2013, últim del qual es tenen dades completes, la taxa de pendència en la jurisdicció civil és d'un 56%, la qual cosa suposa un descens del 36% respecte a l'any 2009.

En disminuir els assumptes ingressats i en augmentar la capacitat resolutiva dels Tribunals, la taxa de pendència es redueix de forma gradual. El que significa que el grau de col·lapse dels òrgans judicials, malgrat que encara es considera alt, va baixant conforme passen els anys.

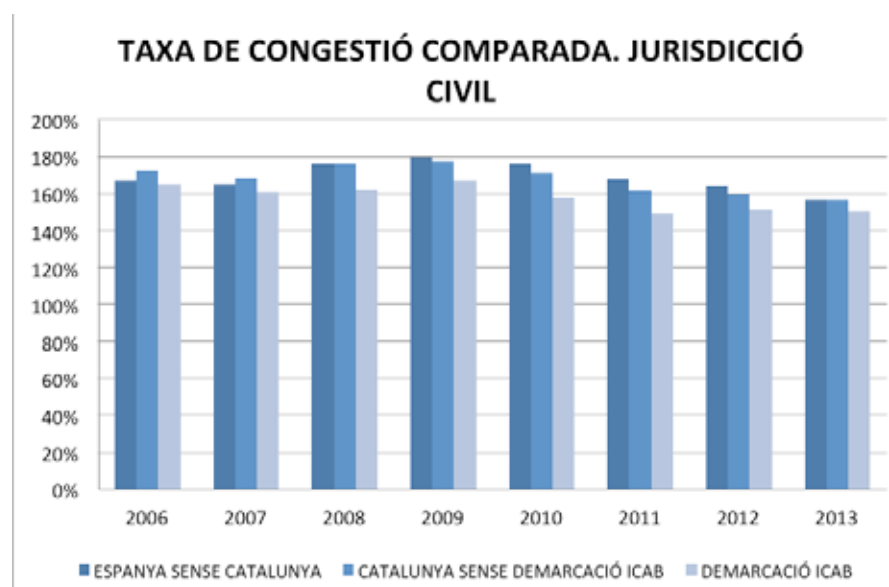
Gràfic 12. Evolució anual de la taxa de pendència. Jurisdicció civil.

Taxa de congestió

La taxa de congestió és la suma dels assumptes ingressats més els assumptes pendents a el inici, dividit pels assumptes resolts, tal com es reflecteix en la següent fórmula: Taxa de congestió = (ingressats + pendents el inici)/ resolts. Juntament amb les anteriors taxes, la taxa de congestió ens ofereix una radiografia de la situació del col·lapse en els nostres Tribunals.

La Gràfica 13 ens ofereix una comparativa de la taxa de congestió en la jurisdicció civil, diferenciant entre les tres demarcacions territorials, durant el període 2006 a 2013. Observem que en la majoria dels casos la taxa de congestió llança uns resultats per sobre del 160%, sobretot en la primera meitat del període temporal analitzat. L'any 2009, en la demarcació "Espanya sense Catalunya" s'aconsegueix una congestió del 180%, la xifra registrada més alta de la sèrie.

Quant a la "demarcació ICAB", el col·lapse dels assumptes sempre és menor respecte a la resta de demarcacions territorials. En l'últim any, la congestió al territori ICAB (de un 150%) presenta un descens, seguint la tendència regressiva d'anys anteriors.

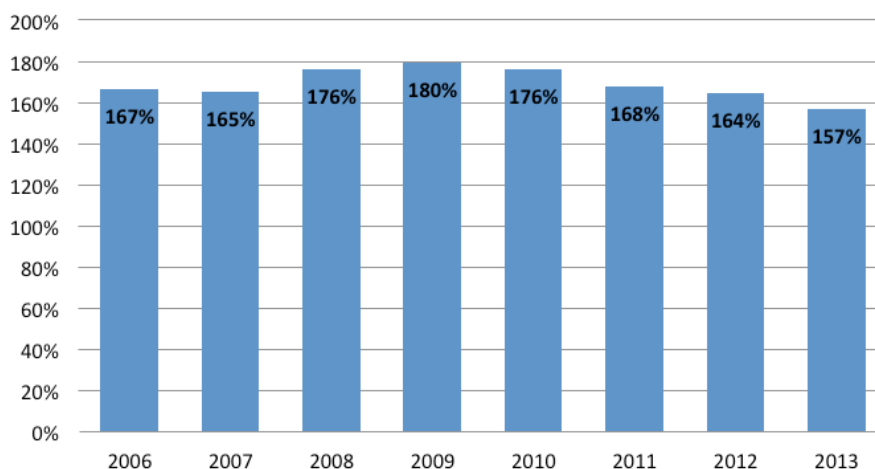

Gràfic 13. Taxa de congestió comparada. Jurisdicció civil.

Els següents gràfics mostren les dades recollides per a la taxa de congestió, prenent com a referència cadascun dels àmbits territorials de forma separada.

En primer lloc, en el Gràfic 14 es recullen les dades sobre la taxa de congestió en la demarcació "Espanya sense Catalunya". En el gràfic s'observa com la corba d'aquest té un comportament un tant irregular, amb una tendència a la baixa en els últims anys registrats. Aquesta circumstància es repeteix també en les altres demarcacions, tal com es recull en els següents gràfics. Crida l'atenció que a l'any 2011 es recull la xifra més alta (180%) mentre que a l'any 2013 es registra la xifra més baixa de tota la sèrie (157%), per la qual cosa el salt en la línia és important.

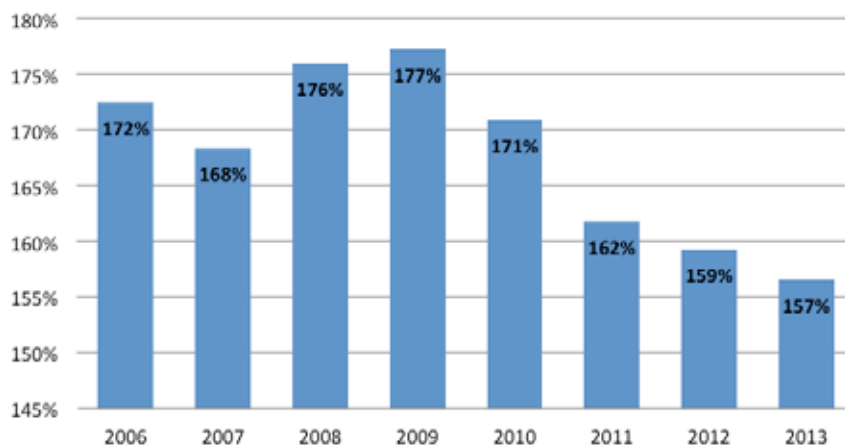
TAXA DE CONGESTIÓ. JURISDICCIO CIVIL. ESPANYA SENSE CATALUNYA

Gràfic 14. Taxa de congestió. Jurisdicció civil. Espanya sin Catalunya.

En segon lloc, en el Gràfic 15 es mostra la congestió civil en l'àmbit territorial "Catalunya sense demarcació ICAB". En aquest, veiem com les fluctuacions de la corba també són molt marcadess, igual que succeïa en la gràfica anterior. Destaca del Gràfic 15, que a partir de l'any 2009 es produeix una baixada notable, doncs d'una taxa de congestió del 177% l'any 2009 passem a una altra de 157% l'any 2013, la qual cosa suposa un descens d'un 13%.

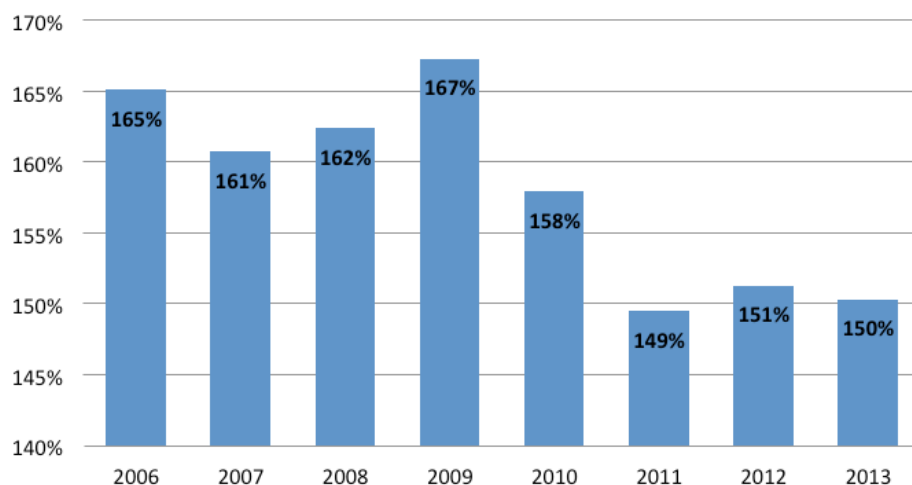
TAXA DE CONGESTIÓ. JURISDICCIO CIVIL. CATALUNYA SENSE DEMARCACIÓ ICAB

Gràfic 15. Taxa de congestió. Jurisdicció civil. Catalunya sense demarcació ICAB.

En tercer lloc, el Gràfic 16 ens mostra la taxa de congestió en la jurisdicció civil dins de l'àmbit territorial "demarcació ICAB". L'any 2009, es registra una congestió del 167% la xifra més alta de la sèrie. A partir d'aquí, la corba de la gràfica mostra una tendència regressiva, presentant l'any 2011 la menor congestió de tot el conjunt (un 149%), mentre que en els anys 2012 i 2013 s'ingressen un 151% i 150%, respectivament.

TAXA DE CONGESTIÓ. JURISDICCIO CIVIL. DEMARCACIÓ ICAB

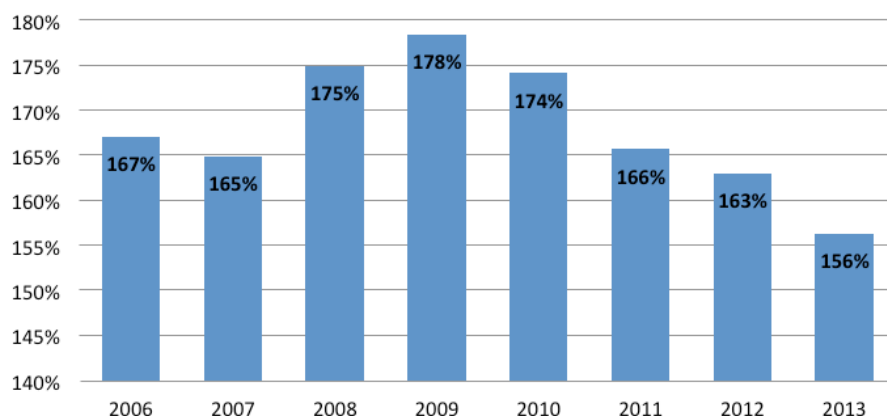

Gràfic 16. Taxa de congestió. Jurisdicció civil. Demarcació ICAB.

Finalment, en el Gràfic 17 podem veure l'evolució anual de la taxa de congestió, des de l'any 2006 fins a l'any 2013, de la jurisdicció civil en general. Tal i com succeïa en cada demarcació territorial, l'any 2009 es registra la xifra més alta de tota la sèrie, sent aquesta d'un 178%. A partir de llavors, veiem com la corba de la gràfica és clarament regressiva a mesura que se succeeixen els anys, sent l'any 2013, el que menor taxa de congestió registra: un 156%.

Prenent com a referència l'any 2009 i l'any 2013, veiem com aquesta regressió en la tendència és d'un 99%. Tal com comentàvem anteriorment en analitzar la taxa de resolució i la taxa de pendència, veiem com el col·lapse dels Tribunals ha descendit en els últims anys. Les causes explicatives d'aquest descens són, a manera de resum, el descens en la litigiositat civil en termes absoluts, i l'augment de la capacitat resolutiva dels Tribunals a causa de la implantació del Pla de Modernització de la Justícia.

EVOLUCIÓ ANUAL TAXA DE CONGESTIÓ. JURISDICCIO CIVIL

Gràfic 17. Evolució anual taxa de congestió. Jurisdicció civil.

OPINIÓ

La repercusión de las tasas judiciales en los procesos de familia

Sense entrar a valorar la justificació i la possible vulneració del dret a l'accés a la tutela judicial efectiva que pugui suposar la imposició de taxes judicials, i que ha resolt el Tribunal Constitucional en Sentència de 16 de febrer¹ (TC 20/2012), farem una petita menció a aspectes concrets que continuen plantejant-se després de la reforma de la Llei 10/2012 de 20 de novembre,² amb el Reial Decret-Llei 3/2013 de 22 de Febrer, pel qual es modifica el règim de les taxes en l'àmbit de l'Administració de Justícia i el sistema d'assistència jurídica gratuïta.³

¹ STC 20/2012, de 16 de febrero de 2012 (BOE núm. 61 de 12 de marzo de 2012)(www.tribunalconstitucional.es).

² Llei 10/2012 de 20 de novembre regula determinades taxes en l'àmbit de l'Administració de Justícia i de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses.

³ Tres. Es modifica la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 4, al qual també s'afegeixen tres noves lletres:

«a) La interposició de demanda i la presentació d'ulteriors recursos en relació amb els processos sobre capacitat, filiació, matrimoni i menors regulats en el títol I del llibre IV de la Llei d'Enjudiciament Civil. No obstant això, estaran subjectes al pagament de la taxa els processos regulats al capítol IV de l'esmentat títol i llibre de la Llei d'Enjudiciament Civil que no s'iniciïn de mutu acord o per una de les parts amb el consentiment de l'altra, encara que existeixin menors, llevat que les mesures sol·licitades versin exclusivament sobre aquests.

i) Els procediments de divisió judicial de patrimonis, llevat d'en els supòsits en els quals es formulí oposició o se suscití controvèrsia sobre la inclusió o exclusió de béns, meritant la taxa pel judici<A[judicilseny]> verbal i per la quantia que es discuteixi o la derivada de la impugnació del quadern particional a càrrec de l'opositor, i si ambdós s'oposessin a càrrec de cada un per la seva respectiva quantia.»

Cinc. S'afegeix un paràgraf nou a l'apartat 2 de l'article 6: Es consideraran, a efectes de la determinació de la base imposable, com a procediments de quantia indeterminada els processos regulats al capítol IV del títol I del llibre IV de la Llei d'Enjudiciament Civil no exempts de l'abonament<A[abonamentladob]> de la taxa.»

Vuit. Se n'afegeix un nou apartat 3 a l'article 7: «3. Quan el subjecte passiu sigui persona física se satis-

L'entrada en vigor i aplicació de la llei de taxes ja va generar polèmica per les quanties i dubtes d'interpretació que es generaven per saber en quins casos, en relació amb assumptes de família, s'havien de liquidar la taxes i quins actes processals eren exempts (atenent a l'omissió de determinat supòsits i la falta de rigor tècnic en detallar els fets imposables).

Els dubtes sobre la possibilitat de la falta d'aportació del model 696 i les conseqüències de no presentar-se en el termini de 10 dies fixat per la llei, es recullen expressament en el RDL 3/2013, al seu article 7.3, i s'han anat decidint pel nostre Tribunal Constitucional en diverses ocasions⁴. En el concret àmbit de Catalunya, la qüestió sembla resolta a partir

farà, a més, la quantitat que resulti d'aplicar a la base imposable de la taxa un tipus del 0,10 per cent amb el límit de quantia variable de 2.000 euros.»

Nou. Es modifiquen els apartats 2 i 5 de l'article 8: «2. El justificant del pagament de la taxa d'acord amb el model oficial, degudament validat, acompanyarà a tot escrit processal mitjançant el qual es realitzi el fet imposable d'aquest tribut.

En cas que no s'acompanyés l'esmentat justificant, el Secretari judicial requerirà el subjecte passiu perquè l'aporti en el termini de deu dies, no donant curs a l'escrit fins que tal ommissió fos reparada. L'absència d'esmena de tal deficiència, després del requeriment del Secretari judicial a qui es refereix el precepte, donarà lloc a la preclusió de l'acte processal i a la consegüent continuació o acabament del procediment, segons procedeixi.»

«5. S'efectuarà una devolució del 60 per cent de l'import de la quota de la taxa, que en cap cas no donarà lloc a la meritació d'interessos de demora, quan, en qualsevol dels processos la iniciació dels quals doni lloc a la meritació d'aquest tribut, tinguí lloc l'aplanament total o s'assoleixi un acord que posi fi al litigi. Aquesta devolució també serà aplicable en aquells supòsits en els quals l'Administració demandada reconegué totalment en via administrativa les pretensions del demandant.

Els tindrà dret a aquesta devolució des de la fermesa de la resolució que posi fi al procés i faci constar la forma d'acabament.»

⁴ STC 125/2012 de 18 de Juny, 218/2012 de 26 de novembre 79/2012 de 17 d'abril.

de la recent Sentència del TSJC 1637/20145. Atenent el breu espai transcorregut des de l'entrada en vigor de la normativa, no s'ha generat suficient jurisprudència menor per les Audiències Provincials sobre això, però sí que amb les consultes vinculants a la Direcció General de Tributs, i molt especialment els Acords de Junta de Jutges i Criteris d'aplicació de la taxa judicial adoptats per Secretaris Judicials de diverses ciutats6.. Els mateixos, no sent coinci-

dents en algunes de les qüestions que aborden, posen en relleu l'existència d'un greu problema hermenèutic en tant que, fins i tot des de prismes molt diferents, es fa necessari als pràctics l'establiment de pautes interpretatives que incrementin al màxim la seguretat jurídica de la falta de la qual pateix el text. Aquesta circumstància genera, al seu torn, una notable desigualtat entre els ciutadans.

La reforma sí que ha implicat quantitativament una rebaixa en el tipus de gravamen de la quota variable de la taxa per a les persones físiques (0,10% amb un límit màxim de 2.000 euros) i la fixació com a quantia per al càlcul de la part variable de la taxa la quantia indeterminada (18.000 euros). És a dir, que s'aplicarà una quota fixa, que és la prevista per als judicis verbals7 de 150 euros i el variable es calcula aplicant el 0,10% a la base de la quantia indeterminada de 18.000 euros, és a dir 18 euros més, donant un resultat de 168 euros.

En relació amb les exempcions queda clar que els processos de separació, divorci i nul·litat de mutu acord, o iniciats per una part amb el consentiment de l'altra es troben dins de les mateixes. Al contrari, hauran d'abonar la taxa aquells justiciables que litiguin contenciosament, llevat que les mesures sol·licitades versin exclusivament sobre menors.

Queden sense resoldre els dubtes sobre si queden exempts una sèrie de processos concrets com és el cas dels desenvolupats en l'àmbit de la jurisdicció voluntària; els judicis verbals en reclamació de visites per parts dels

⁵ STSJ CAT 1637/2014 de 30 de gener. Sala del Contenciós. FJ Tercer: "A efectes d'inadmissibilitats processals, en els termes legals d'aquesta Llei 10/2012, de 20 de novembre i l'Ordre de desenvolupament, per al cas de no esmena, és a dir en el cas de no acompanyar-se l'esmentat justificant, es podria donar lloc a la preclusió de l'acte processal i a la consegüent continuació o acabament del procediment "segons procedeixi", la qual cosa no imposa de manera necessària i automàticament un pronunciament d'inadmissió. Però és que si l'àmbit de qualificació per reparar no assoleix al fons de l'autoliquidació tributària en els seus elements (en especial de la quota que resulti) tampoc pugues ser-ho per inadmetre processalment.

Conclusió encara més rotunda des de la perspectiva jurisprudencial exposada en relació amb el contingut essencial del dret d'accés efectiu a la justícia, que no pot quedar limitada per la intervenció en seu tributària de la taxa de subjectes no competents en la seva determinació, les conclusions de la qual sobre això no poden extrapolarse fora del marc de la taxa per assolir, a partir d'una interpretació i aplicació rigorosa i desproporcionada de les normes processals, un resultat processal clarament contrari al principi *pro actione*. Doncs el dret de totes les persones, consagrat ja a l'article 24.1 de la nostra Constitució, a obtenir la tutela efectiva dels jutges i tribunals a l'exercici dels seus drets i interessos legítims, sense que en cap cas pugui produir-se indefensió, determina la impossibilitat de que l'impagament total o parcial de qualsevol taxa pugui impedir per si sol l'accés de l'interessat a aquella tutela a través de la promoció del corresponent procés o recurs, o al tràmit i resolució de qualssevol escrits presentats en el seu si, sempre sense perjudici que la falta de presentació de la corresponent autoliquidació, sent exigible, pogués ser comunicada, als efectes procedents, a l'organisme administratiu encarregat de la gestió de la taxa indicada. "

⁶ A Barcelona en data de 17/01/2013 s'adopten els Criteris d'Aplicació de la Taxa Judicial (imposada per la Llei 10/12 de 20 de novembre, per la que es regulen determinades taxes en l'Administració de Justícia) conforme a la reunió que mantenen els Secretaris Ju-

dicials dels Jutjats de Família. (www.icab.es). A la pàgina web d'aparèixer-la publicada al recopilació dels criteris o acords de jutges, magistrats i secretaris de diverses províncies www.abogacia.es

⁷ Quota fixa. Art 7.1 Llei 10/2012. Consulta V0484-13. La quota fixa serà la prevista per a tals judicis en el art.7.1, és a dir 150 euros. (www.agenciatributaria.es)

avis o altres parents (article 250.1.13 LEC); els que homologuen i concedeixen eficàcia a les resolucions eclesiàstiques de nul·litat (article 778 LEC); els consistents en la formulació d'oposició a les resolucions administratives en matèria de protecció de menors i procediment per determinar la necessitat d'assentiment en l'adopció (article 779 a 781 bis de la LEC); el reconeixement de resolucions dictades per òrgans judicials estrangers (exequàtur); les mesures cautelars (article 158 CC, i article 236.3 del CC Catalán); les mesures provisionals i coetànies a la demanda (article 771 i 773 de la LEC); els processos instats per les parelles de fet, en relació amb la guarda i custòdia de fills menors o sobre aliments (article 748.4^a LEC); els procediments de liquidació de règim econòmic matrimonial (articles 806 i ss. de la LEC).

De l'examen dels diversos Acords assolits en algunes de les principals ciutats de la nostra geografia, se segueix que en cada un d'aquests supòsits que hem vingut relacionant hi hagi una diferent raó per la que són resolts, i en ocasions en sentits oposats.⁸

Un altre dubte interpretatiu que se'ns planteja, i que resulta a la nostra opinió d'interès, és el

⁸ Els Criteris d'Aplicació de la taxa acordats pels Secretaris judicials dels jutjats de família de Barcelona consideren exemptes del pagament de la taxa: la sol·licitud de mesures prèvies, coetànies, exequàtur i execució de sentències dictades per Tribunals eclesiàstics, presentació escrits inicial i demandes art.780 LEC, sol·licitud de mesures del art.158 del CC, i 236.3 del CC Catalunya, jurisdicció voluntària, demandes de conformitat al art.250.1.13 de la LEC, demandes de procediment de filiació, presentació de sol·licitud de formació d'inventari del art.808 de la LEC o sol·licitud de liquidació del art.810 de la LEC. Considera que esdevinguin taxes les demandes de reclamació d'aliments entre parents (majors d'edat). Consulta V2000-13 sobre formació d'inventari, Consulta V2329-12 prohibició d'analogia

cas dels majors d'edat. En referir-se la llei només a fills menors, no com a exemptes les pretensions que es refereixin als fills majors d'edat que continuïn residint amb un dels cònjuges i depenguin econòmicament dels progenitors⁹. A aquesta circumstància hem d'addicionar la realitat d'aquells majors que, havent assolit en general la pàtria potestat prorrogada, exigeixen de l'exercici en el seu interès d'accions dirigides a obtenir l'abonament de pensió d'aliments. Estant reconeguda jurisprudencialment la legitimació del progenitor convivent per exercitar les accions en relació amb la pensió d'aliments en els processos de dissolució, modificació i execució, hauria d'equiparar-se els majors convivents i dependents als fills menors i beneficiar-se de l'exempció.

Finalment, destacar potser el supòsit més costós, que realment limita l'accés al recurs per la seva quantia. La interposició de recurs d'apel·lació i de cassació contra les sentències dictades en processos de família¹⁰ esdevinguí taxa quan es recorren les pretensions de caràcter disponible. L'import de la taxa¹¹ ve determinat per una part fixa de 800 euros en el cas del

⁹ L'article 233-4 del Llibre II del Codi Civil de Catalunya permet la fixació en els procediments matrimonials, d'una pensió d'aliments, en els termes establerts a l'article 237-1 CCC, a favor dels fills majors d'edat, que conviuen amb un dels progenitors i no tinguin ingressos propis o siguin en disposició de tenir-los, a càrrec del progenitor amb qui no conviuen, i que en conseqüència fa referència a aquelles situacions de ruptura en les quals el fill major d'edat encara conviu a la llar familiar, continua la seva formació i manca d'ingressos

¹⁰ La DGT en data de 3 de desembre va resoldre en la Consulta V2329-12 en relació amb el art.2.e) de la Llei 10/2012 de 20 de novembre, que el principi de prohibició de l'analogia en l'àmbit tributari impedeix l'aplicació d'aquesta norma als supòsits de decisions judicials sinó exclusivament a sentències, sent irrellevant el procediment que donarà lloc el recurs d'apel·lació contra una determinada decisió Judicial.

¹¹ Consulta V1405-13 sobre el recurs d'apel·lació.

recurs d'apel·lació i 1200 euros en el de cassació, més una altra variable atenent la quantia del litigi sobre el qual s'aplica un percentatge de 2012 de 0,10 euros que sobre la quantia indeterminada de 18.000 euros, resulta un total de 818 euros i 1320 euros. Tals quantitats sens dubte resulten excessives, especialment si adicionem el preceptiu dipòsit¹².

Estadísticament s'ha comprovat un descens d'assumptes ingressats als Jutjats i Tribunals durant l'any 2013, fixat en l'ordre civil en un 9,2% menys que l'any 2012. Tanmateix, l'entrada d'assumptes als Jutjats de Família ha continuat creixent, si bé moderadament. Les taxes judicials podrien haver servit per alentir la cadència d'entrada d'assumptes, havent passat d'un increment anual del 6,5% a un moderat 1,5%, molt més ajustat a les capacitats del servei. Així, l'any 2011/2012, els Jutjats de Família van tenir una baralla a final de l'any judicial de l'1,2%, mentre que en el següent i després de l'entrada en funcionament de les taxes judicials la baralla es va reduir a zero i es va despatxar un 2,7% més dels assumptes entrats¹³.

Encara que puguin existir altres factors que hagin afectat a aquest descens com la crisi econòmica, la proposta i convocatòria a la mediació per part dels òrgans judicials, el cert és que les taxes judicials han pogut influir de manera determinant en l'àmbit dels processos de família, ja que la decisió a l'hora de donar inici a un d'ells per dirimir els seus conflictes i sobretot per recórrer no pot prendre's ara sense tenir en compte el cost afegit de la taxa. En suma, per tant, existeixen notables problemes de tècnica legislativa que a ningú no

escapen, i que estan generant criteris dispars quan no oposats en l'àmbit de les Audiències Provincials i principals places. Aquests problemes interpretatius assoleixen la seva màxima expressió en la sort d'antinòmia interna que conté l'article 4.1, lletra a), i que fa girar l'exempció entorn de situacions que afecten a l'ordre públic i a l'estat civil, i que se centra en el concepte jurídic del menor.

Tampoc no es resolen de forma unànime qüestions que escapen amb claredat del reduït cercle traçat per la norma. L'esmentat d'una altra manera, la varietat procedimental del Dret de Família és tal que la norma examinada hagués hagut de tenir-la en compte més, doncs un volum no menor de tipologies processals pròpies d'aquest àmbit generen dubtes sobre l'aplicació o no de l'exempció.

I no sembla just que les mesures que en benefici del menor puguin adoptar el Jutge, puguin ser generadores de la imposició d'un gravamen per al progenitor que correspongui.

En definitiva, la dificultat d'interpretar cada precepte és tal, per falta de claredat en la tècnica legislativa, que les múltiples maneres d'integrar la norma bé podrien minvar el principi d'igualtat consagrat a l'article 14 de la nostra Constitució

Finalment, assenyalar que malgrat el notable grau de pèrdua de seguretat jurídica (9.3 de la nostra Constitució) experimentat en aquest aspecte concret, no ho és menys que s'ha produït un descens de la litigiositat acompanyat d'una desaparició de la baralla, que fa molt més raonable la càrrega de treball per als Jutjats.

¹² Disposició Addicional Quinzena de la LOPJ

¹³ www.poderjudicial.es

3. Civil per especialitats

3.1 Jutjats de Família

Els assumptes que afecten al dret de família, han adquirit una importància i tenen una transcendència social tal, que s'ha dut a terme una especialització per part d'alguns òrgans judicials de primera instància, en raó d'aquesta matèria. En aquests, es resolen en primera instància els conflictes de dret de família com pot ser una nul·litat matrimonial, una separació o un divorci, entre d'altres.

Moviments d'assumpes:

Assumpes ingressats

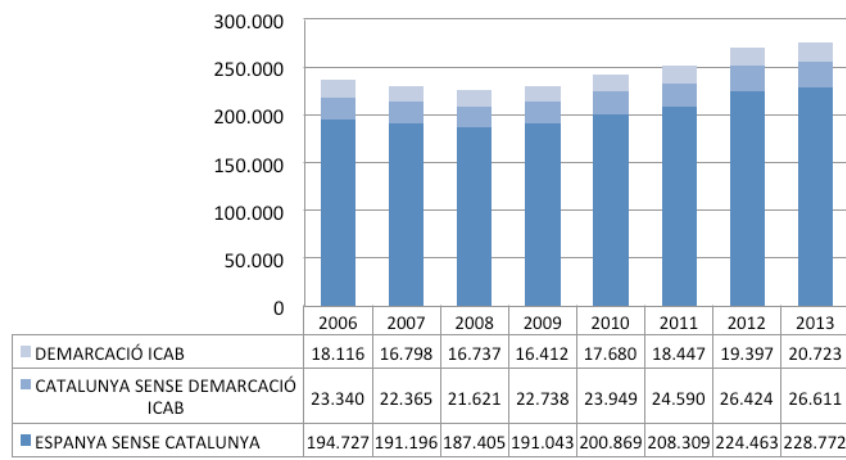
El Gràfic 18 ens ofereix una comparativa territorial dels assumpes ingressats en els jutjats de primera instància especialitzats en família. En aquest, se'ns mostra el nombre d'assumpes ingressats en les tres demarcacions territorials, des de l'any 2006 fins a l'any 2013. D'aquest gràfic es desprèn que, des de l'any 2006 fins a l'any 2009, la litigiositat en l'àmbit del dret de família, disminueix de forma progressiva, en els tres àmbits territorials. No obstant això, a partir de l'any 2009, veiem com es produeix un canvi en la tendència de la corba, doncs el nombre d'assumpes ingressats mostra un augment en la conflictivitat en matèria de família. L'any 2013, es registren les xifres més altes de tota la sèrie als tres territoris de referència. En total, el nombre d'assumpes ingressats en els Jutjats de Família, ascendeixen a 276.106, la qual cosa suposa un increment del 2% respecte a l'any 2012.

Tal com succeeix en altres àmbits del dret, els assumpes de família són molt permeables a la situació econòmica de crisi que està travessant el nostre país. La incidència del vector econòmic en la litigiositat en els assumpes de família, ha fet que, el nombre de procediments que s'insten per a l'adopció o modificació de mesures, en les quals es té en compte la situació econòmica de les parts i la variació de les mateixes en cada moment, augmenti implicant un increment del nombre total d'assumpes ingressats en els Jutjats de Família.

És cert que s'han impulsat mecanismes per descongestionar la litigiositat civil en general. En concret, el Parlament de Catalunya va aprovar la *Llei 25/2010 del Llibre Segon del Codi Civil de Catalunya, relatiu a la persona i família*, i s'ha potenciat la figura de la Mediació, a través de la *Llei 15/2009, de 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat* (àmbit autonòmic català) i la *Llei 5/2012, de 6 de juliol, de mediació en assumpes civils i mercantils* (àmbit estatal).

No obstant això, malgrat que s'ha fet una gran labor d'impuls per part del ICAB per fomentar aquest mecanisme alternatiu, la litigiositat civil en els assumpes de família, ha anat en augment.

COMPARATIVA TERRITORIAL ASSUMPTESS INGRESSATS JUTJATS DE PRIMERA INSTÀNCIA (FAMÍLIA)

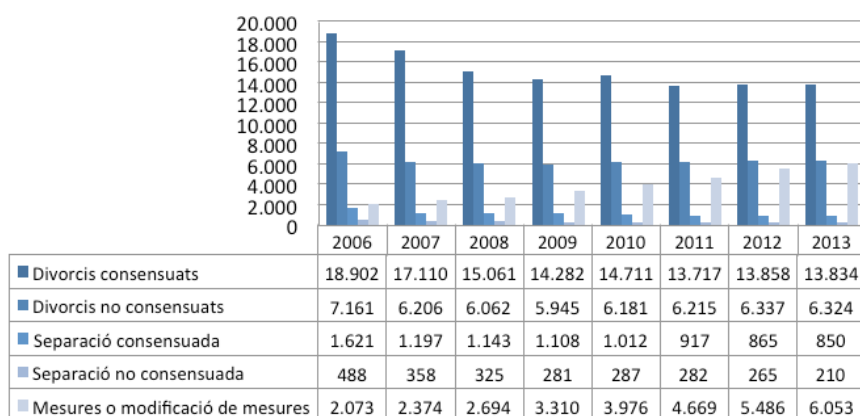
Gràfic 18. Comparativa territorial dels assumptes ingressats. Jutjats de primera instància (família).

Al fil del comentat en els paràgrafs anteriors, en el Gràfic 19 es mostra la variació per tipus de procediments en l'àmbit de família, en la circumscripció geogràfica de Catalunya. Veiem que el major volum d'assumpes ingressats es correspon amb els procediments sobre "divorcis consensuats", seguit pels "divorcis no consensuats". Quant als primers, cal destacar el descens d'aquest tipus de procediments, de forma gradual, durant tot el període temporal analitzat en el gràfic. Quant al segon tipus de procediments, els "divorcis no consensuats", la línia es manté estable amb lleugeres fluctuacions al llarg de tota la sèrie.

Quant a les "separacions consensuades" i les "separacions no consensuades", el Gràfic 19 mostra com la tendència és d'un clar descens progressiu conformi se succeeixen els anys, arribant fins i tot a reduir-se fins a un 91% l'any 2013 (últim any registrat) respecte al primer any de la sèrie, 2006.

Finalment, quant a les "mesures o modificació de mesures", la corba es desenvolupa en el sentit contrari respecte als procediments anteriorment comentats, ja que la línia reflecteix un constant augment d'aquest tipus de processos, passant dels 2.073 l'any 2006 a 6.053 l'any 2013, la qual cosa suposa un increment del 66%. Això compensa la baixada del nombre total dels altres tipus de procediments comentats, i explica l'augment de la litigiositat en la jurisdicció civil en l'àmbit de família, tal com s'ha apuntat anteriorment.

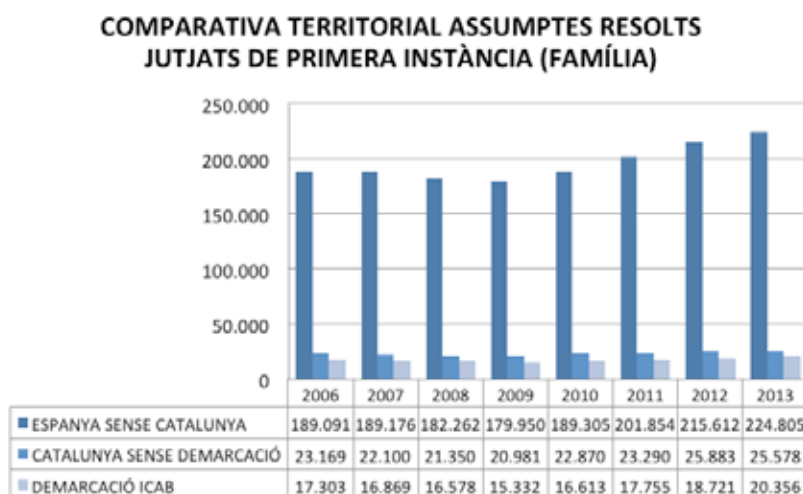
VARIACIÓ PER TIPUS DE PROCEDIMENT A CATALUNYA. (FAMÍLIA)

Gràfic 19. Variació per tipus de procediments en Catalunya. Família.

Assumptes resolts

Quant als assumptes resolts, el Gràfic 20 ens ofereix una comparativa territorial dels assumptes de família resolts en els jutjats de primera instància. Hem de situar el punt d'inflexió l'any 2009, en el qual es registren les xifres més baixes en les tres demarcacions territorials. Aquest any recull el testimoni d'una corba en regressió dels anys anteriors, i ho empeny cap a una progressió important, sobretot en la demarcació "Espanya sense Catalunya" en la qual es recull la xifra més alta de la sèrie: 224.805 l'any 2013. En les altres dues demarcacions territorials, també es reflecteix aquesta tendència, encara que amb unes xifres i unes diferències més discretes, d'acord amb el volum d'assumptes dels quals s'ocupen aquelles.

Gràfic 20. Comparativa territorial dels assumptes resolts. Jutjats de primera instància (família).

Assumptes pendents al finalitzar

El Gràfic 21 consisteix en una taula en la qual es comparen en el període 2006 a 2013, els assumptes de família pendents al finalitzar en primera instància, distingint entre les tres demarcacions territorials: "demarcació ICAB", "Espanya sense Catalunya" i "Catalunya sense demarcació ICAB".

S'observa que la tendència als tres territoris és la de l'acumulació dels assumptes pendents al finalitzar, de forma progressiva segons se succeeixen els anys. Això concorda sens dubte, amb l'augment de la litigiositat en l'àmbit civil en general, i amb l'augment del nombre d'assumptes ingressats en matèria de família en particular.

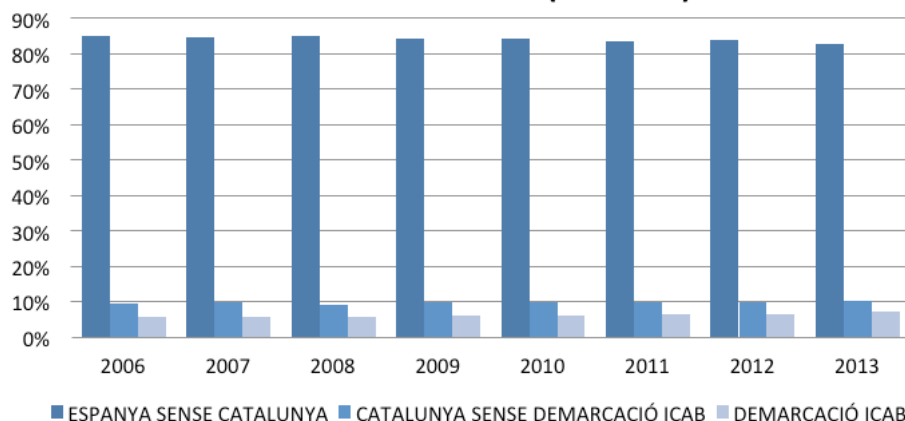
ASSUMPTES PENDENTS A FINALITZAR. JUTJATS DE PRIMERA INSTÀNCIA (FAMÍLIA)			
	DEMARACACIÓ ICAB	ESPANYA SENSE CATALUNYA	CATALUNYA SENSE DEMARCACIÓ ICAB
2006	5.811	85.352	9.294
2007	5.477	83.305	9.462
2008	5.667	85.304	9.115
2009	6.554	92.719	10.707
2010	7.153	101.038	11.532
2011	8.263	105.265	12.509
2012	8.389	110.246	12.903
2013	9.279	111.634	13.196

Gràfic 21. Taula sobre assumptes pendents al finalitzar. Jutjats de primera instància (família) Nota: per a un error material en les dades referents a "Espanya sense Catalunya" publicats en l'Informe ICAB 2013, s'ha dut a terme la correcció i actualització dels mateixos.

A continuació, en el Gràfic 21, s'observa la distribució dels assumptes de família pendents al finalitzar per àmbits territorials, en els jutjats de primera instància. S'ha pres com a referència el període que va des de l'any 2006 a l'any 2013. La gràfica mostra una estabilitat en les tres demarcacions territorials, ja que amb prou feines existeix una variació de les dades en ella reflectits.

En primer lloc, la demarcació que més assumptes té pendents en finalitzar, és la de "Espanya sense Catalunya", com no pot ser d'una altra manera ja que és en aquest àmbit geogràfic, on es ventilen la major part dels assumptes ingressats, situant-se en xifres properes al 85%. En segon lloc, a "Catalunya sense demarcació ICAB", quant al volum d'assumpes pendents en finalitzar, les xifres es mouen entorn del 10%, ocupant una segona posició. Finalment, en la "demarcació ICAB" es pot observar un lleuger increment dels assumptes pendents, que amb prou feines supera el 1%, prenent com a referència la sèrie completa. Així, el l'any 2013, els assumptes pendents en finalitzar en aquest àmbit territorial, se situen en el 7%.

DISTRIBUCIÓ D'ASSUMPES PENDENTS AL FINALITZAR PER ÀMBITS TERRITORIALS. JUTJATS PRIMERA INSTÀNCIA (FAMÍLIA)

Gràfic 22. Distribució d'assumpes pendents al finalitzar per àmbits territorials. Jutjats de primera instància (família).

Indicadors judicials:

Taxa de resolució

La taxa de resolució posa en relació la capacitat resolutiva dels òrgans judicials, en aquest cas fixant-nos en els assumptes de família, i ens ofereix informació sobre l'eficàcia dels mateixos a l'hora de resoldre assumptes.

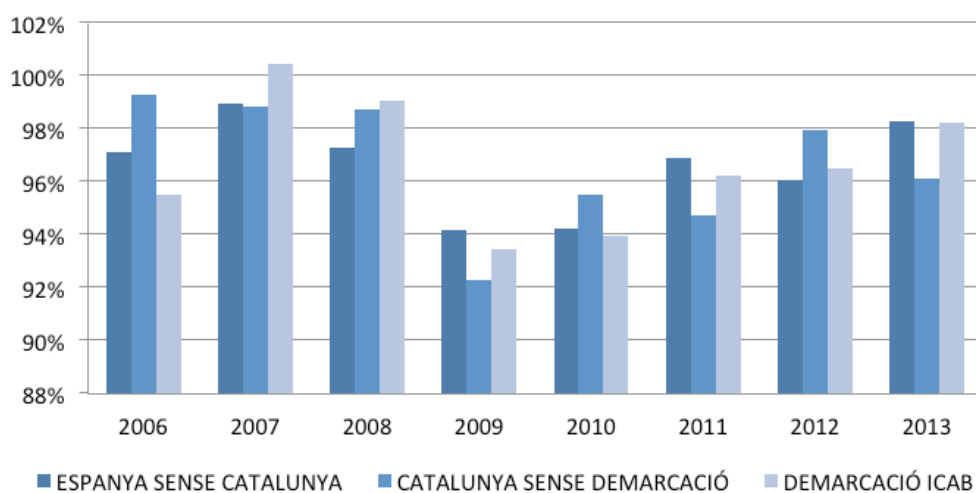
En el Gràfic 23 tenim una taula sobre la taxa de resolució dels jutjats de primera instància respecte als assumptes de família. En aquesta es distingeixen els tres àmbits territorials, i es pren com a referència el període que va de l'any 2006 a l'any 2013. S'observa un comportament molt similar en les tres demarcacions, ja que les xifres recollides giren sempre entorn del 97%. No obstant això, cal destacar un lleuger descens de la taxa de resolució, a mesura que se succeeixen els anys; fins a l'any 2010 en el qual es produeix un tímid repunt sense ser aquest molt significatiu. La causa d'aquesta circumstància, pot ser el increment del volum d'assumpes ingressats, tal com s'ha expressat anteriorment en l'apartat sobre "assumpes ingressats". Això explica l'augment de la litigiositat en l'àmbit del dret de família en particular, i en la jurisdicció civil en general.

TAXA DE RESOLUCIÓ. JUTJATS DE PRIMERA INSTÀNCIA (FAMÍLIA)			
	ESPANYA SIN CATALUNYA	CATALUNYA SENSE DEMARCACIÓ	DEMARACACIÓ ICAB
2006	97%	99%	96%
2007	99%	99%	100%
2008	97%	99%	99%
2009	94%	92%	93%
2010	94%	95%	94%
2011	97%	95%	96%
2012	96%	98%	97%
2013	98%	96%	98%

Gràfic 23. Taula sobre taxa de resolució. Jutjats de primera instància (família).

En el Gràfic 24 s'expressa la informació recollida en el gràfic anterior, d'una forma molt més visual, diferenciant les tres demarcacions territorials, en barres de diferents colors. Aparentment les fluctuacions de la taxa de resolució poden ser notables, i contradir l'estabilitat de la qual s'ha parlat en comentar el Gràfic 23. No obstant això, si ens fixem en l'eix de les ordenades, veiem com els valors es mouen entorn d'una forqueta molt petita: 95% a 100%.

TAXA RESOLUCIÓ COMPARADA PER ÀMBITS TERRITORIALS. JUTJATS DE PRIMERA INSTÀNCIA (FAMÍLIA)

Gràfic 24. Taxa de resolució comparada per àmbits territorials. Jutjats de primera instància (família).

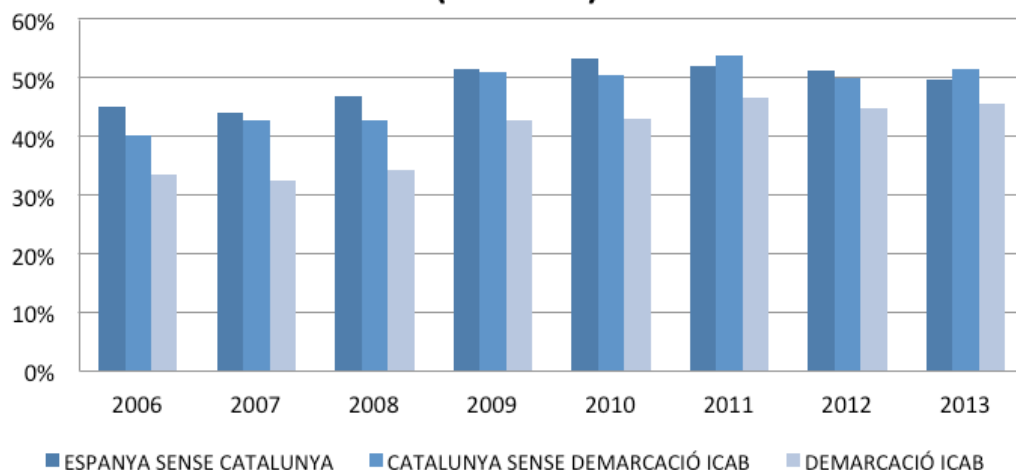
Taxa de pendència

D'acord amb el que s'ha comentat en apartats anteriors, el reflex de la taxa de pendència comparada per àmbits territorials que es recull en el Gràfic 25, mostra en el seu conjunt un augment de la mateixa, segons es van succeint els anys.

D'una banda, quant a la "demarcació ICAB" passem d'un 34% l'any 2006 a un 50% l'any 2013, la qual cosa suposa un increment del 32%. cal destacar que la xifra més alta registrada en aquest àmbit geogràfic, se situa l'any 2013. D'altra banda, quant al territori "Espanya sense Catalunya", presenta un comportament molt similar a la "demarcació ICAB", experimentant un augment pro-

gressiu prenent com a referència el total de la sèrie, encara que veiem com en els últims anys es produeix una certa estabilitat, podent parlar fins i tot, d'un estancament amb un lleuger descens. Finalment, quant a "Catalunya sense demarcació ICAB", veiem com igual que els altres dos territoris, es produeix un augment de la taxa de pendència en el seu conjunt. No obstant això, la xifra més alta es registra l'any 2011, produint-se l'any 2013 un descens de 8 punts percentuals.

TAXA DE PENDÈNCIA COMPARADA PER ÀMBITS TERRITORIALS. JUTJATS DE PRIMERA INSTÀNCIA (FAMÍLIA)

Gràfic 25. Taxa de pendència comparada per àmbits territorials. Jutjats de primera instància (família).

Taxa de congestió

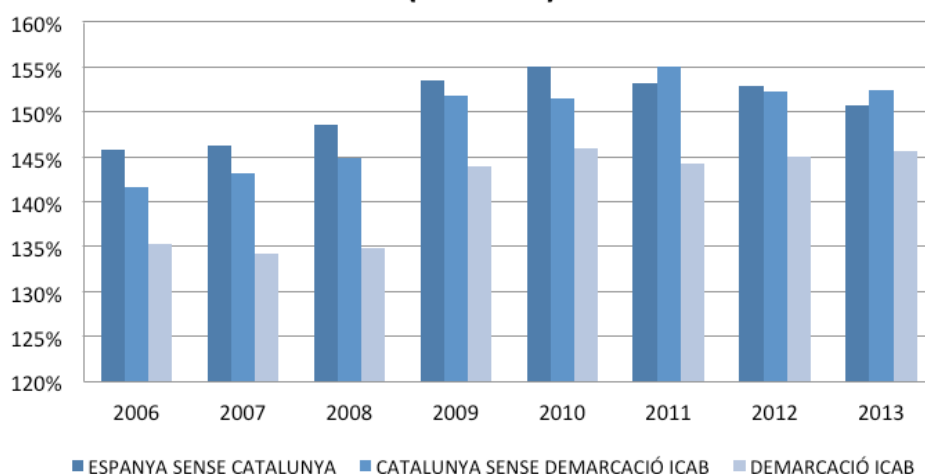
En el Gràfic 26 es recull la taxa de congestió comparada per àmbits territorials dels assumptes de família en els jutjats de primera instància. La tendència general als tres territoris, ha estat la del increment de la taxa de congestió des de l'any 2006, encara que en l'últim any s'observa un lleuger descens, que potser marqui el inici d'un període d'estabilització.

En primer lloc, quant a la demarcació territorial "Espanya sense Catalunya", veiem com la xifra més alta es registra a l'any 2010, a partir del qual es produeix un lleuger descens del col·lapse dels Tribunals. En segon lloc, a "Catalunya sense demarcació ICAB", l'any en el qual es registra la major pendència és en el 2011, i és d'un 155%. No obstant això, l'any 2012 es registra un 152%, la qual cosa suposa una disminució del 2%.

Finalment, la demarcació territorial que més ha vist incrementada la seva taxa de congestió des de l'any 2006, és la "demarcació ICAB". Veiem com l'any 2009 es produeix un increment brusc de la congestió en els jutjats, passant del 135% l'any 2008 al 144% l'any següent. A partir del 2009, veiem com la tendència es manté, experimentant lleugeres fluctuacions, amb un petit augment del col·lapse. Aquest és, d'una banda, per l'augment de la litigiositat en els assumptes relatius al dret de família i civils en general, que fa que els jutjats s'hagin d'enfrontar a la resolució d'un major volum d'assumptes. D'altra banda, la falta de mitjans pot ser una altra de les causes explicatives de l'augment de la congestió en l'Administració de Justícia, i és que la crisi econòmica és permeable a tots els sectors de la nostra societat.

Es probable que la implantació de les taxes judicials en la jurisdicció civil, serveixi per descongestionar una mica la càrrega de treball dels òrgans judicials, encara que es tracta d'una mesura que ha estat durament criticada per alguns sectors del Dret, per vulnerar el dret d'accés als Tribunals recollit en l'art. 24 CE.

TAXA DE CONGESTIÓ COMPARADA PER ÀMBITS TERRITORIALS. JUTJATS DE PRIMERA INSTÀNCIA (FAMÍLIA)

Gràfic 26. Taxa de congestió comparada per àmbits territorials. Jutjats de primera instància (família).

LA LUPA.

JUTJAT	TAXA RESOLUCIÓ	TAXA CONGESTIÓ	TAXA PENDÈNCIA
JPI N° 1 ARENYS DE MAR	104%	135%	35%
JPI N° 2 ARENYS DE MAR	83%	195%	93%
JPI N° 3 ARENYS DE MAR	94%	141%	29%
JPI N° 4 ARENYS DE MAR	120%	166%	52%
JPI N° 5 ARENYS DE MAR	106%	121%	21%
JPI N° 6 ARENYS DE MAR	99%	148%	48%
JPI N° 7 ARENYS DE MAR	92%	127%	27%
JPI N° 1 IGUALADA	97%	139%	39%
JPI N° 2 IGUALADA	101%	130%	30%
JPI N° 3 IGUALADA	99%	137%	37%
JPI N° 4 IGUALADA	85%	213%	78%
JPI N° 5 IGUALADA	102%	150%	48%
JPI N° 1 BERGA	112%	133%	37%
JPI N° 2 BERGA	87%	164%	64%
JPI N° 1 VILAFRANCA DEL PENEDES	105%	154%	63%
JPI N° 2 VILAFRANCA DEL PENEDES	100%	161%	61%
JPI N° 3 VILAFRANCA DEL PENEDES	71%	216%	129%
JPI N° 4 VILAFRANCA DEL PENEDES	96%	180%	80%
JPI N° 5 VILAFRANCA DEL PENEDES	87%	173%	58%
JPI N° 7 BADALONA	88%	155%	54%
JPI N° 14 BARCELONA	96%	178%	78%
JPI N° 15 BARCELONA	94%	147%	46%
JPI N° 16 BARCELONA	91%	147%	41%
JPI N° 17 BARCELONA	100%	139%	41%
JPI N° 18 BARCELONA	105%	130%	33%
JPI N° 19 BARCELONA	99%	129%	29%

JPI N° 40 BARCELONA	109%	135%	35%
JPI N° 45 BARCELONA	107%	121%	22%
JPI N° 51 BARCELONA	96%	139%	42%
JPI N° 58 BARCELONA	95%	136%	38%
JPI N° 1 SANT BOI DE LLOBREGAT	99%	150%	50%
JPI N° 2 SANT BOI DE LLOBREGAT	83%	160%	60%
JPI N° 3 SANT BOI DE LLOBREGAT	83%	144%	44%
JPI N° 4 SANT BOI DE LLOBREGAT	117%	125%	26%
JPI N° 5 SANT BOI DE LLOBREGAT	93%	147%	36%
JPI N° 6 SANT BOI DE LLOBREGAT	82%	155%	55%
JPI N° 1 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	87%	159%	59%
JPI N° 2 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	88%	157%	57%
JPI N° 3 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	85%	155%	55%
JPI N° 4 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	98%	155%	55%
JPI N° 5 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	78%	181%	78%
JPI N° 6 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	101%	152%	52%
JPI N° 7 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	92%	146%	46%
JPI N° 1 SANTA COLOMA DE GRAMENET	97%	170%	41%
JPI N° 2 SANTA COLOMA DE GRAMENET	109%	113%	16%
JPI N° 3 SANTA COLOMA DE GRAMENET	96%	145%	45%
JPI N° 4 SANTA COLOMA DE GRAMENET	96%	143%	43%
JPI N° 5 SANTA COLOMA DE GRAMENET	89%	150%	50%
JPI N° 6 SANTA COLOMA DE GRAMENET	91%	170%	70%
JPI N° 1 CORNELLA DE LLOBREGAT	104%	132%	32%
JPI N° 2 CORNELLA DE LLOBREGAT	88%	163%	63%
JPI N° 3 CORNELLA DE LLOBREGAT	96%	153%	53%
JPI N° 4 CORNELLA DE LLOBREGAT	77%	185%	85%
JPI N° 1 GAVA	103%	152%	52%
JPI N° 2 GAVA	109%	140%	40%
JPI N° 3 GAVA	109%	144%	44%
JPI N° 4 GAVA	93%	154%	57%
JPI N° 5 GAVA	90%	147%	47%
JPI N° 6 GAVA	93%	144%	44%
JPI N° 7 GAVA	101%	142%	40%
JPI N° 8 GAVA	119%	148%	42%
JPI N° 9 GAVA	99%	144%	44%
JPI N° 1 EL PRAT DE LLOBREGAT	106%	127%	27%
JPI N° 2 EL PRAT DE LLOBREGAT	108%	131%	36%
JPI N° 3 EL PRAT DE LLOBREGAT	84%	141%	35%
JPI N° 4 EL PRAT DE LLOBREGAT	87%	152%	55%
JPI N° 5 EL PRAT DE LLOBREGAT	79%	171%	71%

Gràfic 27. La Lupa. Jutjats de Família.

3.2 Jutjats de lo Mercantil

Els jutjats mercantils estan prevists en l'art. 86 bis de la LOPJ. Aquests Jutjats es creen l'any 2004 i responen a una necessitat per l'especialització i la complexitat que assumeixen determinats temes, dins de la jurisdicció civil. Es tracta d'una conseqüència lògica, a causa del desenvolupament de l'economia i la indústria del nostre país al llarg dels últims anys, que ha fet que els "as-

sumptes dels comerciants” hagin de ser resolts per uns òrgans especialitzats en Dret Mercantil. D’aquesta manera, s’aconsegueix una major eficàcia en la resolució dels conflictes, i una major qualitat i precisió en les resolucions judicials que versen sobre aquests.

En els anys 2006 i 2007 es produeix una situació de pendència i de col·lapse en els Jutjats del Mercantil notable. Aquesta congestió ha estat resolta a través de la implantació de més òrgans judicials i de personal especialitzat en dret mercantil. Es tracta d’una mostra de com la inversió de mitjans en l’Administració de Justícia, té els seus fruits i serveix per aconseguir una major resposta resolutiva i una descongestió dels Tribunals, en benefici del conjunt de la ciutadania. A més, ha estat una inversió necessària, tenint en compte que la situació de crisi econòmica que travessa el nostre país, ha fet augmentar de forma notable, la conflictivitat en matèria mercantil. Sobretot tenint en compte que el teixit empresarial del nostre país, està format en la seva gran majoria per PIMES.

Actualment existeixen 91 òrgans judicials especialitzats en matèria mercantil, dels quals, 10 es troben a la ciutat de Barcelona, això és, en la “demarcació ICAB”. Quant als assumptes dels quals s’ocupen, els tenim referits en l’art. 86 ter LOPJ, de les quals destaquen les següents matèries:

- Concurs de creditors
- Patents i marques
- Propietat intel·lectual
- Publicitat
- Societats i cooperatives
- Dret del Transport
- Dret marítim
- Determinades qüestions en matèria de defensa de la Competència
- Competència deslleial.

Nota: a causa d’un error material en les dades referents a l’àmbit mercantil publicats en l’Informe ICAB 2013, s’ha procedit a la correcció i actualització dels mateixos.

Moviments d’assumpes:

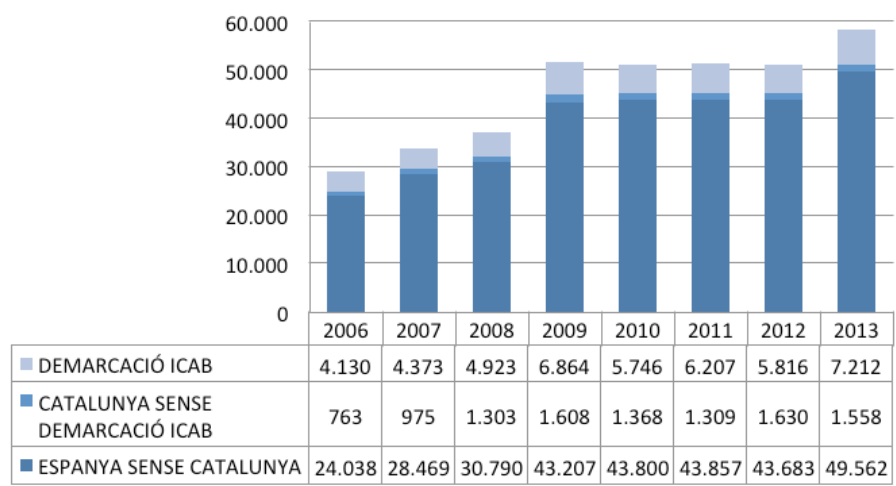
Assumpes ingressats

El Gràfic 28 ens mostra una distribució dels assumpes ingressats en els Jutjats Mercantils, des de l’any 2006 fins a l’any 2013. En conjunt, s’observa ràpidament, com s’ha produït un augment considerable del nombre d’assumpes registrats en l’àmbit mercantil. L’any 2013, es produeix un increment del 50% respecte a l’any 2006, les causes del qual ja s’han apuntat en l’apartat anterior. Lamentablement, la crisi econòmica ha fet que moltes empreses hagin hagut d’instar un procediment de “concurso de creditors” i, malgrat que la Llei Concursal intenta lluitar per la continuïtat de les empreses, moltes d’elles, finalment, han hagut de tancar.

Quant als àmbits territorials, la demarcació “Espanya sense Catalunya” ha vist augmentada la seva conflictivitat mercantil en un 51% des de l’any 2006. Veiem com el major increment es produeix l’any 2009, a causa del context econòmic que existeix des de llavors al nostre país, i que l’evolució de la corba en els últims anys es manté estable des de llavors. Fins a l’any 2013, en el qual el nombre d’assumpes ingressats en els jutjats del mercantil, augmenta en termes generals. Aquesta circumstància es reproduïx en els altres dos àmbits geogràfics, sent “Catalunya sense demarcació ICAB” el territori que presenta un major increment (que és d’un 51%).

Finalment, quant a la “demarcació ICAB”, també es produeix un increment important (un 43%), encara que es tracta de la menor pujada si fem una comparativa entre les tres demarcacions. De fet, des de l’any 2009 fins a l’any 2012, observem com es produeix una disminució dels assumptes ingressats, encara que amb un lleuger repunt l’any 2011, i una pujada una mica més acusada l’any 2013.

DISTRIBUCIO D'ASSUMPTESS INGRESSATS. JUTJATS MERCANTILS

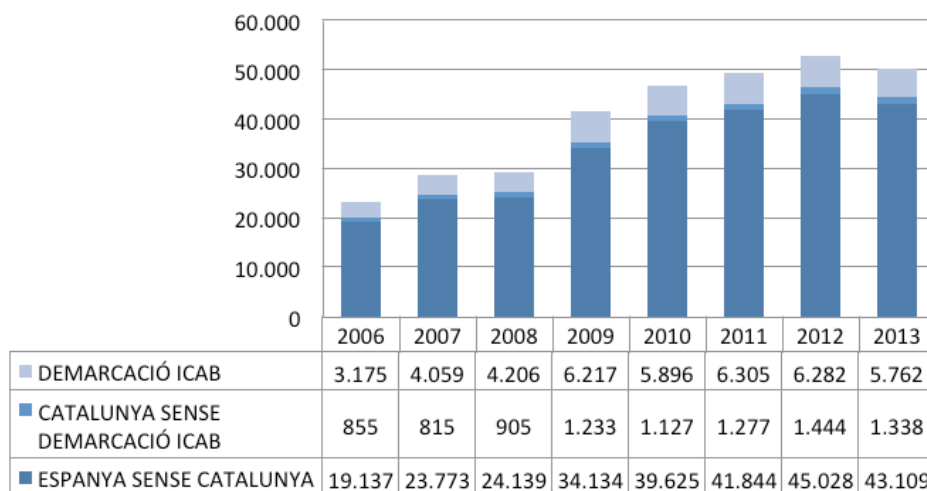
Gràfic 28. Distribució d'assumpes ingressats. Jutjats de lo Mercantil.

Assumpes resolts

Quant a la distribució d'assumpes resolts pels Jutjats de lo Mercantil, veiem com el Gràfic 29 conjuga amb lo presentat i descrit en el gràfic anterior. Observem com la tendència de la corba és d'una clara progressió segons se succeeixen els anys, i que això és motivat en part per l'augment dels assumpes ingressats, obligant als jutjats a resoldre un major volum d'expedients.

Cal destacar, que a l'any 2009 es produeix un increment notable respecte a l'any anterior en les tres demarcacions territorials, i que des de llavors el nombre d'assumpes resolts va en augment. No obstant això, l'any 2013 podem observar com es produeix un lleuger descens en la tendència de la corba de la gràfica, encara que les xifres segueixen estant molt per sobre de les registrades en el període anterior a la crisi.

DISTRIBUCIÓ D'ASSUMPTESS RESOLTS. JUTJATS MERCANTILS

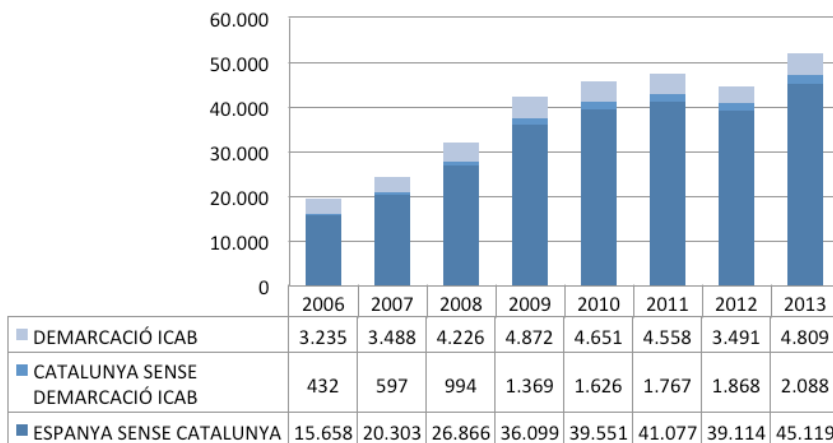
Gràfic 29. Distribució assumptes resolts. Jutjats de lo Mercantil.

Assumpptes pendents al finalitzar

Encara que el nombre d'assumpptes resolts ha augmentat, també ho ha fet el nombre d'assumpptes pendents al finalitzar, tal com es mostra en el Gràfic 30, que ens parla sobre la distribució d'assumpptes pendents al finalitzar en els Jutjats Mercantils. Això cal posar-ho en relació amb el increment del volum d'assumpptes ingressats, anteriorment comentat.

La corba descrita en el Gràfic 30 és d'una clara progressió, fins a l'any 2011, en el qual es registren les xifres més altes, a excepció de la "demarcació ICAB", de la qual farem un breu comentari. L'any 2012 s'observa com aquesta tendència canvia, doncs es produeix un descens del 7% en el seu conjunt. Possiblement aquest sigui a causa de l'estabilització del nombre d'assumpptes ingressats, a la inversió de mitjans realitzada en aquest àmbit judicial en els últims anys i a la maduresa i especialització aconseguida per les persones que integren aquests òrgans jurisdiccionals. No obstant això, i d'acord amb el descrit en el Gràfic 28 en relació als assumpptes ingressats, l'any 2013 veiem com es produeix un nou canvi en la tendència, aquesta vegada a l'alça, i es registren les xifres més altes de tota la seqüència.

DISTRIBUCIÓ D'ASSUMPTESS PENDENTS A FINALITZAR. JUTJATS MERCANTILS

Gràfic 30. Distribució assumptes pendents al finalitzar. Jutjats de lo Mercantil.

Indicadors judicials:

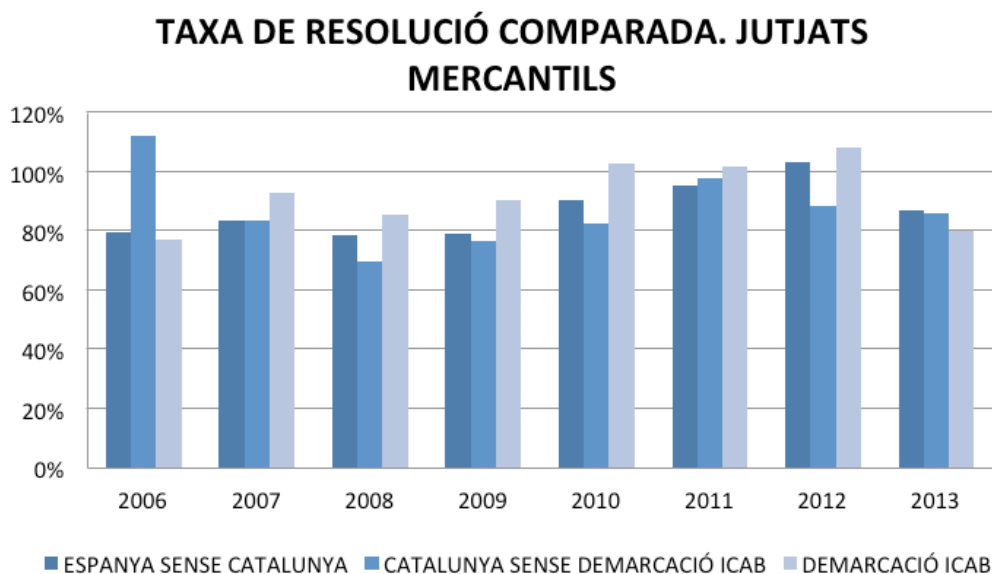
Taxa de resolució

La taxa de resolució que reflecteix la relació entre els assumptes ingressats i els resolts en un any, ens mostra que la capacitat resolutiva dels jutjats mercantils, ha seguit durant els últims anys una línia bastant estable amb una lleugera tendència alcista en el seu conjunt, tal com es desprèn del següent gràfic.

En el Gràfic 31 se'ns mostra una relació de la taxa de pendència comparada en els Jutjats Mercantils en el període 2006 al 2013. Malgrat que la tendència general de la corba és lleugerament alcista, tal com s'ha descrit anteriorment, entrant en el detall dels anys i dels territoris estudiats, veiem com existeixen unes fluctuacions relativament marcades a mesura que se succeeixen els anys.

Així, veiem com l'any 2012, en els àmbits territorials "Espanya sense Catalunya" i "demarcació ICAB", es produeix un increment de la taxa de resolució respecte a l'any anterior mentre que, a "Catalunya sense demarcació ICAB", la gràfica mostra un clar descens de la taxa respecte a l'any 2011. Aquest comportament va lligat al explicat en el Gràfic 28 sobre assumptes ingressats.

Finalment, en quan a la taxa de resolució registrada l'any 2013, veiem com en les tres demarcacions territorials es produeix un notable descens de la mateixa, en la seva conjunta, respecte a l'any 2012.

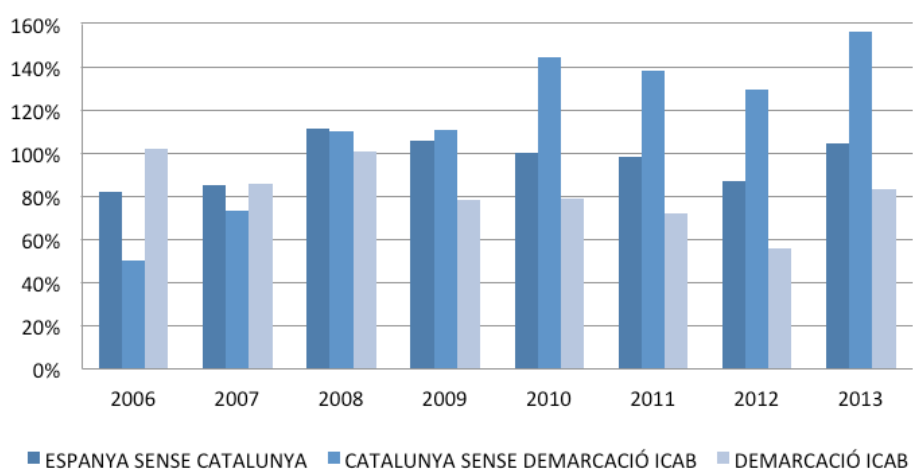
Gràfic 31. Taxa de resolució comparada. Jutjats Mercantils.

Taxa de pendència

El Gràfic 32 ens mostra la taxa de pendència comparada en els Jutjats de lo Mercantil. Aquesta ens mostra un comportament irregular quant als diferents àmbits territorials, sobretot a partir de l'any 2009. Veiem com, en els àmbits geogràfics "Espanya sense Catalunya" i "demarcació ICAB", es produeix un descens progressiu al llarg dels anys situant-nos, respectivament, en un 87% i en un 56% l'any 2012. Aquesta tendència regressiva en aquests dos territoris, canvia l'any 2013, en el qual s'experimenta de la taxa de pendència.

No obstant això, el territori "Catalunya sense demarcació ICAB" mostra un comportament diferent al descrit per als altres dos àmbits. I és que en el període que va de l'any 2008 a l'any 2010, es produeix un augment de la taxa de pendència, aconseguint un 144%. Destaca el increment que es produeix en aquest any i en aquest territori, respecte a l'any anterior, en el qual es passa d'un 111% a un 144%, la qual cosa suposa un augment del 23%. A partir de l'any 2010, es produeix un canvi de tendència en aquest territori, ja que es produeix un descens de la taxa de pendència en l'àmbit mercantil, però sense arribar a les xifres que es considerarien com a desitjables. I és que l'any 2012, a "Catalunya sense demarcació ICAB" es registra una taxa de pendència del 129%, la qual cosa segueix sent un valor bastant elevat. A més, l'any 2013 la taxa de pendència torna a pujar fins a aconseguir un 156%.

TAXA DE PENDÈNCIA COMPARADA. JUTJATS MERCANTILS

Gràfic 32. Taxa de pendència comparada. Jutjats Mercantils.

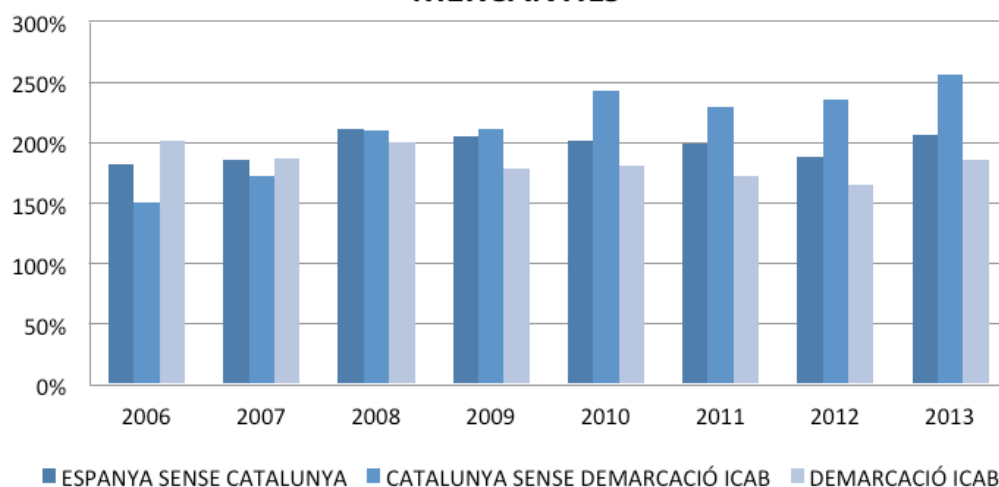
Taxa de congestió

El Gràfic 33 ens mostra la taxa de congestió comparada en els Jutjats de lo Mercantil, reflectint el col·lapse que experimenten els nostres Tribunals en aquesta matèria.

A excepció del territori "Catalunya sense demarcació ICAB", la gràfica ens mostra un comportament bastant estable de la tendència de la taxa de congestió. L'any 2008 es registren les xifres més altes de la taxa de congestió en la demarcació "Espanya sense Catalunya" i en la "demarcació ICAB". A partir d'aquest any, en aquests territoris es produeix un descens progressiu de la taxa de pendència, a mesura que se succeeixen els anys, fins a l'any 2013, en el qual torna a produir-se un augment de xifres.

Quant a l'àmbit geogràfic "Catalunya sense demarcació ICAB", veiem com l'any 2010, es produeix un augment notable de la taxa de pendència en els jutjats mercantils, i que aquest es manté, encara que amb un tímid descens, al llarg dels anys 2011 i 2012. Finalment, i de la mateixa manera que succeeix als altres territoris, en l'àmbit geogràfic de "Catalunya sense demarcació ICAB" torna a produir-se un augment significatiu de fins a un 256%, la xifra més alta de la sèrie en aquesta demarcació.

TAXA DE CONGESTIÓ COMPARADA. JUTJATS MERCANTILS

Gràfic 33. Taxa de congestió comparada. Jutjats Mercantils.

3.3 Afectació de la crisi econòmica en les execucions hipotecàries

Sens dubte, l'augment de la litigiositat de les execucions hipotecàries, és una de les cares més visibles i dramàtiques de la situació socioeconòmica del nostre país dels últims anys. Analitzem la situació a través de tres gràfics, que mostren com el volum d'execucions hipotecàries instades, ha augmentat exponencialment.

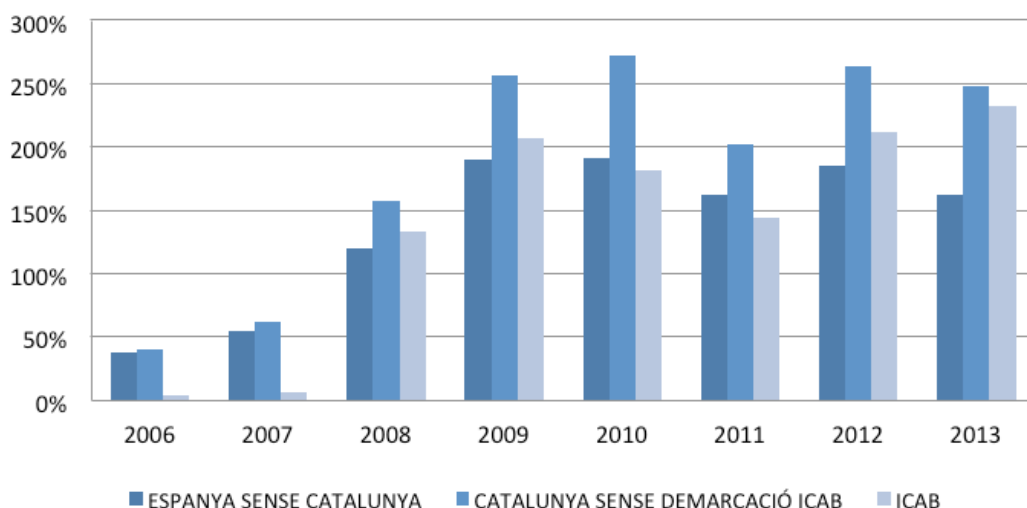
En el Gràfic 34 es recull la litigiositat de les execucions hipotecàries per territoris, des de l'any 2006 a l'any 2013. Veiem com en els anys 2006 i 2007 es registren les xifres sobre litigiositat en execucions hipotecàries més baixes de tota la sèrie. En aquests anys encara no havia esclatat la bombolla immobiliària i se seguien signant hipoteques per a la compravenda d'habitatge. Cal destacar que a Espanya en matèria d'habitatge, existia una cultura de compravenda en detriment d'altres formes d'adquisició d'un habitatge, com el lloguer, i que es va usar aquest bé de primera necessitat amb finalitats d'inversió, sota el equivocat dogma que el valor de l'habitatge mai baixaria. Per tant, el volum d'operacions hipotecàries signades per al finançament de la compravenda d'un habitatge durant els últims deu anys ha estat molt important, i això ha fet que, en un context actual de crisi, els jutjats hagin vist augmentar la litigiositat d'aquest tipus de procediments d'una forma alarmant.

En el 2008, veiem com es produeix un augment considerable en les tres demarcacions territorials, d'un 71% de mitjana respecte a l'any anterior. En els anys 2009 i 2010, es registren les xifres més altes de la sèrie. La contracció de l'economia i del consum i l'augment de l'atur ha provocat que nombroses famílies es veiessin impossibilitades a fer front al pagament de les quotes hipotecàries. A això hem de sumar que, el valor dels immobles que serveixen de garantia al crèdit hipotecari, ha disminuït de forma considerable. Pel que, malgrat la creença que els pisos mai anaven a baixar de preu, les famílies no han pogut vendre l'immoble per salvar la seva difícil situació econòmica, i s'han vist embolicades en un procés hipotecari.

L'any 2011 veiem com es produeix un lleuger descens dels procediments hipotecaris instats, encara que es registren xifres entorn del 170% de mitjana, sent per tant, valors molt alts si ho comparem amb els dos primers anys de la sèrie, en els quals la mitjana se situen entorn del 50%. L'any 2012, veiem com la corba de la gràfica torna a pujar, igual que succeeix l'any 2013, i que es registren xifres molt properes a les del període 2009-2010, abans comentat.

Quant a l'anàlisi detallada per territoris, veiem com el comportament de la tendència registrada en els mateixos és molt similar. Varien només els valors absoluts registrats, ja que fan referència a un determinat volum de població i grandària propis de cadascuna de les demarcacions territorials analitzades. No obstant això cal destacar, com el territori "Catalunya sense demarcació ICAB", és el que ocupa sempre el primer lloc quant al nombre total d'execucions hipotecàries instades. Respecte a "Espanya sense Catalunya", és el territori que ocupa el segon lloc quant a valors absoluts d'execucions hipotecàries, molt seguida d'a prop per la "demarcació ICAB" durant els últims anys, arribant a superar aquest a aquell en els anys 2012 i 2013.

LITIGIOSITAT D'EXECUCIONS HIPOTECÀRIES PER TERRITORIS

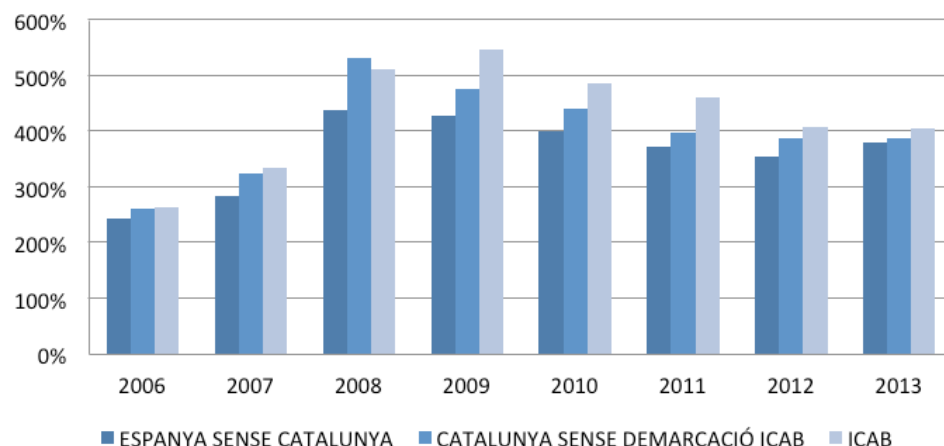

Gràfic 34. Litigiositat de execucions hipotecàries per territoris.

En el Gràfic 35 es mostra la taxa de congestió comparada per àmbits territorials, en el període comprès entre els anys 2006 a 2013. La congestió mostrada en aquest, va d'acord amb les dades registrades en el gràfic anterior sobre la litigiositat. Així, veiem com en els anys 2006 i 2007, es registren les xifres més baixes de la sèrie, doncs el volum d'execucions hipotecàries sobre els quals havia de resoldre els nostres tribunals, era baix. No obstant això, en augmentar aquest volum d'assumptes en els anys següents, per les causes abans comentades, ho fa també la taxa de congestió. Veiem com en el 2008 i 2009 es registren les xifres de congestió més altes de la sèrie. A partir d'aquest any, es produeix una disminució progressiva de la taxa de congestió de les execucions hipotecàries, encara que les xifres registrades segueixen estant bastant per sobre de les quals es reflecteixen en els primers anys, abans del inici de la crisi. En els anys 2012 i 2013, veiem com les xifres es mouen entorn del 375% de mitjana.

Quant a l'anàlisi dels territoris veiem com el comportament de la taxa registrada per a cadascun d'ells, és molt similar entre aquests. A excepció de l'any 2008, la "demarcació ICAB" presenta la taxa de congestió més alta respecte a la resta de territoris, al llarg de tota la sèrie.

TAXA DE CONGESTIÓ COMPARADA PER ÀMBITS TERRITORIALS

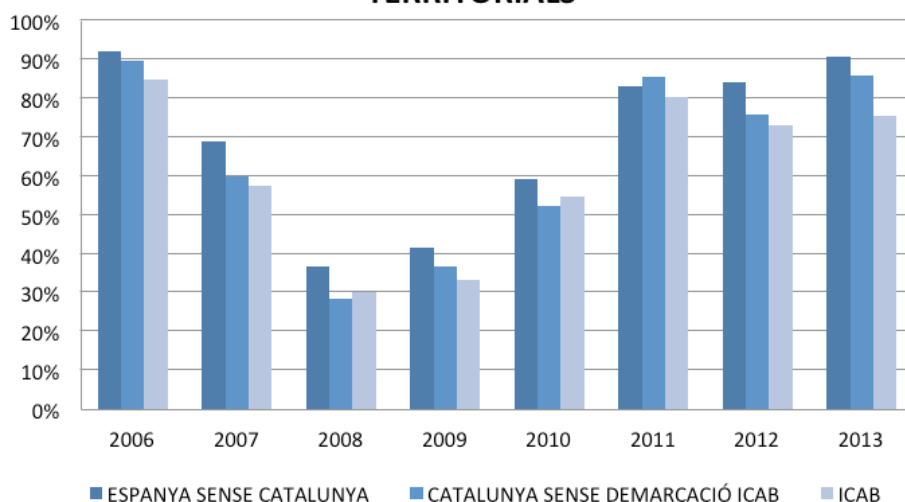
Gràfic 35. Taxa de congestió comparada per àmbits territorials.

En el Gràfic 36 s'observa la taxa de resolució comparada per àmbits territorials durant els anys 2006 fins a l'any 2013. Aquesta gràfica l'hem de llegir d'acord amb el descrit en l'apartat anterior per al Gràfic 35. Per això, en els anys 2006 i 2007 es registren les dades més altes sobre resolució d'execucions hipotecàries, i és que, el volum d'assumptes en aquests anys és el més baix de la sèrie, la qual cosa influeix directament en el resultat de la fórmula calculada. En els anys 2008 i 2009, en produir-se el increment dels procediments d'execucions hipotecàries, la taxa de resolució es redueix proporcionalment, alhora que augmenta el col·lapse dels tribunals, tal com s'ha comentat anteriorment.

L'any 2010, s'experimenta una lleugera millora en la taxa de resolució. Però no és fins al període comprès entre els anys 2011 i 2013, quan es produeix un retorn de la taxa a les xifres presentades en els dos primers anys, abans de la crisi. I és que, malgrat l'augment de la litigiositat en aquest tipus de procediment, la implantació del Pla de Modernització de la Justícia, i la millora de la tècnica i l'eficàcia del personal de l'Administració de Justícia, fa que la capacitat resolutiva dels Tribunals aconseguixi uns nivells progressivament millors, a mesura que se succeeixen els anys.

De la mateixa manera que succeïa en les gràfiques anteriors, el comportament registrat en tots els territoris que han estat objecte d'estudi, és molt similar.

TAXA DE RESOLUCIÓ COMPARADA PER ÀMBITS TERRITORIALS

Gràfic 36. Taxa de resolució comparada per àmbits territorials.

4. Civil por òrgans jurisdiccionals

En aquest apartat es realitzarà un estudi utilitzant els mateixos indicadors judicials i seguint els mateixos paràmetres emprats fins ara, però centrant-nos en els diferents òrgans jurisdiccionals que integren l'ordre civil.

4.1. Jutjats de primera instància

Moviments d'assumpes:

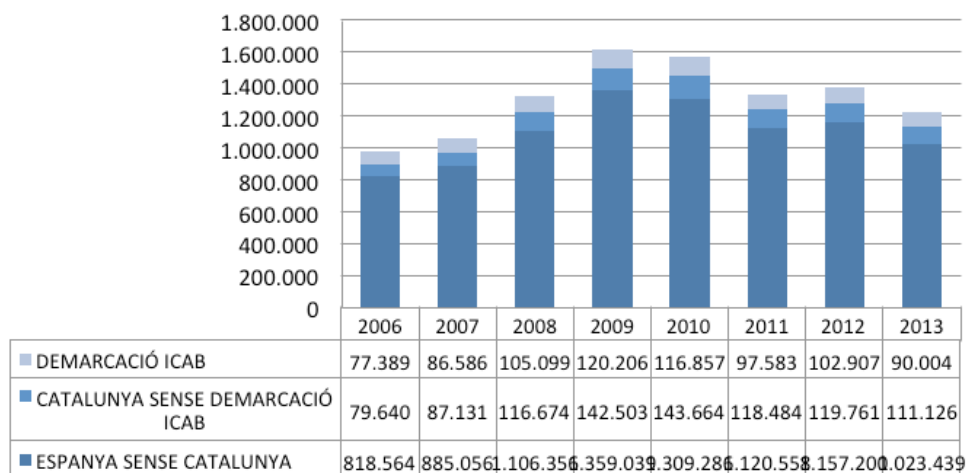
Assumpes ingressats

A continuació, el Gràfic 37 ens mostra la distribució dels assumpes ingressats en els jutjats de primera instància. Per a l'elaboració d'aquest gràfic s'ha exclòs els assumpes relatius al dret de família, doncs ja han estat objecte d'estudi en l'apartat dedicat als Jutjats de Família.

En referit Gràfic 37 veiem com l'evolució del la línia que representa el volum d'assumpes ingressats, mostra una clara fluctuació. Així, l'any 2009 es registra un primer bec respecte al nombre total d'assumpes ingressats. A partir de l'any 2010, veiem com es produeix un canvi de tendència, registrant-ne un descens en els assumpes ingressats al llarg dels últims anys analitzats. No obstant això, convé destacar que l'any 2012, es produeix un lleuger augment del 3% en el conjunt d'assumpes ingressats en els Jutjats de primera instància. Aquest encara reflecteix xifres clarament inferiors a l'any 2009. No obstant això, l'any 2013 veiem com es produeix un nou descens, en sintonia amb la tendència registrada en els últims anys. La implantació de les taxes judicials en la jurisdicció civil, és un dels factors que més ha incidit juntament amb el descens de la població, en el descens dels assumpes ingressats en els jutjats de primera instància, en els últims anys.

Entrant en el detall de les tres demarcacions territorials, veiem com el comportament en aquests és bastant similar, dins dels volums que es manegen en cadascun dels territoris.

DISTRIBUCIÓ ASSUMPES INGRESSATS. JUTJATS DE PRIMERA INSTÀNCIA

Gràfic 37. Distribució assumpes ingressats. Jutjats de primera instància.

Assumpes resolts

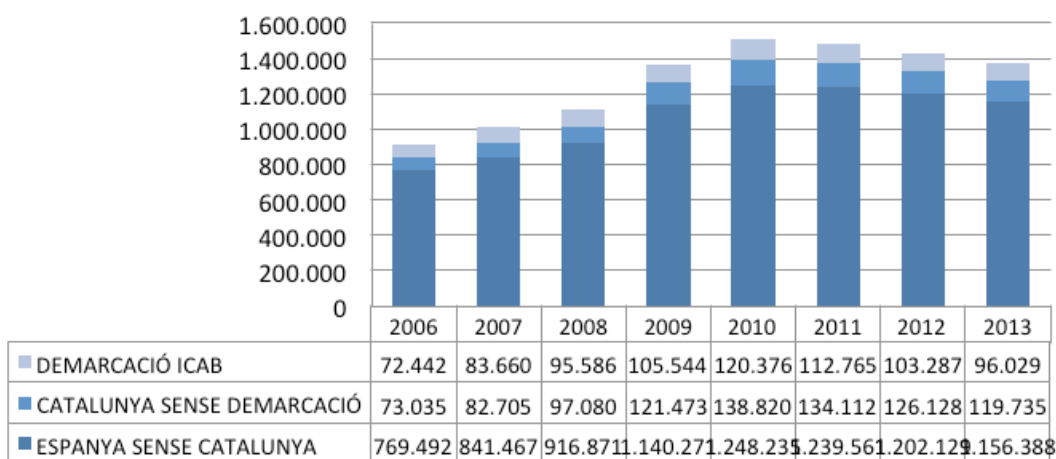
En el Gràfic 38 se'ns mostra la distribució d'assumpes resolts en els Jutjats de primera instància, fent una distinció entre les tres demarcacions territorials.

En termes generals, observem com des de l'any 2006 la corba del gràfic mostra una línia creixent, fins a l'any 2010, en el qual es registren les xifres més altes de la sèrie. A partir d'aquest moment, es produeix un canvi de tendència, i en el període comprès entre els anys 2011 a 2013, s'aprecia un descens del volum d'assumpes resolts. No obstant això, el descens registrat segueix llançant xifres que estan per sobre de les de l'any 2008, la qual cosa suposa que hi ha hagut una millora en la capacitat resolutiva en els jutjats de primera instància, des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

Aquesta millora, es deu a la implantació del Pla de Modernització de la Justícia aprovat pel Ple del Consell General del Poder Judicial, celebrat el 12 de novembre de 2008, i que té com a objectiu la millora i innovació de l'Administració de Justícia. Des de l'any 2008, són varis els objectius que s'han engegat, i que sens dubte han donat els seus fruits, tal com es desprèn de les dades registrades en els gràfics. Destaca la implantació de la Nova Oficina Judicial, l'ús de les Noves tecnologies, dins del marc general conegut com e-Justícia, i el impuls de les reformes processals.

Finalment, quant al comportament de la distribució d'assumpes resolts en els jutjats de primera instància, est és molt similar en les tres demarcacions territorials, sent "Espanya sense Catalunya" el territori que registra els volums més alts i on millor s'aprecien les fluctuacions de tota la sèrie.

DISTRIBUCIÓ ASSUMPES RESOLTS. JUTJATS DE PRIMERA INSTÀNCIA

Gràfic 38. Distribució assumpes resolts. Jutjats de primera instància.

Assumpes pendents al finalitzar

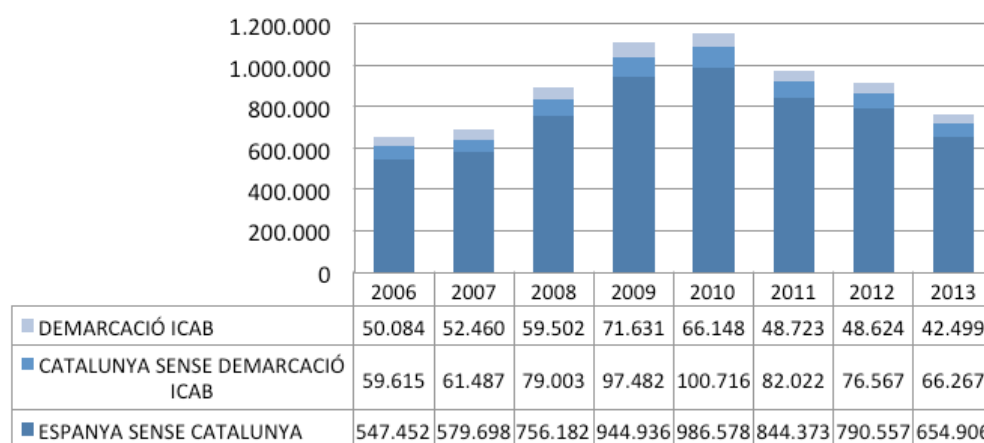
En el Gràfic 39 tenim les dades sobre la distribució d'assumpes pendents al finalitzar, en els jutjats de primera instància. Veiem com el comportament de la corba de la gràfica és molt similar a la dels dos gràfics anteriors.

En primer lloc, destaca l'augment progressiu dels assumpes pendents en finalitzar que es produeix en el període comprès entre els anys 2006 al 2010. És en aquest últim any en el qual es registren les xifres més altes de la sèrie.

En segon lloc, veiem com l'any 2011 i en el 2012 es produeix un canvi en la tendència, que es concreta en el descens del nombre d'assumpes pendents, i que es manté l'any 2013, en el qual es registren les xifres més baixes de la sèrie des de l'any 2008. Tal i com s'ha apuntat abans, en l'epígraf dedicat als "assumpes resolts", aquest canvi de tendència és d'una banda, per la millora de l'Administració de Justícia que s'està duent a terme amb el Pla de Modernització de la Justícia, la qual cosa es tradueix en un augment de l'eficàcia dels nostres Tribunals. D'altra banda, el descens del volum d'assumpes ingressats en el període 2011-2013 respecte als anys 2009 i 2010, comentant anteriorment, ha fet que la càrrega de treball a la qual s'han d'enfrontar els tribunals, disminueixi notablement.

Quant a les demarcacions territorials, el comportament en aquestes és molt similar. L'any 2010, es van registrar les xifres més altes per als territoris "Catalunya sense demarcació ICAB" i "Espanya sense Catalunya", mentre que en la "demarcació ICAB" la xifra més alta se situa l'any 2009.

DISTRIBUCIÓ ASSUMPES PENDENTS AL FINALITZAR. JUTJATS DE PRIMERA INSTÀNCIA

Gràfic 39. Distribució assumpes pendents al finalitzar. Jutjats de primera instància.

Indicadores judicials:

Taxa de resolució

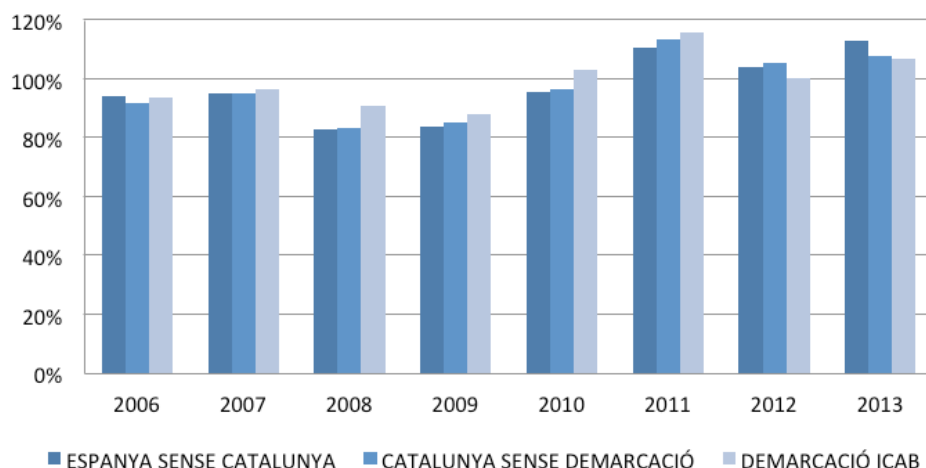
En el Gràfic 40 tenim la taxa de resolució comparada dels Jutjats de primera instància, des de l'any 2006 fins a l'any 2013, fent una distinció entre les tres demarcacions.

En el seu conjunt, veiem com la capacitat de resolució dels Tribunals mostra unes xifres similars en els tres territoris, amb un lleuger avantatge en la "demarcació ICAB" en la majoria dels anys que han estat objecte d'anàlisi. Destaca que, fins a l'any 2010, no se supera la barrera del 100%, i és precisament la "demarcació ICAB" qui ho fa. En els anys 2008 i 2009, es produeix un descens important de la taxa de resolució, respecte als anys anteriors. No obstant això, l'any 2010 i en el 2011 es produeix un augment de la capacitat de resolució dels jutjats, arribant fins i tot a un 116%, al territori ICAB.

Finalment, a l'any 2012 es produeix un descens de la taxa, però en tots els territoris es mantenen xifres per sobre d'aquesta barrera del 100%. Les causes d'aquest augment en l'eficàcia resolutiva, ja s'han apuntat en l'apartat anterior: descens del volum d'assumpes ingressats a causa del

context socioeconòmic de crisi, i millora de la “productivitat” dels Tribunals a través del Pla de Modernització de la Justícia. No obstant això, torna a produir-se un augment quant a les xifres registrades per a la taxa de resolució, l’any 2013 en els totes les demarcacions.

TAXA DE RESOLUCIÓ COMPARADA JUTJATS PRIMERA INSTÀNCIA

Gràfic 40. Taxa de resolució comparada. Jutjats de primera instància.

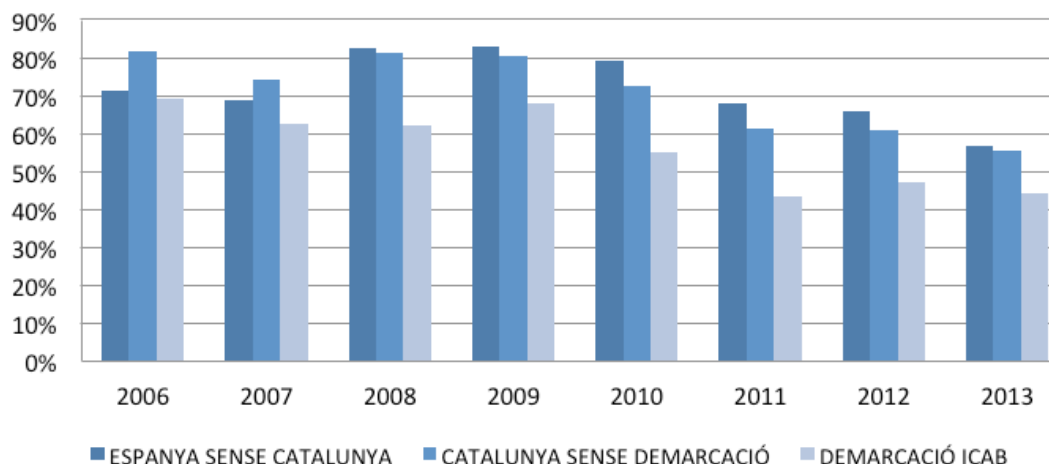
Taxa de pendència

El Gràfic 41 ens mostra la taxa de pendència comparada en els Jutjats de primera instància. Veiem com el comportament de la corba de la gràfica és correlatiu al que es mostra en el Gràfic 40, comentat anteriorment. En aquest cas, sí que s’observa un comportament bastant irregular en funció del territori analitzat i l’any en el qual ens situem.

En primer lloc, destaca com l’any 2008 i 2009 es produeix un augment de la pendència dels assumptes, en harmonia amb el descrit per al Gràfic anterior. I és que una de les conseqüències del descens de la taxa de resolució, és l’augment dels assumptes pendents. No obstant això, a partir de l’any 2010, la tendència de la taxa és d’un clar descens a mesura que se succeeixen els anys, produint-se un estancament en els anys 2012 i 2013.

En segon lloc, el comportament en les tres demarcacions és bastant irregular en els primers anys de la sèrie. A partir del 2009, s’observa una certa estabilització en tots els territoris. Veiem com “Espanya sense Catalunya” registra les xifres més altes dels tres àmbits territorials (exceptuant els anys 2006 i 2007), i que la línia d’aquesta demarcació descriu una tendència a la baixa. Al territori “Catalunya sense demarcació ICAB”, es registra la mateixa tendència de descens, com també succeeix en la “demarcació ICAB”. En aquesta última, veiem com l’any 2012 es produeix un lleuger increment de la taxa de pendència, que passa del 43% l’any 2011 al 47% en l’últim any, la qual cosa suposa un augment del 8%. No obstant això, l’any 2013 es torna a registrar un descens de la taxa en la demarcació ICAB, que passa a un 44%.

TAXA DE PENDÈNCIA COMPARADA. JUTJATS DE PRIMERA INSTÀNCIA

Gràfic 41. Taxa de pendència comparada. Jutjats de primera instància.

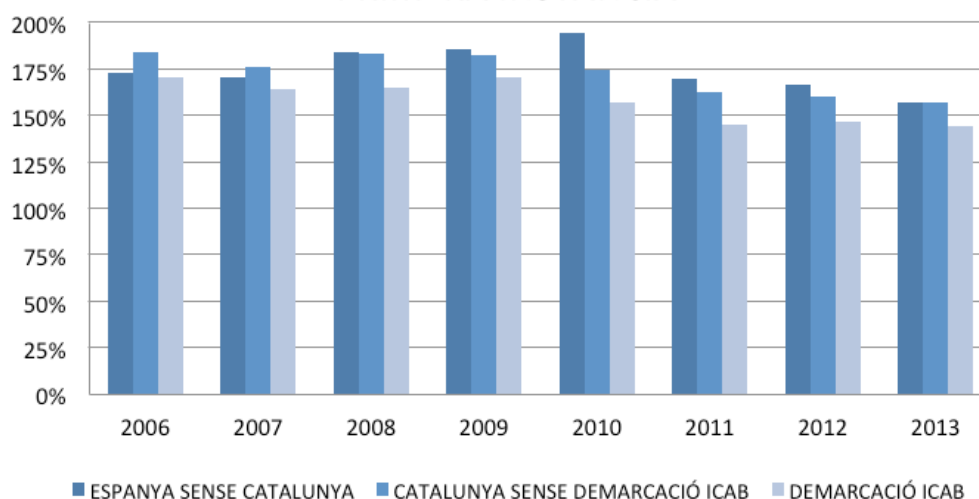
Taxa de congestió

A continuació, el Gràfic 42 mostra la taxa de congestió comparada en els jutjats de primera instància, durant els períodes 2006 a 2013, fent una distinció entre els tres territoris.

En el seu conjunt, veiem com el gràfic llença unes xifres bastant altes, estant la mitjana entorn al 170%, sobretot en els anys 2009 i 2010, en els quals es registren les xifres més altes de la sèrie. No obstant això, a partir de l'any 2011 veiem com es produeix un lleuger descens en les tres demarcacions territorials, encara que les xifres segueixen sent encara bastant elevades. Tal com s'ha apuntat en els apartats anteriors, la implantació de la Nova Oficina Judicial, i la utilització de les noves tecnologies en el que es coneix com e-Justícia, suposa una millora per a la descongestió d'òrgans judicials.

Entrant en el detall de les tres demarcacions territorials, d'una banda, veiem com la "demarcació ICAB" presenta sempre la taxa de congestió més baixa. D'altra banda, l'àmbit territorial que presenta la taxa de congestió més alta de mitjana, és "Espanya sense Catalunya".

TAXA DE CONGESTIÓ COMPARADA. JUTJATS DE PRIMERA INSTÀNCIA

Gràfic 42. Taxa de congestió comparada. Jutjats de primera instància.

LA LUPA.

JUTJAT	TAXA RESOLUCIÓ	TAXA CONGESTIÓ	TAXA PENDÈNCIA
JPI N° 1 ARENYS DE MAR	91%	158%	58%
JPI N° 2 ARENYS DE MAR	121%	162%	62%
JPI N° 3 ARENYS DE MAR	99%	150%	49%
JPI N° 4 ARENYS DE MAR	98%	164%	86%
JPI N° 5 ARENYS DE MAR	97%	158%	58%
JPI N° 6 ARENYS DE MAR	110%	160%	44%
JPI N° 7 ARENYS DE MAR	90%	156%	56%
JPI N° 1 IGUALADA	103%	146%	41%
JPI N° 2 IGUALADA	103%	150%	50%
JPI N° 3 IGUALADA	112%	131%	31%
JPI N° 4 IGUALADA	126%	141%	41%
JPI N° 5 IGUALADA	97%	176%	82%
JPI N° 1 BERGA	123%	157%	63%
JPI N° 2 BERGA	127%	130%	30%
JPI N° 1 VILAFRANCA DEL PENEDES	139%	204%	104%
JPI N° 2 VILAFRANCA DEL PENEDES	92%	194%	94%
JPI N° 3 VILAFRANCA DEL PENEDES	113%	207%	114%
JPI N° 4 VILAFRANCA DEL PENEDES	107%	211%	99%
JPI N° 5 VILAFRANCA DEL PENEDES	106%	199%	50%
JPI N° 1 BADALONA	110%	139%	35%
JPI N° 2 BADALONA	110%	121%	21%
JPI N° 3 BADALONA	106%	127%	27%
JPI N° 4 BADALONA	111%	139%	39%
JPI N° 5 BADALONA	105%	126%	26%
JPI N° 6 BADALONA	119%	141%	33%
JPI N° 1 BARCELONA	101%	134%	36%
JPI N° 2 BARCELONA	104%	141%	41%
JPI N° 3 BARCELONA	101%	145%	45%
JPI N° 4 BARCELONA	115%	150%	51%
JPI N° 5 BARCELONA	102%	150%	50%
JPI N° 6 BARCELONA	116%	150%	52%
JPI N° 7 BARCELONA	108%	141%	41%
JPI N° 8 BARCELONA	102%	135%	35%
JPI N° 9 BARCELONA	122%	141%	41%
JPI N° 10 BARCELONA	110%	127%	33%
JPI N° 11 BARCELONA	99%	170%	70%
JPI N° 12 BARCELONA	107%	142%	42%
JPI N° 13 BARCELONA	105%	140%	40%
JPI N° 20 BARCELONA	105%	153%	27%
JPI N° 21 BARCELONA	97%	154%	52%
JPI N° 22 BARCELONA	103%	142%	42%
JPI N° 23 BARCELONA	111%	128%	28%
JPI N° 24 BARCELONA	104%	138%	38%
JPI N° 25 BARCELONA	106%	150%	50%
JPI N° 26 BARCELONA	105%	152%	52%
JPI N° 27 BARCELONA	98%	132%	32%

JPI N° 28 BARCELONA	108%	136%	36%
JPI N° 29 BARCELONA	105%	135%	35%
JPI N° 30 BARCELONA	102%	135%	35%
JPI N° 31 BARCELONA	106%	146%	46%
JPI N° 32 BARCELONA	107%	173%	73%
JPI N° 33 BARCELONA	112%	155%	55%
JPI N° 34 BARCELONA	109%	153%	53%
JPI N° 35 BARCELONA	99%	140%	40%
JPI N° 36 BARCELONA	104%	136%	36%
JPI N° 37 BARCELONA	94%	146%	46%
JPI N° 38 BARCELONA	100%	152%	52%
JPI N° 39 BARCELONA	110%	127%	42%
JPI N° 40 BARCELONA	88%	132%	24%
JPI N° 41 BARCELONA	100%	140%	40%
JPI N° 42 BARCELONA	107%	131%	31%
JPI N° 43 BARCELONA	113%	124%	24%
JPI N° 44 BARCELONA	112%	120%	30%
JPI N° 46 BARCELONA	106%	139%	39%
JPI N° 47 BARCELONA	117%	131%	33%
JPI N° 48 BARCELONA	108%	157%	57%
JPI N° 49 BARCELONA	95%	165%	65%
JPI N° 50 BARCELONA	112%	138%	38%
JPI N° 52 BARCELONA	108%	137%	37%
JPI N° 53 BARCELONA	102%	138%	38%
JPI N° 54 BARCELONA	102%	149%	49%
JPI N° 55 BARCELONA	103%	139%	39%
JPI N° 56 BARCELONA	102%	157%	57%
JPI N° 57 BARCELONA	100%	147%	47%
JPI N° 1 SANT BOI DE LLOBREGAT	76%	267%	167%
JPI N° 2 SANT BOI DE LLOBREGAT	101%	191%	49%
JPI N° 3 SANT BOI DE LLOBREGAT	105%	144%	44%
JPI N° 4 SANT BOI DE LLOBREGAT	103%	140%	40%
JPI N° 5 SANT BOI DE LLOBREGAT	104%	139%	39%
JPI N° 6 SANT BOI DE LLOBREGAT	103%	159%	59%
JPI N° 1 VILANOVA I LA GELTRU	98%	148%	48%
JPI N° 2 VILANOVA I LA GELTRU	115%	221%	121%
JPI N° 3 VILANOVA I LA GELTRU	104%	223%	123%
JPI N° 4 VILANOVA I LA GELTRU	98%	218%	118%
JPI N° 5 VILANOVA I LA GELTRU	114%	141%	41%
JPI N° 6 VILANOVA I LA GELTRU	123%	123%	23%
JPI N° 7 VILANOVA I LA GELTRU	128%	146%	46%
JPI N° 8 VILANOVA I LA GELTRU	118%	202%	102%
JPI N° 9 VILANOVA I LA GELTRU	88%	152%	38%
JPI N° 1 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	113%	137%	36%
JPI N° 2 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	106%	154%	54%
JPI N° 3 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	131%	128%	28%
JPI N° 4 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	117%	151%	51%
JPI N° 5 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	132%	134%	36%
JPI N° 6 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	124%	136%	36%
JPI N° 7 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	101%	143%	43%
JPI N° 1 SANTA COLOMA DE GRAMENET	105%	144%	44%
JPI N° 2 SANTA COLOMA DE GRAMENET	103%	178%	78%
JPI N° 3 SANTA COLOMA DE GRAMENET	121%	127%	27%

JPI N° 4 SANTA COLOMA DE GRAMENET	113%	131%	31%
JPI N° 5 SANTA COLOMA DE GRAMENET	113%	148%	36%
JPI N° 6 SANTA COLOMA DE GRAMENET	129%	133%	38%
JPI N° 1 CORNELLA DE LLOBREGAT	105%	127%	27%
JPI N° 2 CORNELLA DE LLOBREGAT	107%	175%	75%
JPI N° 3 CORNELLA DE LLOBREGAT	88%	173%	73%
JPI N° 4 CORNELLA DE LLOBREGAT	114%	141%	70%
JPI N° 1 GAVA	114%	142%	42%
JPI N° 2 GAVA	82%	211%	111%
JPI N° 3 GAVA	120%	147%	47%
JPI N° 4 GAVA	77%	210%	110%
JPI N° 5 GAVA	138%	134%	31%
JPI N° 6 GAVA	117%	134%	34%
JPI N° 7 GAVA	110%	139%	39%
JPI N° 8 GAVA	109%	157%	57%
JPI N° 9 GAVA	112%	130%	32%
JPI N° 1 EL PRAT DE LLOBREGAT	94%	147%	48%
JPI N° 2 EL PRAT DE LLOBREGAT	119%	127%	30%
JPI N° 3 EL PRAT DE LLOBREGAT	106%	125%	25%
JPI N° 4 EL PRAT DE LLOBREGAT	112%	133%	29%
JPI N° 5 EL PRAT DE LLOBREGAT	101%	166%	66%

Gràfic 43. La lupa. Jutjats de primera instància.

4.2. Audiències Provincials. Sales civils

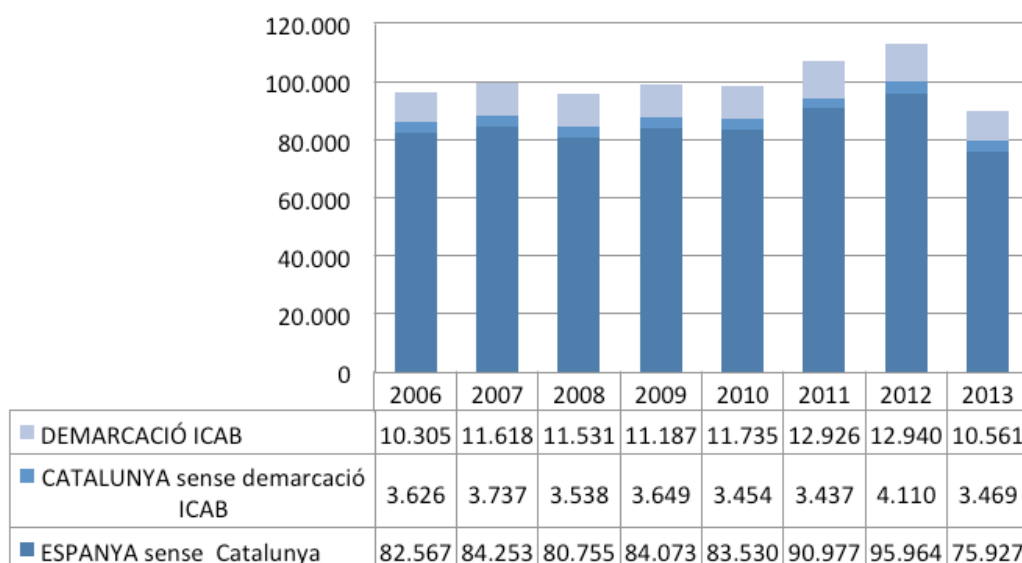
Moviments d'assumptes:

Assumptes ingressats

En el Gràfic 44 veiem la distribució d'assumptes ingressats en les Audiències Provincials, en les tres demarcacions territorials, i durant el període comprès entre l'any 2006 a l'any 2013. En aquest gràfic, s'observa com des de l'any 2006 a l'any 2010, es produeixen lleugeres fluctuacions als tres territoris, però dins d'una certa estabilitat. A partir de l'any 2011, veiem com es produeix un canvi en la tendència de la corba del gràfic, registrant-ne un increment dels assumptes ingressats en general, que es manté l'any 2012. No obstant això, l'any 2013 es produeix un descens significatiu del volum dels assumptes ingressats en les Audiències Provincials, registrant-ne les xifres més baixes de la sèrie, en el seu conjunt. Aquest canvi en la tendència és hagut de d'una banda, a la implantació de les taxes judicials que ha fet que molts ciutadans declinin la possibilitat de recórrer en apel·lació una sentència dictada per un jutjat de primera instància, a causa de l'efecte dissuasori de la mateixa. D'altra banda, la reforma processal introduïda per la *Llei 37/2011, de 10 d'octubre, de mesures d'agilitació processal*, estableix un límit de 3000€ per poder accedir a la segona instància, la qual cosa suposa un descens important del volum d'assumptes potencialment susceptibles de ser coneguts per les Audiències Provincials.

Quant a les demarcacions territorials, cal destacar com en la "demarcació ICAB" es produeix un ingrés d'assumptes notablement superior respecte a "Catalunya sense demarcació ICAB". Això és a causa de la concentració del teixit social i productiu de Catalunya a Barcelona i els seus voltants, on desplega el ICAB el seu àmbit d'actuació. Finalment, quant a "Espanya sense Catalunya", veiem com en el 2012 es registra la xifra més alta de la sèrie, amb un increment del 5% respecte a l'any anterior, i que l'any 2013, es torna a produir un descens (en tots els territoris), pels motius anteriorment comentats.

DISTRIBUCIÓ D'ASSUMPTESS INGRESSATS. AUDIÈNCIES PROVINCIALS

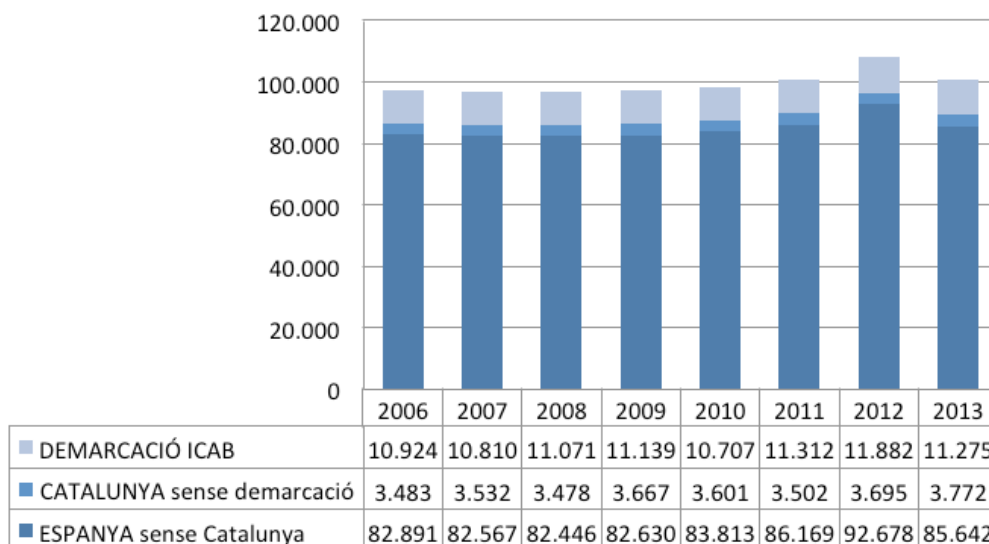
Gràfic 44. Distribució d'assumpes ingressats. Audiències Provincials.

Assumpes resolts

D'acord amb el comentat en la gràfica anterior, en el Gràfic 45 veiem com la distribució d'assumpes resolts en les Audiències Provincials es manté constant durant el període que va des de l'any 2006 a l'any 2010.

En els anys 2011 i 2012, aquesta tendència canvia, doncs es produeix un increment dels assumpes resolts, com a conseqüència de l'augment del volum dels assumpes ingressats, tal com s'ha explicat anteriorment. No obstant això, l'any 2013 torna a produir-se un descens del nombre total d'assumpes resolts, en els tres àmbits territorials, a causa dels motius abans apuntats.

DISTRIBUCIÓ ASSUMPES RESSOLTS. AUDIÈNCIES PROVINCIALS

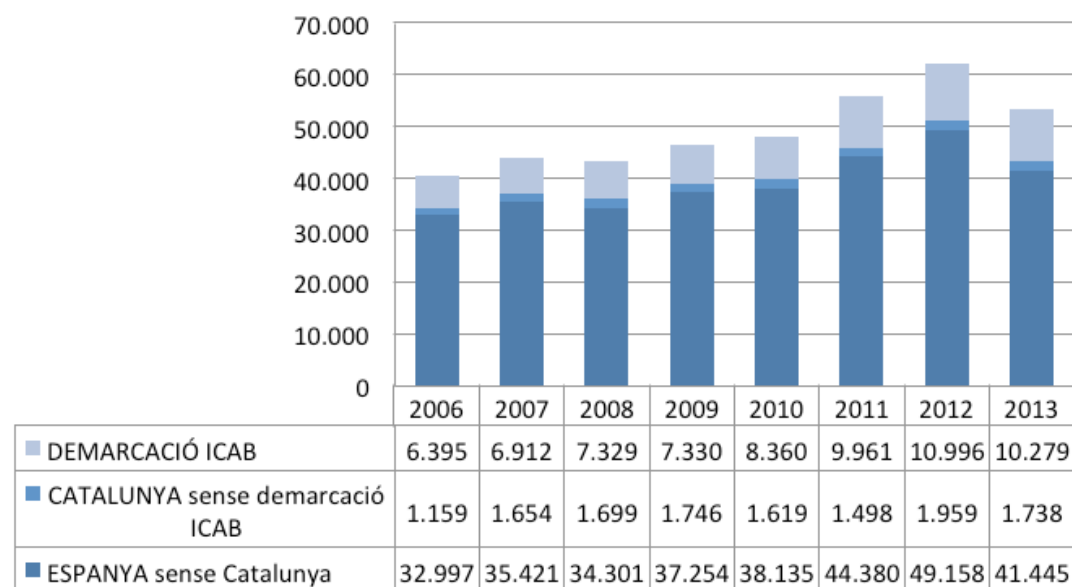
Gràfic 45. Distribució d'assumpes resolts. Audiències Provincials.

Assumptes pendents al finalitzar

El Gràfic 46 ens mostra la distribució dels assumptes pendents en les Audiències Provincials. En aquest, s'observa com la pendència augmenta de forma progressiva a mesura que se succeeixen els anys, produint-se un increment més accentuat en els anys 2011 i 2012, en els quals es registren les xifres més altes de tota la sèrie. D'acord amb el manifestat anteriorment, l'any 2013 torna a produir-se un descens dels assumptes pendents en finalitzar, respecte als anys 2011 i 2012.

Entrant en el detall dels territoris, veiem com en l'àmbit "Catalunya sense demarcació ICAB" es produeix un descens dels assumptes pendents en els anys 2010 i 2011. No obstant això, l'any 2012 es produeix un canvi de sentit a l'alça, doncs el volum d'assumptes pendents augmenta respecte a l'any anterior; encara que torna a baixar l'any 2013. Quant a la resta de territoris, la tònica general és la del constant creixement del nombre d'assumptes pendents, fins a l'any 2013, en el qual es produeix un canvi en la tendència, per les raons exposades en les paràgrafs anteriors.

DISTRIBUCIÓ ASSUMPTES PENDENTS. AUDIÈNCIES PROVINCIALS

Gràfic 46. Distribució d'assumptes pendents. Audiències Provincials.

Indicadores judicials:

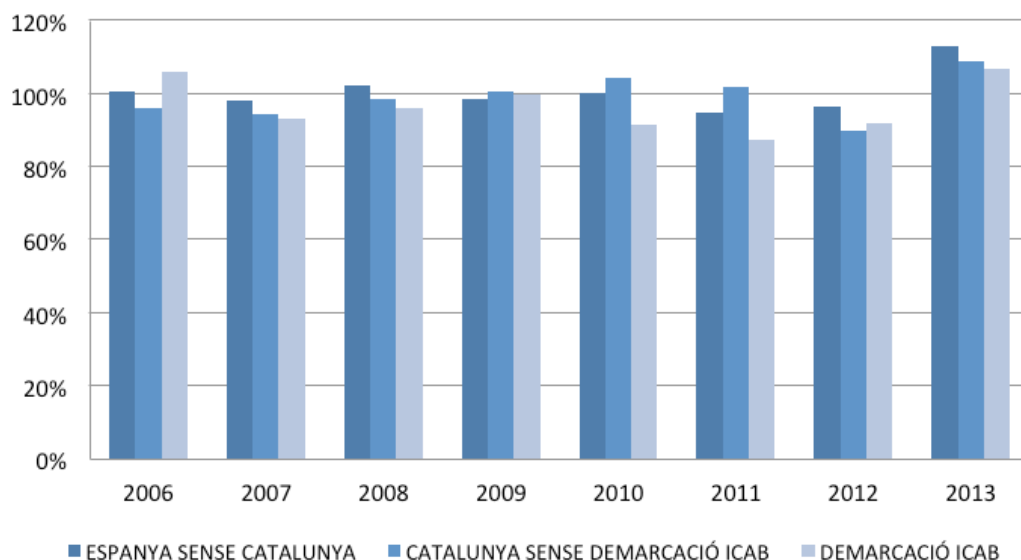
Taxa de resolució

El Gràfic 47 ens mostra la taxa de resolució comparada en les Audiències Provincials, durant el període 2006 al 2013, fent una distinció entre les tres demarcacions territorials.

Les fluctuacions del gràfic es registren mostrant una certa estabilitat, movent-se les xifres dins de la forqueta del 95 al 100%. No obstant això, es pot observar un lleuger descens de la taxa de resolució, en els anys 2011 i 2012, en els quals, com s'ha comentat en apartats anteriors, es produeix un increment del volum d'assumptes ingressats, la qual cosa suposa que les seccions de les Audiències provincials, s'hagin d'enfrontar a una major càrrega de treball. En relació amb l'apuntat anteriorment, l'any 2013 es produeix un augment de la taxa de resolució als tres territoris analitzats. Això és a causa que, en disminuir el volum d'assumptes ingressats en les Audiències Provincials i per tant la càrrega de treball al que s'han d'enfrontar, aquestes augmenten la seva capacitat resolutiva, registrant-ne per tant xifres superiors a anys anteriors.

Quant als territoris, veiem com aquests presenten un comportament bastant irregular, encara que sempre presentant xifres que es troben dins de la forqueta del 95 al 100% abans comentada, excepte l'any 2013. De fet, la xifra més alta registrada es produeix en aquest últim any en la "Espanya sense Catalunya", i és d'un 107%.

TAXA DE RESOLUCIÓ COMPARADES. AUDIÈNCIES PROVINCIALS

Gràfic 47. Taxa de resolució comparada. Audiències Provincials.

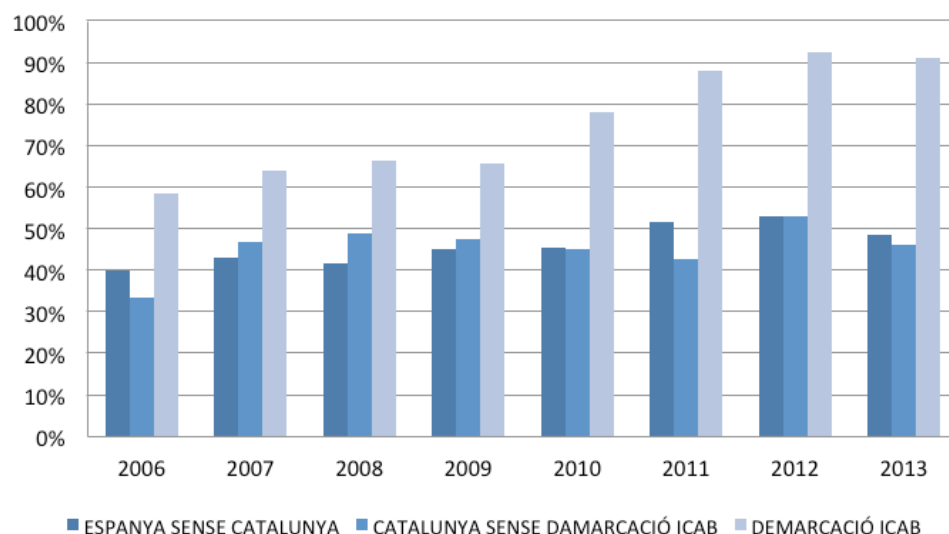
Taxa de pendència

Quant a la taxa de pendència comparada de les Audiències Provincials mostrada en el Gràfic 48, veiem com es registren dues tendències clarament diferenciades, en funció dels territoris als quals ens referim.

En primer lloc, s'observa com en les demarcacions "Espanya sense Catalunya" i "Catalunya sense demarcació ICAB" les dades registrades mostren certes fluctuacions però dins d'una certa estabilitat, experimentant un lleuger augment l'any 2012 respecte a l'any 2006. Les xifres d'aquests territoris, se situen entorn del 45% de mitjana, si ens fixem en la sèrie en el seu conjunt. En el cas de "Espanya sense Catalunya", la tendència de la corba és de lleugera progressió, conforme passen els anys. Mentre que, en el cas de "Catalunya sense demarcació ICAB", es produeix un descens progressiu de la taxa de pendència durant els anys 2008 a 2011; fins a l'any 2012, en el qual es produeix una pujada brusca de la corba. No obstant això l'any 2013 torna a produir-se un descens en la taxa de pendència al territori de "Catalunya sense demarcació ICAB".

En segon lloc, en la "demarcació ICAB" s'observa un increment notable de la taxa de pendència, a mesura que se succeeixen els anys. A l'any 2012, al territori ICAB es registra la xifra més alta de la sèrie, un 93%, la qual cosa suposa un increment del 37% respecte a l'any 2006. A l'any 2013, veiem com la taxa es manté en un 91%, per la qual cosa segueix estant molt per sobre de les xifres registrades en els altres dos territoris, conforme a la tendència descrita anteriorment.

TAXA DE PENDÈNCIA COMPARADES. AUDIÈNCIES PROVINCIALS

Gràfic 48. Taxa de pendència comparada. Audiències Provincials.

Taxa de congestió

La Gràfica 49 ens ofereix una taula comparativa dels indicadors judicials de les seccions de les Audiències Provincials l'any 2013. Veiem com les xifres són molt irregulars, en funció de la secció a la qual fan referència, sent la taxa de congestió, la que presenta uns valors més alts.

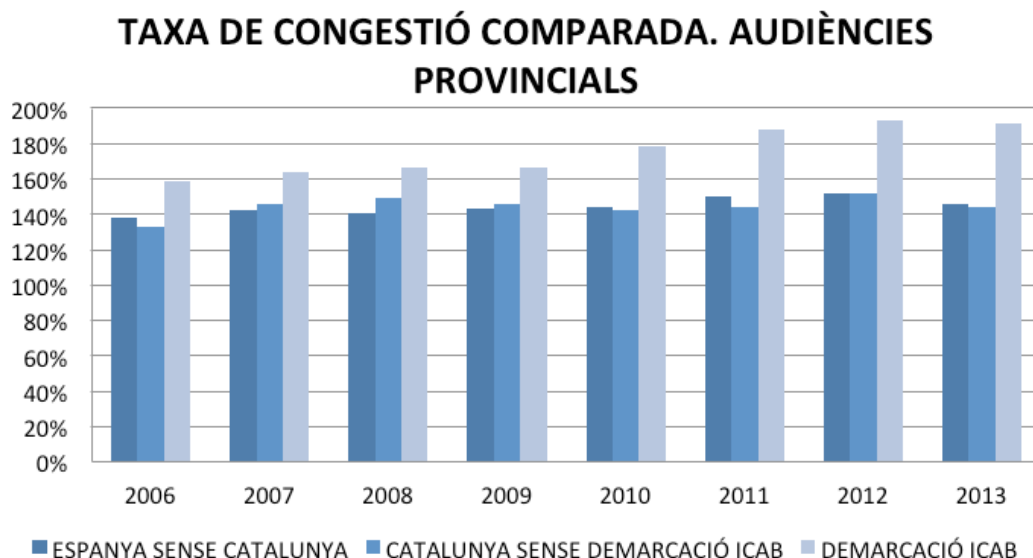
	TAXA RESOLUCIÓ	TAXA CONGESTIÓ	TAXA PENDÈNCIA
secc.1 AP BARCELONA	103%	229%	132%
secc.4 AP BARCELONA	118%	176%	91%
secc.11 AP BARCELONA	105%	214%	120%
secc.12 AP BARCELONA	93%	207%	99%
secc.13 AP BARCELONA	123%	132%	51%
secc.14 AP BARCELONA	109%	188%	96%
secc.15 AP BARCELONA	123%	150%	69%
secc.16 AP BARCELONA	111%	197%	107%
secc.17 AP BARCELONA	106%	216%	122%
secc.18 AP BARCELONA	97%	194%	91%
secc.19 AP BARCELONA	104%	187%	92%

Gràfic 49. Taula comparativa dels indicadors judicials de las secciones de las Audiències Provincials en l'any 2013.

En harmonia al comentat en la gràfica anterior, sobre la taxa de pendència, el comportament que es reflecteix en el Gràfic 50 sobre la taxa de congestió comparada en el període 2006 a 2013, mostra una tendència molt similar a aquella.

En concret podem observar, com en les demarcacions "Espanya sense Catalunya" i "Catalunya sense demarcació ICAB" les dades registrades mostren una tendència estable durant tota la sèrie temporal que ha estat objecte d'estudi. No obstant això, en la "demarcació ICAB", veiem com a mesura que passen els anys, es produeix un increment gradual de la taxa de congestió, registrant-ne l'any 2012, un 193% de pendència, la xifra més alta de la sèrie. L'any 2013 es registra

un 191% de taxa de congestió en la demarcació ICAB, per la qual cosa podem dir que la tendència es manté estable en el seu conjunt.

Gràfic 50. Taxa de congestió comparada. Audiències Provincials.

Resolució de sentències de recursos de apel·lació

A continuació, es realitza un estudi del sentit de les sentències que resolen sobre un recurs d'apel·lació, en les Audiències Provincials de Barcelona. Es fa una distinció segons el tipus de procediment del que dimanen, això és, judici verbal o judici ordinari.

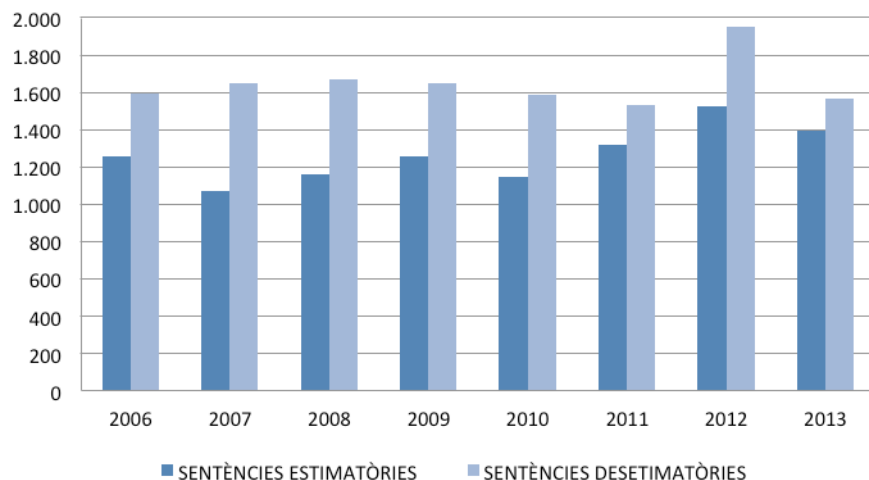
Judicis verbals

En el Gràfic 51 es realitza una comparativa de sentències resolent recursos d'apel·lació de judicis verbals en les Audiències de Barcelona. Veiem com l'evolució de la línia del gràfic, es mostra estable al llarg del període comprès entre 2006 a 2011. En els dos últims anys, es produeix un canvi de tendència, en el sentit que augmenta el volum de recursos sobre els quals les Audiències Provincials de Barcelona han de resoldre. El motiu d'aquest augment, ha estat el increment de les quanties que delimiten el tipus del procediment per raó de la matèria (art. 250.2 LEC) de 3000 a 6000€ per la *Llei 13/2009, de 3 de novembre, de reforma de la legislació processal per a la implantació de la nova Oficina judicial*.

No obstant això, la *Llei 37/2011, de 10 d'octubre, de mesures d'agilitació processal*, estableix un límit de 3000€ per poder accedir a la segona instància, per la qual cosa aquesta pujada es veurà compensada en els propers anys, produint-se una baixada dels assumptes potencialment recurribles en apel·lació. A més, la implantació de les taxes judicials en l'àmbit civil, suposa un obstacle a l'accés a la jurisdicció en segona instància, que es veurà reflectit en un descens del volum d'assumpes que accedeixen a les Audiències Provincials per la via del recurs d'apel·lació. De fet, l'any 2013 s'observa un descens significatiu del volum d'assumpes que han estat objecte d'un recurs, respecte a l'any 2012.

En el gràfic s'observa, que el nombre total de recursos que es desestimen és sempre més alt que els que s'estimen. El que significa que es confirmen més sentències dictades en primera instància que les que es revoquen.

COMPARATIVA SAP DE BARCELONA DE RECURSOS D'APELACIÓ DE JUDICIS VERBALS

Gràfic 51. Comparativa de sentències de recursos d'apel·lació de judicis verbals en las Audiències Provincials.

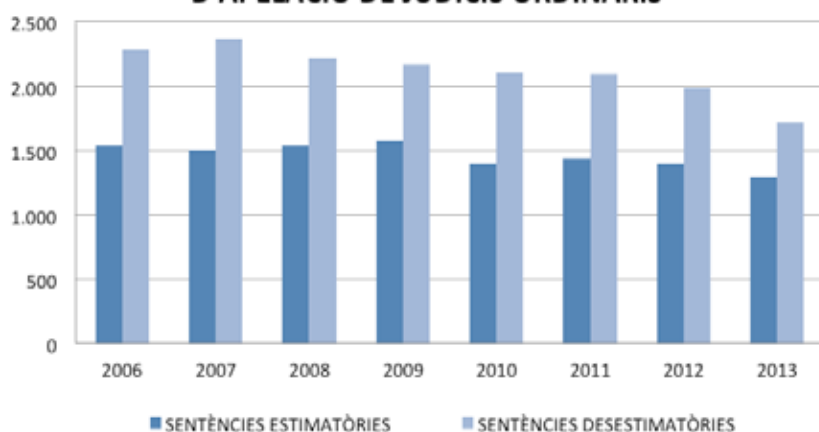
Judicis ordinaris

En la Gràfica 52 s'estableix una comparativa de sentències resolent recursos d'apel·lació de judicis ordinaris en les Audiències de Barcelona. Les dades registrades en aquesta, han de ser posades en relació amb el comentat en la gràfica anterior, sobretot referent a les modificacions legislatives assenyalades.

Veiem com la tendència de la corba es presenta bastant estable, amb un lleuger descens del volum dels recursos en general, a mesura que se succeeixen els anys. Aquest descens és a causa de l'augment de les quanties que defineixen el tipus de procediment (verbal o ordinari) a seguir, tal com s'ha comentat en l'apartat anterior. A més, la implantació de les taxes judicials, suposarà que aquesta tendència a la baixa del nombre total de recursos d'apel·lació que s'instin, s'accentuï, ja que ara, per apel·lar una sentència en l'àmbit civil, s'ha de consignar una part fixa de 800€ més una variable d'un 0,5% (o un 0,25% a partir del milió d'euros) de la quantitat a reclamar. El que sens dubte suposa un des incentiu important a l'accés a una segona instància judicial. De fet, si ens fixem l'any 2013, veiem com el descens és més acusat que el presentat en anys anteriors.

De la mateixa manera que succeïa en els judicis verbals, són més els recursos que es resolten amb una sentència desestimària, i que per tant confirmen la resolució dictada en primera instància.

COMPARATIVA SAP DE BARCELONA DE RECURSOS D'APELACIÓ DE JUDICIS ORDINARIS

Gràfic 52. Comparativa de sentències de recursos d'apel·lació de judicis ordinaris en las Audiències Provincials.

4.3 Tribunal Superior de Justícia. Sala civil-penal

Moviments d'assumpes:

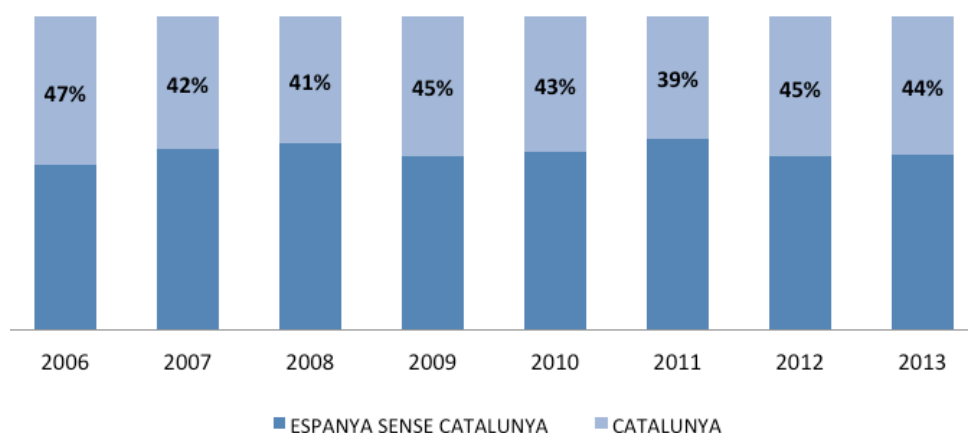
Assumpes ingressats

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya culmina l'organització judicial en l'àmbit territorial d'aquesta CCAA, sense perjudici de la jurisdicció que correspon al Tribunal Suprem i al Tribunal Constitucional, tal com estableixen els arts. 70 i ss. LOPJ. L'art. 73 LOPJ estableix els assumpes dels quals ha d'ocupar-se el TSJ. En ser un òrgan la demarcació territorial del qual es correspon amb el d'una comunitat autònoma, s'ha pres com a referència els territoris "Catalunya" i "Espanya sense Catalunya".

En el Gràfic 53 tenim la distribució d'assumpes ingressats en el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el període que va de l'any 2006 a l'any 2013. En aquest, podem veure com el repartiment dels assumpes ingressats es produeix d'una forma més o menys equitativa (amb les precisions que es realitzen a continuació) entre les dues demarcacions que han estat objecte d'anàlisi.

No obstant això, destaca com a "Catalunya" es concentra una part important dels assumpes, sent la mitjana un 43% en tota la sèrie temporal de la gràfica, a pesar que geogràficament és notablement més petit que el territori "Espanya sense Catalunya". Això es deu al fet que a Catalunya hi ha una densitat de població i d'indústria, molt important, que fa que el volum d'assumpes ingressats sigui notable.

DISTRIBUCIÓ D'ASSUMPES INGRESSATS. TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA

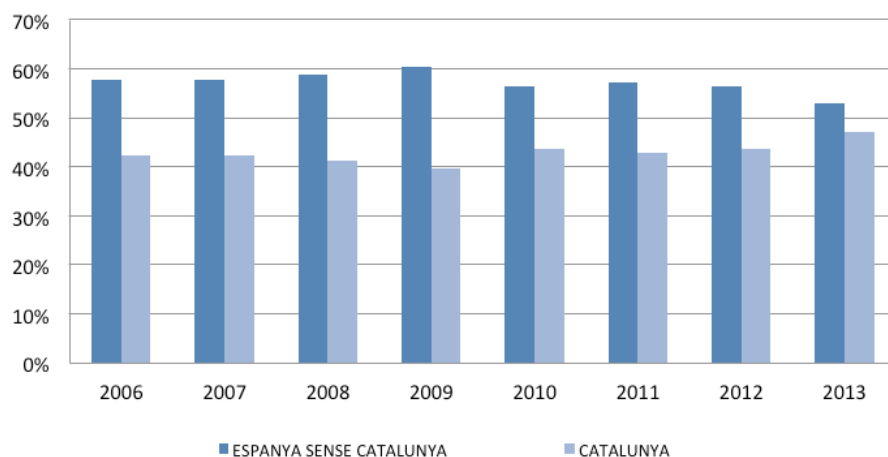
Gràfic 53. Distribució d'assumpes ingressats. Tribunal Superior de Justícia.

Assumpes resolts

En la Gràfica 54 s'estableix la distribució d'assumpes resolts pel Tribunal Superior de Justícia, durant els anys 2006 a 2013. Veiem com el comportament registrat en aquesta gràfica, es correspon bastant amb el comentat en la gràfica anterior. Així, al territori "Catalunya" es registra un volum d'assumpes notable, entorn 43%, al llarg de tota la línia temporal objecte d'anàlisi, tenint en compte que per grandària, aquest territori és molt més petit que "Espanya sense Catalunya".

En aquest últim territori, la mitjana dels assumpes resolts gira entorn del 55% al llarg de tota la sèrie. No obstant això, les fluctuacions que es produeixen en cadascun dels territoris analitzats, indica que les oscil·lacions dels assumpes resolts en el TSJ, s'enquadren dins d'una certa estabilitat.

DISTRIBUCIÓ D'ASSUMPTE RESOLTS. TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA

Gràfic 54. Distribució d' assumptes resolts. Tribunal Superior de Justícia.

Quant a la següent taula, es recull d'una forma més detallada la distribució d'assumpes resolts en el TSJ, en les demarcacions territorials "Catalunya" i "Espanya sense Catalunya", en el període que va de l'any 2006 a l'any 2013.

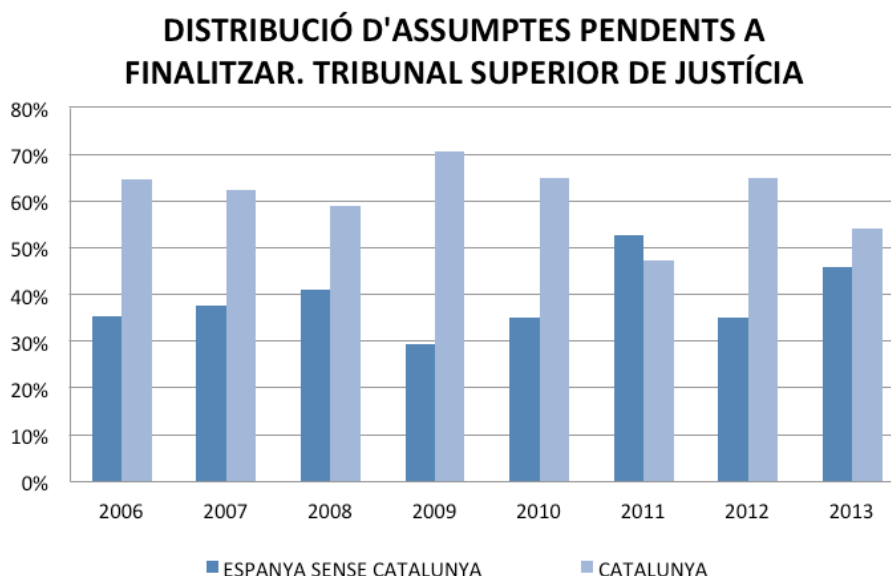
LA LUPA. Distribució d'assumpes resolts en el TSJ		
	CATALUNYA	ESpanya sense CATALUNYA
2006	42%	58%
2007	42%	58%
2008	41%	59%
2009	40%	60%
2010	44%	56%
2011	43%	57%
2012	44%	56%
2013	47%	53%

Gràfic 55. La Lupa. Distribució d'assumpes resolts en el TSJ.

Assumpes pendents al finalitzar

A continuació, en el Gràfic 56 tenim una distribució d'assumpes pendents al finalitzar en el Tribunal Superior de Justícia, durant els anys 2006 a 2013. En aquest, a diferència dels dos gràfics comentats anteriorment, les dades registrades mostren un comportament bastant irregular, als dos territoris comparats. En concret, es pot observar com es produeixen unes oscil·lacions bastant pronunciades.

Com a norma general, s'observa que la demarcació "Catalunya" registra les xifres més altes d'assumpes pendents al finalitzar. Trobem l'excepció (la única de tota la sèrie) l'any 2011, en el qual a "Espanya sense Catalunya" es recull un 53% d'assumpes pendents, mentre que a "Catalunya" es registra un 47%.

Gràfic 56. Distribució d'assumpes pendents al finalitzar. Tribunal Superior de Justícia.

Indicadors judicials:

Taxa de resolució

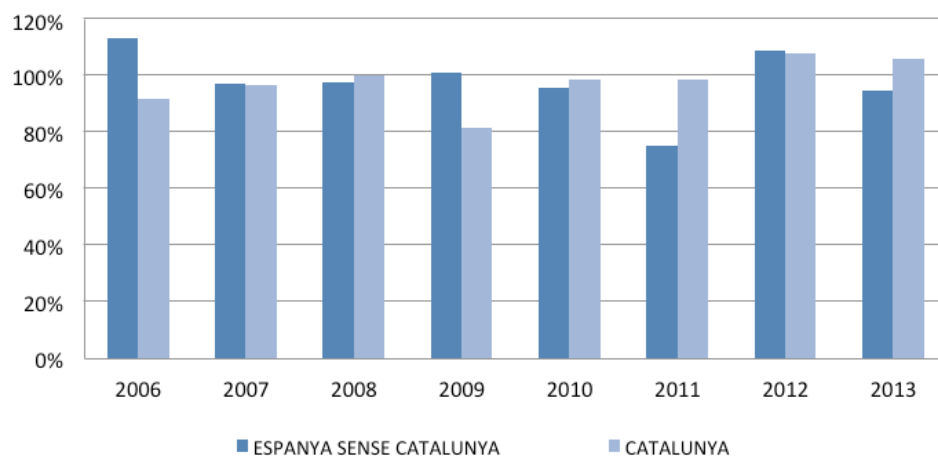
En la Gràfica 57 se'ns mostra la taxa de resolució comparada en el Tribunal Superior de Justícia, en els anys 2006 a 2013, diferenciant entre els territoris "Espanya sense Catalunya" i "Catalunya".

Veiem com des de l'any 2006 a l'any 2010, la gràfica presenta una corba que es pot qualificar com a estable, encara que amb algunes excepcions puntuals, en algun territori o en algun any concret. L'any 2011, veiem com es produeix una baixada important de la capacitat resolutiva dels TSJ de "Espanya sense Catalunya". No obstant això, en els anys 2012 i 2013, veiem com la tendència de les dades registrades, mostren una línia ascendent de la taxa de resolució. És possible que aquesta tendència augmenti, a causa del descens en el volum d'assumpes que arriben al TSJ per via de recurs, a causa de la implantació del sistema de taxes judicials, que suposa un desincentiu important a l'hora d'instar un recurs davant aquest òrgan jurisdiccional.

Entrant en el detall dels territoris, veiem com l'evolució de "Espanya sense Catalunya" presenta unes fluctuacions més marcades respecte a la demarcació "Catalunya". El motiu d'això, és que el volum d'assumpes ingressats, varia bastant d'un any per a un altre; sobretot tenint en compte que en treballar-ne amb volums relativament petits, els canvis són més accentuats respecte a altres instàncies o òrgans judicials que, en enfrontar-se amb un volum genèric d'assumpes ingressats més alt, fa que les variacions siguin menys acusades. Destaca el increment que es produeix l'any 2012 a "Espanya sense Catalunya", d'un 31%, respecte a l'any anterior. Encara que l'any 2013 veiem com la taxa torna a baixar.

Respecte a la demarcació territorial "Catalunya", veiem com el comportament de la corba és molt més regular en comparació de "Espanya sense Catalunya". No obstant això, destaca una important baixada que es produeix l'any 2009, doncs del 100% registrat l'any 2008, es passa a un 82% l'any referit, la qual cosa suposa un descens del 23%. En el 2010, la xifra torna a la tendència habitual tenint en compte els anys anteriors, i es manté estable encara que amb un lleuger increment, en els anys 2012 i 2013.

TAXA DE RESOLUCIÓ COMPARADES. TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA

Gràfic 57. Taxa de resolució comparada. Tribunal Superior de Justícia.

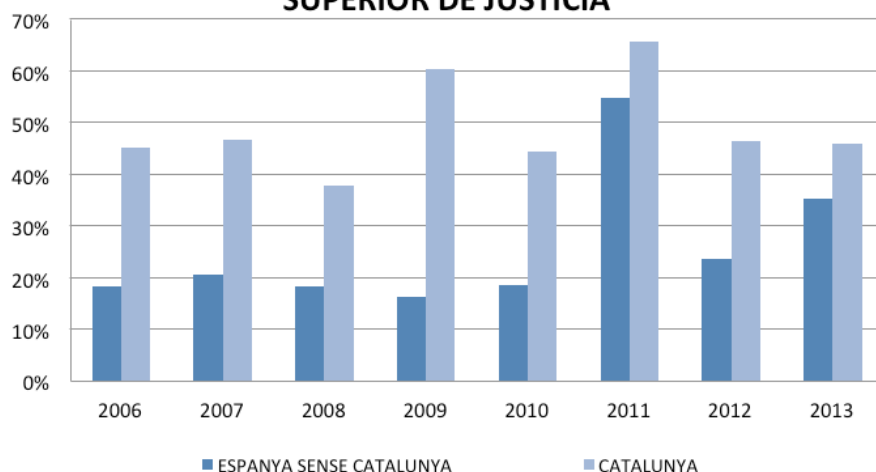
Taxa de pendència

Quant a la taxa de pendència comparada del TSJ, en el Gràfic 58 s'observa com les oscil·lacions de la corba, són bastant pronunciades; sobretot en la demarcació "Catalunya". En conjunt, veiem com l'any 2011 es registren les xifres més altes de la sèrie: 55% al territori "Espanya sense Catalunya" i 66% en la "demarcació ICAB".

Entrant en el detall dels territoris analitzats veiem com, a "Espanya sense Catalunya", durant els anys 2006 a 2010, la tendència es mostra bastant estable, registrant-ne xifres que giren entorn del 18%. L'any 2011, veiem com es produeix un canvi de tendència important, registrant-ne una taxa de pendència del 55%, la qual cosa suposa un increment del 66%. Finalment, en els anys 2012 i 2013, veiem com la xifra torna a baixar per situar-se dins de la tendència (encara que amb manifestacions a l'alça) que es ve registrant des de l'any 2006.

Quant a la demarcació "Catalunya", tal com s'ha apuntat abans, les fluctuacions són més acusades, produint-se alts i baixos notables a mesura que se succeeixen els anys. En el 2011 es registra una taxa de pendència del 66%, la xifra més alta de la sèrie. Mentre que en l'últim any la taxa de pendència baixa fins a un 46%.

TAXA DE PENDÈNCIA COMPARADA. TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA

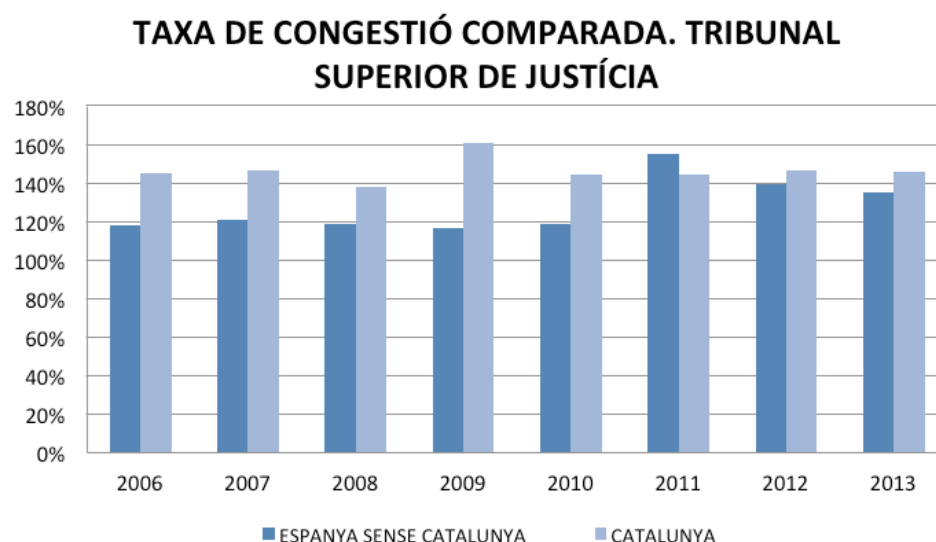
Gràfic 58. Taxa de pendència comparada. Tribunal Superior de Justícia.

Taxa de congestió

Tal i com es desprèn del Gràfic 59 sobre la taxa de congestió comparada en el Tribunal Superior de Justícia, i a diferència dels dos gràfics anteriors, es produeix un comportament bastant estable en el conjunt de la gràfica. Destaca un augment de la congestió en els últims tres anys, d'acord amb el comentat anteriorment sobre el increment de la taxa de pendència.

Quant a la demarcació territorial "Espanya sense Catalunya" s'observa com des de l'any 2006 a l'any 2010, les xifres reflecteixen un comportament bastant estable de la taxa de congestió. Aquesta estabilitat es trenca l'any 2011, en el qual es produeix un increment del 23% respecte a l'any anterior. En els anys 2012 i 2013, veiem com es produeix un lleuger descens, però es mantenen xifres ostensiblement més altes que les registrades en el període 2006 al 2010.

Respecte a l'àmbit territorial de "Catalunya", les variacions són més accentuades que en la demarcació "Espanya sense Catalunya". No obstant això, aquestes es produeixen dins d'una certa estabilitat, doncs les xifres registrades es mouen dins de la forqueta que va del 140 al 160%; a excepció del 2008 que es troba lleugerament per sota. L'any 2009, es registra una taxa de congestió del 160%, la xifra més alta de la sèrie. Mentre que l'any 2013 es registra una taxa de congestió del 146%.

Gràfic 59. Taxa de congestió comparada. Tribunal Superior de Justícia.

5. Execucions civils

Un dels objectius en acudir als Tribunals i sol·licitar la tutela d'un dret que es considera vulnerat, és que una vegada estimada la pretensió puguem fer efectiu el pronunciament contingut en una sentència.

En els gràfics següents, anem a analitzar les execucions seguint l'esquema que s'ha utilitzat en els apartats precedents sota l'epígraf "moviment d'assumptes"; això és, es prendrà com a referència les execucions ingressades, les resoltes i els pendents al finalitzar, prenent com a referència el període comprès entre els anys 2006 al 2013.

Assumptes ingressats

Quant a les execucions ingressades en la Jurisdicció civil, en el Gràfic 60 veiem com la corba expressa certes fluctuacions, sense que es produeixin uns canvis bruscos en la tendència de la

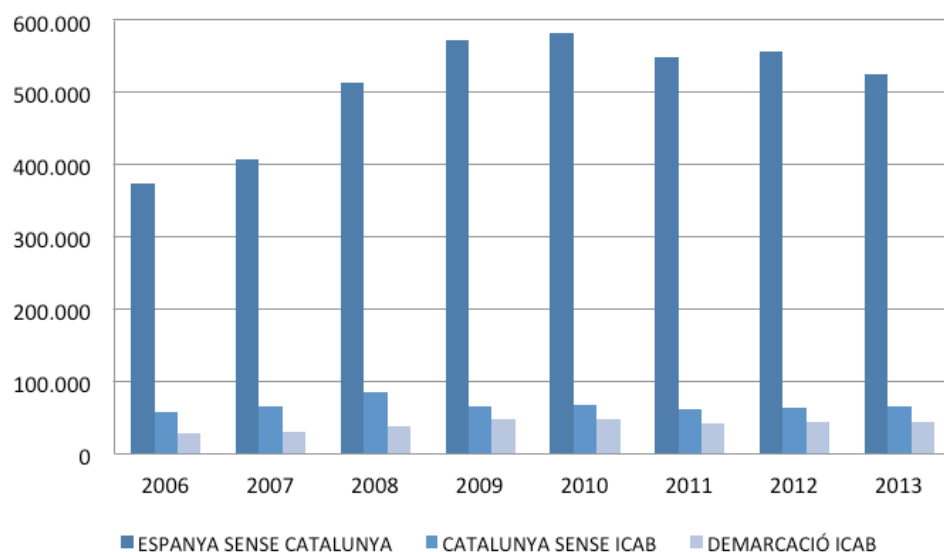
mateixa. Els canvis més accentuats, tenen lloc l'any 2008, en el qual es produeix un increment del volum d'execucions civils, als tres territoris, sent el més significatiu el que es registra en la demarcació "Espanya sense Catalunya", que és d'un 21% respecte a l'any 2007.

Tal com s'ha expressat en apartats anteriors, en el 2008 es registra un important augment de la litigiositat, que incideix per tant en l'àmbit de les execucions, doncs el volum d'assumpes que són potencialment objecte d'un procés executiu, és superior al d'anys anteriors. També s'ha explicat, com el context socioeconòmic de crisi que està tenint lloc al nostre país des de l'any 2008, ha fet que el nombre d'assumpes que ingressen en la jurisdicció civil, sigui any rere any més alt.

Quant a l'anàlisi detallada de les tres demarcacions territorials, veiem com a "Espanya sense Catalunya" es produeix un increment constant de les execucions instades, des del 2006 fins a l'any 2010. Aquesta tendència alcista es veu interrompuda l'any 2011, en el qual es produeix un descens del 6% respecte a l'any anterior, de les execucions en l'àmbit civil. Finalment, l'any 2012, es torna a aquesta tendència a l'alça que es ve registrant des de l'any 2006, encara que sense arribar a les xifres del 2010, quan es registren les xifres més altes de la sèrie.

Quant als territoris "Catalunya sense ICAB" i "demarcació ICAB", el comportament que s'observa en aquests, reflecteix una certa estabilitat. L'única excepció, la podem trobar l'any 2008, en el qual es produeix un lleuger augment del volum d'execucions ingressades en la jurisdicció civil, en aquests dos territoris.

EXECUCIONS INGRESSADES. JURISDICCIO CIVIL

Gràfic 60. Execucions ingressades. Jurisdiccions civil. Nota: a causa de un error material en les dades referents a les "Execucions ingressades en la Jurisdicció civil" publicats en l'Informe ICAB 2013, s'ha procedit a la correcció i actualització dels mateixos.

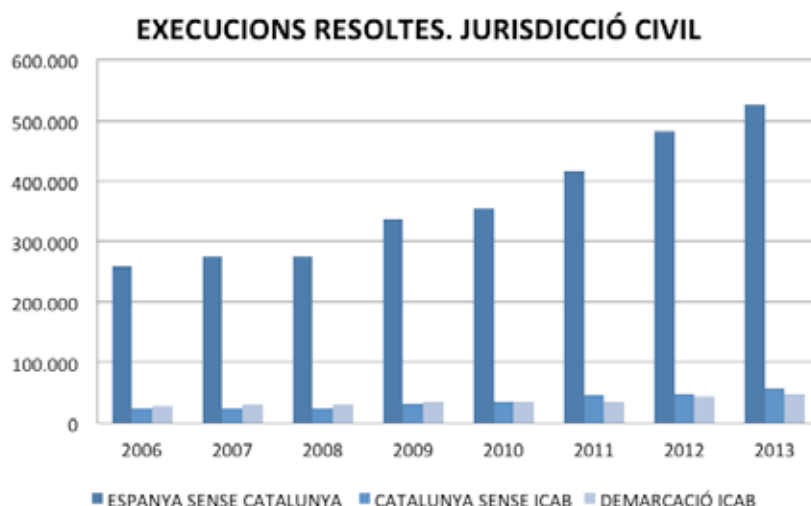
Assumpes resolts

El comportament del Gràfic 61, en el qual es recullen les execucions resoltes en la jurisdicció civil en el període 2006 a 2013, està en harmonia amb la tinença reflectida en el gràfic anterior.

Destaca com en conjunt, es produeix un augment del volum d'execucions resoltes, a mesura que se succeeixen els anys. Les causes explicatives d'aquesta progressió de la corba de la gràfica, es deu, en primer lloc, a l'augment de la litigiositat civil en termes generals, que fa que el volum d'assumpes potencialment executables, es vegi incrementat. En segon lloc, la implantació i des-

envolupament del Pla de Modernització de la Justícia des de l'any 2008, ha fet que l'eficàcia dels nostres Tribunals es tradueixi en una major capacitat resolutiva. De fet, s'observa com a partir de l'any 2009, l'augment de les execucions resoltes, és més accentuada respecte als anys anteriors.

Quant a les demarcacions territorials, en tots els territoris es repeteix la tendència alcista al llarg de tota la sèrie, tal com s'ha comentat anteriorment. Destaca no obstant això, com a "Espanya sense Catalunya" aquest increment és més notable en comparació dels territoris "Catalunya sense ICAB" i "demarcació ICAB", en els quals aquest augment és més contingut.

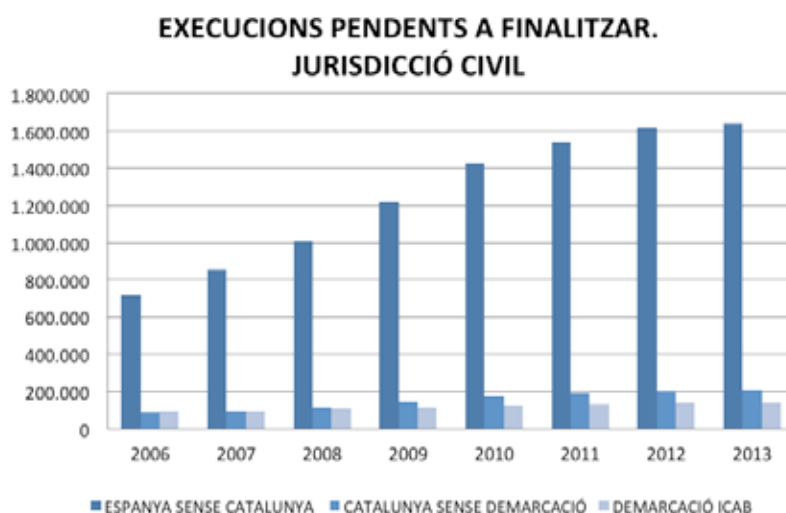

Gràfic 61. Execucions resoltes. Jurisdicció civil.

Assumptes pendents al finalitzar

Aquesta consonància en el comportament als quals s'ha fet referència en comentar els gràfics 60 i 61, també es dona en el Gràfic 62 sobre les execucions pendents al finalitzar en la jurisdicció civil.

En aquest veiem com en el seu conjunt, el nombre d'execucions pendents al finalitzar, augmenta any rere any, registrant-ne al 2013 les xifres més altes de tota la sèrie. És en la demarcació territorial "Espanya sense Catalunya" el territori on es produeix el increment més acusat de la corba del gràfic. Mentre que, a "Catalunya sense ICAB" i en la "demarcació ICAB", aquest increment es produeix d'una forma molt més moderada.

Gràfic 62. Execucions pendents al finalitzar. Jurisdicció civil.

OPINIÓ

Repercussió de les taxes judicials en l'àmbit civil: justícia per a tots o només per a alguns?.

Ja fa temps que s'estan notant els efectes perniciosos que va suposar, allà el novembre de 2012, l'aprovació de la Llei de Taxes Judicials tan controvertida. Poques vegades havia existit tant consens entre advocats, procuradors, col·legis professionals, judicatura, associacions, etc., en ordre a qualificar-la com un seriós obstacle, al dret fonamental a la tutela judicial efectiva reconegut a l'article 24 de la Constitució Espanyola.

Malgrat la tímida reforma operada a través del Reial Decret-Llei 3/2013 de 22 de febrer, que va suposar un petit alleujament en disminuir l'import variable del 0,50% al 0,10% i el límit màxim de 10.000 € a 2.000 € en aquells supòsits en els quals el subjecte passiu sigui una persona física, el cert és que ja ha passat més d'un any des que va entrar en vigor l'esmentada reforma i els problemes es continuen succeint.

Els pitjors auguris s'han complert. Segons dades facilitades per la Secció d'Estadística del Consell General del Poder Judicial, el nombre d'assumpes ingressats el 2013 als Jutjats i Tribunals es va elevar a 8.636.016, la qual cosa suposa un descens del 3,8% respecte a l'any anterior. La xifra d'assumpes ingressats en la jurisdicció civil va ser de 1.670.305, un 9,2% menys que l'any 2012; es van resoldre 1.814.394, quedant en tràmit 1.029.130.

En l'últim trimestre el volum d'assumpes va disminuir en les quatre jurisdiccions: un 15,7% en la civil, un 12,4% en la contenciós-administrativa, un 3,8% en la penal i un 2% en la social.

Les apel·lacions civils van disminuir al voltant d'un 20%. Era d'esperar, sens dubte resulta una condició al dret al recurs legalment establert fixar una taxa fixa de 800 euros més una variable del 0,5% (persones jurídiques) o del 0,10% (persones físiques) sobre la quantia

del plet, i no és la primera condició que sofreix el règim de recursos perquè recordem que la Llei 37/2011, de 10 d'octubre, de mesures d'agilitació processal, va eliminar d'un cop de ploma la possibilitat d'accedir al recurs d'apel·lació en aquells assumptes tramitats per raó d'una quantia inferior a 3.000 euros.

No resulta apropiat, sobretot en temps de crisi, supeditar l'accés al recurs al fet que el ciutadà compti amb suficients mitjans econòmics que li permetin l'abonament de la taxa. L'impagament de la taxa -que pot arribar fins un màxim de 2800 euros i ha d'abonar-se en el peremptori termini previst per a la interposició del recurs d'apel·lació- comporta inevitablement la inadmissió a tràmit del recurs, qüestió aquesta que planteja seriosos dubtes sobre la seva constitucionalitat, com de fet així venir-lo considerant alguns Jutjats i Tribunals que recentment han plantejat qüestions d'inconstitucionalitat davant del Tribunal Constitucional.

El passat dia 3 de setembre de 2013 el Jutjat de 1a Instància núm. 44 de Barcelona, va dictar un acte acordant suspendre provisionalment la tramitació de les actuacions després de la interposició d'un recurs d'apel·lació contra una sentència dictada en un judici declaratiu ordinari, plantejant, en primer terme, qüestió d'inconstitucionalitat de l'art 7 de la Llei 10/2012 a la redacció del mateix dada pel Reial Decret-Llei 3/2013, validat el 14.03.2013, per haver emprat de cara a la seva modificació el mecanisme del Reial Decret Llei amb la possible contradicció amb l'art. 86 de la Constitució Espanyola, i en segon terme qüestió d'inconstitucionalitat d'idèntic precepte per una possible contradicció amb el dret a la tutela judicial efectiva consagrat en l'art 24 de la Constitució Espanyola al seu vessant de dret d'accés als recursos per l'import de la quantia de la taxa fixa i variable quan el subjecte és una persona física "tant per

la seva suma com per, en el seu cas, no haver-se pres en consideració en la seva quantificació la capacitat econòmica del subjecte passiu”.

Refereix en la seva fonamentació jurídica que “la taxa fixada en la Llei 10/2012 parteix d’una quantia que, més enllà de l’exempció de qui tenen reconegut el dret a litigar gratuïtament, en res no pren en consideració la capacitat econòmica de les persones físiques subjectes a ella. La consideració de tal capacitat econòmica del subjecte passiu de la taxa de de cara a la seva quantificació, des del punt de vista teòric és possible (així ho estableix l’abans referida Llei 8/1989, de 13 d’abril, de Taxes i Preus Públics), si bé això no cap entendre-ho com requisit imprescindible, encara que en tal cas (no consideració de la capacitat econòmica del subjecte passiu en la quantificació de la taxa que és el que succeeix en l’aquí analitzada), és necessari que perquè no es produeixi una afectació del dret fonamental a la tutela judicial efectiva, la seva suma (per a tots els seus subjectes passius que són qui no tenen el dret a litigar gratuïtament), ha de ser de tal índole (pel seu import) que no impliqui un obstacle insalvable o de superació molt difícil.”

Estractava d’un supòsit en el qual malgrat que la demandant/apel·lant no tenia reconegut el dret a litigar gratuïtament es trobava en una situació molt pròxima als límits legalment establerts. I és que convé recordar que de de cara al reconeixement del dret a l’assistència jurídica gratuïta es part d’un nivell d’ingressos de dues vegades l’IPREM (llevat de circumstàncies excepcionals), el que suposa un nivell d’ingressos màxims (computant pagues extraordinàries i dividint-lo per mensualitats) de 14.919,28 €/año, és a dir, 1.243,27 €/mes. Superats aquests límits i llevat de la concurrència de circumstàncies excepcionals s’ha d’abonar la taxa.

En semblants termes, el passat 20 de gener de 2014 el Jutjat de 1a Instància i Instrucció núm. 1 de Torrelavega va dictar una decisió judicial promovent qüestió d’inconstitucionalitat per considerar, com no podia ser de cap altra manera, que l’import de les taxes podia arribar a ser tan elevat que en alguns casos es posava en entredit l’accés a la jurisdicció o al règim de recursos. En l’esmentada resolució es concreten una sèrie d’exemples molt eloqüents, si bé referits a persones jurídiques, a saber:

En un judici verbal en el qual la quantia ascendeix a 3.000 € caldrà abonar 165 €. per la demanda (105 + 15) i, en cas d’interposar recurs d’apel·lació, caldrà sumar uns altres 815 € (800 + 15), el que suposa un total de 980 €, és a dir, gairebé el 33 % del reclamat.

En un judici ordinari en el qual la quantia ascendeix a 1.000.000 €, caldrà abonar 5.300 € per la demanda (300 + 5000) i 5.800 € per l’apel·lació (800 + 5000) i 6.200 € per la cassació (1.200 + 5.000), és a dir un total de 17.300 euros, el que suposa 16 vegades el doble de l’IPREM per al 2013 i més de 26 vegades el Salari Mínim Interprofessional.

Si es tracta d’un contenciós-administratiu en el que es recorren sancions de 200 o 300 euros imposades, per exemple, en aplicació de la Llei de Seguretat Viària, la demanda implica el pagament de 200 €, l’apel·lació 800 € i de ser possible la cassació 1.200 €.

Així doncs i en tant el Tribunal Constitucional no es pronuncïi (recordi’s que a més de les qüestions d’inconstitucionalitat estan pendents de resolució fins cinc recursos de constitucionalitat), en aquells supòsits en els quals el client no tingui mitjans i no pugui abonar la taxa exigida per a la interposició del recurs d’apel·lació, resultarà aconsellable

posar de manifest l'esmentada impossibilitat i interessar el plantejament d'una qüestió d'inconstitucionalitat del precepte legal que estableix la taxa o el seu import.

Al seu dia el TC es va pronunciar sobre les taxes que va introduir la ja derogada Llei 53/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre (recordem, d'import molt inferior a les actuals i de les quals estaven exemptes tant les persones físiques com les entitats jurídiques de reduïda dimensió). El ple del TC en la seva sentència de 16 de febrer de 2012, núm. 20/2012, va declarar que era constitucional condicionar la substanciació del procés instat per una persona jurídica amb ànim de lucre, subjecta a l'impost de societats i amb una facturació anual elevada, que acredités haver complert amb seu haver de contribuir al sosteniment de la despesa pública que comporta l'exercici de la potestat jurisdiccional, ja que segons deia això el beneficiava de manera particular en la mesura que es jutjaven les pretensions deduïdes en defensa dels seus drets i interès legítims en l'ordre civil.

Sens dubte l'esmentada argumentació no pot extrapolar-se a l'actual llei de taxes, ja que tal com està concebuda és clar i evident que pot limitar el dret a la tutela judicial efectiva d'aquells ciutadans amb escassos recursos o fins i tot aquelles petites o mitjanes empresa que estan travessant serioses dificultats econòmiques. La tutela judicial efectiva és un dret que la pròpia Constitució i els Tractats Internacionals cataloguen com a fonamental i que defineix qualsevol Estat de Dret que es preï. D'altra banda, resulta injusta des del punt de vista tributari perquè la quantia no pren en consideració la capacitat econòmica del subjecte passiu, de manera que només poden acudir als

Jutjats i Tribunals els qui tenen suficients recursos econòmics.

Les estadístiques a què abans fèiem menció posen de manifest un fet que la majoria d'operadors jurídics ja aventuro quan la llei es trobava en fase de tramitació parlamentària: la Llei de Taxes no pretén o no solament pretén finançar les despeses de la justícia gratuïta sinó que el que realment persegueix - i ho està aconseguint - és reduir la litigiositat, finalitat que no solament no és legítima sinó que atempta contra diversos drets constitucionals.

La situació a Catalunya podria agreujar-se amb la recent sentència dictada el passat 6 de maig pel Tribunal Constitucional, que va avalar l'aplicació de la taxa judicial catalana. No obstant això, la Conselleria de Justícia, el Consell de l'Advocacia Catalana i el Consell de Col·legis de Procuradors de Catalunya sembla que han arribat a un acord tendent a excloure els ciutadans i a les petites empreses del pagament de les taxes catalanes per garantir el dret a la tutela judicial efectiva, ampliat a més els supòsits que quedaran exemptes del pagament de la taxa.

Lluís Rodríguez Pitarque
Advocat

6. Conclusions

Tal com hem pogut veure a la llarg de l'anterior anàlisi, són diversos els factors que influeixen en els canvis de tendència que es produeixen i s'expressen en els gràfics comentats.

En primer lloc, cal destacar que s'ha produït una disminució en la litigiositat civil en termes generals. Els factors que han contribuït a aquest descens en la conflictivitat civil són, d'una banda, la greu crisi econòmica que afecta al nostre país des de l'any 2007, que ha provocat la contracció de l'economia, l'augment de l'atur i ha minvat la capacitat econòmica dels ciutadans.

En segon lloc, amb l'aprovació de la *Llei 10/2012, de 20 de novembre, per la qual es regulen determinades taxes en l'àmbit de l'Administració de Justícia i de el Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses*, s'estén l'obligació de pagament de les taxes judicials també a les persones físiques. Aquest mecanisme lliga la prestació de justícia al desemborsament d'una quantitat que, en ocasions, pot resultar proporcionalment excessiva atenent a la quantitat del plet, la qual cosa implica un desincentiu a l'hora d'interposar una demanda.

Aquests factors en el seu conjunt han fet que, malgrat la importància del dret a una tutela judicial efectiva i a un accés real dels justiciables als Tribunals, molts ciutadans no puguin satisfer les seves pretensions per tenir altres prioritats vitals més importants (aliments, hipoteca, col·legi...) i no complir els requisits legals per ser beneficiaris de l'assistència jurídica gratuïta.

No obstant això, malgrat que la crisi ha incidit en el descens de la litigiositat civil en general, també ha fet que en determinats àmbits i en determinats tipus de procediments, es produeixi un augment de la conflictivitat.

D'una banda, en l'àmbit mercantil veiem com l'any 2009, es produeix un augment de la litigiositat, a causa de el increment d'assumptes ingressats en matèria de "concurs de creditors". Cal destacar que, la implantació de jutjats especialitzats en els "assumptes dels comerciants", la complexitat tècnica dels quals i la seva importància econòmica han fet necessari que existeixi un cos amb una formació sòlida en aquesta matèria, ha estat un encert ja que ha permès als justiciables obtenir una administració de justícia de major qualitat.

D'altra banda, la incidència del vector econòmic en la litigiositat en els assumptes de família, ha fet que, el nombre de procediments que s'insten per a l'adopció o modificació de mesures, en les quals es té en compte la situació econòmica de les parts i la variació de les mateixes a cada moment, augmenti implicant un increment del nombre total d'assumptes ingressats en els Jutjats de Família. No obstant això, aquest augment ha estat moderat ja que, alhora que els procediments sobre adopció o modificació de mesures augmentaven, disminuïen els procediments en matèria de separació i divorci.

Quant a l'àmbit hipotecari, es produeix la manifestació d'una les cares més tristes i visibles de la crisi al nostre país, tal com es reflecteix en els Gràfics 34 a 36 de l'Informe. En el 2008, es produeix un augment considerable en les tres demarcacions territorials, d'un 71% de mitjana respecte a l'any anterior. Aquesta s'ha mantingut al llarg dels anys, incloent l'any 2013, que és l'últim del qual es tenen dades completes. S'ha de referir que es produeix un lleuger descens de la litigiositat en l'àmbit hipotecari en aquest últim any. No obstant això, aquest és a causa de la millora de la tècnica resolutiva dels nostres Tribunals, ja que en els anys precedents han hagut de resoldre un volum molt important d'aquest tipus de procediments.

A més, l'aprovació de diverses normes, tant de dret material com de dret processal, ha tingut una incidència directa en el desenvolupament de la tendència d'algunes gràfiques. Mostra d'això la trobem en els Gràfics 51 i 52, en els quals es fa una comparativa de sentències de recursos d'apel·lació de judicis verbals i judicis ordinaris en les Audiències Provincials. Dues normes que han tingut una incidència directa en les tendències reflectides en els gràfics referits, són:

- Llei 13/2009, de 3 de novembre, de reforma de la legislació processal per a la implantació de la nova Oficina judicial.
- Llei 37/2011, de 10 d'octubre, de mesures d'agilitació processal.

En concret, s'han incrementat els imports pels quals es defineix un tipus de procediment per raó de la quantia, en els arts. 249 i 250 de la LEC, de manera que l'any 2010 passem de 3000 a 6000€, com a topall mínim per acudir a un procediment ordinari. Per sota d'aquesta quantitat, les previsions es deduiran per la via del procediment verbal, tret que per raó de la matèria, el criteri que preval sobre el de la quantia, s'hagi d'acudir a un ordinari.

També s'ha de tenir en compte el límit que estableix l'art. 455.1 de la LEC, en la seva redacció donada per la *Llei 37/2011, de 10 d'octubre, de mesures d'agilitació processal*, en el sentit que no seran apel·lables les sentències dictades en els judicis verbals per raó de la quantia quan aquesta no superi els 3.000 euros.

Un altre dels factors que està incidint en la baixada de la litigiositat, és la utilització de mecanismes com la Mediació o l'Arbitratge, que sens dubte són elements que ajuden a alleujar la conflictivitat civil i a descarregar cert volum d'assumptes dels Tribunals.

Finalment, el desenvolupament del Pla de Modernització de la Justícia, la implantació de la e-Justícia i el impuls de les reformes processals, ha fet que les taxes de resolució, pendència i congestió, s'hagin vist afectades favorablement, reduint-ne el col·lapse dels tribunals en l'ordre jurisdiccional civil. El desenvolupament del paquet de mesures que integren aquest Pla de Modernització, ajuda a millorar la capacitat resolutiva dels Tribunals. La creació de la Nova Oficina Judicial i la utilització dels mitjans telemàtics, són una de les manifestacions més importants d'aquell.

En conclusió, tots aquests factors i mesures apuntades, han fet que a l'any 2013, últim any del qual es tenen dades completes, es confirmi la tendència que es ve produint en els últims anys, en el sentit que la litigiositat en la jurisdicció civil en general ha disminuït.

L'àmbit Social

1. Introducció

En aquest ordre jurisdiccional es concentra el coneixement de tots aquells conflictes, que de forma directa o indirecta, poden qualificar-se com a socials. En concret, d'aquelles matèries que concerneixen als àmbits laboral (tant en la seva modalitat individual com a col·lectiva) sindical o de la Seguretat Social. Al llarg del present Capítol, durem a terme l'anàlisi de l'activitat judicial derivada de totes aquestes matèries i el coneixement de les quals és competència dels òrgans jurisdiccionals que s'integren en l'àmbit social.

En primer lloc, sota l'epígraf "Part General", abordem l'evolució de la litigiositat en aquest ordre jurisdiccional, així com les circumstàncies conjunturals i socioeconòmiques del Mercat de Treball, que ens ajudaran a entendre millor el comportament dels gràfics recollits en aquest Capítol.

En aquest apartat, veurem com la crisi econòmica i financera que està afectant al país des de l'any 2008, ha incidit negativament en els valors analitzats en les gràfiques. D'una banda, podem observar com la taxa de litigiositat que reflecteix la conflictivitat en l'àmbit social, ha augmentat al llarg dels últims anys, situant-se a l'any 2013 en un 9,96%. D'altra banda, la crisi ha fet que el nombre de contractacions disminueixi en termes absoluts i es produeixi un augment dels contractes temporals. Això suposa l'augment de la taxa d'atur així com el correlatiu descens de la taxa d'ocupació, sent aquests un dels principals problemes estructurals del nostre país.

A més, veurem com el nombre d'afiliats i d'empreses inscrites al sistema de Seguretat Social, cau gradualment a mesura que se succeeixen els anys. En conseqüència, creix el nombre

de beneficiaris que reben alguna prestació per part de la Seguretat Social, i en concret per desocupació, la qual cosa suposa que el sistema ha d'assumir un major cost social malgrat rebre uns menors ingressos.

En segon lloc, analitzem el moviment dels assumptes i els principals indicadors judicials (taxa de resolució, taxa de pendència i taxa de congestió), en la jurisdicció social dins del referit apartat general, i també en els òrgans judicials més representatius per volum d'assumpes de forma separada dins de l'epígraf "Social per òrgans jurisdiccionals". En concret, es va durà a terme l'estudi relatiu als Jutjats Socials i al Tribunal Superior de Justícia.

En tercer lloc, se li dediquen sengles apartats a l'anàlisi de les conciliacions individuals i del Fons de Garantia Salarial (FOGASA), el pes i importància de la qual dins de l'àmbit social, justifiquen un estudi individualitzat de cadascuna d'aquestes institucions. En general veurem com tant el nombre de les conciliacions com el volum d'expedients relatius al FOGASA, ha augmentat de forma significativa al llarg dels últims anys, d'acord amb el increment de la litigiositat social i la crisi.

No obstant això, cal tenir en compte que els canvis que ha experimentat la jurisdicció social, no són tots derivats de la crisi. En efecte, hi ha hagut reformes profundes tant a nivell processal com de dret material, que han incidit en l'evolució de l'activitat judicial en els últims anys.

D'una banda, a nivell judicial destaca la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, Reguladora de la Jurisdicció Social (d'ara endavant LRJS), que té com un dels seus principals objectius sistematitzar i unificar des del punt de vista competencial, totes aquelles matèries que per la seva especialitat s'han d'integrar en l'àmbit social. Amb això es pretén acabar amb la disgregació del coneixement de determinades matèries socials entre diverses jurisdiccions (social, contenciós-administratiu i civil) provocant un "pelegrinatge de jurisdiccions" amb les negatives conseqüències de provocar disparitat de criteris jurisprudencials, dilacions en la resolució dels assumptes i, en definitiva, un minvament de la protecció jurídica.

Aquest transvasament competencial, fruit de la millor delimitació dels assumptes que han de ser coneguts pels Jutges i Tribunals de l'ordre social, es refereix bàsicament a:

- Les qüestions litigioses derivades d'accidents de treball.
- El compliment de la normativa de Prevenció de Riscos Laborals.
- El coneixement ordinari dels Drets Fonamentals i Llibertats Públiques de treballadors i empresaris en l'àmbit de les relacions laborals, incloent les situacions d'assetjament.
- La impugnació d'actes administratius, singulars o generals, en matèria laboral, Seguretat Social i resolucions contractuals col·lectives per causes objectives.

Aquests últims suposen també una descàrrega en els Jutjats del Contenciós-administratiu, i sobre això es fa referència al Capítol sobre "L'àmbit contenciós-administratiu".

A més, la LRJS s'incardina en l'eix de la modernització normativa del procés laboral (i general), que s'està duent a terme a través del Pla de Modernització de la Justícia, en el qual destaquen la Llei 13/2009, de 3 de novembre, de reforma de la legislació processal per a la implantació de la nova Oficina judicial, la implantació de les noves tecnologies en el marc

de la e-Justícia i l'adaptació interpretativa efectuada conforme a la jurisprudència social i constitucional.

D'altra banda, a nivell de dret material o substantiu, destaquen dues importants reformes: la Llei 35/2010, de 17 de setembre, de mesures urgents per a la reforma del mercat de treball i el Reial decret-llei 3/2012, de 10 de febrer, de mesures urgents per a la reforma del mercat laboral. Aquesta última, molt més dura que l'anterior, ha girat entorn a tres eixos fonamentals: la flexibilitat interna (acomiadaments i modificacions substancials de les condicions de treball), acomiadaments col·lectius i negociació col·lectiva. Aquestes reformes tenien l'objectiu de flexibilitzar el Mercat de Treball per "adequar" les condicions laborals i els costos salarials, i afavorir la competitivitat i eficiència de les empreses. No obstant això, molts sectors de la Societat i el Dret han criticat durament aquestes reformes, i consideren que tals objectius no solament no s'han aconseguit, sinó que aquestes han tingut més efectes negatius que positius sobre el Mercat Laboral.

Finalment, després d'analitzar el moviment judicial de les execucions en l'àmbit social, es recullen les conclusions a les quals s'han arribat després de l'estudi dels diferents gràfics que analitzen la situació judicial d'aquest àmbit jurisdiccional, sota l'epígraf de "Conclusions".

2. Part general

2.1 Litigiositat

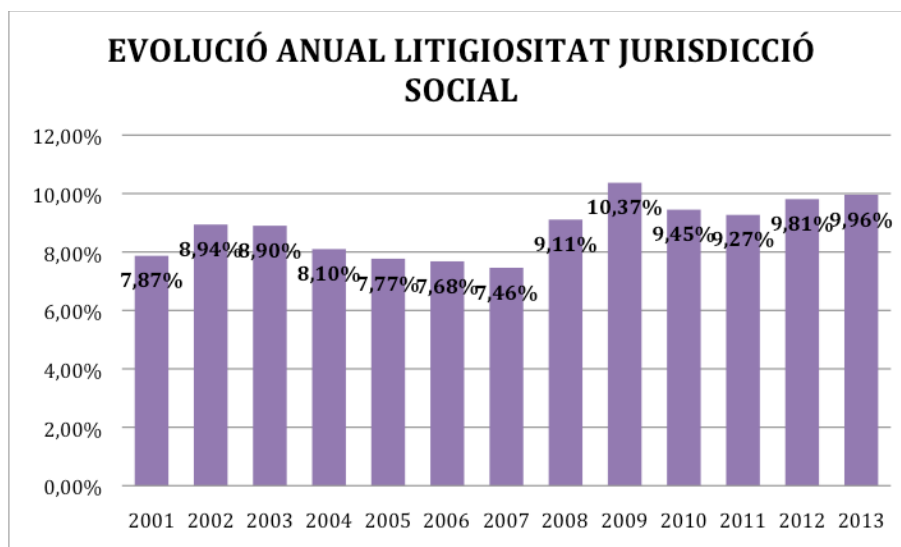
La "litigiositat" en l'àmbit social la podem definir com la conflictivitat amb transcendència jurídica que es genera en el marc de les relacions laborals i que suposen una activitat per part dels òrgans judicials que s'integren en aquest ordre.

El resultat de la taxa de litigiositat s'obté a partir del nombre total d'assumpes ingressats en l'àmbit social en un determinat any, multiplicat per mil i dividit entre la població total de la demarcació territorial que vulguem analitzar. El resum d'aquesta fórmula seria:

Litigiositat = Total Assumpes ingressats X 1000/Població.

En el Gràfic 1 podem observar l'evolució anual de la taxa de litigiositat en la jurisdicció social, des de l'any 2001 fins a l'any 2013. En la gràfica en qüestió, podem distingir dos grans períodes, que es correspon amb la situació de conjuntura econòmica que experimenta el país abans i després de l'any 2008. Així, des de l'any 2001 fins a l'any 2007, coincidint amb un període d'expansió econòmica, podem veure com la conflictivitat en l'àmbit social va disminuint de forma progressiva, fins a situar-se en un 7,46% a l'any 2007, la xifra més baixa de la sèrie.

A partir de l'any 2008, veiem com es produeix un canvi en la tendència de la gràfica coincidint amb l'esclat de la crisi econòmica, de manera que es registra un augment constant de la taxa, a mesura que se succeeixen els anys. L'any 2009 es registra la litigiositat més alta de la seqüència, un 10,37%, mentre que l'any 2013, últim del qual es tenen dades completes, s'anota un 9,96%. En efecte, veiem com en aquest segon període en el qual la situació econòmica és de crisi, la litigiositat augmenta una mitjana de 2 punts percentuals respecte a la primera fase temporal analitzada.

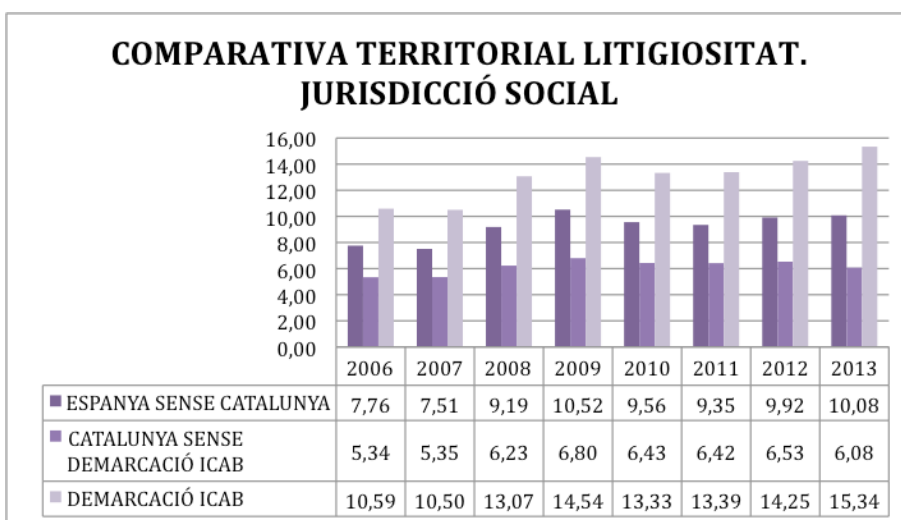

Gràfic 1. Evolució anual litigiositat. Jurisdicció social

A continuació tenim la comparativa territorial de la taxa de litigiositat en la jurisdicció social. En el Gràfic 2 podem veure quina ha estat la seva evolució en el període comprès entre els anys 2006 i 2013.

D'acord amb el descrit en el gràfic anterior, veiem com la taxa de litigiositat augmenta progressivament a partir de l'any 2008, en totes les demarcacions territorials estudiades: "Espanya sense Catalunya", "Catalunya sense demarcació ICAB" i "demarcació ICAB".

Quant al detall dels territoris descrits, veiem com el increment de la conflictivitat social és més pronunciat en els àmbits geogràfics de "Espanya sense Catalunya" i de la "demarcació ICAB". I és que la crisi en l'àmbit laboral, té un major impacte en les zones on es concentra un major teixit social i econòmic-industrial, des del punt de vista jurisdiccional. En efecte, és en la "demarcació ICAB" on es registra el major augment de la taxa de litigiositat (un 31%), en comparació a la resta de territoris.

Gràfic 2. Comparativa territorial litigiositat. Jurisdicció social

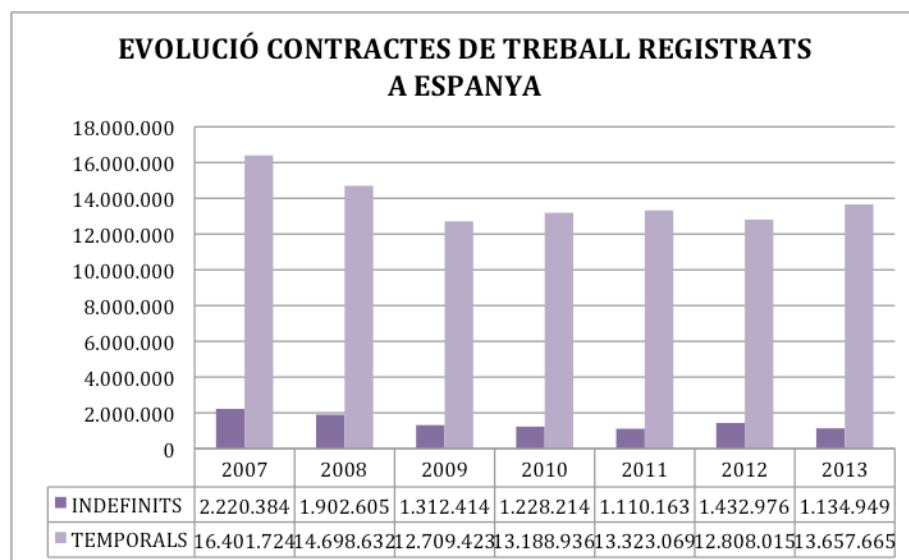
2.2 Conjuntura socioeconòmica del Mercat de Treball

A continuació es fa una anàlisi global de les circumstàncies i elements que envolten i ajuden a entendre millor la situació de conjuntura socioeconòmica del Mercat de Treball. Es tracta d'una sèrie de variables i categories que han tingut una afectació directa per la crisi econòmica, i que tenen una incidència més o menys intensa en l'àmbit social, a nivell jurisdiccional.

Contractes de treball

En el Gràfic 3 podem observar com ha estat l'evolució dels contractes de treball registrats a Espanya, des de l'any 2007 fins a l'any 2013, segons les dades publicades en el IDESCAT.

El comportament de la gràfica es correspon amb el exposat anteriorment sobre l'augment de la conflictivitat social. De 18.622.108 contractes registrats a l'any 2007 en total, passem a 14.792.614 a l'any 2013, la qual cosa suposa un descens del 26%. Gran part de l'augment de la taxa de litigiosidad social abans descrita, es deu a l'augment del volum d'assumpes sobre acomiadaments i modificació substancial de les condicions de treball que han donat lloc a l'extinció del contracte a través de l'art. 50 ET. A més, les reformes laborals dels anys 2010 i 2012 no han tingut els efectes esperats, doncs malgrat el deversall d'extincions de contractes no han augmentat les contractacions, tal com podem veure en el Gràfic 3.

Gràfic 3. Evolució dels contractes de treball registrats a Espanya

També hem de destacar que, a pesar que en l'últim any s'ha produït un tímid augment en els contractes de treball registrats a Espanya, aquest està constituït per un increment dels contractes de caràcter temporal. La temporalitat a Espanya és un problema de caràcter estructural, que es ve arrossegant des de fa dècades. En el gràfic veiem com del total de contractes registrats, només un 9,65% de mitjana són de tipus indefinit.

L'evolució dels contractes de treball registrats a Catalunya es correspon amb el descrit en el gràfic anterior, encara que amb les magnituds pròpies d'aquest territori.

Així, en el Gràfic 4 podem veure com de 2.860.905 contractes anotats en total a Catalunya a l'any 2007, passem a 2.160.954 a l'any 2013. Això suposa una regressió del 32%, cinc punts

Gràfic 4. Evolució dels contractes de treball registrats a Catalunya

per sobre de la registrada a Espanya (del 26%). De la mateixa manera que succeïa a Espanya, a pesar que a l'any 2013 es registra un augment del nombre de contractes de treball, aquests són de caràcter temporal.

EVOLUCIÓ COMPARADA CONTRACTES DE TREBALL REGISTRATS							
	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
ESPANYA	18.622.108	16.601.237	14.021.837	14.417.150	14.433.232	14.240.991	14.792.614
INDEFINITS	2.220.384	1.902.605	1.312.414	1.228.214	1.110.163	1.432.976	1.134.949
TEMPORALS	16.401.724	14.698.632	12.709.423	13.188.936	13.323.069	12.808.015	13.657.665
CATALUNYA	2.860.905	2.521.892	2.077.080	2.174.425	2.137.449	2.127.925	2.160.954
INDEFINITS	485.787	425.932	282.630	259.712	232.868	286.155	234.699
TEMPORALS	2.375.118	2.095.960	1.794.450	1.914.713	1.904.581	1.841.770	1.926.255

Gràfic 5. Evolució comparada dels contractes de treball registrats

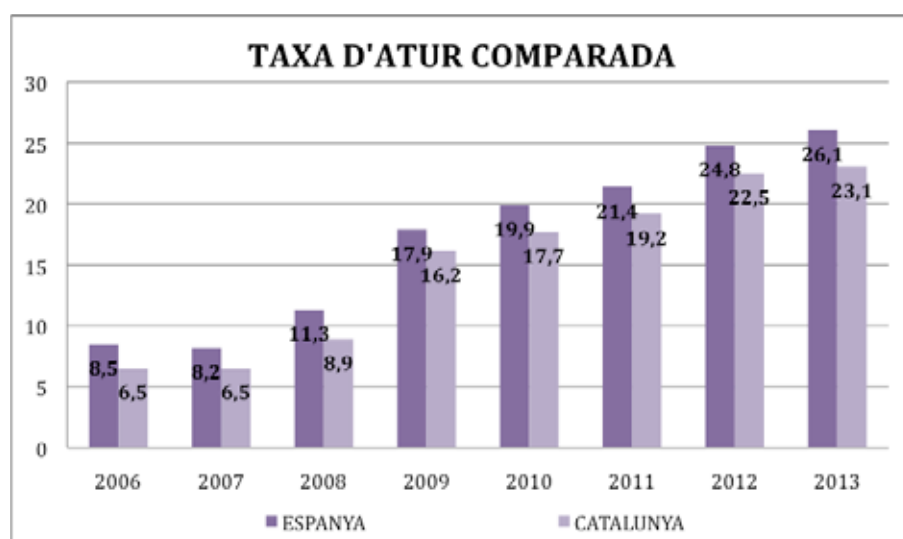
En el Gràfic 5 tenim una taula en la qual es compara l'evolució dels contractes de treball registrats a Espanya i Catalunya, diferenciant entre els contractes temporals i els indefinits. Sobre el comportament de les dades al llarg de la seqüència analitzada (2007-2013), ens remetem al exposat en els dos gràfics anteriors.

Població activa e inactiva

En el Gràfic 6 podem veure com ha estat l'evolució de la taxa d'atur des de l'any 2006 fins a l'any 2013, i la comparativa de la mateixa entre els territoris d'Espanya i Catalunya.

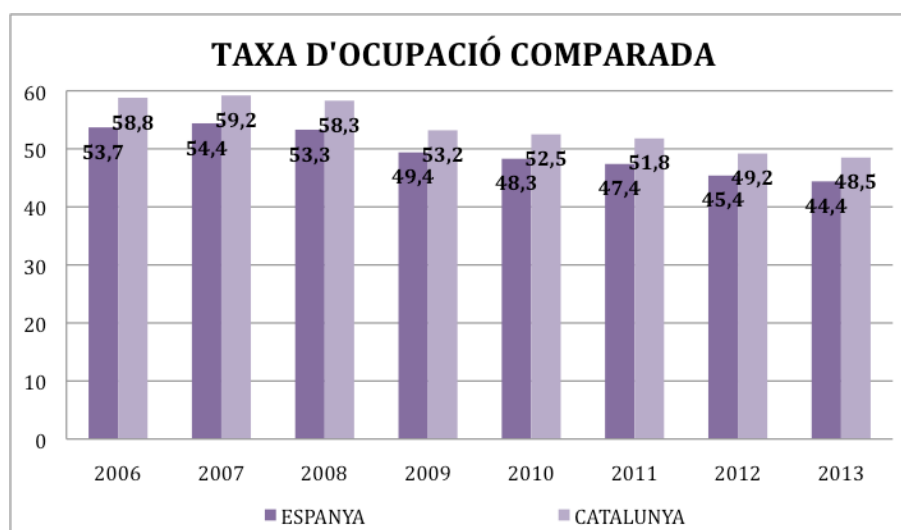
D'acord amb el exposat sobre la litigiositat i la conjuntura socioeconòmica dels contractes de treball, les dades presentades en el gràfic reflecteixen una de les cares més visibles i dramàtiques de la crisi: l'augment de l'atur. En els anys 2006 i 2007, la taxa d'atur es movia entorn el 8,3% a Espanya i el 6,5% a Catalunya. A partir de l'any 2008, veiem com es produeix un augment progressiu de la taxa, fins a anotar a l'any 2013 un 26,1% a Espanya i un 23,1% a Catalunya.

Sens dubte es tracta d'una taxa d'atur molt alta, fins a tal punt que estem davant un increment del 67% a Espanya i del 72% a Catalunya. Això, unit a la dada de que al voltant del 90% dels contractes registrats a Espanya són de caràcter temporal, revelen que el Mercat de Treball al nostre país té seriosos problemes de caràcter estructural. A més, ni la reforma laboral de l'any 2010 ni la de l'any 2012, han aconseguit frenar l'augment de l'atur a Espanya.

Gràfic 6. Taxa d'atur comparada

El desenvolupament de la taxa d'ocupació és correlatiu al comportament de la taxa d'atur, comentada anteriorment. En el Gràfic 7 podem veure el comportament d'aquella des de l'any 2006 fins a l'any 2013, als territoris de "Espanya" i de "Catalunya". En els anys 2006 i 2007, veiem com es registren les taxes d'ocupació més altes de tota la seqüència, coincidint amb el període d'expansió econòmica. A partir de l'any 2008 es produeix un canvi en la tendència, de manera que la taxa d'ocupació comença un període de descens progressiu a mesura que se succeeixen els anys, fins a anotar a l'any 2013 un 44,4% a Espanya i un 48,5 a Catalunya.

Gràfic 7. Taxa d'ocupació comparada

En el Gràfic 8 tenim una taula amb la distribució territorial de la població activa i inactiva a l'any 2013, a més d'altres dades, com les relatives a la població en edat de treballar o la població desocupada que busca la primera ocupació. També podem veure el desglossament per sexes de cadascuna de les categories recollides en la taula.

Podem definir la població activa com el nombre total de persones d'un determinat territori que s'han integrat al mercat laboral. Això engloba per tant, a la població ocupada, que és aquella que efectivament està exercint un treball remunerat, i a la població desocupada o en atur, que són els que estan buscant una ocupació. D'altra banda tenim la població en edat de treballar, que comprèn a aquelles persones que es troben en edat legal de treballar. Aquesta és la suma, per tant, de la població activa i la població inactiva.

El quocient de la població activa i la població en edat de treballar ens determina la taxa d'activitat. Segons les últimes dades del INE, la població activa ha disminuït en els últims anys, i es considera que les causes explicatives de tal circumstància són: l'envelliment de la població (jubilacions), la sortida d'estrangers que tornen als seus països, els moviments migratoris de joves espanyols que busquen oportunitats a l'estranger, l'allargament dels estudis per part de joves que posterguen la seva incorporació al mercat laboral davant la falta de treball i, finalment, el "efecte descoratjament" causat per la crisi que fa que moltes persones no busquin treball per la seva falta de convenciment de trobar-ho.

Es tracta d'una sèrie de categories i magnituds que cal tenir en compte per entendre millor l'evolució del mercat de treball en el nostre país, i que tenen una incidència més o menys intensa en la litigiositat en l'àmbit social.

POBLACIÓ ACTIVA I INACTIVA 2013	ESPANYA	CATALUNYA
POBLACIÓ EN EDAT DE TREBALLAR	38.638,60	6.117,10
HOMES	18.861,00	2.983,10
DONES	19.777,70	3.133,90
POBLACIÓ ACTIVA	23.190,20	3.862,80
HOMES	12.521,40	2.059,00
DONES	10.668,80	1.803,80
POBLACIÓ OCUPADA	17.139,00	2.969,60
HOMES	9.315,80	1.570,10
DONES	7.823,20	1.399,40
POBLACIÓ DESOCUPADA	6.051,10	893,2
HOMES	3.205,60	488,9
DONES	2.845,60	404,4
DESOCUPADA QUE BUSCA LA PRIMERA OCUPACIÓ	542	93,9
HOMES	241	42,5
DONES	301	51,5
POBLACIÓ INACTIVA	15.448,50	2.254,20
HOMES	6.339,60	924,1
DONES	9.108,90	1.330,10

Gràfic 8. Distribució territorial de la població activa i inactiva. Any 2013.

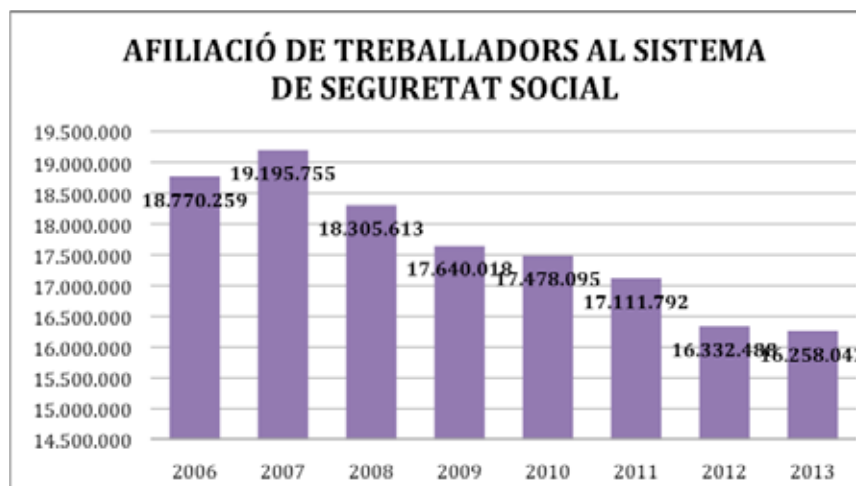
Font: IDESCAT, a partir de dades de l'Enquesta de població activa del INE. Unitats: Milers (mitjanes anuals)

Incidència en el sistema de Seguretat Social

Un dels àmbits que més afectació ha tingut amb la crisi econòmica és el sistema de Seguretat Social. D'una banda, cal tenir en compte que aquest s'estableix en compliment del mandat constitucional del art 41 CE, en virtut del qual s'estableix que els poders públics tenen el deure de mantenir un règim públic en el qual es garanteixi assistència i prestacions socials suficients, en cas de necessitat.

D'altra banda, l'obligació de cotitzar sorgeix des del moment del inici de l'activitat econòmica corresponent, per part de persones físiques, persones jurídiques i ens sense personalitat. Per tant, la crisi econòmica fa que disminueixin els ingressos que percep la Seguretat Social, ja que aquests es deriven de la realització d'una determinada activitat econòmica, industrial o laboral; però també que augmentin les despeses derivades de l'existència de més situacions de necessitat que requereixen assistència i/o prestació social.

En el Gràfic 9 podem observar el nombre de treballadors afiliats al sistema de Seguretat Social, així com la seva evolució en el període comprès entre els anys 2006 i 2013. En aquest veiem com a l'any 2007 es van registrar 19.195.755 d'afiliats, la xifra més alta de la sèrie. No obstant això, a partir de l'any 2008, una vegada esclatada la crisi, veiem com el nombre de treballadors afiliats no deixa de caure a mesura que se succeeixen els anys: a l'any 2013 aquest és de 16.258.042, la qual cosa suposa una regressió del 18%.

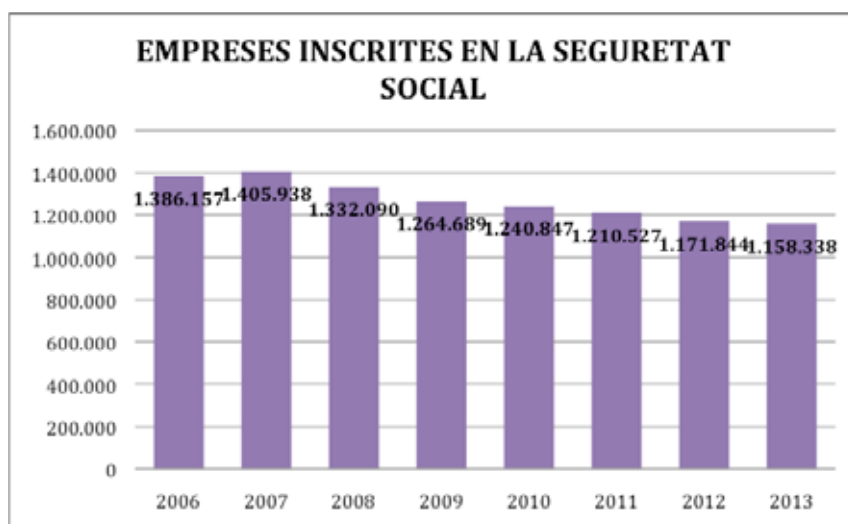

Gràfic 9. Evolució de l'afiliació de treballadors al sistema de Seguretat Social

En el Gràfic 10 podem contemplar el nombre d'empreses inscrites en la Seguretat Social, i la seva evolució anual des del 2006 fins al 2013.

De la mateixa manera que succeïa amb els treballadors afiliats, el nombre d'empreses inscrites registra una caiguda important a partir de l'any 2008, coincidint amb la crisi econòmica. A l'any 2013, el nombre d'empreses inscrites ha estat de 1.158.388, la xifra més baixa de la sèrie.

Aquesta dada cal posar-la en relació amb l'evolució del nombre d'empreses que ha entrat en concurs (Gràfic 53, més endavant), i que finalment han hagut de tancar. Això significa que en haver-hi menor activitat econòmica, existeixen menys situacions que obliguin a inscriure's en el sistema i per tant que generin obligació de cotitzar a la Seguretat Social. El que es tradueix en una reducció d'ingressos, en un moment en el que la despesa social s'incrementa.

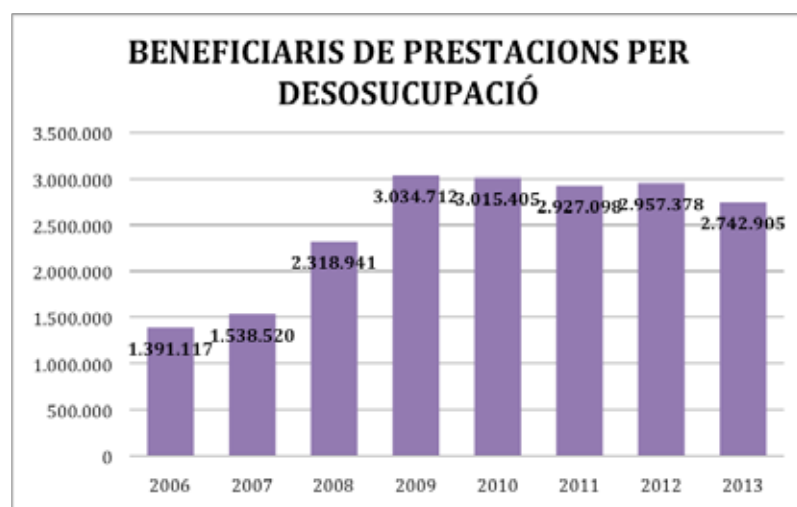

Gràfic 10. Evolució de les empreses inscrites en la Seguretat Social.

Una de les prestacions més importants del sistema de Seguretat Social, i que està estretament relacionada amb una situació de necessitat derivada de la crisi econòmica, és la de desocupació. En el Gràfic 11 s'analitza l'evolució del nombre de beneficiaris que reben una prestació per desocupació, des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

En els dos primers anys de la sèrie, veiem com es registra el menor nombre de beneficiaris, coincidint amb el període d'expansió econòmica. A partir de l'any 2008, en relació amb el increment de la taxa d'atur abans comentada (Gràfic 6), veiem com augmenten el nombre de beneficiaris de forma notable. A l'any 2009 s'anota la xifra més alta de la sèrie, 3.034.712, i s'observa com fins a l'any 2012 es produeix un estancament del volum de beneficiaris d'una prestació per desocupació.

L'any 2013, últim del qual es tenen dades completes, es produeix un descens del nombre de beneficiaris anotant-ne 2.742.905. Tenint en compte que les taxes d'atur i ocupació han augmentat i disminuït, respectivament, a l'any 2013, això significa que hi ha un volum important de persones que han esgotat la prestació sense que hagin trobat una ocupació. Un altre percentatge d'aquesta reducció ho representen immigrants que, després d'haver esgotat la prestació o a causa de la falta d'oportunitats a Espanya, han decidit tornar als seus països. En el mateix sentit ens hem de pronunciar en relació als joves espanyols que, davant la falta d'oportunitats al nostre país, finalment han decidit emigrar i provar fortuna a l'estranger.

Gràfic 11. Evolució del nombre de beneficiaris de prestacions per desocupació.

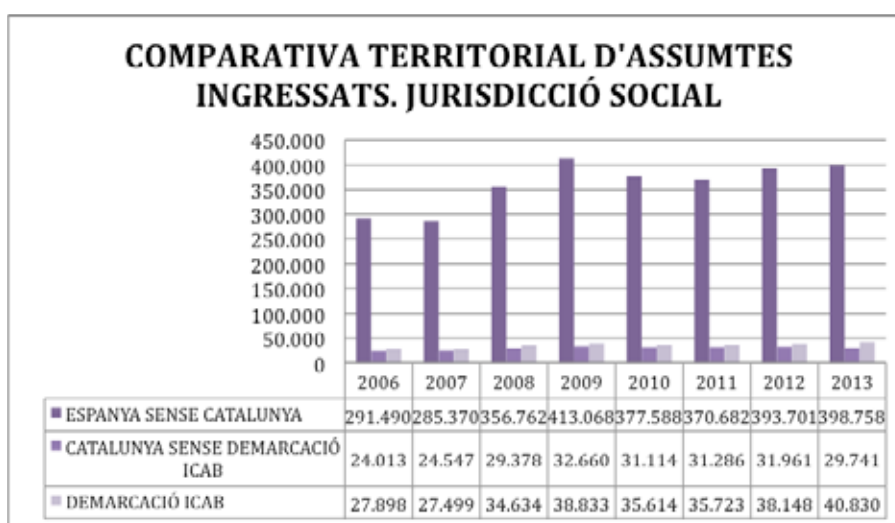
2.3 Moviment d'assumpes

Assumpes ingressats

En el Gràfic 12 podem observar una comparativa territorial dels assumpes ingressats en la jurisdicció social, des de l'any 2006 fins a l'any 2013. En relació al comentat anteriorment sobre la taxa de litigiositat i sobre la conjuntura socioeconòmica del Mercat de Treball, veiem com en els anys 2006 i 2007 es registren les xifres més baixes de la sèrie en termes generals, coincidint amb un període de creixement econòmic al país.

No obstant això, a partir de l'any 2008 veiem com es produeix un augment significatiu del volum d'assumpes ingressats en la jurisdicció social, i com la tendència es manté constant amb lleugeres fluctuacions, al llarg dels últims anys. A l'any 2009 es registren 484.561 assumpes en general, sent aquest l'any en el qual major nombre d'ingressos es produeixen. A l'any 2013, després d'unes lleugeres fluctuacions, la xifra se situa en 469.329 assumpes considerant els territoris de forma conjunta. Si comparem les magnituds anteriors a la crisi amb els valors posteriors, veiem com es produeix un increment del 27% de mitjana en el volum d'assumpes ingressats en la jurisdicció social.

En la "demarcació ICAB" el increment del nombre d'assumpes ingressats és més acusat que en la resta de territoris: a l'any 2013 aquest és del 32% respecte a l'any 2006. En haver-hi una major densitat de població i un major volum de teixit econòmic i industrial, es produeix una conflictivitat superior en comparació a altres territoris.

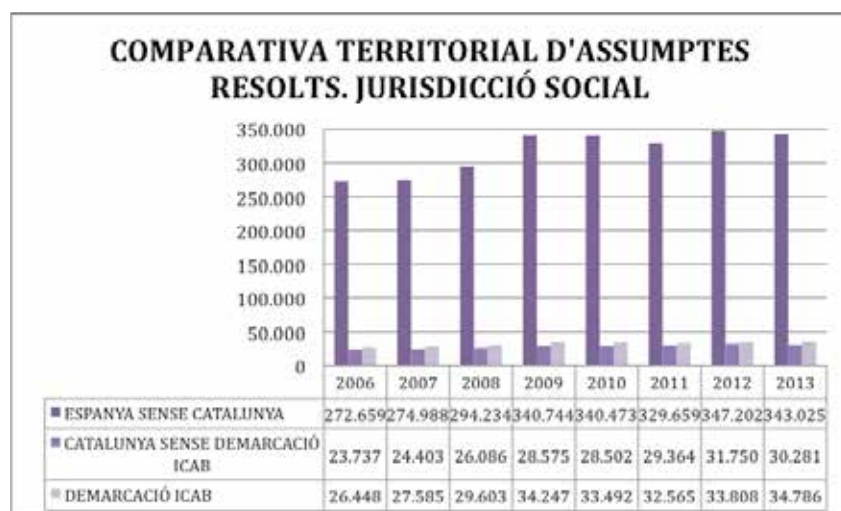

Gràfic 12. Comparativa territorial d'assumpes ingressats. Jurisdicció social

Assumpes resolts

En relació als assumpes resolts, en el Gràfic 13 veiem com la tendència d'aquests és correlativa a l'evolució dels assumpes ingressats, abans comentat. Així, en els anys previs a la crisi (2006 i 2007) es resolen menys assumpes respecte als anys següents, en els quals en produir-se una major entrada d'assumpes (Gràfic 12), s'incrementa el nombre d'assumpes resolts en la jurisdicció social.

Destaca com en la "demarcació ICAB" es resolen més assumpes que en l'àmbit territorial de "Catalunya sense demarcació ICAB", malgrat que geogràficament aquesta és més gran que aquella. No obstant això, ja s'ha comentat que en la primera es concentra un major volum de població i d'indústria, la qual cosa genera una taxa de litigiositat superior tal i com es reflecteix en el moviment dels assumpes.

Gràfic 13. Comparativa territorial d'assumpes resultss. Jurisdicció social

Assumpes pendents al finalitzar

En el Gràfic 14 podem observar l'evolució dels assumpes pendents al finalitzar, diferenciant entre les tres demarcacions territorials, des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

Quant al comportament de la corba veiem com aquesta reflecteix un creixement constant i notori dels assumpes pendents al finalitzar, a mesura que se succeeixen els anys. L'augment de la conflictivitat social en els últims anys suposa que els òrgans judicials s'han d'enfrontar amb un major volum de treball, que pot generar un col·lapse més o menys important en la jurisdicció social. Més endavant estudiarem els principals indicadors judicials, que ens permetran veure si existeix o no una congestió ressenyable en aquest ordre jurisdiccional.

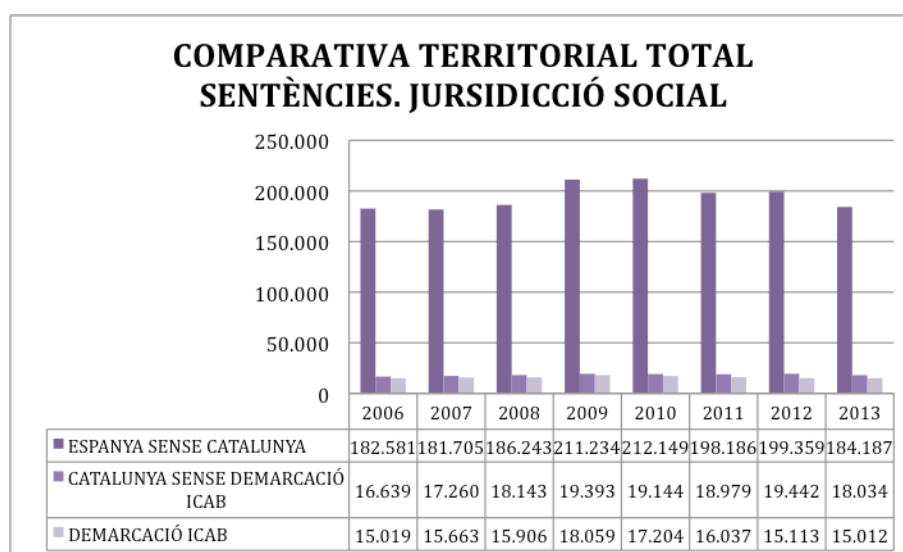
Gràfic 14. Comparativa territorial d'assumpes pendents en finalitzar. Jurisdicció social

Sentències

En el Gràfic 15 podem veure una comparativa territorial del total de sentències dictades pels òrgans jurisdiccionals que s'integren en l'ordre social, des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

El comportament d'aquesta gràfica es correspon amb el exposat anteriorment, però amb certes matisacions. Així, en els anys previs a la crisi (2006 i 2007), veiem com es dicten un menor nombre de sentències en termes generals. En els anys 2008 i 2009 podem comprovar com es dicten el major nombre de resolucions de tota la seqüència. No obstant això, a partir de l'any 2010, el nombre de sentències decau a pesar de que el volum d'assumptes ingressats és creixent en els últims anys, tal i com s'ha exposat anteriorment en el Gràfic 12.

La causa explicativa d'aquest descens de sentències dictades, la trobem en la utilització de la conciliació administrativa prèvia com a instrument per evitar el procés judicial. En els art. 63 i ss. de la LRJS se li dedica un capítol a la regulació d'aquesta figura. A més de la conciliació administrativa realitzades pel servei de conciliacions, hem de tenir en compte que abans d'iniciar-se la vista, el secretari judicial intentarà que les parts arribin a un acord per evitar així la celebració del judici i resoldre el conflicte. Fins i tot una vegada iniciada la vista, la LRJS permet al Jutge sol·licitar a les parts si existeix la possibilitat d'arribar a un acord, tant al inici de la vista, com al llarg de tot el procediment, encara havent conclòs el judici (abans de dictar sentència). No en va la LRJS s'inspira en els principis d'agilitat, flexibilitat i ofereix al Jutge àmplies facultats en la direcció del procés.

Gràfic 15. Comparativa territorial del nombre total de sentències. Jurisdicció social

Quant als litigis per acomiadaments i a les reclamacions de quantitat, en el Gràfic 17 veiem com es produeixen més sentències estimatòries; mentre que en els processos que versen sobre litigis relacionats amb la Seguretat Social, es produeixen més resolucions desestimatòries

EVOLUCIÓ DEL NÚMERO TOTAL DE SENTÈNCIES PER TIPUS D'ÒRGAN. JURISDICCIO SOCIAL								
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
TRIBUNAL SUPREM	1.204	1.652	1.045	1.060	920	822	1.126	989
AUDIÈNCIA NACIONAL	111	115	82	168	130	182	174	237
TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA	55.983	58.438	56.853	55.142	52.733	51.599	44.210	38.970
JUTJATS DE LO SOCIAL	156.941	154.423	162.312	192.316	194.714	180.599	179.811	168.590

Gràfic 16. Comparativa per tipus d'òrgan judicial del nombre total de sentències. Jurisdicció social

En el Gràfic 16 podem veure l'evolució anual de la taxa de resolució en la jurisdicció social, des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

En els anys previs a la crisi, veiem com es registren les taxes més altes de tota la sèrie, sent l'any 2007 d'un 97%. A partir de llavors, veiem com la capacitat resolutiva dels tribunals va minvant a mesura que se succeeixen els anys, a causa de l'augment d'assumptes registrats en aquest període (Gràfic 12). Aquest descens és especialment brusc en els anys 2008 i 2009, en els quals es registra una resolució del 83%. A l'any 2010, veiem com la taxa torna a experimentar una pujada (fins al 91%), però sense que això hagi suposat un canvi en la tendència, ja que a l'any 2013 s'anota una taxa de resolució del 87%.

RESOLUCIONS DELS JUTJATS DE LO SOCIAL PER MATÈRIA. DEMARCACIÓ ICAB. ANY 2013						
	ACOMIADAMENTS		QUANTITATS		SEGURETAT SOCIAL	
	ESTIMA	DESESTIMA	ESTIMA	DESESTIMA	ESTIMA	DESESTIMA
JSO N° 1 BCN	95	15	134	22	98	92
JSO N° 2 BCN	115	34	120	22	30	99
JSO N° 3 BCN	107	17	104	11	120	98
JSO N° 4 BCN	113	20	151	18	80	220
JSO N° 6 BCN	71	24	114	31	60	145
JSO N° 7 BCN	70	16	112	26	69	136
JSO N° 8 BCN	88	19	131	11	93	170
JSO N° 9 BCN	91	26	118	34	90	165
JSO N° 10 BCN	103	29	108	14	58	139
JSO N° 11 BCN	95	31	129	11	125	117
JSO N° 12 BCN	82	13	122	13	127	86
JSO N° 13 BCN	87	8	134	17	103	162
JSO N° 14 BCN	96	28	116	20	106	121
JSO N° 15 BCN	69	24	107	32	63	150
JSO N° 16 BCN	102	20	95	15	101	120
JSO N° 17 BCN	106	24	111	11	73	128
JSO N° 18 BCN	79	18	99	3	77	119

JSO N° 19 BCN	92	7	109	20	108	92
JSO N° 20 BCN	77	16	118	25	56	134
JSO N° 21 BCN	81	18	79	6	79	97
JSO N° 22 BCN	112	25	122	22	58	133
JSO N° 24 BCN	84	23	150	16	120	98
JSO N° 25 BCN	95	17	117	10	86	76
JSO N° 26 BCN	105	35	98	26	72	99
JSO N° 27 BCN	62	14	130	26	59	152
JSO N° 28 BCN	106	39	133	33	48	157
JSO N° 29 BCN	107	41	107	30	116	104
JSO N° 31 BCN	71	31	114	12	64	162
JSO N° 32 BCN	87	21	95	10	67	96
JSO N° 33 BCN	121	11	103	14	112	111
TOTALES	2.769	664	3.480	561	2.518	3.778

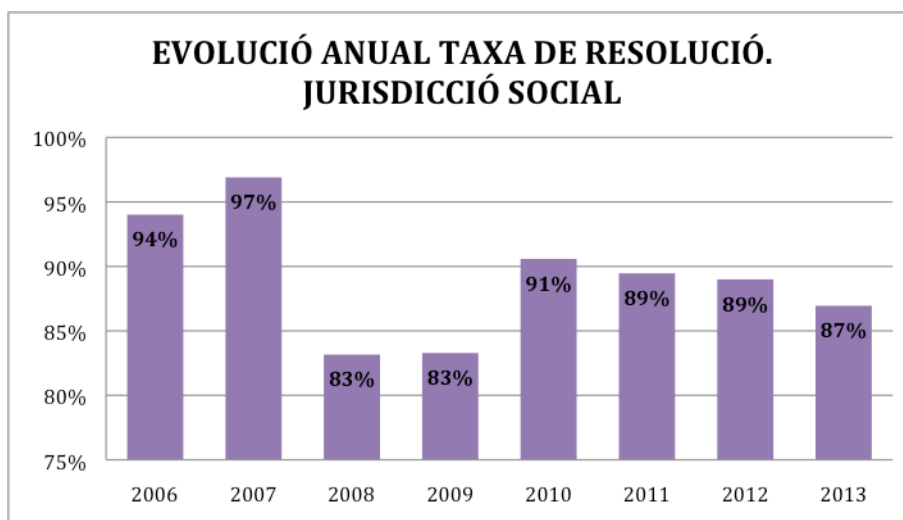
Gràfic 17. Resolucions dels Jutjats socials per matèria. Demarcació ICAB. Any 2013

2.4 Principals indicadors judicials

Taxa de resolució

En el Gràfic 18 podem veure l'evolució anual de la taxa de resolució en la jurisdicció social, des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

En els anys previs a la crisi, veiem com es registren les taxes més altes de tota la sèrie, sent a l'any 2007 d'un 97%. A partir de llavors, veiem com la capacitat resolutiva dels tribunals va minvant a mesura que se succeeixen els anys, a causa de l'augment d'assumptes registrats en aquest període (Gràfic 12). Aquest descens és especialment brusc en els anys 2008 i 2009, en els quals es registra una resolució del 83%. A l'any 2010, veiem com la taxa torna a experimentar una pujada (fins al 91%), però sense que això hagi suposat un canvi en la tendència, ja que a l'any 2013 s'anota una taxa de resolució del 87%.

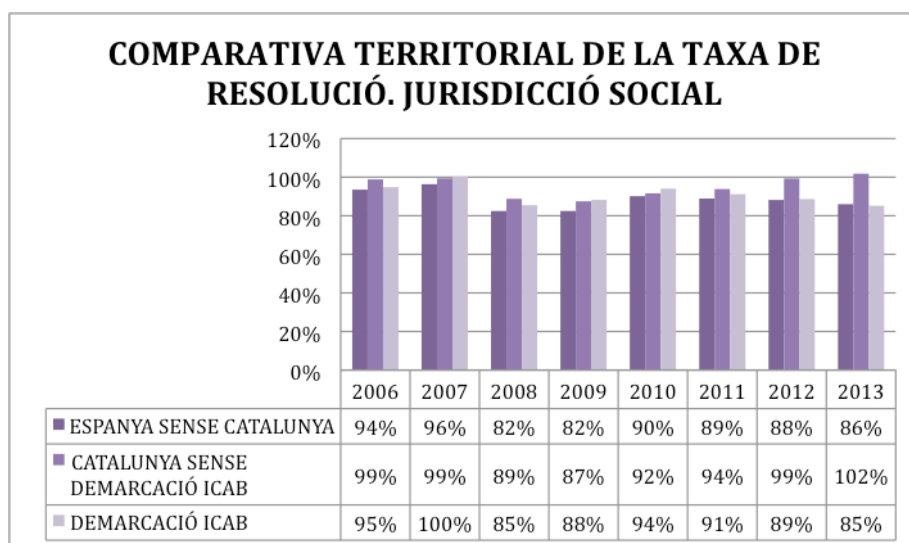

Gràfic 18. Evolució anual de la taxa de resolució. Jurisdicció social

Quant a la comparativa territorial de la taxa de resolució entre les tres demarcacions, en el Gràfic 19 veiem que el comportament en tots els àmbits geogràfics, es correspon amb el descrit en el gràfic anterior.

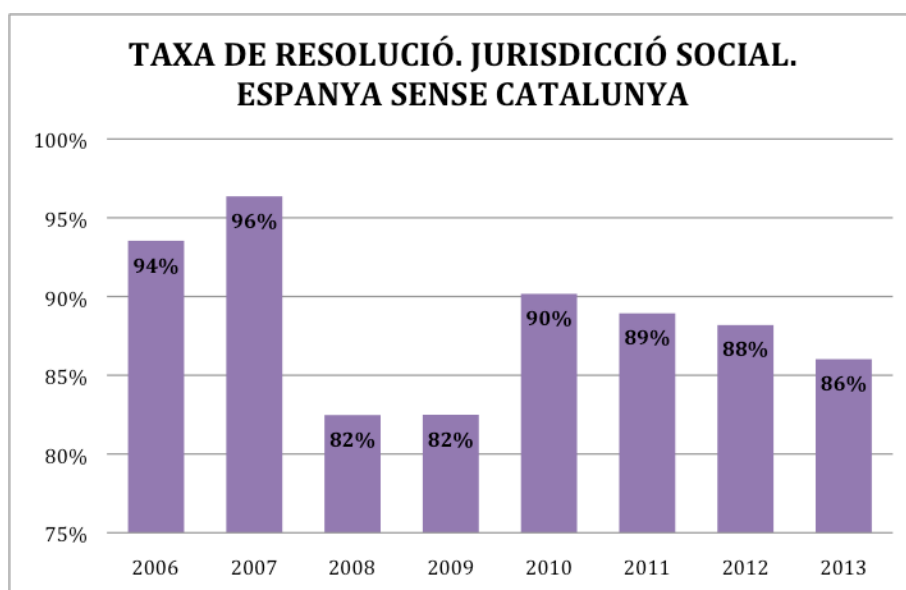
Destaca no obstant això, que el descens registrat després de l'esclat de la crisi a partir de l'any 2008, és més acusat als territoris de "Espanya sense Catalunya" i en el de la "demarcació ICAB". A l'any 2013 veiem com es registra un taxa del 86% per al primer territori i una altra del 85% per al segon; mentre que a "Catalunya sense demarcació ICAB" s'anota una resolució del 102%, sent aquest l'únic àmbit geogràfic en el qual s'ha millorat resolutivament parlant, respecte a l'any 2006.

El exposat coincideix amb les circumstàncies pròpies de cada demarcació en relació a l'evolució de la taxa de litigiositat, que té el seu reflex tant en el moviment dels assumptes com en els indicadors judicials.

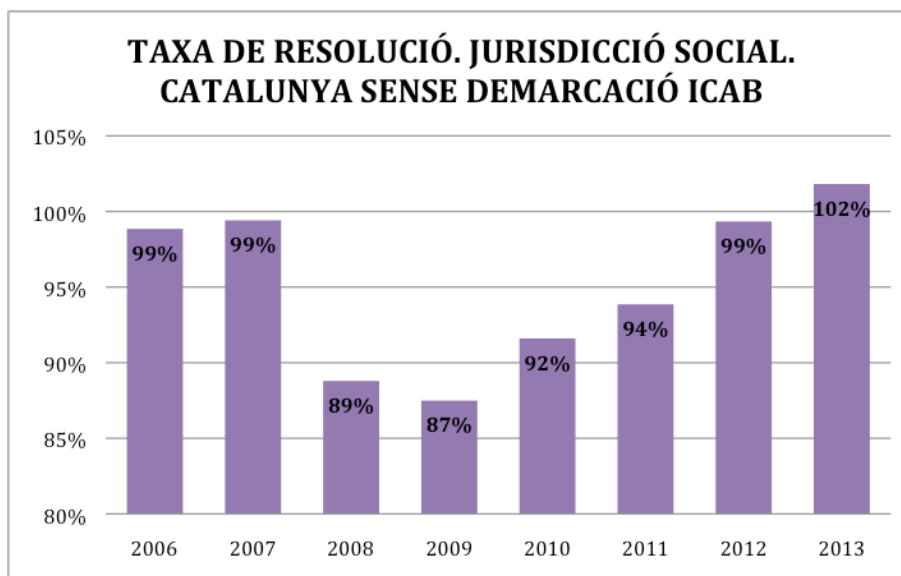
Gràfic 19. Comparativa territorial de la taxa de resolució. Jurisdicció social

En el Gràfic 20 podem veure l'evolució de la taxa de resolució en la demarcació territorial de "Espanya sense Catalunya". El comportament de la gràfica coincideix amb el exposat anteriorment, per la qual cosa ens remetem al manifestat.

Gràfic 20. Taxa de resolució. Jurisdicció social. Espanya sense Catalunya

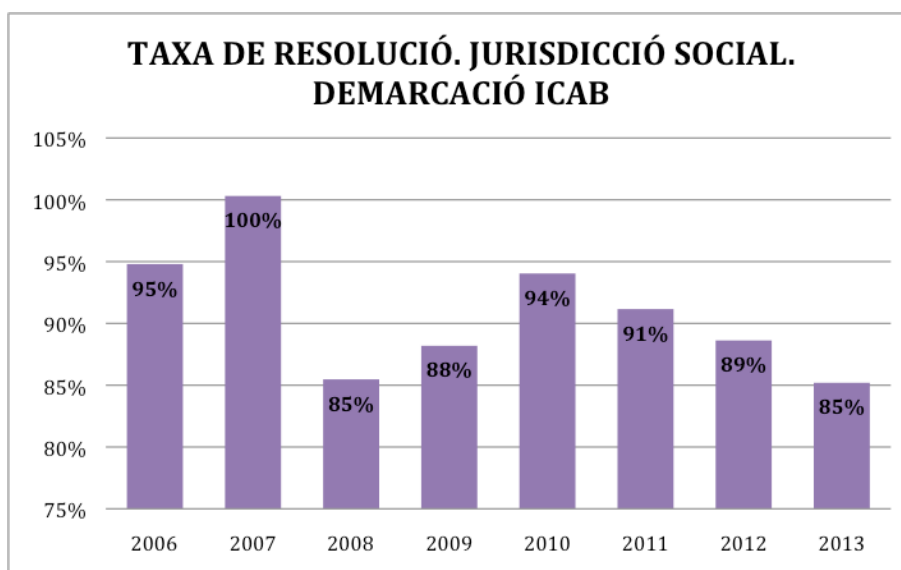
En l'àmbit geogràfic de "Catalunya sense demarcació ICAB", veiem en el Gràfic 21 com després d'aquest descens brusc registrat en els anys 2008 i 2009, s'inicia un període de creixement de la taxa de resolució. Tal i com s'ha comentat, aquest és l'únic territori en el qual es registra un progrés en la taxa en termes generals, des de l'any 2006.

Gràfic 21. Taxa de resolució. Jurisdicció social. Catalunya sense demarcació ICAB

En el Gràfic 22 podem veure l'evolució de la taxa de resolució al llarg del període comprès entre els anys 2006 i 2013, en la "demarcació ICAB".

El comportament de la gràfica coincideix amb el manifestat abans, de manera que es produeix un descens brusc en els anys 2008 i 2009 i, malgrat la pujada experimentada a l'any 2010, es confirma la tendència regressiva de la taxa de resolució en aquest territori.

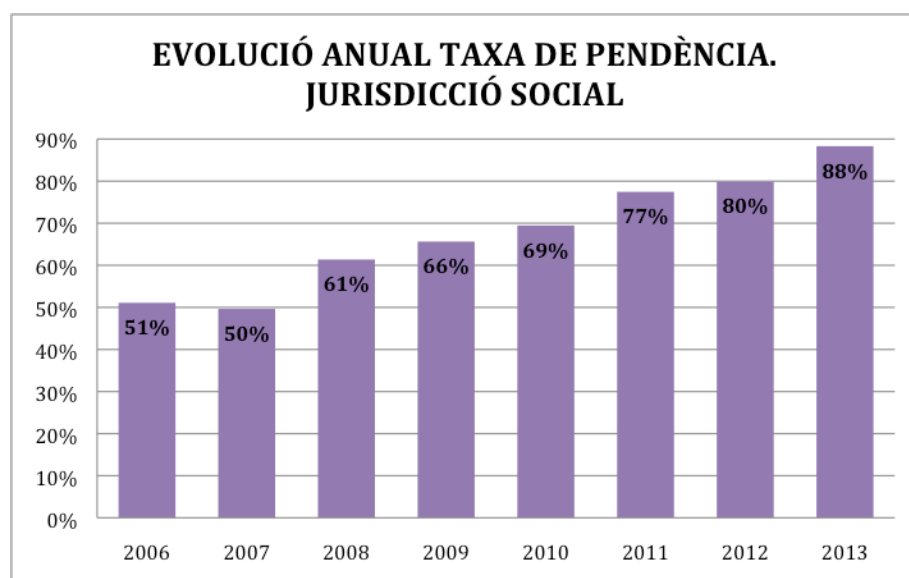
Gràfic 22. Taxa de resolució. Jurisdicció social. Demarcació ICAB

Taxa de pendència

En el Gràfic 23 podem observar l'evolució anual de la taxa de pendència en la jurisdicció social, en el període comprès entre els anys 2006 i 2013.

La tendència reflectida en la gràfica conjuga amb l'augment de la taxa de litigiositat (Gràfic 1), així com amb l'augment del volum d'assumptes ingressats (Gràfic 12). En efecte, veiem com en els anys 2006 i 2007 es registren les taxes de pendència més baixes de la sèrie. A partir de l'any 2008, veiem la pendència puja de forma progressiva a mesura que se succeïen els anys, i que a l'any 2013 aquesta arriba a un 88%, la xifra més alta de la seqüència.

El increment en aquest últim any és del 42% respecte a l'any 2006. Estem davant un augment notable que requereix, per tant, de l'atenció per part de les autoritats competents, ja que una creixuda tan important és símptoma de col·lapse judicial.

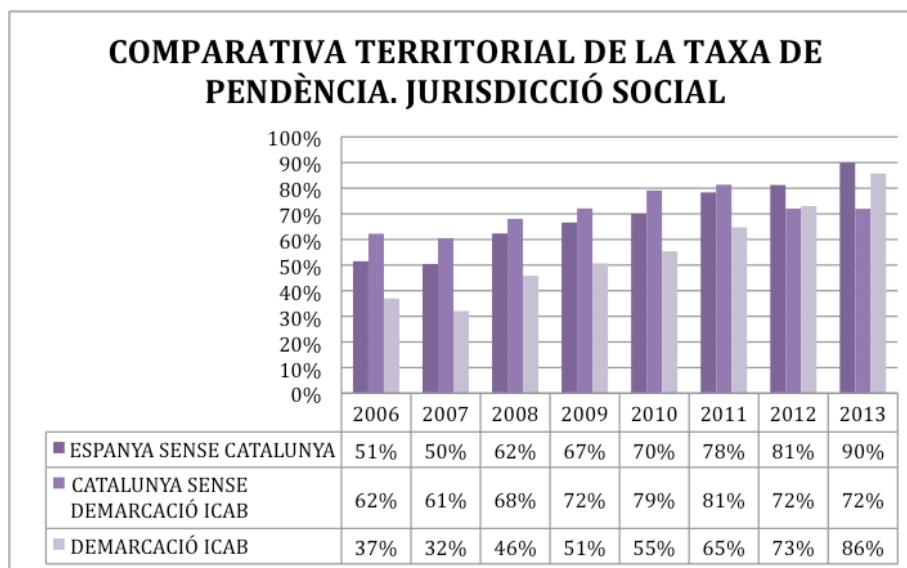

Gràfic 23. Evolució anual de la taxa de pendència. Jurisdicció social

En el Gràfic 24 podem contemplar la comparativa per territoris de la taxa de pendència en la jurisdicció social des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

El comportament de la gràfica es correspon amb el comentat anteriorment. No obstant això hem de destacar que, a diferència del que ocorria amb la taxa de resolució (Gràfic 19), al territori de "Catalunya sense demarcació ICAB" es registra la xifra de pendència més baixa a l'any 2013, un 90%. En efecte, una major taxa de resolució implica una correlativa taxa de pendència menor.

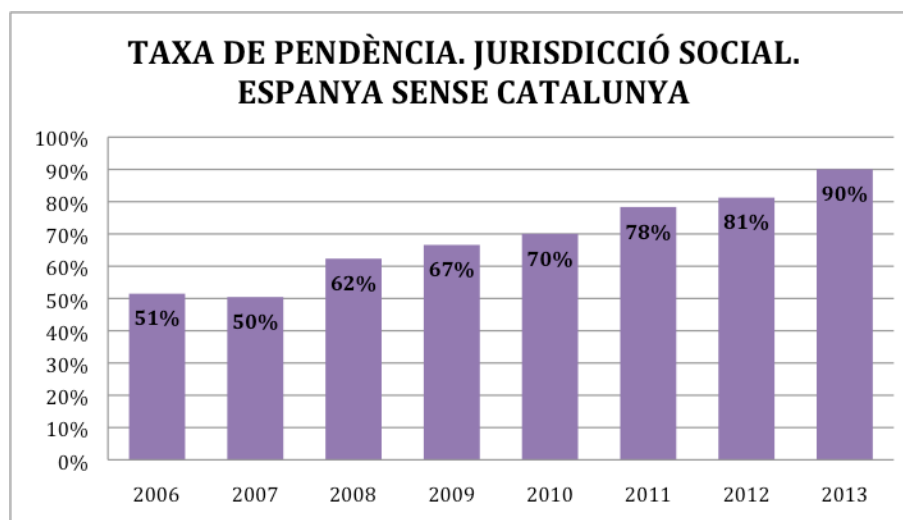
No obstant, ja s'ha comentat que això es deu en gran part al fet que la conflictivitat en l'àmbit social es concentra principalment en aquells territoris on s'aglutina una major densitat de població i d'indústria. Per això en els àmbits geogràfics de "Espanya sense Catalunya" i de la "demarcació ICAB" la taxa de pendència reflecteix un col·lapse major en comparació amb el territori de "Catalunya sense demarcació ICAB".

Gràfic 24. Comparativa territorial de la taxa de pendència. Jurisdicció social

En el Gràfic 25 podem veure l'evolució de la taxa de pendència en la jurisdicció social, en la demarcació territorial de "Espanya sense Catalunya".

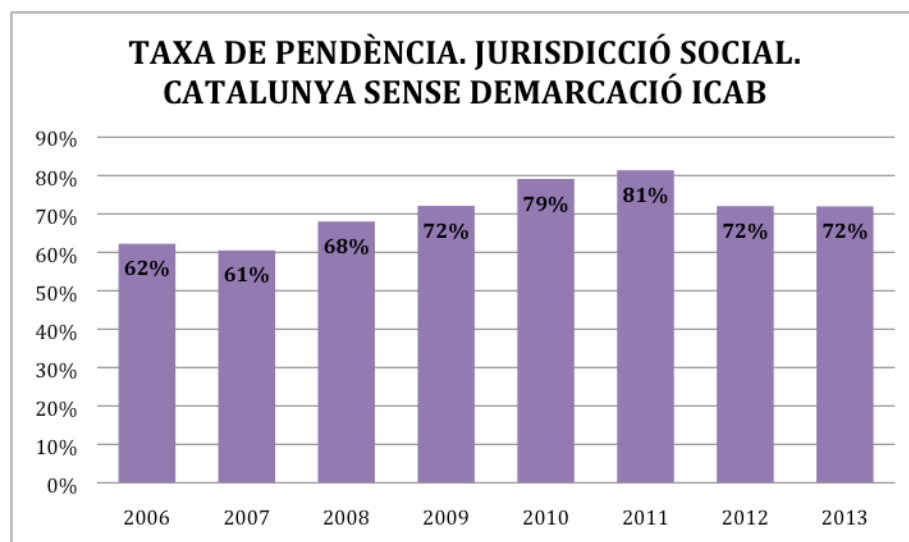
Tal i com apuntàvem abans, la tendència de la corba mostra una clara progressió de la taxa, a mesura que es succeeixen els anys. A l'any 2013 s'anota una pendència del 90%, la qual cosa suposa un increment del 43% respecte a l'any 2006.

Gràfic 25. Taxa de pendència. Jurisdicció social. Espanya sense Catalunya

Quant a l'àmbit geogràfic de "Catalunya sense demarcació ICAB", en el Gràfic 26 veiem com a pesar de que es registra un augment de 10 punts percentuals a l'any 2013 respecte a l'any 2006, la línia de la corba mostra certes fluctuacions a mesura que es succeeixen els anys.

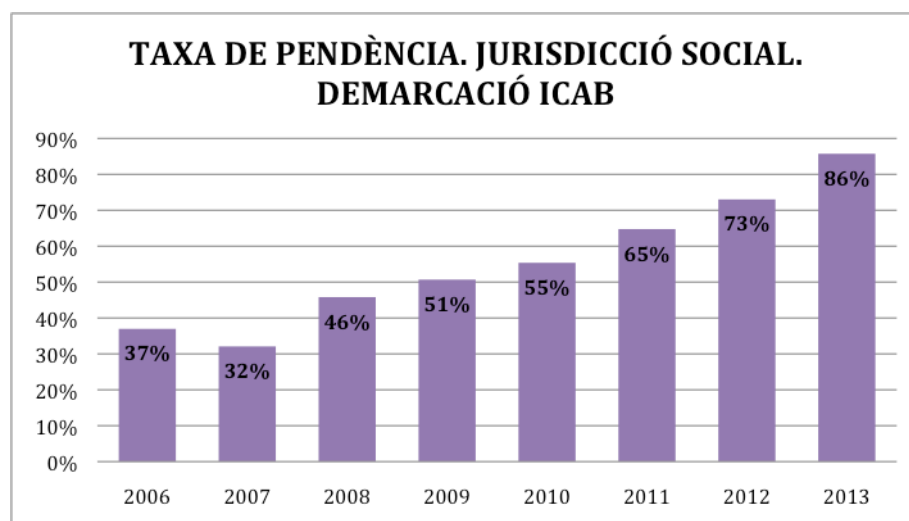
En efecte, a l'any 2011 veiem com s'anota una taxa de pendència del 81%, la més alta de tota la seqüència. No obstant això en els dos últims anys la pendència és d'un 72%, la qual cosa confirma el manifestat sobre que és en aquest territori, on la progressió de la taxa es mostra menys acusada, en comparació als altres.

Gràfic 26. Taxa de pendència. Jurisdicció social. Catalunya sense demarcació ICAB

Quant a la "demarcació ICAB", en el Gràfic 27 veiem com la tendència de la taxa es manifesta en el mateix sentit que en el Gràfic 25 sobre la seva evolució al territori de "Espanya sense Catalunya".

A l'any 2006 s'anota una taxa de pendència del 37%, mentre que a l'any 2013 es registra un 86%, la qual cosa suposa un increment del 57%. Aquesta és, per tant, la demarcació territorial en la qual la crescuda de la taxa de pendència és major.

Gràfic 27. Taxa de pendència. Jurisdicció social. Demarcació ICAB

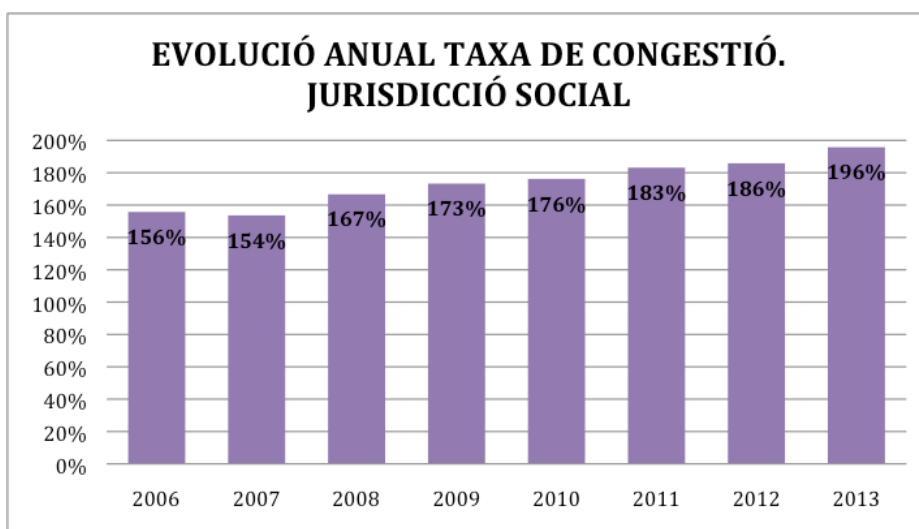
Taxa de congestió

En el Gràfic 23 podem observar l'evolució anual de la taxa de pendència en la jurisdicció social, en el període comprès entre els anys 2006 i 2013.

En aquest s'observa com la tendència de la taxa mostra una progressió constant de la mateixa, a mesura que se succeeixen els anys. Així, a l'any 2006 es registra una congestió del 156%, mentre que a l'any 2013 s'anota una taxa del 196%, la qual cosa suposa un increment del 20%. El comportament de la gràfica es correspon amb el dels assumptes ingressats (Gràfic 12) i amb les taxes de resolució (Gràfic 18) i de pendència (Gràfic 23), abans comentades. En efecte, en produir-se un augment dels assumptes ingressats, si aquest no va acompanyat de

la inversió de recursos materials i humans pertinents per absorbir el mateix, es produeix un increment del col·lapse en els tribunals.

En els últims anys, la crisi econòmica ha fet que augmenti notablement la taxa de litigiositat en l'àmbit social, coincidint amb un període de retallades i ajustos en les administracions públiques. No obstant això, la reforma de la normativa processal i el desenvolupament del Pla de Modernització de Justícia, possiblement ha fet que la crescuda de la taxa de congestió registrada en els últims anys, malgrat ser important, sigui més continguda atenent a la conjuntura socioeconòmica del Mercat de Treball.

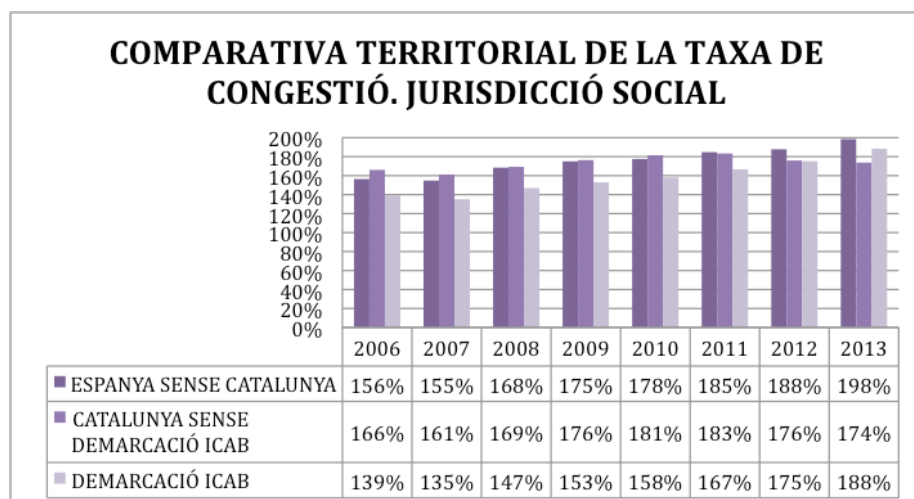

Gràfic 28. Evolució anual de la taxa de congestió. Jurisdicció social

Quant a la comparativa territorial de la taxa de congestió en la jurisdicció social, en el Gràfic 29 podem veure com ha estat l'evolució de la mateixa en cadascuna de les demarcacions territorials.

L'àmbit geogràfic que ha experimentat un increment de la taxa de congestió menor, ha estat el de "Catalunya sense demarcació ICAB", sent aquest d'un 4% a l'any 2013 respecte a l'any 2006. Per contra, la "demarcació ICAB" ha estat el territori que ha registrat el major augment: un 26% en el mateix període. En efecte, en ser el territori que major densitat de població concentra i amb un nucli econòmic i industrial més important, l'augment de la conflictivitat social ha estat més notable i això s'ha vist reflectit en l'evolució de la taxa de congestió.

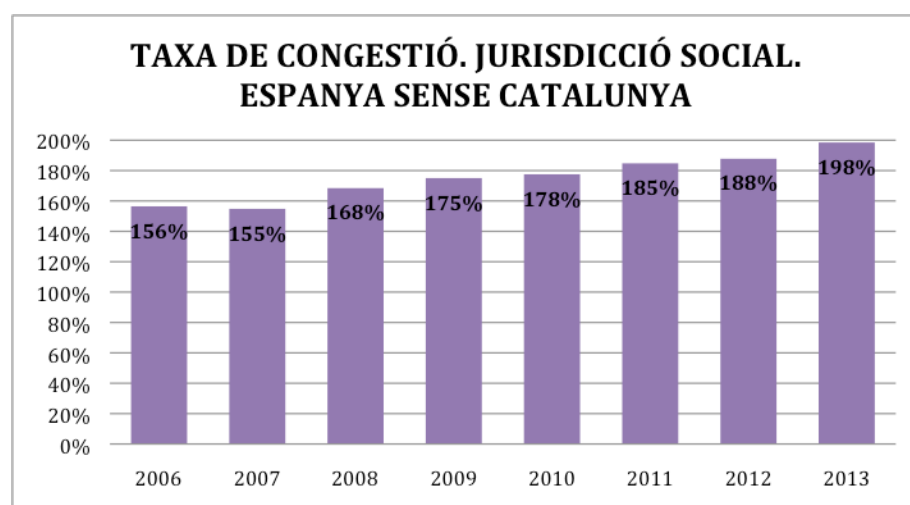
Finalment, la demarcació territorial de "Espanya sense Catalunya" ha registrat un increment de la taxa de congestió d'un 21% a l'any 2013 respecte a l'any 2006.

Gràfic 29. Comparativa territorial de la taxa de congestió. Jurisdicció social

En el Gràfic 30 podem veure el comportament de la taxa de congestió en la demarcació territorial de "Espanya sense Catalunya", des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

Tal i com hem comentat abans, la tendència de la taxa mostra un increment progressiu a mesura que se succeeixen els anys. A l'any 2013, la taxa de congestió registrada és d'un 198%, la xifra més alta de la seqüència.

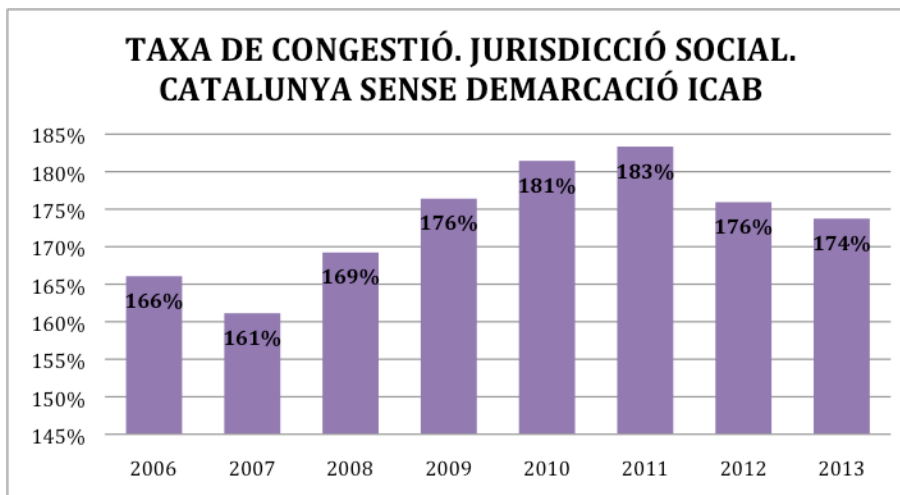
Gràfic 30. Taxa de congestió. Jurisdicció social. Espanya sense Catalunya

En l'àmbit geogràfic de "Catalunya sense demarcació ICAB" el desenvolupament de la tendència de la taxa de congestió és una mica diferent respecte als altres dos territoris.

En efecte, en el Gràfic 31 veiem com a pesar de que es produeix un augment en termes absoluts des de l'any 2006 fins a l'any 2013, doncs passem d'una taxa del 166% a una altra del 174%, la corba expressa notables fluctuacions al llarg del període temporal estudiat. En els anys 2006 i 2007 s'anoten les xifres més baixes de la sèrie, i a partir de l'any 2008 veiem com la tendència es mostra a l'alça, fins a l'any 2011.

No obstant això, en els dos últims anys veiem com té lloc un canvi en la tendència i com es registra un descens de la mateixa. Així, d'una congestió del 183% a l'any 2011, passem a una

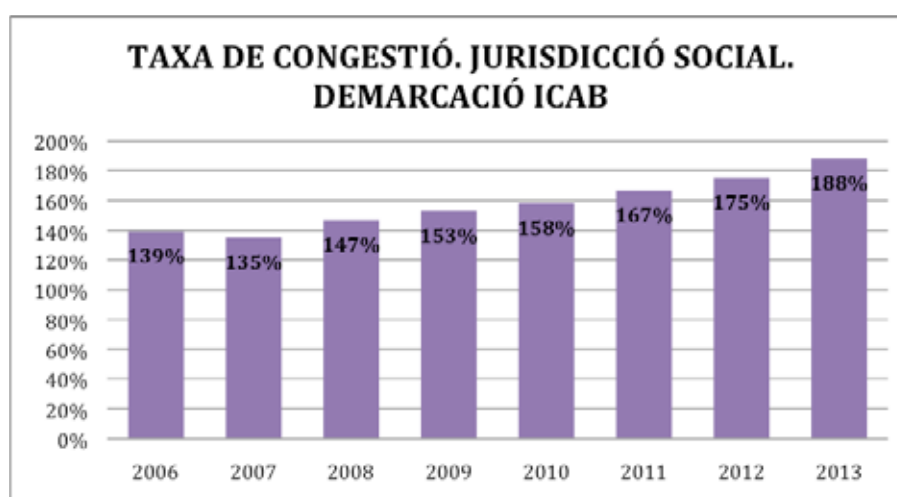
taxa del 174% a l'any 2013. Aquest canvi en la tendència, solament ha tingut lloc en aquest territori. Això és a causa de que la taxa de litigiosidad en l'àmbit social en dita a "Catalunya sense demarcació ICAB" és menor en comparació a la resta d'àmbits geogràfics estudiats (Gràfic 2).

Gràfic 31. Taxa de congestió. Jurisdicció social. Catalunya sense demarcació ICAB

En el Gràfic 32 podem veure com ha estat el comportament de la taxa de congestió en l'àmbit geogràfic de la "demarcació ICAB", des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

Tal i com s'ha comentat, el territori en el qual es produeix un major increment de la taxa de congestió, és en el de la "demarcació ICAB", sent aquest d'un 26% a l'any 2013 respecte a l'any 2006. No obstant això, no és l'espai que majors valors de congestió presenta, ja que si ho comparem amb la demarcació de "Espanya sense Catalunya", aquest presenta un col·lapse major en termes absoluts.

Gràfic 32. Taxa de congestió. Jurisdicció social. Demarcació ICAB

3. Social per òrgans jurisdiccionals

3.1 Jutjats de lo social

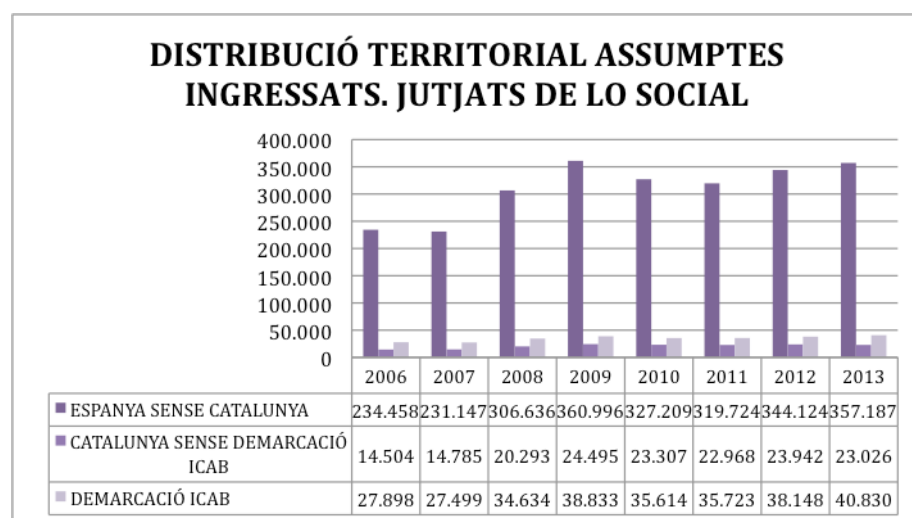
Moviment d'assumpes

Assumpes ingressats

En el Gràfic 33 tenim la distribució territorial dels assumpes ingressats en els Jutjats Socials, en el període comprès entre els anys 2006 i 2013.

En els anys 2006 i 2007 veiem com es registren les xifres més baixes de tota la seqüència, coincidint amb el període previ a la crisi. A partir de llavors es produeix un augment en el volum dels assumpes ingressats, sent aquest d'un 34% de mitjana a l'any 2013 respecte a l'any 2006. No obstant això, podem observar com en els anys 2010 i 2011, la corba de la gràfica mostra unes lleugeres fluctuacions regressives, que reflecteixen un descens dels assumpes registrats.

No obstant això, en els dos últims anys la tendència torna a mostrar-se a l'alça, i fins i tot veiem com en la "demarcació ICAB" es registra la xifra més alta de la sèrie per a aquest territori.

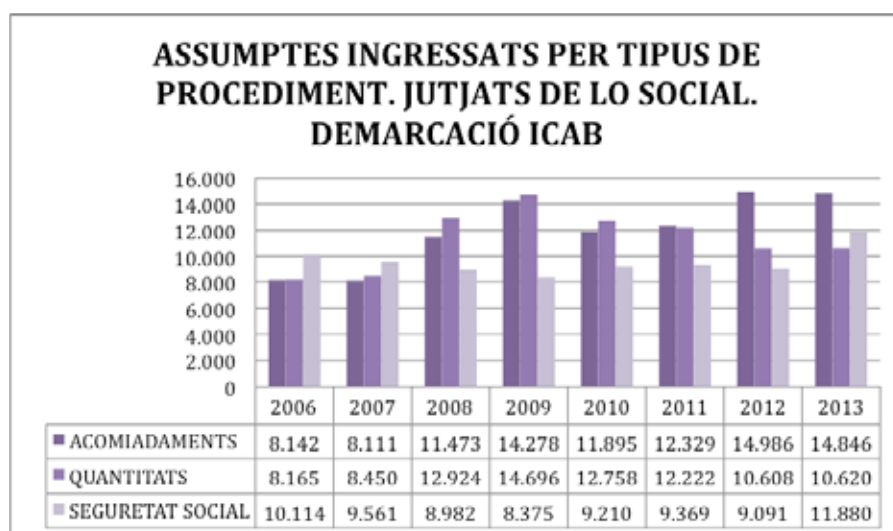
Gràfic 33. Distribució territorial d'assumpes ingressats. Jutjats socials

En el Gràfic 34 podem veure l'evolució dels assumpes ingressats en els Jutjats socials, segons els tipus de procediments més important per volum, des de l'any 2006 fins a l'any 2013. Els procediments que major litigiositat representen en l'àmbit social són: els de acomiadament, les reclamacions de quantitat i els processos relatius a la Seguretat Social.

Quant als procediments d'acomiadament, en el gràfic veiem com des de l'any 2006 aquests no paren d'augmentar a mesura que se succeeixen els anys. A l'any 2013 es produeix un lleuger descens respecte a l'any anterior. No obstant això, encara estem davant una xifra molt important pel que això representa a nivell socioeconòmic al Mercat de Treball. En efecte, en l'últim any es van registrar 14.846 procediments d'acomiadament.

En relació als procediments de quantitats i els relatius a matèries de la Seguretat Social, l'evolució de la tendència dels mateixos és una mica diferent respecte als processos d'acomiadaments. D'una banda, respecte als procediments de quantitats veiem com el comportament de la corba es mostra paral·lel al dels acomiadaments, fins a l'any 2010. No obstant això, en els tres últims anys de la seqüència veiem com es produeix un descens dels procediments de quantitats, respecte a anys anteriors. Es possible que el impuls de la mediació i la conciliació individual, sobretot a partir de la reforma processal de llei ritual a l'any 2011, hagi influït en aquesta regressió.

D'altra banda, veiem com els processos relatius a la Seguretat Social experimenten un descens en els anys 2008 i 2009, i com a partir de l'any 2010 es registra un augment dels mateixos. Cal tenir en compte que un dels pilars de la reforma de la llei processal, ha estat la unificació competencial d'aquelles matèries que per la seva naturalesa havien de ser conegudes per un Jutjat Social. Pel que amb la LRJS del 2011, es va produir un important transvasament competencial en matèries relatives a Seguretat Social (excepte les relacionades amb la recaptació de quotes), que ha ajudat a l'augment del volum d'assumpes d'aquest tipus en els Jutjats socials.

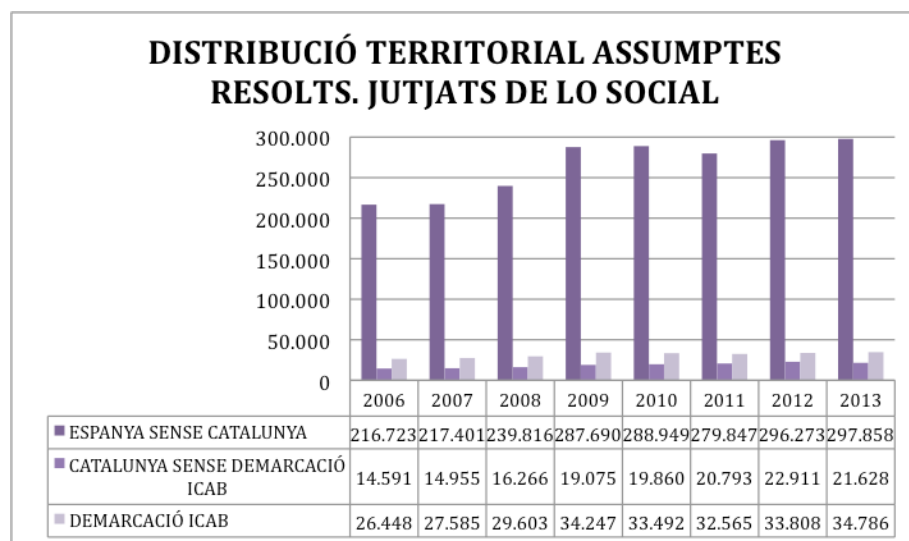

Gràfic 34. Assumpes ingressats per tipus de procediment. Jutjats socials. Demarcació ICAB

Assumpes resolts

L'evolució de la distribució territorial dels assumpes resolts en els Jutjats socials, discorre paral·lela a la dels assumpes ingressats, tal i com podem observar en el Gràfic 35.

Així, en els anys 2006 i 2007 es registren les xifres més baixes de tota la sèrie, mentre que a partir de l'any 2008 veiem com es produeix un augment de la tendència en termes generals, correlatiu a l'augment del volum d'ingressos.

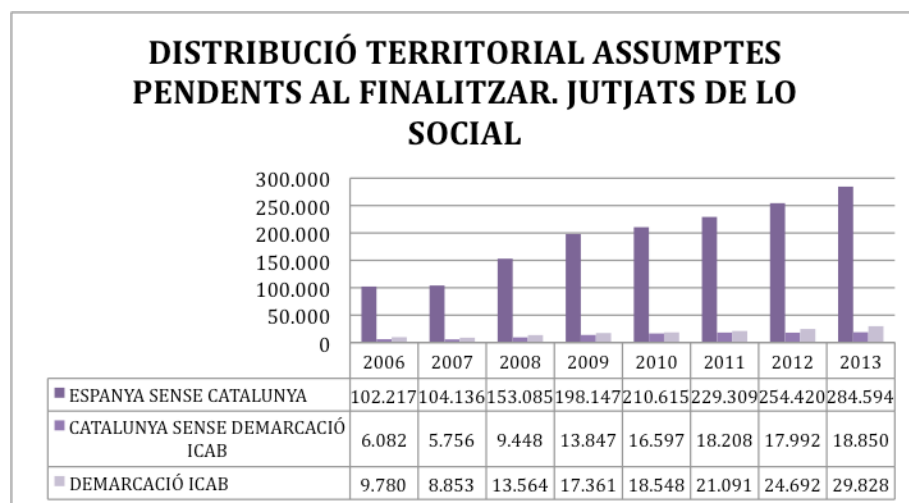
Gràfic 35. Distribució territorial d'assumpes resolts. Jutjats socials

Assumpes pendents al finalitzar

En el Gràfic 36 tenim la distribució territorial dels assumpes pendents al finalitzar en els Jutjats socials, des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

Aquest reflecteix un augment progressiu dels assumpes pendents a mesura que es succeïen els anys, sent més acusat a partir de l'any 2008 coincidint amb la crisi econòmica. En efecte, a l'any 2013 es produeix un increment del 67% de mitjana del nombre d'assumpes pendents al finalitzar en els Jutjats socials, respecte a l'any 2006.

L'augment al que s'ha fet referència és similar entre tots els territoris estudiats, sent una mica més acusat en l'àmbit geogràfic de "Catalunya sense demarcació ICAB".

Gràfic 36. Distribució territorial d'assumpes pendents en finalitzar. Jutjats socials

Principals indicadors judicials

Taxa de resolució

En el Gràfic 37 podem veure l'evolució de la taxa de resolució comparada en els Jutjats socials, des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

En els dos primers anys de la gràfica, la taxa es situa en un 98% de mitjana considerant els territoris en el seu conjunt. A partir de l'any 2008, veiem com la capacitat resolutiva dels Jutjats Socials disminueix una mitjana d'11 punts percentuals en general, a causa de l'augment de la taxa de litigiositat derivada de la crisi que ha provocat l'augment del nombre total d'assumpes ingressats (Gràfic 33).

Gràfic 37. Taxa de resolució comparada. Jutjats socials

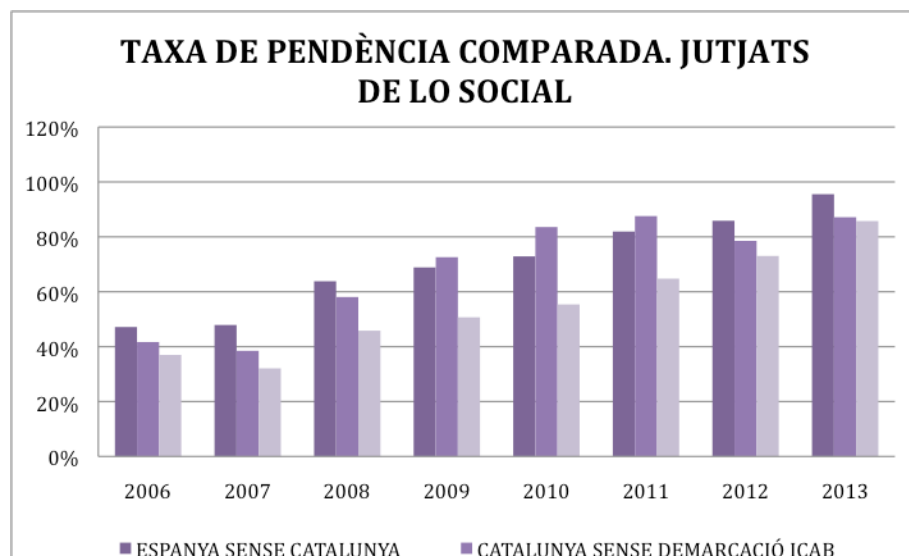
Taxa de pendència

En relació a la taxa de pendència en els Jutjats Socials, en el Gràfic 38 podem veure com ha estat aquesta en el període que va des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

El comportament de la tendència d'aquesta, es correspon amb el exposat en el gràfic anterior sobre la taxa de resolució. En efecte, en els anys 2006 i 2007 es registren els valors més baixos relatius a la taxa de pendència, de tota la seqüència. A partir del 2008, una vegada que es comencen a sentir els efectes de la crisi, es produeix un augment gradual de la pendència, que es situa en un 87% de mitjana a l'any 2013.

En produir-se un augment de la conflictivitat social, els Jutjats socials s'han d'enfrontar a una major càrrega de treball de manera que, si no va acompanyada de la corresponent inversió de recursos materials i humans, es produeix un increment dels assumpes pendents al finalitzar i un minvament en la capacitat resolutiva dels tribunals, que es tradueix en un augment de la taxa de pendència en termes generals.

Quant al detall dels territoris, veiem com l'augment és més acusat en la "demarcació ICAB", sent aquesta d'un 57% a l'any 2013 respecte a l'any 2006. No obstant això, "Espanya sense Catalunya", que és el territori que menor creixuda presenta, registra un augment de la taxa del 51%, la qual cosa és sens dubte un increment molt important.

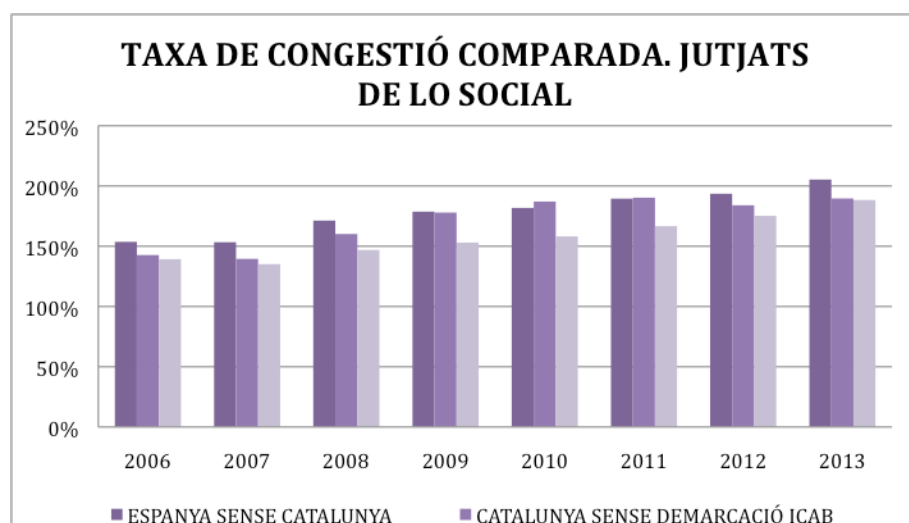
Gràfic 38. Taxa de pendència comparada. Jutjats socials

Taxa de congestió

En el Gràfic 39 podem contemplar el comportament de la taxa de congestió en els Jutjats socials, de les tres demarcacions territorials, en el període comprès entre els anys 2006 i 2013.

Aquest reflecteix com el col·lapse dels Jutjats socials no ha parat de créixer des que va esclatar la crisi a l'any 2008, en tots els territoris analitzats. Es tracta d'un increment del 25% de mitjana a l'any 2013 respecte de l'any 2006.

En la "demarcació ICAB" la pujada de la taxa és una mica més pronunciada: del 26%. I és que tal i com s'ha exposat anteriorment, l'augment de la conflictivitat en l'àmbit social en aquest territori, és major en comparació a la resta d'àmbit geogràfics i això es reflecteix després en els indicadors judicials

Gràfic 39. Taxa de congestió comparada. Jutjats socials

En el Gràfic 40 tenim una taula amb la distribució dels principals indicadors judicials analitzats, dels Jutjats Socials que integren la "demarcació ICAB", a l'any 2013. En aquest veiem

com és el Jutjat social N° 4 qui registra la taxa de resolució més alta (104%); mentre que les majors taxes de congestió i de pendència les anota el Jutjat social N° 21, sent aquestes del 260 i del 160%, respectivament.

LA LUPA. JUTJATS DE SOCIAL. DEMARCACIÓ ICAB			
	TAXA RESOLUCIÓ	TAXA CONGESTIÓ	TAXA PENDÈNCIA
JSO N° 1 BARCELONA	91%	192%	89%
JSO N° 2 BARCELONA	84%	173%	73%
JSO N° 3 BARCELONA	94%	156%	61%
JSO N° 4 BARCELONA	104%	178%	76%
JSO N° 6 BARCELONA	93%	191%	91%
JSO N° 7 BARCELONA	82%	194%	94%
JSO N° 8 BARCELONA	91%	181%	81%
JSO N° 9 BARCELONA	78%	187%	81%
JSO N° 10 BARCELONA	82%	192%	86%
JSO N° 11 BARCELONA	86%	185%	82%
JSO N° 12 BARCELONA	80%	208%	105%
JSO N° 13 BARCELONA	88%	197%	91%
JSO N° 14 BARCELONA	84%	181%	78%
JSO N° 15 BARCELONA	82%	194%	92%
JSO N° 16 BARCELONA	83%	174%	74%
JSO N° 17 BARCELONA	81%	194%	91%
25 JSO N° 18 BARCELONA	81%	211%	109%
JSO N° 19 BARCELONA	88%	165%	59%
JSO N° 20 BARCELONA	88%	171%	69%
JSO N° 21 BARCELONA	75%	262%	160%
JSO N° 22 BARCELONA	84%	172%	71%
JSO N° 24 BARCELONA	74%	209%	109%
JSO N° 25 BARCELONA	78%	225%	124%
JSO N° 26 BARCELONA	84%	217%	116%
JSO N° 27 BARCELONA	90%	191%	88%
JSO N° 28 BARCELONA	81%	187%	80%
JSO N° 29 BARCELONA	87%	172%	71%
JSO N° 31 BARCELONA	91%	161%	58%
JSO N° 32 BARCELONA	82%	187%	69%
JSO N° 33 BARCELONA	92%	159%	59%

Gràfic 40. La Lupa. Distribució dels indicadors judicials en els Jutjats socials. Demarcació ICAB

3.2 Tribunal Superior de Justícia. Sala de lo social

Moviment d'assumpes

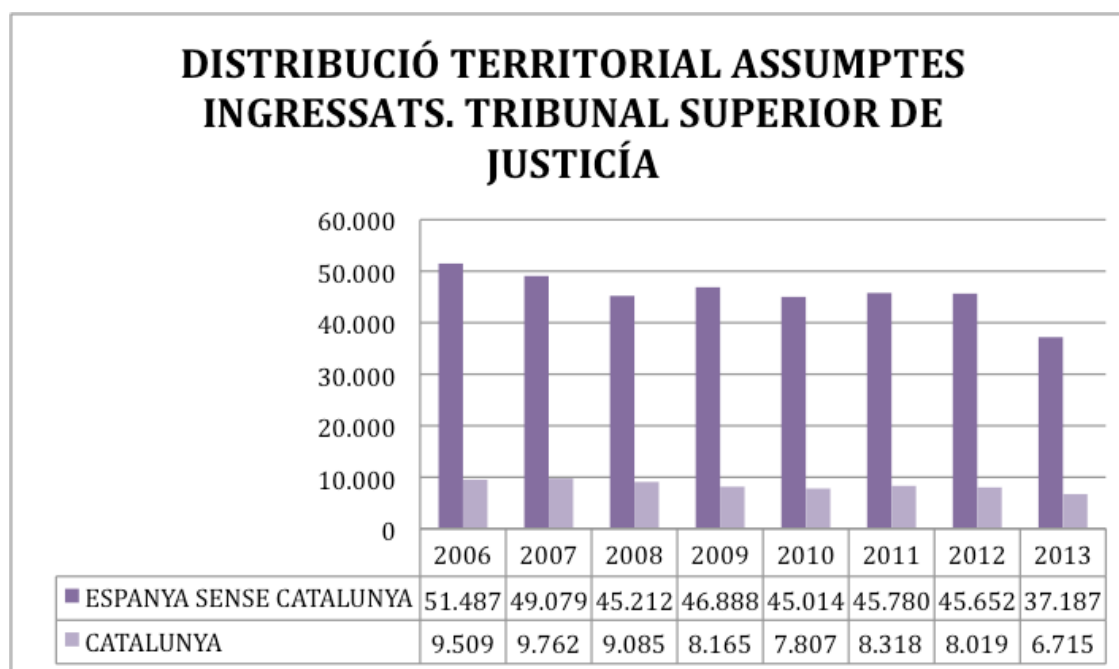
Assumpes ingressats

En el Gràfic 41 podem observar l'evolució de la distribució territorial dels assumpes ingressats a la sala social del Tribunal Superior de Justícia, en el període que va de l'any 2006 fins a l'any 2013.

En el gràfic en qüestió, veiem com la tendència de la gràfica es mostra regressiva, conforme passen els anys. Així, a l'any 2006 es registren 60.996 assumpes en total, mentre que a l'any 2013 s'anoten 43.902 ingressos, la qual cosa suposa una regressió del 39%.

No obstant això, podem veure com en el període comprès entre els anys 2008 i 2012, l'evolució dels assumpes ingressats en el TSJ és d'una certa estabilitat, registrant-ne certes fluctuacions. No obstant això, destaca com a l'any 2013, últim del qual es tenen dades completes, es produeix una caiguda notable del nombre total d'assumpes ingressats. En la demarcació territorial de "Catalunya", aquest descens és una mica més acusat que al territori de "Espanya sense Catalunya: 42 i 38% a l'any 2013 respecte a l'any 2006, respectivament.

Una de les raons més importants que expliquen el descens experimentat l'any 2013, és la implantació de la Llei 10/2012, de 20 de novembre, de taxes judicials, de l'any 2012. En efecte, la gran majoria d'expedients sobre els quals resolen els Tribunals Superiors de Justícia, ho formen recursos de suplicació que, amb la nova llei de taxes, estan supeditats al pagament d'una determinada quantitat de diners per part d'alguns subjectes, que en alguns casos suposa un desincentiu (quant no un obstacle) a l'hora de recórrer una resolució.

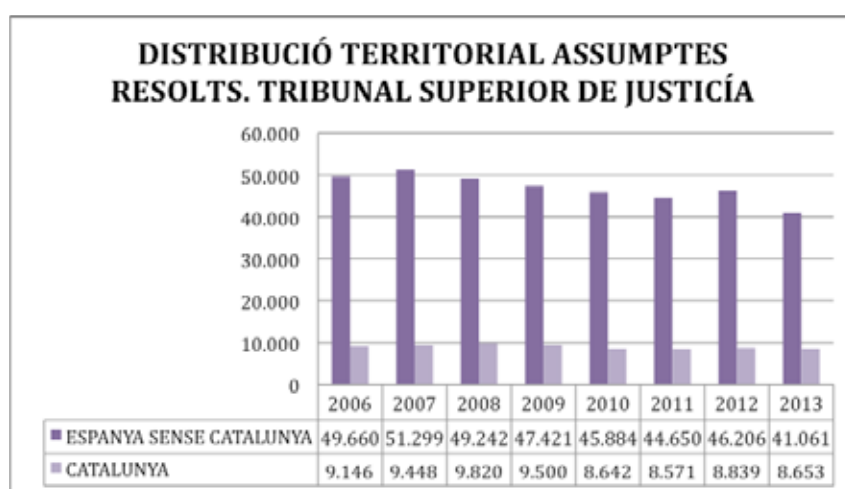
Gràfic 41. Distribució territorial assumpes ingressats. Tribunal Superior de Justícia

Assumpes resolts

En el Gràfic 42 tenim una distribució territorial del volum d'assumpes resolts en el Tribunal Superior de Justícia, en l'àmbit social, entre els anys 2006 i 2013.

El desenvolupament de la tendència és molt similar a la del gràfic anterior. Així, en els anys previs a la crisi (2006 i 2007), veiem com el volum d'assumpes ingressats a la sala social del TSJ, és superior respecte als anys següents. D'acord amb els assumpes ingressats, veiem com en el període comprès entre els anys 2008 i 2012 s'experimenten certes fluctuacions en la corba i la línia mostra una certa estabilitat.

Finalment, l'any 2013 veiem com es registren les xifres més baixes de la seqüència, tant al territori de "Espanya sense Catalunya" (41.061) com en la demarcació de "Catalunya" (8.653).

Gràfic 42. Distribució territorial assumpes resolts. Tribunal Superior de Justícia.

En el Gràfic 43 tenim una taula amb la distribució percentual dels assumpes resolts per la sala social del Tribunal Superior de Justícia, de les dues demarcacions territorials abans comentades. Veiem com la mitjana del repartiment de volums es manté estable: un 84% a "Espanya sense Catalunya" i un 16% a "Catalunya".

LA LUPA. DISTRIBUCIÓ DELS ASSUMPES RESOLTS. TSJ

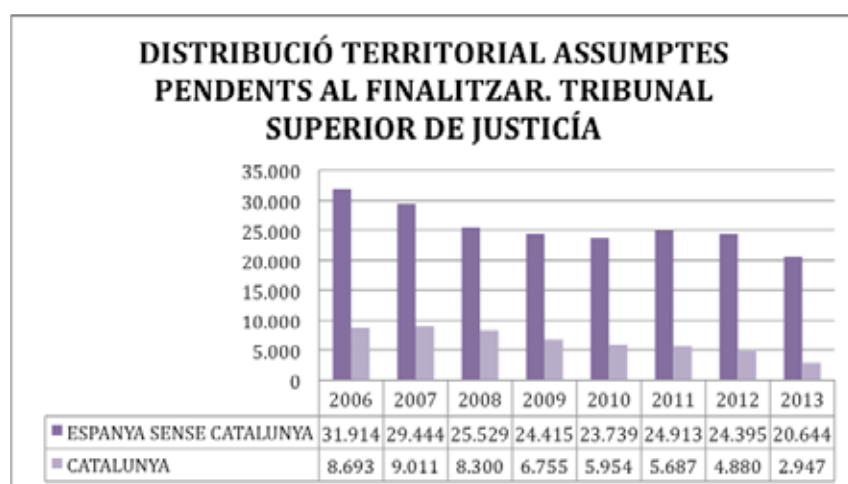
	ESPANYA SENSE CATALUNYA	CATALUNYA
2006	84%	16%
2007	84%	16%
2008	83%	17%
2009	83%	17%
2010	84%	16%
2011	84%	16%
2012	84%	16%
2013	83%	17%

Gràfic 43. La Lupa. Distribució percentual dels assumpes resolts. Tribunal Superior de Justícia.

Assumpes pendents al finalitzar

Quant a la distribució dels assumpes pendents al finalitzar, en el Gràfic 44 veiem com el comportament de la tendència és correlatiu al moviment d'assumpes ingressats i al dels resultats, comentats anteriorment.

En efecte, en els dos primers anys de la gràfica, s'anoten les xifres més altes de la sèrie en les dues demarcacions territorials estudiades. A partir de l'any 2008 i fins a l'any 2010, veiem com la línia fluctua i es produeix un període de cert estancament. Finalment, a l'any 2013 es produeix un descens significatiu dels assumpes pendents al finalitzar, tant al territori de "Espanya sense Catalunya" com en el de "Catalunya".

Gràfic 44. Distribució territorial assumpes pendents en finalitzar. Tribunal Superior de Justícia

Principals indicadors judicials

Taxa de resolució

En el Gràfic 45 veiem l'evolució de la taxa de resolució comparada en la sala social del Tribunal Superior de Justícia, des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

La tendència es desenvolupa d'acord amb el moviment dels assumpes registrats en aquest òrgan judicial, abans comentat. En efecte, en concentrar-se el major nombre d'assumpes en els anys 2006 i 2007, la taxa de resolució és menor en aquests mateixos anys (d'un 98% de mitjana), tal i com podem observar en el gràfic en qüestió. A partir de llavors, veiem com la capacitat resolutiva del Tribunal Superior de Justícia s'incrementa una mitjana de 8 punts percentuals, encara que amb certes fluctuacions conforme se succeeixen els anys. A l'any 2013 veiem com es produeix una crescuda important de la taxa de resolució, anotant-ne un 120% considerant els territoris conjuntament.

Finalment, quant a l'evolució de la taxa als territoris, veiem com durant els tres primers anys de la sèrie l'àmbit geogràfic de "Espanya sense Catalunya" anota xifres superiors respecte a el de "Catalunya". No obstant això, aquesta situació s'inverteix en els últims cinc anys, de manera que el territori de "Catalunya" registra una taxa de resolució superior.

Gràfic 45. Taxa de resolució comparada. Tribunal Superior de Justicia

Taxa de pendència

Quant al comportament de la taxa de pendència a la sala social del Tribunal Superior de Justicia, en el Gràfic 46 veiem com ha estat aquesta des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

En la gràfica podem observar com en general, la tendència mostra una regressió de la pendència en aquest òrgan jurisdiccional, a mesura que se succeeixen els anys. No obstant això, si entrem en el concret detall dels territoris analitzats, veiem com aquesta regressió és notablement més pronunciada en la demarcació territorial de "Catalunya". En efecte, en aquest territori passem d'una pendència del 95% a l'any 2006, a una altra del 34% a l'any 2013, la qual cosa suposa un descens del 179%. Mentre que, en la demarcació territorial de "Espanya sense Catalunya", aquesta regressió és tan sol del 28% en el mateix període, i la línia de la gràfica avança de forma fluctuant, sempre entorn a xifres properes al 55% de mitjana.

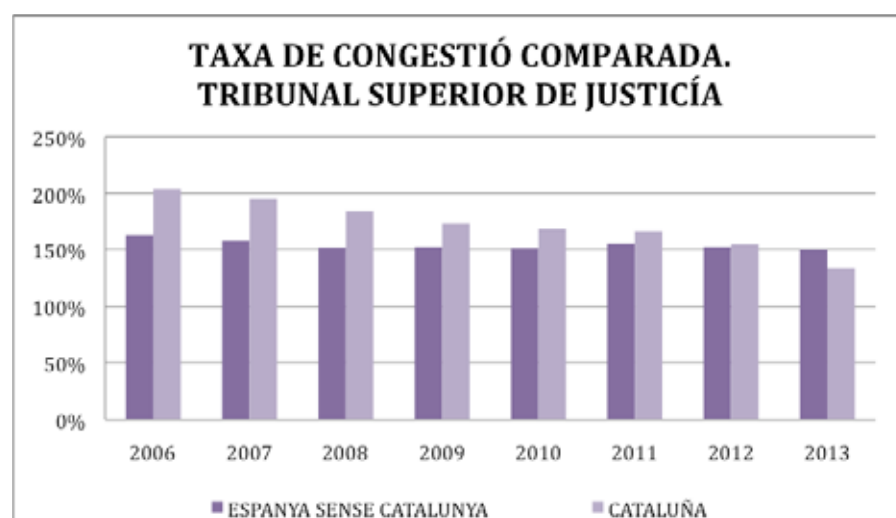
Gràfic 46. Taxa de pendència comparada. Tribunal Superior de Justicia

Taxa de congestió

En el Gràfic 47 veiem el comportament de la taxa de congestió comparada a la sala social del Tribunal Superior de Justícia, des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

En aquest, la tendència de la taxa de congestió es desenvolupa de forma paral·lela a la taxa de pendència abans comentada, i d'acord amb el descrit anteriorment sobre el moviment dels assumptes. No obstant això, a pesar de que en general veiem com es produeix un descens de la congestió a l'any 2013 respecte a l'any 2006, estem davant xifres encara massa altes. Així, en la demarcació territorial de "Espanya sense Catalunya" es registra una taxa del 150%, mentre que en l'àmbit de "Catalunya" aquesta és d'un 134%.

Quant al detall dels territoris, veiem com el desenvolupament de la corba es correspon amb el comentat en el gràfic anterior sobre la taxa de pendència, per la qual cosa ens remetem al exposat.

Gràfic 47. Taxa de congestió comparada. Tribunal Superior de Justícia

4. Conciliacions

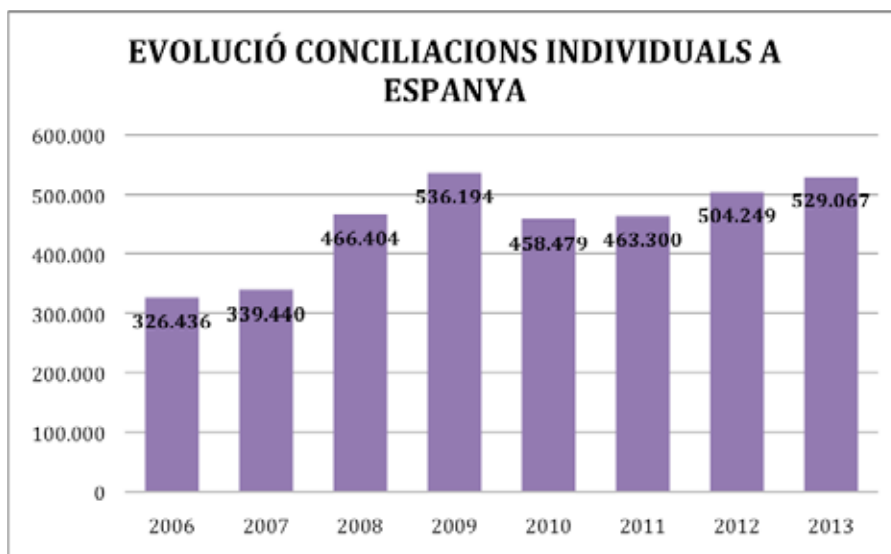
La conciliació individual és un mecanisme que es configura com una alternativa per a l'evitació d'un procediment judicial, a través d'un procés de caràcter administratiu, que té com a objectiu apropar posicions perquè les parts implicades arribin a un acord. Per tant, es tracta d'una eina molt important doncs permet descongestionar un volum important d'assumpes en l'àmbit social, de manera que ajuda a reduir el col·lapse dels òrgans jurisdiccionals.

La seva importància és tal, que el legislador ha previst que aquest sigui preceptiu en determinats tipus de procediments, com els d'acomiadament o els de reclamació de quantitat. D'altra banda, cal tenir en compte que en els procediments que versen sobre matèries pròpies de la Seguretat Social, existeix l'obligació d'esgotar la via administrativa, abans d'acudir a un procés judicial. Per tant, en tres de les matèries que motiven la major part dels procediments que ingressen en la jurisdicció social (Gràfic 34), a través de la conciliació individual i de la reclamació administrativa prèvia, s'eviten un important volum d'assumpes, tal i com analitzarem a continuació.

En el Gràfic 48 podem contemplar l'evolució de les conciliacions individuals a Espanya, des de l'any 2006 fins a l'any 2013. En general, veiem com la tendència de la gràfica reflecteix un augment progressiu de les conciliacions individuals, d'acord amb el increment de la conflictivitat en l'àmbit social arran de la crisi.

En efecte, en els anys 2006 i 2007, veiem com es registren les xifres més baixes de la seqüència. No obstant això, a partir de l'any 2008 es produeix una notable pujada en el volum d'assumptes que han estat objecte de conciliació. Veiem com es tracta d'una pujada significativa, doncs de 326.436 conciliacions individuals registrades a l'any 2006 passem a 529.067 ingressos a l'any 2013, la qual cosa suposa una crescuda del 38%.

A més, cal tenir en compte que la reforma laboral de l'any 2012, va eliminar l'anomenat "acomiadament exprés", i va introduir l'obligació d'acudir al Servei de Mediació Arbitratge i Conciliació (SMAC) per obtenir un acord i evitar així que la indemnització fos objecte d'obligació tributària. Es va eliminar d'aquesta forma, els pactes entre treballador i empresari de simulació d'un acomiadament improcedent. De manera que, la indemnització derivada d'un acomiadament improcedent, perquè sigui lliure d'impostos i no estigui subjecta a retenció, havia de ser reconegut com a tal (com a improcedent) per part del SMAC o dels Tribunals. Aquest fet, ha tingut certa influència en l'augment de les conciliacions individuals en els dos últims anys de la gràfica.

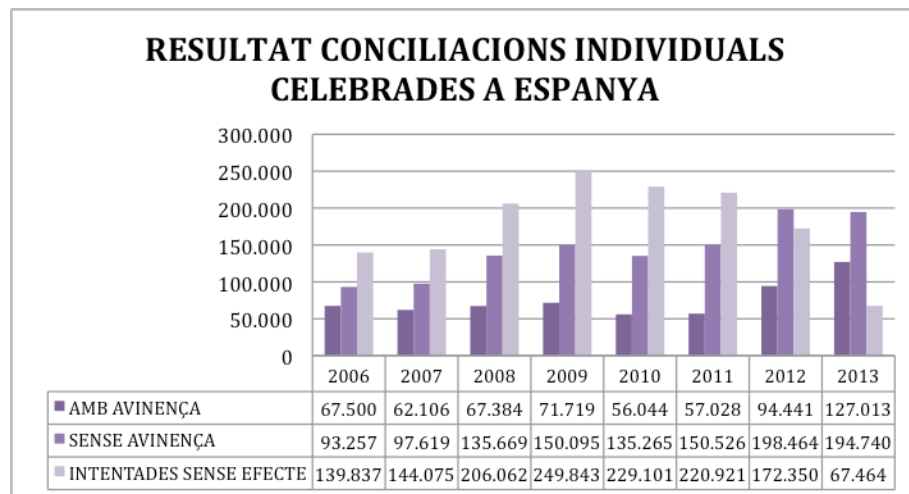

Gràfic 48. Evolució de les conciliacions individuals a Espanya

En el Gràfic 49 podem contemplar quin ha estat el resultat de les conciliacions individuals celebrades a Espanya, en el període comprès entre els anys 2006 i 2013. Hem agrupat els resultats en tres grans grups: "amb avenença", "sense avenença" i "intentades sense efecte". Cal tenir en compte que la diferència entre la suma de les tres categories exposades i el nombre total de conciliacions celebrades, es correspon a "altres causes", que no han estat reflectides en els gràfics.

En primer lloc, del gràfic en qüestió destaca que, a pesar de que la categoria de celebrat "amb avenença" ocupa l'última posició quant a volum (a excepció de l'any 2013), es tracta d'un xifra important tenint en compte que són assumptes que han estat resolts sense haver hagut d'arribar a una instància judicial. Això suposa una descongestió important: a l'any 2013 es van ingressar 421.043 assumptes en total en els Jutjats socials (Gràfic 33), mentre que 127.013 conflictes van poder ser resolts a través de la conciliació individual; pel que posant en relació aquestes xifres, veiem com s'ha produït una descongestió del 23% en aquests òrgans judicials, gràcies a aquest mecanisme.

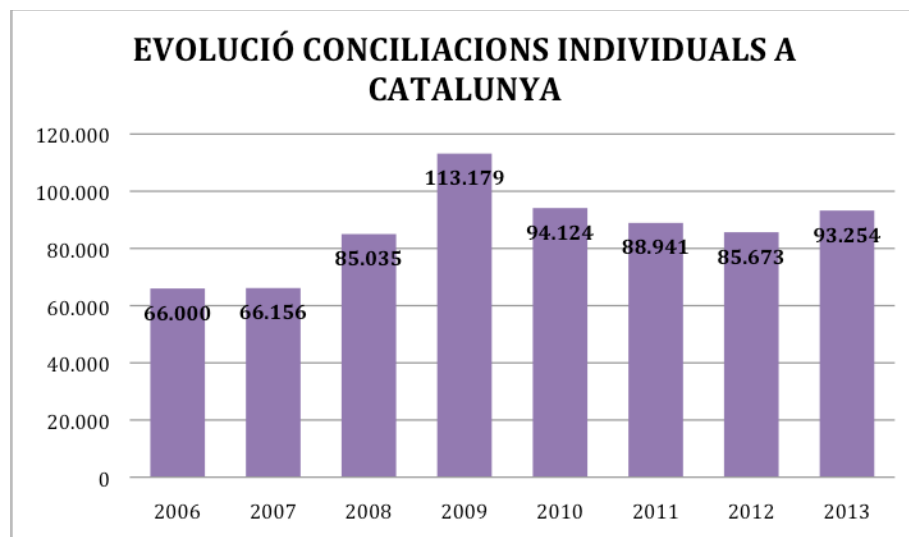
En segon lloc, veiem com les conciliacions que han estat qualificades com celebrades "sense avinença", han experimentat un increment al llarg de tota la línia temporal analitzada. De manera que en els dos últims anys de la sèrie, ha passat a ocupar el segon lloc sobre el nombre total de conciliacions individuals celebrades. La causa explicativa la trobem en la LRJS de l'any 2011 que, entre altres novetats, introdueix la possibilitat de la imposició de costes al demandat que no acudeixi a la celebració de la conciliació, sense que existeixi una justa causa per a això. Per això veiem com les conciliacions "intentades sense efecte" es redueixen de forma correlativa al increment de les celebrades "sense avinença".

Gràfic 49. Resultat de les conciliacions individuals celebrades a Espanya

Quant a l'evolució de les conciliacions individuals a Catalunya, en el Gràfic 50 podem observar com el comportament de la tendència és molt similar a la de les celebrades a Espanya.

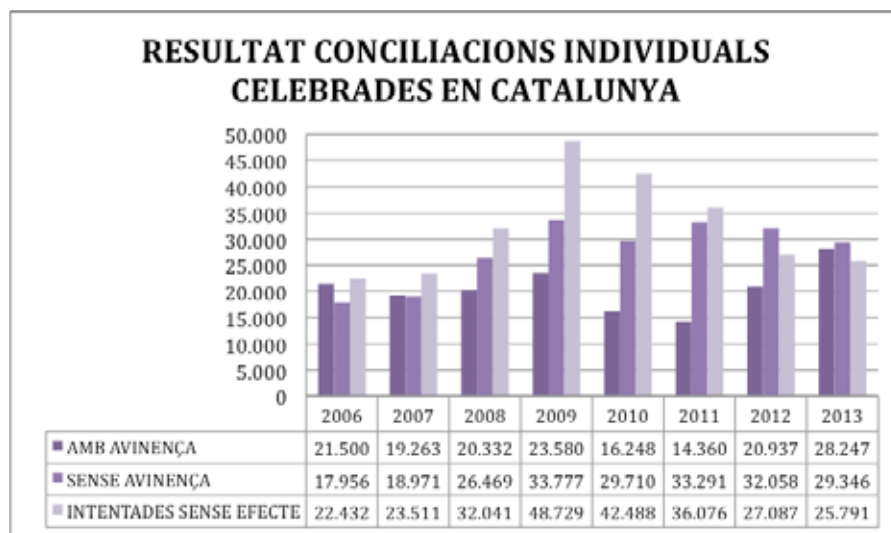
En efecte, en els dos primers anys de la sèrie, veiem com s'anoten les xifres més baixes de la seqüència. No obstant això, coincidint amb el inici de la crisi a l'any 2008, s'observa com a partir de llavors, es produeix un increment del volum de conciliacions celebrades a Catalunya, en una mitjana de 25.000 expedients. Aquest augment és especialment significatiu a l'any 2009, en el qual es registren 113.179 conciliacions, sent aquesta la xifra més alta de la sèrie.

Gràfic 50. Evolució de les conciliacions individuals a Catalunya

En el Gràfic 51 podem veure quin ha estat el resultat d'aquestes conciliacions individuals celebrades a Catalunya i la seva evolució en el període comprès entre els anys 2006 i 2013.

El desenvolupament de la tendència de la gràfica, es correspon amb el exposat en el Gràfic 49 sobre el resultat de les conciliacions celebrades a Espanya. No obstant això, destaca com en el cas de Catalunya, les conciliacions qualificades com celebrades "amb avinença" no han ocupat sempre l'últim lloc, quant a volum es refereix, a diferència d'Espanya. En efecte, si podem observar com a Catalunya es resolen un major nombre d'assumptes en la conciliació individual, en comparació a Espanya, en termes relatius.

Gràfic 51. Resultat de les conciliacions individuals celebrades a Catalunya

Quant a les matèries que van motivar una conciliació individual a l'any 2013, en el Gràfic 52 podem veure una taula amb la distribució dels mateixos, en les següents demarcacions territorials: Espanya, Catalunya i la província de Barcelona.

S'observa com els acomiadaments i les reclamacions de quantitat, són els tipus de procediments que ocupen un major volum respecte al total. Els acomiadaments representen un 36% sobre el total de conciliacions individuals celebrades a Espanya; mentre que a Catalunya i Barcelona suposen un 27 i un 30%, respectivament. Respecte a les reclamacions quantitat, aquests percentatges són encara majors: 41% a Espanya, 33% a Catalunya i un 32% a la província de Barcelona.

MATÈRIES QUE VAN MOTIVAR UNA CONCILIACIÓ INDIVIDUAL. ANY 2013				
	ACOMIADAMENTS	RECLAMACIONS DE QUANTITAT	SANCIONS I CAUSES VARIES	TOTAL
ESPANYA	244.709	215.693	68.665	529.067
CATALUNYA	45.390	31.042	16.822	93.254
BARCELONA (PROVÍNCIA)	38.942	24.268	13.181	76.391

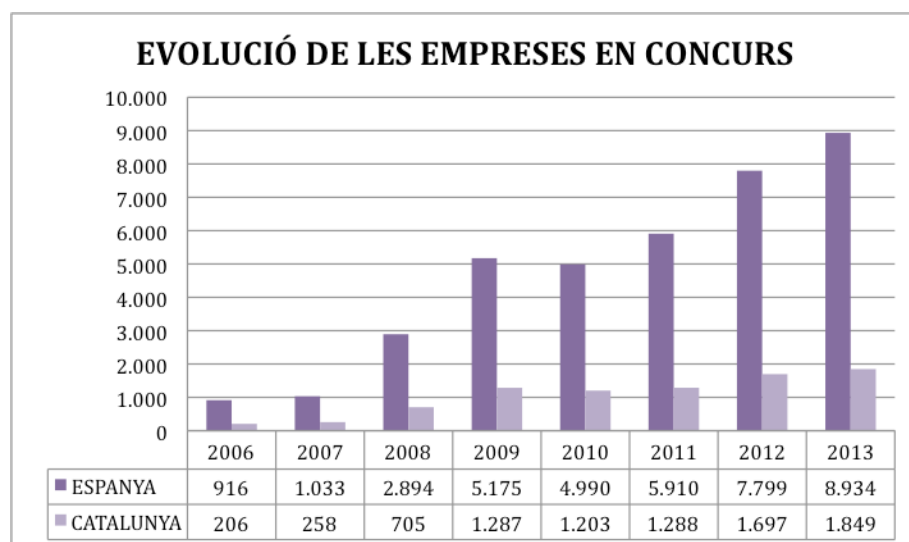
Gràfic 52. Matèries que van motivar una conciliació individual. Any 2013

5. Fons de Garantia Salarial

El Fondo de Garantía Salarial (d'ara endavant FOGASA) és un organisme autònom adscrit al Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, amb personalitat jurídica i capacitat d'obrar per al compliment de les seves finalitats, que no són altres que garantir la percepció de salaris deguts i indemnitzacions insatisfetes per part d'empresaris que es trobin en una situació d'insolvència i de concurs. Aquesta institució està prevista en l'art. 33 ET i *en el Reial decret 505/1985, de 6 de març, sobre organització i funcionament del Fons de Garantia Salarial*.

A continuació podem veure com ha influït l'augment de la litigiositat en l'àmbit social i la crisi econòmica, en el FOGASA. Un dels principals motius d'actuació d'aquest, es produeix quan l'empresari es veu en una situació de concurs de creditors. Per tant, en el Gràfic 53 podem veure l'evolució de les empreses en concurs, des de l'any 2006 fins al 2013, tant a Espanya com a Catalunya. La tendència de la gràfica mostra com el nombre d'empreses que han entrat en situació de concurs, no ha parat d'augmentar a mesura que s'han anat succeint els anys. Aquest increment és notablement més acusat a partir de l'any 2008, en el qual la crisi econòmica va provocar la insolvència de molts empresaris.

L'any 2013 veiem com es registren les xifres més altes en relació a les empreses que es troben en situació de concurs. En efecte, a Espanya s'anoten 8.934 empreses concursades, mentre que a Catalunya es registren 1.849, la qual cosa en conjunt suposa una creixuda del 90% respecte a l'any 2006.

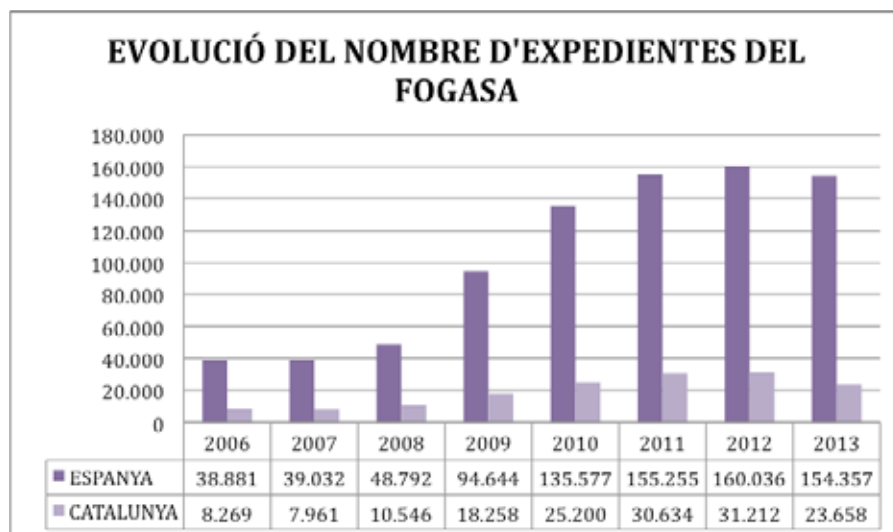
Gràfic 53. Evolució de les empreses en concurs

En el Gràfic 54 podem veure l'evolució del nombre d'expedients del FOGASA al llarg del període comprès entre l'any 2006 i l'any 2013.

En aquest veiem com es registra un increment notable del volum d'expedients, d'acord amb l'augment de la litigiositat social d'una banda (Gràfic 1), i els efectes negatius que la crisi econòmica té sobre el Mercat de Treball per un altre, com l'augment de les empreses en situació de concurs, tal i com hem vist en el gràfic anterior.

Així, veiem com a Espanya es van ingressar una mitjana de 38.957 expedients en els dos primers anys de la sèrie, mentre que a Catalunya es van anotar uns 8.115 en aquest mateix

període. No obstant això, la mitjana dels expedients del FOGASA en el període de crisi (2008-2013) puja a 149.887 a Espanya i 25.547 a Catalunya. Es tracta d'un augment bastant elevat, del 74% en el cas d'Espanya i del 68% en el cas de Catalunya.

Gràfic 54. Evolució del nombre d'expedients del FOGASA

En el Gràfic 55 tenim una taula amb l'evolució dels expedients i ordres de pagament del FOGASA a Espanya, des de l'any 2006 fins a l'any 2013. Veiem com l'evolució dels valors es correspon amb el exposat en el gràfic anterior. No obstant això podem veure els detalls relatius al nombre d'empreses afectades, els treballadors que han hagut de ser recolzats per aquesta institució per al cobrament dels seus deutes, així com les partides econòmiques que s'han destinat a salaris i a indemnitzacions, en cada exercici.

EVOLUCIÓ EXPEDIENTS I ORDRES DE PAGAMENT FOGASA A ESPANYA					
	EXPEDIENTS	EMPRESSES	TREBALLADORS	SALARIS	INDEMNITZACIONS
2006	38.881	21.445	75.087	123.238.019	188.822.324
2007	39.032	21.502	73.447	147.484.310	233.031.546
2008	48.792	27.923	90.320	160.054.045	273.961.544
2009	94.644	55.888	174.177	278.583.909	555.174.665
2010	135.577	68.643	232.722	448.021.671	838.979.085
2011	155.255	79.192	252.159	519.671.890	980.310.612
2012	160.036	83.822	254.931	501.974.790	1.028.113.575
2013	154.357	81.959	234.686	400.426.931	973.182.914

Gràfic 55. Evolució d'expedients i ordres de pagament del FOGASA a Espanya

En el Gràfic 55 tenim una taula amb l'evolució dels expedients i ordres de pagament del En el Gràfic 56 tenim una taula amb els mateixos valors de la gràfica anterior, però referits a l'àmbit geogràfic de Catalunya. En general, si comparem les dades d'aquest gràfic amb els de l'anterior, veiem com a Catalunya es tramiten una cinquena part (aproximadament), dels expedients i ordres de pagament del FOGASA, respecte a Espanya.

EVOLUCIÓ EXPEDIENTS I ORDRES DE PAGAMENT FOGASA A CATALUNYA					
	EXPEDIENTS	EMPRESSES	TREBALLADORS	SALARIS	INDEMNITZACIONS
2006	8.269	4.803	20.153	33.382.202	56.025.936
2007	7.961	4.790	17.788	38.520.576	67.238.845
2008	10.546	6.585	21.737	42.862.124	85.308.526
2009	18.258	11.972	33.385	49.438.549	120.551.245
2010	25.200	14.272	44.201	84.384.927	190.430.417
2011	30.634	16.144	51.597	128.224.852	230.823.227
2012	31.212	16.039	49.315	109.957.241	228.801.507
2013	23.658	11.901	37.753	85.410.471	217.098.362

Gràfic 56. Evolució d'expedients i ordres de pagament del FOGASA a Catalunya

6. Execucions

En el Gràfic 57 podem observar el nombre d'execucions ingressades en la jurisdicció social, així com la seva evolució en el període comprès entre l'any 2006 i l'any 2013.

En aquest veiem com el comportament de la tendència de la gràfica és paral·lel a l'evolució de la taxa de litigiositat en l'àmbit social (Gràfic 1), així com al nombre d'assumpes ingressats (Gràfic 12). En efecte, en els anys 2006 i 2007, es registren les xifres més baixes de tota la seqüència, amb una mitjana de 49.527 execucions en aquest període. L'any 2008, i fins a l'any 2013, veiem com es produeix un increment notable del volum d'execucions ingressades, correlatiu a l'evolució de la taxa de litigiositat social i dels assumpes ingressats, abans comentats. Considerant els territoris de forma conjunta, veiem com la mitjana en aquest període se situa en 88.378, la qual cosa suposa una progressió del 44%.

Quant al detall dels territoris, veiem com en la "demarcació ICAB" aquest increment és una mica més accentuat en comparació amb la resta d'àmbits geogràfics. En efecte, estem parlant d'una progressió del 59% l'any 2013 respecte a l'any 2006.

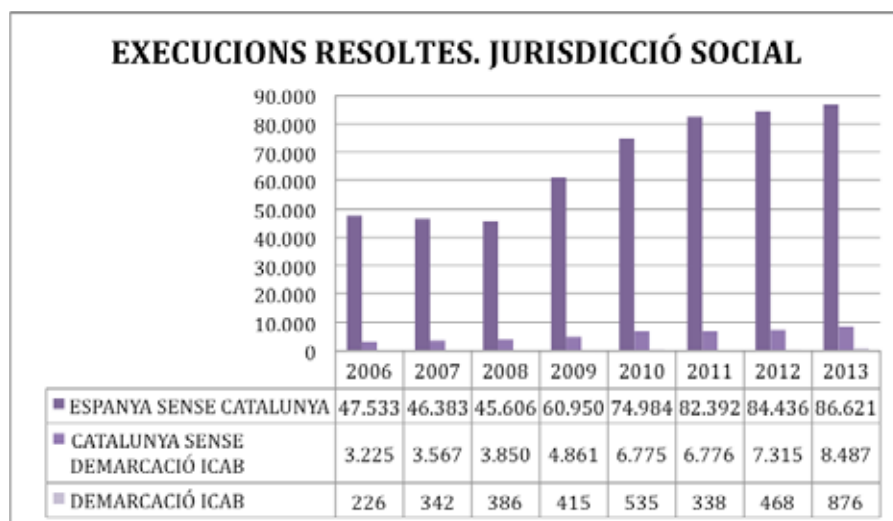

Gràfic 57. Execucions ingressades. Jurisdicció social

En relació a les execucions resoltes en la jurisdicció social, en el Gràfic 58 veiem quin ha estat el seu desenvolupament en el període comprès entre els anys 2006 i 2013.

En general podem contemplar, com els assumptes resolts evolucionen de forma paral·lela als assumptes ingressats. No obstant això destaca com a l'any 2008 es produeix un lleuger descens del nombre d'execucions resoltes, a causa de la situació de col·lapse que van experimentar els òrgans jurisdiccionals davant la notable pujada de la litigiositat social i del volum d'assumptes ingressats.

A partir de l'any 2009, la tendència de la gràfica reflecteix un augment progressiu del nombre d'execucions resoltes fins a anotar 95.984 expedients a l'any 2013, en total.

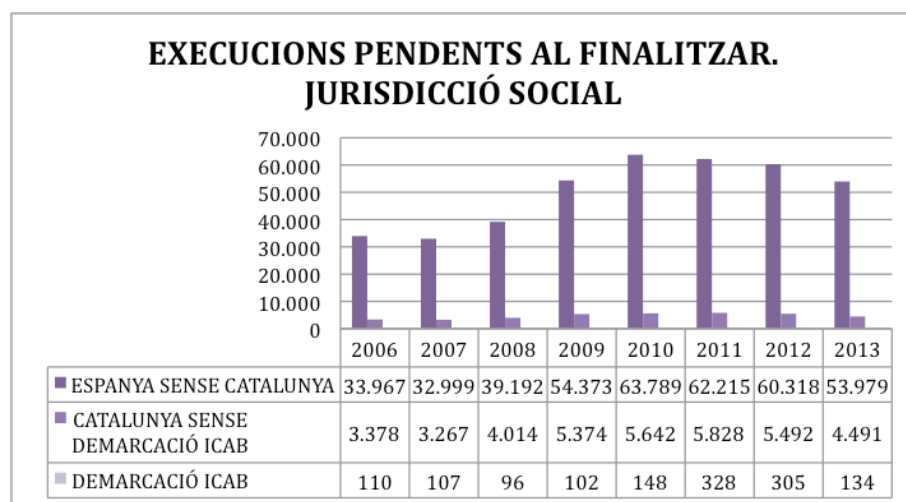
Gràfic 58. Execucions resoltes. Jurisdicció social

En el Gràfic 59 podem observar el nombre total d'execucions pendents al finalitzar en la jurisdicció social, des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

L'evolució de la gràfica es correspon amb la tendència dels dos gràfics anteriors, encara que amb els matisos que s'exposen a continuació. En els dos primers anys de la sèrie, veiem com resten un menor nombre d'assumptes pendents, en comparació a la resta d'anys analitzats. L'any 2008,

i fins a l'any 2010, veiem com es produeix un augment notable del volum d'assumpes pendents al finalitzar en la jurisdicció social.

Finalment, veiem com en els tres últims anys de la gràfica (2011-2013), es produeix un descens gradual dels assumpes que resten per finalitzar, la qual cosa suposa una dada positiva ja que això reflecteix una descongestió progressiva en els òrgans judicials, almenys en aquest tipus de procediments.

Gràfic 59. Execucions pendents en finalitzar. Jurisdicció social

7. Conclusions

Al llarg del present capítol, hem pogut veure quin ha estat l'evolució del moviment dels assumpes, així com dels indicadors judicials, en els òrgans jurisdiccionals que s'integren en l'àmbit social. A més, s'han posat de manifest els factors i causes explicatives, que justifiquen el resultat de les gràfiques analitzades.

En primer lloc, la crisi econòmica que afecta al nostre país des de l'any 2008, ha tingut una incidència directa, tant en l'augment de la taxa de litigiositat en l'ordre social, com en el increment del volum d'assumpes ingressats en el mateix. En efecte, en el Gràfic 1 sobre la taxa de litigiositat, i en el Gràfic 12 sobre els assumpes registrats en la jurisdicció social, veiem com en els anys previs a la crisi s'anoten les xifres més baixes de la sèrie; mentre que a partir de l'any 2008 es produeix un augment notable de les mateixes, que té el seu posterior reflex en les taxes de resolució, pendència i congestió.

A més, hem pogut comprovar com ha afectat la crisi a les circumstàncies que envolten i expliquen el Mercat de Treball. D'una banda, hem pogut veure el desenvolupament de la tendència dels contractes de treball (Gràfic 3), així com la distribució d'aquests en temporals o indefinits. D'altra banda, l'augment de la taxa d'atur (i el correlatiu descens de la taxa d'ocupació), així com la caiguda del nombre de treballadors afiliats i d'empreses inscrites en la Seguretat Social (Gràfic 9 i 10), implica el minvament d'una important font que nodreix d'ingressos al sistema. A més, en produir-se un major volum de casos que requereixen assistència o prestació per part de la Seguretat Social (Gràfic 11), fa que la relació entre ingressos i despeses d'aquesta sigui més onerosa.

Un altre dels reflexos de la crisi en l'àmbit social, es produeix en el increment del nombre d'expedients i ordres de pagament del FOGASA. En efecte, l'augment de les empreses en concurs al llarg dels últims anys (Gràfic 53), ha fet que la tendència dels expedients d'aquell s'incrementi de forma notable (Gràfic 54).

En segon lloc, existeixen altres factors clau que han influït en el comportament de les gràfiques analitzades. Es tracta d'una sèrie de reformes que han tingut lloc al llarg dels últims anys, tant a nivell processal com a nivell material. Des del punt de vista processal, cal fer referència a la *Llei 36/2011, de 10 d'octubre*, reguladora de la jurisdicció social. Un dels eixos fonamentals de la reforma, ha estat la unificació competencial en matèria laboral amb l'objectiu de definir amb major claredat l'àmbit de coneixement de l'ordre social, i acabar així amb el "pelegrinatge de jurisdiccions" al que es veien sotmesos alguns supòsits. En concret, destaquen els següents:

- Qüestions litigioses relatives a accidents de treball.
- La tutela del compliment normatiu de la *Llei 31/1995, de 8 de novembre, de Prevenció de Riscos Laborals*.
- Ser el garant ordinari dels Drets Fonamentals i Llibertats Públiques d'empresari i treballador, incloent l'assetjament.
- Coneixement de la impugnació d'actes administratius singulars o generals en matèria laboral, de Seguretat Social i resolucions col·lectives per causes col·lectives.

A pesar que en el Gràfic 34 hem pogut veure que les principals matèries que generen litigiositat són els acomiadaments i les reclamacions de quantitat, també hem pogut comprovar com els assumptes relatius a Seguretat Social també generen una important activitat jurisdiccional. Pel que el referit transvasament competencial fruit de la LRJS, ha influït també en l'augment dels assumptes ingressats en la jurisdicció social.

Un altre dels eixos essencials de la LRJS, ha estat el impuls de la conciliació o mediació prèvies i l'esgotament de la via administrativa, com a instruments per a l'evitació del procés judicial. En l'epígraf quart del present capítol, hem vist com en els dos últims anys analitzats (2012 i 2013), es produeix un increment de les conciliacions individuals, tant a Espanya com a Catalunya. A més, hem comprovat que un volum important d'aquestes ho constitueixen acomiadaments i reclamacions de quantitat (Gràfic 52), i que el nombre de les celebrades que resulten "amb avenença", malgrat ocupar l'última posició en comparació a la resta de conciliacions qualificades d'una altra manera, és bastant elevat. Això, al costat de les reclamacions prèvies per esgotar la via administrativa en matèria de Seguretat Social, fa que s'evitin un considerable volum d'assumpes, en haver estat resolts abans d'arribar a la via judicial.

També cal tenir present que la LRJS preveu que, a pesar que la conciliació s'hagi celebrat i no s'hagi produït un acord, el secretari pugui intentar un nou acostament entre les mateixes. Fins i tot una vegada obert l'acte de la vista, el jutge pot, tant al inici com en qualsevol moment del procés, sol·licitar a les parts un últim intent d'avenença. No en va, la LRJS fa que el procediment laboral sigui flexible i àgil, i ofereix al jutge àmplies facultats de direcció del procés.

A més, la LRJS se circumscriu en el marc d'actualització del procés judicial, del que forma part el Pla de Modernització de la Justícia, i té en compte tant els canvis introduïts per la *Llei 13/2009, de 3 de novembre, de reforma de la legislació processal per a la implantació de la nova Oficina Judicial*, com la introducció de mitjans telemàtics en la denominada e-Justícia.

Des del punt de vista de dret material o substantiu, cal tenir en compte dues important reformes: *la Llei 35/2010, de 17 de setembre, de mesures urgents per a la reforma del mercat de treball* i *el Reial decret-Llei 3/2012, de 10 de febrer, de mesures urgents per a la reforma del mercat laboral*. L'objectiu d'aquestes va ser frenar la destrucció d'ocupació i la creació de treball, a través de la flexibilització interna (acomiadaments individuals i modificació substancial de les condicions de treball), els acomiadaments col·lectius i la negociació col·lectiva (inaplicació temporal i ultra activitat del convenis). No obstant això, els gràfics analitzats en el present informe demostren que no solament tals objectius no s'han aconseguit, si no que tant la taxa d'atur com la taxa de litigiositat segueixen creixent, i que el tímid augment que es produeix en les contractacions, està constituït per contractes temporals.

En conclusió, la disminució de la taxa de resolució (87%), i l'augment de les de pendència (88%) i congestió (196%) en la jurisdicció social a l'any 2013, implica que els òrgans jurisdiccionals que s'integren en l'àmbit social, reflecteixin un col·lapse creixent en els últims anys, que requereix l'atenció i la dedicació de mitjans per part de les autoritats competents.

Àmbit Penal

1. Introducció

En el present Capítol estudiarem l'estat de l'activitat judicial dels òrgans jurisdiccionals que s'integren en l'àmbit penal. Des del punt de vista del dret penal, l'ordenament jurídic pot ser considerat com un conjunt de normes que regulen l'ús de la força per part dels poders públics, amb l'objectiu de tutelar els valors i principis bàsics de la convivència social.

Una de les normes més importants del dret penal és la *LO 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal*, que tipifica les conductes que per ser constitutives de delictes o falta, poden ser castigades per part de l'Estat a través dels òrgans judicials amb la imposició d'una pena criminal. El dret penal té la consideració de ser la "última ràtio", a causa de la gravetat que pot revestir aquesta pena, que pot arribar fins i tot a la privació de llibertat d'una persona.

L'art. 104 CE estableix que les Forces i Cossos de Seguretat, sota la dependència del Govern, tindran com a missió protegir el lliure exercici dels drets i llibertats, i garantir la seguretat ciutadana. Per tant, a més del Codi Penal, haurem de tenir en compte un conjunt normatiu més ampli, que suposa la interrelació del dret penal amb el dret administratiu en el marc d'un dret sancionador, que té com a objectiu garantir la pau social en el si d'un Estat Social i Democràtic de Dret.

Per abordar l'anàlisi de l'activitat judicial en l'ordre penal, hem dividit el Capítol en quatre grans blocs, a més de l'epígraf introductori i el de conclusions. En primer lloc, sota el títol de "Part Ge-

neral", podrem contemplar com ha estat l'evolució de la taxa de litigiositat penal durant els últims anys; així com els fets penals i la tipologia delictiva més importants produïts a l'any 2013. També veurem com ha estat el moviment dels assumptes en aquesta jurisdicció, així com els següents indicadors judicials en el mateix: taxa de resolució, taxa de pendència i taxa de congestió. Tal i com podrem observar a través de les següents gràfiques, estem davant d'una jurisdicció amb un important volum d'assumpes que, tal com podrem veure en el Capítol de "Conclusions Generals", és molt superior al de la resta d'ordres.

En segon lloc, tindrem l'oportunitat de veure els resultats d'aquests mateixos paràmetres aplicats en la part general, en relació amb els diferents òrgans judicials que integren la jurisdicció penal. En concret, es durà a terme l'anàlisi dels següents organismes:

- Jutjats de Primera Instància i Instrucció
- Jutjats penal
- Audiències Provincials
- Tribunal Superior de Justícia

En tercer lloc, replicarem l'esquema d'estudi exposat, però centrant-nos en aquells òrgans jurisdiccionals que han estat creats per atendre a matèries que, a causa de les seves característiques pròpies (menors, violència sobre la dona), han fet oportú l'especialització judicial. Així, sota l'epígraf "Penal per especialitats", es durà a terme l'estudi dels següents òrgans:

- Jutjats de Menors
- Jutjats de Vigilància Penitenciària
- Jutjats de Violència sobre la Dona

A més, sota la rúbrica de "Execucions" podrem veure com ha estat l'evolució de les mateixes al llarg dels últims anys, distingint entre les demarcacions territorials de "Espanya sense Catalunya", "Catalunya sense demarcació ICAB" i "demarcació ICAB".

Finalment, tancarem el present Capítol fent referència a les conclusions obtingudes després d'haver analitzat els resultats dels diferents gràfics que s'integren en el mateix.

2. Part General

Litigiositat

Quan parlem de "litigiositat" en l'àmbit penal, ens referim als conflictes que generen algun tipus d'activitat judicial en els òrgans jurisdiccionals que integren aquest ordre. Per obtenir el resultat de la taxa de litigiositat, hem d'agafar el nombre total d'assumpes ingressats en l'àmbit penal en un determinat any, multiplicar-ho per mil i dividir-ho entre el nombre total de població en funció de la demarcació territorial que vulguem analitzar. El resum d'aquesta fórmula seria: Litigiositat = Total Assumpes ingressats X 1000/Població.

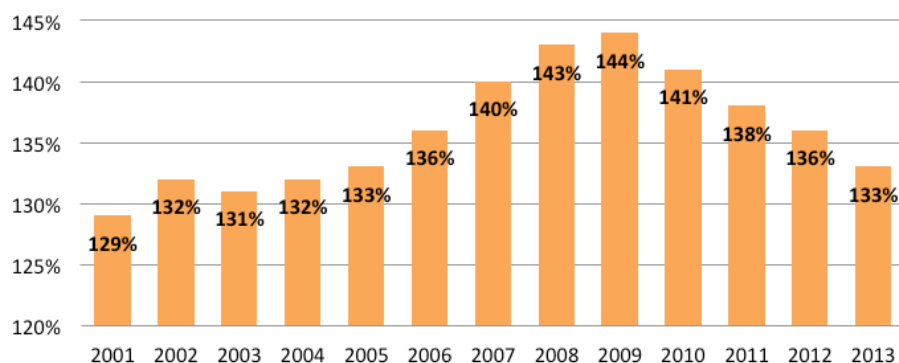
En el Gràfic 1 podem veure l'evolució anual de la taxa de litigiositat en la jurisdicció penal des de l'any 2001 fins a l'any 2013. Quant al comportament de la gràfica podem distingir dues grans fases. La primera d'elles va des de l'any 2001 fins a l'any 2009 i es caracteritza per ser una fase en la qual la tendència de la corba es mostra en constant progressió. D'una taxa del 129% a l'any 2001, passem a una litigiositat del 144% a l'any 2009, la qual cosa suposa un increment del 10%.

La segona fase va des de l'any 2010 fins a l'any 2013 i es diferencia en que es produeix un canvi en la tendència, de manera que s'inverteix aquesta i es manté a la baixa a mesura que se succeeixen els anys. Veiem com en aquest últim any es registra una taxa de litigiositat del 133%, la qual cosa implica una regressió del 8% respecte a l'any 2009.

Quant a les causes explicatives del comportament de la gràfica descrita, hem de tenir en compte les següents consideracions. Molts autors consideren que la implantació del Codi Penal del 1995, així com les seves posteriors reformes, va suposar el increment de les penes previstes per a la majoria dels delictes, així com la tipificació de noves conductes derivades de noves formes de delinqüència que van lligades a la complexitat creixent de la societat. D'altra banda, existeixen altres factors de caràcter variat en relació a aquests canvis socials, que han incidit en l'augment de la litigiositat penal en aquest primer període: augment de la població, falta d'integració de la població immigrant en determinats casos que ha pogut derivar en conflictivitat social, enduriment del discurs polític que ha pogut influir en l'adopció d'unes polítiques de caràcter més retributiu i no tan de reinserció, augment de certs tipus de delinqüència, entre d'altres.

Respecte al canvi en la tendència a la baixa de la taxa de litigiositat en aquest segon període, aquesta es deriva del descens de la taxa de delinqüència i dels fets penals, a més de la reducció de la població en els últims anys. També, l'aprovació de la *LO 5/2010, de 22 de juny, per la qual es modifica el CP*, ha pogut influir en aquest descens de la litigiositat penal, tal i com s'exposarà més endavant.

EVOLUCIÓ ANUAL LITIGIOSITAT. JURISDICCIO PENAL

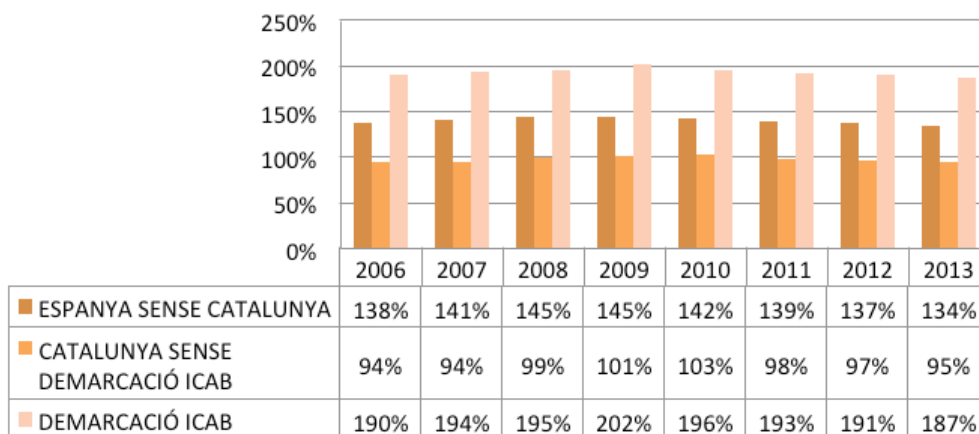
Gràfic 1. Evolució anual de la litigiositat. Jurisdicció penal.

Quant a la comparativa territorial de la litigiositat en la jurisdicció penal, en el Gràfic 2 podem veure quin ha estat la seva evolució en el període temporal comprès entre els anys 2006 i 2013. Veiem com en conjunt, la corba de la gràfica presenta lleugeres fluctuacions dins d'una certa estabilitat, al llarg del període temporal analitzat. No obstant això, podem apreciar com a partir de l'any 2010, s'experimenta un descens progressiu a mesura que se succeeixen els anys, d'acord amb el comentat en l'apartat anterior.

Quant al detall dels territoris estudiats, veiem com la "demarcació ICAB" és el territori que majors taxes de litigiositat registra, en comparació amb la resta d'àmbits geogràfics. Això pot ser per que en aquest es concentra una densitat de població i d'activitat industrial i econòmica molt important, que fa que la taxa de criminalitat sigui més elevada, incidint per tant en la conflictivitat jurisdiccional penal. A l'any 2009 es registra una taxa del 202%, la més alta de la sèrie, mentre que a l'any 2013, la litigiositat descendeix fins a un 187%, la xifra més baixa de la gràfica al territori de la "demarcació ICAB".

“Espanya sense Catalunya” ocupa el segon lloc quant a la taxa de litigiositat es refereix, presentat una taxa mitjana del 140%. Finalment, en el territori de “Catalunya sense demarcació ICAB”, la mitjana de la taxa de litigiositat es situa entorn al 98%.

COMPARATIVA TERRITORIAL LITIGIOSITAT. JURISDICCIO PENAL

Gràfic 2. Comparativa territorial de la taxa de litigiositat. Jurisdicció penal.

A continuació, en el Gràfic 3 tenim una taula en la qual figuren els fets penals coneguts pels Cossos i Forces de seguretat, en la Comunitat Autònoma de Catalunya, durant els anys 2010 al 2013.

Les dades han estat obtinguts a partir del Pla General de Seguretat de Catalunya 2014-2015. Aquest document ho podríem definir com el instrument metodològic a partir del qual la Generalitat i els Cossos i Forces de Seguretat catalanes, elaboren i implementen les polítiques, previsions, actuacions i mesures en matèria de convivència i seguretat de les persones i els béns.

L'obtenció de les dades relatives als fets penalment rellevants produïts en un determinat període, és una tasca complexa. La dificultat radica en la limitació de les fonts d'informació disponibles. Sens dubte, el registre policial és una de les fonts més importants per a l'obtenció d'informació, ja que recull els fets penalment rellevants que arriben al coneixement de la policia. No obstant això molts fets delictius no arriben a ser denunciats. Pel que, les dades del registre policial es complementen amb les anomenades “enquestes de victimització” sobre mostres representatives de la població. Aquestes enquestes, permeten conèixer fets no denunciats i elaborar un informe a partir de les percepcions i valoracions de la població en matèria de seguretat. A més, la realització d'estudis elaborats per experts de diferents camps, permeten completar l'anàlisi de les dades relatives a la criminalitat.

En la taula podem observar com els fets penals coneguts a Catalunya, han disminuït en el seu conjunt al llarg dels últims anys. En relació als delictes, s'ha produït un descens del 5,41% l'any 2013 respecte a l'any 2010; mentre que les faltes han experimentat una regressió del 8,47%, en el mateix període. El que en total suposa una disminució del 6,86% des de l'any 2010.

	2010	2011	2012	2013	VARIACIÓ % 2010-2013
DELICTES	286.137	279.671	285.509	270.661	-5,41%
FALTES	259.233	251.479	243.708	237.280	-8,47%
TOTAL	545.370	531.150	529.217	507.941	-6,86%

Gràfic 3. Fets penals coneguts. Font: Pla General de Seguretat de Catalunya 2014-2015.

En el Gràfic 4 tenim una taula amb la tipologia delictiva de la població reclusa penada en aplicació del Codi Penal de 1995. No obstant això, cal tenir en compte que encara existeix un petit percentatge de reclusos que estan complint condemna en virtut de l'anterior Codi Penal.

En primer lloc, podem veure com la majoria dels reclusos penats són homes: 51.568 reclusos penats són homes, la qual cosa suposa un 92,6% respecte al total, mentre que 4.142 presos són dones, el que implica un 7,4% sobre el nombre total de reclusos condemnats.

En segon lloc, veiem com els delictes contra el Patrimoni i l'Ordre socioeconòmic ocupen la primera posició quant a volum total sobre la tipologia delictiva de la població reclusa penada. En total hi ha 20.927 persones condemnades per aquest tipus de delictes. El segon lloc ho ocupen els delictes contra la Salut Pública, amb 13.808 reclusos penats. Aquestes dues classes de delictes, suposen un 62,3% sobre el nombre total d'infraccions penals, la qual cosa sens dubte implica un percentatge bastant elevat atenent a la gravetat dels fets penals en qüestió.

Finalment, veiem com la resta de delictes es distribueix en menor nombre i de forma bastant irregular. Com a curiositat, veiem que solament hi ha un reclus penat per un delictes contra l'Honor.

TIPOLOGIA DELICTIVA DE LA POBLACIÓ RECLUSA PENADA			
	HOMES	DONES	TOTAL
Homicidi i les seves formes	3.452	255	3.707
Lesions	2.534	156	2.690
Contra la Llibertat	799	52	851
Contra la Llibertat Sexual	3.035	52	3.087
Contra l'Honor	1	0	1
Delictes i Faltes de Violència de Gènere	3.930	7	3.937
Contra les Relacions Familiars	219	12	231
Contra el Patrimoni i l'ordre socioeconòmic	19.638	1.289	20.927
Contra la Salut Pública	11.943	1.865	13.808
Contra la Seguretat del Trànsit	1.381	35	1.416
Falsedats	744	82	826
Contra l'Administració i Hisenda Pública	186	17	203
Contra l'Administració de Justícia	679	75	754
Contra l'Ordre Públic	2.127	137	2.264
Resta de Delictes	695	71	766
Per Faltes	106	16	122
No Consta Delicte	99	21	120
TOTALS	51.568	4.142	55.710

Gràfic 4. Tipologia delictiva de la població reclusa penada Llei Orgànica 10/1995, de 23 de Novembre, del Codi Penal. Font: Dades de la Secretària General d'Institucions Penitenciàries.

2.2 Moviment d'assumptes

Assumptes ingressats

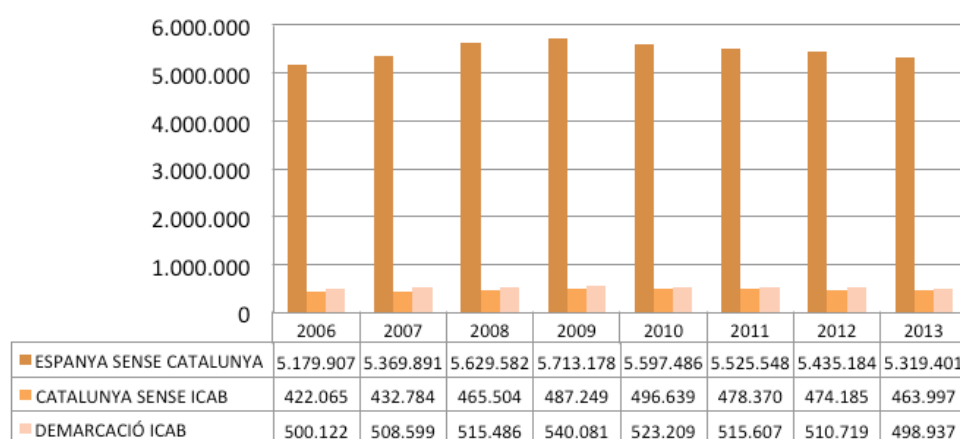
En el Gràfic 5 tenim la comparativa territorial dels assumptes ingressats en la jurisdicció penal, dins del període comprès entre els anys 2006 i 2013, diferenciant entre les següents demarcacions territorials: "Espanya sense Catalunya", "Catalunya sense demarcació ICAB" i en la "demarcació ICAB".

D'una banda, veiem com el volum d'assumptes ingressats en la jurisdicció penal, és bastant elevat, en comparació de la resta d'ordres jurídics, tal com podem observar en el Capítol de "Conclusions Generals". A més, cal tenir en compte dues consideracions. En primer lloc, en un procediment es pot estar enjudiciant un o diversos delictes contra un o diversos subjectes, en aplicació de les regles concursals i de connexió processal. En segon lloc, ja s'ha posat de manifest anteriorment que no tots els fets delictius arriben al coneixement de les autoritats. Pel que, a més dels assumptes ingressats en la jurisdicció penal que es reflecteixen en el següent gràfic, cal tenir en compte un percentatge de fets penalment rellevants que no figuren en els registres, a l'hora d'abordar l'anàlisi de les dades sobre la jurisdicció penal.

D'altra banda, veiem com fins a l'any 2009, el volum d'assumpes ingressats augmenta de forma progressiva a mesura que se succeeixen els anys; mentre que a partir de l'any 2010 podem observar com el nombre total registres disminueix de forma gradual conforme passen els anys. Aquest comportament encaixa amb el comentat anteriorment en relació a la taxa de litigiositat.

Finalment, el territori que ocupa el primer lloc quant a volum d'ingressos és "Espanya sense Catalunya", com no podria ser d'una altra manera atenent a la major grandària geogràfica d'aquesta demarcació respecte a les altres dues. No obstant això, destaca que és la "demarcació ICAB" la que ocupa el segon lloc respecte al nombre total d'assumpes ingressats, sent tercera l'àmbit de "Catalunya sense demarcació ICAB". Això es deu al fet que en la "demarcació ICAB" es concentra un dens teixit poblacional i econòmic-industrial.

COMPARATIVA TERRITORIAL D'ASSUMPES INGRESSATS. JURISDICCIO PENAL

Gràfic 5. Comparativa territorial d'assumpes ingressats. Jurisdicció penal.

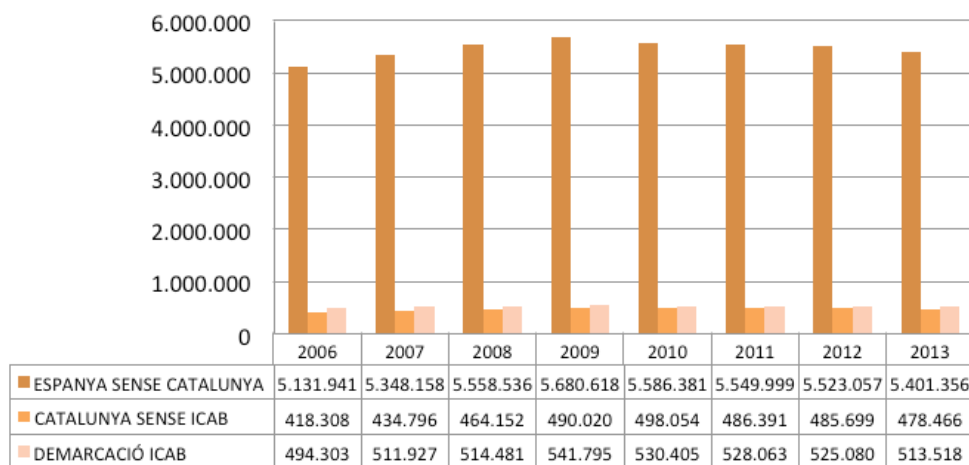
Assumpes resolts

Quant a la comparativa territorial dels assumpes resolts en la jurisdicció penal, en el Gràfic 6 podem veure quina ha estat la seva evolució al llarg del període comprès entre l'any 2006 i 2013.

En aquest, veiem com el comportament de la gràfica es correspon amb la descripció feta en l'apartat anterior sobre els assumpes ingressats. Així, veiem com en termes generals la corba de la gràfica mostra certes fluctuacions al llarg del període temporal estudiat, sent aquestes alcistes durant els primers anys, i mostrant-se regressives a partir de l'any 2010 fins al final.

Quant al detall de les tres demarcacions territorials, veiem com es reproduïx la distribució de les mateixes respecte al Gràfic 5 en relació als assumpes ingressats.

COMPARATIVA TERRITORIAL D'ASSUMPTES RESOLTS. JURISDICCIO PENAL

Gràfic 6. Comparativa territorial d'assumptes resolts. Jurisdicció penal.

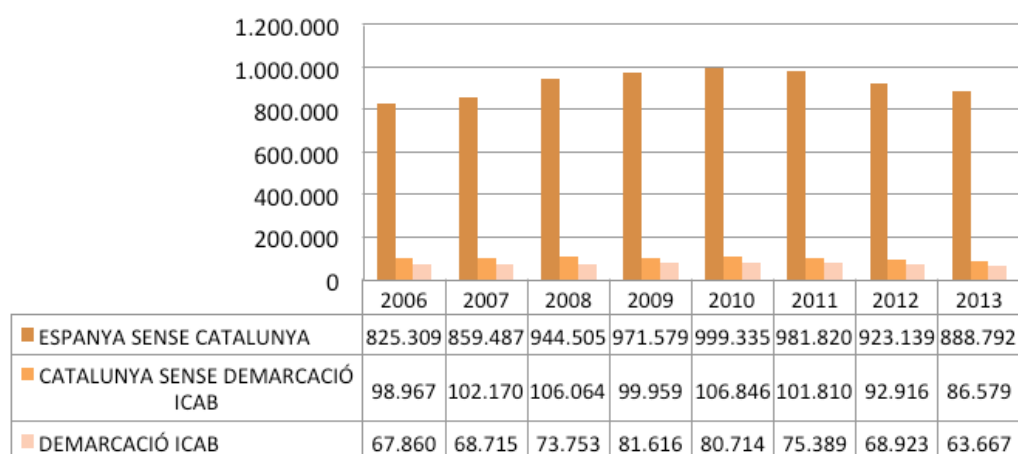
Assumptes pendents al finalitzar

En el Gràfic 7 tenim la comparativa territorial dels assumptes pendents al finalitzar en la jurisdicció penal, des de l'any 2006 fins a l'any 2013. En aquest podem observar com en els primers anys analitzats i fins a l'any 2010, la tendència de la gràfica es mostra clarament a l'alça. A partir de llavors aquesta tendència s'inverteix i es torna regressiva, a mesura que se succeeixen els anys.

Això encaixa amb el descrit en els dos gràfics anteriors. I és que en produir-se un augment dels assumptes ingressats i en fer-ho també de forma paral·lela els assumptes resolts, té lloc el correlatiu increment dels assumptes pendents al finalitzar.

Finalment, veiem com la demarcació de "Espanya sense Catalunya" ocupa el primer lloc respecte al volum dels assumptes pendents al finalitzar, igual que succeïa en els dos gràfics anteriors. No obstant això, en aquest cas veiem com és el territori de "Catalunya sense demarcació ICAB" el que ocupa el segon lloc, mentre que el tercer ho ocupa la "demarcació ICAB". I és que, a pesar que aquesta última demarcació registra més ingressos que "Catalunya sense demarcació ICAB", existeixen més òrgans judicials en aquell territori, per la qual cosa la capacitat resolutiva en termes relatius és major, reflectint-se aquesta circumstància en els volums d'assumptes pendents al finalitzar en aquests territoris.

COMPARATIVA TERRITORIAL D'ASSUMPTES PENDENTS AL FINALITZAR. JURISDICCIO PENAL

Gràfic 7. Comparativa territorial d'assumpes pendents al finalitzar. Jurisdicció penal.

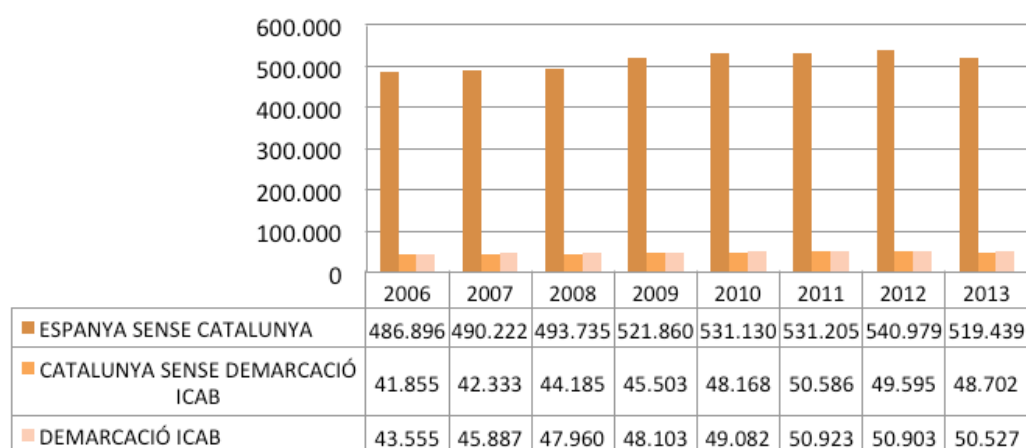
Sentències

En el Gràfic 8 tenim la comparativa territorial del nombre total de sentències dictades en la jurisdicció penal, i la seva evolució des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

D'una banda, veiem com fins a l'any 2011 es produeix un augment progressiu del volum total de sentències dictades, als territoris de "Catalunya sense demarcació ICAB" i en la "demarcació ICAB". Aquest augment progressiu s'allarga fins a l'any 2012 en la demarcació de "Espanya sense Catalunya".

D'altra banda, veiem com a l'any 2013 es produeix un descens en el nombre total de sentències dictades als tres territoris, respecte a l'any anterior. Això suposa la confirmació de la tendència a la baixa a la qual s'ha fet referència en els gràfics anteriors, en parlar sobre la taxa de litigiositat i el moviment dels assumpes en la jurisdicció penal.

COMPARATIVA TERRITORIAL TOTAL SENTÈNCIES. JURISDICCIO PENAL

Gràfic 8. Comparativa territorial del nombre total de sentències. Jurisdicció penal.

2.3. Principals indicadors judicials

Després d'haver contemplat el moviment dels assumptes en la jurisdicció penal, procedim a la seva anàlisi a través dels següents indicadors judicials: taxa de resolució, taxa de pendència i taxa de congestió.

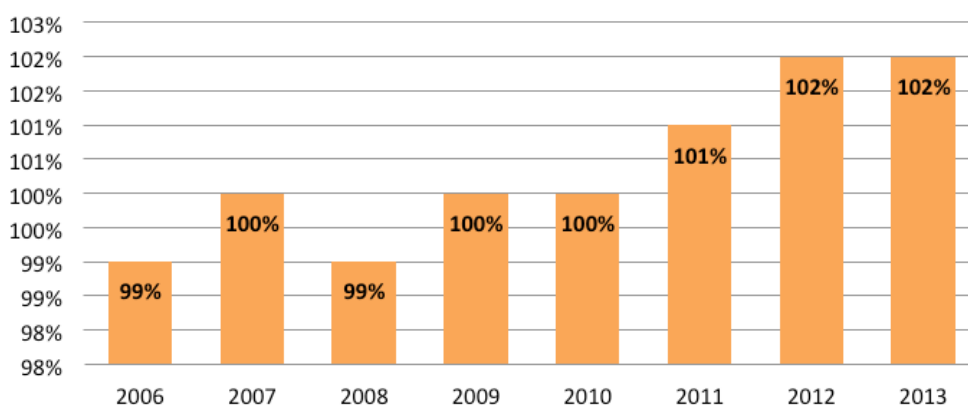
Taxa de resolució

Per obtenir el resultat de la taxa de resolució, hem de dividir el nombre total d'assumpes ingressats entre els assumpes resolts, tal com es recull a en la següent fórmula: Taxa de resolució = resolts/ingressats. La taxa de resolució, al costat de les de pendència i congestió, ens permet saber quin és la situació de col·lapse dels òrgans que integren, en aquest cas, l'ordre jurisdiccional penal.

En el Gràfic 9 podem observar l'evolució anual de la taxa de resolució de la jurisdicció penal, dins del període temporal comprès entre els anys 2006 i 2013. En el seu conjunt, podem destacar com la tendència de la corba és d'una clara progressió a mesura que se succeeixen els anys. No obstant això, no estem davant una progressió notable en termes absoluts, ja que si ens fixem en l'eix de les ordenades, podem comprovar com la diferència numèrica de les xifres registrades, no és molt alt. Així, l'any 2006 es registra una taxa de resolució del 99%, mentre que a l'any 2013, últim del qual es tenen dades completes, s'anota una taxa del 102%. Pel que la diferència entre tots dos anys, suposa una progressió moderada d'un 3%.

La causa explicativa d'aquest augment en la taxa de resolució, la podem trobar en el descens del volum d'assumpes ingressats derivat de la regressió de la taxa de litigiositat que fa que els tribunals, en veure reduïda la càrrega de treball, augmentin la seva capacitat resolutiva en termes generals.

EVOLUCIÓ ANUAL TAXA DE RESOLUCIÓ. JURISDICCIO PENAL

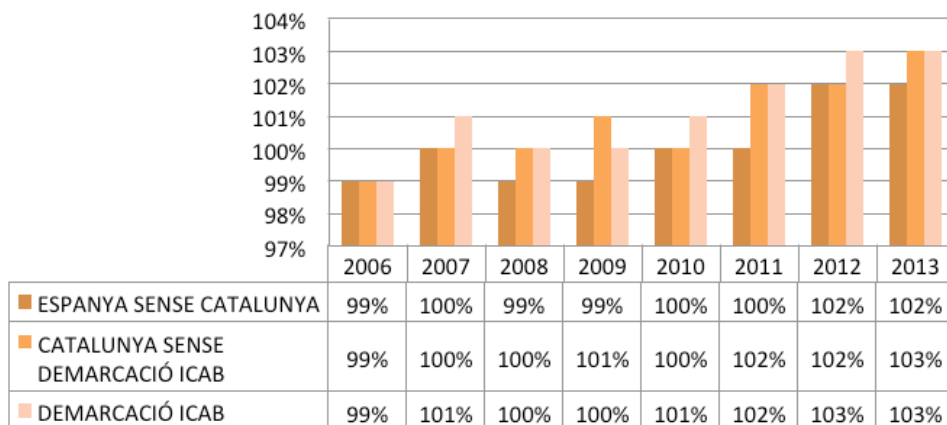

Gràfic 9. Evolució anual de la taxa de resolució. Jurisdicció penal.

Quant a la comparativa per territoris de la taxa de resolució de la jurisdicció penal, en el Gràfic 10 podem veure quin ha estat la seva evolució des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

El comportament de la gràfica es correspon amb la tendència descrita en el Gràfic 9, per la qual cosa ens remetem a aquesta. No obstant això, malgrat que les xifres registrades són molt similars, sí que podem observar com els territoris de "Catalunya sense demarcació ICAB" i la "demarcació ICAB", mostren una capacitat resolutiva superior respecte a "Espanya sense Catalunya".

COMPARATIVA TERRITORIAL TAXA DE RESOLUCIÓ. JURISDICCIO PENAL

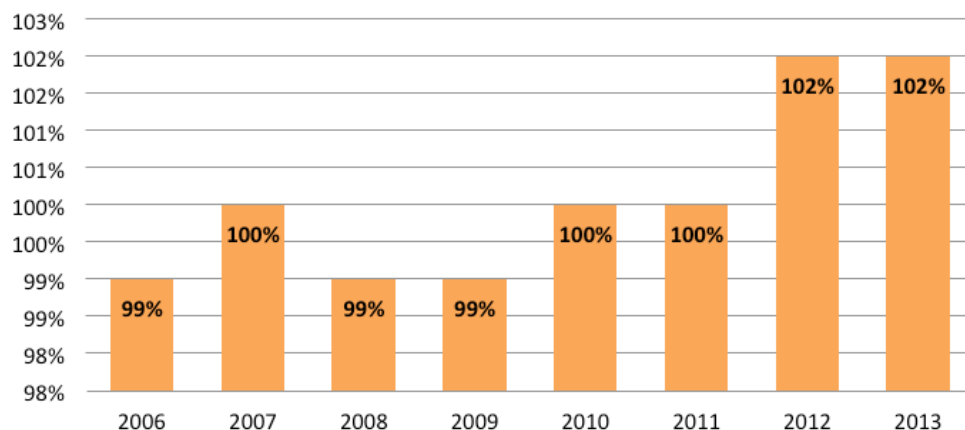
Gràfic 10. Comparativa territorial de la taxa de resolució. Jurisdicció penal.

En el Gràfic 11 tenim l'evolució anual de la taxa de resolució de la jurisdicció penal, centrant-nos en la demarcació territorial de "Espanya sense Catalunya".

D'acord amb el descrit en els dos gràfics anteriors, veiem com durant els primers anys de la sèrie (2006-2009) es registren les xifres més baixes. Això és degut a que en aquests anys, la creixent litigiositat penal va significar un ingrés d'assumptes en aquest ordre jurisdiccional, que augmentava de forma progressiva a mesura que se succeïen els anys.

No obstant això, a partir de l'any 2010, aquesta situació es va revertir de manera que en els últims anys del Gràfic 11 (2010-2013), veiem com es produeix un augment gradual de la taxa de resolució en la demarcació de "Espanya sense Catalunya". Ja s'ha comentat que, una menor càrrega de treball (acumulació) en els Tribunals, incideix favorablement en la capacitat resolutiva dels mateixos.

TAXA DE RESOLUCIÓ. JURISDICCIO PENAL. ESPANYA SENSE CATALUNYA

Gràfic 11. Taxa de resolució. Jurisdicció penal. Espanya sense Catalunya.

En relació al territori de "Catalunya sense demarcació ICAB", en el Gràfic 12 veiem com es reproduceix el comportament descrit en les gràfiques anteriors, encara que amb certes particularitats pròpies d'aquest territori. En efecte, veiem com en comparació de la demarcació de "Espanya sense Catalunya", l'àmbit de "Catalunya sense demarcació ICAB" presenta unes taxes de resolució lleugerament superiors i, igual que en els altres dos territoris, la tendència de la corba es mostra a l'alça en termes generals.

No obstant això, no es tracta d'un contrast substancial ja que, tal i com s'ha comentat abans, la diferència de xifres en l'eix de les ordenades és molt petita. Per tant, tal i com es pot observar, aquestes diferències a les quals s'està fent referència, són amb prou feines d'un punt percentual.

TAXA DE RESOLUCIÓ. JURISDICCIO PENAL. CATALUNYA SENSE DEMARCACIÓ ICAB

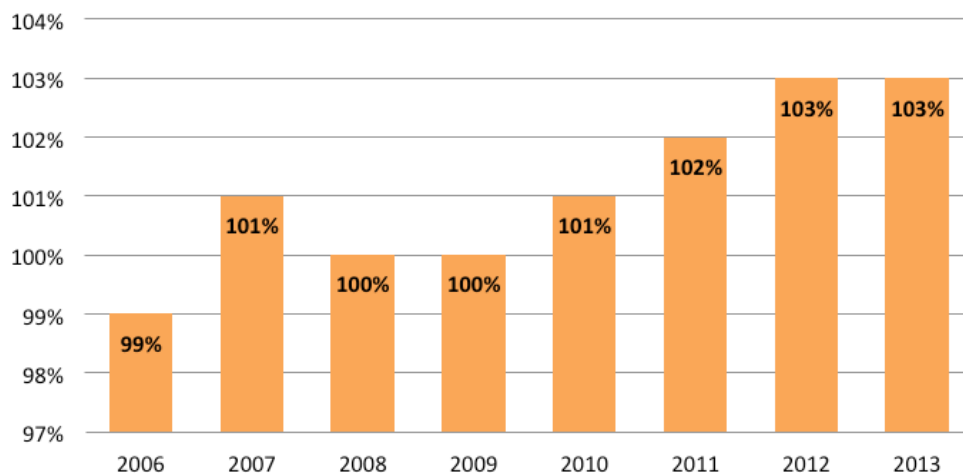
Gràfic 12. Taxa de resolució. Jurisdicció penal. Catalunya sense demarcació ICAB.

En el Gràfic 13 veiem l'evolució de la taxa de resolució penal des de l'any 2006 fins a l'any 2013, en la "demarcació ICAB".

Del conjunt de territoris analitzats, veiem com és el de la "demarcació ICAB", el que presenta unes taxes de resolució majors. Sobretot en els últims anys en els quals la capacitat resolutiva dels òrgans jurisdiccional que integren l'ordre penal, creix de forma gradual.

No obstant això, tal i com comentàvem en el gràfic anterior, no es tracta d'unes diferències substancials. I és que tal i com manifestàvem en les descripcions realitzades en els gràfics anteriors, les xifres de l'eix de les ordenades es mouen dins d'una forqueta relativament petita, la qual cosa reflecteix que la taxa de resolució es desenvolupa de forma paral·lela en tots els territoris.

TAXA DE RESOLUCIÓ. JURISDICCIO PENAL. DEMARCATIÓ ICAB

Gràfic 13. Taxa de resolució. Jurisdicció penal. Demarcació ICAB.

Taxa de pendència

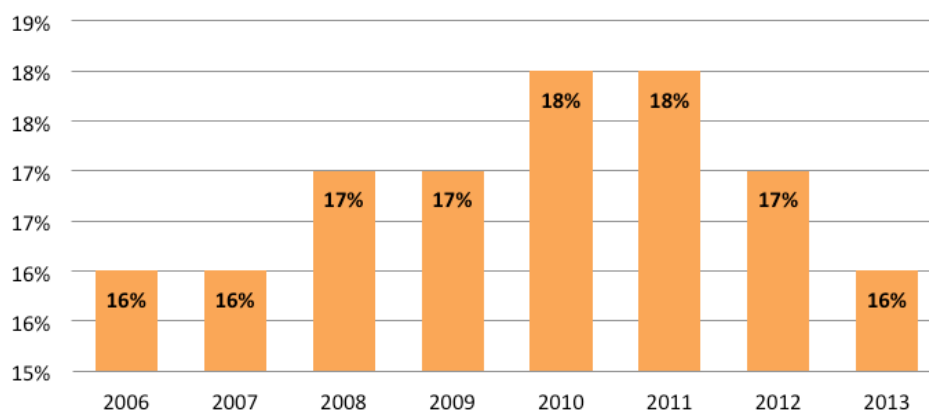
La taxa de pendència s'obté a partir de la divisió dels assumptes pendents al finalitzar entre els resolts, tal com s'expressa en la següent fórmula: $\text{Taxa de pendència} = \frac{\text{pendents al finalitzar}}{\text{resolts}}$. Això ens permet saber el nombre d'assumpes que falten per resoldre en un determinat any i suposa un indicador més, al costat de les taxes de resolució i de congestió, a l'hora de conèixer quin és la situació de col·lapse que presenten els Tribunals.

En el Gràfic 14 s'analitza l'evolució anual de la taxa de pendència dins del període comprès entre els anys 2006 al 2013, referida a l'àmbit penal. Quant a la tendència de la gràfica considerada en el seu conjunt, veiem com des de l'any 2006 fins a l'any 2010, aquesta es mostra a l'alça. No obstant això, a partir de l'any 2011 podem observar com es produeix un canvi en la tendència, de manera que en els últims anys analitzats aquesta es mostra en constant regressió, tornant en el 2013 a les xifres dels anys 2006 i 2007: un 16%.

Tal i com podem contemplar, la taxa de pendència de la jurisdicció penal no presenta unes xifres molt altes. Sobretot si la comparem amb la resta de jurisdiccions, tal i com tindrem l'oportunitat de fer en el Capítol de "Conclusions Generals". Sens dubte es tracta d'una dada positiva, ja que tal i com s'ha manifestat en la introducció del present capítol, la jurisdicció penal té la consideració de ser la "última ràtio", d'acord amb el principi d'intervenció mínima, a causa de la gravetat que pot revestir la pena criminal. Per tant, la rapidesa a la qual es tramitin i resolguin els assumptes, ha de ser proporcional a la gravetat dels fets que s'estan enjudiciant, i sempre amb el respecte de les garanties pròpies d'aquest tipus de procediments.

No obstant això, hem de posar en relació la taxa de pendència amb les dades obtingudes en el càlcul de la taxa de resolució, que analitzem més endavant, per saber quina és la veritable situació de col·lapse dels tribunals que integren la jurisdicció penal.

EVOLUCIÓ ANUAL TAXA DE PENDÈNCIA. JURISDICCIO PENAL

Gràfic 14. Evolució anual de la taxa de pendència. Jurisdicció penal.

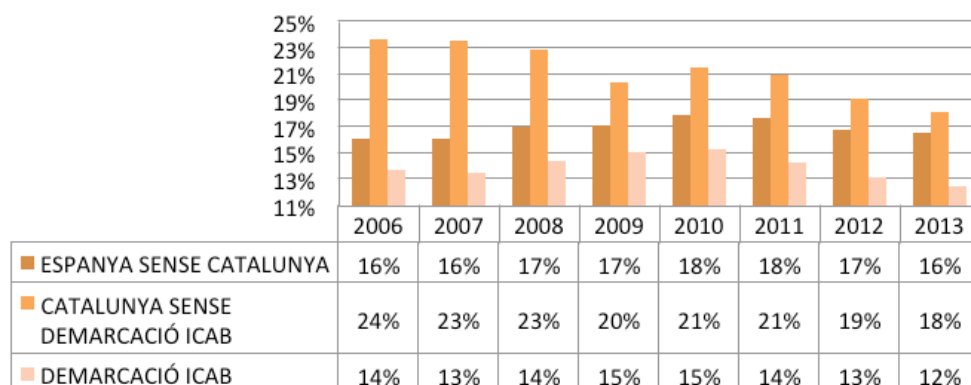
A diferència del que ocorria en el Gràfic 10 en relació a la comparativa territorial de la taxa de resolució en la jurisdicció penal, en el Gràfic 15 podem veure com la taxa de pendència mostra una evolució diferent en cadascun dels territoris estudiats.

En conjunt, podem veure com el comportament de la corba es correspon amb el descrit en el gràfic anterior, és a dir, una constant progressió fins als anys 2009 i 2010, i un canvi en la mateixa en sentit invers a partir de l'any 2011. No obstant això, entrant en el detall dels territoris, veiem com a "Catalunya sense demarcació ICAB", la tendència de la gràfica es mostra diferent respecte als altres territoris, i respecte a l'evolució de la taxa en termes generals (Gràfic 14). En concret, veiem com les xifres de pendència han estat sempre més altes en aquest territori i que, mentre la tendència de la corba és creixent en els primers anys de la sèrie a "Espanya sense Catalunya" i en la "demarcació ICAB", a "Catalunya sense demarcació ICAB" la línia es mostra en regressió.

No obstant això, veiem com a partir de l'any 2010 la tendència en tots els territoris, s'unifica i discorre de forma paral·lela a la baixa, de manera que s'escurça aquesta diferència de xifres a la qual abans s'ha fet referència.

Finalment, observem com la "demarcació ICAB" presenta les xifres més baixes de la sèrie, en comparació amb la resta de territoris. L'any 2013, es registra una taxa de pendència del 12%, la xifra més baixa de tota la sèrie.

COMPARATIVA TERRITORIAL DE LA TAXA DE PENDÈNCIA. JURISDICCIO PENAL

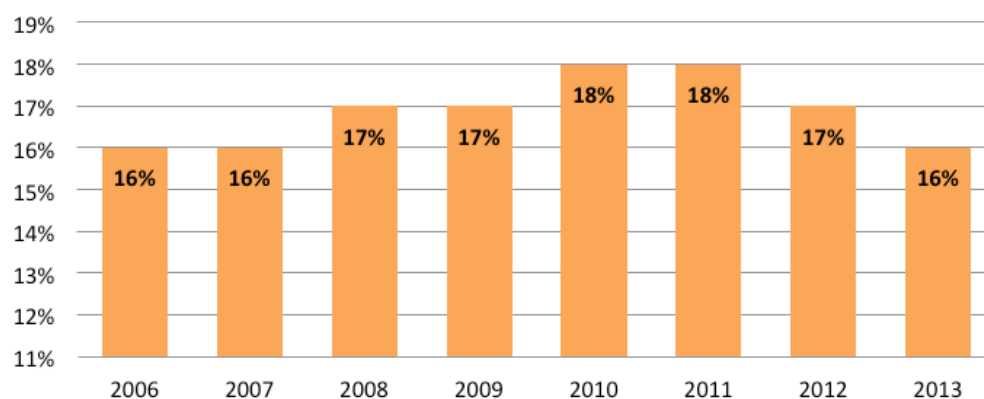

Gràfic 15. Comparativa territorial de la taxa de pendència. Jurisdicció penal.

En el Gràfic 16 tenim la taxa de pendència en la jurisdicció penal referent a l'àmbit geogràfic de "Espanya sense Catalunya", des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

El comportament de la corba es correspon amb el descrit en el Gràfic 14, sobre l'evolució general de la taxa de pendència en l'àmbit penal. Així, veiem com durant els primers anys del període temporal analitzat, es registra un augment de la pendència fins a l'any 2010. A partir de llavors, veiem com en els últims anys de la sèrie, s'inverteix la tendència a la baixa, tornant la taxa a les xifres dels anys inicials.

TAXA DE PENDÈNCIA. JURISDICCIO PENAL. ESPANYA SENSE CATALUNYA

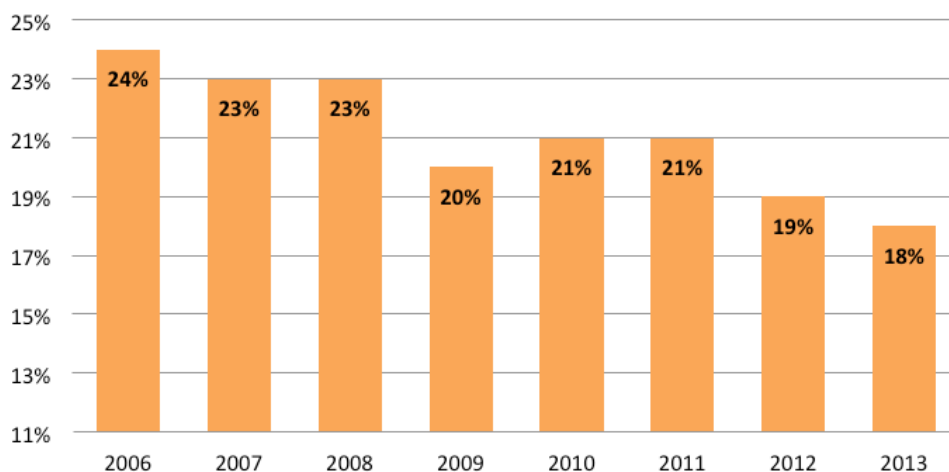
Gràfic 16. Taxa de pendència. Jurisdicció penal. Espanya sense Catalunya.

Quant al territori de "Catalunya sense demarcació ICAB", en el Gràfic 17 veiem reflectit el comportament de la taxa en aquest territori, durant el període comprès entre l'any 2006 i 2013.

Tal i com manifestàvem anteriorment, la pendència a "Catalunya sense demarcació ICAB" presenta un comportament diferent respecte a la resta de territoris. A l'any 2006 veiem com es registra una taxa del 24%, la xifra més alta de la sèrie tant en aquest com en la resta de territoris. Des de llavors, veiem com la tendència ha estat regressiva, a mesura que se succeeixen els anys, amb una petita excepció ocorreguda en els anys 2010 i 2011.

A l'any 2013, s'anota una taxa de pendència del 18%, sent aquesta la més baixa de la sèrie per a aquest territori. Això suposa un descens del 33% respecte a l'any 2006.

TAXA DE PENDÈNCIA. JURISDICCIO PENAL. CATALUNYA SENSE DEMARCACIO ICAB

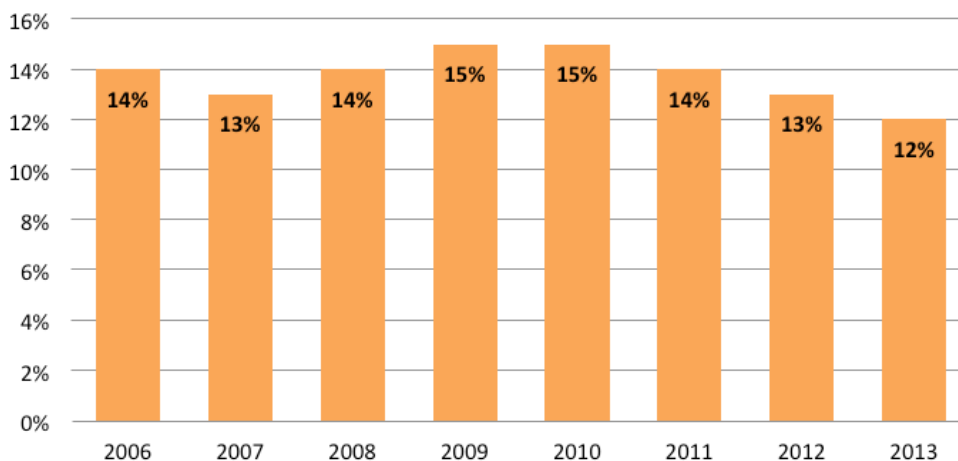
Gràfic 17. Taxa de pendència. Jurisdicció penal. Catalunya sense demarcació ICAB.

Finalment, en el Gràfic 18 podem contemplar la taxa de pendència i la seva evolució des de l'any 2006 fins a l'any 2013, en l'àmbit geogràfic de la "demarcació ICAB".

En comparació amb la resta de territoris, aquest és el que presenta les xifres més baixes en relació a la taxa de pendència. De fet, les xifres més altes (un 15%) s'aconsegueixen en els anys 2009 i 2010, mentre que en el 2013 es registra la xifra més baixa de la sèrie: un 12%.

El comportament de la taxa de pendència en aquest territori, es correspon amb el descrit sobre l'evolució registrada en la jurisdicció penal en termes generals, per la qual cosa ens remetem al exposat anteriorment.

TAXA DE PENDÈNCIA. JURISDICCIO PENAL. DEMARCACIO ICAB

Gràfic 18. Taxa de pendència. Jurisdicció penal. Demarcació ICAB.

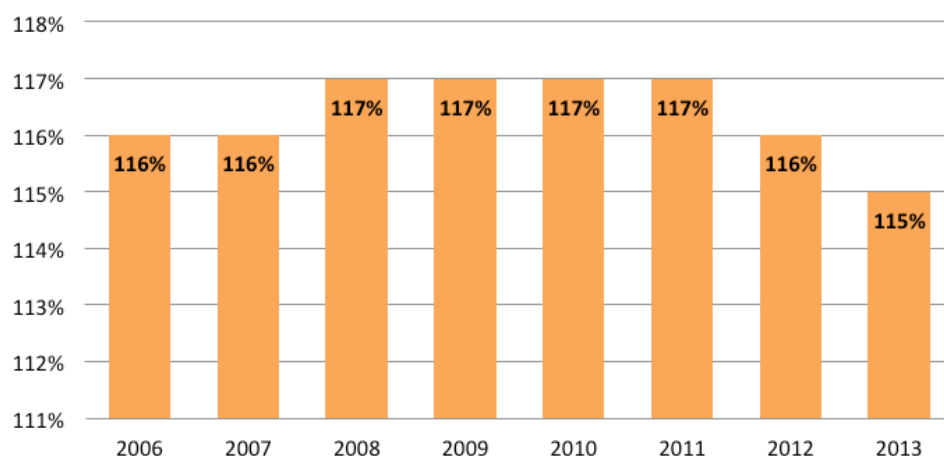
Taxa de congestió

Per calcular la taxa de congestió hem de sumar el nombre total d'assumpes ingressats més els assumpes pendents al inici, i dividir-ho entre els assumpes resolts, tal com es reflecteix en la següent fórmula: Taxa de congestió = (ingressats + pendents al inici) / resolts. Al costat de les anteriors taxes, la de congestió ens ofereix la fotografia sobre l'estat del col·lapse en els òrgans jurisdiccionals que s'integren l'àmbit penal.

En el Gràfic 19 es pot veure l'evolució anual de la taxa de congestió en la jurisdicció penal, des de l'any 2006 fins a l'any 2013. Quant al comportament de la corba, podem destacar que aquesta es caracteritza per un llarg període d'estabilitat, després d'una lleugera pujada a l'any 2008. En efecte, veiem com des del 2008 fins al 2011, la taxa de congestió es manté en un 117%.

A partir de llavors, veiem com en els anys 2012 i 2013, s'inicia un període de regressió, registrant-ne xifres d'un 116% i un 115%, respectivament. Malgrat que un descens en la taxa de congestió és una dada positiva, doncs indica que el col·lapse dels tribunals disminueix, es tracta d'una regressió relativament petita. En efecte, estem parlant d'una baixada de amb prou feines un punt percentual, a l'any 2013 respecte a l'any 2006.

EVOLUCIÓ ANUAL TAXA DE CONGESTIÓ. JURISDICCIO PENAL

Gràfic 19. Evolució anual de la taxa de congestió. Jurisdicció penal.

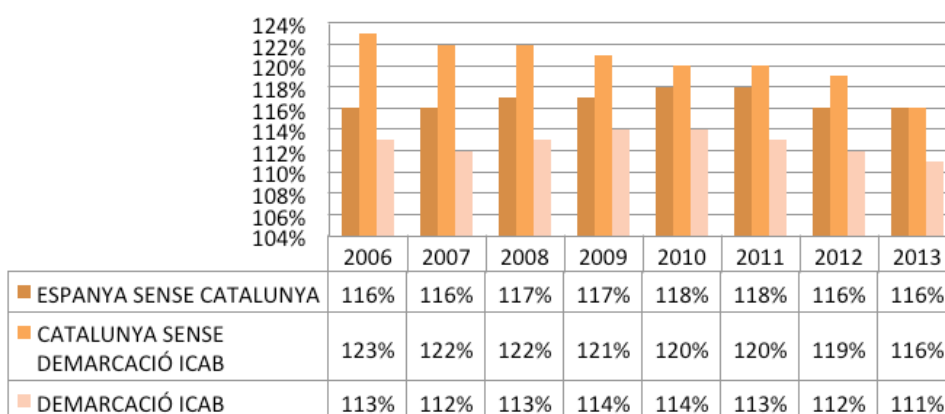
En el Gràfic 20 podem observar una comparativa territorial de la taxa de congestió de la jurisdicció penal, en el període que va de l'any 2006 fins a l'any 2013.

L'evolució de la tendència de la gràfica, es correspon amb el comentat en els apartats anteriors, sobre el comportament de la taxa de pendència. Així, veiem com en el seu conjunt, es registra una evolució ascendent de la corba en un primer període, comprès entre els anys 2006 i 2010, que es reverteix a partir de l'any 2011, de manera que la taxa de pendència torna a presentar les xifres dels primers anys.

El desenvolupament de la corba als territoris de "Espanya sense Catalunya" i de la "demarcació ICAB" flueix de forma paral·lela; mentre que la tendència de l'àmbit geogràfic de "Catalunya sense demarcació ICAB", es mostra a la baixa al llarg del període temporal estudiat. Igual que ocorria amb la taxa de pendència, el territori de "Catalunya sense demarcació ICAB" presenta les xifres més altes de la sèrie, en comparació de la resta d'àmbits geogràfics; mentre que la "demarcació ICAB" anota les xifres més baixes.

Finalment, veiem com a l'any 2013, últim del qual es tenen dades completes, es registren les taxes de pendència més baixes en tots els territoris, respecte a anys anteriors, confirmant-se per tant la tendència descrita anteriorment.

COMPARATIVA TERRITORIAL DE LA TAXA DE CONGESTIÓ. JURISDICCIO PENAL

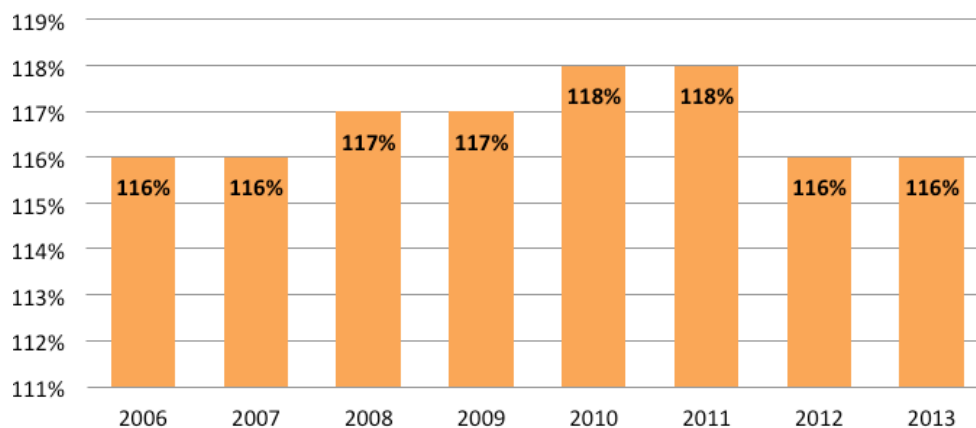

Gràfic 20. Comparativa territorial de la taxa de congestió. Jurisdicció penal.

Quant a la taxa de congestió en la demarcació de "Espanya sense Catalunya", en el Gràfic 21 podem veure com ha estat la seva evolució des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

El comportament de la mateixa es correspon amb el descrit en l'apartat anterior. En efecte, veiem com durant els primers anys de la gràfica, es produeix un augment en la pendència en aquest espai geogràfic, fins a l'any 2010. A partir de l'any 2011, es produeix un canvi en la tendència, de manera que s'inicia una etapa de regressió, en relació a la taxa de pendència en la demarcació de "Espanya sense Catalunya". A l'any 2013, es registra un 116% de pendència, xifra que es correspon amb les anotades en els primers anys de la sèrie.

TAXA DE CONGESTIÓ. JURISDICCIO PENAL. ESPANYA SENSE CATALUNYA

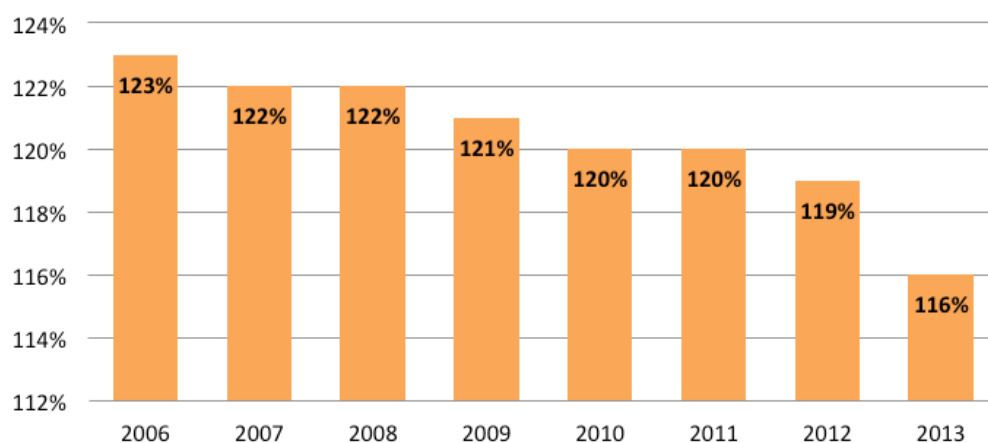
Gràfic 21. Taxa de congestió. Jurisdicció penal. Espanya sense Catalunya.

En el Gràfic 22 tenim la taxa de congestió de la jurisdicció penal referida al territori de "Catalunya sense demarcació ICAB", en el període comprès entre l'any 2006 fins a l'any 2013.

Tal i com es pot observar, a l'any 2006 es registra una taxa del 123%, sent aquesta la més alta de tota la línia temporal analitzada. A partir de llavors, la corba de la gràfica no ha parat de baixar, fins a anotar finalment una pendència del 116% a l'any 2013. Això suposa una regressió del 6% al llarg del període temporal estudiat.

Malgrat que tot descens en la taxa de congestió és una dada positiva, els òrgans jurisdiccionals que s'integren en l'àmbit penal segueixen presentant un col·lapse important, sobretot atenent a les característiques pròpies i a la naturalesa dels fets que es ventilen en aquest àmbit.

TAXA DE CONGESTIÓ. JURISDICCIO PENAL. CATALUNYA SENSE DEMARCACIÓ ICAB

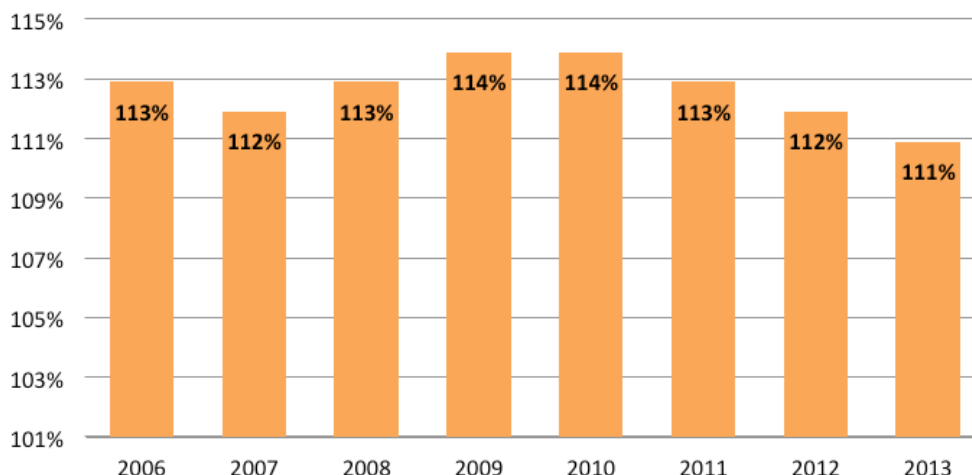
Gràfic 22. Taxa de congestió. Jurisdicció penal. Catalunya sense demarcació ICAB.

En el Gràfic 23 podem veure com ha estat l'evolució de la taxa de congestió penal en la "demarcació ICAB", des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

D'acord amb el descrit en el Gràfic 18 sobre la taxa de pendència en la "demarcació ICAB" i en el Gràfic 20 en el qual es feia la comparativa territorial de la congestió en la jurisdicció penal, veiem com les xifres que reflecteixen la taxa són les més baixes en comparació als altres territoris.

En un primer període de la gràfica, podem veure com es produeix un augment de la congestió en els òrgans judicials que s'integren el "demarcació ICAB". En un segon període, el inici del qual el podem situar a l'any 2011, veiem com es produeix un canvi de la tendència, i que aquesta comença una fase de descens gradual a mesura que se succeeixen els anys. Així, podem veure com a l'any 2013, es registra un 111% en la taxa de pendència penal en la "demarcació ICAB".

TAXA DE CONGESTIÓ. JURISDICCIO PENAL. DEMARCATIÓ ICAB

Gràfic 23. Taxa de congestió. Jurisdicció penal. Demarcació ICAB.

3. Penal per òrgans jurisdiccionals

Una vegada analitzat el moviment dels assumptes, així com els seus indicadors judicials, en la jurisdicció penal en termes generals, farem lo mateix centrant-nos en els òrgans judicials més representatius per volum d'assumpes, que s'integren en l'àmbit penal.

3.1 Jutjats de Primera Instància i Instrucció

Moviment d'assumpes

Assumpes ingressats

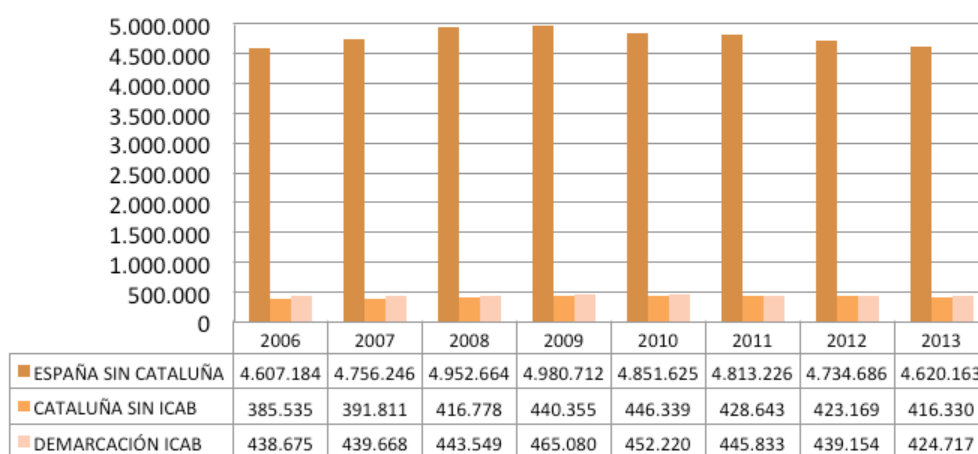
En el Gràfic 24 podem veure la distribució territorial dels assumpes ingressats en els Jutjats de Primera Instància i Instrucció, i la seva evolució al llarg del període comprès entre els anys 2006 i 2013.

En primer lloc, cal destacar que es tracta de l'òrgan judicial que major volum d'assumpes concentra en la jurisdicció penal. El motiu d'això és que es tracta de l'òrgan que investiga les circumstàncies personals i objectives que envolten a un determinat fet delictiu, abans de passar a una segona fase d'enjudiciament la competència del qual recaurà en els Jutjats penals o en l'Audiència Provincial, en funció de la gravetat de la pena que porti aparellada el delicte. En efecte, en el procés penal es distingeixen dues grans fases o períodes: una primera fase d'esbrinament dels elements criminals d'un determinat fet aparentment delictiu en la qual, si el jutge instructor determina que existeixen indicis racionals de criminalitat, es conclou amb l'ordre de processament; i una segona fase que es desenvolupa davant el Jutge penal o de l'Audiència Provincial, en la qual es va a dur a terme l'enjudiciament pròpiament dit del fet delictiu.

En segon lloc, podem observar com des de l'any 2006 fins a l'any 2009, es produeix un augment constant dels assumpes ingressats en els Jutjats de Primera Instància i Instrucció. A partir de l'any 2010, aquesta situació s'inverteix, registrant-ne un descens gradual del volum d'assumpes, conforme passen els anys. De fet, a l'any 2013 es registren xifres molt similars a les de l'any 2006 als tres territoris analitzats.

Finalment, destaca com la "demarcació ICAB" ocupa el segon lloc quant al nombre total d'assumpes ingressats, per davant de "Catalunya sense ICAB" a pesar que geogràficament aquesta última és superior. La causa d'això és que en la "demarcació ICAB" es concentra una densitat de població i d'indústria molt important, que justifica l'existència d'una major litigiositat en aquest territori. També veiem com malgrat el descens dels assumpes ingressats abans comentat, a "Catalunya sense ICAB" es registren xifres en els dos últims anys que estan encara per sobre dels primers anys, a diferència dels altres territoris. Això es deu a l'augment dels delictes a les zones rurals, com l'entrada en finques rústiques o el robatori de coure i alumini, tal com es recull en el Pla General de Seguretat de Catalunya 2014-2015.

DISTRIBUCIÓ TERRITORIAL ASSUMPES INGRESSATS. JUTJATS DE PRIMERA INSTÀNCIA I INSTRUCCIÓ

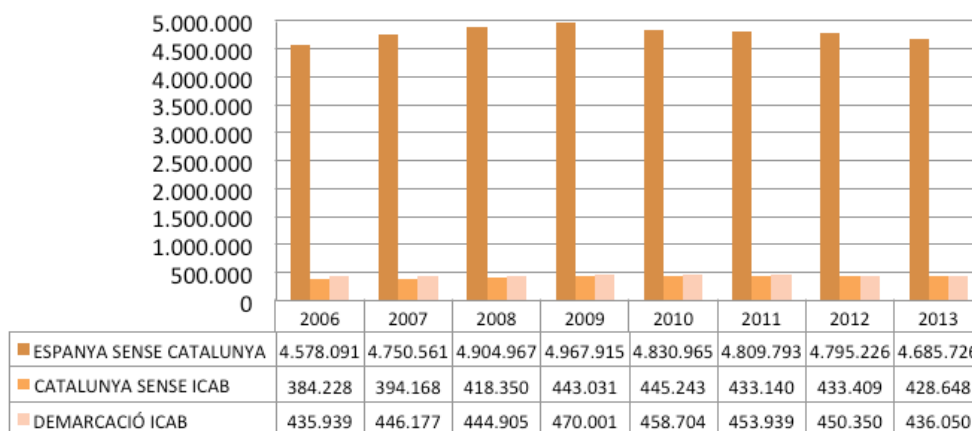

Gràfic 24. Distribució territorial d'assumpes ingressats. Jutjats de Primera Instància i Instrucció.

Assumpes resolts

Quant a la distribució territorial dels assumpes resolts en els Jutjats de Primera Instància i Instrucció, en el Gràfic 25 podem veure quina ha estat la seva evolució des de l'any 2006 fins a l'any 2013. El comportament de la tendència, així com el volum de xifres reflectit, es corresponen amb el comentat en el gràfic anterior, per la qual cosa ens remetem al ja manifestat.

DISTRIBUCIÓ TERRITORIAL ASSUMPTES RESOLTS. JUTJATS DE PRIMERA INSTÀNCIA I INSTRUCCIÓ

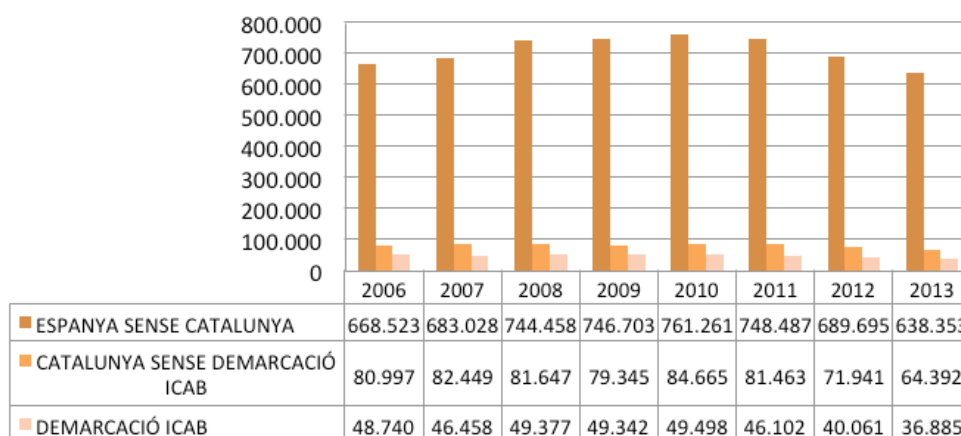
Gràfic 25. Distribució territorial d'assumpes resolts. Jutjats de Primera Instància i Instrucció.

Assumpes pendents al finalitzar

En el Gràfic 26 podem veure com ha estat la distribució territorial dels assumpes pendents en finalitzar en els Jutjats de Primera Instància i Instrucció, en el període comprès entre els anys 2006 i 2013.

D'una banda, cal destacar que les xifres que es manegen en aquest gràfic, són bastant inferiors a les registrades en relació als assumpes ingressats i als resolts. No obstant això, atenent a la naturalesa dels assumpes que es dirimeixen en aquests òrgans judicials, segueixen sent nombres massa alts en termes absoluts. No obstant això, més endavant posarem en relació els assumpes pendents al finalitzar amb els assumpes resolts, per veure a través de la taxa de pendència, com és la qualificació que se li ha de donar a aquests nombres, en termes relatius.

DISTRIBUCIÓ TERRITORIAL ASSUMPTES PENDENTS AL FINALITZAR. JUTJATS DE PRIMERA INSTÀNCIA I INSTRUCCIÓ

Gràfic 26. Distribució territorial d'assumpes pendents al finalitzar. Jutjats de Primera Instància i Instrucció.

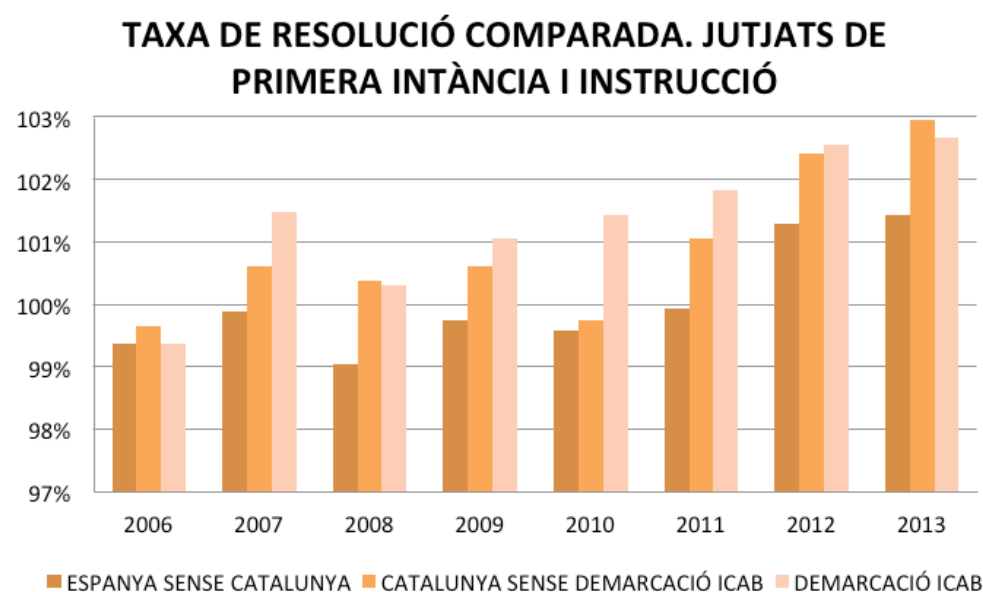
Principals indicadors judicials

Taxa de resolució

En el Gràfic 27 podem observar la taxa de resolució comparada en els Jutjats de Primera Instància i Instrucció, des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

En termes generals es pot contemplar com l'evolució de la corba reflecteix una clara progressió de la taxa de resolució en aquests òrgans. Aquest increment és més contingut en els primers anys de la sèrie, podent-ne parlar d'unes lleugeres fluctuacions en els anys 2008 i 2009; mentre que es mostra molt més acusat en els tres últims anys registrats.

El territori de "Catalunya sense demarcació ICAB" és el que anota una taxa de resolució més elevada, sent aquesta del 103% a l'any 2013. I la demarcació de "Espanya sense Catalunya", és la que registra la xifra més baixa, que és d'un 99% l'any 2008.

Gràfic 27. Taxa de resolució comparada. Jutjats de Primera Instància i Instrucció.

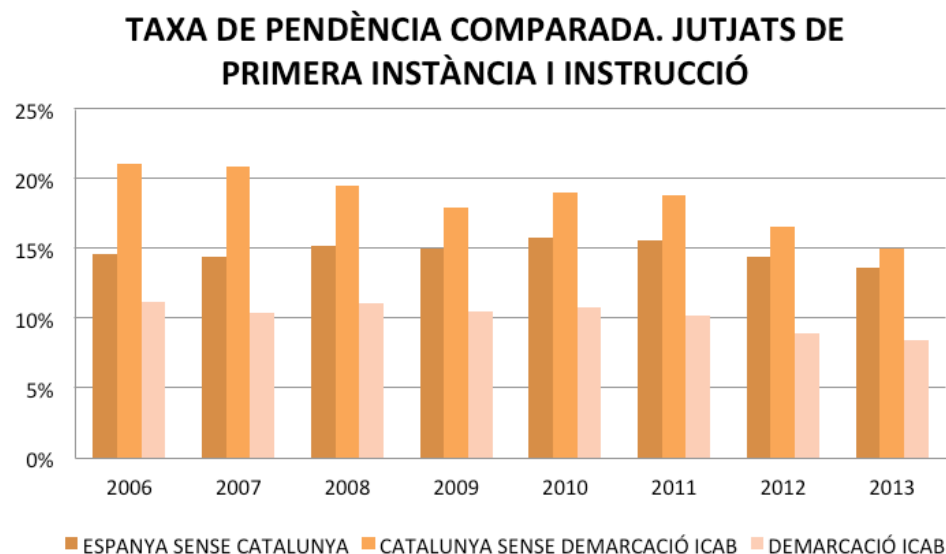
Taxa de pendència

En el Gràfic 28 tenim l'evolució de la taxa de pendència dels Jutjats de Primera Instància i Instrucció, durant el període comprès entre els anys 2006 i 2013.

Quan parlàvem de la distribució territorial dels assumptes pendents al finalitzar en el Gràfic 26, fèiem referència al fet de que en termes absoluts estàvem davant unes xifres molt elevades atinent a la naturalesa dels fets que es ventilen. No obstant això, una vegada posats en relació amb els assumptes resolts, veiem com les xifres que reflecteixen les taxes de pendència en aquests òrgans jurisdiccionals, no són excessivament altes. En efecte, la taxa de pendència gira entorn al 15%, sent per tant molt inferior a la dels altres àmbits jurisdiccionals, tal i com podem veure en el Capítol de "Conclusions Generals"

Destaca com és el territori de "Catalunya sense demarcació ICAB" el que presenta una taxa de pendència més alta (al voltant d'un 19% en general); mentre que la "demarcació ICAB" presenta les xifres més baixes, d'un 10% de mitjana. En l'àmbit de "Espanya sense Catalunya", la mitjana de la taxa se situa en un 15%.

Finalment, veiem com la tendència general es mostra la baixa conforme se succeeixen els anys, d'acord amb el comentat en els gràfics anteriors.

Gràfic 28. Taxa de pendència comparada. Jutjats de Primera Instància i Instrucció.

Taxa de congestió

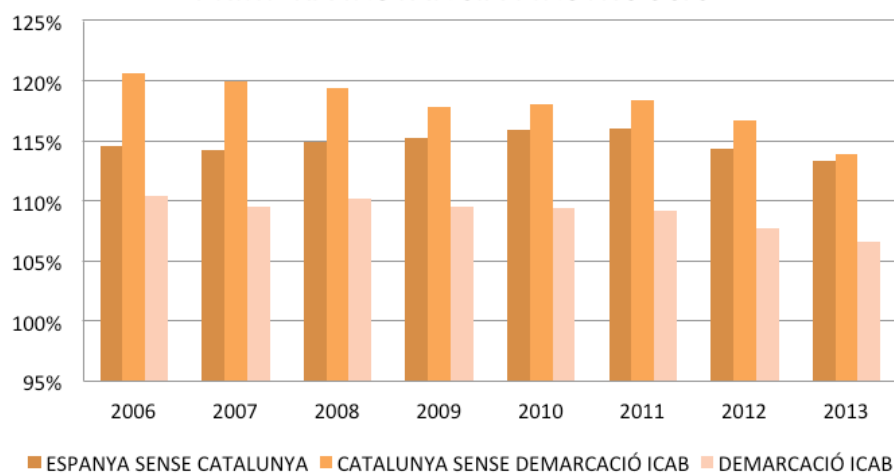
Quant a la taxa de congestió comparada dels Jutjats de Primera Instància i Instrucció, en el Gràfic 29 podem veure quin ha estat el comportament d'aquesta, des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

En conjunt, veiem com la taxa de congestió disminueix progressivament a mesura que passen els anys. No obstant això, podem destacar com en els anys 2010 i 2011, es produeixen unes lleugeres fluctuacions en tots els territoris analitzats. Tot i així, els últims anys confirmen la tendència a la baixa de la taxa.

El col·lapse en els Jutjats de Primera Instància i Instrucció es situa entorn el 115% de mitjana, considerant els territoris conjuntament. Es tracta d'una congestió important, atenent a les circumstàncies pròpies del tipus d'assumpes que s'estan tractant en aquests òrgans judicials. Encara i així, veiem com en els anys 2012 i 2013 es registren xifres més baixes respecte als anys anteriors, la qual cosa sens dubte constitueix un fet positiu.

La implantació de la nova oficina judicial, i el desenvolupament del Pla de Modernització de la Justícia, són elements que també han contribuït al descens del col·lapse en els jutjats i tribunals del nostre país.

TAXA DE CONGESTIÓ COMPARADA. JUTJATS DE PRIMERA INSTÀNCIA I INSTRUCCIÓ

Gràfic 29. Taxa de congestió comparada. Jutjats de Primera Instància i Instrucció.

En el Gràfic 30 podem veure la distribució dels indicadors judicials abans analitzats, en cadascun dels Jutjats de Primera Instància i Instrucció, que formen part de l'àmbit geogràfic de la "demarcació ICAB".

Quant al resultat de les taxes, podem veure com aquestes són bastant irregulars, en funció del concret òrgan judicial a la qual es refereixin. S'han ressaltat les xifres més altes obtingudes en cadascuna de les taxes, de cada partit judicial.

LA LUPA.

JUTJATS DE PRIMERA INSTÀNCIA
I INSTRUCCIÓ. DEMARCACIÓ ICAB

	TAXA RESOLUCIÓ	TAXA CONGESTIÓ	TAXA PENDÈNCIA
J1II N° 1 ARENYS DE MAR	99%	114%	15%
J1II N° 2 ARENYS DE MAR	109%	115%	15%
J1II N° 3 ARENYS DE MAR	99%	114%	15%
J1II N° 4 ARENYS DE MAR	99%	120%	22%
J1II N° 5 ARENYS DE MAR	96%	116%	18%
J1II N° 6 ARENYS DE MAR	100%	112%	12%
J1II N° 7 ARENYS DE MAR	94%	118%	18%
J1II N° 1 IGUALADA	110%	114%	18%
J1II N° 2 IGUALADA	100%	117%	24%
J1II N° 3 IGUALADA	107%	109%	15%
J1II N° 4 IGUALADA	118%	109%	11%
J1II N° 5 IGUALADA	103%	112%	18%
J1II N° 1 BERGA	91%	145%	43%
J1II N° 2 BERGA	110%	135%	42%
J1II N° 1 VILAFRANCA DEL PENEDES	105%	121%	22%
J1II N° 2 VILAFRANCA DEL PENEDES	109%	115%	16%
J1II N° 3 VILAFRANCA DEL PENEDES	103%	110%	10%
J1II N° 4 VILAFRANCA DEL PENEDES	104%	112%	13%
J1II N° 5 VILAFRANCA DEL PENEDES	101%	115%	19%
J1 N° 1 BADALONA	101%	108%	8%
J1 N° 2 BADALONA	112%	108%	9%
J1 N° 3 BADALONA	103%	116%	18%
J1 N° 4 BADALONA	106%	106%	7%
J1 N° 5 BADALONA	102%	108%	8%
J1 N° 1 BARCELONA	102%	105%	7%
J1 N° 2 BARCELONA	102%	103%	5%
J1 N° 3 BARCELONA	101%	104%	4%
J1 N° 4 BARCELONA	104%	102%	5%
J1 N° 5 BARCELONA	101%	105%	7%
J1 N° 6 BARCELONA	102%	104%	5%
J1 N° 7 BARCELONA	102%	105%	6%
J1 N° 8 BARCELONA	101%	105%	6%

JI N° 9 BARCELONA	104%	104%	7%
JI N° 10 BARCELONA	102%	105%	6%
JI N° 11 BARCELONA	103%	102%	5%
JI N° 12 BARCELONA	104%	103%	7%
JI N° 13 BARCELONA	102%	107%	7%
JI N° 14 BARCELONA	103%	105%	6%
JI N° 15 BARCELONA	104%	100%	4%
JI N° 16 BARCELONA	104%	102%	5%
JI N° 17 BARCELONA	100%	106%	6%
JI N° 18 BARCELONA	99%	106%	8%
JI N° 19 BARCELONA	103%	105%	6%
JI N° 20 BARCELONA	103%	104%	6%
JI N° 21 BARCELONA	101%	106%	9%
JI N° 22 BARCELONA	101%	102%	3%
JI N° 23 BARCELONA	103%	104%	5%
JI N° 24 BARCELONA	102%	106%	6%
JI N° 25 BARCELONA	100%	104%	4%
JI N° 26 BARCELONA	121%	87%	4%
JI N° 27 BARCELONA	104%	103%	6%
JI N° 28 BARCELONA	101%	104%	4%
JI N° 29 BARCELONA	104%	105%	8%
JI N° 30 BARCELONA	105%	104%	6%
JI N° 31 BARCELONA	108%	96%	3%
JI N° 32 BARCELONA	104%	105%	7%
JI N° 33 BARCELONA	102%	102%	5%
J1II N° 1 SANT BOI DE LLOBREGAT	99%	121%	20%
J1II N° 2 SANT BOI DE LLOBREGAT	102%	115%	15%
J1II N° 3 SANT BOI DE LLOBREGAT	105%	108%	8%
J1II N° 4 SANT BOI DE LLOBREGAT	100%	115%	18%
J1II N° 5 SANT BOI DE LLOBREGAT	102%	109%	10%
J1II N° 6 SANT BOI DE LLOBREGAT	95%	119%	23%
J1II N° 1 VILANOVA I LA GELTRU	108%	117%	19%
J1II N° 2 VILANOVA I LA GELTRU	105%	114%	14%
J1II N° 3 VILANOVA I LA GELTRU	98%	127%	27%
J1II N° 4 VILANOVA I LA GELTRU	83%	147%	35%
J1II N° 5 VILANOVA I LA GELTRU	106%	109%	10%
J1II N° 6 VILANOVA I LA GELTRU	102%	104%	4%
J1II N° 7 VILANOVA I LA GELTRU	103%	109%	9%
J1II N° 8 VILANOVA I LA GELTRU	98%	127%	29%
J1II N° 9 VILANOVA I LA GELTRU	102%	106%	6%
JI N° 1 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	102%	106%	8%
JI N° 2 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	103%	102%	4%

JI N° 3 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	102%	108%	9%
JI N° 4 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	101%	105%	6%
JI N° 5 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	100%	105%	7%
J1II N° 1 SANTA COLOMA DE GRAMENET	104%	108%	9%
J1II N° 2 SANTA COLOMA DE GRAMENET	103%	107%	7%
J1II N° 3 SANTA COLOMA DE GRAMENET	102%	109%	10%
J1II N° 4 SANTA COLOMA DE GRAMENET	106%	108%	11%
J1II N° 5 SANTA COLOMA DE GRAMENET	104%	113%	13%
J1II N° 6 SANTA COLOMA DE GRAMENET	106%	120%	20%
J1II N° 1 CORNELLA DE LLOBREGAT	97%	111%	11%
J1II N° 2 CORNELLA DE LLOBREGAT	106%	112%	12%
J1II N° 3 CORNELLA DE LLOBREGAT	101%	113%	11%
J1II N° 4 CORNELLA DE LLOBREGAT	103%	111%	11%
J1II N° 1 GAVA	102%	109%	10%
J1II N° 2 GAVA	106%	106%	8%
J1II N° 3 GAVA	97%	111%	11%
J1II N° 4 GAVA	100%	107%	7%
J1II N° 5 GAVA	104%	106%	8%
J1II N° 6 GAVA	103%	107%	8%
J1II N° 7 GAVA	102%	117%	18%
J1II N° 8 GAVA	105%	116%	18%
J1II N° 9 GAVA	100%	108%	8%
J1II N° 1 EL PRAT DE LLOBREGAT	107%	106%	9%
J1II N° 2 EL PRAT DE LLOBREGAT	102%	108%	10%
J1II N° 3 EL PRAT DE LLOBREGAT	104%	105%	5%
J1II N° 4 EL PRAT DE LLOBREGAT	105%	107%	8%
J1II N° 5 EL PRAT DE LLOBREGAT	102%	119%	19%

Gràfic 30. La Lupa. Distribució dels indicadors judicials dels Jutjats de Primera Instància i Instrucció. Demarcació ICAB.

3.2. Jutjats de lo Penal

Moviment d'assumpes

Assumpes ingressats

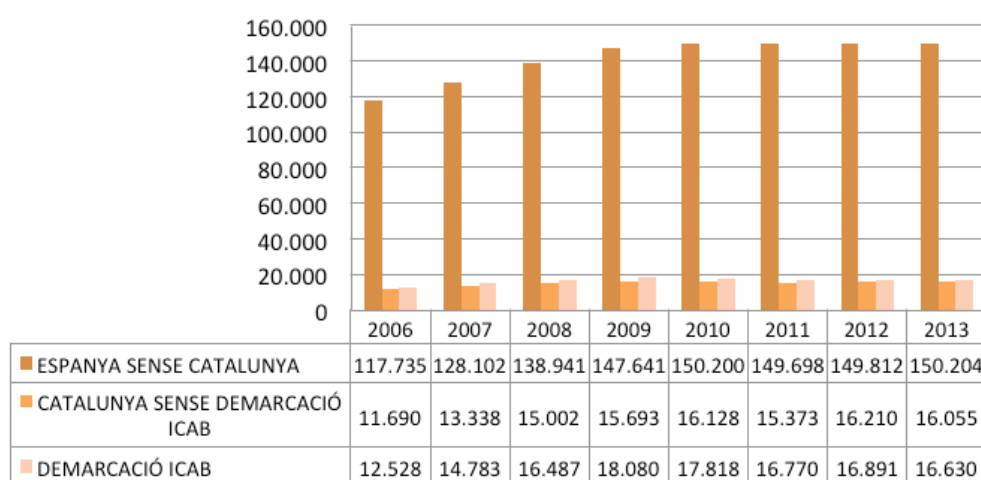
En el Gràfic 31 podem veure la distribució per territoris del nombre total d'assumpes ingressats en els Jutjats Penals, dins del període comprès entre els anys 2006 i 2013.

En aquest podem observar com les xifres són notablement més baixes que en els Jutjats de Primera Instància i Instrucció. Ja hem exposat abans la raó de tal circumstància, i és que solament els assumpes en els quals es jutgin fets que revesteixin uns indicis racionals de criminalitat, passaran

a una segona fase d'enjudiciament, una vegada conclosa la fase de recerca o instrucció amb l'ordre de processament.

Quant al comportament de la gràfica, veiem com durant els primers anys (2006-2010), té lloc un augment gradual dels assumptes ingressats en els Jutjats penals. A partir de llavors, veiem com es produeixen unes lleugeres fluctuacions dels assumptes registrats, podent-ne parlar d'una certa estabilitat en la tendència de la gràfica. Aquesta evolució dels assumptes ingressats en els Jutjats penals, conjuga amb el descrit en el Gràfic 24 sobre els assumptes registrats en els Jutjats de Primera Instància i Instrucció.

DISTRIBUCIÓ TERRITORIAL ASSUMPTESS INGRESSATS. JUTJATS DE LO PENAL

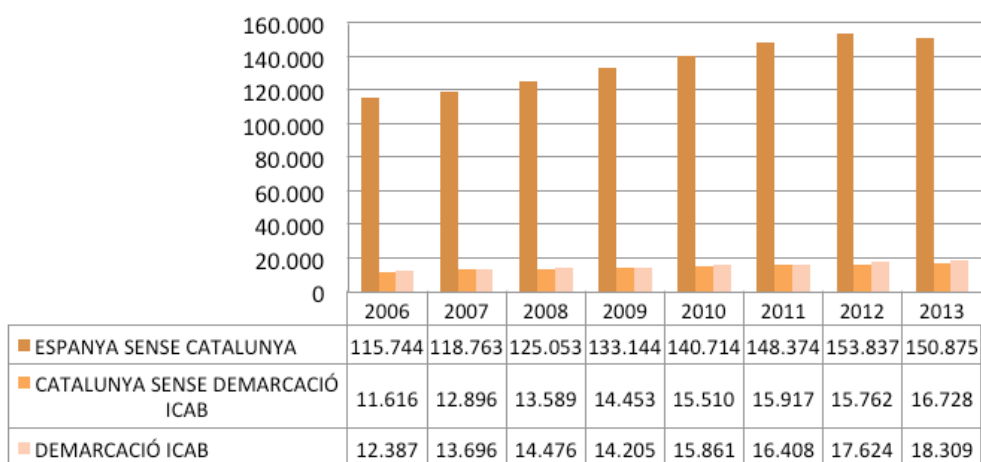
Gràfic 31. Distribució territorial d'assumpes ingressats. Jutjats de lo Penal.

Assumpes resolts

En relació a la distribució territorial dels assumpes resolts en els Jutjats Penals, en el Gràfic 32 veiem com s'ha produït aquesta, en el període comprès entre els anys 2006 i 2013.

Tant en el comportament de la tendència, com en el volum d'assumpes contemplats, el Gràfic 32 coincideix amb l'anterior sobre els assumpes ingressats. Per tant, la seva evolució també està lligada a la del Gràfic 25 sobre els assumpes resolts en els Jutjats de Primera Instància i Instrucció.

DISTRIBUCIÓ TERRITORIAL ASSUPTES RESOLTS. JUTJATS DE LO PENAL

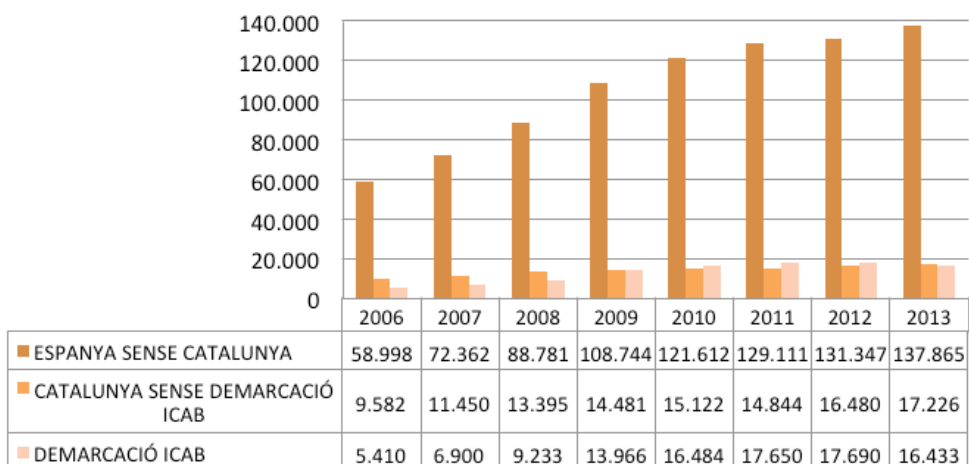
Gràfic 32. Distribució territorial d'assumpes resolts. Jutjats de lo Penal.

Assumpes pendents al finalitzar

En el Gràfic 33 podem contemplar com s'han distribuït territorialment parlant, els assumpes pendents en finalitzar en els Jutjats Penals, des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

En aquest podem veure com, en haver augmentat el nombre d'ingressos (Gràfic 31), també ho han fet els assumpes que resten per resoldre al final de la temporada. Per tant, l'evolució de la corba discorre paral·lela a la del gràfic anterior. Si no fos així, podríem estar davant una acumulació d'assumpes creixent conforme van passant els anys. No obstant això, aquesta circumstància la podem confirmar més endavant amb l'anàlisi dels indicadors judicials, i en concret a través de la taxa de congestió.

DISTRIBUCIÓ TERRITORIAL ASSUMPES PENDENTS AL FINALITZAR. JUTJATS DE LO PENAL

Gràfic 33. Distribució territorial d'assumpes pendents al finalitzar. Jutjats de lo Penal.

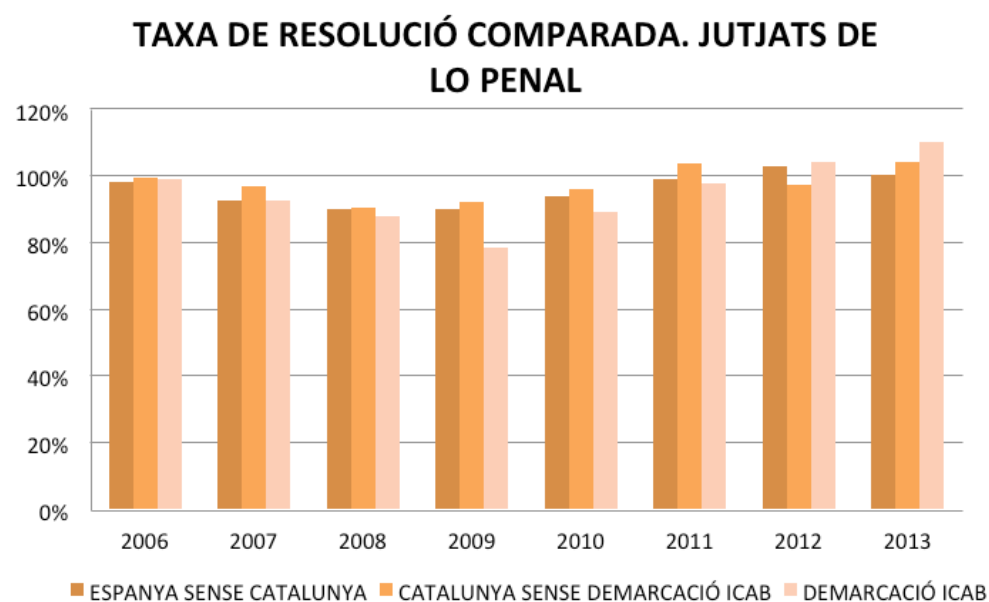
Principals indicadors judicials

Taxa de resolució

En el Gràfic 34 podem observar l'evolució de la taxa de resolució des de l'any 2006 fins a l'any 2013, fent distinció entre els territoris de: "Espanya sense Catalunya", "Catalunya sense demarcació ICAB" i "demarcació ICAB".

D'una banda, podem veure com les xifres que reflecteixen la taxa de resolució, es mouen dins de la forqueta que va des del 80 al 100%. No obstant això, la gràfica ens mostra que la taxa és menor en el primer període de la sèrie: 2006 al 2010. A partir de l'any 2011 es produeix un increment de la capacitat resolutiva dels Jutjats penals, arribant-se a superar aquesta barrera del 100% en la majoria de territoris.

D'altra banda, veiem com l'evolució de la taxa de resolució discorre paral·lela en tots els territoris. No obstant això destaca com a la llarg del primer període al que s'ha fet referència, la "demarcació ICAB" presenta una resolució menor respecte a la resta d'àmbit geogràfics. Malgrat això, en els dos últims anys veiem com a aquest territori es posa al capdavant quant a la taxa de resolució es refereix. En els anys 2012 i 2013, es registren les xifres més altes de la sèrie: 104 i 110% respectivament. Tenint en compte que és en aquest mateix territori en el qual s'anota la xifra més baixa, un 79% a l'any 2009, podem afirmar que la "demarcació ICAB" és la que ha experimentat una evolució més favorable de la taxa de resolució en els Jutjats Penals.

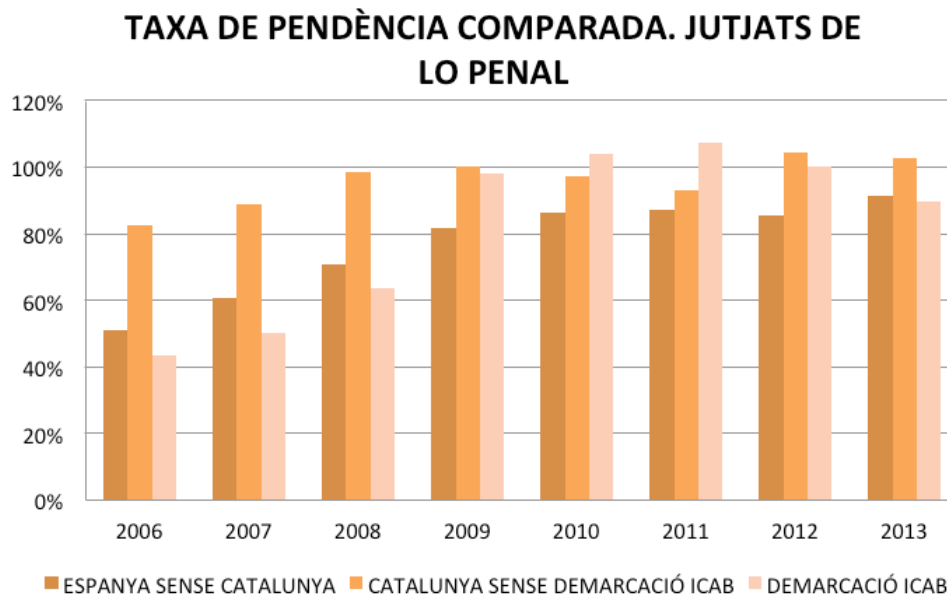
Gràfic 34. Taxa de resolució comparada. Jutjats de lo Penal.

Taxa de pendència

A continuació, en el Gràfic 35 tenim una comparativa territorial de la taxa de pendència dels Jutjats Penals, des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

En el gràfic en qüestió veiem com, a mesura que se succeeixen els anys, la taxa es va incrementant en termes generals. Tal i com comentàvem anteriorment, en augmentar el nombre d'ingressos, també ho fa la càrrega de treball sobre la qual han de resoldre els òrgans judicials i, en conseqüència, augmenten els assumptes pendents incidint en el resultat de la taxa.

Quant al detall dels territoris, destaca com aquest increment és notablement major als àmbits geogràfics de "Espanya sense Catalunya" i en la "demarcació ICAB". No obstant això, en l'àmbit de "Catalunya sense demarcació ICAB", aquesta progressió és més continguda. Fins i tot es pot observar com en els anys 2010 i 2011, s'experimenta una lleugera regressió en la tendència.

Gràfic 35. Taxa de resolució pendència. Jutjats de lo Penal.

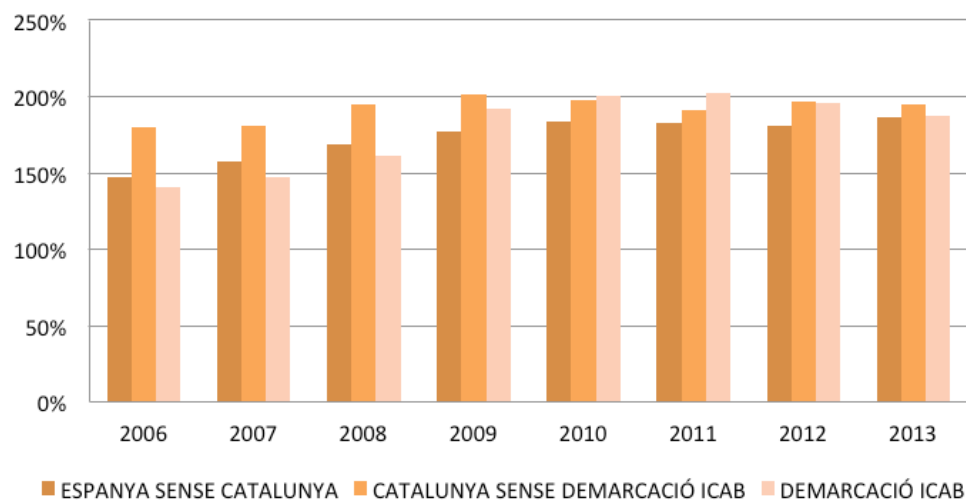
Taxa de congestió

Tal i com podem observar en el Gràfic 36, la situació de col·lapse dels Jutjats Penals és notable. Així es posa de manifest en la taxa de congestió comparada en el període comprès entre els anys 2006 i l'any 2013.

En efecte, la taxa de congestió en els Jutjats Penals és d'un 190% de mitjana, la qual cosa sens dubte suposa un col·lapse important, atenent a les matèries "sensibles" que en aquests es despatxen.

En relació al detall dels territoris, veiem com en els primers anys de la gràfica (2006-2009), l'àmbit geogràfic que ocupa el primer lloc quant a la taxa, és "Catalunya sense demarcació ICAB". Durant els anys 2010 i 2011, veiem com és la "demarcació ICAB" la que registra les xifres de congestió més altes. Finalment, en els dos últims anys de la sèrie, 2012 i 2013, el territori de "Catalunya sense demarcació ICAB" torna a ocupar el primer lloc quant a la taxa congestió.

TAXA DE CONGESTIÓ COMPARADA. JUTJATS DE LO PENAL

Gràfic 36. Taxa de congestió comparada. Jutjats de lo Penal.

En el Gràfic 37 podem observar el detall dels indicadors judicials en els Jutjats penals que s'integren en la "demarcació ICAB". Com es pot comprovar, el comportament de les taxes difereix notablement en funció del concret òrgan judicial contemplat.

LA LUPA. JUTJATS DE LO PENAL. DEMARCATIÓ ICAB 			
	TAXA RESOLUCIÓ	TAXA CONGESTIÓ	TAXA PENDÈNCIA
JP N° 1 BARCELONA	113%	199%	125%
JP N° 2 BARCELONA	130%	191%	92%
JP N° 3 BARCELONA	110%	172%	75%
JP N° 4 BARCELONA	123%	164%	23%
JP N° 5 BARCELONA	104%	178%	78%
JP N° 6 BARCELONA	112%	143%	56%
JP N° 7 BARCELONA	123%	155%	60%
JP N° 8 BARCELONA	113%	222%	104%
JP N° 9 BARCELONA	121%	170%	104%
JP N° 10 BARCELONA	99%	247%	147%
JP N° 11 BARCELONA	109%	142%	64%
JP N° 13 BARCELONA	110%	212%	119%
JP N° 14 BARCELONA	112%	194%	121%
JP N° 16 BARCELONA	114%	190%	103%
JP N° 17 BARCELONA	96%	235%	135%
JP N° 18 BARCELONA	133%	181%	87%
JP N° 19 BARCELONA	105%	152%	58%
JP N° 20 BARCELONA	136%	114%	27%
JP N° 22 BARCELONA	90%	297%	175%
JP N° 23 BARCELONA	123%	152%	52%
JP N° 25 BARCELONA	106%	215%	90%
JP N° 26 BARCELONA	90%	165%	65%
JP N° 27 BARCELONA	132%	134%	45%
JP N° 28 BARCELONA	116%	139%	40%
JP N° 1 ARENYS DE MAR	104%	123%	31%
JP N° 2 ARENYS DE MAR	105%	101%	16%
JP N° 1 VILANOVA I LA GELTRU	84%	345%	245%
JP N° 2 VILANOVA I LA GELTRU	98%	331%	232%
JP N° 3 VILANOVA I LA GELTRU	92%	259%	110%
JP N° 4 VILANOVA I LA GELTRU	101%	129%	29%

Gràfic 37. La Lupa. Distribució dels indicadors judicials dels Jutjats penals. Demarcació ICAB.

Les conformitats

La conformitat és un mecanisme en virtut del qual s'obre una via alternativa a la celebració de la vista de manera que l'acusat, si reconeix els fets que se li imputen, pot evitar l'efecte d'estigma i l'esforç que suposa un judici, a més d'una rebaixa en la pena sol·licitada per la parteix acusadora. Es tracta d'una eina molt útil, doncs permet agilitar l'administració de justícia, així com descongestionar un cert volum de col·lapse dels nostres òrgans judicials. La seva regulació la trobem en els arts. 655 i 688 a 700 de la LECrim, i ha estat objecte d'un protocol d'actuació subscrit entre la Fiscalia General d'Estat i el Consell General de l'Advocacia Espanyola, el dia 1 d'abril del 2009.

Per tant, la importància d'aquesta institució justifica que li dediquem un apartat específic, a través dels següents gràfics. En el Gràfic 38 podem observar el nombre de conformitats totals subscrites en cadascun dels Jutjats penals que s'integren en la "demarcació ICAB", així com la seva comparació amb la resta de resolucions, dictades en els anys 2012 i 2013.

Tal i com podem observar, l'any 2013 es van dictar més resolucions prèvia conformitat amb el reu que a l'any 2012. També veiem com el volum de conformitats dictades és relativament alt en comparació de la resta de resolucions dictades en els Jutjats penals. Fins i tot en el Jutjat N° 3 de Vilanova i la Geltrú, el nombre de conformitats superen a la resta de resolucions dictades, tant a l'any 2012 com a l'any 2013.

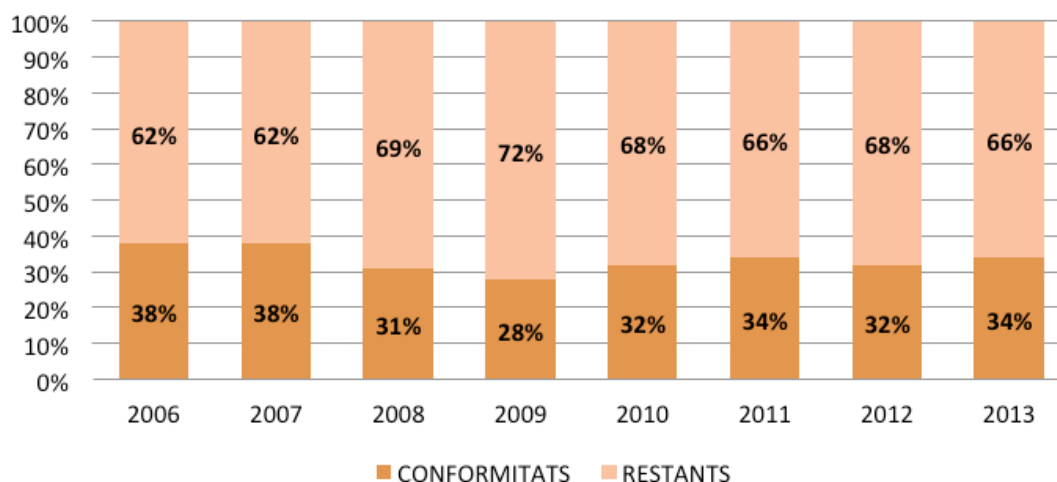
RESOLUCIONS DELS JUTJATS DE LO PENAL. DEMARCACIÓ ICAB				
JUTJATS	2012		2013	
	CONFORMITATS	RESTANTS	CONFORMITATS	RESTANTS
JP N° 1 BARCELONA	176	394	182	308
JP N° 2 BARCELONA	207	318	215	297
JP N° 3 BARCELONA	162	406	170	320
JP N° 4 BARCELONA	171	334	242	306
JP N° 5 BARCELONA	242	259	204	312
JP N° 6 BARCELONA	235	357	221	326
JP N° 7 BARCELONA	253	421	279	323
JP N° 8 BARCELONA	165	303	222	328
JP N° 9 BARCELONA	227	347	220	361
JP N° 10 BARCELONA	168	258	109	349
JP N° 11 BARCELONA	191	378	177	379
JP N° 13 BARCELONA	169	350	182	318
JP N° 14 BARCELONA	157	313	207	296
JP N° 16 BARCELONA	220	449	201	300
JP N° 17 BARCELONA	203	323	168	315
JP N° 18 BARCELONA	158	326	172	414
JP N° 19 BARCELONA	202	304	203	305
JP N° 20 BARCELONA	206	350	267	330
JP N° 22 BARCELONA	105	250	118	273
JP N° 23 BARCELONA	214	452	180	398
JP N° 25 BARCELONA	164	298	178	369
JP N° 26 BARCELONA	187	313	152	306
JP N° 27 BARCELONA	212	292	262	338
JP N° 28 BARCELONA	191	376	198	400
JP N° 1 ARENYS DE MAR	140	242	104	219
JP N° 2 ARENYS DE MAR	123	258	98	225
JP N° 1 VILANOVA I LA GELTRU	119	225	189	256
JP N° 2 VILANOVA I LA GELTRU	125	239	184	293
JP N° 3 VILANOVA I LA GELTRU	335	268	338	232
JP N° 4 VILANOVA I LA GELTRU	72	411	87	380
TOTAL	5.499	9.814	5.729	9.576

Gràfic 38. Resolucions dels jutjats penals amb conformitat prèvia amb l'acusat. Demarcació ICAB.

En el Gràfic 39 podem veure la distribució percentual entre les resolucions dictades prèvia conformitat amb l'acusat i la resta de sentències, dels Jutjats Penals que formen part de la "demarcació ICAB", des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

Tal i com comentàvem abans, les resolucions dictades prèvia conformitat amb l'acusat, representen un nombre important de les sentències totals que emanen d'aquests òrgans judicials. A excepció de l'any 2009, veiem com el percentatge de les conformitats superen el 30% al llarg de tota la sèrie. També destaca com les xifres es mouen dins d'una certa estabilitat al llarg de tota la gràfica, reflectint lleugeres fluctuacions.

DISTRIBUCIÓ DE LES CONFORMITATS EN ELS JUTJATS DE LO PENAL. DEMARCACIÓ ICAB

Gràfic 39. Distribució de les conformitats en els Jutjats de lo Penal. Demarcació ICAB.

3.3. Audiències Provincials. Sales penals

Moviment d'assumpes

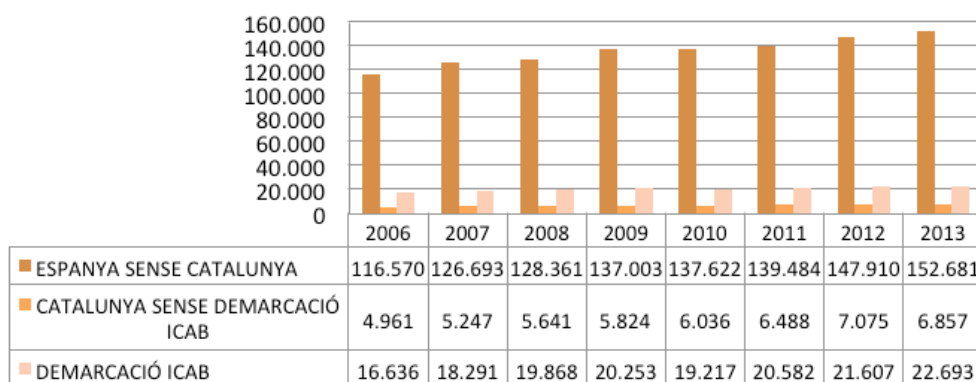
Assumpes ingressats

En el Gràfic 40 podem observar la distribució territorial dels assumpes ingressats en les Audiències Provincials que formen part de la jurisdicció penal. En concret, es fa un estudi del període que va de l'any 2006 fins a l'any 2013, de les següents demarcacions territorials: "Espanya sense Catalunya", "Catalunya sense demarcació ICAB" i la "demarcació ICAB".

En conjunt, la tendència de la gràfica es mostra a l'alça. I és que des de l'any 2006, el nombre d'assumpes ingressats en les Audiències Provincials no ha parat de créixer. Això s'ha de posar en relació amb l'augment progressiu dels assumpes ingressats en els Jutjats penals (Gràfic 31), de manera que s'incrementa el volum d'assumpes potencialment recurribles, el coneixement dels quals competeix a l'Audiència Provincial.

Quant al detall dels territoris, "Espanya sense Catalunya" és el que major volum d'ingressos presenta, mentre que el segon lloc ho ocupa la "demarcació ICAB". La diferència d'assumpes entre aquesta última respecte al territori de "Catalunya sense demarcació ICAB" és significativa. Ja s'ha fet referència a la causa explicativa d'aquest fenomen. I és que en concentrar-se una major densitat de població i d'activitat industrial i econòmica, es produeixen unes taxes de litigiositat penals més elevades.

DISTRIBUCIÓ TERRITORIAL ASSUMPTESS INGRESSATS. AUDIÈNCIES PROVINCIALS. JURISDICCIO PENAL

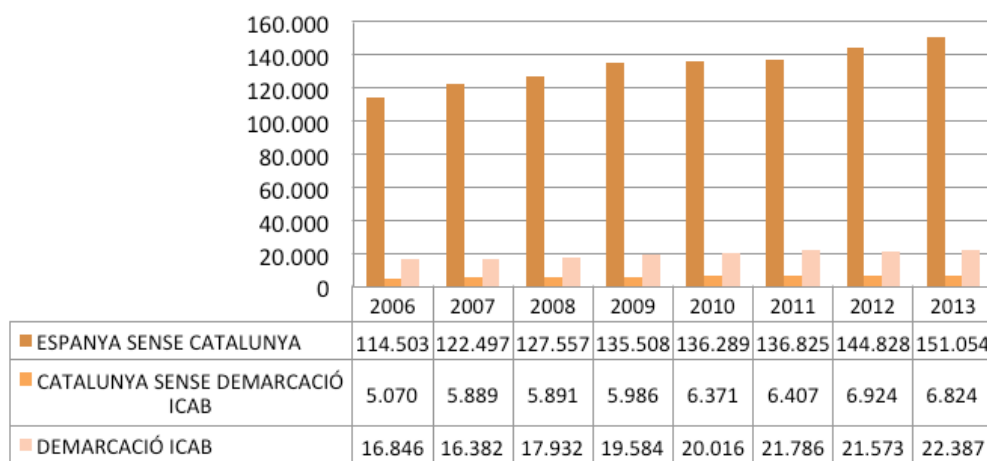
Gràfic 40. Distribució territorial d'assumpes ingressats. Audiències Provincials. Jurisdicció penal.

Assumpes resolta

En el Gràfic 41 tenim una comparativa territorial dels assumpes penals resolta en les Audiències Provincials, des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

Tant l'evolució de la corba com les xifres reflectides en la gràfica, es corresponen amb les mostrades en el gràfic anterior sobre els assumpes resolta. Per tant, ens remetem al exposat en el mateix.

DISTRIBUCIÓ TERRITORIAL ASSUMPES RESOLTS. AUDIÈNCIES PROVINCIALS. JURISDICCIO PENAL

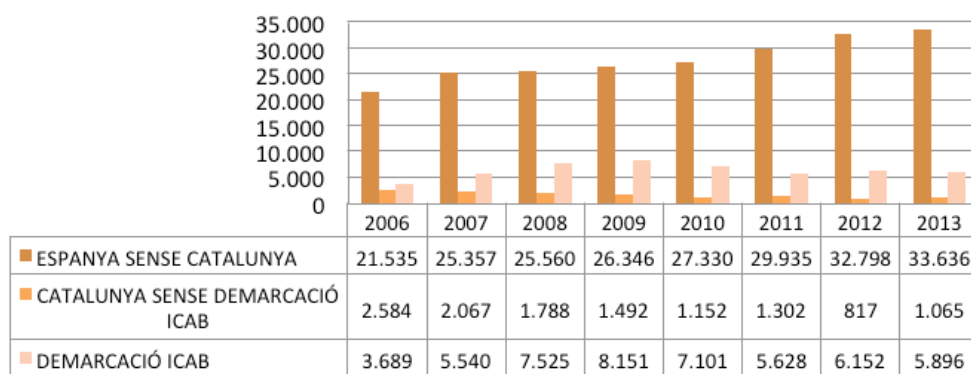
Gràfic 41. Distribució territorial d'assumpes resolta. Audiències Provincials. Jurisdicció penal.

Assumpes pendents al finalitzar

Succeeix el mateix en relació als assumpes pendents en finalitzar, tal i com es pot contemplar en el Gràfic 42 respecte la seva distribució territorial en el període comprès entre els anys 2006 i 2013.

No obstant això, veiem com el gràfic reflecteix unes xifres bastant baixes en comparació als dos gràfics anteriors. De totes maneres, a través de la taxa de pendència que estudiarem a continuació, podrem saber si aquest volum d'assumptes penals pendents en finalitzar en les Audiències Provincials és el que seria desitjable, o per contra estem davant unes xifres molt altes i que requereixen per tant una atenció especial de cara adoptar mesures de descongestió.

DISTRIBUCIÓ TERRITORIAL ASSUMPTES PENDENTS AL FINALITZAR. AUDIÈNCIES PROVINCIALS. JURISDICCIO PENAL

Gràfic 42. Distribució territorial d'assumptes pendents al finalitzar. Audiències Provincials. Jurisdicció penal.

Principals indicadors judicials

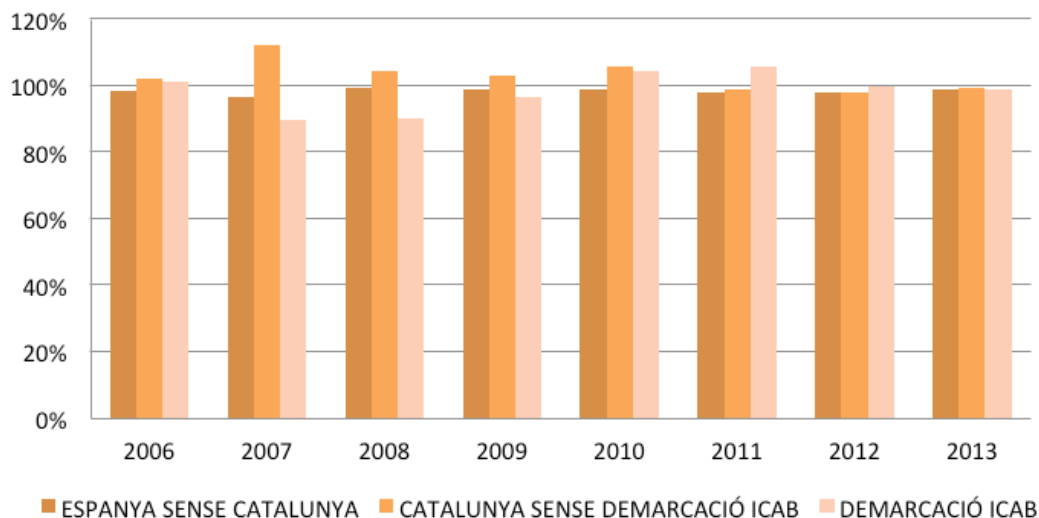
Taxa de resolució

En el Gràfic 43 podem veure l'evolució de la taxa de resolució en les Audiències Provincials, des de l'any 2006 fins a l'any 2013, així com la seva comparativa a nivell territorial.

La taxa de resolució gira entorn del 99% de mitjana, considerant els territoris conjuntament. No obstant això, si ens fixem en el detall dels espais geogràfics estudiats, podem observar com durant els primers anys (2006-2009), les diferències de la taxa als territoris són més acusades respecte al segon període. En efecte, a partir de l'any 2010 i fins a l'any 2013, veiem com es produeix una certa estabilitat, tant a nivell general com a nivell comparatiu territorial.

Tal i com hem pogut veure en els gràfics anteriors sobre el moviment dels assumptes penals és les Audiències Provincials, els ingressos es van estabilitzant en els últims anys. Això sens dubte ajuda al fet que la tendència de la taxa de resolució s'estabilitzi.

TAXA DE RESOLUCIÓ COMPARADA. AUDIÈNCIES PROVINCIALS. JURISDICCIO PENAL

Gràfic 43. Taxa de resolució comparada. Audiències Provincials. Jurisdicció penal.

Taxa de pendència

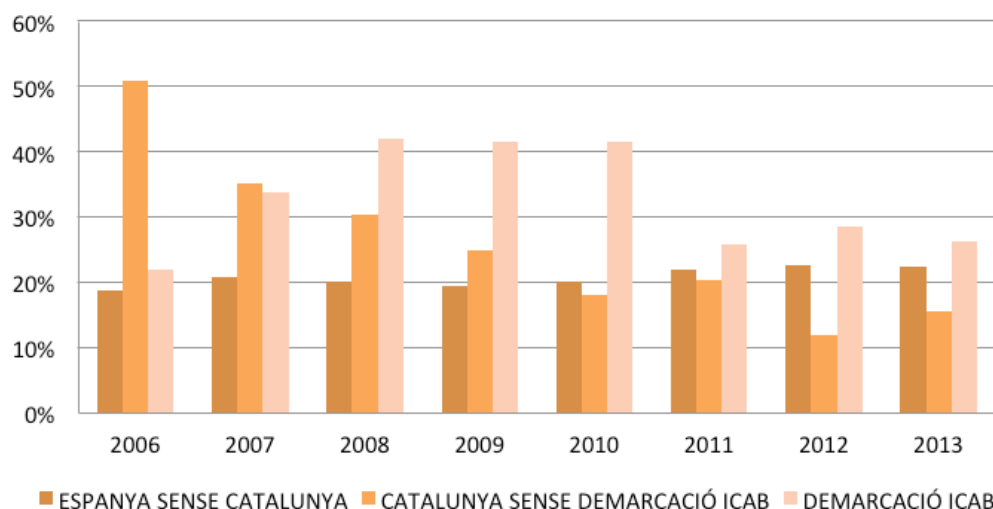
Quant a la taxa de pendència de les Audiències Provincials en l'àmbit penal, en el Gràfic 44 podem veure quina ha estat la seva evolució des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

En conjunt, veiem com la tendència de la taxa de pendència en aquest òrgan jurisdiccional és lleugerament regressiva, prenent com a referència tot el període temporal estudiat.

No obstant això, entrant en el detall dels territoris, veiem com a "Espanya sense Catalunya" el comportament de la corba és estable amb una lleugera progressió a mesura que se succeeixen els anys. Així, veiem com a l'any 2006 es registra una pendència del 19%, mentre que a l'any 2013 s'anota una taxa del 22%, la qual cosa suposa un increment del 16%.

No obstant això, als territoris de "Catalunya sense Espanya" i en la "demarcació ICAB", sí que es produeix la tendència a la baixa descrita al inici d'aquest apartat. En el primer veiem com d'una taxa del 51% a l'any 2006, passem a una altra del 16% a l'any 2013. Es tracta sens dubte del descens més significatiu de la taxa en les Audiències Provincials. En la "demarcació ICAB", veiem com en els primers anys de la sèrie, la taxa de pendència augmenta notablement. Aquesta pujada té lloc fins a l'any 2011, en el qual es produeix un descens significatiu de la pendència, tornant-se a registrar en els últims anys, xifres properes a les de l'any 2006.

TAXA DE PENDÈNCIA COMPARADA. AUDIÈNCIES PROVINCIALS. JURISDICCIO PENAL

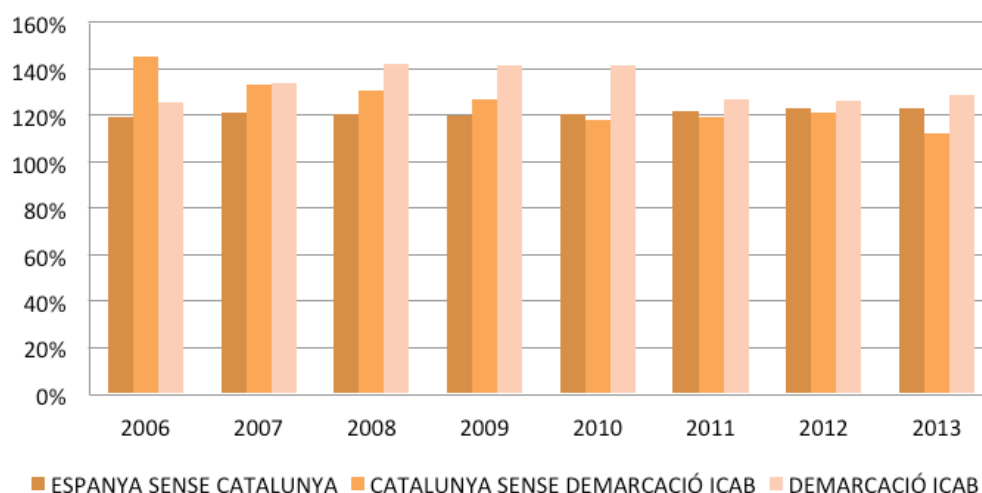
Gràfic 44. Taxa de pendència comparada. Audiències Provincials. Jurisdicció penal.

Taxa de congestió

En el Gràfic 45 tenim la comparativa per territoris de la taxa de congestió penal de les Audiències Provincials, en el període comprès entre l'any 2006 fins a l'any 2013.

El comportament d'aquesta es caracteritza per una certa estabilitat, doncs al llarg de tot el període temporal analitzat veiem com, en general, les taxes de congestió es mouen dins de la forqueta que va del 120 al 140%. A més destaca com en els primers anys de la sèrie, els àmbits geogràfics de "Catalunya sense demarcació ICAB" i de la "demarcació ICAB", registren xifres superiors respecte a les anotades en el segon període. Quant a "Espanya sense Catalunya", veiem com amb prou feines hi ha variació de xifres al llarg de tota la sèrie.

TAXA DE CONGESTIÓ COMPARADA. AUDIÈNCIES PROVINCIALS. JURISDICCIO PENAL

Gràfic 45. Taxa de congestió comparada. Audiències Provincials. Jurisdicció penal.

En el Gràfic 46 podem observar els indicadors judicials obtinguts en cadascuna de les Audiències Provincials que formen part de la "demarcació ICAB", a l'any 2013. En aquest veiem com la secció 20 de l'Audiència Provincial de Barcelona és la que ostenta una major taxa de resolució (155%), mentre que la secció 9 anota les taxes de congestió i pendència més altes: 147% i 47%, respectivament.

LA LUPA. AUDIÈNCIES PROVINCIALS COMPETÈNCIA PENAL. DEMARCACIÓ ICAB			
	TAXA RESOLUCIÓ	TAXA CONGESTIÓ	TAXA PENDÈNCIA
secc.2 AP BARCELONA	89%	133%	12%
secc.3 AP BARCELONA	100%	115%	12%
secc.5 AP BARCELONA	96%	118%	17%
secc.6 AP BARCELONA	107%	128%	28%
secc.7 AP BARCELONA	100%	105%	4%
secc.8 AP BARCELONA	85%	144%	43%
secc.9 AP BARCELONA	85%	147%	47%
secc.10 AP BARCELONA	89%	142%	42%
secc.20 AP BARCELONA	155%	130%	30%
secc.21 AP BARCELONA	85%	139%	38%
secc.22 AP BARCELONA	98%	114%	14%

Gràfic 46. La Lupa. Distribució dels indicadors judicials de les Audiències Provincials. Jurisdicció penal. Demarcació ICAB.

3.4. Tribunal Superior de Justícia. Sala civil-penal

Moviment d'assumpptes

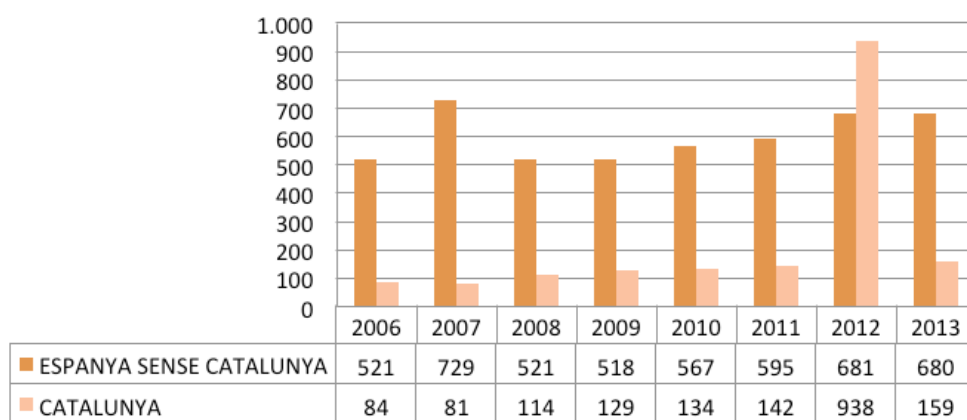
Assumpptes ingressats

En el Gràfic 47 podem observar l'evolució dels assumpptes ingressats en matèria penal en el Tribunal Superior de Justícia, des de l'any 2006 fins a l'any 2013, fent distinció entre la demarcació territorial de "Espanya sense Catalunya" i la de "Catalunya".

D'una banda, veiem com dels quatre òrgans judicials estudiats fins ara, és el que menor nombre d'assumpptes ingressats registra. D'altra banda, podem contemplar com la corba de la gràfica es mostra a l'alça en tots dos territoris.

Destaca com a l'any 2012 es produeix un augment significatiu dels assumpptes ingressats en la demarcació de "Catalunya", doncs de 142 registres anotats l'any 2011, passem a 938 ingressos. De fet, veiem com és l'únic any en el qual aquest territori supera a el de "Espanya sense Catalunya", mentre que en la resta d'anys, aquest ingressa una mitjana de 400 assumpptes més que l'àmbit geogràfic de "Catalunya". No obstant això, a l'any 2013 veiem com les xifres registrades tornen la "normalitat", tenint en compte tota la sèrie.

DISTRIBUCIÓ TERRITORIAL ASSUMPTESS INGRESSATS. TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA. JURISDICCIO PENAL

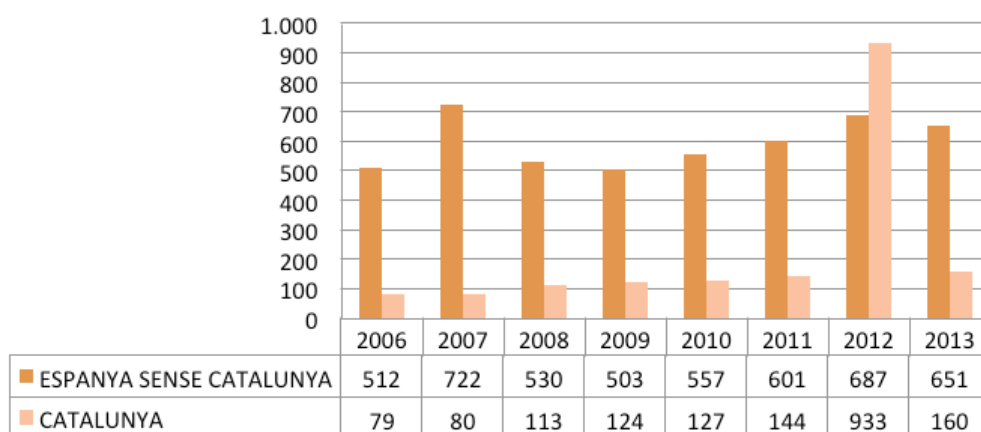
Gràfic 47. Distribució territorial d'assumpes ingressats. Tribunal Superior de Justícia. Jurisdicció penal.

Assumpes resolts

Quant a la distribució territorial dels assumpes resolts en el Tribunal Superior de Justícia en la jurisdicció penal, en el Gràfic 48 veiem quina ha estat la seva evolució al llarg període comprès entre l'any 2006 i l'any 2013.

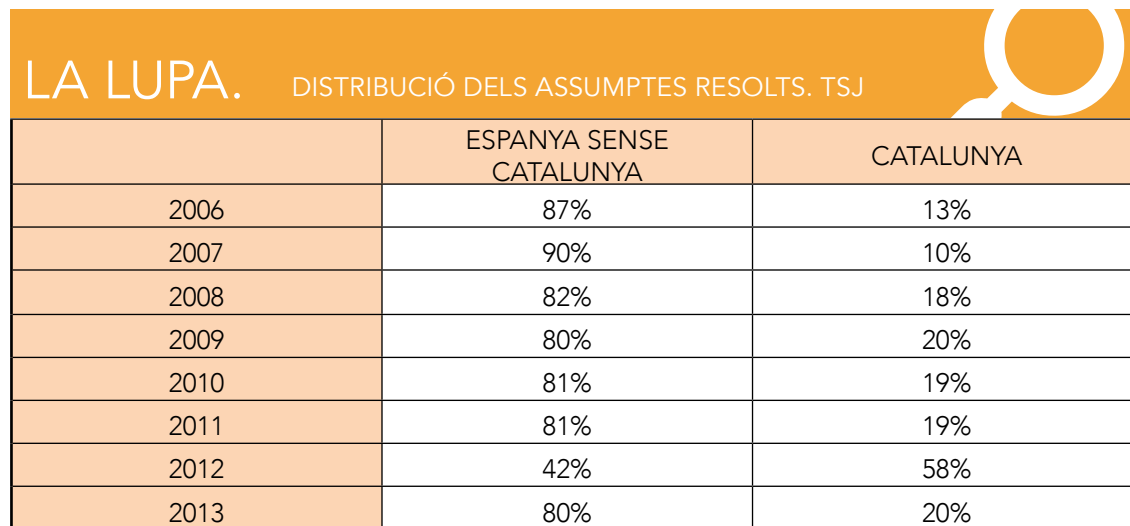
El comportament de la gràfica es correspon amb l'evolució descrita en el Gràfic 47 sobre assumpes resolts, per la qual cosa ens remetem al ja exposat.

DISTRIBUCIÓ TERRITORIAL ASSUMPES RESOLTS. TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA. JURISDICCIO PENAL

Gràfic 48. Distribució territorial d'assumpes resolts. Tribunal Superior de Justícia. Jurisdicció penal.

En el Gràfic 49 tenim la distribució dels assumptes penals resolts pel Tribunal Superior de Justícia, des de l'any 2006 fins a l'any 2013, expressat en percentatges per a cadascuna de les demarcacions territorials estudiades: "Espanya sense Catalunya" i "Catalunya".

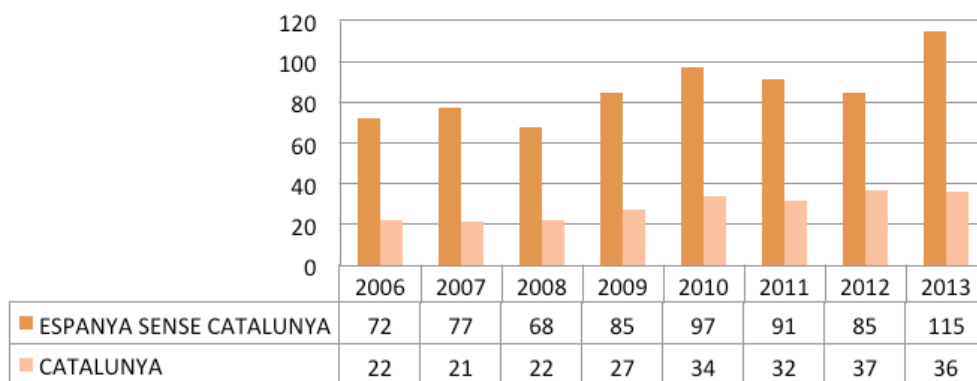
Gràfic 49. La Lupa. Distribució dels assumptes resolts. Tribunal Superior de Justícia.

Assumptes pendents al finalitzar

En el Gràfic 50 tenim la distribució territorial d'assumptes penals pendents al finalitzar en el Tribunal Superior de Justícia, des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

Veiem com l'evolució de la gràfica és correlativa a les dues anteriors, sobre assumptes ingressats i assumptes resolts. Així, veiem com a mesura que se succeeixen els anys, la tendència es mostra en clara progressió. I és que en produir-se un augment en els ingressos (Gràfic 47), també ho fa la càrrega de treball dels òrgans judicials, que es tradueix en un increment dels assumptes pendents en finalitzar, si no ha anat acompanyada de la corresponent inversió de mitjans i recursos.

DISTRIBUCIÓ TERRITORIAL ASSUMPTES PENDENTS AL FINALITZAR. TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA. JURISDICCIO PENAL

Gràfic 50. Distribució territorial d'assumptes pendents al finalitzar. Tribunal Superior de Justícia. Jurisdicció penal.

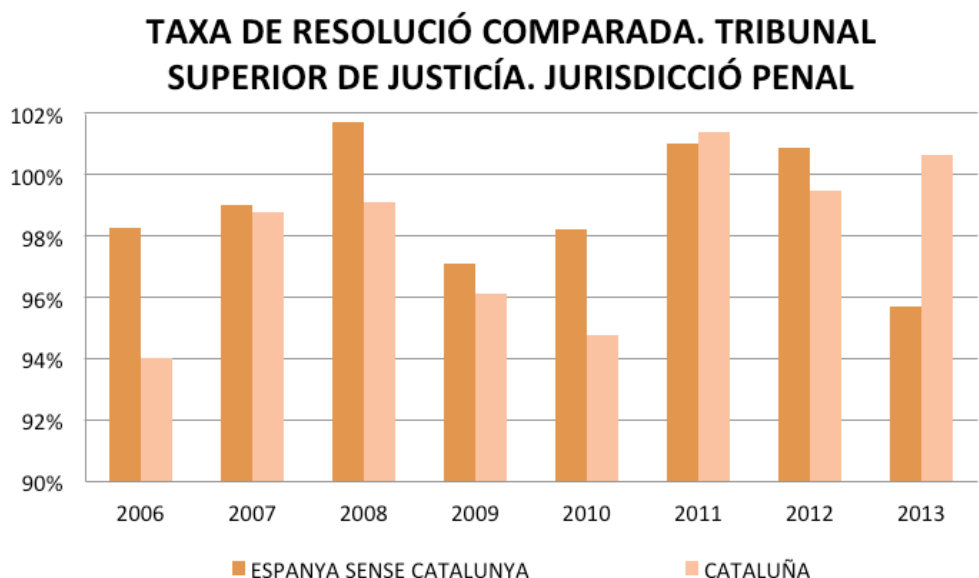
Principals indicadors judicials

Taxa de resolució

En el Gràfic 51 podem contemplar una comparativa territorial de les taxes de resolució produïdes des de l'any 2006 fins a l'any 2013, en el Tribunal Superior de Justícia.

En aquest podem veure com l'evolució de la corba mostra unes fluctuacions aparentment molt marcades. Però si ens fixem en l'eix de les ordenades, veiem que les taxes de resolució registrades, es mouen en una forqueta relativament petita: del 94 al 102%.

En el període comprès entre l'any 2006 fins a l'any 2010, veiem com a "Espanya sense Catalunya" s'anoten taxes de resolució més altes respecte al territori de "Catalunya". No obstant això, aquesta situació s'inverteix en els últims anys (a excepció de l'any 2012) i veiem com el Tribunal Superior de Justícia de la demarcació de "Catalunya" augmenta notablement la seva capacitat de resolució respecte al primer període.

Gràfic 51. Taxa de resolució comparada. Tribunal Superior de Justícia. Jurisdicció penal.

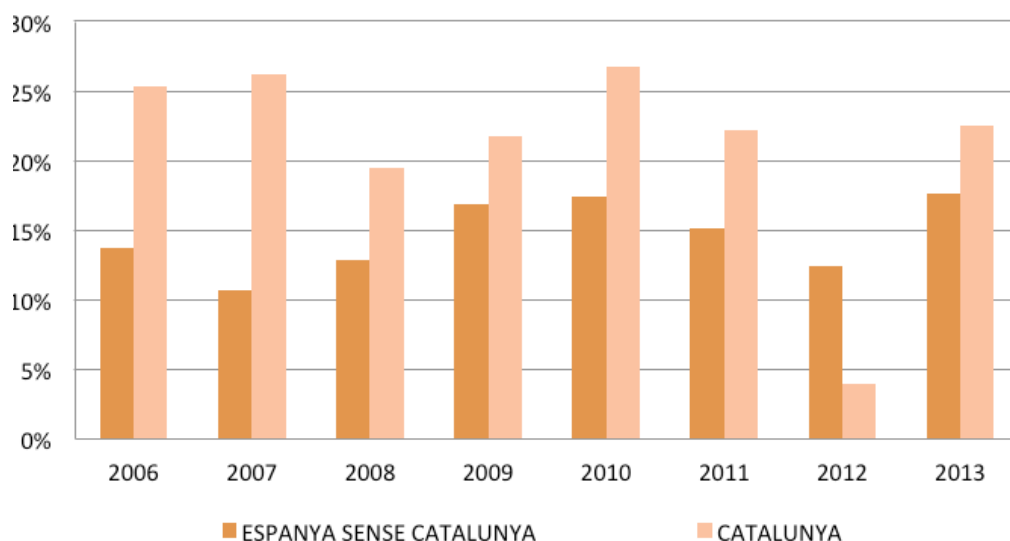
Taxa de pendència

En el Gràfic 52 podem observar l'evolució de la taxa de pendència en els Tribunals Superiors de Justícia que s'integren en la jurisdicció penal, dins del període comprès entre l'any 2006 i l'any 2013.

El comportament de la corba cal analitzar-ho tenint en compte l'evolució descrita en el Gràfic 51 sobre la taxa de resolució i el desenvolupament del moviment d'assumples comentats anteriorment. Així, veiem com en aquest cas, és la demarcació de "Catalunya" la que presenta uns valors més alts al llarg de tota la sèrie. Es produeix una excepció l'any 2012 en el qual es redueix la taxa de pendència de forma notable en aquest territori.

La causa explicativa és que l'augment dels ingressos en un determinat territori, incideix directament en el resultat de les taxes, tal i com hem pogut observar. Per tant, en aquest cas, una taxa de resolució menor al territori de "Catalunya" (Gràfic 51) té el seu reflex en una taxa de pendència major.

TAXA DE PENDÈNCIA COMPARADA. TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA. JURISDICCIO PENAL

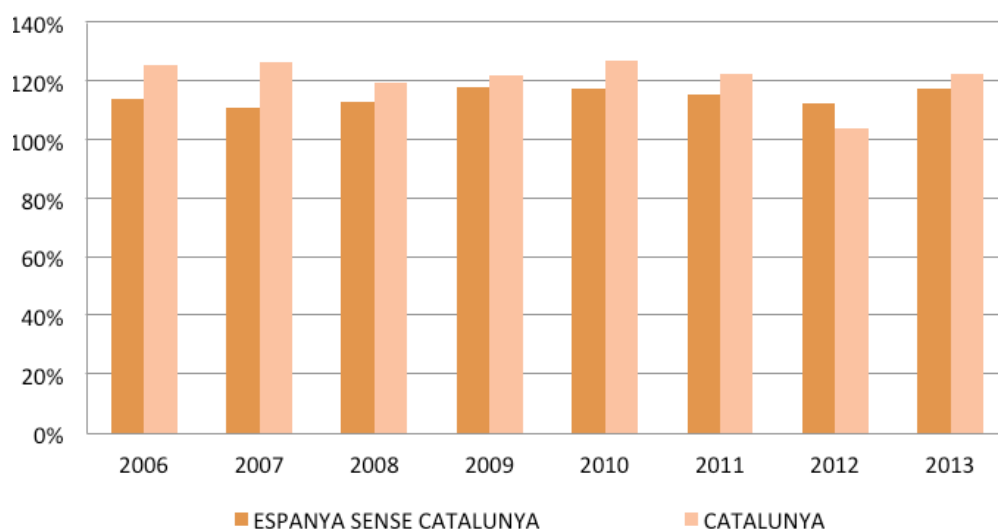
Gràfic 52. Taxa de pendència comparada. Tribunal Superior de Justícia. Jurisdicció penal.

Taxa de congestió

En el Gràfic 53 podem veure el comportament de la taxa de congestió en el Tribunal Superior de Justícia en l'àmbit penal. Les dades recollides es corresponen amb el període comprès entre l'any 2006 i l'any 2013.

En aquest veiem com les xifres es mouen dins de la forqueta que va del 100 al 120% mostrant certes fluctuacions, però sempre dins d'una certa estabilitat. En relació amb els valors de resolució i pendència mostrats en els dos gràfics anteriors, veiem com la demarcació de "Catalunya" presenta una taxa de congestió superior respecte a l'àmbit geogràfic de "Espanya sense Catalunya". Es reproduïx l'excepció abans comentada a l'any 2012, en el qual s'inverteixen les posicions que ocupen els territoris estudiats.

TAXA DE CONGESTIÓ COMPARADA. TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA. JURISDICCIO PENAL

Gràfic 53. Taxa de congestió comparada. Tribunal Superior de Justícia. Jurisdicció penal.

4. Penal per especialitats

A continuació, seguint l'esquema fins ara utilitzat, durem a terme l'estudi dels jutjats penals especialitzats per matèries.

4.1 Jutjats de Menors

Moviment d'assumpes

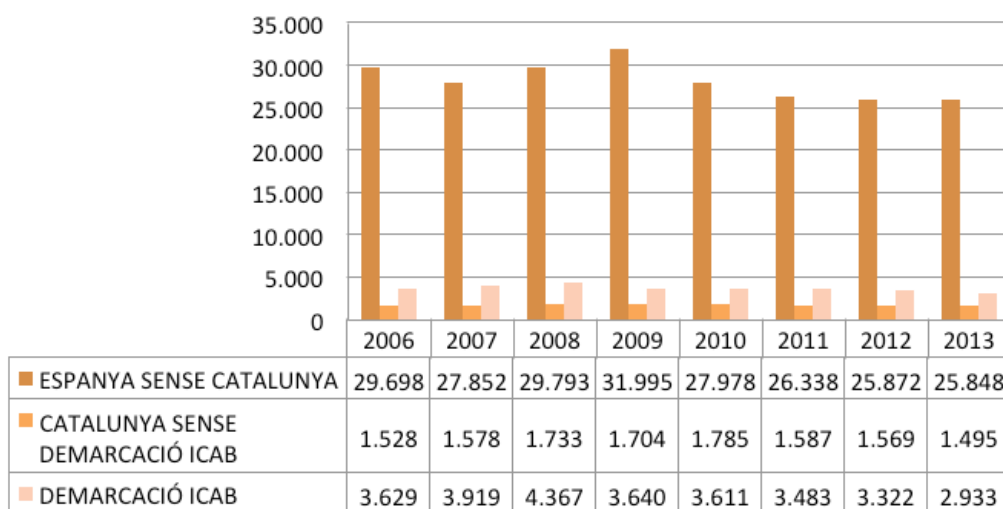
Assumpes ingressats

En el Gràfic 54 tenim la distribució territorial dels assumpes ingressats en els Jutjats de Menors, des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

Mirant la gràfica en el seu conjunt, veiem com la tendència de la mateixa es mostra a la baixa conforme es van succeint els anys. En efecte, de 34.855 ingressos produïts a l'any 2006 en total, passem a 30.276 registres a l'any 2013, la qual cosa suposa una regressió del 15%.

Entrant en el detall dels territoris analitzats, veiem com aquesta regressió és més subtil en el de "Catalunya sense demarcació ICAB", mentre que aquest descens és més accentuat en els àmbits de "Espanya sense Catalunya" i de la "demarcació ICAB". Finalment, veiem com en els anys 2008 i 2009, es produeixen lleugeres fluctuacions a l'alça, sent més visibles al territori de "Espanya sense Catalunya", per ser l'espai on es treballa amb un major volum d'assumpes. No obstant això, a l'any 2013, últim del qual es tenen dades completes, es registren les xifres més baixes de tota la sèrie, confirmant-se per tant la tendència regressiva comentada.

DISTRIBUCIÓ TERRITORIAL ASSUMPES INGRESSATS. JUTJATS DE MENORS

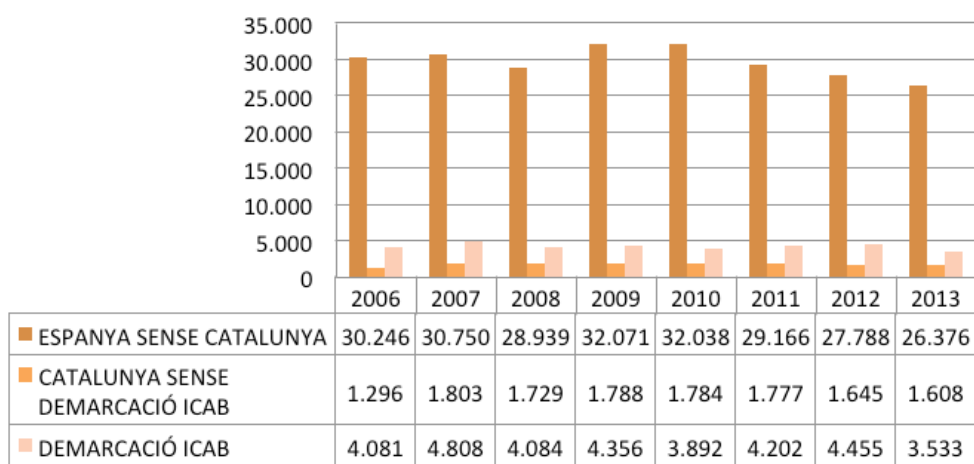
Gràfic 54. Distribució territorial d'assumpes ingressats. Jutjats de Menors.

Assumpes resolts

En el Gràfic 55 podem veure la distribució territorial dels assumpes resolts en els Jutjats de Menors des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

Quant al comportament de la gràfica, veiem com es correspon amb el exposat en el gràfic anterior sobre assumpes ingressats: la tendència general es mostra a la baixa, mentre que en els anys 2009 i 2010 es produeixen unes lleugeres fluctuacions, d'acord amb el comentat anteriorment.

DISTRIBUCIÓ TERRITORIAL ASSUMPES RESOLTS. JUTJATS DE MENORS

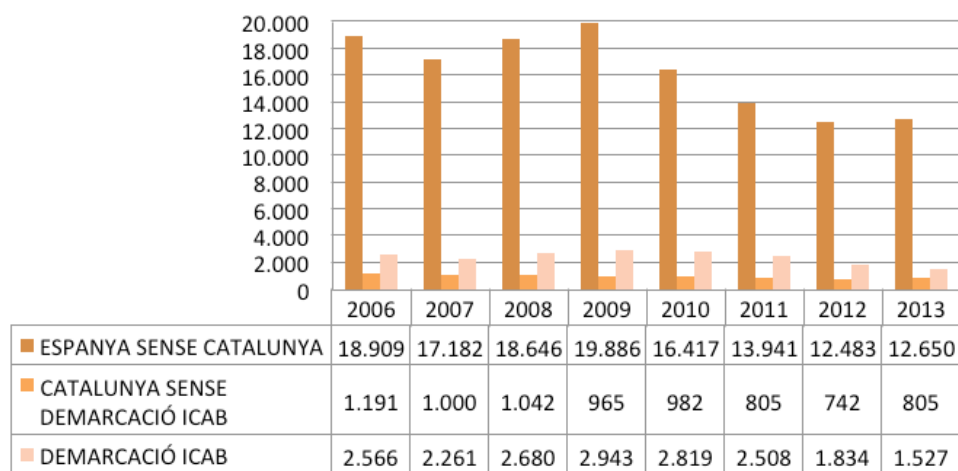
Gràfic 55. Distribució territorial d'assumpes resolts. Jutjats de Menors.

Assumpes pendents al finalitzar

En quan a la distribució territorial dels assumpes pendents al finalitzar en els Jutjats de Menors, en el Gràfic 56 veiem quina ha estat la seva evolució en el període comprès entre l'any 2006 i l'any 2013.

La tendència de la gràfica conjuga amb el manifestat en els dos gràfics anteriors. Així, d'una banda veiem com en termes generals, la corba es mostra en regressió conforme passen els anys. D'altra banda, en els anys 2008 i 2009 es produeix una acumulació d'assumpes pendents al finalitzar, a causa de l'augment del nombre d'ingressos totals registrat en aquest període (Gràfic 54).

DISTRIBUCIÓ TERRITORIAL ASSUMPTESS PENDENTS AL FINALITZAR. JUTJATS DE MENORS

Gràfic 56. Distribució territorial d'assumpes pendents al finalitzar. Jutjats de Menors.

Principals indicadors judicials

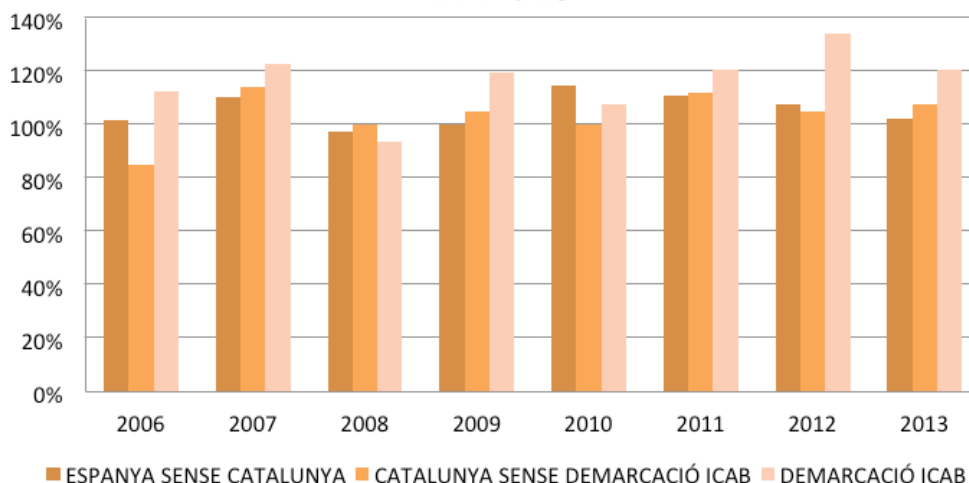
Taxa de resolució

En el Gràfic 57 podem veure l'evolució de la taxa de resolució des de l'any 2006 fins a l'any 2013, així com la seva distribució territorial, en els Jutjats de Menors.

En primer lloc, veiem com la tendència de la taxa de resolució en aquest òrgan judicial, es mostra a l'alça. Així, d'una taxa mitjana del 102% a l'any 2006 passem a una altra del 108%.

En segon lloc, veiem com a aquesta regressió es produeix expressant unes fluctuacions en les tres demarcacions territorials analitzades. Aquestes són relativament més accentuades en l'àmbit geogràfic de la "demarcació ICAB". A més, aquest últim és el que presenta una taxa de resolució més elevada en comparació de la resta de territoris, en termes generals.

TAXA DE RESOLUCIÓ COMPARADA. JUTJATS DE MENORS

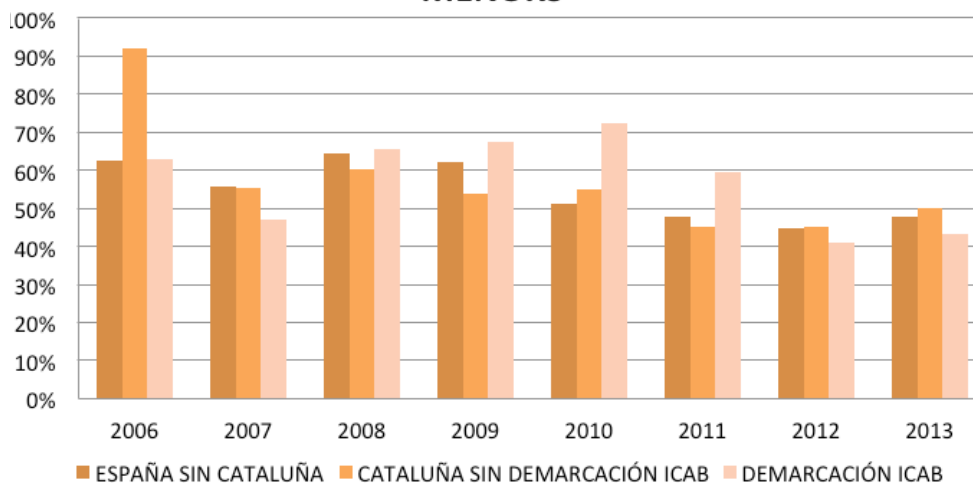
Gràfic 57. Taxa de resolució comparada. Jutjats de Menors.

Taxa de pendència

La taxa de pendència comparada dels Jutjats de Menors des de l'any 2006 fins a l'any 2013 es mostra regressiva, tal com podem observar en el Gràfic 58.

No obstant això, podem observar lleugeres fluctuacions produïdes en el període 2008-2011, i que varien en funció del territori analitzat. En aquest període, destaca com és la "demarcació ICAB" el territori que major pendència presenta, mentre que en els dos últims anys és el que menors taxes registra. Així, a l'any 2012 s'anota una taxa de pendència del 41%, mentre que a l'any 2013 es registra un 43%; les xifres més baixes de la sèrie.

TAXA DE PENDÈNCIA COMPARADA. JUTJATS DE MENORS

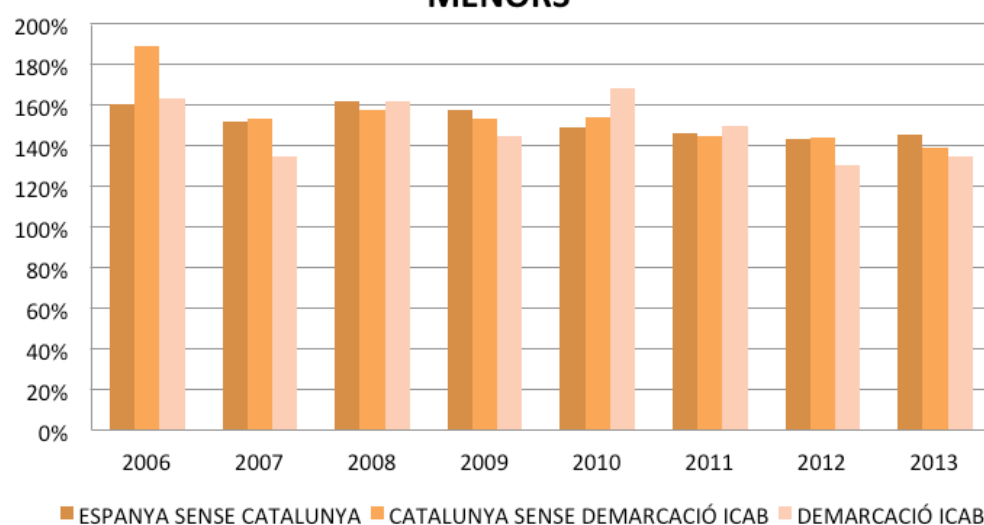
Gràfic 58. Taxa de pendència comparada. Jutjats de Menors.

Taxa de congestió

En el Gràfic 59 podem observar la taxa de congestió comparada en els Jutjats de Menors, des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

En línies generals veiem com es produeix una regressió del 17%, doncs d'una taxa de congestió mitjana del 163% a l'any 2006, passem a una altra del 139% l'any 2013. Quant al comportament dels territoris, veiem com aquest és bastant irregular. Encara que es poden establir certes similituds respecte als dos gràfics anteriors sobre les taxes de resolució i pendència. En efecte, en els dos últims anys, veiem com la "demarcació ICAB" és l'àmbit geogràfic que menor congestió registra, d'acord amb el descrit anteriorment.

TAXA DE CONGESTIÓ COMPARADA. JUTJATS DE MENORS

Gràfic 59. Taxa de congestió comparada. Jutjats de Menors.

En el Gràfic 60 veiem la distribució dels indicadors judicials dels Jutjats de Menors que s'integren en la "demarcació ICAB". L'òrgan judicial que registra la taxa de resolució més alta és el Jutjat de Menors N° 6 de Barcelona, mentre que els valors més baixos quant a la taxa de congestió i la taxa de pendència, es produeixen en el Jutjat de Menors N° 5 de la mateixa ciutat.

LA LUPA. JUTJATS DE MENORS. DEMARCACIÓ ICAB			
	TAXA RESOLUCIÓ	TAXA CONGESTIÓ	TAXA PENDÈNCIA
JME N° 1 BARCELONA	121%	132%	35%
JME N° 2 BARCELONA	121%	136%	42%
JME N° 3 BARCELONA	126%	118%	37%
JME N° 4 BARCELONA	111%	136%	50%
JME N° 5 BARCELONA	112%	158%	66%
JME N° 6 BARCELONA	132%	133%	33%

Gràfic 60. La Lupa. Distribució dels indicadors judicials dels Jutjats de Menors. Demarcació ICAB.

4.2 Jutjats de Vigilància Penitenciària

Moviment d'assumpes

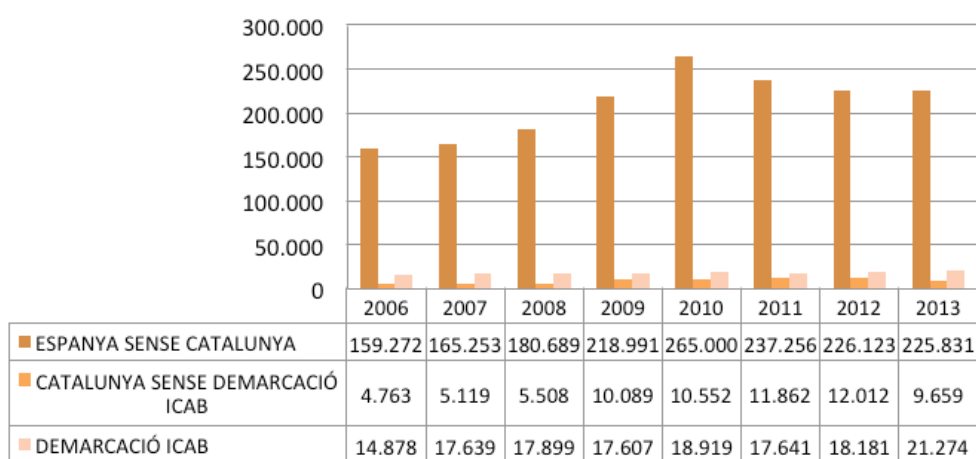
Assumpes ingressats

En el Gràfic 61 podem contemplar l'evolució dels assumpes ingressats en els Jutjats de Vigilància Penitenciària, des de l'any 2006 fins a l'any 2013, així com la seva distribució per territoris.

En aquest podem observar dos períodes clarament diferenciats. El primer d'ells va des de l'any 2006 fins a l'any 2010, i en aquest la tendència es mostra en clara progressió. El segon d'ells va des de l'any 2011 fins a l'any 2013, i veiem com en aquest es produeix un canvi en la tendència, de manera que aquesta es mostra en regressió en els últims anys de la sèrie, en termes generals. El comportament descrit en el paràgraf anterior, es correspon amb les dades analitzades sobre l'evolució anual de la litigiositat (Gràfic 1) i amb els de els assumpes ingressats en la jurisdicció penal (Gràfic 5).

Quant al detall dels territoris, veiem com la corba dels àmbits geogràfics de "Espanya sense Catalunya" i de "Catalunya sense demarcació ICAB", es correspon amb el descrit anteriorment. No obstant això, si ens fixem en la "demarcació ICAB" veiem que el nombre d'assumpes ingressats en aquest òrgan judicial, malgrat reflectir certes fluctuacions, no ha parat de créixer des de l'any 2006. Així, de 14.878 ingressos en aquest any, passem a 21.274 registres l'any 2013.

DISTRIBUCIÓ TERRITORIAL ASSUMPES INGRESSATS. JUTJATS DE VIGILÀNCIA PENITENCIÀRIA

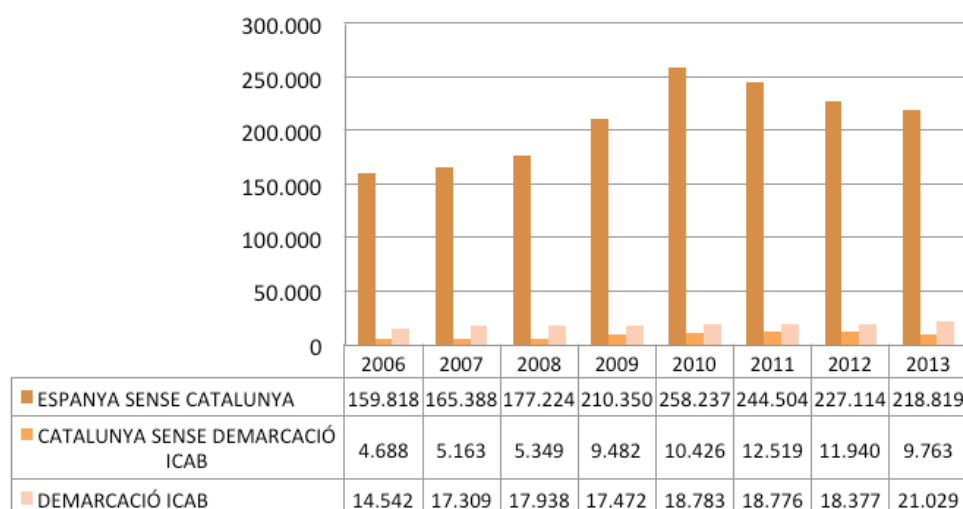
Gràfic 61. Distribució territorial d'assumpes ingressats. Jutjats de Vigilància Penitenciària.

Assumpes resolts

En el Gràfic 62 podem observar la distribució territorial dels assumpes resolts en els Jutjats de Vigilància Penitenciària, en el període comprès entre l'any 2006 fins a l'any 2013.

En aquest veiem com tant el comportament de la corba, així com les xifres que es recullen en el mateix, es corresponen amb el descrit en el gràfic anterior; pel que ens remetem al ja manifestat.

DISTRIBUCIÓ TERRITORIAL ASSUMPTE RESOLTS. JUTJATS DE VIGILÀNCIA PENITENCIÀRIA

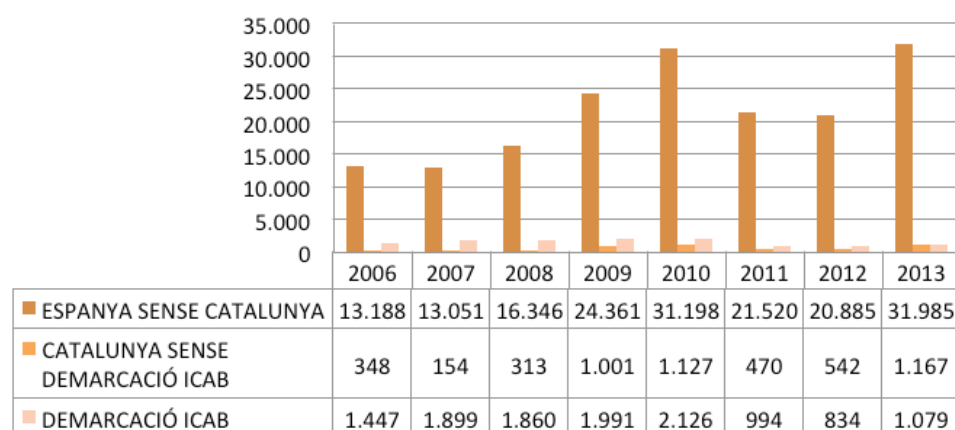
Gràfic 62. Distribució territorial d'assumpes resolts. Jutjats de Vigilància Penitenciària.

Assumpes pendents al finalitzar

Quant a la distribució territorial dels assumpes pendents al finalitzar en els Jutjats de Vigilància Penitenciària, en el Gràfic 63 podem veure quina ha estat la seva evolució al llarg del període comprès entre l'any 2006 i l'any 2013.

El comportament de la gràfica discorre paral·lel al dels dos gràfics anteriors, sobre assumpes ingressats i assumpes resolts. No obstant això, a l'any 2013 veiem com es produeix una excepció notable. En efecte, als tres territoris analitzats augmenta el nombre d'assumpes pendents al finalitzar en aquest òrgan judicial, respecte a l'any anterior. Caldrà esperar a les dades dels anys vinents, per comprovar si estem davant un nou canvi de tendència, o bé es tracta d'una situació excepcional per col·lapse judicial.

DISTRIBUCIÓ TERRITORIAL ASSUMPES PENDENTS AL FINALITZAR. JUTJATS DE VIGILÀNCIA PENITENCIÀRIA

Gràfic 63. Distribució territorial d'assumpes pendents al finalitzar. Jutjats de Vigilància Penitenciària.

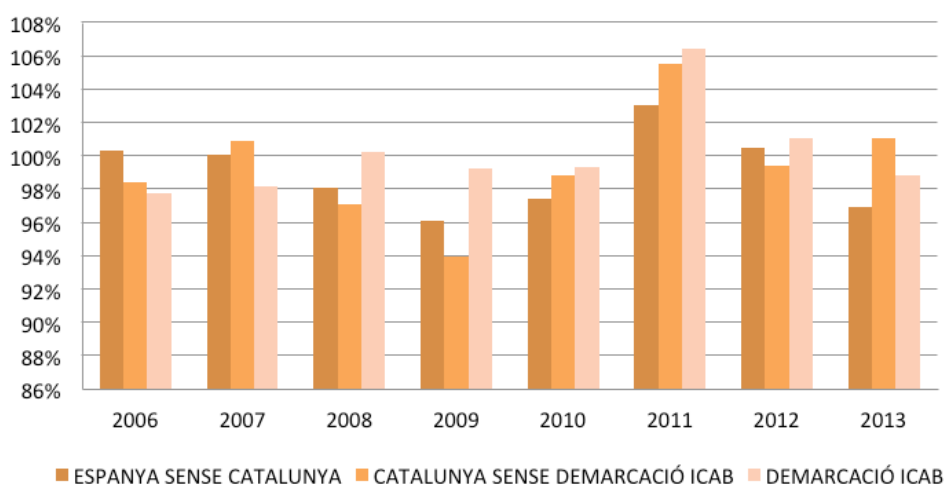
Principals indicadors judicials

Taxa de resolució

En el Gràfic 64 podem veure la taxa de resolució comparada en els Jutjats de Vigilància Penitenciària, dins del període comprès entre l'any 2006 i l'any 2013.

Quant al comportament de la corba, veiem com aquesta es correspon amb el moviment d'assumpes estudiats en els gràfics precedents. Així, en haver augmentat el nombre d'assumpes ingressats de forma progressiva en el període que va de l'any 2006 fins al 2011, veiem com es redueix de forma correlativa la taxa de resolució a mesura que se succeeixen els anys, en el mateix període. En la segona fase (2011-2013) veiem com es produeix un augment de la capacitat resolutiva dels Jutjats de Vigilància Penitenciària, lligat al descens del volum d'expedients abans comentat (Gràfic 61). Aquest augment és molt significatiu a l'any 2011, en el qual es registren les xifres més altes de la sèrie en les tres demarcacions territorials.

TAXA DE RESOLUCIÓ COMPARADA. JUTJATS DE VIGILÀNCIA PENITENCIÀRIA

Gràfic 64. Taxa de resolució comparada. Jutjats de Vigilància Penitenciària.

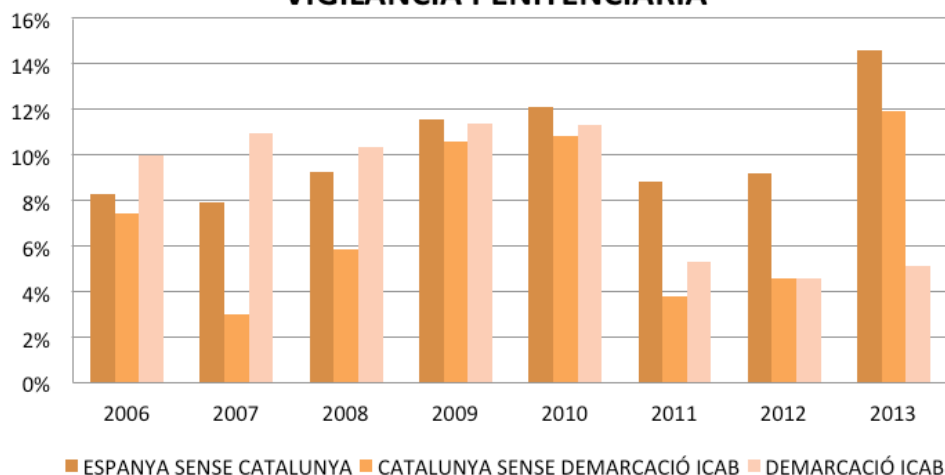
Taxa de pendència

En el Gràfic 65 podem contemplar com es desenvolupa la taxa de pendència comparada en els Jutjats de Vigilància Penitenciària, des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

El gràfic en qüestió es caracteritza per tenir un comportament bastant irregular en funció del territori i de l'any en el que ens fixem. No obstant això, en conjunt podem diferenciar dues fases quant a la corba de la taxa: la primera aniria des de l'any 2006 fins a l'any 2010, i descriu una progressió de la pendència; mentre que en la segona fase, que va de l'any 2011 fins a l'any 2013, la tendència de la taxa experimenta dos anys de regressió, i un últim any (el 2013) d'importants pujades.

Quant a l'anàlisi dels territoris, veiem com tots registren importants fluctuacions, al llarg de les dues fases que s'han descrit anteriorment. No obstant això, destaca com la "demarcació ICAB" presenta els valors més alts en termes generals durant la primera fase, mentre que en el segon període registra les taxes de pendència més baixes de la sèrie.

TAXA DE PENDÈNCIA COMPARADA. JUTJATS DE VIGILÀNCIA PENITENCIÀRIA

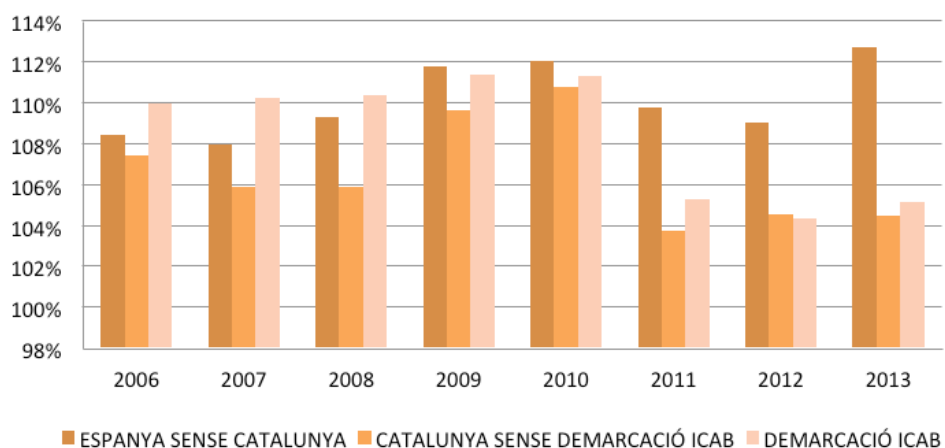
Gràfic 65. Taxa de pendència comparada. Jutjats de Vigilància Penitenciària.

Taxa de congestió

En el Gràfic 66 podem observar l'evolució anual de la taxa de pendència en els Jutjats de Vigilància Penitenciària, des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

El comportament de la gràfica es correspon amb el descrit en el gràfic anterior sobre la taxa de pendència. Així, veiem com es poden diferenciar dues fases: una de progressió compresa entre els anys 2006 i 2010; i un segon període de descens de la taxa en termes generals, amb lleugeres pujades en l'últim any al territori de "Espanya sense Catalunya".

TAXA DE CONGESTIÓ COMPARADA. JUTJATS DE VIGILÀNCIA PENITENCIÀRIA

Gràfic 66. Taxa de congestió comparada. Jutjats de Vigilància Penitenciària.

En el Gràfic 67 veiem com es distribueixen cadascun dels indicadors judicials estudiats en els Jutjats de Vigilància Penitenciària que s'integren en la "demarcació ICAB", a l'any 2013. En aquest veiem com el Jutjat de Vigilància Penitenciària N° 5 de Barcelona és el que registra la taxa de resolució més alta, mentre que el N°6 és el que anota les taxes de congestió i de pendència més elevades.

LA LUPA. JUTJATS DE VIGILÀNCIA PENITENCIÀRIA. DEMARCATIÓ ICAB			
	TAXA RESOLUCIÓ	TAXA CONGESTIÓ	TAXA PENDÈNCIA
JVP N° 1 CATALUÑA(BARCELONA)	100%	104%	4%
JVP N° 2 CATALUÑA(BARCELONA)	102%	104%	4%
JVP N° 4 CATALUÑA(BARCELONA)	99%	104%	4%
JVP N° 5 CATALUÑA (BARCELONA)	102%	105%	5%
JVP N° 6 CATALUÑA(BARCELONA)	95%	109%	9%

Gràfic 67. La Lupa. Distribució dels indicadors judicials dels Jutjats de Vigilància Penitenciària. Jurisdicció penal. Demarcació ICAB.

En el Gràfic 68 podem observar l'evolució de la població reclusa a Espanya, dins del període temporal comprès entre els anys 2006 i 2013. En el gràfic es fa distinció entre les diferents situacions en les quals es troben els reclusos, penats i preventius, així com la distribució per sexes de cadascuna d'ells.

D'acord amb el descrit en els gràfics precedents sobre la jurisdicció penal i els Jutjats de Vigilància Penitenciària, veiem com es poden distingir dos períodes. En primer lloc, des de l'any 2006 fins a l'any 2010, observem com es produeix un augment progressiu del nombre total de població reclusa a Espanya. En segon lloc, podem contemplar com en el període comprès entre els anys 2011 i 2013, es produeix un canvi en la tendència de manera que la població reclusa disminueix de forma gradual conforme passen els anys.

Quan a les causes explicatives de la reducció de la població reclusa a Espanya des de l'any 2010, podem ressaltar en primer lloc la modificació del Codi Penal operada per la *LO 5/2010, de 22 de juny*, així com el increment de les mesures alternatives a presó, el descens de la població i la disminució de la taxa de litigiositat en general. Tal i com hem pogut veure en el Gràfic 4 sobre la tipologia delictiva de la població penada, els delictes contra la salut pública representen un volum molt important quant als delictes que han estat comesos pels reclusos penats. Doncs la Llei Orgànica a la qual s'ha fet referència, introdueix dues novetats importantíssimes respecte a aquest delicte, que han pogut tenir certa influència en la baixada de la població reclusa des de l'any 2010.

D'una banda, es produeix una reducció del límit superior de la pena de presó prevista en l'art. 368 CP, que passa de 9 a 6 anys. Això ha donat lloc a l'excrceració d'alguns interns i a l'accés de la llibertat condicional d'uns altres. D'altra banda, s'introdueix un subtipus atenuat de l'art. 368 CP, en virtut del qual el Jutge pot aplicar una pena inferior en grau si valora l'escassa entitat del fet i les circumstàncies personals del culpable (drogodependència, marginalitat, etc.). Pel que s'obre la possibilitat a que en determinades circumstàncies, per a aquest tipus delictiu, s'apliquin penes d'1 any i 6 mesos fins a 3 anys, de manera que augmenten les condemnes potencialment susceptibles de ser suspeses, si es reuneixen els requisits exigits per la Llei: que la pena imposada sigui inferior a dos anys, que es tracti del primer delicte per al penat i que s'hagi satisfet la responsabilitat civil.

Finalment, veiem com un 90% dels reclusos a Espanya, ja siguin per haver estat penats en sentència, ja sigui per trobar-se en situació de presó preventiva, són homes.

LA LUPA.		EVOLUCIÓ DE LA POBLACIÓ RECLUSA ESPANYA						
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
PENADA EN PRESÓ	48.073	49.943	54.746	59.518	59.251	57.440	56.109	56.103
HOMES	44.508	46.120	50.626	54.895	54.793	53.371	51.981	51.943
DONES	3.565	3.823	4.120	4.623	4.458	4.069	4.128	4.160
PREVENTIVA	15.065	16.137	17.849	15.580	13.837	12.148	10.938	9.292
HOMES	13.567	14.428	16.073	14.179	12.560	10.992	9.928	8.461
DONES	1.498	1.709	1.776	1.401	1.277	1.156	1.010	831
TOTAL	63.138	66.080	72.595	75.098	73.088	69.588	67.047	65.395

Gràfic 68. Evolució de la població reclusa en Espanya.

Quant a l'evolució anual de la població reclusa a Catalunya, en el Gràfic 69 veiem que l'evolució de les xifres és paral·lela a la descrita en el gràfic anterior, encara que amb els valors propis d'una demarcació territorial menor. No obstant això, podem destacar com a l'any 2013, es produeix un augment del nombre total de persones recluses a Catalunya, encara que sense arribar als valors dels anys anteriors.

LA LUPA.		EVOLUCIÓ DE LA POBLACIÓ RECLUSA CATALUNYA						
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
PENADA EN PRESÓ	48.073	49.943	54.746	59.518	59.251	57.440	56.109	56.103
HOMES	44.508	46.120	50.626	54.895	54.793	53.371	51.981	51.943
DONES	3.565	3.823	4.120	4.623	4.458	4.069	4.128	4.160
PREVENTIVA	15.065	16.137	17.849	15.580	13.837	12.148	10.938	9.292
HOMES	13.567	14.428	16.073	14.179	12.560	10.992	9.928	8.461
DONES	1.498	1.709	1.776	1.401	1.277	1.156	1.010	831
TOTAL	63.138	66.080	72.595	75.098	73.088	69.588	67.047	65.395

Gràfic 69. Evolució de la població reclusa en Catalunya.

4.3. Jutjats de Violència sobre la Dona

Moviment d'assumpes

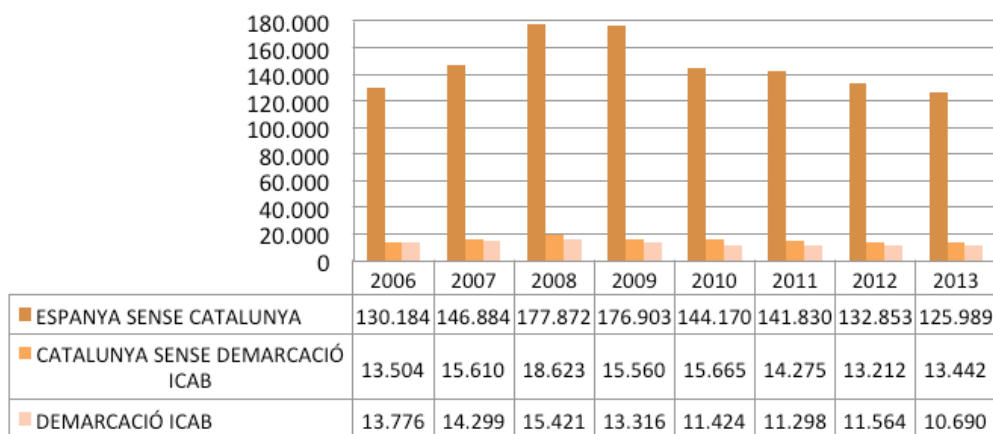
Assumpes ingressats

En el Gràfic 70 tenim el nombre total d'assumpes ingressats en els Jutjats de Violència sobre la Dona, així com la seva distribució per territoris, des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

En aquest veiem com, des de l'any 2006 fins a l'any 2008, el volum d'assumpes registrats en aquest òrgan judicial creix de forma gradual. A partir de l'any 2009, observem com la tendència canvia i el nombre d'assumpes ingressats comença a disminuir conforme passen els anys. No obstant això, el increment registrat en el primer període és més accentuat que la regressió del segon.

Possiblement sigui a causa de que la implantació dels Jutjats de Violència sobre la Dona era relativament recent, doncs l'especialització judicial en aquesta matèria, va ser prevista en la LO 1/2004, de 28 de desembre, de Mesures de Protecció Integral contra la Violència de Gènere. D'altra banda, hem de tenir en compte l'evolució de la taxa de litigiositat (Gràfic 1) així com el volum d'assumpes ingressats (Gràfic 5), en la jurisdicció penal.

DISTRIBUCIÓ TERRITORIAL ASSUMPES INGRESSATS. JUTJATS DE VIOLÈNCIA SOBRE LA DONA

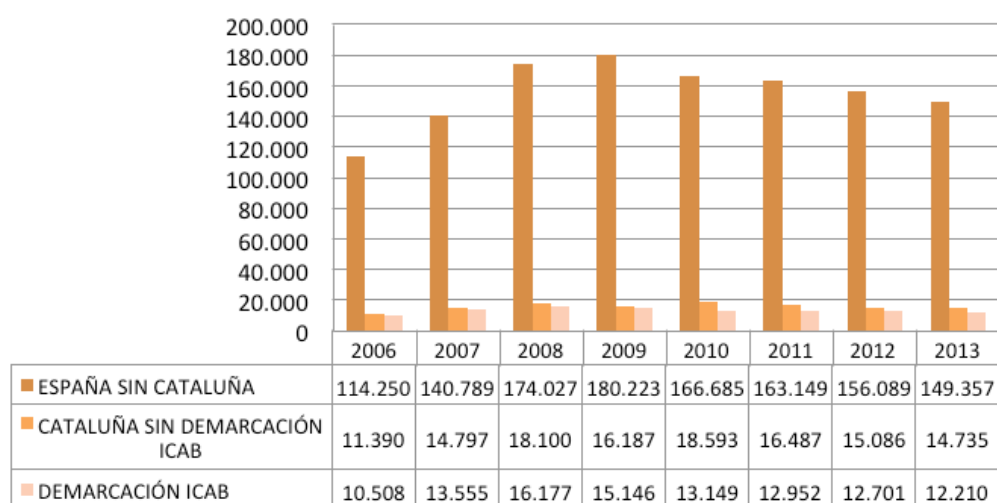

Gràfic 70. Distribució territorial d'assumpes ingressats. Jutjats de Violència sobre la Dona. Jurisdicció penal.

Assumpes resolts

En el Gràfic 71 podem contemplar la distribució territorial dels assumpes ingressats en els Jutjats de Violència sobre la Dona, des de l'any 2006 fins a l'any 2013. Tant el comportament de la corba com els valors reflectits, es corresponen amb el comentat en el gràfic anterior, per la qual cosa ens remetem al ja exposat.

DISTRIBUCIÓ TERRITORIAL ASSUMPTES RESOTS. JUTJATS DE VIOLÈNCIA SOBRE LA DONA

Gràfic 71. Distribució territorial d'assumpes resots. Jutjats de Violència sobre la Dona. Jurisdicció penal.

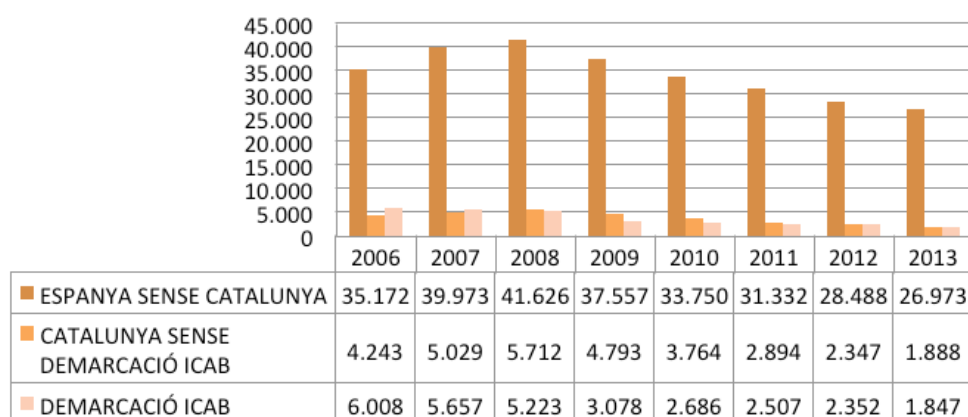
Assumpes pendents al finalitzar

Quant als assumpes pendents al finalitzar en els Jutjats de Violència sobre la Dona, en el Gràfic 72 podem contemplar com ha estat la seva evolució des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

En els primers anys de la sèrie (2006-2008), veiem com es produeix un augment gradual dels assumpes pendents en tots els territoris, d'acord amb l'augment d'assumpes ingressats produïts en el mateix període, tal i com s'ha comentat anteriorment. A partir de l'any 2009 veiem com la tendència de la corba mostra una clara regressió dels assumpes pendents al finalitzar, a mesura que se succeeixen els anys.

Finalment, veiem com a l'any 2013 es registren les xifres més baixes de tota la sèrie, en cadascuna de les demarcacions territorials analitzades.

DISTRIBUCIÓ TERRITORIAL ASSUMPTES PENDENTS AL FINALITZAR. JUTJATS DE VIOLÈNCIA SOBRE LA DONA

Gràfic 72. Distribució territorial d'assumpes pendents al finalitzar. Jutjats de Violència sobre la Dona. Jurisdicció penal.

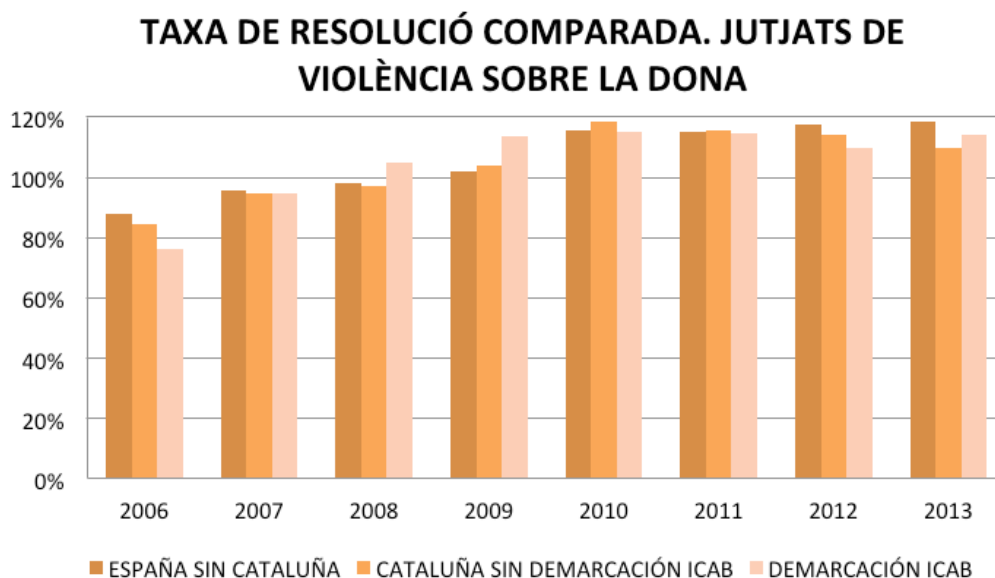
Principals indicadors judicials

Taxa de resolució

En el Gràfic 73 podem veure el comportament de la taxa de resolució en els Jutjats de Violència sobre la Dona, així com la seva distribució per territoris, durant els anys 2006 i 2013.

En termes generals, veiem com la taxa experimenta un increment progressiu, a mesura que se succeeixen els anys. En efecte, a l'any 2006 es registra una resolució del 84% de mitjana, mentre que a l'any 2013 aquesta se situa entorn del 114%.

Quant al detall dels territoris, veiem com el comportament de la taxa de resolució discorre en tots els territoris de forma paral·lela, alternant-se a nivell posicional en funció del concret any que mirem. No obstant això, podem destacar que malgrat la tendència progressiva descrita anteriorment, al territori de "Catalunya sense demarcació ICAB" es produeix un lleuger descens de la taxa en els últims tres anys de sèrie.

Gràfic 73. Taxa de resolució comparada. Jutjats de Violència sobre la Dona. Jurisdicció penal.

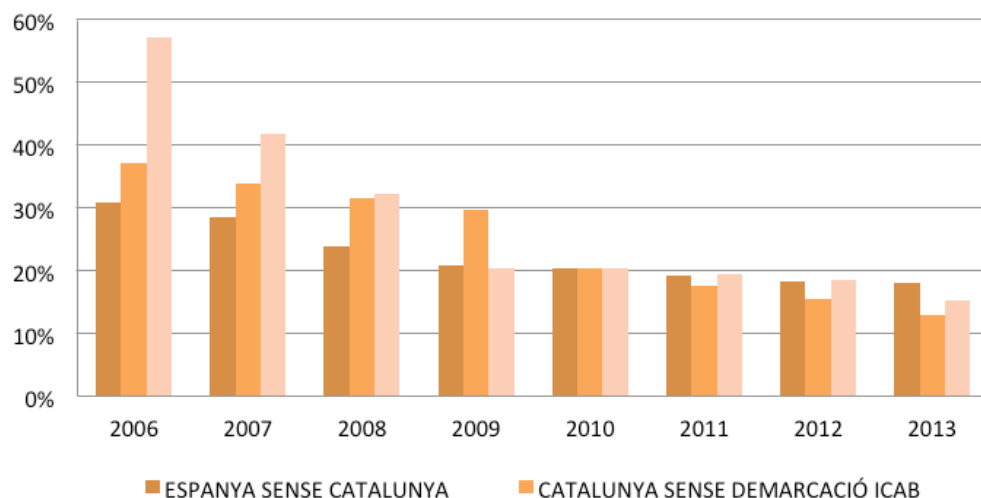
Taxa de pendència

Quant a l'evolució de la taxa de pendència en els Jutjats de Violència sobre la Dona, en el Gràfic 74 podem comprovar com la tendència d'aquesta és d'una clara regressió a mesura que es succeeixen els anys.

El comportament descrit en aquesta gràfica, ha de ser posat en relació amb el exposat en el gràfic anterior, sobre la taxa de resolució. Així, en augmentar la capacitat resolutiva dels òrgans judicials, disminueix de forma correlativa la taxa de pendència registrada. El contrari significaria que estem davant un col·lapse a causa d'un creixent nombre d'assumptes que no ha estat possible absorbir per part dels nostres tribunals.

El descens més important registrat es produeix en la "demarcació ICAB", doncs d'una taxa del 76% l'any 2006, passem a una pendència del 114% a l'any 2013. Això suposa una regressió de la taxa de pendència del 33%, la més notable en comparació a la resta de territoris.

TAXA DE PENDÈNCIA COMPARADA. JUTJATS DE VIOLÈNCIA SOBRE LA DONA

Gràfic 74. Taxa de pendència comparada. Jutjats de Violència sobre la Dona. Jurisdicció penal.

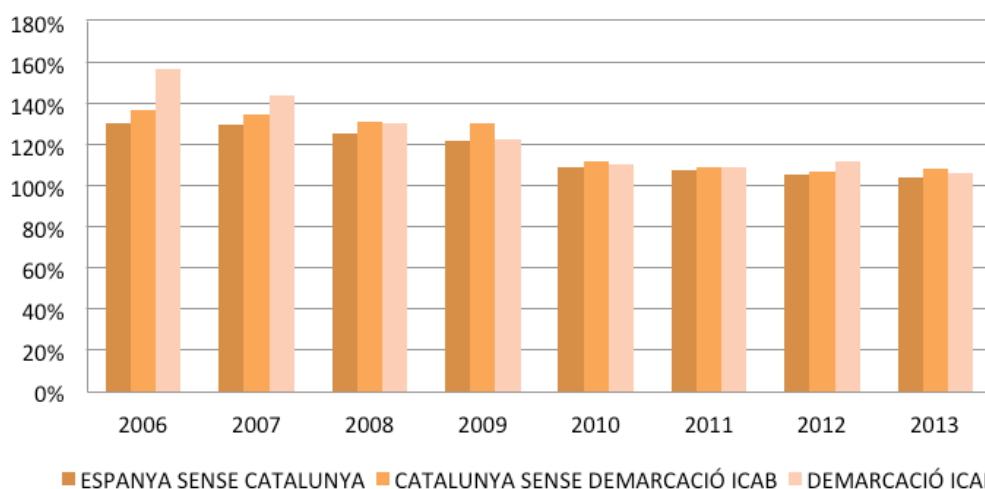
Taxa de congestió

En el Gràfic 75 podem observar l'evolució de la taxa de congestió comparada dels Jutjats de Violència sobre la Dona, en el període comprès entre els anys 2006 i 2013.

En conjunt veiem com la tendència de la corba es mostra a la baixa, conforme es succeeixen els anys. En efecte, a l'any 2006 es registra una taxa mitjana del 137%, mentre que a l'any 2013 aquesta baixa fins a un 106%.

Entrant en el detall dels territoris analitzats, podem contemplar com l'evolució de la taxa en cadascun d'ells discorre de forma paral·lela al llarg de tota la línia temporal de la gràfica, sense que existeixin grans diferències de xifres entre cadascuna de les demarcacions. Com a única excepció al exposat, podem ressaltar les diferències produïdes en els anys 2006 i, en menor mesura, en l'any 2007. En aquests dos anys la "demarcació ICAB" presenta una taxa de pendència visiblement més elevada respecte a la resta de territoris. A partir de llavors, veiem com els valors de les taxes de pendència, s'estabilitzen territorialment parlant.

TAXA DE CONGESTIÓ COMPARADA. JUTJATS DE VIOLÈNCIA SOBRE LA DONA

Gràfic 75. Taxa de congestió comparada. Jutjats de Violència sobre la Dona. Jurisdicció penal.

En el Gràfic 76 tenim un quadre en el qual es poden veure quines han estat les taxes judicials en cadascun dels òrgans judicials que s'integren en la "demarcació ICAB", l'any 2013.

LA LUPA. JUTJATS DE VIOLÈNCIA SOBRE LA DONA. DEMARCATIÓ ICAB 			
	TAXA RESOLUCIÓ	TAXA CONGESTIÓ	TAXA PENDÈNCIA
J1II N° 6 ARENYS DE MAR	114%	109%	10%
J1II N° 4 IGUALADA	112%	128%	31%
J1II N° 1 BERGA	115%	169%	70%
J1II N° 3 VILAFRANCA DEL PENEDES	108%	114%	18%
JVM N° 1 BADALONA	111%	111%	11%
JVM N° 1 BARCELONA	126%	92%	14%
JVM N° 2 BARCELONA	127%	96%	11%
JVM N° 3 BARCELONA	112%	111%	18%
JVM N° 4 BARCELONA	104%	114%	14%
JVM N° 5 BARCELONA	111%	103%	10%
J1II N° 3 SANT BOI DE LLOBREGAT	108%	106%	8%
J1II N° 6 VILANOVA I LA GELTRU	100%	106%	6%
JVM N° 1 L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	122%	101%	19%
J1II N° 6 SANTA COLOMA DE GRAMENET	149%	93%	20%
J1II N° 4 CORNELLA DE LLOBREGAT	104%	105%	15%
JVM N° 1 GAVA	107%	115%	15%
J1II N° 5 EL PRAT DE LLOBREGAT	98%	122%	22%

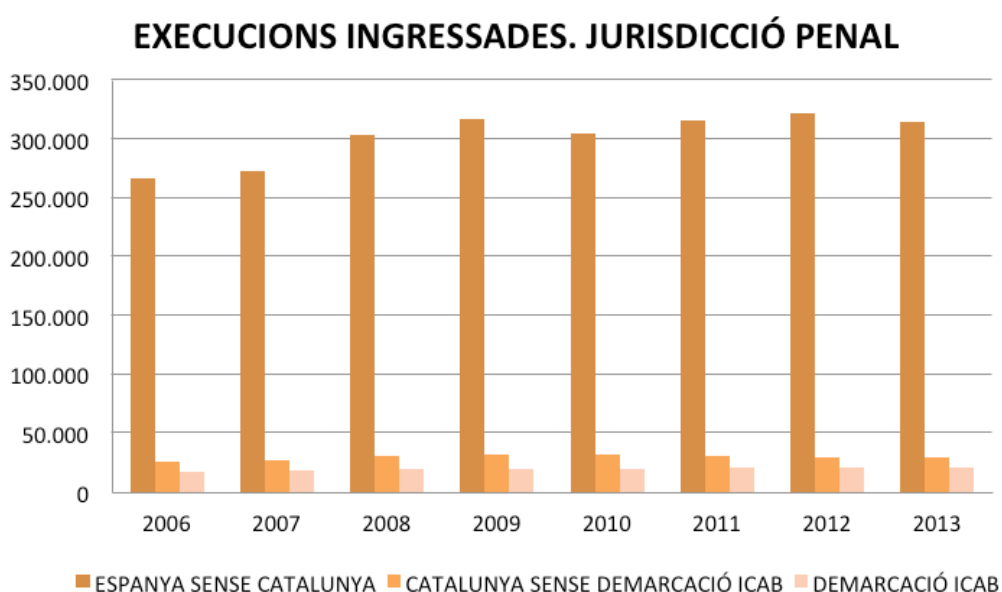
Gràfic 76. La Lupa. Distribució dels indicadors judicials en els Jutjats de Violència sobre la Dona. Demarcació ICAB.

5. Execucions

Assumptes ingressats

A continuació, en el Gràfic 77 podem observar el volum d'execucions ingressades en la jurisdicció penal, des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

En general, veiem com durant els primers anys analitzats (2006-2009) la tendència de la gràfica es mostra lleugerament progressiva. A partir del 2010, la línia de la gràfica reflecteix certes fluctuacions quant al nombre total d'execucions ingressades, podent-ne parlar d'un cert estancament de la tendència.

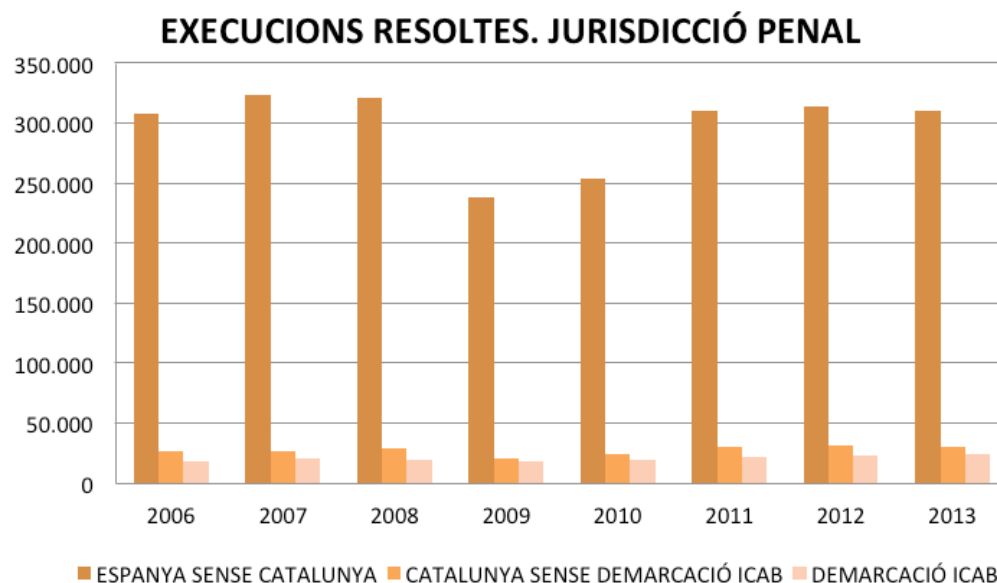
Gràfic 77. Execucions ingressades. Jurisdicció penal.

Assumptes resolts

Quant a les execucions resoltes en la jurisdicció penal, en el Gràfic 78 veiem quina ha estat la seva evolució al llarg del període comprès entre els anys 2006 i 2013.

La figura de la present gràfica és molt característica, doncs en els anys 2009 i 2010 es produeix un descens notable del volum de les execucions resoltes. Es tracta d'un descens relativament brusc, doncs de 369.963 execucions resoltes en total a l'any 2008, passem a 277.852 a l'any 2009, la qual cosa suposa una regressió del 33%. No obstant això, aquesta disminució no es correspon amb cap pujada tan marcada respecte als assumptes ingressats, tal i com hem pogut veure en el Gràfic 77.

A partir de l'any 2011 la tendència torna a estabilitzar-se i a registrar xifres similars a les dels primers anys de la sèrie. L'any 2013, a excepció de la "demarcació ICAB", veiem com es registren xifres lleugerament inferiors a les de l'any 2012. No obstant això, es manté l'estabilitat a la qual abans s'ha fet referència.

Gràfic 78. Execucions resoltes. Jurisdicció penal.

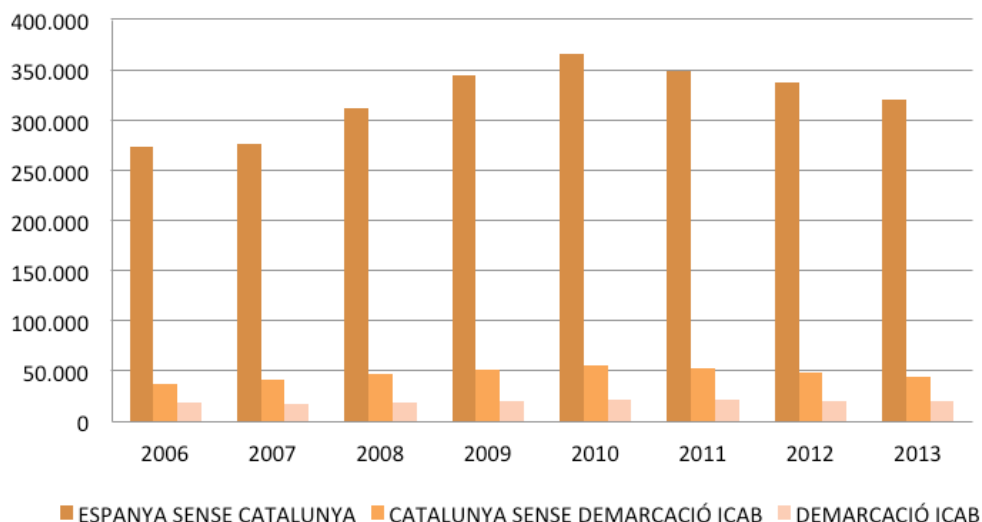
Assumptes pendents al finalitzar

En el Gràfic 79 tenim l'evolució de les execucions pendents al finalitzar en la jurisdicció penal, des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

D'una banda, veiem com en els primers anys de la sèrie, (2006-2010) té lloc un augment progressiu de les execucions pendents al finalitzar. Aquest increment és més accentuat en els anys 2008, 2009 i 2010. D'altra banda, a partir de l'any 2011, veiem com es produeix un canvi en la tendència, i es registra un descens progressiu en els últims anys de la gràfica.

No obstant això, veiem com malgrat el descens apuntat en l'últim període, el nombre execucions pendents al finalitzar, segueix sent més alt que les registrades en el primer període. Això és a causa de que, tal i com hem pogut contemplar en els dos gràfics anteriors, el nombre d'execucions ingressades no ha parat de créixer des de l'any 2006. A més, el brusc descens d'execucions resoltes en els anys 2008 i 2010, abans comentat, ha influït en l'acumulació d'assumptes pendents en finalitzar.

EXECUCIONS PENDENTS AL FINALITZAR. JURISDICCIO PENAL

Gràfic 79. Execucions pendents al finalitzar. Jurisdicció penal.

6. Conclusions

Després d'haver realitzat l'estudi del moviment dels assumptes, així com dels indicadors judicials, de la jurisdicció penal i dels òrgans judicials que s'integren en aquesta, arribem a les següents conclusions.

En primer lloc, estem davant una jurisdicció que presenta una alta taxa de litigiositat, sobretot si la comparem amb la resta d'àmbits judicials, tal i com tindrem l'oportunitat de fer en el Capítol de "Conclusions Generals". En efecte, en el Gràfic 1 sobre l'evolució anual de la litigiositat, veiem com aquesta assolix l'any 2009 un 144%, la xifra més alta de la sèrie. Fins a aquest any, la taxa de litigiositat no ha parat de créixer; mentre que a partir de l'any 2010 veiem com es produeix un canvi en la tendència i la conflictivitat penal inicia una etapa de descens, fins arribar l'any 2013 a un 133%.

En disminuir la taxa de litigiositat, també ho fa el nombre d'assumpes ingressats, tal i com hem pogut comprovar en el Gràfic 5. En aquest hem pogut veure com a l'any 2013 s'han registrat xifres similars a les anotades en els anys 2007 i 2008, encara que segueixen estant lleugerament per sobre d'aquestes malgrat el descens. No obstant això, hem vist com un menor volum de treball en els Tribunals, incideix directament en els resultats de les taxes. D'una banda, hem pogut veure com en els últims anys s'ha produït un augment de la taxa de resolució (Gràfic 9), sent aquesta d'un 102% a l'any 2013. D'altra banda, les taxes de pendència (Gràfic 14) i de congestió (Gràfic 19) han experimentat un correlatiu descens, sent aquestes d'un 16% i un 115%, respectivament. No obstant això, atenent a la naturalesa dels assumptes que s'estan tractant en aquest àmbit jurisdiccional, malgrat que la pendència dels assumptes sigui relativament baixa, el col·lapse reflectit a través de la taxa de congestió segueix sent encara massa alt.

En segon lloc, a l'hora de fer l'anàlisi sobre les dades de les taxes de litigiositat i de criminalitat, hem de tenir en compte les següents consideracions. Tal i com s'exposa en el Pla General de Seguretat de Catalunya 2014-2015, existeix una dificultat important a l'hora de recollir i elaborar les dades sobre aquelles, ja que no tots els fets penalment rellevants arriben al coneixement de les autoritats. Per això, es fa necessari completar les dades dels registres policials amb les "en-

questes de victimització” sobre mostres representatives de població, a més d’estudis i informes elaborats per experts en diferent àrees, per abordar l’anàlisi de la criminalitat. També cal tenir present que, a causa de les regles concursals i de connexió processal, en un únic procediment es pot estar enjudiciant un o diversos delictes contra un o diversos subjectes.

Tal i com s’ha comentat, fins a l’any 2009 el volum d’assumpes ingressats augmenta de forma progressiva a mesura que se succeeixen els anys; mentre que a partir de l’any 2010 podem observar com el nombre total de registres disminueix de forma gradual. Les causes explicatives d’aquest comportament de la tendència, són les següents.

L’augment registrat en el primer període es deu, d’una banda, a l’entrada en vigor de la *LO 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal*, així com les seves posteriors reformes, que va suposar un enduriment de les penes a més de la tipificació de noves conductes criminals, lligades als canvis socials produïts en aquests anys. D’altra banda, l’escassa utilització de mesures alternatives a presó, així com el poc ús de la llibertat condicional, han fet que existeixi una població reclusa cada vegada més alta, fins a l’any 2010, tal i com hem pogut comprovar en el Gràfic 68 en relació a Espanya, i en el Gràfic 69 en relació a Catalunya. Altres factors com l’augment de població en termes absoluts, així com problemes d’integració en alguns casos derivats dels moviments migratoris que ha experimentat el nostre país en els últims anys i l’enduriment d’alguns discursos polítics i mediàtics, han pogut influir en les taxes de litigiositat i de criminalitat.

En relació a la disminució experimentada a partir de l’any 2010, hem de destacar la *LO 5/2010 de 22 de juny per la qual es modifica el CP*. En concret la reforma operada sobre els delictes contra la salut pública que, tal i com hem pogut comprovar en el Gràfic 4 sobre la tipologia delictiva de la població reclusa penada, representen un volum molt important dels fets penals comesos. En efecte, la reforma de l’art. 368 CP suposa una reducció de la pena màxima de 9 a 6 anys, la qual cosa condueix a la revisió de les condemnes d’alguns presos i a l’accés a la llibertat condicional d’uns altres. A més, s’introdueix un subtipus atenuat que redueix la pena de 3 anys a 18 mesos i fins a 3 anys en determinats casos en els quals el jutge aprecii: escassa entitat del fet comès i circumstàncies personals del reu com a marginalitat, drogodependència etc. En conseqüència, augmenta el volum potencial de condemnes susceptibles de ser suspeses, si es reuneixen la resta de requisits dels arts. 80 a 87 CP.

A més, la major utilització de mesures alternatives a presó (substitució i suspensió de penes), així com el menor ús de la presó preventiva, han influït en la baixada de la població reclusa, i ha pogut influir de forma indirecta en el descens de la conflictivitat penal. També hem de destacar l’important paper que juguen les conformitats, com a mecanisme alternatiu a la celebració de la vista, i el pes que tenen sobre el nombre total de resolucions dictades pels Jutjats penals (Gràfic 39), sent d’un 30% de mitjana.

Finalment, el desenvolupament del Pla de la Modernització de la Justícia i la implantació de la nova oficina judicial, han contribuït al descens del col·lapse dels Jutjats i Tribunals en general. No obstant això, segueix sent una jurisdicció que presenta una taxa de congestió bastant alta, atenent a la naturalesa dels assumptes que en aquesta es dirimeixen, i que ingressa un volum molt alt d’assumpes.

Conclusions generals

1. Introducció

Després d'haver abordat l'anàlisi de forma separada del moviment dels assumptes, així com dels principals indicadors judicials, de cadascun dels quatre ordres jurisdiccionals, en el present Capítol es durà a terme una comparativa de les dades més rellevants de tots ells, a manera de conclusions generals.

A més, enllaçant amb les dades exposades en el capítol inicial relatiu a la presentació del ICAB i el seu entorn, es recullen una sèrie de reflexions sobre la situació dels Jutjats i Tribunals, en les quals molts advocats i professionals que treballen diàriament amb l'Administració de Justícia, veuran reflectides algunes de les seves opinions i inquietuds. En efecte, l'última part de l'Informe consisteix en una exposició més crítica i valorativa, elaborada a partir de la realització d'un treball de camp, en el qual s'han recollit opinions, formulat enquestes i s'han efectuat anàlisis sobre el propi terreny (això és, els jutjats) sobre el funcionament quotidià de l'Administració de Justícia, amb l'objectiu de ressaltar aquells aspectes que es podrien millorar, en honor d'un millor servei.

En concret, es fa referència a temes com: la implantació de les noves tecnologies en els jutjats, la utilització de sistemes d'informació sobre els assenyalaments (sistema arconte), els retards que es produeixen en la celebració de les vistes, l'acumulació de les vistes en determinats dies de la setmana, així com a la correcció i cordialitat en el tracte per part dels diferents professionals i agents que treballen en el marc de l'Administració de Justícia, entre molts altres.

Finalment, s'aborda una sèrie de preguntes sobre els punts més importants de la reforma de la LOPJ que actualment està en fase de projecte, que pretén aprovar l'actual Govern, per conèixer l'opinió dels Advocats sobre l'afectació que podria tenir en el dia a dia en els Jutjats i Tribunals.

Es tracta per tant d'un capítol de tancament, en el qual es valora l'estat de la Justícia, des del punt de vista de la quotidianitat i dels propis professionals que fan ús d'aquesta, en la defensa dels interessos dels ciutadans.

2. Comparativa entre els quatre ordres jurisdiccionals

2.1 Litigiositat

Al llarg del present Informe de la Justícia, s'ha fet referència a la litigiositat com aquella conflictivitat amb rellevància jurídica, que implica certa activitat per part dels Jutjats i Tribunals.

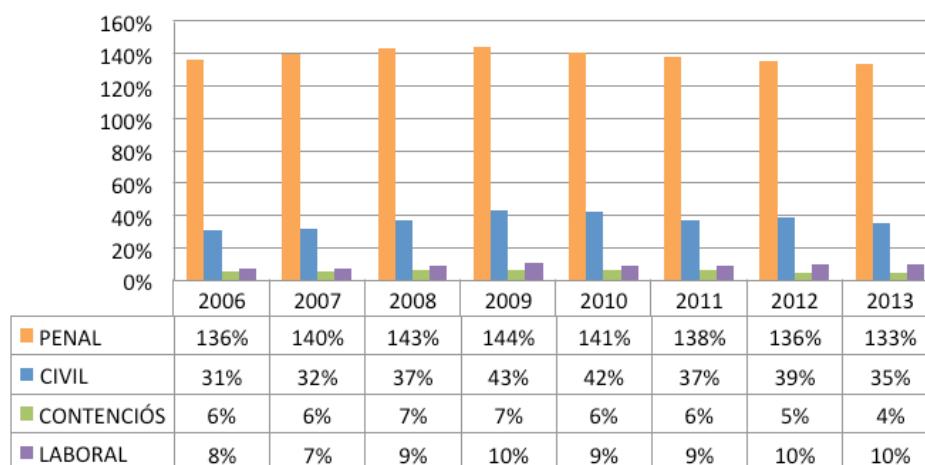
En el Gràfic 1 podem veure l'evolució de la taxa de litigiositat, en el període comprès entre l'any 2006 i l'any 2013, així com la seva comparativa entre els quatre àmbits jurisdiccionals que han estat objecte d'estudi en el present treball: penal, civil, contenciós-administratiu i social.

En primer lloc, veiem com cada àmbit judicial presenta unes taxes de litigiositat molt diferents entre si, amb uns salts de xifres molt notables. Així, veiem com la jurisdicció penal és la que ocupa el primer lloc, quant a conflictivitat es refereix, amb una taxa mitjana del 139%. La segona posició l'ocupa l'àmbit civil, amb una litigiositat mitjana del 37%; mentre que els àmbits social i contenciós-administratiu, ostenten una mitjana del 9 i del 6%, respectivament.

En segon lloc, podem observar com en els anys compresos entre el 2008 i el 2010, la conflictivitat puja lleugerament en tots els àmbits jurisdiccionals, coincidint amb l'esclat de la crisi, la incidència de la qual en l'activitat judicial ha estat més o menys intensa, tal i com hem pogut veure en els capítols precedents. Veiem com aquest increment és més acusat en l'ordre civil, mentre que en el contenciós-administratiu és més contingut.

Finalment, a l'any 2013 veiem com es produeix un descens en la tendència de la taxa de litigiositat en tots els àmbits jurisdiccionals, a excepció de l'ordre social, en el qual té lloc un lleuger augment respecte a anys anteriors. Aquest àmbit ha estat un dels més castigats per la crisi, tal i com reflecteixen les taxes d'atur, el descens en les contractacions, i l'augment del volum d'acomiadaments i reclamacions de quantitat, que evidencien una de les cares més dramàtiques de la recessió econòmica.

COMPARATIVA LITIGIOSITAT PER JURISDICCIONS

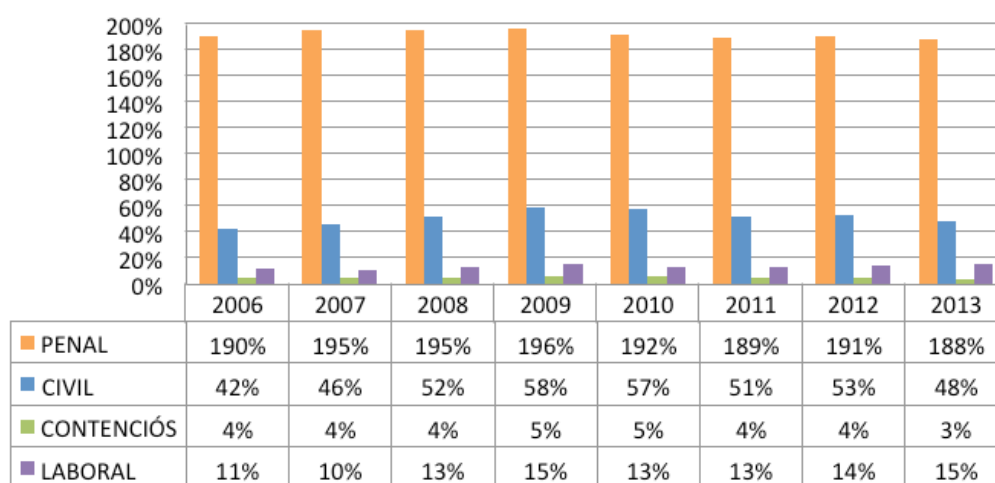
Gràfic 1. Comparativa de la taxa de litigiositat per jurisdiccions.

En el Gràfic 2 podem veure el comportament de la taxa de litigiositat en la “demarcació ICAB” entre els anys 2006 i 2013.

En aquest veiem com en totes les jurisdiccions, a excepció de l'àmbit contenciós-administratiu, es registren taxes superiors a les anotades en el gràfic anterior, sobre la taxa de litigiositat considerada a nivell a estatal. La causa que en la “demarcació ICAB” es concentri una conflictivitat més alta, és que en aquest territori existeix una major densitat de població i d'indústria, que afavoreix una major activitat amb transcendència judicial.

Així, veiem com en l'àmbit penal la taxa si situa entorn del 192% de mitjana, mentre que en els ordres civil, social i contenciós, s'anota una litigiositat de 52, 13 i 4%, respectivament. Això, en el seu conjunt, suposa una diferència d'un 9% entre la taxa de litigiositat de la “demarcació ICAB” i la anotada a nivell estatal.

COMPARATIVA LITIGIOSITAT PER JURISDICCIONS. DEMARCATIÓ ICAB

Gràfic 2. Comparativa de la taxa de litigiositat per jurisdiccions. Demarcació ICAB.

2.2. Moviment d'assumpes

Comparativa per jurisdiccions

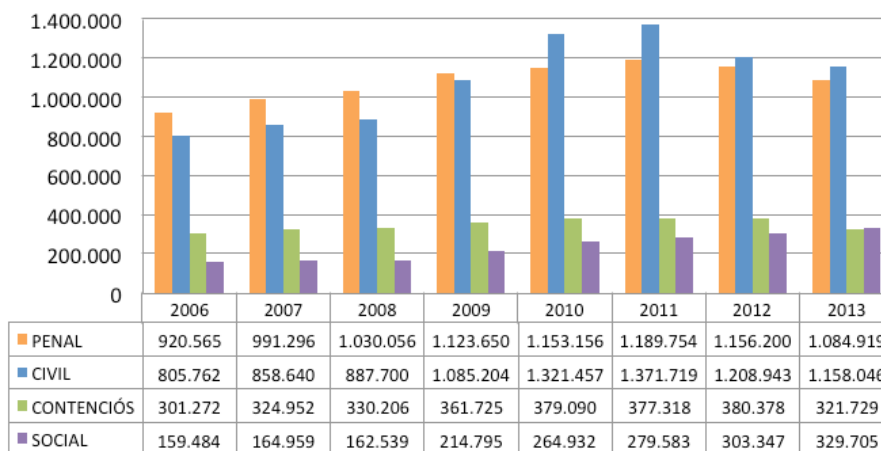
En el Gràfic 3 podem observar una comparativa per jurisdiccions dels assumptes pendents al inici, en el període comprès entre els anys 2006 i 2013. D'una banda, veiem com en els anys 2010 i 2011 es concentren la major quantitat d'assumpes pendents al inici, coincidint amb la conjuntura socioeconòmica de crisi.

També s'observa com, a pesar que en els últims anys es produeix un descens dels assumptes, aquests segueixen estant per damunt respecte als primers anys de la sèrie, anteriors a la crisi.

D'altra banda, fins a l'any 2009 la jurisdicció penal ocupa el primer lloc quant al nombre total d'assumpes pendents al inici. No obstant això, a partir de l'any 2010, veiem com l'àmbit civil passa a ocupar aquesta primera posició, aconseguint 1.371.719 assumptes pendents a l'any 2011, la xifra més alta de la sèrie. Això encaixa amb l'augment de la taxa de litigiositat que s'experimenta en aquest ordre, en els dos anys anteriors (Gràfic 1), que provoca un col·lapse important que es reflecteix en el volum d'assumpes pendents.

Finalment, veiem com la jurisdicció social registra un augment gradual, a mesura que se succeeixen els anys, la qual cosa indica que és un dels àmbits en els quals la crisi ha anat causant una major pendència dels assumptes, en els últims anys.

ASSUMPTES PENDENTS AL INICI. COMPARATIVA PER JURISDICCIONS

Gràfic 3. Assumptes pendents al inici. Comparativa per jurisdiccions.

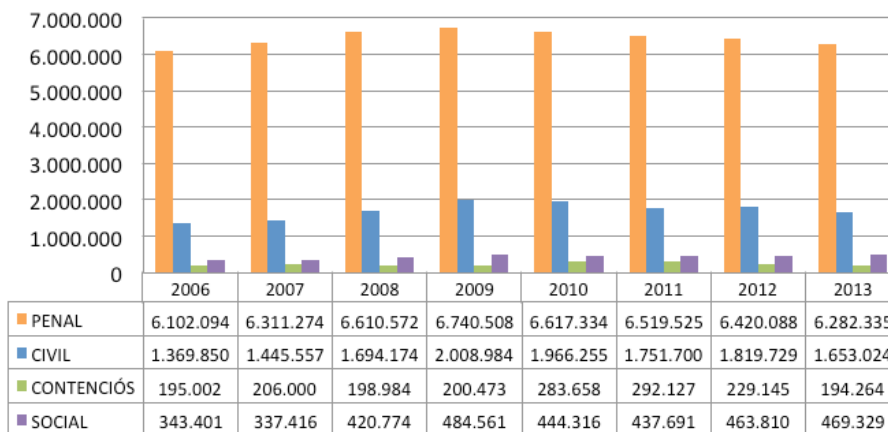
En el Gràfic 4 podem contemplar l'evolució dels assumptes ingressats en cadascun dels quatre ordres jurisdiccionals, des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

En primer lloc, destaca la diferència de volums sobre els quals es treballa en cadascun dels àmbits. Així, veiem com l'ordre penal es manegen una mitjana superior als 6,4 milions d'assumptes, la qual cosa sens dubte és un nombre molt alt, tenint en compte la naturalesa dels fets jutjats. L'any 2009 veiem com s'aconsegueix el nombre més alt d'assumptes penals ingressats, i com a partir de l'any 2010, es produeix un descens gradual dels mateixos, conforme passen els anys.

En segon lloc, veiem com l'àmbit civil treballa amb una mitjana d'1,7 milions d'assumptes registrats; mentre que els àmbits contenciós-administratiu i social, s'ocupen d'una mitjana de 200.000 i 440.000 assumptes, respectivament.

Finalment, veiem com la jurisdicció social és l'única en la qual la tendència dels assumptes ingressats, s'ha mostrat creixent en els dos últims anys de la sèrie. En efecte, en aquest àmbit s'ha produït un increment del 27% a l'any 2013, respecte a l'any 2006, sent aquest augment el més alt en comparació a la resta de jurisdiccions.

ASSUMPTES INGRESSATS. COMPARATIVA PER JURISDICCIONS

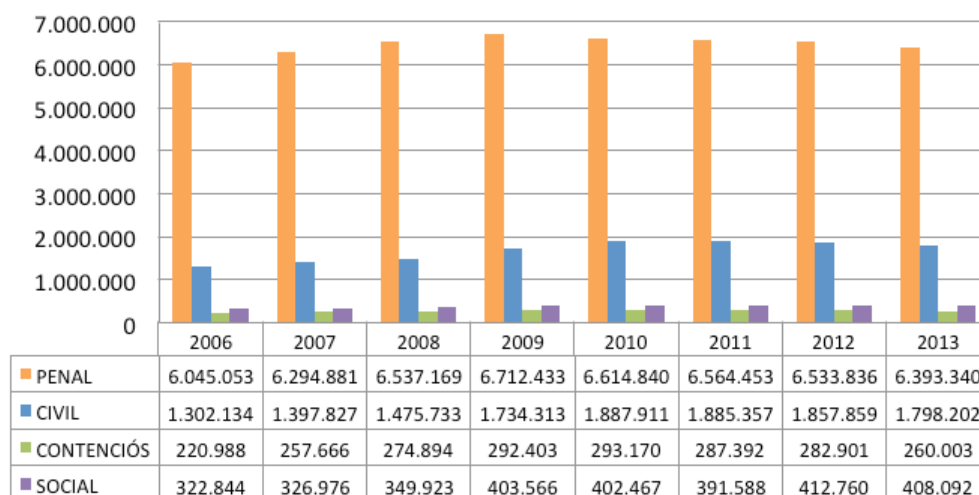

Gràfic 4. Assumptes ingressats. Comparativa per jurisdiccions.

En relació als assumptes resolts, en el Gràfic 5 podem veure quin ha estat la seva evolució comparant els àmbits jurisdiccionals, des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

El comportament de la gràfica discorre de forma paral·lela a la comentada anteriorment sobre els assumptes ingressats, per la qual cosa ens remetem al manifestat.

ASSUMPTES RESOLTS. COMPARATIVA PER JURISDICCIONS

Gràfic 5. Assumpes resolts. Comparativa per jurisdiccions.

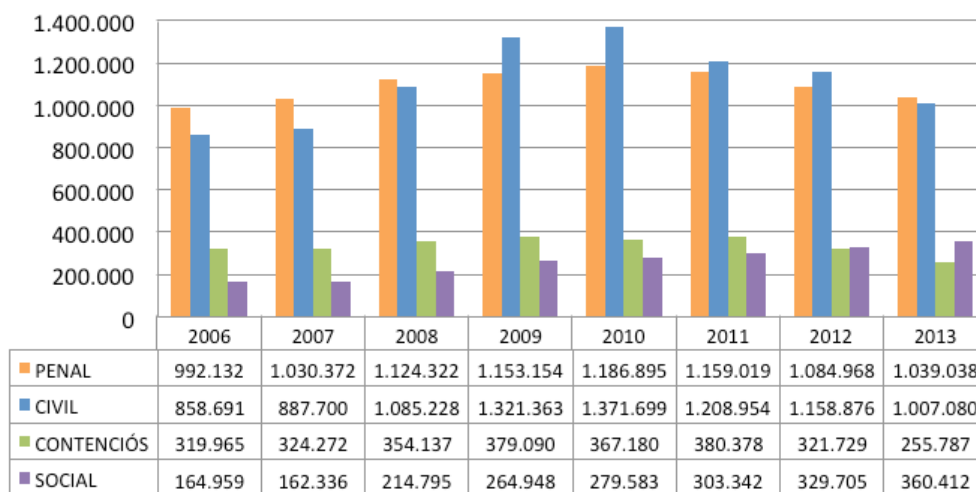
Quant a la comparativa per jurisdiccions dels assumpes pendents al finalitzar, en el Gràfic 6 podem observar quin ha estat la seva evolució en el període comprès entre els anys 2006 i 2013.

La tendència de la gràfica es correspon amb el manifestat en el Gràfic 3 sobre els assumpes pendents al inici. Així, veiem com les dues jurisdiccions que major nombre d'assumpes pendents al finalitzar anoten, són la penal i la civil. D'acord amb el exposat en el Gràfic 3, veiem com en els tres primers anys de la sèrie l'àmbit penal ocupa el primer lloc quant al volum d'assumpes pendents al finalitzar, i com a partir del 2009 és la jurisdicció civil la que ocupa aquest primer lloc. No obstant això, a l'any 2013 veiem com l'ordre penal torna presentar el major nombre d'assumpes pendents al finalitzar.

Respecte a l'ordre contenciós-administratiu, la tendència d'aquest registra lleugeres fluctuacions al llarg de la seqüència, amb una mitjana propera als 340.000 assumpes pendents al finalitzar.

Quant a l'àmbit social, d'acord amb el comentat anteriorment, veiem com el nombre d'assumpes pendents no para de créixer conforme se succeeixen els anys.

ASSUMPTES PENDENTS AL FINALITZAR. COMPARATIVA PER JURISDICCIONS

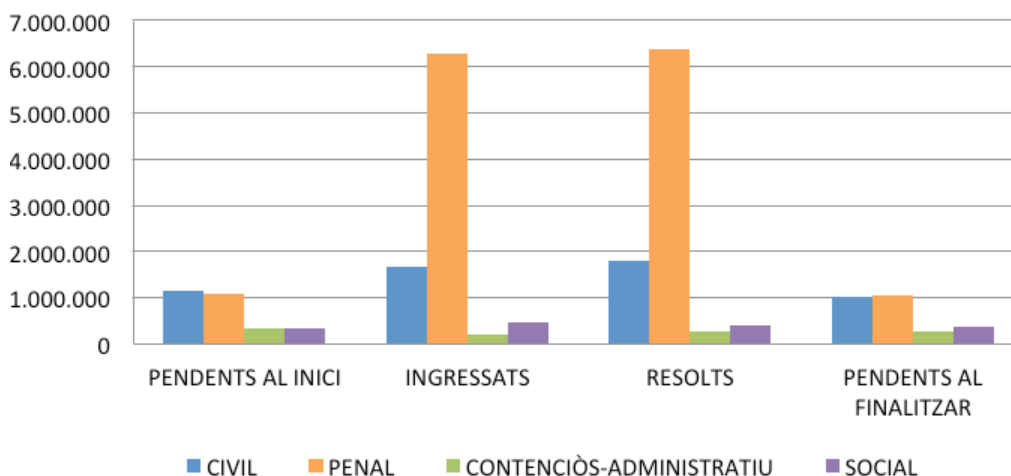
Gràfic 6. Assumptes pendents al finalitzar. Comparativa per jurisdiccions.

En el Gràfic 7 es fa una comparativa del moviment d'assumptes en els quatre ordres jurisdiccionals centrant-nos l'any 2013, últim del qual es tenen dades completes.

D'acord amb el descrit en els gràfics anteriors, veiem com en l'ordre penal es maneja el major volum d'assumptes judicials (més de 6.000.000); seguit per l'àmbit civil amb més d'1.650.000 registres. L'últim lloc l'ocupa l'àmbit contenciós-administratiu, amb poc més de 190.000 assumptes. Quant a la jurisdicció social, aquesta ha augmentat notablement en els últims anys a causa de la incidència de la crisi, amb 470.000 assumptes ingressats a l'any 2013.

Destaca com malgrat el volum de temes el coneixement dels quals competeixen a l'ordre penal, el nombre d'assumptes pendents (tant al inici com al finalitzar), és notablement baix en comparació amb la resta de jurisdiccions. Sens dubte es tracta d'una dada positiva, tenint en compte del caràcter i la naturalesa dels assumptes que en aquesta jurisdicció es resolen.

MOVIMENT D'ASSUMPTES DE TOTES LES JURISDICCIONS. ANY 2013

Gràfic 7. Moviment d'assumptes de totes les jurisdiccions. Any 2013.

En el Gràfic 8 tenim una taula resum amb el detall numèric de les categories analitzades en el gràfic anterior, en cadascun dels quatre ordres jurisdiccionals, a l'any 2013.

Veiem com hi ha un important volum d'assumpes pendents al finalitzar, sobretot en els àmbits civil i contenciós-administratiu, on en comparació amb els assumpes ingressats i resolts en cadascun d'aquests ordres, suposen un romanent molt alt que reflecteixen símptomes de col·lapse judicial. Caldrà posar en relació aquestes dades amb els principals indicadors judicials, per veure fins a quin punt s'està produint una situació de congestió en els jutjats i tribunals.

RESUM DE TOTES LES JURISDICCIONS. ANY 2013				
MOVIMENT D'ASSUMPES				
	PENDENTS AL INICI	INGRESSATS	RESOLTS	PENDENTS AL FINALITZAR
PENAL	1.084.919	6.282.335	6.393.340	1.039.038
CIVIL	1.158.046	1.653.024	1.798.202	1.007.080
CONTENCIÓS - ADMINISTRATIU	321.729	194.264	260.003	255.787
SOCIAL	329.705	469.329	408.092	360.412

Gràfic 8. Taula resum del moviment d'assumpes de totes les jurisdiccions. Any 2013.

Taules resum per òrgans jurisdiccionals

A continuació tenim una sèrie de quadres resum del moviment d'assumpes a l'any 2013 per òrgans judicials, de cadascun dels àmbits jurisdiccionals estudiats.

En el Gràfic 9 tenim una taula relativa a l'àmbit penal. En aquesta podem veure com, en comparació a la resta d'ordres jurisdiccionals, en l'àmbit penal s'integren un major nombre d'òrgans judicials. Ja s'ha comentat que aquesta és la jurisdicció que major volum d'assumpes maneja, per la qual cosa l'especialització judicial és una eina molt útil per resoldre amb major eficàcia i encert, determinats temes amb naturalesa i característiques pròpies: menors, violència domèstica, vigilància penitenciària.

A més, cal tenir present que la sustentació d'un procediment penal té lloc a través de dues grans fases: una d'instrucció i una altra d'enjudiciament pròpiament dita, que es duran a terme necessàriament davant òrgans judicials diferents en benefici a un judici més asèptic sobre la resolució del cas.

RESUM JURISDICCIO PENAL. ANY 2013				
MOVIMENT D'ASSUMPES PER ÒRGANS JUDICIALS				
	PENDENTS AL INICI	INGRESSATS	RESOLTS	PENDENTS AL FINALITZAR
INSTRUCCIÓ	801.697	5.461.210	5.550.424	739.630
J PENAL	165.517	182.889	185.912	171.524
AP	39.767	182.231	180.265	40.597
TSJ	122	839	811	151
JDO CENTRAL INSTR	696	1.120	1.432	710
J CENTRAL PENAL	31	33	58	13
AN	375	2.468	2.607	253
TS	2.211	3.983	4.384	1.810
MENORS	15.059	30.276	31.517	14.982
JDO CENTRAL MENORS	1	7	5	3
VIDO	33.187	150.121	176.302	30.708
VP	22.212	256.764	249.611	34.231
JDO CENTRAL VP	4.044	10.394	10.012	4.426

Gràfic 9. Quadre resum del moviment d'assumpes per òrgans judicials. Jurisdicció penal. Any 2013.

En el Gràfic 10 tenim el quadre resum amb el moviment dels assumptes a l'any 2013, dels òrgans judicials que s'integren en la jurisdicció civil.

En aquest veiem com el major nombre d'assumpes són resolts o s'inicien en els Jutjats de Primera Instància, mentre que solament un 7,3% ingressen en l'Audiència Provincial. Quant als assumptes ingressats en els Jutjats del Mercantil i en els Jutjats de Família, veiem com s'ocupen d'un nombre important d'assumpes tenint en compte l'especialització material d'aquests òrgans.

RESUM JURISDICCIO CIVIL. ANY 2013				
MOVIMENT D'ASSUMPES PER ÒRGANS JUDICIALS				
	PENDENTS AL INICI	INGRESSATS	RESOLTS	PENDENTS AL FINALITZAR
JPI	915.748	1.224.569	1.372.152	763.672
AP	62.113	89.957	100.689	53.462
TSJ	190	481	478	193
TS	3.984	3.579	3.935	3.628
MERCANTIL	44.473	58.332	50.209	52.016
FAMÍLIA	131.538	276.106	270.739	134.109

Gràfic 10. Quadre resum del moviment d'assumpes per òrgans judicials. Jurisdicció civil. Any 2013.

En el Gràfic 11 podem observar una taula amb el resum del moviment dels assumptes en els òrgans judicials que s'integren en l'ordre contenciós-administratiu, a l'any 2013.

En comparació amb la resta d'àmbits jurisdiccionals, en aquest es maneja un volum més discret d'assumpes.

RESUM JURISDICCIO CONTENCIÓS-ADMINISTRATIU. ANY 2013				
MOVIMENT D'ASSUMPES PER ÒRGANS JUDICIALS				
	PENDENTS AL INICI	INGRESSATS	RESOLTS	PENDENTS AL FINALITZAR
JCA	163.313	119.354	145.351	137.304
TSJ	123.567	53.453	79.361	98.942
J CENTRAL	17.342	9.352	20.840	4.683
AN	9.423	6.704	7.746	8.312
TS	8.084	5.401	6.705	6.546

Gràfic 11. Quadre resum del moviment d'assumpes per òrgans judicials. Jurisdicció contenciós-administratiu. Any 2013.

Finalment, en el Gràfic 12 veiem un quadre resum amb el moviment dels assumptes a l'any 2013, dels òrgans judicials que formen part de l'àmbit social.

En aquest podem observar com els assumptes ingressats en el TSJ suposen poc més del 10% dels registrats en els Jutjats socials. Aquest percentatge es redueix encara més en relació al Tribunal Suprem; i quant als assumptes de l'Audiència Nacional, veiem com aquests resolen sobre el menor volum d'assumpes de l'àmbit social.

RESUM JURISDICCIO SOCIAL. ANY 2013				
MOVIMENT D'ASSUMPTES PER ÒRGANS JUDICIALS				
	PENDENTS AL INICI	INGRESSATS	RESOLTS	PENDENTS FINALITZAR AL
JUZ SOCIAL	297.104	421.043	354.272	333.272
TSJ	29.275	43.902	49.714	23.591
AN	92	514	401	150
TS	3.234	3.870	3.705	3.399

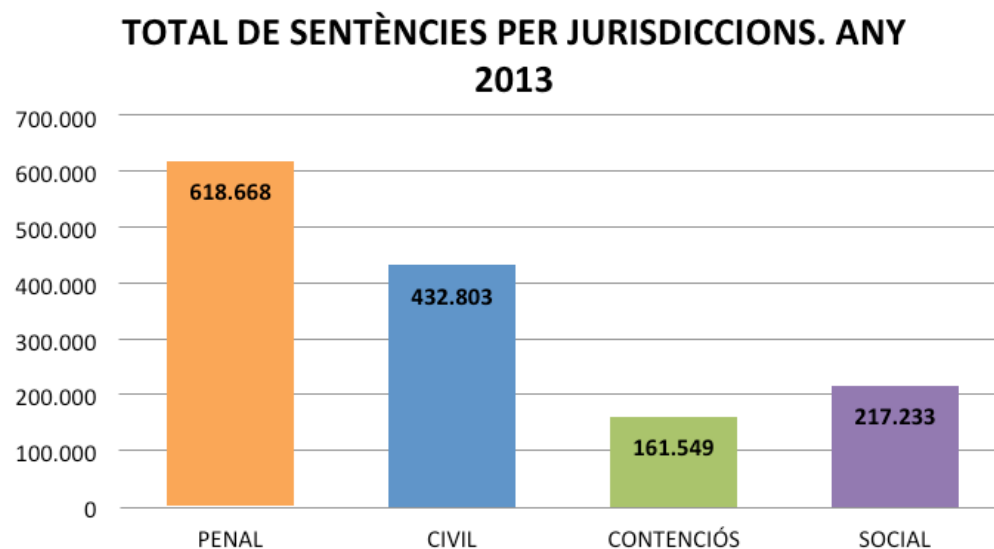
Gràfic 12. Quadre resum del moviment d'assumpes per òrgans judicials. Jurisdicció social. Any 2013.

Sentències

En el Gràfic 13 podem observar el nombre total de sentències dictades a l'any 2013, en cadascuna de les jurisdiccions estudiades.

D'acord amb el manifestat anteriorment sobre el volum d'assumpes amb els quals es treballen en cada jurisdicció, veiem com és en l'ordre penal on es dicten el major nombre de sentències, seguit per l'àmbit civil. La jurisdicció contenciosa-administrativa és la que menor nombre de resolucions dicta, atenent al menor volum d'assumpes ingressats que rep.

Per fer un millor anàlisi d'aquest gràfic, cal tenir en compte que no tots els procediments acaben amb una sentència. En efecte, ja hem vist la gran importància que tenen en l'àmbit social la conciliació i la reclamació administrativa prèvies, com a mitjans alternatius a la celebració del judici; o el impuls de la mediació i l'arbitratge com a mecanismes de resolució de conflictes en l'àmbit civil. D'altra banda, existeixen altres formes de terminació del procediment com la renúncia i el desistiment, la satisfacció extraprocesal o la manca sobrevinguda de l'objecte del procés i el sobreseïment, entre uns altres.

Gràfic 13. Total de sentències per jurisdiccions. Any 2013.

En el Gràfic 14 tenim una comparativa territorial del nombre total de sentències dictades a l'any 2013, en cadascuna de les jurisdiccions estudiades.

Destaca com la "demarcació ICAB" presenta un volum molt similar (fins i tot superior en alguns àmbits) al del territori de "Catalunya sense demarcació ICAB". La causa d'això es deu a la major litigiositat que existeix en la primera demarcació respecte a la segona, derivat de la major concentració de població, economia i indústria.

RESUM DE TOTES LES JURISDICCIONS. ANY 2013			
EXECUCIONS DE SENTÈNCIES			
	ESPANYA SENSE CATALUÑA	CATALUNYA SENSE DEMARCACIÓ ICAB	DEMARCACIÓ ICAB
CIVIL	359.754	36.473	36.576
PENAL	519.439	48.702	50.527
CONTENCIÓS	147.974	7.635	5.940
SOCIAL	184.187	18.034	15.012

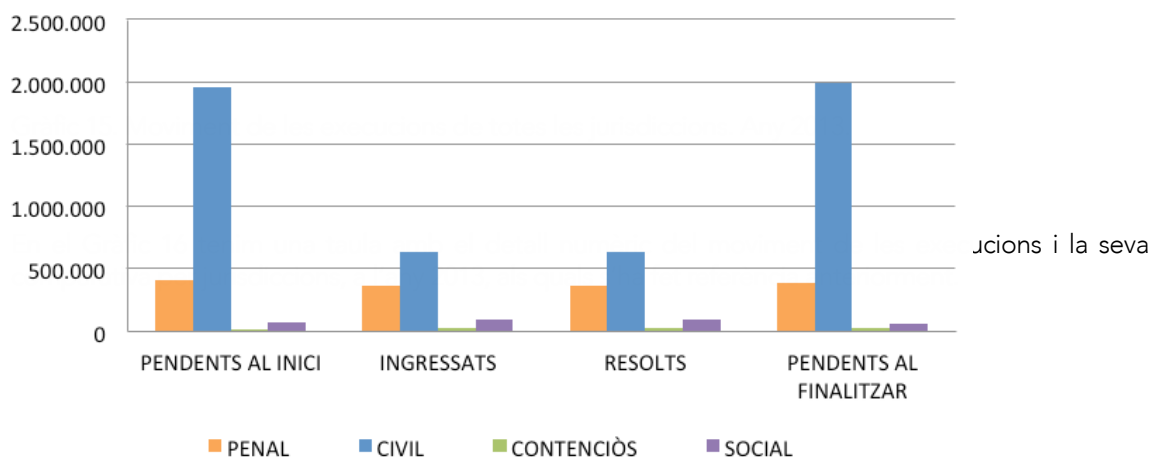
Gràfic 14. Comparativa territorial del total de sentències de totes les jurisdiccions. Any 2013.

Execucions

En el Gràfic 15 podem observar el moviment de les execucions en totes les jurisdiccions, a l'any 2013.

En la gràfica destaca com en termes generals, resten més assumptes pendents al inici i al finalitzar, dels quals s'ingressen i es resolen. Això suposa que existeix una congestió i pendència en els jutjats i tribunals, que mereix l'atenció de les autoritats competents per ser resolta. Destaca que aquesta pendència és especialment intensa en la jurisdicció civil.

MOVIMENT D'EXECUCIONS DE TOTES LES JURISDICCIONS. ANY 2013

Gràfic 16. Quadre resum del moviment d'execucions de totes les jurisdiccions. Any 2013.

2.3. Principals indicadors judicials

Taxa de resolució

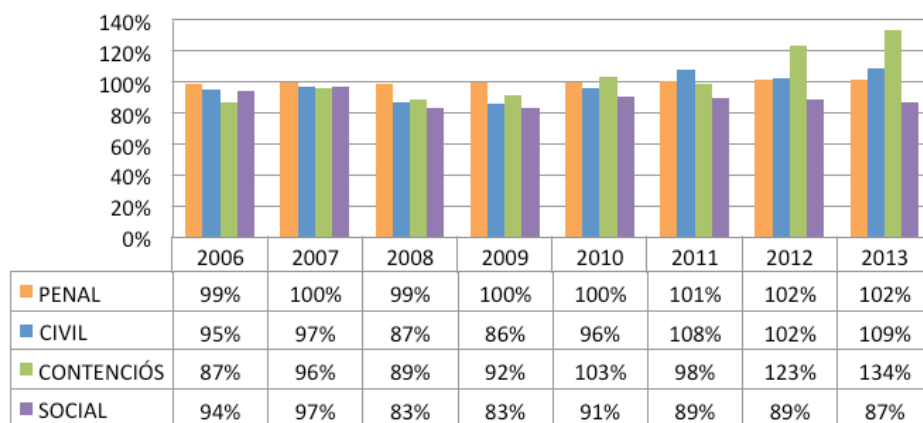
En el Gràfic 17 podem observar una comparativa de la taxa de resolució entre els quatre ordres jurisdiccionals, des de l'any 2006 fins a l'any 2013.

En conjunt veiem com la tendència de la taxa es mostra bastant estable amb lleugeres fluctuacions al llarg de tota la seqüència, excepte en els dos últims anys, en els quals es produeix un lleu augment, que és més intens en l'àmbit contenciós-administratiu.

No obstant això, si comparem les dades de l'any 2013 amb els de l'any 2006, veiem com en totes les jurisdiccions, amb excepció de l'àmbit social, es produeix una millora de la capacitat resolutiva

dels òrgans jurisdiccionals. En l'ordre social, veiem com es produeix una regressió del 8% a l'any 2013 respecte a l'any 2006, a causa de l'important augment de la taxa de litigiositat i dels assumptes ingressats en aquest a causa de la crisi.

COMPARATIVA PER JURISDICCIONS. TAXA DE RESOLUCIÓ

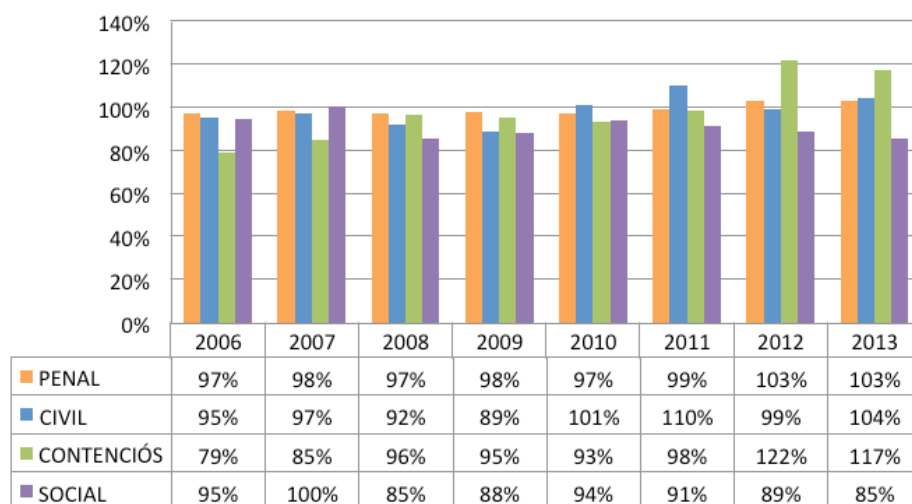

Gràfic 17. Comparativa per jurisdiccions. Taxa de resolució.

En el Gràfic 18 tenim la comparativa per jurisdiccions de la taxa de resolució, però en el concret àmbit geogràfic de la "demarcació ICAB".

En aquest veiem que, tant el comportament de la corba com les xifres recollides en la seqüència, són molt similars al expressat en el gràfic anterior, per la qual cosa ens remetem al ja manifestat.

COMPARATIVA PER JURISDICCIONS. TAXA DE RESOLUCIÓ. DEMARCACIÓ ICAB

Gràfic 18. Comparativa per jurisdiccions. Taxa de resolució. Demarcació ICAB.

Taxa de pendència

En el Gràfic 19 tenim una comparativa per jurisdiccions de la taxa de pendència en el període comprès entre els anys 2006 i 2013.

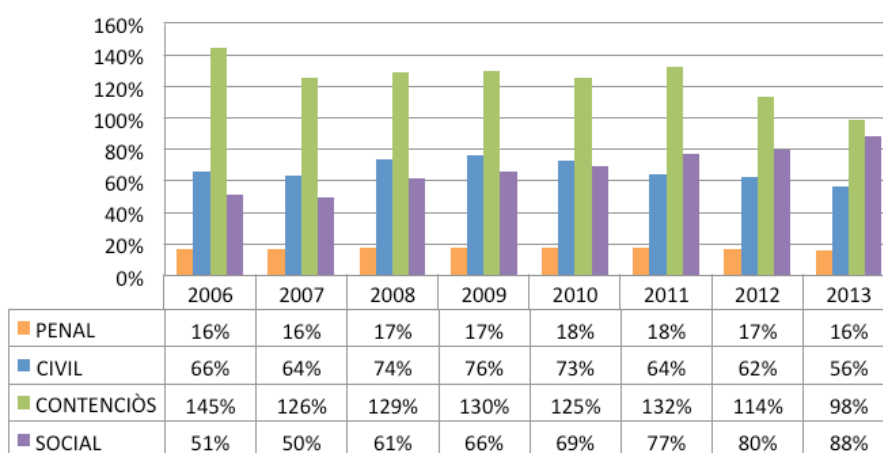
En conjunt podem veure com la tendència de la taxa es mostra regressiva a mesura que se succeeixen

els anys, sobretot en els àmbits civil i contenciós-administratiu. No obstant això, si ens fixem en la jurisdicció social, veiem com la taxa de pendència puja del 51% a l'any 2006 fins a un 88% a l'any 2013.

Tal i com s'ha comentat abans, l'augment de la litigiositat i dels assumptes ingressats en aquest ordre jurisdiccional, fa que es produeixi un col·lapse judicial que es tradueix en l'augment de la taxa de pendència, reflectint-se així en la gràfica.

Finalment, destaca com la taxa de pendència de l'àmbit penal és la més baixa (amb diferència) en comparació a la resta d'ordres jurisdiccionals, malgrat que en aquest s'ingressa un volum d'assumpes notablement superior. Tenint en compte el tipus d'assumpes que s'enjudicien en aquest àmbit, una taxa de pendència tan baixa, suposa sens dubte una dada positiva.

COMPARATIVA PER JURISDICCIONS. TAXA DE PENDÈNCIA

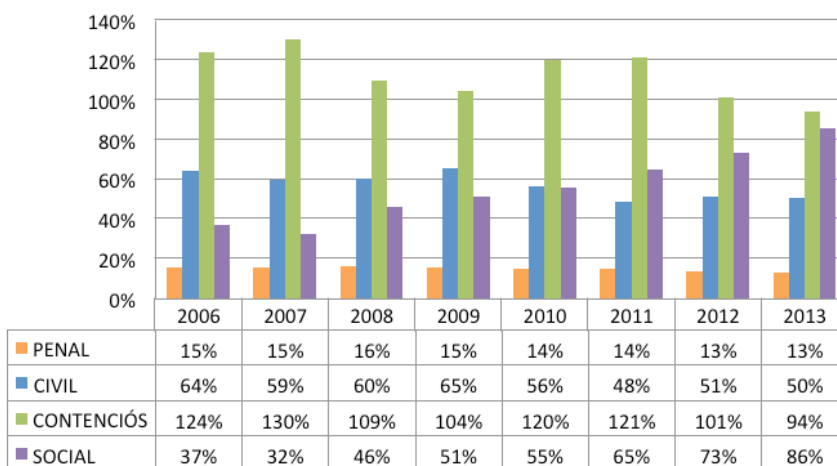

Gràfic 19. Comparativa per jurisdiccions. Taxa de pendència.

En el Gràfic 20 podem contemplar com ha estat l'evolució de la taxa de pendència i la seva comparativa entre jurisdiccions, en la "demarcació ICAB".

El comportament de la gràfica és similar a la referida a nivell estatal. No obstant això, podem destacar com aquest increment al que s'ha fet referència en l'apartat anterior en l'àmbit social, és més pronunciat en la "demarcació ICAB", doncs del 37% a l'any 2006 es passa a un 86% a l'any 2013.

COMPARATIVA PER JURISDICCIONS. TAXA DE PENDÈNCIA. DEMARCACIÓ ICAB

Gràfic 20. Comparativa per jurisdiccions. Taxa de pendència. Demarcació ICAB.

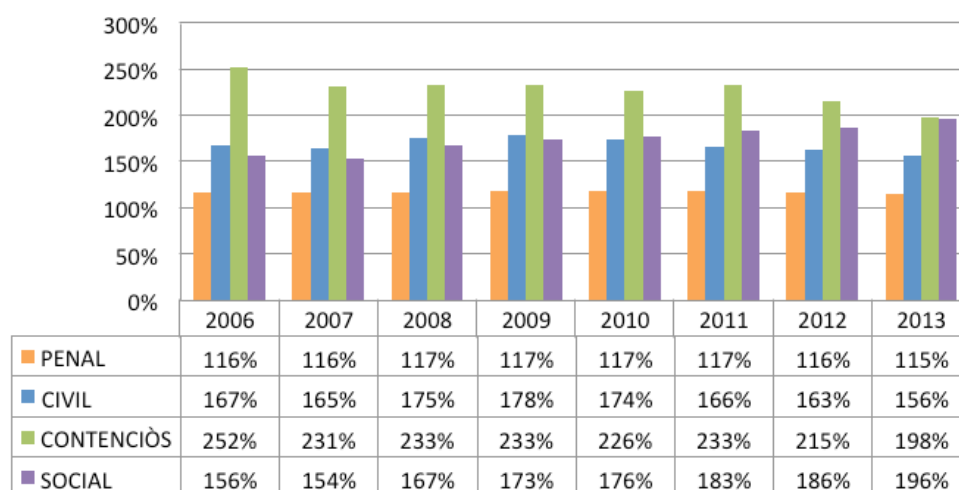
Taxa de congestió

En relació a la taxa de congestió, en el Gràfic 21 podem veure quina ha estat la seva evolució en el període comprès entre els anys 2006 i 2013, així com la seva comparativa entre els quatre àmbits jurisdiccionals.

En primer lloc veiem com, en el seu conjunt, la gràfica reflecteix una lleugera regressió de la taxa de congestió, a mesura que se succeeixen els anys. Aquesta es correspon amb la tendència de les taxes de resolució i de pendència abans comentades.

En segon lloc, veiem com en l'àmbit social, l'evolució de la congestió es produeix en sentit invers al de la tendència general. Així, d'una taxa del 156% a l'any 2006 passem a una altra del 196% a l'any 2013, la qual cosa implica un increment del 20%. En efecte, l'augment tant de la taxa de litigiositat com del volum d'assumpes ingressats en aquest àmbit, no ha pogut ser absorbit pels òrgans judicials que s'integren en aquest ordre. Això reflecteix d'una banda, un col·lapse creixent dels jutjats i tribunals i, d'altra banda, una falta de mitjans tant materials com a humans, amb els quals es podria resoldre aquesta situació, en honor d'una millor administració de justícia envers el ciutadà.

COMPARATIVA PER JURISDICCIONS. TAXA DE CONGESTIÓ

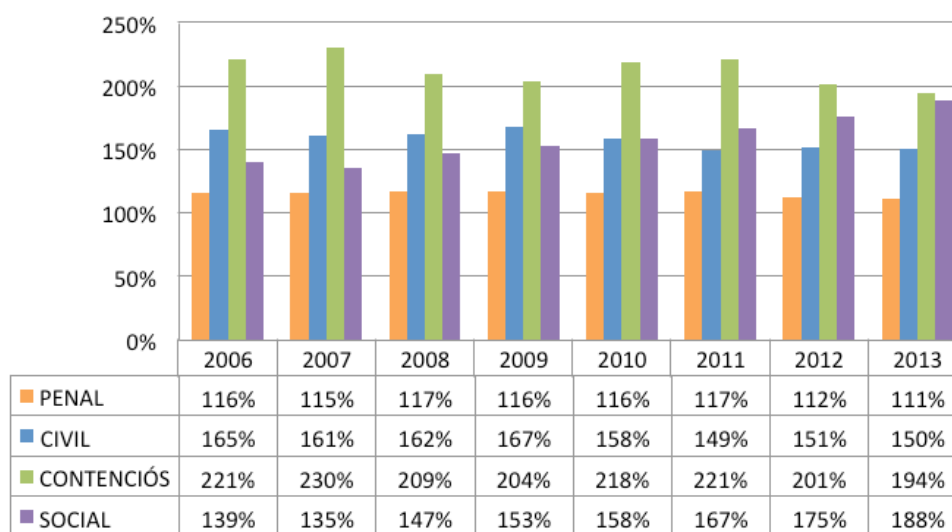

Gràfic 21. Comparativa per jurisdiccions. Taxa de congestió.

En el Gràfic 22 podem veure la comparativa per jurisdiccions de la taxa de resolució des de l'any 2006 fins a l'any 2013, però al concret territori de la "demarcació ICAB".

En aquest veiem com l'evolució de la gràfica és molt similar, tant des del punt de vista de la tendència com des del punt de vista de les magnituds recollides, a la del Gràfic 21. No obstant això, podem destacar com, en general, la congestió en la "demarcació ICAB" és sensiblement inferior a la registrada a nivell estatal.

COMPARATIVA PER JURISDICCIONS. TAXA DE CONGESTIÓ. DEMARCACIÓ ICAB

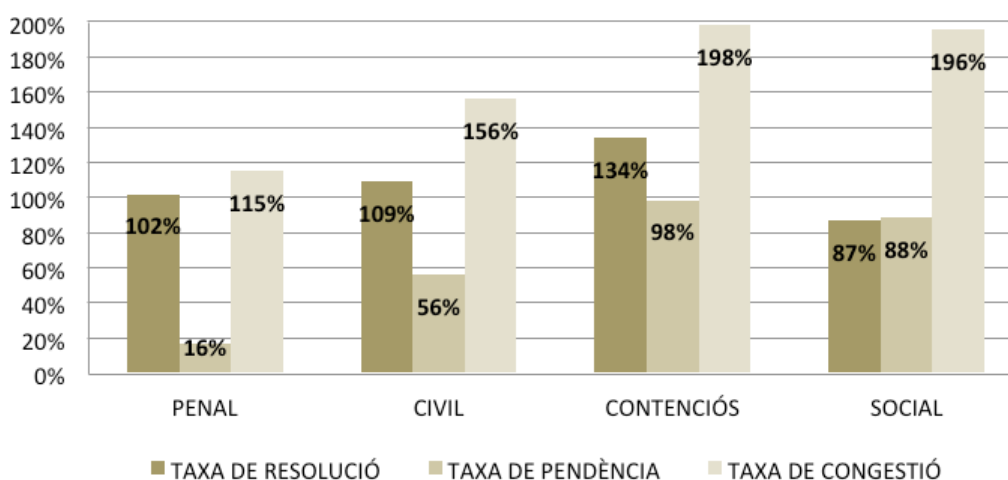
Gràfic 22. Comparativa per jurisdiccions. Taxa de congestió. Demarcació ICAB.

En el Gràfic 23 podem observar els principals indicadors judicials de totes les jurisdiccions, a l'any 2013.

En el gràfic podem veure, d'una banda, com l'àmbit contenciós-administratiu presenta les taxes judicials més altes, en comparació a la resta d'ordres jurisdiccionals. D'altra banda, de les tres taxes analitzades, la de congestió és la que presenta sempre els valors més alts. Això implica que totes les jurisdiccions presenten un col·lapse, que a més és notable doncs és d'un 176% de mitjana.

De totes les jurisdiccions, veiem com les que presenten una congestió més elevada, són la social i la contenciosa-administrativa. La de l'àmbit social es deu a la conjuntura socioeconòmica i a la situació de crisi que ha fet que es disparin la litigiositat i els ingressos en aquest ordre. No obstant això, el col·lapse en l'àmbit contenciós-administratiu, és una cosa que ve arrossegant-se des de fa dècades. Paradoxalment, veiem com en aquest àmbit es registra també la major taxa de resolució.

INDICADORS JUDICIALS DE TOTES LES JURISDICCIONS. ANY 2013

Gràfic 23. Indicadors judicials de totes les jurisdiccions. Any 2013.

En el Gràfic 24 tenim un quadre resumeixen dels indicadors judicials a l'any 2013, de totes les jurisdiccions estudiades.

RESUM DE TODES LES JURISDICCIONS. ANY 2013			
INDICADORS JUDICIALS			
	TAXA DE RESOLUCIÓ	TAXA DE PENDÈNCIA	TAXA DE CONGESTIÓ
PENAL	102%	16%	115%
CIVIL	109%	56%	156%
CONTENCIÓS	134%	98%	198%
SOCIAL	87%	88%	196%

Gràfic 24. Quadre resum dels indicadors judicials per jurisdiccions.

3. Reflexions sobre la situació dels Jutjats i Tribunals

Com s'ha comentat al llarg d'aquest informe, la situació relativa al funcionament dels diferents Jutjats i Tribunals és variada segons la jurisdicció de la que parlem però, en termes generals, malauradament totes pateixen unes taxes de congestió i, conseqüentment de pendència que no són acceptables.

En qualsevol cas, la constatació de com es funciona a nivell pràctic, en el dia a dia, ha de partir d'aquestes dades per afegir una visió real de com s'està gestionant aquesta situació amb els recursos dels que disposa l'Administració de Justícia.

En aquesta realitat, la visió dels professionals que són part imprescindible d'aquest sistema de justícia facilita també elements valuosos per establir unes conclusions envers la situació actual.

Per aquest motiu, per part del ICAB es realitzen contínuament estudis i/o accions que permeten conèixer l'opinió directa dels col·legiats i fer un seguiment de la valoració que en fan del funcionament de l'Administració de Justícia en particular però també d'altres administracions amb les que els lletrats s'han de relacionar en el seu dia a dia.

Aquestes accions són fonamentalment de tres tipus:

1. Baròmetre d'opinió que realitza una pregunta quinzenalment de resposta SI / NO a través de la Plana web del ICAB i que compta amb una participació mitjana d'unes 300 persones col·legiades.
2. Enquestes sobre la situació de l'Administració de Justícia que es realitzen amb una periodicitat anual, via on-line i en la que enguany han participat més de 300 col·legiats.
3. Treballs de camp realitzats directament als edificis judicials per tal de conèixer de primera ma, algunes dades sobre els assenyalaments judicials i els problemes diaris amb els que es troba l'advocacia.

Totes aquestes eines són suficients per a fer-nos una idea fidedigna d'aquesta opinió de solvència innegable atès que es tracta d'aquells professionals que no en interès propi, si no en interès d'un tercer, dia a dia acudeixen als Jutjats i Tribunals.

De l'anàlisi global que es fa de totes aquestes enquestes realitzades destacariem de manera principal les següents queixes sobre el funcionament de l'Administració de Justícia:

Els retards acumulats en la celebració dels judicis que provoquen que tant professionals com ciutadans que intervenen en el procediment, hagin d'esperar llargues estades als passadissos dels Jutjats i que resulten especialment perceptibles en l'àmbit social, i en instrucció i penal. És també destacable que la manca d'espais diferenciats d'espera juntament amb els temps d'espera provoquen que les parts en litigi hagin d'estar físicament properes el que pot generar incidents.

La concentració de l'activitat judicial, especialment els assenyalaments, en tres dies de la setmana. El que suposa la no utilització de tots els dies i hores hàbils la qual cosa es pot afirmar en general a totes les jurisdiccions i suposa que no es redueixi en major mesura els temps de tramitació dels procediments.

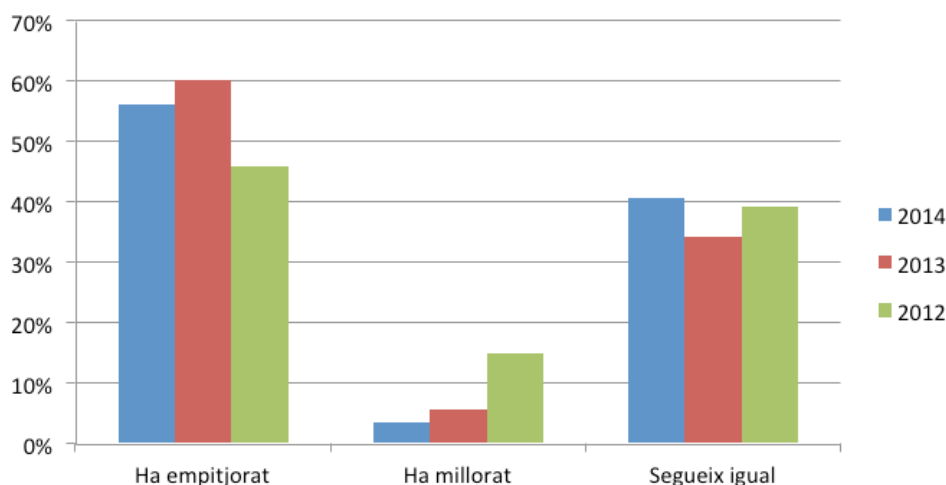
La manca d'informació en relació als assenyalaments de manera visible i amb ús dels mitjans existents, com són les pantalles instal·lades en algunes seus judicials, que fan que els ciutadans i els propis professionals hagin d'anar demanant informació als funcionaris. Aquesta qüestió s'agreuja quan es detecta que molts Jutjats en lloc d'utilitzar les sales de vistes oficials, assenyalen citant a les sales polivalents que es troben, en el cas de la Ciutat de la Justícia, al costat de cadascuna de les oficines judicials.

La deficient organització de l'activitat judicial que incideix de manera directa en el retard en la tramitació dels procediments judicials juntament amb la manca de recursos suficients. Aquesta disfunció es posa de relleu fonamentalment en les suspensions dels judicis així com l'ocupació d'un temps per a un judici respecte del que, finalment, s'acorda una conformitat que podria haver estat resolta amb anterioritat sense necessitat de dedicar tots els recursos i el temps dels intervinents.

La manca d'utilització de les noves tecnologies de manera ordinària resulta també un factor destacable si bé hi ha un reconeixement de que en aquest tema tots els actors del sistema, inclosos els professionals, han de fer un major recurs al seu ús

Però segurament, el més destacable és que l'opinió majoritària de l'advocacia és que la situació de la justícia ha empitjorat durant l'últim any (un 56,14 %).

EVOLUCIÓ RESPECTE DE LA SITUACIÓ DELS JUTJATS I TRIBUNALS RESPECTE L'ÚLTIM ANY

Gràfic 25. Evolució respecte de la situació dels jutjats i tribunals respecte l'últim any.

Analitzarem però separatament les diverses accions realitzades per conèixer l'opinió dels advocats i advocades per tal de poder extreure conclusions més acurades.

3.1. Treball de camp

En relació al treball de camp, aquest ha estat una nova experiència realitzat durant dos mesos, d'abril i maig de 2014.

Les jurisdiccions sobre les que s'ha treballat són les de Primera Instància, Família, Mercantil, Instrucció, Penal i Menors.

En concret, la distribució ha estat la següent:

- I. Jutjats de Primera Instància, Família, Instrucció, Penal de Barcelona. De l'1 al 18 d'abril.
- II. Jutjats Socials de Barcelona. Del 28 d'abril al 2 de maig, i 19 de maig.
- III. Jutjats dels partits judicials de : Arenys de Mar, Badalona, L'Hospitalet de Llobregat, Gavà, Vilanova i la Geltrú, Vilafranca del Penedès. Del 5 al 16 de maig.

Els controls han estat efectuat segons l'agenda judicial prevista en les dates que s'ha efectuat el seguiment.

A Barcelona per jurisdiccions els Jutjats que han pogut ser observats han estat els següents:

TREBALL DE CAMP: JUTJATS OBSERVATS	
JUTJATS DE PRIMERA INSTÀNCIA	1,5,7,8,11,21,49,50
JUTJATS DE FAMÍLIA	14,16,17,18,19
JUTJATS MERCANTILS	2,4,8,9,10
JUTJATS CONTENCIÓS ADMINISTRATIUS	6
JUTJATS D'INSTRUCCIÓ	1,2,3,5,8,11,13,14,15,18,20,22,27
JUTJATS PENALS	1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,14,15,16,17,18,19,20,21,22,25,27,28
JUTJATS DE MENORS	1,2,3,4,5,6
JUTJATS VIDO	1,4
JUTJATS SOCIALS	2,4,6,8,10,14,17,18,21,22,24,25,26,27,28,30,31,33

Gràfic 26. Treball de camp: Jutjats observats.

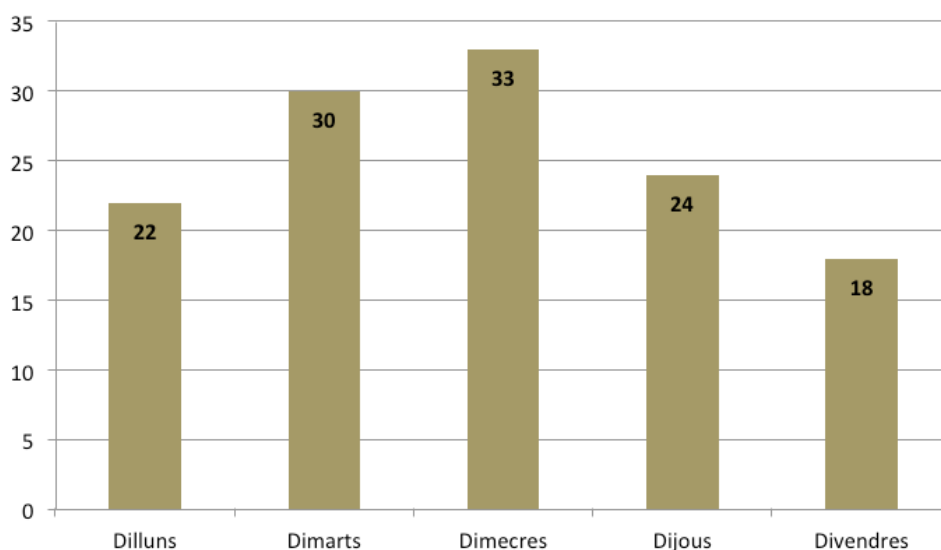
Han estat més de 80 Jutjats que han estat escollits per l'atzar que resulta de ser observats pel dia en el que han assenyalat alguna vista oral a les Sales de vistes oficial; el que pot considerar-se una mostra suficientment aleatòria i objectiva.

Així mateix, s'han realitzat també enquestes de major profunditat a una mostra aleatòria dels advocats i advocades que es trobaven esperant per actuar en els assenyalaments. El nombre d'enquestes ha superat la centena.

En primer lloc destacar que la concentració dels Jutjats a la Ciutat de la Justícia va afavorir, en bona mesura, l'erradicació d'una pràctica habitual que consistia en concentrar les vistes de manera exageradament alarmant en els dimarts, dimecres i dijous.

Aquest costum, com diem s'ha suavitzat malgrat que, com es pot comprovar al gràfic següent, encara pateix de certa tendència esbiaixada.

ASSENYALAMENTS: DIA DE LA SETMANA

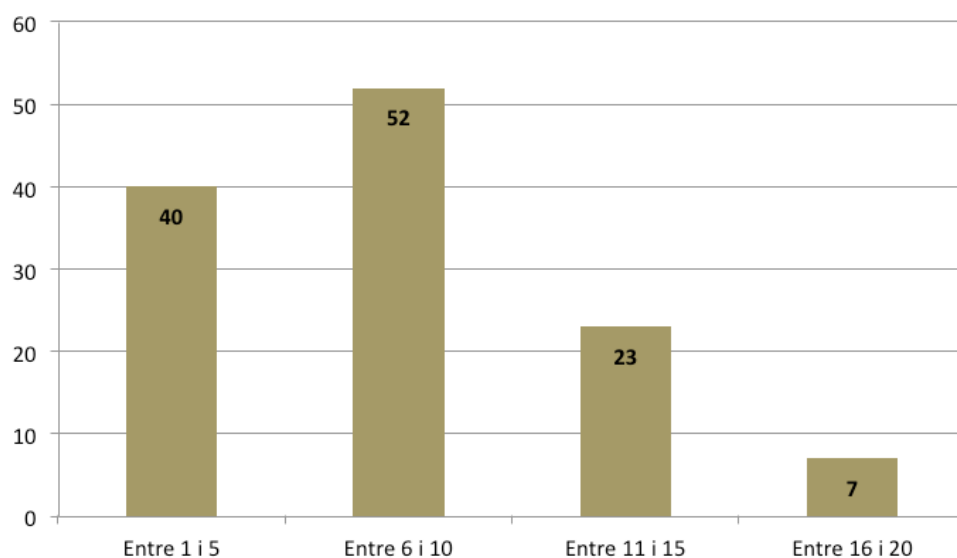
Gràfic 27. Assenyalaments: dia de la setmana.

D'altra banda, per cada dia d'assenyalament les vistes programades són entre 6 i 15, el que donaria com a resultat que la previsió de durada de cada judici és entre 20 i 30 minuts.

Cal tenir en compte que en l'àmbit del Jutjats d'Instrucció, el número de judicis assenyalats acostuma a ser superior a 10 i fins a 18 en un matí. Aquests com a norma general s'inicien a les 09:45h o 10h i s'assenyalen cada 15 minuts, però s'han arribat a constatar supòsits de judicis previstos cada 3 minuts.

En els Jutjats Penals l'agenda també s'estableix amb uns temps predeterminats entre judicis però ha estat detectat que es fa major previsió d'una cadència diferenciada entre les vistes. Aquest fet resulta rellevant doncs indica que ha estat considerada la complexitat o característiques del procediment judicial.

NOMBRE DE JUDICIS EN UN DIA

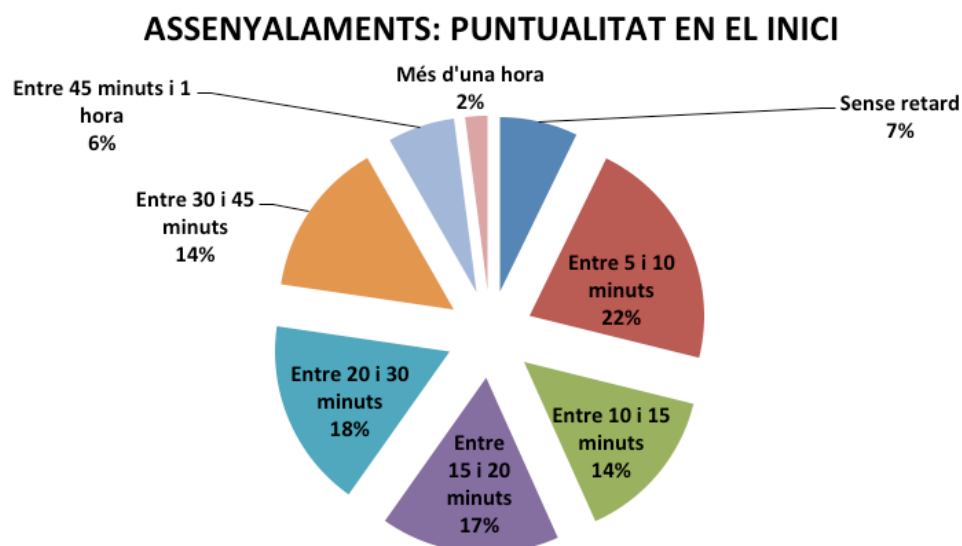

Gràfic 28. Nombre de judicis en un dia.

Aquestes dades són molt importants per què una de les problemàtiques que ha estat llargament denunciada, són les esperes davant dels judicis a conseqüència de retards en el inici dels mateixos.

Per això, en aquest treball de camp vàrem voler analitzar si el mateix era conseqüència d'una deficient previsió del temps que havia de durar cada vista o bé, per altres causes que ja s'havien posat de relleu en d'altres informes i a les que després farem referència com serien les deficiències en les citacions de les parts intervinents, els retards d'altres professionals, etc.

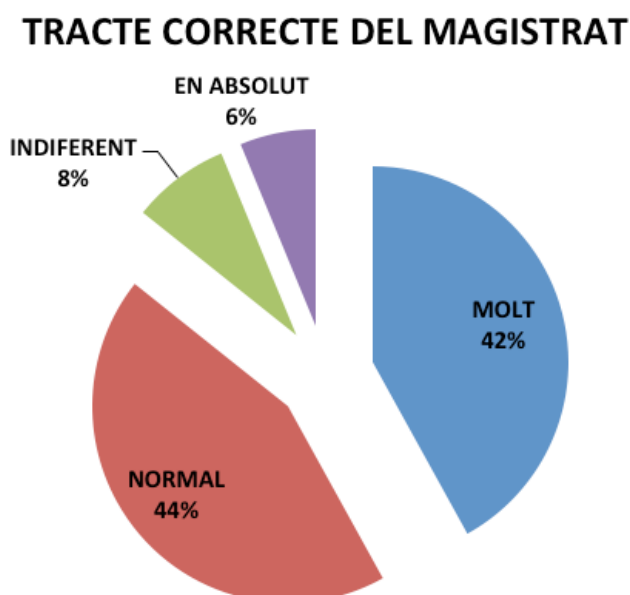
Doncs be, el retret que s'ha de fer des d'aquestes línies sustentat en dades objectives i reals, és que els problemes apareixen ja des de primera hora del matí, doncs com es podrà apreciar en el gràfic següent, només el 7% dels judicis assenyalats en primer lloc, es van celebrar a la seva hora, mentre que el 36% patien retards d'entre 5 i 15 minuts i un altre 36% retards entre 15 i 30 minuts.

Gràfic 29. Assenyalaments: puntualitat en el inici.

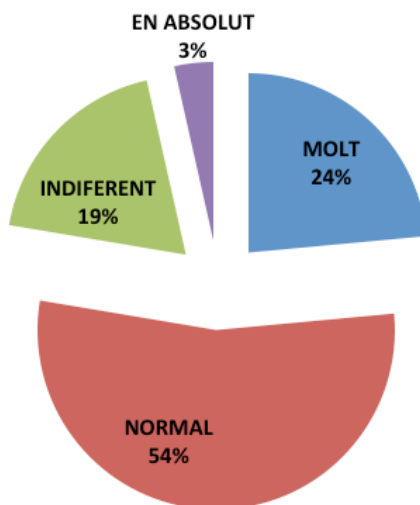
Tot i així, els advocats i advocades, en relació al tracte rebut, efectuen una valoració general positiva. Aquesta qüestió apareix vinculada a la distinció entre el tracte directe rebut i el propi del funcionament del sistema, envers el qual, els professionals semblen haver assumit de forma tàcita, la manca de puntualitat com un fet normalitzat.

Com podem comprovar en les gràfiques següents és el Magistrat o Jutge, el que gaudeix d'una millor valoració entre els professionals que formen part de l'administració de justícia.

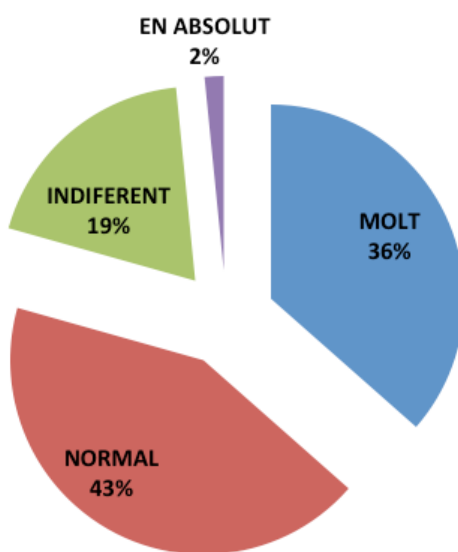
Gràfic 30. Tracte correcte del Magistrat.

TRACTE CORRECTE DEL SECRETARI JUDICIAL

Gràfic 31. Tracte correcte del Secretari Judicial.

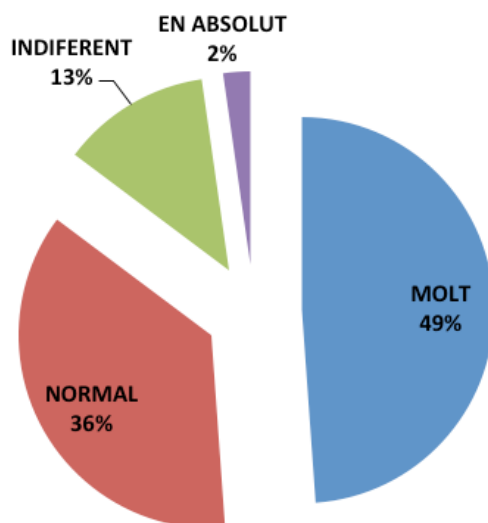
TRACTE CORRECTE DEL FISCAL

Gràfic 32. Tracte correcte del Fiscal.

Per altre banda, i d'acord amb les dades obtingudes, s'ha de destacar que el tracte entre els advocats és "molt correcte", arribant gairebé al 50%; en canvi, la valoració que la majoria dels advocats fan, respecte al tracte rebut per magistrats, secretaris i fiscals és únicament "normal", arribant a ser el tracte dels professionals de l'administració judicial, "molt correcte", només per un 34% dels enquestats (mitja resultant dels 42% dels magistrats, els 24 dels secretaris i el 36 dels fiscals).

TRACTE CORRECTE DE L'ADVOCAT CONTRARI

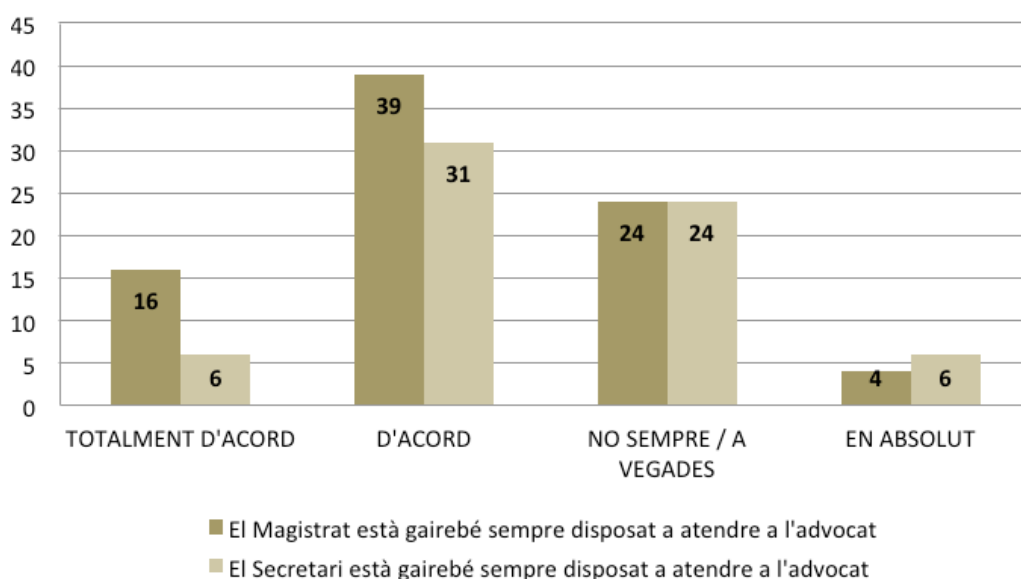
Gràfic 33. Tractes correcte de l'Advocat contrari.

En relació a l'actuació de la Fiscalia a la Jurisdicció de Família, s'ha detectat la manca d'assistència del Ministeri Fiscal a la vista, en els procediments contenciosos amb menors. Aquest fet, que enguany ha estat constatat tant a Barcelona, com a altres partits judicials de la demarcació ICAB, suposa una afectació a les garanties del procediment i alhora un cert retard, perquè el fet de no assistir a les vistes, fa necessari, en la majoria dels procediments, conferir posteriorment a la celebració del judici, trasllat al Ministeri Públic per tal de que informi. Aquesta dada contrasta amb el fet que Catalunya és la segona Comunitat Autònoma que disposa de major número de fiscals adscrits (1.778 a nivell estatal, 296 a la CA de Madrid i 289 a Catalunya).

D'acord amb lo exposat, entenem, que és necessari garantir que l'actuació de l'advocat com a professional que exerceix una defensa dels drets i interessos dels ciutadans, no es veig obstaculitzada o limitada.

Per altre banda, més enllà d'aquestes consideracions, cal dir que els advocats i advocades són atesos pels Magistrats o Secretaris quan ho necessiten:

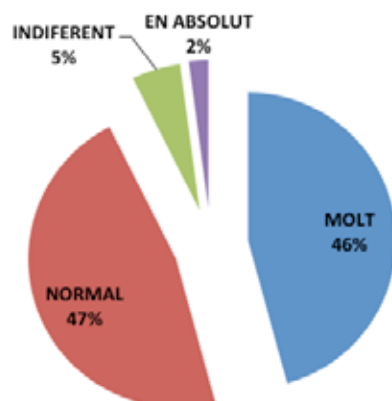
ACCESSIBILITAT DEL MAGISTRAT I DEL SECRETARI JUDICIAL

Gràfic 34. Atenció a l'Advocat per part del Magistral i del Secretari Judicial.

I, com no podia ser d'una altra manera, el respecte pel dret de defensa no ha estat qüestionat:

HA ESTAT POSSIBLE L'ACTUACIÓ RESPECTANT EL DRET DE DEFENSA?

Gràfic 35. Possibilitat de l'actuació respectant el dret de defensa.

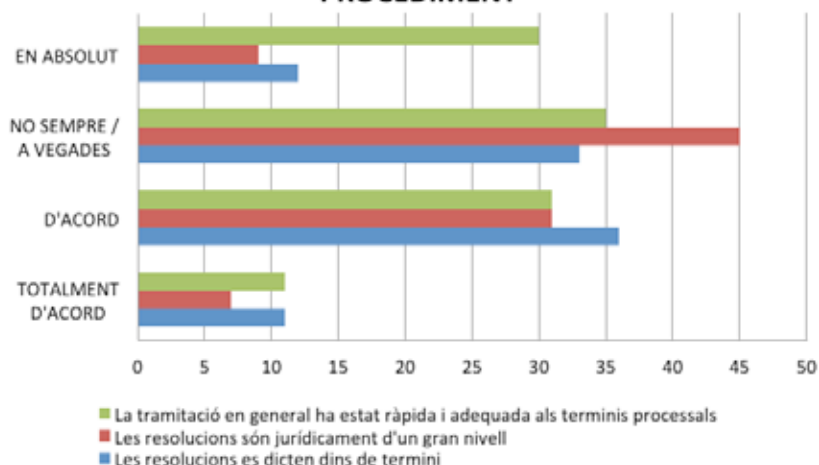
Val a dir que el Col·legi d'Advocats de Barcelona disposa de diverses vies per atendre a les persones col·legiades que puguin veure conculcats els seus drets en l'actuació professional.

Així, no només les figures consolidades del Diputat de Guàrdia o l'emparament col·legial poden facilitar suport a l'advocat en el seu dia a dia; altres iniciatives més novadores, com la creació d'una Comissió dedicada específicament a tenir cura de les relacions amb les diferents administracions i, en especial, la de Justícia; o la creació des de setembre de 2013, del Telèfon Vermell, instrument a disposició de tots els advocats i advocades, les 24 hores del dia, els 7 dies de la setmana de forma gratuïta; són molt ben valorats en general pels advocats; malgrat que aquest últim servei, encara no és prou conegut.

La preocupació dels advocats però no se centra únicament en les pèrdues de temps pels retards en els assenyalaments o el tracte rebut. La seva professionalitat fa que el transcurs del procediment en general, que és el que donarà un resultat determinat al seu client en el seu accés a la justícia, sigui d'una importància vital.

Per això, preocupa el resultat de l'enquesta d'opinió sobre l'agilitat i qualitat de la tramitació del procediment, doncs les males valoracions es consideren excessivament altes:

AGILITAT I QUALITAT DE LA TRAMITACIÓ DEL PROCEDIMENT

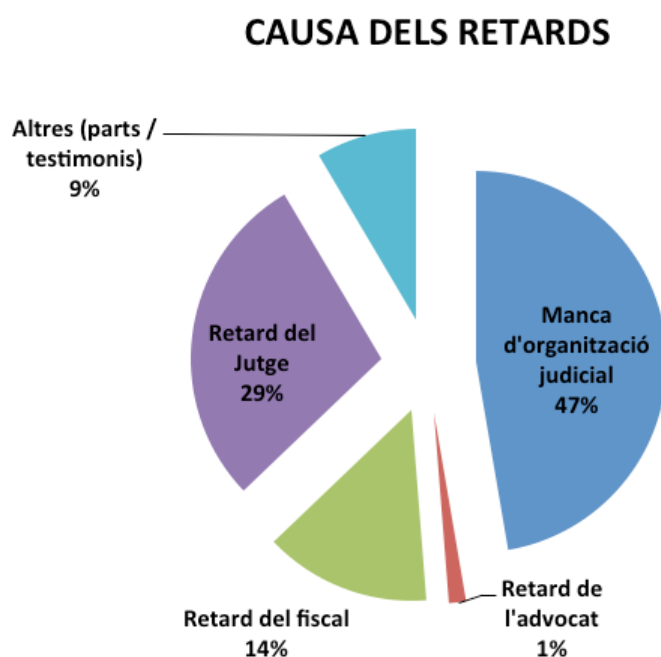
Gràfic 36. Agilitat i qualitat de la tramitació del procediment.

3.2. Enquesta d'opinió 2014

Totes aquestes problemàtiques han estat nombroses vegades posades de relleu a través d'aquest Informe de la Justícia que recull entre d'altres l'enquesta sobre la situació de l'Administració de Justícia que es realitza anualment entre tots els col·legiats i col·legiades del ICAB.

Enguany l'enquesta que es realitza on-line a través d'un vincle que recull les respostes anònimes, ha estat atesa per 304 persones que manifesten dedicar-se fonamentalment a la jurisdicció civil a Barcelona però sense menysprear el nombre important d'advocats i advocades que es dediquen a d'altres àrees (penal i família) i que desenvolupen la seva activitat professional a tota la demarcació del ICAB encara que per volums, òbviament, l'àrea metropolitana té majors quotes.

Doncs bé, respecte a la causa dels retards que estàvem comentant, els advocats i advocades ens informen que fonamental és degut a una deficient organització judicial, sense descartar la manca de puntualitat dels titulars dels òrgans judicials o d'altres professionals intervinents.

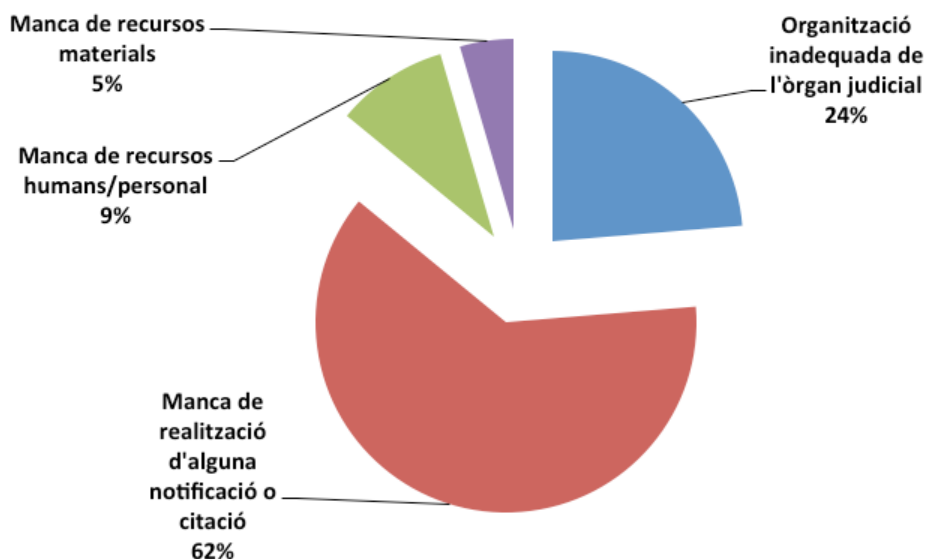
Gràfic 37. Causa dels retards.

Aquesta problemàtica, de la mala organització del Jutjat, a vegades, té com a resultat, no només el retard en l'inici de la celebració de la vista programada, sino que pot arribar a comportar la suspensió de la mateixa.

En l'estudi de camp abans esmentat vam constatar que es van veure abocats a aquesta suspensió més del 9% dels judicis assenyalats amb totes les conseqüències que això comporta, doncs suposarà amb tota seguretat, retard en el procediment, un nou assenyalament i nous desplaçament de tots els intervinents amb les molèsties que òbviament suposen per a testimonis o professionals en general.

La causa més comuna per a que es doni aquesta suspensió és quan es detecta algun defecte formal en la notificació de la citació d'alguna de les parts com es pot comprovar del gràfic següent que recull l'opinió dels col·legiats i col·legiades de l'ICAB.

CAUSA DE LES SUSPENSIONS

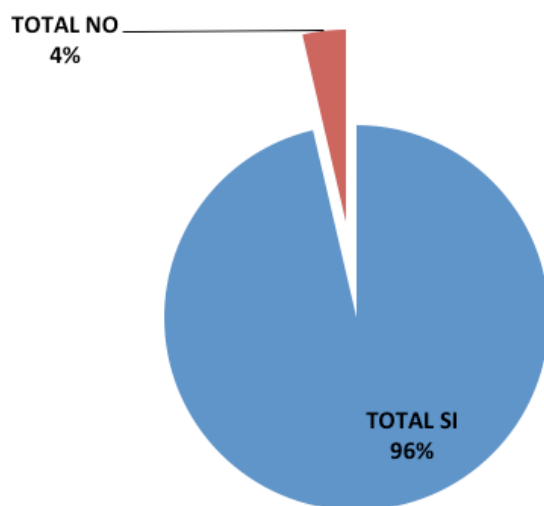
Gràfic 38. Causa de les suspensions.

Com dèiem abans, els assenyalaments només són una part visible de tot el sistema judicial i que afecta a la tramitació de l'expedient però no d'una manera exclusiva.

Aquest Informe ja ha estat destacant amb dades objectives proporcionades pel propi Consejo General del Poder Judicial, els greus problemes de retards i pendència.

Els advocats també ho denuncien amb un aplastant rebuig als terminis que en aquest moment s'estan produint:

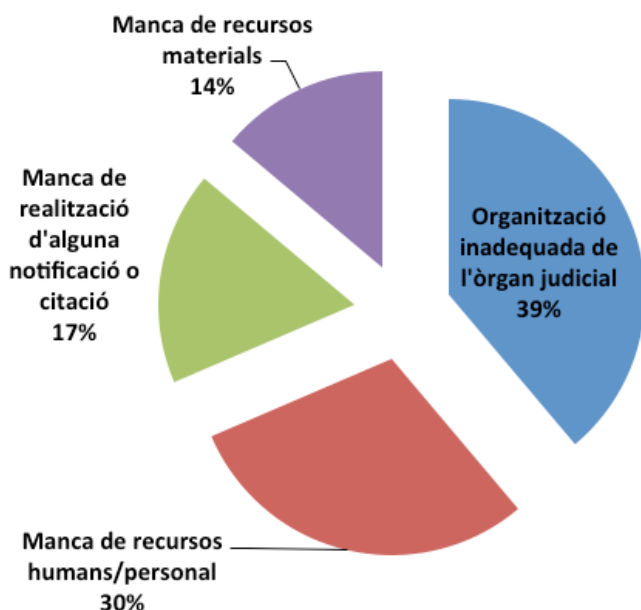
RETARDS EN LA TRAMITACIÓ

Gràfic 39. Retards en la tramitació.

I afegixen que majoritàriament, la causa d'aquests retards que no s'haurien de consentir, són com a conseqüència, novament, d'una deficient organització judicial, sense perjudici que la manca de recursos (44%) també té conseqüències inevitables.

CAUSA DELS RETARDS EN LA TRAMITACIÓ

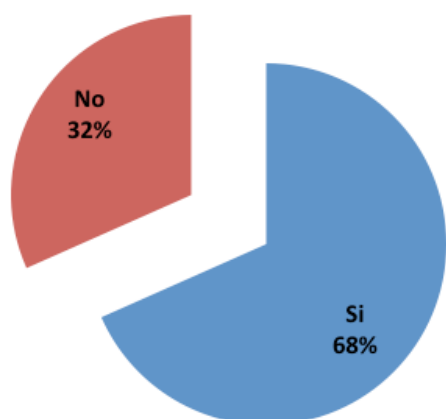

Gràfic 40. Causa dels retards en la tramitació.

Les mesures que fins ara s'han posat sobre la taula per solucionar alguns d'aquests problemes no només no convencen si no que, com s'ha denunciant de manera específica per aquest Col·legi d'Advocats de Barcelona, pot suposar un obstacle a l'accés al a Justícia.

Ens estem referint, com no podia ser d'una altra manera, a la denunciada, denostada i rebutjada Llei de Taxes respecte de la que el 68% dels advocats i advocades que van respondre a l'enquesta, informen que han viscut algun supòsit entre els seus clients de renúncia a la interposició d'una acció judicial, com a conseqüència d'aquesta llei.

RENÚNCIES PER INTERPOSAR UNA ACCIÓ COM A CONSEQÜÈNCIA DE LES TAXES

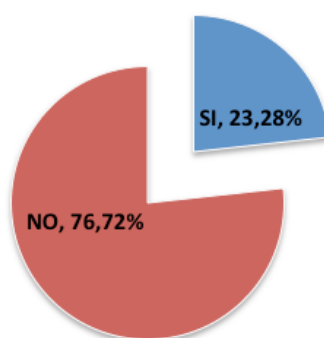

Gràfic 41. Renúncies per interposar una acció com a conseqüència de les taxes.

3.3. Baròmetre del ICAB

L'escepticisme sobre la Llei de Taxes no només és respecte de l'obstacle a l'accés a la Justícia que suposa, sinó que els advocats desconfien respecte de les promeses de recaptació per a posterior inversió.

CONSIDERES QUE LES TAXES JUDICIALS APORTARAN RECURSOS PER CONTRIBUIR A LA MODERNITZACIÓ DE L'ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA?

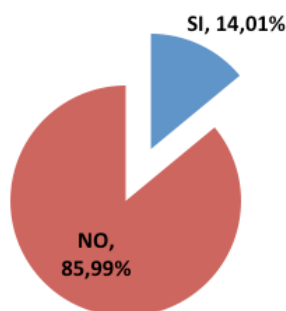

Gràfic 42. Consideres que les taxes judicials aportaran recursos per contribuir a la modernització de l'Administració de Justícia.

Però no només ha estat la Llei de Taxes valorada a través dels diferents canals d'opinió del ICAB. Altres diferents propostes que han sorgit des del Govern tenen la possibilitat de ser analitzades i valorades sobretot a través del Baròmetre del ICAB.

Destaca la poca acceptació que pot arribar a tenir la reforma de la LOPJ.

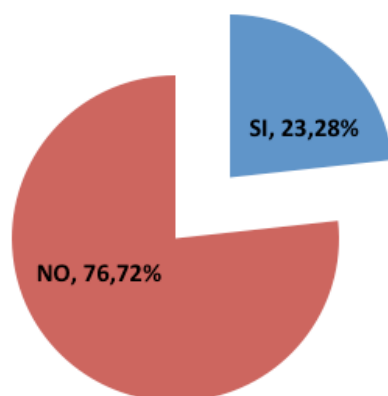
CONSIDERES ADEQUADA UNA LIMITACIÓ AL NÚMERO MÀXIM DE RECURSOS QUE LA SALA CIVIL DEL TRIBUNAL SUPREM PODRIA VEURE ANUALMENT QUE CONTEMPLA LA REFORMA DE LA LOPJ?

Gràfic 43. Consideres adequada una limitació al número màxim de recursos que la sala civil del Tribunal Suprem podria veure anualment, contemplada en la reforma de la LOPJ?

O el rebuig a la substitució de Jutjats per part de Jutges en pràctiques:

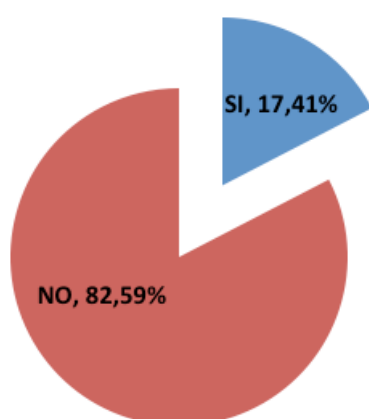
**CONSIDERES ADIENT QUE ELS JUTGES TITULARS
PUGUIN SER SUBSTITUÏTS PUNTUALMENT PER
JUTGES EN PRÀCTIQUES?**

Gràfic 44. Consideres adient que els jutges titulars puguin ser substituïts puntualment per jutges en pràctiques?

Rebuig superat en el cas de plantejar-se que la instrucció dels procediments penals pugués estar en mans dels Fiscals:

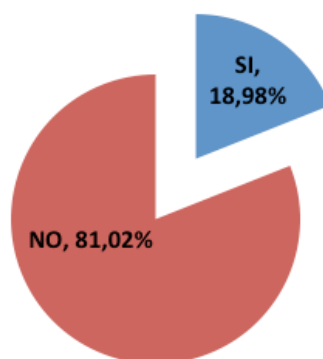
**CONSIDERES QUE LA JUSTÍCIA FUNCIONARÀ
MILLOR SI EL FISCAL INSTRUEIX ELS
PROCEDIMENTS PENALS?**

Gràfic 45. Consideres que la Justícia funcionarà millor si el fiscal instrueix els procediments penals?

De la mateixa manera que es rebutja també la substitució de la figura del Jutge per la del notari en els procediments monitoris:

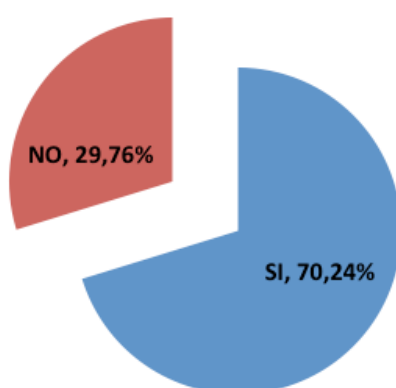
CONSIDEREU ADEQUAT QUE ES PUGUI ARRIBAR A EFECTUAR LA RECLAMACIÓ DE DEUTES DINERARIS QUE ACTUALMENT CORRESPON AL JUDICI MONITORI, DAVANT NOTARI?

Gràfic 46. Considerem adequat que es pugui arribar a efectuar la reclamació de deutes dineraris, que actualment correspon al judici monitori, davant notari?

Ara bé, hi ha acceptació a la possibilitat que l'ampliació d'intervenció dels Procuradors en les execucions, pugui suposar realment un avenç en el temps de tramitació.

CONSIDERES QUE DONAR MÉS COMPETÈNCIES ALS PROCURADORS EN LES EXECUCIONS AGILITZARÀ ELS PROCEDIMENTS JUDICIALS?

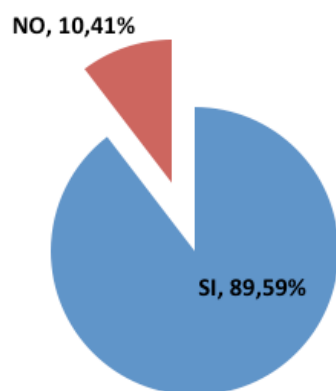
Gràfic 47. Consideres que donar més competències als procuradors en les execucions agilitzarà els procediments judicials.

Aquesta eina d'opinió, no només serveix per conèixer què en pensen els advocats d'algunes iniciatives legislatives.

També és una eina de denúncia sobre els retards i disfuncions.

Destaca així el que s'ha treballat respecte l'àmbit Social, atès que un 89% van denunciar retards superiors a un any en la tramitació dels expedients de FOGASA.

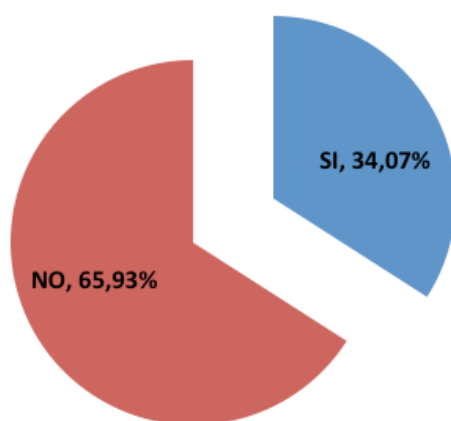
HAS DETECTAT UN RETARD SUPERIOR A UN ANY EN LA TRAMITACIÓ DELS EXPEDIENTS PRESENTATS DAVANT FOGASA A PARTIR DE JUNY DE 2012?

Gràfic 48. Has detectat un retard superior a un any en la tramitació dels expedients presentats davant FOGASA a partir de juny de 2012.

És un retard que s'acusa també en el servei de conciliacions previ i que ve a sumar-se a les disfuncions i congestions de la Jurisdicció social.

CONSIDERES QUE EL TEMPS DE TRAMITACIÓ DE LES CONCILIACIONS LABORALS HA MILLORAT?

Gràfic 49. Consideres que el temps de tramitació de les conciliacions laborals ha millorat?

I és que cal denunciar específicament què, en tot l'àmbit social els temps s'han incrementat d'una manera alarmant en l'últim any. En concret, les conciliacions prèvies a la via judicial, que podien tardar 15 dies en assenyalar-se, van passar a més de tres mesos, i els expedients de FOGASA que fins al mitjans del 2012 es resolien en una mitjana de 6 mesos van passar a resoldre's en el termini d'un any i mig des de la seva presentació al citat organisme, fet que va originar haver de subscriure un contracte amb una empresa pública (TRAGSA) a fi i efecte d'agilitzar la tramitació dels expedients presentats. Val a dir, que al llarg de l'any 2014, s'han resolt expedients presentats l'últim semestre de 2012.

4. Conclusions

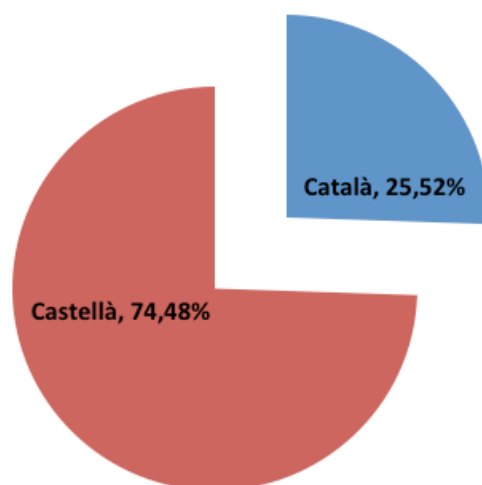
En resum, la valoració que els advocats i advocades fem de la situació de l'Administració de Justícia no pot ser de cap manera positiva i malauradament no tenim gaires esperances que aquesta millori, doncs la crisi econòmica ha colpejat durament una administració que ja es trobava amb inferioritat de condicions respecte d'altres administracions.

La de Justícia sempre ha estat la germana pobre de les administracions. És ja endèmica i repetitiva la denúncia que fem des d'aquestes línies de què una administració en la que intervenen tants professionals dependents de tants variades i diferents institucions, allunyada així del ciutadà al que va dirigida; no només perquè el comandament organitzatiu no és proper ni està unificat; sinó per què ja, històricament, es tracta d'un àmbit que inclús en el seu llenguatge ens allunya de la ciutadania.

Una prova a Catalunya apareix justament pel que seria el idioma utilitzat majoritàriament en les actuacions judicials.

De l'enquesta realitzada a més de 300 persones col·legiades enguany, es detecta que el català és absolutament minoritari en l'àmbit judicial:

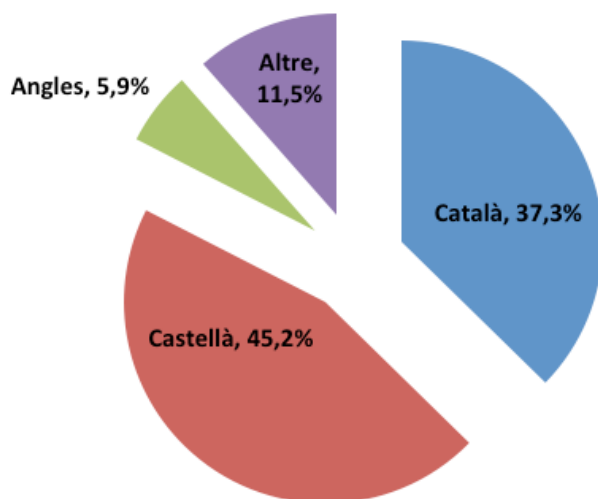
IDIOMA UTILITZAT EN ESCRITS JUDICIALS

Gràfic 50. Idioma utilitzat en els escrits judicials.

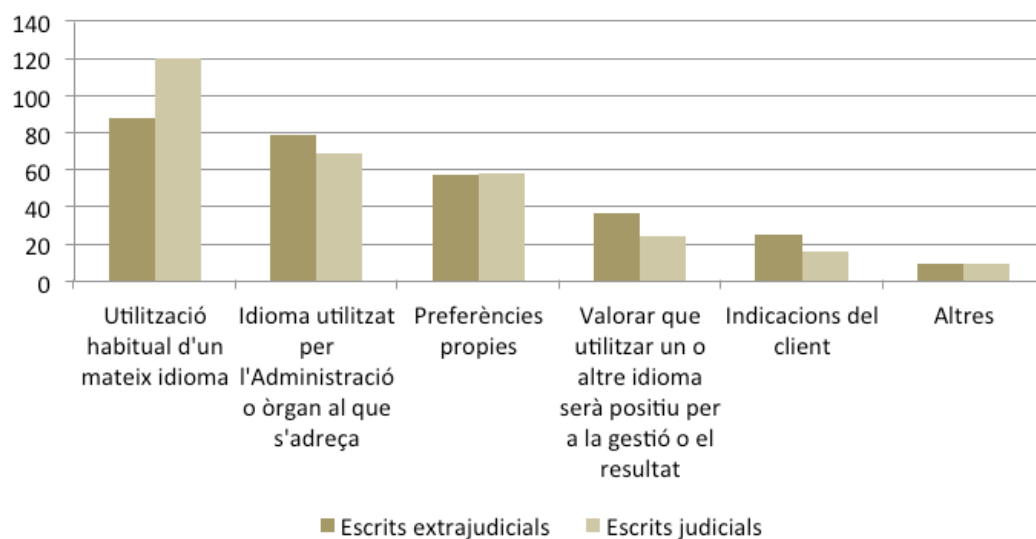
També ho és respecte d'altres àmbits però en menor mesura com es pot comprovar del gràfic següent:

IDIOMA UTILITZAT EN ESCRITS NO JUDICIALS

Però aquesta diferència no es produeix com a conseqüència de les preferències del client que és atès, sinó malauradament d'un costum per part del professional i també de manera important, per atendre més a les preferències de l'òrgan al que ens estem adreçant:

PARÀMETRES QUE ES TENEN EN COMPTE PER UTILITZAR UN O ALTRE IDIOMA

Gràfic 52. Paràmetres que es tenen en compte per utilitzar un o altre idioma.

Cal doncs treballar també en aquest àmbit sense descuidar-ho, atès que la proximitat que volem de la Justícia també passa per el idioma utilitzat.

L'elaboració del present Informe de la Justícia ha estat possible gràcies a la informació publicada en diferents fonts i institucions públiques. La principal ha estat la Base de dades de l'estadística judicial que el Consell General del Poder Judicial recull de forma anual des de 1995. A partir d'aquesta s'han obtingut les dades relatives al moviment dels assumptes, de cada àmbit jurisdiccional i de cadascun dels òrgans judicials.

Quant a les dades de tipus demogràfic, hem consultat tant el Institut Nacional d'Estadística (INE) com el Institut d'Estadística de Catalunya (IDESCAT). Aquí s'han obtingut les dades relatives a la població total, així com les dades relatives a les circumstàncies pròpies de la conjuntura socioeconòmica del Mercat de Treball: població activa, taxa d'atur, taxa d'ocupació, etc.

A més, s'han utilitzat diferents informes especialitzats, per tractar algun tema en concret, com el Pla General de Seguretat de Catalunya 2014-2015 o la publicació del CGPJ Justícia dada a dada. També s'han consultat els Informes de la Justícia publicats per l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona en anys anteriors.

Per determinar les causes explicatives i els motius que justifiquen el comportament de la tendència recollida en cadascuna de les gràfiques, hem analitzat les Exposicions de Motius de les principals lleis de cadascun dels àmbits jurisdiccionals, amb l'objectiu de contextualitzar, tant des del punt de vista socioeconòmic com jurídic, els canvis que s'han produït en els últims anys i que han incidit en l'activitat dels nostres Jutjats i Tribunals.

Finalment, s'han consultat diversos blogs jurídics així com diaris informatius, ja que cal tenir en compte que el Dret és una cosa dinàmica i que està en un continu canvi lligat a l'evolució de la Societat.

A continuació es recullen de forma detallada les fonts de consulta utilitzades en l'elaboració dels capítols de cadascun dels àmbits jurisdiccionals estudiats:

Jurisdicció Civil

- Institut Nacional d'Estadística (INE).
- Institut d'Estadística de Catalunya (IDESCAT).
- Memòria anual del CGPJ: Justícia dada a dada 2013.
- Base de dades de l'estadística judicial del CGPJ.
- Recensió "La necessària Modernització de la Justícia", de l'autora María Concepción Raió Ballesteros.

Jurisdicció Contenciosa-administrativa

- Institut Nacional d'Estadística (INE).
- Institut d'Estadística de Catalunya (IDESCAT).
- Memòria anual del CGPJ: Justícia dato a dada 2013.
- Base de dades de l'estadística judicial del CGPJ.
- Capítol introductori de "Tot Dret Administratiu 2012", de diversos autors: José Ramón Recuero Astray, Paz Recuero Sáez i Javier Lorient Sainz, editat per grup Wolters Kluwer.

Jurisdicció Social

- Institut Nacional d'Estadística (INE).
- Institut d'Estadística de Catalunya (IDESCAT).
- Memòria anual del CGPJ: Justícia dato a dada 2013.
- Base de dades de l'estadística judicial del CGPJ.
- Dossier del INE: "Anàlisi de l'evolució recent de la població activa a Espanya, primer trimestre 2011 a primer trimestre de 2014".
- Estudi elaborat pel Institut Internacional Cuatrecasas: "Positiva reforma laboral, problemàtica aplicació judicial".
- Fons de Garantia Salarial: "Memòries d'activitats 2012".

Jurisdicció Penal

- Institut Nacional d'Estadística (INE).
- Institut d'Estadística de Catalunya (IDESCAT).
- Memòria anual del CGPJ: Justícia dato a dada 2013.
- Base de dades de l'estadística judicial del CGPJ.
- Ministeri de l'Interior. Institucions penitenciàries. Estadística sobre població reclusa.
- Recensió: "La despenalització de les faltes: entre l'agreujament de les penes i l'augment de la repressió administrativa", de l'autora Patricia Faraldo Cabana, publicat en la revista INDRET.
- Recensió: "Possibles causes de la reducció de la població penitenciària a Espanya i Catalunya entre 2010 i 2013", de l'autor Erik Rueda Estévez.
- Pla General de Seguretat de Catalunya 2014-2015.